ACADEMIA
DE ŞTIINŢE
SOCIALE ŞI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

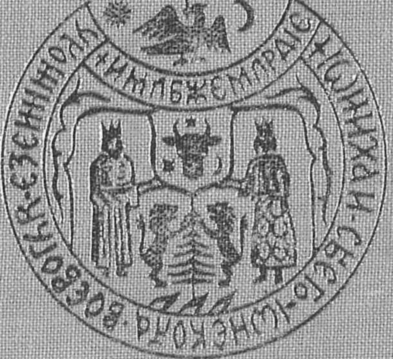

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ŢARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL III

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B

ȚARA ROMÂNEASCĂ

vol. III

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECŢIA DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACŢIE

MIHAI BERZA, CONSTANTIN CIHODARU,
DAMASCHIN MIOC, FRANCISC PALL,
ŞTEFAN PASCU şi ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA"

B. ŢARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL III

(1526–1535)

VOLUM ÎNTOCMIT ÎN CADRUL SEMINARULUI
DE PALEOGRAFIE SLAVĂ, CONDUS
DE
DAMASCHIN MIOC

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Bucureşti, 1975

MEMBRII SEMINARULUI
(În ordinea contribuţiei)

OLIMPIA DIACONESCU, CORALIA FOTINO, MARIETA ADAM, RUXANDRA CĂMĂRĂŞESCU, SAŞA CARACAŞ, ANICUŢA POPESCU, ADOLF ARMBRUSTER, CONSTANTIN REZACHEVICI, RADU CONSTANTINESCU, MANOLE NEAGOE, IANCU BIDIAN, MATEI CAZACU, MIRCEA GROSU şi HERBERT JAEGER.

Alcătuitorii indicilor:

OLIMPIA DIACONESCU, MARIETA ADAM şi MIRCEA GROSU.

PREFAŢĂ

Volumul al III-lea al seriei B din colecţia DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA cuprinde actele interne ale Ţării Româneşti din anii 1526—1535.

Cele 215 documente autentice — din care 15 inedite, iar 170 cu textul slav publicat tot acum pentru întîia dată — conţin date numeroase şi importante din istoria Ţării Româneşti în faza imediat premergătoare instaurării dominaţiei otomane. O sumă de acte atrag atenţia asupra vieţii politice interne de crîncene frămîntări, cu cinci schimbări de domni într-un răstimp scurt, cu înlăturări violente ale unora din ei, cu ultimele zbateri ale Craioveştilor, cei care au condus destinele ţării vreme de aproape 40 de ani. Societatea românească cunoaşte în continuare manifestări ale luptei de clasă a ţărănimii (vezi îndeosebi doc. nr. 72, 114, 156), contradicţii în sînul clasei stăpînitoare, între domn şi boieri, cu hicleniri şi confiscări de moşii (nr. 55, 107, 141, 184, 188, 197), între boieri (nr. 1, 16, 42 ş. a.), între boieri şi reprezentanţi ai clerului (nr. 10, 66, 187, 208 ş. a.). Instituţii medievale româneşti, reprezentative pentru epocă (darea calului, prădalica, înfrăţirea, jurătorii), sînt bogat ilustrate în documentele volumului; de asemenea ele conţin date despre viaţa economică: agricultură, comerţ, meşteşuguri (a se vedea trimiterile la indicele de materii).

După forma în care s-au păstrat documentele, 180 sînt originale şi 7 copii, toate în limba slavă, 26 de traduceri mai vechi şi 2 rezumate în limba română. La sfîrşitul volumului s-au adăugat două documente de conţinut îndoielnic.

În covîrşitoare majoritate, anume 209 acte, au fost emise din cancelaria domnească (65 de la Radu de la Afumaţi, 22 de la Moise Vodă, 44 de la Vlad Înecatul, 64 de la Vlad Vintilă şi 14 de la Radu Paisie), 4 sînt date de mari dregători şi 2 de clerici.

După materialul pe care au fost scrise cele 180 de documente păstrate în original, 83 sînt pe pergament şi 97 pe hîrtie.

Actele volumului au fost culese din următoarele fonduri: 157 de la Arhivele statului Bucureşti, 40 de la Biblioteca Academiei R. S. România, 7 după diferite publicaţii, 5 de la Muzeul judeţean Gorj, 2 de la Muzeul municipal Bucureşti, cîte unul de la Biblioteca centrală de stat, Arhivele statului Craiova, Institutul de istorie „Nicolae Iorga“ şi o arhivă particulară.

Toate documentele din volum au fost transcrise şi traduse, după metodele adoptate de colecţie, de către membrii seminarului de paleografie slavă al Institutului de istorie „Nicolae Iorga", în cadrul desăvîrşirii pregătirii lor profesionale. Transcrierile şi traducerile actelor au fost apoi revizuite după original de către conducătorul seminarului.

La pregătirea tehnică pentru tipar au colaborat Marieta Adam şi Olimpia Diaconescu, iar la alcătuirea indicilor a ajutat şi Saşa Caracaş.

În anexă se prezintă 20 de fotocopii ale unor documente din volum, pentru ilustrarea grafiei.

PRESCURTĂRI—BIBLIOGRAFIE

Bulat, *Documente*. = Bulat, T. G., *Documente*, în „Revista istorică“, XII (1926).

Danielescu, *Doc. Scundu*. = Danielescu, C., *Documente din comuna Scundu-Vîlcea*, în „Arhivele Olteniei“, XVIII (1939).

D.I.R.,B. = *Documente privind istoria României. B. Ţara Românească*, veac. XVI, vol. II, Bucureşti, 1951.

D.I.R., B., XIII, XIV, XV şi *D.I.R., B*., XVI/1. = *Documente privind istoria României. B. Ţara Românească*, veac. XIII, XIV şi XV, Bucureşti, 1953; veac. XVI, vol. I, Bucureşti, 1951.

Florescu şi Pleşia, *Condica Văcăreştilor*. = Florescu, George D. şi Dan Pleşia, *Condica Văcăreştilor*, în „Studii“, 19 (1966).

Florescu, *Vintilă I*. = Florescu, George D., *Vintilă I din Cornăţeni*, în *În amintirea lui Constantin Giurescu*, Bucureşti, 1944.

Gherasim Timuş, *Mitropolia*. = Gherasim Timuş, *Mitropolia de Bucureşti*, în „Biserica ortodoxă română“, XVII (1893—1894).

Ghibănescu, *Codrescu*. = Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu“, IV (1934).

Haşdeu, *Art. ist*. = Haşdeu, B. P., *Archiva istorică a României*, I, 1, Bucureşti, 1865.

Ionaşcu, *Sora lui Vlad Înecatul*. = Ionaşcu, I., *O soră necunoscută a lui Vlad Înecatul*, în „Revista istorică română“, XIII (1943), fasc. III.

Ionaşcu, *Biserici*. = Ionaşcu, I., *Biserici, chipuri şi documente din Olt*, Craiova, 1934.

Ionaşcu, *Bolintin*. = Ionaşcu, I., *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, în „Revista istorică română“, VII (1937).

Iorga, *St. şi doc*. = Iorga, N., *Studii şi documente*, V, Bucureşti, 1903.

Leonăchescu, *Stroeşti-Argeş.* = Leonăchescu-Năndraşu, N., *Stroeşti-Argeş. Documente şi mărturii*, Bucureşti, 1971.

Miletić. = Miletić, L., Дако—ромънитѣ и тѣхната славѣнска писменостъ. II. Нови Влахо Български грамоти отъ Брашовъ, în „Sbornik“, Sofia, XIII (1896).

Miletić-Agura. = Miletić, L. şi D. Agura, Дако—ромънитѣ и тѣхната славѣнска писменостъ, în „Sbornik“ Sofia, IX (1893).

Nandriş, *Athos.* = Nandriş, Gr., *Documente româneşti în limba slavă din mănăstirile Muntelui Athos*, Bucureşti, 1936.

Năsturel, *Istoricul Năsturelilor.* = Năsturel, General P.V., *Istoricul leagănului Năsturelilor*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie“, X (1909).

Nicolaescu, *Doc. Vlad Vintilă.* = Nicolaescu, Stoica, *Domnia lui Vlad Vintilă de la Slatina în lumina unor noui documente inedite 1532—1535*, în „Arhivele Olteniei“, XV (1936).

Nicolaescu, *Hrsisov Radul vodă.* = Nicolaescu, St., *Un hrisov al Radului vodă de la Afumaţi din 1528 mai 18*, în „Convorbiri literare“, XXXVI (1902).

Nicolaescu, *Doc. sl.-rom.* = Nicolaescu, St., *Documente slavo-române cu privire la relaţiile Ţării Româneşti şi Moldovei cu Ardealul în sec. XV şi XVI*, Bucureşti, 1905.

Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj.* = Nicolăescu-Plopşor, C., *Monografia judeţului Dolj*, în „Oltenia“, V (1944), aug. 1.

Panaitescu. = Panaitescu, P. P., *Documentele Ţării Româneşti*, Bucureşti, 1938.

Sacerdoţeanu, *Acte.* = Sacerdoţeanu, Aurelian, *Două acte haţegane şi unul vîlcean*, în „Analele Academiei române“, Mem. Secţ., Ist., seria III, XVII (1935—1936).

Soveja, *Acte inedite.* = Soveja, Maria, *Acte inedite din cancelaria domnească Ţării Româneşti din secolele XVI-XVII*, în „Revista arhivelor“, în vol. XXXV(1973), nr. 1.

Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.* = Ştefulescu, Al., *Documente slavo-române relative la Gorj (1406—1665)*, Tîrgu-Jiului, 1908.

Ştefulescu, *Tismana.* = Ştefulescu, Al., *Mănăstirea Tismana*, ed. a III-a, Bucureşti, 1909.

Venelin. = Venelin, I., *Влахо-болгарскія или Дако-славянскія грамоты*, St. Peterburg, 1840.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. ‹1526—1528 aprilie 4›. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Vintilă portar şi surorii lui, Sora, mai multe sate, munţi şi ţigani, în urma unor judecăţi.

2. 1526(7034) ianuarie 7, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Glavacioc ocină în Neagra, dăruită de Ţigănuşa (Cu fotocopie în anexă, pl. I).

3. ‹1526› ianuarie 7. Radu de la Afumaţi voievod porunceşte lui Puţa din Neagra să dea lui Sava egumenul de la m-rea Glavacioc cartea de înfrăţire cu Ţigănuşa (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

4. 1526 (7034) februarie 6, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii Muşeteşti sălaşe de ţigani.

5. 1526 (7034) martie ‹1›, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Voico ocină la Hăeşti.

6. 1526 (7034) martie 31, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Govora sălaşe de ţigani.

7. 1526 (7034) aprilie 1, Bucureşti. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Calafat şi mai multe bălţi la Dunăre.

8. 1526 (7034) aprilie 3, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mănăstirilor Glavacioc, Bolintinu, Nucet, Strîmbul şi Muşeteşti partea domnească din Balta Doamnei.

9. 1526 (7034) aprilie 20, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Sinu armaş un sălaş de ţigani.

10. 1526 (7034) mai, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte popii Dragomir un loc de stupină, numit Stupina Gramei.

11. 1526 (7034) mai 18, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Vlaicu vornic şi lui Tudoran şi Dobre, fiii lui Dragomir, satul Mogoşeşti pe Argeş şi ţigani, în urma unor judecăţi.

12. 1526 (7034) mai 18, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Voico comisul şi lui Tatu postelnicul jumătate din satele Leurdeni şi Muşeteşti şi munţii Muşetescu, Piscul şi Căpăţîna, precum şi înfrăţirea cu surorile lor.

13. 1526 (7034) mai 18, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte fiicelor lui Voico partea tatălui lor din Veţel, în urma unei judecăţi.

14. 1526 (7034) mai 19, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte jupanului Alexandru, fiul lui Harvat logofăt, ocine în Studina.

15. 1526 (7034) mai 20, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte jupaniţei lui Barbu ban satul Stroeşti, pe care ea îl lasă după moarte m-rii Bistriţa.

16. 1526 (7034) mai 30, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş părţi de ocină în Ştefăneşti, în urma unei judecăţi.

17. 1526 (7034) mai 30, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Manea vornic şi lui Tudor logofăt şi jupaniţelor lor, Dumitra şi Vlădae, părţi în ocina Stoicenilor.

18. 1526 (7034) iunie 1, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Neagoe mare vistier şi rudelor sale mai multe sate şi ţigani, în urma unor judecăţi.

19. 1526 (7034) iunie 7, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stanciul şi cetei sale satul Cerăţelul, în urma unor judecăţi.

20. 1526 (7034) iunie 12, Bălgătaci. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Radu Runcenescu ocina lui din Stăneşti, pe care a înfrăţit pe nepotul său Radu postelnic.

21. 1526 (7034) iulie 1, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Oprea Drăghicescu nişte ţigani.

22. ⟨Înainte de 1526 iulie 6⟩. Magdalina monahia dăruieşte lui Gînştea cel bătrîn şi fiilor săi un loc de casă în Miceşti.

23. 1526 (7034) iulie 6, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mănăstirii de la Corbii de Piatră ocine în Valea Oraşului şi în Bujoară, în urma unei judecăţi.

24. 1526 (7034) iulie 7, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte lui Fîrtat clucer un loc domnesc, numit Matca Verzei.

25. 1526 (7034) iulie 12, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Radu mare logofăt, soţiei sale Voica şi altor rude ale lor mai multe sălaşe de ţigani, în urma unei judecăţi.

26. 1526 (7034) iulie 20, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Dobre al Neagăi şi altora ocinele Olteanca şi Peşceana.

27. 1526 (7034) iulie 25, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stoica mare şetrar, Stan spătar, Manea şi fraţii lor ocine în Grădiştea de Sus şi muntele Grădişteanu.

28. 1526 (7034) iulie 26, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Vlaicu clucer şi fraţilor săi ocine în Stăneşti, Berivoeşti şi Drăgăneşti, în urma unor judecăţi.

29. 1526 (7034) august 6. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Vlaicu clucer un copil de ţigan, în urma unei judecăţi.

30. 1526 (7034) august 21, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş vecinii Flămînzeşti, cu ocina lor.

31. 1526 (7034) august 22, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii de la Argeş un metoh şi un loc cu mori, mai jos de Piteşti.

32. 1526 (7034) august 29, Tîrgovişte. Călugăriţa Magdalina îşi lasă averea, ocinele şi ţiganii fiului ei Ivaşco şi nepoatelor ei Maria, Calea şi Velica.

33. ⟨1526 septembrie 1 — 1527 august 31⟩ 7035. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Vărbila ocinele dăruite de Dragomir spătar.

34. 1527 (7035) februarie 27, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Voico şi lui Dragoslav ocine la Voiceasca.

35. ‹1527› aprilie 23, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mai multora ocine în Blăjeşti, Codreşti, Trestenic, Glavacioc şi Tămăşeşti.

36. 1527 (7035) aprilie 26, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte Vişei, fiica Ancăi, ocine în Broştenii de la Crivină, Vrabeţi ş.a.

37. 1527 (7035) mai 3, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte Neacşei, Momei ş.a. ocinele tatălui lor Ganea din Mirileşti, Jid şi Liseni.

38. 1527 (7035) iunie 12, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Fîrtat clucer ocine în Momoteşti, precum şi înfrăţirea cu Stoian şi Manea.

39. 1527 (7035) iulie 2, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Bojica şi lui Oprea cu fraţii şi cu ceata lor ocină în Nenciuleşti, în urma unei judecăţi.

40. 1527 (7035) iulie 19, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Radu Goran spătar şi fratelui său Albu şi unchilor lor jumătate din Iaroslăveşti, în urma unei judecăţi (Cu fotocopie în anexă, pl. III).

41. 1527 (7035) iulie 19, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stanciul grămătic şi rudelor sale ocine în Lupia, în urma unei judecăţi.

42. ‹1527 septembrie — 1528 aprilie 4; august — noiembrie›, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Snagov dealul cu viile de la Valea Călugărilor, cu vinăriciul şi perperii partea domnească şi un vad de moară în Cîrciumari, pe Cricov.

43. 1527 (7036) septembrie 10, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Peia portar ocină în Studina, în urma unei judecăţi.

44. 1527 (7036) septembrie 24, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stan şi cetei sale ocină în Cîrbeşti, în urma unei judecăţi.

45. 1527 (7036) octombrie 9, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte Mitropoliei gîrla Saltava şi bălţile Covîrluiaşul, Strîmbul şi Tigveanul.

46. 1528 (7036) februarie 2, Bucureşti. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana partea domnească din vama de la Vîlcan (Cu fotocopie în anexă, pl. IV).

47. 1528 (7036) aprilie 4, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Bistriţa ocine în Tîrsa, dăruite de Pîrvu mare ban.

48. ‹1528› aprilie 20. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana toată vama de la Vîlcan.

49. 1528 (7036) aprilie 21, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş ocine în Futeşti şi balta din faţa satului.

50. 1528 (7036) aprilie 28, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte fiicelor Bucuresei părţile lui Bucur, Bunilă, Stănilă şi Dragomir din Şasa, în urma unei judecăţi.

51. 1528 (7036) mai 5, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii de la Argeş jumătate din Piteşti, însă din sat, din moară şi din vamă.

52. 1528 (7036) mai 25. Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii de la Argeş jumătate din satul Piteşti, din vecini din cîmpul de hrană, din moară şi din vamă. De asemenea moara de la Dîrzul.

53. ‹1528› mai 30. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Govora ocină în Curtişoara.

54. 1528 iunie 1. Radu de la Afumaţi voievod dă călugărilor m-rii Tismana venitul vămii de la Vîlcan (Cu fotocopie în anexă, pl. V).

55. 1528 (7036) iunie 3, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii Argeş jumătate din Piteşti şi din moară şi din vamă, partea lui Oancea vistier, care s-a hiclenit faţă de Neagoe Basarab voievod.

56. 1528 (7036) iunie 6, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mai multora ocine în Băjeşti şi în Miceştii de Sus.

57. 1528 (7036) iunie 7, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreştc m-rii Turnul lui Arbanaş de la Athos un obroc anual de 3 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ia, 300 aspri.

58. 1528 (7036) iunie 26, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Şerban şi fratelui său Neagoe Pilea ocini la Străhaeţ, peste care ei s-au înfrăţit.

59. 1528 (7036) august 16, M-rea Argeş. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana satul Varonic, în urma unei judecăţi.

60. 1528 (7036) august 25. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Fîrtat clucer altă ocină în Momoteşti, în urma unei judecăţi.

61. 1528 (7037) septembrie 2, Piteşti. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Ivaşco paharnic ocine în Goleşti şi Mărăcineni, satele Vierăşul şi Duşeştii, precum şi ţigani, în urma unei judecăţi.

62. 1528 (7037) septembrie 7, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Muşeteşti ocine în Căzăneşti pe Topolov, în urma unei judecăţi.

63. 1528 (7037) ⟨septembrie — decembrie⟩ 15, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Balea ocină în Hurezi, precum şi înfrăţirea cu Staico pîrcălab.

64. 1528 (7037) octombrie 28, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii de la Argeş ocine în Tigveni.

65. 1528 (7037) octombrie 29, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Govora ocină în Plopul, în urma unei judecăţi.

66. 1528 (7037) noiembrie 10, Tîrgovişte. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş ocină în Corbi şi în Domneşti, în urma unei judecăţi.

67. 1528 (7037) noiembrie 10. Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana ocină în Podeni, dăruită de fiii lui Roman, pentru că n-au putut s-o plătească de bir (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

68. ⟨1529⟩ februarie 11. Moise voievod întăreşte m-rii Tismana jumătate din vama de la Vîlcan (Cu fotocopie în anexă, pl. VII).

69. 1529 (7037) aprilie 14, Piatra. Pîrvu mare ban al Craiovei lasă moştenire m-rii Tismana satul Turcenii.

70. 1529 (7037) mai, 12, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte m-rii Bistriţa satele Blădeşti şi Muşcelul şi trei sălaşe de ţigani, danii ale lui Stroe postelnic.

71. 1529 (7037) mai 12, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte m-rii Bistriţa satele Găneasa şi Gîrcovul dăruite de Pîrvul ban la moartea lui, precum şi vama de la Vidin.

72. 1529 (7037) mai 12. Moise voievod scuteşte mai multe sate ale m-rii Bistriţa de toate dăjdiile şi slujbele, dăruindu-i căşăritul din munţii Vîlcii.

73. ⟨1529⟩ mai 12. Moise voievod scuteşte mai multe sate ale m-rii Bistriţa de toate dăjdiile şi slujbele, în afară de bir, de haraci şi de oastea cea mare (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

74. 1529 (7037) mai 12, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Calafat şi mai multe bălţi.

75. 1529 (7037) mai 12, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Vîlcan.

76. 1529 (7037) mai 13, Tîrgovişte. Moise voeivod întăreşte mănăstirilor Govora, Nucet şi Muşeteşti jumătate din vama de la Runcu.

77. 1529 (7037) mai 17, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte lui Dobrotă şi altora ocine în Bălărie şi în Dibăceşti.

78. 1529 (7037) mai 24, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte lui Giura paharnic satul Dranoveţi, de schimb cu părţi din Găojani.

79. ‹1529—1530› mai 26. Moise voievod dă m-rii Glavacioc ca zălog părţile de ocine din Călineşti şi din Neagra ale lui Radu al lui Văsiiu, pînă la terminarea unei judecăţi (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

80. 1529 (7037) iunie 1, Tîrgovişte. Moise voievod dăruieşte m-rii Cozia două părţi, iar m-rii Cotmeana a treia parte din bălţile Căbălul şi Comatul.

81. 1529 (7037) iunie 10, Bucureşti. Moise voievod întăreşte lui Peia portar ocine la Epoteşti, în urma unei judecăţi.

82. 1529 (7037) iunie 11, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte lui Radu şi lui Coadă clucer cu ceata lor ocine în Placico şi în Glodeni, în urma unei judecăţi.

83. 1529 (7037) iulie 4. Moise voievod întăreşte m-rii Argeş şi Drăgoteştilor mori şi vaduri de moară pe Argeş.

84. ‹1529› iulie 16. Moise voievod întăreşte m-rii Tismana jumătate din vama de la Vîlcan, iar cealaltă jumătate să fie domnească (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

85. 1529 (7037) iulie 27, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte m-rii Govora ocină în Plopul, în urma unei judecăţi.

86. 1529 (7037) iulie 28, Tîrgovişte. Moise voievod dăruieşte m-rii Ostrov un mertic anual de 2000 aspri, bucate, vin şi 1000 bolovani de sare de la Ocnele Rîmnicului.

87. 1529 (7037) august 3. Moise voievod întăreşte lui Pîrvu cu fraţii săi ocină în Turceni, dăruită de Pîrvu ban, pentru credincioasă slujbă şi sînge vărsat.

88. 1529 (7037) septembrie 25, Craiova. Barbu ban al Craiovei întăreşte m-rii Bistriţa stupăria din Murgaş şi cinci sălaşe de ţigani (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

89. 1529 (7038) octombrie 31. Moise voievod întăreşte Mitropoliei din Tîrgovişte satul Aninoasa, în urma unei judecăţi.

90. 1529 (7038) noiembrie 24, Tîrgovişte. Moise voievod întăreşte lui Drăghici mare comis şi lui Udrişte postelnic vinăriciul domnesc din Mărgineni, Filipeşti, Călineşti şi Cricoveni.

91. 1530 (7038) mai 22, Cîmpul Glupavilor. Moise voievod întăreşte lui Detco din Drăgoeşti jumătate din satul Topeşti, în urma unei judecăţi cu m-rea Tismana.

92. 1530 (7038) iunie 15, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte mănăstirilor Govora, Nucet şi Muşeteşti jumătate din vama de la Runcu.

93. 1530 (7038) iunie 23. Vlad Înecatul voievod scuteşte mai multe sate ale m-rii Bistriţa de toate dăjdiile şi slujbele întărindu-i şi căşăritul din munţii Vîlcii.

94. ‹1530—1531› iunie 25. Vlad Înecatul voievod porunceşte lui Frăţilă vătaf cu ceata lui să părăsească moşia Varonic a m-rii Tismana.

95. 1530 (7038) iunie 25, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bistriţa jumătate din Celeiul, dăruit de Barbu ban Craiovescu şi fraţii săi.

96. 1530 (7038) iulie 6, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod dăruieşte mănăstirilor Snagov şi Tînganu ocina Gîrla Lungă.

97. 1530 (7038) august 7. Barbu mare ban al Craiovei şi fratele său Drăghici postelnic întăresc m-rii Cozia satul Orlea cu bălţile.

98. 1530 (7038) ⟨august⟩20, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Sadova ocinele Nedeia şi Zăvalul, precum şi ţigani, danii ale lui Pîrvu mare ban Craiovescu.

99. ⟨1530 septembrie 1 — 1531 august 31⟩. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vîlcu din Rămeşti ocine şi livezi în Rămeşti şi Bîrzoteni.

100. ⟨1530 octombrie — 1531 iulie⟩, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Cotmeana vinăriciul de la Ocna şi din găleţile domneşti de la 200 de case dintr-un judeţ.

101. 1530 (7039) octombrie 4, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod dă lui Fîrtat pîrcălab, pentru credincioasă slujbă, ocină în Brătăşani, partea fiilor lui Buşagă, care au pierdut-o cu hiclenie.

102. 1530 (7039) octombrie 25, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod dăruieşte m-rii Sf. Ecaterina de la muntele Sinai un obroc anual de 15 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ia, 500 aspri.

103. ⟨1530—1531⟩ octombrie 29. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Grădiştea (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

104. 1530 (7039) noiembrie 15, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte episcopiei din Buzău ocine în Verneşti.

105. 1530 (7039) noiembrie 16, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Tismana satul Turceni, dăruit de Pîrvu ban (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

106. 1530 (7039) noiembrie 27, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vintilă mare clucer jumătate din Conţeşti, schimb pentru părţi în Drăgăneşti, precum şi şase sălaşe de ţigani.

107. 1531 (7039) ianuarie 9, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bistriţa jumătate din satul Băbeni, dăruit de Barbul ban (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).

108. 1531 (7039) ianuarie 9, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Gîrcovul, dăruit de Pîrvul ban şi de urmaşii lui (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).

109. 1531 (7039) ianuarie 22. Vlad Înecatul voievod întăreşte înfrăţirea dintre Oprea din Piscani şi Vîlcul şi Duşman din Vîrloni.

110. 1531 (7039) ianuarie 27, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vintilă mare clucer şi soţiei sale Voica satele Cornăţeni, Conţeşti, Udeni, Cliciul, Miclăuşani şi Costeşti precum şi ţigani.

111. ⟨1531—1532⟩ februarie 16. Vlad Înecatul voievod dăruieşte m-rii Tismana vama de la Vîlcan, între Olteţ şi Severin.

112. 1531 (7139) aprilie 18, Tîrgovişte. Vlad Înecatul întăreşte lui Drăghici mare vornic satele Dinţeşti, Fîsîiani, Dobreni, Vladimireşti şi părţi în Roşii.

113. 1531 (7039) aprilie 25, Tîrgovişte. Vlad Înecatul dăruieşte m-rii Castamonit de la Athos un mertic anual de 6 000 aspri, iar călugărilor care vor veni după el, 600 aspri.

114. 1531 (7039) mai, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Cutlumuz de la Athos mai multe sate.

115. 1531 (7039) iulie 10, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab un ostrov pe Olt şi ocine în Sîrbi şi Măciuca.

116. 1531 (7040) septembrie 18. Vlad Înecatul voievod dă voie m-rii Tismana să facă sat la Vadul Bistreţului, cu vecinii cîţi se vor aduna, pe care-i scuteşte pe timp de 2 ani de toate slujbele şi dăjdiile, în afară de bir şi de oastea cea mare (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).

117. 1531 (7040) octombrie 24, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Glavacioc nişte vii la Topoloveni, în urma unei judecăţi cu m-rea Nucet.

118. 1531 (7040) noiembrie 5, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Iarciu din Iaroslăveşti şi lui Iarciu din Mihăeşti satul Iaroslăveşti, în urma unei judecăţi.

119. 1531 (7040) noiembrie 5, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte înfrăţirea dintre Erciu din Iaroslăveşti şi Erciu din Mihăeşti pe satele lor, Iaroslăveşti şi Mihăeşti.

120. 1531 (7040) decembrie 17, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Stoia pitar şi jupaniţei sale Stana părţi în Rogojina, Roşia, Petreşti şi Hermani, precum şi înfrăţirea cu unchii săi Mirciu, Nan şi Lal.

121. 1532 (7040) martie, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vlad şi altora ocină, de la Ursuna pînă în Slănic şi la Poiana.

122. 1532 (7040) martie 6. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bolintin un vad de moară la Răstoacă.

123. 1532 (7040) aprilie 23, Tîrgovişte. Vlad Înecatul voievod dăruieşte lui Hamza mare ban al Jiului şi al Craiovei toată Craiova, cu toate satele, ţiganii, viile, morile şi seliştele, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, cu vărsare de sînge.

124. 1532 (7040) mai 2, Piteşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Mihăilă ocine în Popeşti.

125. 1532 (7040) mai 25. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Snagov satul Drăgoeşti, în urma unei judecăţi cu megiaşii din sat.

126. 1532 (7040) mai 28, Piteşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Radul şi altora ocină în Nucşoara, în urma unei judecăţi cu m-rea Argeş.

127. 1532 (7040) iulie 4. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Nan şi fratelui său Stan ocine în Fiiani, Comarnic şi Vaca, în urma unei judecăţi.

128. 1532 (7040) iulie 14, Piteşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Roman spătar şi soţiei sale Stanca satul Runcul, în urma unei judecăţi.

129. 1532 (7040) iulie 21, Piteşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii de la Muşeteşti moşii în Predeştii.

130. 1532 (7040) iulie 24, Piteşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vlaicu clucer un copil de ţigan, în urma unei judecăţi.

131. ⟨1532—1533⟩ august 14, Piteşti. Vlad Înecatul voievod dă răvaş de boieri jurători.

132. 1532 (7040) august 16, Greaca. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab ocine în Oteştii de Jos, în urma unei judecăţi.

133. 1532 (7040) august 16, Greaca. Vlad Înecatul voievod dăruieşte m-rii Snagov vinăriciul din Dealul Cernăteştilor.

134. 1532 (7040) septembrie 1, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte jupanului Albu, fiilor lui şi fiicelor, ocine în Lăngeşti, Rîugeni şi Găureni.

135. 1532 (7041) septembrie 18, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab munţii Peştera şi Tomescu.

136. 1532 (7040) septembrie 18, Bucureşti. Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Calafat şi mai multe bălţi la Dunăre.

137. ‹1532—1533› noiembrie 14. Vlad Vintilă voievod porunceşte lui Stan din Hotărani să lase în pace satul Muşcel, al m-rii Bistriţa, dăruit acesteia de Stroe postelnic şi Pîrvu ban.

138. 1532 (7041) decembrie 2, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Mihăilă şi altora ocine în Pîcleni.

139. ‹1532—1533› decembrie 6. Vlad Vintilă voievod porunceşte din nou lui Stan vornicul din Hotărani să lase în pace satul Muşcelul, al m-rii Bistriţa, dăruit ei de Pîrvul ban şi Stroe postelnic.

140. 1532 (7041) decembrie 11, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Glavacioc ocină în Neagra.

141. 1532 (7041) decembrie 29, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Vlaicu clucer cu fraţii şi nepoţii lui mai multe sate, părţi de sate şi sălaşe de ţigani.

142. ‹1533› ianuarie 10. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana vama Calafatului.

143. 1533 (7041) ianuarie 12, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Marea Lavră de la Athos un obroc anual de 10 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 1 000 aspri.

144. 1533 (7041) ianuarie 16, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte mai multor mănăstiri partea domnească din Bălţile Doamnei.

145. 1533 (7041) ianuarie 26, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Dohiiar de la Athos un obroc anual de 3 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 400 aspri.

146. 1533 (7041) februarie 2, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş satele Prăvălenii şi Iaşii, în urma unei judecăţi.

147. 1533 (7041) februarie 2, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş două sălaşe de ţigani, în urma unei judecăţi.

148. 1533 (7041) februarie 7, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte mai multora ocină în Breţculeşti, în urma unor judecăţi.

149. 1533 (7041) februarie 12, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Bistriţa morile de pe Rîul Doamnei, în urma mai multor judecăţi.

150. ‹1533› martie 18, Bucureşti. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Lăudat clucer şi soţiei sale Voica jumătate din Runcu, cu mori şi vii.

151. 1533 (7041) martie 19. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana seliştea Bistreţul şi scuteşte vecinii, cîţi se vor aduna, de toate slujbele şi dăjdiile pe timp de 3 ani, în afară de bir şi de oastea cea mare (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).

152. ‹1533—1534› aprilie 7. Vlad Vintilă voievod porunceşte vameşilor de la vadul Vidinului să lase în pace pe călugării de la Tismana să-şi ia vama ce li se cuvine.

153. 1533 (7041) aprilie 15. Vlad Vintilă voievod împuterniceşte pe călugării de la Argeş să-şi apere braniştea, rîul şi pădurea, de lîngă Flămînzeşti, care sînt ale mănăstirii.

154. 1533 (7041) aprilie 15, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş un metoh şi locul numit Geamănă, din jos de Piteşti.

155. 1533 (7041) aprilie 16. Vlad Vintilă voievod întărește dania jupaniței lui Barbu ban, făcută m-rii Bistrița, anume satul Stroeștii și niște țigani.

156. 1533 (7041) aprilie 18, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Cutlumuz de la Athos mai multe sate.

157. 1533 (7041) aprilie 26. Vlad Vintilă voievod întărește lui Micșan cu fiii săi și lui Vlaicu cu frații și fiii săi ocine în Negești și Ulita.

158. ‹1533 mai — decembrie›, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod întărește lui Cernica și altora ocine în Izvoară, Ostra, Rusinești și Selișteni.

159. 1533 (7041) mai 2, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod dăruiește m-rii Xeropotam de la Athos un obroc anual de 5 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

160. 1533 (7041) mai 27, București. Vlad Vintilă voievod întărește jupaniței Neacșa, lui Danciu comis și lui Stanciu satele Dobrușa, Dragodănești și Măzărani, pe care ei s-au înfrățit.

161. 1533 (7041) mai 30, București. Vlad Vintilă voievod întărește lui Barbu mare postelnic și nepotului său Detco postelnic satul Aninii de Jos și mai multe seliști, în urma unei judecăți.

162. 1533 (7041) iunie 3, București. Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Tismana două seliști, numite Călugărenii, lîngă Bistrița (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).

163. ‹1533 iulie 2›. Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Argeș balta Săltava cu toate iezerele.

164. 1533 (7041) iulie 27, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod dăruiește m-rii Vatopedi de la Athos un obroc anual de 10 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 800 aspri.

165. 1533 (7041) august 28, Pitești. Vlad Vintilă voievod întărește hotarul satului Milostea, al m-rii Bistrița, pe unde a fost fixat din vremea lui Neagoe Basarab.

166. 1533 (7042) septembrie 5, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod întărește lui Peia portar, soției sale Neacșa și fiicei lor Calea satul Odobeștii, în urma unei judecăți.

167. 1533 (7042) septembrie 10, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod întărește lui Peia portar ocină în Recica lui Dabul.

168. ‹1533› septembrie 18. Vlad Vintilă voievod scrie orășenilor din Pitești, Argeș și Rîmnic să dea de știre celor ce trec cu marfă pe la vadul Diiului să plătească vamă m-rii Tismana.

169. 1533 (7042) octombrie 13, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod întărește lui Oprea sluger și rudelor sale sate, ocine, munți, vii și țigani.

170. 1533 (7042) noiembrie 3, Tîrgoviște. Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Govora satele Glodul și Hința, cu munții, în urma mai multor judecăți.

171. 1533 (7042) noiembrie 15, Curtea de Argeș. Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Govora o ocină în Birciești, în urma unei judecăți.

172. 1533 (7042) noiembrie 15, Curtea de Argeș. Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Govora jumătate din balta Mamina, dăruită de Neagoe Basarab.

173. 1533 (7042) noiembrie 18, Curtea de Argeș. Șerban vornic, Barbu postelnic, Diicu și Vlaicu pîrcălabi dăruiesc m-rii Argeș trei mori la Gura Geamănei, din jos de Pitești.

174. 1533 (7042) decembrie 27. Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Bistrița ocine în Mirilița (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

175. 1534 (7042) martie 17, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte hotarele oraşului Gherghiţa.

176. 1534 (7042) aprilie 3, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Snagov ocine în Dobruşeşti, dăruite de Tudor logofăt.

177. ⟨1534⟩ aprilie 7. Vlad Vintilă voievod întăreşte mitropoliei din Tîrgovişte satul Aninoasa.

178. 1534 (7042) aprilie 27. Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Hilandar de la Athos un obroc anual de 10 000 aspri, bolniţei m-rii, 800 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

179. 1534 (7042) mai 10, Argeş. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Oprea şi rudelor sale părţi de ocină în Posmag.

180. 1534 (7042) mai 23, Slatina. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Bărbulea şi lui Lupa ocină în Studina, în urma unei judecăţi.

181. ⟨1534 septembrie — 1535 iunie⟩. Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Homor din Moldova un sălaş de ţigani.

182. 1534 (7043) septembrie 6, Fureşti. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana mai multe selişti, în urma unei judecăţi.

183. 1534 (7043) septembrie 6, Fureşti. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Ţigulea pîrcălab şi rudelor sale mai multe ocine în Pîrscov, Muşcel, la Lacuri şi în dealul Săsenilor, precum şi mănăstirea din Valea lui Purcal.

184. 1534 (7043) septembrie 12, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Vlaicu mare logofăt şi fraţilor lui ocine şi ţigani în Spinişor, Stîngăcea şi Frătoştiţa.

185. 1534 (7043) decembrie 11, Buzău. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Slăvilă şi altora ocină în Sibiceu, în urma unei judecăţi.

186. 1534 (7043) decembrie 18, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana mai multe sate, selişti şi bălţi.

187. 1534 (7043) decembrie 27, Bucureşti. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Cozia mai multe bălţi, cu venitul lor, în urma unei judecăţi, precum şi satele Cărărenii şi Luminenii.

188. 1535 (7043) ianuarie 11. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Corlate, în schimbul oraşului Tismana, pe care îl dă m-rii Tismana.

189. 1535 (7043) ianuarie 19, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Cană, Gîciul, Vlad şi Muşa ocine în Negoşina, Criveala şi Cernăteşti.

190. 1535 (7043) martie 27, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte episcopiei din Buzău o vie şi o livadă cu pomi, dăruite de Vasile călugărul.

191. 1535 (7043) martie 29. Vlad Vintilă voievod întăreşte jupanului Stoica din Văcăreşti ocine în Corbi şi Văcăreşti.

192. 1535 (7043) martie 30, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana dreptul de a pescui în rîul Tismana şi de a-şi paşte vitele, de la sat pînă la munte.

193. 1535 (7043) martie 31, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Cozia ocine în Lieşti şi Pleşile Hotăranilor.

194. 1535 (7043) aprilie 1, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte episcopiei din Rîmnic ocine în Poieni, Frăsinet, Cacova, mori, vie şi ţigani.

195. 1535 (7043) aprilie 10, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş mori în Berileşti, pe Ialomiţa, în urma unei judecăţi. De asemenea îi dăruieşte satul Fălcoi, în schimbul satului Şeoaşul, pe care îl dă Mitropoliei din Tîrgovişte.

196. 1535 (7043) aprilie 18, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Dan spătarul şi rudelor sale satul Ciurileştii, în urma unei judecăţi.

197. 1535 (7043) mai 7, Buzău. Vlad Vintilă voievod dăruieşte episcopiei din Buzău ocine în Pîrscoveni şi Cucuteni şi-i întăreşte o ocină în Groşani, dăruită de Toma banul.

198. 1535 (7043) mai 15, Tîrgovişte. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Vlad şi Stanciu ocină în Vlădeşti.

199. 1535 (7043) iunie 5, Slatina. Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Cutlumuz de la Athos ocine la Uibăreşti, în urma unei judecăţi.

200. 1535 (7043) iunie 7. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab ocine în Lăleşti, Drăgăşani şi Murgeşti, în urma unei judecăţi.

201. 1535 (7043) iunie 10, Craiova. Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Bratul şi altora ocine în Drăghiceni, Valea lui Soare şi Lihăceni.

202. 1535 (7043) iulie 12, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod dăruieşte lui Vlaicu mare logofăt şi lui Detco postelnic mai multe selişti.

203. 1535 (7043) ⟨iulie⟩ 13, Bucureşti. Radu Paisie voievod întăreşte lui Dragomir şi altora ocină la Brătienii de Sus.

204. 1535 (7043) iulie 22, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod dăruieşte lui Ţalapi logofăt mai multe selişti din pustiu, loc domnesc, pentru credincioasă slujbă în ţări străine.

205. 1535 (7043) iulie 30, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod întăreşte lui Şerb şi altora ocine în: Negraşii de Sus şi de Jos, Bodineşti, Costeşti, Borotbeni, Romanaţii Costei şi Bărbăteşti.

206. 1535 (7043) august 9, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod întăreşte lui Detco vornic şi fraţilor săi ocina numită Ungureni, în urma unei judecăţi.

207. 1535 (7043) august 30, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod întăreşte lui Vlad şi fraţilor săi Neagoe şi Comşa ocină în Zorileşti, precum şi înfrăţirea cu Dragomir.

208. 1535 (7043) septembrie 1, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Govora satul Plopul, în urma unor judecăţi.

209. 1535 (7044) septembrie 1, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod întăreşte lui Radu şi fratelui său Stoian ocină la Stroeşti, precum şi înfrăţirea cu unchiul lor, Ion din Stoiceşti.

210. 1535 (7044) septembrie 9, Tîrgovişte. Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Glavacioc satul Scăeşti şi nişte ţigani, dăruiţi de Hamza ban şi soţia lui, Slavna.

211. 1535 (7044) octombrie 24, Bucureşti. Radu Paisie voievod întăreşte lui Vlaicu mare logofăt ocine în Stăneşti, cu munţi, în urma unei judecăţi. De asemenea, nişte sălaşe de ţigani.

212. 1535 (7044) octombrie 28, Bucureşti. Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Govora mai multe bălţi, dăruite de Vlad voievod Călugărul (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

213. 1535 (7044) noiembrie 23, Bucureşti. Radu Paisie voievod întăreşte lui Mihnea postelnic ocină în Bădeni şi nişte ţigani.

214. 1535 (7044) decembrie 10. Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Argeş ocină în Tătari, în urma unei judecăţi.

215. 1535 (7044) decembrie 11, București. Radu Paisie voievod întărește m-rii Sf. Arhangheli satele Vlădești, Bunești și Urluești, vii în Copăceni și țigani, dăruiți ei de mai mulți boieri.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A. ⟨1532⟩ mai 22, București. Vlad Înecatul voievod întărește lui Bolea și lui Ion ocina Plăcicoiul.

B. ⟨1534⟩ mai 23, București. Vlad Vintilă voievod întărește lui Stan Sturza și altora ocină în Studina de Jos.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. ⟨1526—4 avril 1528⟩. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au portier Vintilă et à sa soeur, Sora, des villages, des monts et des tziganes, après jugements.

2. 7 janvier 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Glavacioc une terre à Neagra, don de Ţigănuşa. (Photocopie en annexe, pl. I).

3. 7 janvier ⟨1526⟩. Le voïévode Radu d'Afumaţi ordonne à Puta de Neagra de remettre à l'hégoumène Sava du monastère de Glavacioc l'acte d'affrérissement avec Ţigănuşa. (Photocopie en annexe, pl. II).

4. 6 février 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don au monastère de Muşeteşti des familles de tziganes.

5. ⟨1er⟩ mars 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Voico une terre à Hăeşti.

6. 31 mars 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Govora des familles de tziganes.

7. 1er avril 1526 (7034), Bucarest. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat et plusieurs lacs et marais au Danube.

8. 3 avril 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme aux monastères de Glavacioc, Bolintinu, Nucet, Strîmbul et Muşeteşti la terre princière de Balta Doamnei.

9. 20 avril 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à l'„armaş". (prévôt) Sinu une famille de tziganes.

10. Mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au prêtre Dragomir un emplacement de rucher, connu sous le nom de Stupina Gramei.

11. 18 mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „vornic" Vlaicu et à Tudoran et Dobre, fils de Dragomir, le village de Mogoşeşti sur l'Argeş et des tziganes, après jugements.

12. 18 mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „comis“ Voico et au „postelnic“ Tatu, la moitié des villages de Leurdeni et Muşeteşti, les monts Muşetescu, Piscul et Căpăţîna, biens pour lesquels ils se sont affrérés avec leurs soeurs.

13. 18 mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme aux filles de Voico la terre de leur père à Veţel, après jugement.

14. 19 mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „jupan“ Alexandru, fils du logothète Harvat, des terres à Studina.

15. 20 mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à l'épouse du „ban“ Barbu le village de Stroeştii, qu'elle lègue au monastère de Bistritza.

16. 30 mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère d'Argeş des parts à Ştefăneşti, après jugement.

17. 30 mai 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „vornic“ Manea, au logothète Tudor et à leurs épouses Dumitra et Vlădae des parts à Stoiceni.

18. 1er juin 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au grand trésorier Neagoe et à ses parents des villages et des tziganes, après jugements.

19. 7 juin 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Stanciul et à son groupe le village de Cerăţelul, après jugement.

20. 12 juin 1526 (7034), Bălgătaci. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Radu Runcenescu, sa terre de Stăneşti pour laquelle il s'est affréré avec son neveu le „postelnic“ Radu.

21. 1er juillet 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Oprea Drăghicescu des tziganes.

22. ⟨Avant le 6 juillet 1526⟩. La nonne Magdalina fait don à Gînştea le vieux et à ses fils d'un emplacement de maison à Miceşti.

23. 6 juillet 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Corbii de Piatră des terres à Valea Oraşului et à Bujoară, après jugement.

24. 7 juillet 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don au „clucer“ Fîrtat d'une terre princière connue sous le nom de Matca Verzei.

25. 12 juillet 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme tzigrand logothète Radu, à son épouse Voica et à d'autres parents plusieurs familles de au ganes, après jugement.

26. 20 juillet 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Dobre al Neagăi et à d'autres les terres d'Olteanca et Peşceana.

27. 25 juillet 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au grand „şetrar“ Stoica, au spathaire Stan, à Manea et à ses frères des terres à Grădiştea de Sus et le mont Grădişteanu.

28. 26 juillet 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „clucer“ Vlaicu et à ses frères des terres à Stăneşti, Berivoeşti et Drăgăneşti, après jugements.

29. 6 août 1526 (7034). Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „clucer“ Vlaicu un enfant de tzigane, après jugement.

30. 21 août (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère d'Argeş les serfs de Flămînzeşti, avec leur terre.

31. 22 août 1526 (7034), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don au monastère d'Argeş d'un „metoh“ avec emplacement de moulin, en aval de Piteşti.

32. 29 août 1526 (7034), Tîrgoviște. La nonne Magdalina lègue son avoir, ses terres et ses tziganes, à son fils Ivașco et à ses nièces Maria, Calea et Velica.

33. <1er septembre 1526—31 août 1527> 7035. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Vârbila, les terres dont le spathaire Dragomir lui en a fait don.

34. 27 février 1527 (7035), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Voico et à Dragoslav des terres à Voiceasa.

35. 23 avril <1527>, Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à plusieurs des terres à Blăjești, Codrești, Trestenic, Glavacioc et Tămășești.

36. 26 avril 1527 (7035), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Vișa, fille d'Anca, des terres à Broștenii de la Crivină à Vrabeţi et autres.

37. 3 mai 1527 (7035), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Neacșa, Moma, et autres, les terres de leur père Ganea de Mirilești, Jid et Liseni.

38. 12 juin 1527 (7035), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „clucer“ Fîrtat des terres à Momotești, ainsi que l'affrérissement avec Stoian et Manea.

39. 2 juillet 1527 (7035), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Bojica et Oprea avec leurs frères et leur groupe une terre à Nenciulești, après jugement.

40. 19 juillet 1527 (7035), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au spathaire Radu Goran, à son frère Albu et à leurs oncles la moitié de Iaroslăvești, après jugement. (Photocopie en annexe, pl. III).

41. 19 juillet 1527 (7035), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au scribe Stanciul et à ses parents des terres à Lupia, après jugement.

42. <septembre 1527—4 avril 1628; août—novembre>, Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Snagov la colline et les vignobles de Valea Călugărilor, avec la dîme sur le vin et les revenus princiers des vignobles, de même qu'un gué de moulin à Cîrciumari, au bord du Cricov.

43. 10 septembre 1527 (7036), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au portier Peia une terre à Studina, après jugement.

44. 24 septembre 1527 (7036), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Stan et à son groupe une terre à Cîrbești, après jugement.

45. 9 octobre 1527 (7036), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don à l'archevéché métropolitain de la rivière de Saltava et des étangs de Covîrluioșul, Strîmbul et Tigveanul.

46. 2 février 1528 (7036), Bucarest. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Tismana la part due au prince de la douane de Vîlcan. (Photocopie en annexe, pl. IV).

47. 4 avril 1528 (7036), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Bistritza des terres à Tîrsa, donation du grand „ban“ Pîrvu.

48. 20 avril <1528>. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Tismana tous les droits de douane de Vîlcan.

49. 21 avril 1628 (7036), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère d'Argeș des terres à Futești et l'etang situé au devant du village.

50. 28 avril 1528 (7036), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme aux filles de Bucureasa les parts de Bucur, Bunilă, Stănilă et Dragomir de Șasa, après jugement.

51. 5 mai 1528 (7038), Tîrgoviște. Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don au monastère d'Argeș d'une moitié du domaine de Pitești, notamment du village, du moulin et des droits de douane.

52. 25 mai 1528 (7036). Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don au monastère d'Argeş de la moitié du village de Piteşti, des serfs, du champ à labourer, du moulin et des droits de douane, ainsi que du moulin de Dârzul.

53. 30 mai ⟨1528⟩. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Govora une terre à Curtişoara.

54. 1er juin 1528. Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don aux moines du monastère de Tismana du revenu de la douane de Vîlcan. (Photocopie en annexe, pl. V).

55. 3 juin 1528 (7036), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi fait don au monastère d'Argeş d'une moitié du domaine de Piteşti, du moulin et des droits de douane, part du trésorier Oancea, qui a trahi le voïévode Neagoe Basarab.

56. 6 juin 1528 (7036), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à plusieurs des terres à Băjeşti et à Miceştii de Sus.

57. 7 juin 1528 (7036), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Turnul lui Arbănaş du mont Athos une somme annuelle de 3 000 aspres et aux moines qui viendront l'encaisser, d'une somme de 300 aspres.

58. 26 juin 1528 (7036), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Serban et à son frère Neagoe Pilea des terres à Străhaeţ, pour lesquelles ils se sont affrérés.

59. 16 août 1528 (7036), Monastère d'Argeş. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Tismana, le village de Varonic, après jugement.

60. 25 août 1528 (7036). Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au „clucer" Fîrtat une autre terre à Momoteşti, après jugement.

61. 2 septembre 1528 (7037), Piteşti. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à l'échanson Ivaşco plusieurs terres à Goleşti et Mărăcineni, les villages de Vierăşul et Duşeşti, ainsi que des tziganes, après jugement.

62. 7 septembre 1528 (7037), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Muşeteşti des terres à Căzăneşti sur le Topolog, après jugement.

63. 15 ⟨septembre—décembre⟩ 1528 (7037), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme à Balea, une terre à Hurezi, ainsi que l'affrérissement avec le „pîrcălab" Staico.

64. 28 octobre 1528 (7037), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère d'Argeş des terres à Tigveni.

65. 29 octobre 1528 (7037), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Govora une terre à Plopul, après jugement.

66. 10 novembre 1528 (7037), Tîrgovişte. Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère d'Argeş une terre à Corbi et à Domneşti, après jugement.

67. 10 novembre 1528 (7037). Le voïévode Radu d'Afumaţi confirme au monastère de Tismana une terre à Podeni, don des fils de Roman, pour n'avoir pu en verser la taille. (Photocopie en annexe, pl. VI).

68. 11 février ⟨1529⟩. Moise voïévode confirme au monastère de Tismana la moitié des droits de douane de Vîlcan. (Photocopie en annexe, pl. VII).

69. 14 avril 1529 (7037), Piatra. Le grand „ban" de Craiova, Pîrvu légue au monastère de Tismana le village de Turcenii.

70. 12 mai 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme au monastère de Bistriţa les villages de Blădeşti et de Muscelul et trois familles de tziganes, dons du „postelnic" Stroe.

71. 12 mai 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme au monastère de Bistritza les villages de Găneasa et de Gîrcovul, don du „ban" Pîrvul à sa mort, ainsi que les droits de douane de Vidin.

72. 12 mai 1529 (7037). Moise voïévode affranchit plusieurs villages appartenant au monastère de Bistritza de toute obligation et corvée et lui fait don des redevences en frommage des monts de Vîlcea.

73. 12 mai ⟨1529⟩. Moise voïévode affranchit plusieurs villages du monastère de Bistriţa de toute obligation et corvée, hormis la taille, le tribut et la levée générale (oastea cea mare). (Photocopie en annexe, pl. VIII).

74. 12 mai 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat et plusieurs étangs.

75. 12 mai 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Vîlcan.

76. 13 mai 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme aux monastères de Govora, Nucet et Muşeteşti la moitié des droits de douane de Runcu.

77. 17 mai 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme à Dobrotă et autres des terres à Bălărie et Dibăceşti.

78. 24 mai 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme à l'échanson Giura le village de Dranoveţi en échange de parts à Găojani.

79. 26 mai ⟨1529—1530⟩. Moise voïévode donne en gage au monastère de Glavacioc jusqu'à la fin d'un jugement des parts à Călineşti et à Neagra appartenant à Radu et à Văsiiu. (Photocopie en annexe, pl. IX).

80. 1er juin 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme au monastère de Cozia deux parts et au monastère de Cotmeana la troisième part des étangs Căbălul et Comatul.

81. 10 juin 1529 (7037), Bucarest. Moise voïévode confirme au portier Peia des terres à Epoteşti, après jugement.

82. 11 juin 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme à Radu, au „clucer" Coadă et à leur groupe des terres à Placico et à Glodeni, après jugement.

83. 4 juillet 1529 (7037). Moise voïévode confirme au monastère d'Argeş et aux Drăgoteşti des moulins et des gués de moulins au bord de l'Argeş.

84. 16 juillet ⟨1529⟩. Moise voïévode confirme au monastère de Tismana la moitié des droits de douane de Vîlcan se réservant l'autre moitié. (Photocopie en annexe, pl. X).

85. 27 juillet 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme au monastère de Govora des terres à Plopul, après jugement.

86. 28 juillet 1529 (7037), Tîrgovişte. Moise voïévode fait don au monastère d'Ostrov d'une redevence annuelle de 2 000 aspres, de grains, de vin et de 1 000 blocs de sel d'Ocnele Râmnicului.

87. 3 août 1529 (7037). Moise voïévode confirme à Pîrvu et à ses frères une terre à Turceni, don du „ban", Pîrvu, pour avoir fidèlement servi jusqu'au sacrifice du sang.

88. 25 septembre 1529 (7037), Craiova. Le „ban" de Craiova Barbu confirme au monastère de Bistritza le rucher de Murgaş et cinq familles de tziganes. (Photocopie en annexe, pl. XI).

89. 31 octobre 1529 (7038). Moise voïévode confirme à l'archevéché métropolitain de Tîrgovişte le village d'Aninoasa, après jugement.

90. 24 novembre 1529 (7038), Tîrgovişte. Moise voïévode confirme au grand „comis“ Drăghici et au „postelnic“ Udrişte la dîme due au voïévode sur le vin de Mărgineni, Filipeşti, Călineşti et Cricoveni.

91. 22 mai 1530 (7038), Cîmpul Glupavilor. Moise voïévode confirme à Detco de Drăgoeşti la moitié du village de Topeşti, après jugement avec le monastère de Tismana.

92. 15 juin 1530 (7038), Tîrgovişte. La voïévode Vlad le Noyé confirme aux monastères de Govora, de Nucet et de Muşeteşti la moitié des droits de douane de Runcu.

93. 23 juin 1530 (7038). Le voïévode Vlad le Noyé affranchit plusieurs villages du monastère de Bistriţa de toute obligation et corvée et lui confirme les redevences en frommage des monts de Vîlcea.

94. 1530 — 25 juin 1531. Le voïévode Vlad le Noyé ordonne à l'intendent Frăţilă et à son groupe de quitter le domaine de Varonic du monastère de Tismana.

95. 25 juin 1530 (7038), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad de Noyé confirme au monastère de Bistritza la moitié de Celeiul, don du „ban“ Barbu Craiovescu et de ses frères.

96. 6 juillet 1530 (7038), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad de Noyé fait don de la terre de Gîrla Lungă aux monastères de Snagov et de Tînganu.

97. 7 août 1530 (7038). Le grand „ban“ de Craiova, Barbu et son frère le „postelnic“ Drăghici confirment au monastère de Cozia le village d'Orlea avec les étrangs.

98. 20 <août> 1530 (7038), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad de Noyé confirme au monastère de Sadova les terres de Nedeia et de Zăvalul, ainsi que des tziganes, dons du grand „ban“ Pîrvu Craiovescu.

99. <1er septembre 1530—31 août 1531>. Le voïévode Vlad le Noyé confirme à Vîlcu de Rămeşti des terres et des vergers à Rămeşti et Bîrzoteni.

100. <octobre 1530—juillet 1531> Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Cotmeana la dîme sur le vin d'Ocna et des prélèvements sur les boisseaux de graines dus au prince par 200 maisons d'un département.

101. 4 octobre 1530 (7039), Bucarest. Le voïévode Vlad de Noyé fait don au „pîrcălab“ Fîrtat, pour avoir fidèlement servi, d'une terre à Brătăşani, part des fils de Buşagă, qui l'on perdue par trahison.

102. 25 octobre 1530 (7039), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé fait don au monastère Sainte Catherine du mont de Sinai une somme annuelle de 15 000 aspres et aux moines qui viendront l'encaisser une somme de 500 aspres.

103. 29 octobre <1530—1531>. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Bistritza le village de Grădiştea. (Photocopie en annexe, pl. XII).

104. 15 novembre 1530 (7039), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme à l'évéché de Buzău des terres à Verneşti.

105. 16 novembre 1530 (7039), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Tismana le village de Turceni, don du „ban“ Pîrvu. (Photocopie en annexe, pl. XIII).

106. 27 novembre 1530 (7039), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au grand „clucer“ Vintilă la moitié de Conţeşti, en échange de parts à Drăgăneşti, ainsi que six familles de tziganes.

107. 9 janvier 1531 (7039), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Bistritza la moitié du village de Băbeni, don du „ban“ Barbu. (Photocopie en annexe, pl. XIV).

108. 9 janvier 1531 (7039), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Bistritza le village de Gîrcovul, don du „ban“ Pîrvul et de ses descendants. (Photocopie en annexe, pl. XV).

109. 22 janvier 1531 (7039). Le voïévode Vlad le Noyé confirme l'affrérissement d'Oprea de Piscani avec Vîlcul et Duşman de Vîrloni.

110. 27 janvier 1531 (7039), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au grand „clucer“ Vintilă et à son épouse Voica les villages de Cornăţeni, Conţeşti, Udeni, Cliciul, Miclăuşani et Costeşti, ainsi que des tziganes.

111. 16 février ⟨1531—1532⟩. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Vîlcan, entre Olteţ et Severin.

112. 18 avril 1531 (7139), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au grand „vornic“ Drăghici les villages de Dinţeşti, Fîsîiani, Dobreni, Vladimireşti et des parts à Roşii.

113. 25 avril (7039), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé fait don au monastère de Castamonit du mont Athos une redevence annuelle de 6 000 aspres et aux moines qui viendront l'encaisser une somme de 600 aspres.

114. Mai 1531 (7039), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Koutloumouz du mont Athos plusieurs villages.

115. 10 juillet 1531 (7039), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au „pîrcălab“ Fîrtat un îlot sur l'Olt et des terres à Sîrbi et Măciuca.

116. 18 septembre 1531 (7040). Le voïévode Vlad le Noyé permet au monastère de Tismana de fonder un village à Vadul Bistretzului, avec les serfs qui se rassembleront et l' affranchit pour une durée de deux ans de toute obligation et corvée, hormis la taille et la levée générale (oastea cea mare). (Photocopie en annexe, pl. XVI).

117. 24 octobre 1531 (7040), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Glavacioc des vignobles à Topoloveni, après jugement avec le monastère de Nucet.

118. 5 novembre 1531 (7040), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme à Iarciu de Iaroslăveşti et à Iarciu de Mihăeşti le village de Iaroslăveşti, après jugement.

119. 5 novembre 1531 (7040), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme l'affrérissement de Erciu de Iaroslăveşti avec Erciu de Mihăeşti pour leurs villages de Iaroslăveşti et Mihăeşti.

120. 17 décembre 1531 (7040), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au „pitar“ Stoia et à son épouse Stana des parts à Rogojina, Roşia, Petreşti et Hermani, ainsi que l'affrérissement avec des oncles Mirciu, Nan et Lal.

121. Mars 1532 (7040), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé confirme à Vlad et d'autres une terre s'étendant de Ursuna à Slănic et à Poaina.

122. 6 mars 1532 (7040). Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Bolintin un gué de moulin à Răstoacă.

123. 23 avril 1532 (7040), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad le Noyé fait don à Hamza, grand „ban“ du Jiu et de Craiova, de tout le domaine de Craiova, avec les villages, les tziganes, les moulins et les emplacements d'anciens villages, pour avoir fidèlement servi jusqu'au sacrifice du sang.

124. 2 mai 1532 (7040), Piteşti. Le voïévode Vlad le Noyé confirme à Mihăilă des terres à Popeşti.

125. 25 mai 1532 (7040). Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Snagov le village de Drăgoeşti, après jugement avec les paysans libres du village.

126. 28 mai 1532 (7040), Piteşti. Le voïévode Vlad le Noyé confirme à Radul et à d'autres une terre à Nucşoara, après jugement avec le monastère d'Argeş.

127. 4 juillet 1532 (7040). Le voïévode Vlad le Noyé confirme à Nan et à son frère Stan des terres à Fiiani, Comarnic et Vaca, après jugement.

128. 14 juillet 1532 (7040), Piteşti. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au spathaire Roman et à son épouse Stanca le village de Runcul, après jugement.

129. 21 juilet 1532 (7040), Piteşti. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Muşeteşti des domaines à Predeşti.

130. 24 juillet 1532 (7040), Piteşti. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au „clucer" Vlaicu un enfant de tzigane, après jugement.

131. 14 août ‹1532—1533›, Piteşti. Le voïévode Vlad le Noyé désigne des boyards cojureurs.

132. 16 août 1532 (7040), Greaca. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au „pîrcălab" Fîrtat des terres à Oteştii de Jos, après jugement.

133. 16 août 1532 (7040), Greaca. Le voïévode Vlad le Noyé fait don au monastère de Snagov de la dîme sur le vin de Dealul Cernăteştilor.

134. 1er septembre 1532 (7040), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au „joupan" Albu, à ses fils et à ses filles des terres à Lăngeşti, Rîugeni et Găureni.

135. 18 septembre 1532 (7041), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au „pîrcălab" Fîrtat les monts de Peştera et de Tomescu.

136. 18 septembre 1532 (7041), Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat et plusieurs étangs et marais au Danube.

137. 14 novembre ‹1532—1533›. Le voïévode Vlad Vintilă ordonne à Stan de Hotărani de ne plus importuner le village de Muscel, don du „postelnic" Stroe et du „ban" Pîrvu au monastère de Bistritza.

138. 2 décembre 1532 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Mihăilă et à d'autres des terres à Pîcleni.

139. 6 décembre ‹1532—1533›. Le voïévode Vlad Vintilă ordonne à nouveau au „vornic" Stan de Hotărani de ne plus importuner le village de Muşcelul, don du „ban" Pîrvul et du „postelnic" Stroe au monastère de Bistritza.

140. 11 décembre 1532 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Glavacioc une terre à Neagra.

141. 29 décembre 1532 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au „clucer" Vlaicu, à ses frères et à ses neveux plusieurs villages, des parts de villages et des familles de tziganes.

142. 10 janvier ‹1533›. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat.

143. 12 janvier 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă fait don au monastère de La Grande Lâvra du mont Athos d'une somme annuelle de 10 000 aspres et aux moines qui viendront l'encaisser d'une somme de 1000 aspres.

144. 16 janvier 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à plusieurs monastères la part princière de Bălţile Doamnei.

145. 26 janvier 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă fait don au monastère de Dochareion du mont Athos d'une somme annuelle de 3 000 aspres, et aux moines qui viendront l'ancaisser, d'une somme de 400 aspres.

146. 2 février 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère d'Argeş les villages de Prăvălenii et Iaşii, après jugement.

147. 2 février 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère d'Argeş deux familles de tziganes, après jugement.

148. 7 février 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à plusieurs une terre à Breţculeşti, après jugements.

149. 12 f²vrier 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Bistritza les moulins du bord de Rîul Doamnei, après jugements.

150. 18 mars ‹1533›, Bucarest. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au „clucer" Lăudat et à son épouse Voica la moitié de Runcu, avec moulins et vignobles.

151. 19 mars 1533 (7041). Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Tismana l'ancien emplacement de village de Bistreţul et affranchit tous les serfs qui s'y établiront de toute obligation et corvée pour une durée de trois ans, hormis la taille et la levée générale (oastea cea mare). (Photocopie en annexe, pl. XVII).

152. 7 avril ‹1533—1534›. Le voïévode Vlad Vintilă ordonne aux douaniers du gué de Vidin de ne plus impiéter sur les droits de douane reconnus aux moines de Tismana.

153. 15 avril 1633 (7041). Le voïévode Vlad Vintilă autorise les moines d'Argeş à défendre le taillis, la rivière et la forêt des alentours de Flămînzeşti, biens du monastère.

154. 15 avril 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère d'Argeş une maison et l'emplacement dénommé Geamănă, en aval de Piteşti.

155. 16 avril 1533 (7041). Le voïévode Vlad Vintilă confirme la donation faite par l'épouse du „ban" Barbu au monastère de Bistritza à savoir le village de Stroieşti et des tziganes.

156. 18 avril 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Koutloumz du mont Athos plusieurs villages, après délimitation.

157. 26 avril 1533 (7041). Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Micşan et à ses fils, tout comme à Vlaicu, à ses frères et ses fils, des terres à Negreşti et Ulita.

158. ‹Mai-décembre 1533›, Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Cernica et autres des terres à Izvoară, Ostra, Rusineşti et Selişteni.

159. 2 mai 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă fait don au monastère de Xéropotamo du mont Athos d'une somme annuelle de 5 000 aspres et aux moines qui viendront l'encaisser d'une somme de 500 aspres.

160. 27 mai 1533 (7041), Bucarest. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à la „joupanitza" Neacşa, au „comis" Danciu et à Stanciu les villages de Dobruşa, Dragodăneşti et Măzărani pour lesquels ils se sont affrérés.

161. 30 mai 1533 (7041), Bucarest. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au grand „postelnic" Barbu et à son neveu le „postelnic" Detco le village d'Aninii de Jos et plusieurs emplacements d'anciens villages, après jugement.

162. 3 juin 1533 (7041), Bucarest, Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Tismana deux emplacements d'ancien village, dénommés Călugărenii, près Bistritza. (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

163. <2 juillet 1533>. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère d'Argeş l'étang de Săltava avec tous les viviers.

164. 27 juillet 1533 (7041), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă fait don au monastère de Vatopédi du mont Athos d'une somme annuelle de 10 000 aspres et aux moines qui viendront l'encaisser d'une somme de 800 aspres.

165. 28 août 1533 (7041), Piteşti. Le voïévode Vlad Vintilă confirme les limites du village de Milostea du monastère de Bistritza, là où elles ont été fixées du temps de Neagoe Basarab.

166. 5 septembre 1533 (7042), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au portier Peia, à son épouse Neacşa et à leur fille Calea le village d'Odobeşti, après jugement.

167. 10 septembre 1533 (7042), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au portier Peia une terre à Recica lui Dabul.

168. 18 septembre (1533). Le voïévode Vlad Vintilă écrit aux citadins de Piteşti, d'Argeş et de Rîmnic pour qu'ils fassent connaître à ceux qui transportent leurs marchandises au gué de Diiu (Vidin) qu'ils doivent payer la douane du monastère de Tismana.

169. 13 octobre 1533 (7042), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au „sluger" Oprea et à ses parents des villages, des terres, des monts, des vignobles et des tziganes.

170. 3 novembre 1533 (7042), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Govora les villages de Glodul et deHinţa, avec leurs montagnes, après jugements.

171. 15 novembre 1533 (7042), Curtea de Argeş. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Govora une terre à Bircieşti, après jugement.

172. 15 novembre 1533 (7042), Curtea de Argeş. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Govora la moitié de l'étang de Mamina, don de Neagoe Basarab.

173. 18 novembre 1533 (7042), Curtea de Argeş. Le „vornic" Şerban, le „postelnic" Barbu, les „pîrcălab" Diicu et Vlaicu font don au monastère d'Argeş de trois moulins à Gura Geamănei, en aval de Piteşti.

174. 27 décembre 1533 (7042). Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Bistritza des terres à Mirilitza. (Photocopie en annexe, pl. XIX).

175. 17 mars 1534 (7042), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme les limites de la ville de Gherghiţa.

176. 3 avril 1534 (7042), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Snagov des terres à Dobruşeşti, dons du logothète Tudor.

177. 7 avril <1534>. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à l'archevéché métropolitain de Tîrgovişte le village d'Aninoasa.

178. 27 avril 1534 (7042). Le voïévode Vlad Vintilă fait don au monastère de Chilandari du mont Athos d'une somme annuelle de 10.000 aspres, à l'hopital du monastère, d'une somme de 800 aspres et aux moines qui viendront l'encaisser, de 500 aspres.

179. 10 mai 1534 (7042), Argeş. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Oprea et à ses parents des parts à Posmag.

180. 23 mai 1534 (7042), Slatina. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Bărbulea et à Lupa une terre à Studina, après jugement.

181. <septembre 1534 — juin 1535>. Le voïévode Vlad Vintilă fait don au monastère de Homor en Moldavie d'une famille de tziganes.

182. 6 septembre 1534 (7043), Fureşti. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Tismana plusieurs emplacements d'anciens villages, après jugement.

184. 6 septembre 1534 (7043), Fureşti. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au „pîrcălab" Ţigulea et à ses parents des terres à Pîrscov, Muşcel, Lacuri et Dealul Săsenilor, ainsi que le monastère de Valea lui Purcal.

184. 12 septembre 1534 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au grand logothète Vlaicu et à ses frères des terres et des tziganes à Spinişor, Stîngăcea et Fratoştiţa.

185. 11 décembre 1534 (7043), Buzău. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Slăvilă et à d'autres une terre à Sibiceu, après jugement.

186. 18 décembre 1534 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Tismana des villages, des emplacements d'anciens villages et des étangs.

187. 27 décembre 1534 (7043), Bucarest. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Cozia plusieurs étangs avec leurs revenus, après jugement, ainsi que les villages de Cărărenii et Luminenii.

188. 11 janvier 1535 (7043). Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Bistritza le village de Corlate en échange de la ville de Tismana dont il fait don au monastère de Tismana.

189. 19 janvier 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Cană, Gîciul, Vlad et Muşa des terres à Negoşina, Criveala et Cernăteşti.

190. 27 mars 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à l'éveche de Buzău un vignoble et un verger, dons du moine Vasilie.

191. 29 mars 1535 (7043). Le voïévode Vlad Vintilă confirme au „joupan" Stoica de Văcăreşti des terres à Corbi et à Văcăreşti.

192. 30 mars 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Tismana le droit d'être le seul à pêcher dans les eaux de la rivière de Tismana et de faire paître ses bestiaux, depuis le village à la montagne.

193. 31 mars 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă fait don au monastère de Cozia de terres à Lieşti et Pleşile Hotăranilor.

194. 1er avril 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à l'évêché de Rîmnic des terres à Poieni, Frăsinet et Cacova, des moulins, un vignoble et des tziganes.

195. 10 avril 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère d'Argeş des moulins à Berileşti, sur la Ialomiţa, après jugement. De même il fait don du village de Fălcoi, en échange du village de Seoaşul, qu'il donne à l'archevéché métropolitain de Tîrgovişte.

196. 18 avril 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au spathaire Dan et à ses parents le village de Ciurileşti, après jugement.

197. 7 mai 1535 (7043), Buzău. Le voïévode Vlad Vintilă fait don à l'évêché de Buzău de terres à Pîrscoveni et Cucuteni et lui confirme une terre à Groşani, don du „ban" Toma.

198. 15 mai 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Vlad et à Stanciu une terre à Vlădeşti.

199. 5 juin 1535 (7043), Slatina. Le voïévode Vlad Vintilă confirme au monastère de Koutloumouz du mont Athos des terres à Uibăreşti, après jugement.

200. 7 juin 1535 (7043). Le voïévode Vlad Vintilă confirme au „pîrcălab" Fîrtat des terres à Lăleşti, Drăgăşani et Murgeşti, après jugement.

201. 10 juin 1535 (7043), Craiova. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Bratul et à d'autres des terres à Drăghiceni, Valea lui Soare et Lihăceni.

202. 12 juillet 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie fait don au grand logothète Vlaicu et au « postelnic » Detco de plusieurs emplacements d'anciens villages.

203. 13 ⟨juillet⟩ 1535 (7043), Bucarest. Le voïévode Radu Paisie confirme à Dragomir et à d'autres une terre à Brătienii de Sus.

204. 22 juillet 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie fait don au logothète Ţalapi de plusieurs emplacements d'anciens villages, domaine princier, pour avoir fidèlement servi dans des pays étrangers.

205. 30 juillet 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie confirme à Şerb et à d'autres des terres à Negraşii de Sus et Negraşii de Jos, Bodineşti, Costeşti, Borobeni, Romanaţii Costei et Bărbăteşti.

206. 9 août 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie confirme au « vornic » Detco et à ses frères la terre dite Ungureni, après jugement.

207. 30 août 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie confirme à Vlad et à ses frères Neagoe et Comşa une terre à Zorileşti, ainsi que l'affrérissement avec Dragomir.

208. 1er septembre 1535 (7043), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie confirme au monastère de Govora le village de Plopul, après jugements.

209. 1er septembre 1535 (7044), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie cofnirme l'affrèrement fait par les frères Radu et Stoian sur leur terre de Stroeşti à leur oncle Ion de Stoiceşti, qui les afrère sur son betail.

210. 9 septembre 1535 (7044), Tîrgovişte. Le voïévode Radu Paisie confirme au monastère de Glavacioc le village de Scăeşti et des tziganes, don du « ban » Hamza et de son épouse, Slavna.

211. 24 octobre 1535 (7044), Bucarest. Le voïévode Radu Paisie confirme au grand logothète Vlaicu des terres à Stăneşti, avec des montagnes, après jugement, ainsi que des familles de tziganes.

212. 28 octobre 1535 (7043), Bucarest. Le voïévode Radu Paisie confirme au monastère de Govora plusieurs étangs, don du voïévode Vlad le Moine. (Photocopie en annexe, pl. XX).

213. 23 novembre 1535 (7044), Bucarest. Le voïévode Radu Paisie confirme au « postelnic » Mihnea une terre à Bădeni et des tziganes.

214. 10 décembre 1535 (7044). Le voïévode Radu Paisie confirme au monastère d'Argeş une terre à Tătari, après jugement.

215. 11 décembre 1535 (7044), Bucarest. Le voïévode Radu Paisie confirme au monastère des Saints Archanges les villages de Vlădeşti, de Buneşti et d'Urluieşti, des vignobles à Copăceni et des tziganes, dons de plusieurs boyards au monastère.

DOCUMENTS DOUTEUX

A. 22 mai ⟨1532⟩, Bucarest. Le voïévode Vlad le Noyé confirme à Bolea et à Ion la terre de Plăcicoiul.

B. 23 mai ⟨1534⟩ Bucarest. Le voïévode Vlad Vintilă confirme à Stan Sturza et à d'autres une terre à Studina de Jos.

DOCUMENTE

1

⟨1526—1528 aprilie 4⟩.

Radu de la Afumați voievod întărește lui Vintilă portar și surorii lui, Sora, mai multe sate, munți și țigani, în urma unor judecăți.

† Милостию божию, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои земли Ѹггрѡвлахїискои, синь прѣдобраго и великаго <Радꙋл воивода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми> жȣпанȣ Винтилȣ портарȣ и съ синови его, елико мȣ Богь даст, и сестра его по име Ѻора, <ꙗкоже да им ест села по име...> Фȣрещи[1] въсих и ѡт Ѻдобещи три делове и ѡт дел Шербȣлов дел Девȣлѡв въса и ѡт <...Винтилȣ> портар ѡт въ дьни Басараба воивода и Брацещи въси и Кръпещи въси и Къмполȣнцанȣл въси и Къмпол<ȣнцени...> въси и планина Фȣрещом въса и Витера въса и Кръпещии Нога Козев.... дори ȣ Камен Дȣмев и ѡт Бечани варе колико се ке избрати них дел и ѡт село и ѡт <....планине>.

<И ацигани, на име....> и Гончюл съ децами си и Ѻърбȣл съ децами си и Мацѣ съ децами си. Понеже им сȣт старе и <праве ѡчине и дедине>.

<А потом прѣше се> Винтилъ портар и сестра его Ѻора пред господство ми със анеѱем си, синови Пътров, по име <....и>мати въсе вишe писане и ацигани како да имают и ѡни дел със ѡнимии ѡколо <....сестра> его Ѻора. Тере извадише книги покоиногa Радꙋла воивода, родїтелѣ господства ми и книги Михнѣ во<ивода....> и книг Басараб воиводȣ како се ест бил ѡтмѣтнȣл жȣпан Нѣгȣ Брага ѡт синови си, ѡт Пътрȣ и ѡт Кръстїан.... и ѡт них семе, како да метѣх да не имают ни един да не имат ѡт них над сиех селах и коматех.... аз жȣпан Брага Нѣгȣ, како да сȣт проклети кои хощет ним дати ѡт

---

[1] De aici înainte s-a scris cu chinovar între rînduri următorul text: вѣдомȣ да ест иже о се вѣдати подобает ꙗко села сїѧ въса выше реченаго Винтила портара, по въсегда наста⁊ и ем господареи земле<....въст>аша съ роднеци его и възѧша въсю част монастирскȣю. Въ дьнаже Їѡ Маѳеа Басарабы воеводы, кд болѣри ѡт.... выше въсю.... кѡх пръвых ктиторых даровах сїѧже червено писадїе сведетелвȣющеѧ сице. Исписах аз, Ѹдрище Нъстȣрел втор<и лѡгофет>.

сиєх коматєх вишє <рєчєннє....> и ѡт инєх єжє възжпишє на господа Бога и спаса нашєго Їисуса Христа, кръв єгѡ на них и на чєдєх их въ вѣки, амин....

....жꙋпан Винтилъ портар и сєстра єго, Сора кои ѡт них хощєт дати или ѡт синови их ѡт.... колико сє кє избрати ѡт них плѣмєн ѡт сиєх коматєх вишє писанєх да сꙋт проклєти....жꙋпана Брага Нѣга и осрамотишє и ѡскобошє ѕа брадꙋ како єст и ꙋ дрꙋѕєх господарєх.... и жꙋпан Винтилъ портар въ дьни господст:а ми; а господство ми такождєри видєх како єст вишє.... ѡставих по тєх книгєх прѣжднихъ господахь како єст ꙋписано.

Сєго радї, дадох.... и прѣвнꙋком им. И варє <ко>мꙋ сє слꙋчит прѣждє съмрът ѡт синови Винтилъ и ѡт....

Сєжє свєдѣтєли.... <жꙋ>пан Пръвꙋл бан вєлики Кралєвски <и жꙋпан....> Радул викши лѡгѡфєт вєлики.... и жꙋпан Тꙋдор вєлики.... столник и Драгич комис и Бадѣ и Михнѣ вєлици постєлници.... Исправник, Балаꙋр логофєт.

† Їѡ Радул вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui ‹Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele›, jupanului Vintilă portar şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu şi surorii lui, anume Sora, ‹ca să le fie satele, anume› Fureştii toţi şi din Odobeşti trei părţi şi din parte lui Şerbul, partea lui Devul toată şi din ‹...lui Vintilă› portar din zilele lui Basarab voievod; şi Brăgeştii toţi şi Cîrpeştii toţi şi Cîmpu‹lungeni ...› toţi şi muntele Fureştilor tot şi Vitera toată şi Cîmpulungeanul tot şi Piciorul Caprei ..., pînă la Piatra lui Duma şi din Beceani, oricît se va alege partea lor şi din sat şi din ‹munţi›.

‹Şi ţiganii, anume: ...› şi Goiciul, cu copiii săi şi Sîrbul cu copiii săi şi Maţea cu copiii săi. Pentru că le sînt vechi ‹şi drepte ocine, dedine›.

‹Iar după aceea›, s-au pîrît Vintilă portar şi sora lui, Sora, înaintea domniei mele cu nepoţii lor, fiii lui Pătru, anume... să aibă toate cele mai sus scrise şi ţiganii, ‹ca să› aibă şi ei parte cu dînşii deopotrivă, ... ‹sora lui›, Sora. Deci, au arătat cartea răposatului Radul voievod, părintele domniei mele şi cartea lui Mihnea voievod ... şi cartea lui Basarab voievod, că s-a lepădat jupan Neagu Braga de fiii săi, de Pătru şi de Cîrstian ... şi de seminţia lor, ca să nu aibă niciun amestec, niciunul dintre dînşii să nu aibă din acele sate şi averi... jupan Braga Neagu, ca să fie blestemaţi care le vor da lor din aceste averi mai sus ‹zise ...› şi cu aceia care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, în veci, amin.

... jupan Vintilă portar şi sora lui, Sora, care dintre dînşii va da, sau dintre fiii lor, din ... cîţi se vor alege din neamul lor, din aceste averi mai sus scrise, aceea să fie blestemaţi ... pe jupan Braga Neagu şi l-au batjocorit şi l-au smuls de barbă, precum este şi la alţi domni ... şi jupan Vintilă portar în zilele domniei mele. Iar domnia mea deasemenea am văzut cum este ‹scris› mai sus, ... am lăsat după acele cărţi ale domnilor dinainte, precum este scris.

De aceea, am dat ‹şi domnia mea, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor› şi strănepoţilor lor. Şi oricui i se va întîmpla mai înainte moarte, dintre fiii lui Vintilă şi dintre ...

Iată martori: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi ... jupan Radul fost mare logofăt şi jupan Tudor ⟨mare logofăt⟩ ... stolnic şi Drăghici comis şi Badea şi Mihnea mari postelnici ... Ispravnic, Balaur logofăt ...

† Io Radul voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

⟨Însemnare din secolul XVII, peste rîndurile 3-5 din text, cu cerneală roşie⟩: Să fie ştiut celor ce li se cuvine a şti despre aceasta, că toate aceste sate ale mai sus zisului Vintilă portar, cînd a ajuns el domn ţării, s-au sculat rudele lui şi au luat toată partea mănăstirii. Deci, în zilele lui Matei Basarab voievod, 24 de boieri au descoperit toată ⟨ocina⟩ pe care primii ctitori au dăruit-o. Şi aceasta prin scriere roşie se adevereşte astfel. Am scris eu, Udrişte Năsturel, al doilea ⟨logofăt⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 278 (Ep. Buzău, XXXVII/1).
Orig., perg., rupt, lipsă o treime, pecete timbrată.
Cu o trad. din 1850.
Datat după domn şi sfat: data ar putea fi extinsă şi asupra anului 1525 începînd cu luna septembrie.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 19—20 sub ⟨1526 iulie—decembrie⟩.

2

1526 (7034) ianuarie 7, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Glavacioc ocină în Neagra, dăruită de Ţigănuşa.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воивода и господинь въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воиводе. Дават господство ми сие повелѣние господства ми свѣтомȣ монастирȣ нарицаеми Глъвъчѡв, идеже ест храм и ѡбитѣли прѣсвѣтѣи, чистою и прѣблагословѣною владїчицеи наше Богородїце и присно дѣвою Марие и славною еи благовѣщение и чьстнѣишомȣ ѡтцȣ егȣменȣ їеромонах Сава и въсем свѣтым и божественим инокѡм жȣвȣщем въ свѣтою местȣ т<ою>[1], ꙗкоже да им ест варе колико бȣдет ȣ Нѣгра прави дел Цигънȣшеи ѡт посвȣде коли<к>[1]о ест хотар Нѣгрев, понеже [понеже] мȣ сȣт биле Цигънȣшеи старе и праве ѡчине и дѣд<ине>[1].

А потѡм Цигънȣша, ѡн си ест ȣложил анепсеем си над више реченою ѡчинȣ, ꙗко да м<ȣ сȣт>[1] наслѣдници по немȣ, а ѡн да имат почесть и покою ѡт них. А ѡн никое ползȣ нѣст <имал>[1] ѡт своих си анепсеи, нȣ въ мѣстѣ почести и покою горчаише стȣд и неп<окою и ни ми>[1]лости. Тако Цигънȣша ѡт врѣме еже ест сице видѣ, а ѡн прїиде пред господства ми <кȣпноже със с>[1]воих си анепсеи и извадив их ѡт въсех емȣ ѡчине, анȣ варе колико ест негов дел <ѡт Нѣг>[1]ра приложи све и даде въ свѣти монастир Глъвъчѡв ѡт пред господства ми, ꙗко да ест свѣтомȣ <монас>[1]тирȣ въ ȣкрѣпление и божественим инокѡм въ лищи и покою, а немȣ и родїтелим емȣ в<ѣ>чное въспоминание.

---

[1] Loc rupt.

Сєго радї, дадох и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ и ѡтцꙋ єгꙋменꙋ и въсєм братꙗм, ꙗко да им сꙋт въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и ни ѡт когожє нєпотъкновєнїє вь вѣки, по рєч господства ми.

Сє и свєдѣтєлиє поставлѣєм господство ми: жꙋпан Пръвꙋл бан Кралєвскомꙋ и жꙋпан Драгич бившє дворникꙋ и жꙋпан Манѣ Пєршанꙋл дворник и жꙋпан Радул бившє логофєт и жꙋпан Өєѡдор логофєт и Нѣгоє вистиар и Драгомир спатар и Радул пєхарник и Радул комис и Шєрбан столник и Бадѣ и Драгꙋл вєлици постєлници.

И аз, Татꙋл, єжє хꙋдоє рꙋк писах въ настолни град Тръговищє, мѣсєца гєнарїє ѕ҃ дьни, въ лѣт ҂зл҃д.

Исправник, Бълаꙋр логофєт.

† Їѡ Радул вѡєвѡда, милостиѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glăvăciov, unde este hramul şi lăcaşul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi slăvitei ei blagoveştenii şi preacinstitului părinte, egumenului ieromonah Sava şi tuturor sfinţilor şi dumnezeieştilor călugări, care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie, cît va fi în Neagra partea dreaptă a Ţigănuşei, de pretutindeni, cît este hotarul Neagrăi, pentru că au fost ale Ţigănuşei vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar apoi, Ţigănuşa, el şi-a aşezat pe nepoţii săi peste mai sus zisa ocină, ca să-i fie moştenitori după el, iar el să aibă cinste şi odihnă de la ei. Iar el nici un folos n-a avut de la nepoţii săi, ci în loc de cinste şi odihnă, cea mai amarnică defăimare şi neodihnă şi nici o milă. Astfel Ţigănuşa, de vreme ce a văzut aşa, iar el a venit înaintea domniei mele împreună cu nepoţii săi şi scoţîndu-i din toate ocinile lui, însă, cît este partea lui din Neagra, le-a dăruit toate şi le-a dat sfintei mănăstiri Glăvăciov, înaintea domniei mele, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi odihnă, iar lui şi părinţilor lui de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri şi părintelui egumen şi tuturor fraţilor, să le fie lor de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins în veci, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea Perşanul vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Theodor logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Radul paharnic şi Radul comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici.

Şi eu, Tatul, care cu mîna slabă am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna ianuarie 7 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩. Ispravnic, Balaur logofăt.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 279 (Glavacioc, IV/3).
Orig., hîrtie (22 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1752; altă trad. ibidem, ms. 223, f. 10v—11.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 1—2. Facs. *Ibidem*, 417.

3

⟨1526⟩ ianuarie 7.

Radu de la Afumaţi voievod porunceşte lui Puţa din Neagra să dea lui Sava egumenul de la m-rea Glavacioc cartea de înfrăţire cu Ţigănuşa.

† Милостию божїєю, <Їѡ Радул во>¹євода и господинь. Пишєт господство ми тєбє, Пꙋцо ѡт Нѣгра и такози ти говорим господство ми како ꙋ <час>¹ що кєш ꙋзритє сию кнєгꙋ господства ми, а ти ꙋ томзи час да глєдаш тєрє да даваш єд<инꙋ к>¹нигꙋ що єс<т> ѡ ꙋчинил съ Цигънꙋша за братство ꙋ рꙋкꙋ ѡтцу єгꙋмєнꙋ <С>¹авє ѡт Глъвъчог. И да нє ꙋчиниш никако, нꙋ да ю даш, понєжє добрє да знантє є<ж>¹є по зло ѡт тєбє нєкє патит ни єдин чловєкꙋ. И а ино нєкє бити, по рєч господства ми.

Исправник, Балаꙋр логофєт.
Пис гєнарїє з҃ дьнъ.
† Їѡ Радул вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Radul⟩¹ voievod şi domn. Scrie domnia mea ţie, Puţo de la Neagra şi astfel îţi vorbeşte domnia mea: în ceasul în care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu în acel ⟨ceas⟩¹ să cauţi să dai o carte ce ai făcut-o cu Ţigănuşa, de frăţie, la mîna părintelui egumen Sava de la Glavacioc. Şi să nu faci în alt chip, ci să i-o dai, pentru că bine să ştii că mai rău decît tine nu va păţi nici un om. Şi altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Balaur logofăt.
Scris ianuarie 7 zile.
† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 280 (Glavacioc, IV/9).
Orig., hîrtie (20 × 29), pecete aplicată.
Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 223, f. 13v.
Datat după actul anterior.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 2. Facs. *Ibidem*, 418.

4

1526 (7034) februarie 6, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii Muşeteşti sălaşe de ţigani.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domnŭ a toată ţara Ungrovlahii, fiiul bunului şi marelui Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei mănăstiri ce să numeşte Muşeteştii, unde iaste

---

[1] Loc rupt.

hramul preasfintei, preacuratei, preablagoslovitei stăpînii noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioarii Mariei, cinstita ei adormire, ca să fie sălaşe de ţigani, anume Badea cu fii lui şi Dadul cu fii lui, feciorii lu Gote şi Nica cu fraţii lui şi cu fii lui, feciorii lui Hină. Pentru că aceşti ţigani ce sînt zişi mai sus au fost ai domnii mele şi domnia mea i-am adaos sfintei mănăstiri de la Muşeteşti ca să fie ei de întărire, iar domnii mele şi răposaţilor părinţilor domnii mele să-mi fie spre vecinică pomenire nesfîrşită, în véci.

Pentru acéia, aceşti ţigani ce sînt scrişi mai sus, ai domnii mele, i-am dat domnia mea sfintei mănăstiri şi fraţilor carii lăcuesc în sfînta mănăstire de la Muşeteşti, ca să le fie lor moşie şi ohabnică şi vécinică şi de niminea să nu aibă nici o supărare, după porunca domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea: jupan Pîrvul ban Craiovei i jupan Drăghici vel dvornic i jupan Radu logofăt i Neagoe vistier i Dragomir spatar i Radul al Danciului comis i Peia portar i Radul paharnic, Şărban stolnic i Giura i Badea marii postelnici.

Şi am scris eu, Vişan, în cetatea Tîrgoviştii, în luna lui fevruar în 6 zile, leat 7034 ⟨1526⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 404.
Traducere.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 2—3.

5

1626 (7034) martie ⟨1⟩, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Voico ocină la Hăeşti.

† Милостїю б<о>жїєю, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои землї Ѹ<гггровлах>їнскои, синъ предобраго Радꙋла воиводе. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства <ми> слȣгȣ господства ми Воико и сьс синовим си по имє Стан и елици мꙋ кет даст <Богь>, ꙗкоже да им ест ȣ Хъєщи варє колико негов дел вьс, понеже мȣ ест <стара и> права ѡчина...... и ꙗ.... вь ѡчинѫ......
а ѡчина...... да ест деца<м си>.... а дрȣго нихто <да не имат> метѣхъ над више ѡчине. И ни ѡт когоже непотъкновено, по <ѡризмȣ господ>ства ми.

Сведетелїє: жȣпан Първȣл Краевескȣл и жȣпан Дръгич <вел двор>ник и жȣпан Радꙋл велики логофет и Нѣгое вистиꙗр и Драг<омир с>патар и Радꙋл пехарник и Радꙋл комис и Бадѣ и Кръстиꙗн велици постелници. Исправник, Барбȣл пръкълаб.

Пис въ Тръговище, мѣсеца мартїе <а҃> день, въ лѣт ҂злд҃.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei ⟨mele⟩ slugii domniei mele Voico şi cu fiii săi, Stan şi cîţi îi va mai da ⟨Dumnezeu⟩, ca să le fie la Hăeşti ori cît este partea lui, toată, pentru că îi este ⟨veche şi⟩ dreaptă ocină ..... de ocină ..... iar ocina ..... să fie a copii-

lor ⟨săi⟩ ..... iar altul nimeni ⟨să nu aibă⟩ amestec pe ocinile de mai sus. Şi de nimeni neatins, după ⟨porunca⟩ domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul Craiovescul şi jupan Drăghici ⟨mare⟩ vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Radul paharnic şi Radul comis şi Badea şi Cîrstian mari postelnici. Ispravnic, Barbul pîrcălab.

Scris în Tîrgovişte, luna martie ⟨1⟩ zi, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. munteneşti, I/2.
Orig., hîrtie (28 × 21,5), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Slav şi trad. Soveja, *Acte inedite*, 43—44.

6

1526 (7034) martie 31, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Govora sălaşe de ţigani.

† Милостїю божию, Їѡ Радꙋл воивѡда и господинь въсои земли Ѹггрѡвлїхинскои, синь великаго и добраго Радꙋлa воивѡда. Дават господство ми сїе повелѣние господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовомаго Говора, идеже ест храм и ѡбитѣлю прѣчистие и прѣблагословенѣи владичице наше Богородице и приснодѣве Марїе чистное и славное еи ꙋспение, ꙗкоже да мꙋ ест ацигани по име: Лал съ децам си и Костѣ съ синови си и Бѫдѣ съ синови си и Бъдиꙗ и дрꙋг Бѫдѣ съ синови си и Лал и Бадѣ и Костѣ и Єлаѵ и Данчюл и синове Костеи съ децами си и Бадѣ и Радꙋл и Дадꙋл и Хрꙋсан, понеже више писани ацигани их приложи монахиꙗ Магдалина ꙋ свѣти монастир свои радї дꙋше.

И пакї да мꙋ ест един челед ацигани по име Нанꙋка съ децами си именем Гѫча и Таика и Параскива, али дори бꙋдет монахие Магдалина въ живех да мꙋ сꙋт неине на потрѣбꙋ ацигани Нанꙋка съ синови си, а по съмръти Магдалине паки ацигани да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ.

И паки да мꙋ ест свѣтомꙋ монастирꙋ един челед ацигани именем Печа съ синови си Нанꙋка и Мꙋшат и Радꙋл и Костѣ и Бадѣ, понеже и покꙋпи їегꙋмен Дѡроѳею ѡт монахиꙗ Магдалина за ҂е҃ аспрї.

Єго радї и господство ми дадох свѣтомꙋ монастирꙋ Говорꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непотѫкновенно, през реч господства ми.

Єщеже и сведители поставим господство ми: жꙋпанꙋ Прꙋвꙋл велики бан Кралевски и жꙋпан Манѣ Першан велики дворник и жꙋпан Тꙋдор велики логофет и жꙋпан Нѣгое вистиꙗр и Драгомир спатар и Радꙋл пехарник и Шербан столник и Дръгич комис и Бадѣ и Драгꙋл велици постелници. Исправник, Баладꙋр логофет.

Пис мѣсеца мартїе ла҃ днъ въ град Тръговище, въ лѣт ҂злд҃.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, милостиѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se cheamă Govora, unde este hramul şi lăcaşul preacuratei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cinstitei şi slăvitei ei uspenii, ca să-i fie ţiganii, anume: Lal cu copiii săi şi Costea cu fiii săi şi Bădea cu fiii săi şi Bădia şi alt Bădea cu fiii săi şi Lalu şi Badea şi Costea şi Slav şi Danciul şi fiii lui Costea cu copiii lor şi Badea şi Radul şi Dadul şi Hrusan; pentru că mai sus scrişii ţigani i-a dăruit monahia Magdalina sfintei mănăstiri pentru sufletul său. Şi iar să-i fie un sălaş de ţigani, anume Nanuca cu copiii săi, anume Găcea şi Taica şi Paraschiva. Insă cît va fi monahia Magdalina între vii, să fie pentru trebuinţa ei ţiganca Nanuca cu fiii săi, iar după moartea Magdalinei, iarăşi să fie ţiganii ai sfintei mănăstiri.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri un sălaş de ţigani, anume Pecea cu fiii săi, Nanuca şi Muşat şi Radul şi Lal şi Costea şi Badea, pentru că i-a cumpărat egumenul Dorotei de la monahia Magdalina, pentru 5 000 aspri.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri Govora, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, peste spusa domniei mele.

Încă şi martori am pus domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Manea Perşanu mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Radul paharnic şi Şerban stolnic şi Drăghici comis şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Balaur logofăt.

Scris în luna martie 31 zile, în cetatea Tîrgovişte, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 281 (Govora, XXV/2).
Orig., perg. (30,5 × 35,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1797; altă trad. ibidem, ms. 447, f. 401.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 3.

7

1526 (7034) aprilie 1, Bucureşti.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Calafat şi mai multe bălţi la Dunăre.

† Милостию божию, Іѡ Радꙋл воєвода и господинь въссои зємли Ѹггровлахинскои, синъ вєликаго и прѣдобраго Радꙋлі воєводє. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ нарицаємаго Тисмѣна, храможє и ѡбитѣлю свѣтѣи прѣчистѣи и прѣблагословєнѣи владичицє нашои Богородицє и присно дѣви Мариꙗ и чєстнаго и славнаго єѧ ꙋспєнїє и наставникꙋ и ꙋчитєлю словєснаго стада Христова иєрмонах Єѵвстратиє и въсѣ братиєм, єлици сꙋт въ свѣтии монастирꙋ, дават господство ми вама Калафатꙋ, ꙗкожє да им сꙋт въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ. И да ꙋзимаєт вамꙋ ѡт Калафат: ѡт кон, аспри ѕ҃ и ѡт вола, аспри г҃ и ѡт крава, аспри в҃ и ѡт двє ѡвцє, аспрꙋ и ѡт врѣтища пшєницє, в҃ аспри и ѡт сто крꙋшци, г҃ крꙋшци, ѡт возєлницє вино, аспри ѵ҃.

Бистрец и Бѣло Блатꙋ и Платъць сꙋт ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и дѣдинꙋ: ѡд ї риб, а҃ рибꙋ. И ѡт тꙋꙗ макар мало блато, макарꙋ велико, до Калафата, ѡт ї риб, а҃ рибꙋ. И на тан блата, що хтет солит съ кораби, ѡт кораба аспри л҃ ѡт насад, еі҃ аспри, ѡт кола д҃ аспри, ѡт товар на коню, аспри в҃. И блато ѡт Камени, ѡт ї҃ риб, а҃. Ѡт Блатицꙋ до Северина, макар мало ьлато или голѣмо, ѡт ї҃ риб, а҃.

Єщеже заклинанїе поставлѣет господство ми како по съмръти господства ми кого изберет господь Богь бити господаръ Блашкои Землю ѡт сръдичнаго плода господства ми или ѡт сродники господства ми или, по грѣсѣх наших, ѡт иноплениник, да аще почетет и ꙋтвръдит сїе повелѣнїе господства ми, того господь Богь да ꙋтвръдит и почтет и съхранит въ господство его. Ꙗщели поперет и непочтет и не ꙋтвръдит, того господь Богь да поперет его и посрамит и ꙋбиет зде тѣлом, а въ бъдещих вѣцѣ дꙋше его. И да имат ꙋчестию съ Иꙋдею и съ Ꙗриꙗм, съ инѣми Їꙋдеиѧ иже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їүсꙋса Христа и кръв его на них и на чедох их, ꙗкоже и бъдет вѣ вѣки, амин.

Сие сꙋт сведѣтелие: жꙋпан Пръвꙋл бан Кралювски и жꙋпан Драгич велики дворник и жꙋпан Радүл велики логофет и Драгомир спатар и Нѣгое вистиꙗр и Радүл комис и Радүл пехарник и Шербан столник и Бадѣ и Кръстиꙗн велици постелници. Исправник, Баладꙋр логофет.

Пис мѣсеца априлие а҃ дьни, въ град Бꙋкꙋрещи, въ лѣт злд҃.

† Їѡ Радүл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, hramul şi lăcaşul sfintei, preacuratei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei uspenii şi nastavnicului şi învăţătorului turmei celei cuvîntătoare a lui Hristos şi ieromonahului Eustratie şi tuturor fraţilor cîţi sînt în sfînta mănăstire, dă domnia mea vama Calafatului, să le fie de ocină şi de ohabă. Şi să ia vamă de la Calafat: de cal, 6 aspri şi de bou, 3 aspri şi de vacă, 2 aspri şi de două oi, un aspru, de un sac de grîu, 2 aspri şi de o sută de bolovani ⟨de sare⟩, 3 bolovani, de butoiul de vin, 10 aspri.

Bistreţul şi Balta Albă şi Platăţu sînt ocine şi ohabă şi dedină: din 10 peşti, un peşte. Şi de aici, pînă la Calafat, fie baltă mică, fie mare, din 10 peşti, 1 peşte. Şi la acele bălţi ce se va săra cu corabia: de corabie, 30 aspri, de luntre, 15 aspri, de car, 4 aspri, de povară pe cal, 2 aspri. Şi balta de la Cameni, din 10 peşti, unul. De la Blatiţa pînă la Severin, fie baltă mică, fie mare, din 10 peşti, unul.

Încă blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă va călca şi nu va cinsti şi nu va întări, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l batjocorească şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi sîngele lui asupra lor şi copiilor lor, precum este şi va fi în veci, amin.

Aceştia sînt martori: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Dragomir spătar şi Neagoe vistier şi Radul comis şi Radul paharnic şi Şerban stolnic şi Badea şi Cîrstian mari postelnici. Ispravnic, Balaur logofăt.

Scris luna aprilie I-a zi, în cetatea Bucureşti, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St., Buc., S.I., nr. 282 (Tismana).
Orig., perg. (33 × 34), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 590v—591.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 4.

8

1526 (7034) aprilie 3, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mănăstirilor Glavacioc, Bolintinu, Nucet, Strîmbul şi Muşeteşti partea domnească din Balta Doamnei.

† Милостию божию, Ӏѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синь прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми свѣтым и божественним цръквам и ѡбитѣлєх монастирам глаголємим Глъвъчовȣ и Болинтинȣ и Нȣчєтом и Стръмбȣлȣ и Мȣшєтєщом, ꙗкожє да им бȣдє ѡт Блата Госпождина дєл господски, варє колико сє хтєт избрати господски дєл ѡт к҃ риби д҃ да сє ȣзимат тєм свѣтим монастирах тако да раздєлит калȣгєри тои рибȣ на четири чест. Тажє три чест да єст єднȣ дєл Глъвъчовȣ, дрȣгȣ дєл Болинтинȣ, дрȣга чест Нȣчєтȣ, а четвръта чест да єст над тєи двє монастирах, Стръмбȣлȣ и Мȣшєтєщом, да си ю раздєлит на двою.

Понєжє єх помиловах господство ми нє ѡт нѣгдє ѡт коматє людских, нȣ ѡт господски коматє, єжє єст бил поставлєно єщєжє ѡт прѣждє нас бившєго покоиного Басараба воєвода. Ѡн єст възбранил таю дєл бити господска, а господство ми расмотрихмо ȣтвръдити тєи свѣтиє монастира и иноком єжє въ нєю прѣбивают бити има въ ȣкрѣплєнїє и въ пищȣ, дȣшєх радї родїтєлєх господства ми и господства ми вєчною въспоминанїє.

Сєго радї, им дадох и миловах и господство ми, ꙗкожє да им єст ѡчинȣ и ѡхабȣ и ни ѡт когожє нєпотѫкновєно и нєпорȣшєно и никто да мєтєхат над тєи вишє рєчєнє коматє, бєз сами калȣгєри, ни вєлики столник, ни банови слȣгє, ни вєликомȣ дворникȣ, ни ини никто, понєжє варє кто сє би покȣсил бантовати или задръжати що єст достоанїа правда, то таковаго чловєка вєлико зло имат въсприєти ѡт къ господство ми, ꙗкожє нєвърник и прѣстѫпник сїє повєлѣнїє господства ми.

Єщєжє и по наших ѡт здєшних пришєствию, кого избєрєт господь Богь бити съ наслѣдники по съмръти господства ми или ѡт сръдєчнаго плода господства ми или ѡт сърodника господства ми или по грѣсєх наших ѡт иноплємєник, да ащє почтєт и поновит и ꙋтвръдит и съхранит сїю повєлѣнїє господства ми, того господь Богь да почєтєт и ꙋтвръдит и съхранит въ господствє єго. Ѧщєлижє нє почтєт и нє поновит и нє ꙋтвръдит и нє съхранєт сїє повєлѣнїє господства ми, нꙋ разорит и порꙋшит и попєрєт и посрамит, господь Богь да га порꙋшит и попєрєт и нє съхранит и посрамит въ господствѣ єго и да и имат ꙋчєстїє съ Їюдоє и съ Ѧрию и съ инѣми Їоудєнє єжє възьпишє на господа Бога спаса нашєго Їусꙋса Христа, кръв єго на них и на чєдѣх их єжє єст и бꙋдєт в вѣки, аминъ.

Сєжє и свєдєтєлїє поставлѣєм господство ми: жꙋпан Пръвꙋл вєлики бан Кралєвски и Драгич бивши дворник и Манѣ вєлики дворник и Радул бив логофєт и Өєѡдѡрь вєлики логофєт и Драгомир спатар и Нѣгоє вистиꙗр и Данчюл пєхарник и Драгич комис и Шєрбан столник и Бадє и Драгꙋл вєлици постєлници.

И азъ, Пъдꙋрє, єжє писах въ дивнѣ градѣ Тръговищє, мѣсєца априлїє г҃ дьнь, въ лѣт хзлд҃.

† Їѡ Радул вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintelor şi dumnezeieştilor biserici şi lăcaşului mănăstirilor numite Glăvăciov şi Bolintin şi Nucet şi Strîmbul şi Muşăteşti, ca să le fie lor din Balta Doamnei partea domnească, ori cît se va alege partea domnească, din 20 peşti, 4 peşti, ca să ia acele sfinte mănăstiri astfel, ca să împartă călugării acei peşti în 4 părţi. Deci, trei părţi, o parte să fie a Glavaciovului, altă parte a Bolintinului, altă parte a Nucetului, iar a patra parte să fie a celor două mănăstiri Strîmbul şi Muşăteşti, ca s-o împartă în două.

Pentru că le-a miluit domnia mea, nu de altundeva, din averile oamenilor, ci din averile domneşti, care au fost aşezate încă mai înainte de noi de răposatul Basarab voievod. El a ales ca această parte să fie domnească, iar domnia mea am socotit a întări acelor sfinte mănăstiri şi călugărilor ce locuiesc într-însele să le fie de întărire şi de hrană, pentru sufletul părinţilor domniei mele şi domniei mele veşnică pomenire.

De aceea, le-am dat şi le-am miluit şi domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă şi de nimeni neatins şi nestricat. Şi nimeni să nu aibă amestec asupra acelor averi mai sus zise, în afară de călugării înşişi, nici marele stolnic, nici slugile banului, nici marele vornic şi nici altcineva, pentru că oricine va încerca a turbura sau a opri ceea ce se cuvine pe dreptate, un om ca acela mare rău va primi de la domnia mea, ca un necredincios şi călcător al acestei porunci a domniei mele.

Încă şi după trecerea noastră din cele de aici, pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi moştenitor, după moartea domniei mele, fie din rodul inimii domniei mele, fie din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări şi va păzi această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări şi nu va păzi această poruncă a domniei mele, ci o va strica şi o va rupe şi şi o va călca şi o va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să nu-l păzească şi să-l batjocorească în domnia lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, mîntuitorul nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei, Drăghici fost vornic şi Manea mare vornic şi Radul fost logofăt şi Theodor mare logofăt şi Dragomir spătar şi Neagoe vistier şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici.

Şi eu, Pădure, care am scris în minunata cetate Tîrgovişte, luna aprilie 3 zile, în anul 7034<1526>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 283 (Glavacioc, XXXIV/2).
Orig., perg. (40 × 43), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. de la începutul sec. XVIII.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 5—6.

9

1526 (7034) aprilie 20, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Sinu armaş un sălaş de ţigani.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radu voevod. Dă domniia mea această poruncă o domniei mele jupanului Sinu armaşu şi fiului său anume Vlaicul şi copiilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie un sălaş de ţigani din ţiganii domniei mele, anume Negre şi cu femeia lui anume Vişa şi cu copiii lor, pentru că i-a cumpărat de la domnia mea pentru un cal murg, drept 1 400 aspri.

Drept aceea, am dat şi am miluit pe sluga domniei mele mai sus zisă cu aceşti ţigani, să-i fie de moştenire lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi oricăruia dintr-înşii se va întîmpla moarte mai nainte, apoi între dînşii să nu se vînză, ci să rămîie urmaşilor lor. Şi de către nimeni să nu se clintească, după zisa domniei mele.

Iată şi mărturii a pus domniia mea: jupan Pîrvul vel ban Craiovei şi jupan Drăghici biv dvornic şi jupan <Manea vel dvornic şi jupan>[1], Radul vel ban Craiovei[2] şi jupan .....[1] şi jupan Teodor vel logofăt şi jupan Neagoe vistier, Dragomir spătar, <Danciul>[1] paharnic, Drăghici comis, Şerban stolnic, Badea şi Dragul vel postelnici.

---

[1] Loc rupt.
[2] În loc de: biv vel logofăt.

Şi am scris eu, Neguiţă grămăticul, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna aprilie 20 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩.

Ispravnic, Pană Dedeiu armaş.

Io Radul voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn.

După C. Danielescu, *Doc. Scundu*, în „Arh. Olt.", XVIII (1939), p. 439.
Trad. după orig. slav.

10

1526 (7034) mai, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte popii Dragomir un loc de stupină, numit Stupina Gramei.

† Милостїю божїєю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинь в<ъсои> зємлє Ѹгровлахїискои, синъ прѣдобраго и вєликаго Радꙋл. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми попꙋ Драгомир и съ них синови, єлицєм <Богь>даст, ꙗкожє да мꙋ єст мєсто за стꙋпинꙋ ꙋ глав долни Фръсинєт, щѡ сє зовєт Стꙋпина Грамєи, на Кладєнєцє, ѡт горни мєсто о҃ съжъни <и ѡт д>олни к҃и сѫжни, понєжє ю покꙋпи поп[1] Драгомир ѡт Добромир, за с҃ аспри. И мєсто мꙋ ѡт згорꙋ стꙋпинєи, по водꙋ ꙋ дол дори....л ѡт Кладънєц о҃з сѫжни и съ въса водꙋ.

Сєго радї, мꙋ дадох и господство ми попꙋ Драгомир и съ синови си, ꙗкожє да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ꙋхаб ємꙋ и синовом ємꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчєтом ємꙋ. И пръдалика да нѣст въ вѣки. И ни ѡт когожє нєпотѫкновєнно [вєнно], по рєч господства ми.

Исправник, Татꙋл <лого>фєт.

И аз, Стоꙗн словописєц, исписах въ мѣсєца маи.... дьни, въ настолни град Тръговищє, ѡт Ꙗдама т<єчєн>и.... х҃зл҃д.

† Їѡ Радꙋл <вѡєвѡд>, милостїѧ бжїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Dragomir şi cu fiii săi, cîţi îi va da ⟨Dumnezeu⟩, ca să-i fie loc de stupină în capul de jos al Frăsinetului, ce se cheamă Stupina Gramei, la Fîntînă, din locul de sus 70 stînjeni ⟨şi din⟩ cel de jos, 28 stînjeni, pentru că a cumpărat popa[2] Dragomir de la Dobromir, pentru 200 aspri. Şi locul lui din sus de stupină, pe apă în jos, pînă ... de la Fîntînă 77 stînjeni şi cu toată apa.

De aceea, i-am dat şi domnia mea popii Dragomir şi cu fiii săi, să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi prădalica să nu fie în veci. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

---

[1] поп scris deasupra rîndului.

[2] „Popa" scris deasupra rîndului.

Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Stoian scriitor, am scris în luna mai ... zile în cetatea de scaun Tîrgovişte, de la Adam cursul ... 7034 ‹1526›.

† Io Radul ‹voievod›, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 283 bis (Nucet, II/6—7).
Orig., perg. (27,5 × 35), rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 457, f. 16.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 6.

11

1526 (7034) mai 18, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Vlaicu vornic şi lui Tudoran şi Dobre, fiii lui Dragomir, satul Mogoşeşti pe Argeş şi ţigani, în urma unor judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Радул воивода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ добраго и великаго Радул воивода. Даватъ господство ми сїе повелѣнїе господства ми почитенномȣ болѣринȣ господства ми жȣпанȣ Влаикȣлȣ дворникȣ, синȣ Чегъв, и съ синови си и синовом Драгомирȣ, синъ Влаикȣлов, по име Тȣдоран и Добре и съ синове, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им сȣт села по именȣ Могошещи въси съ въсом хотаром що сѫт ѡт по Ꙗргиш, понеже им сѫт стари и прави ѡчинȣ и дединȣ, анȣ сȣт притеснени ѡт Станко логофет ѡт при дьни Влада воевода, деда господства ми.

Єре им ест ȣзел съ крѣпостию и съ силѡм Станко логофета ѡт Чега, ѡтца Влаикȣлов и ѡт Влаикȣла, ѡтца Драгомиров, тере им ест възел Могошещїи въси, тере их ест дал монастирȣ ѡт Кодмѣна и монастирȣ ѡт Тȣтана, а Чегеи Влаикȣлȣ Ꙗлбȣлов.... а ѡн им ест дал израдї Могошещїи ȣ Рȣси ѡт Вѣди трети дел; а них не им сȣт били Рȣси мирни, нȣ имали сȣт съпрению ѡт многах странах.

Тако къда ест бил при дьни ȣйка господства ми покоинно Младї Влада воивода, а Влаикȣл Чегев и Драгомир, синь Влаикȣлȣ, а ѡни сȣт прели и потȣжили пред Влада воивода, тере сȣт испросили нихні бащинȣ Могошещїи. И имали сȣт съпрению със калȣгерии еже сȣт више писанни. И тако, Влад воевод сȣдише по правде и по законȣ и дал ест Влаикȣлȣ и братȣчедȣ емȣ Драгомирȣ нихнȣ ѡчинȣ Могошещїи въси, а калȣгером даде дел Станков логофет ѡт Рȣси еже сȣт по Вѣде......

А потом, паки при дьни покоинномȣ Басарабе воиводе, а калȣгери ѡт Кодмѣна и калȣгери ѡт Тȣтана...... сȣт притеснȣли по ‹Влаикȣ›ла и по Драгомира, тере им възеше Могошещїи въси, а жȣпаница Хрȣсанна им възели дели Станков логофет ѡт Рȣси, понеже ‹ест била мощна и със крѣпостїю›......, а Влаикȣл и Драгомир, ѡни ѡсташе без ни ѥдно села.

Тако, ѡт врѣме еже подаровах господь Богь със господство Влашкои, господство ми бити господинь, а жȣпан Влаикȣл дворникȣ и синови Драгомиров, Тȣдоран и Добрє, а ѡни имахȣ съпренїю прєд господства ми със калȣгєри ѿ Кодмѣна и ѿ Тȣтанна, тєрє испросили сȣт дєдинȣ им Могошєщїи, що им сȣт стари и права ѡчинне и бащинне и извадїше книговȣ Младї Влада воєвода, єрє ю видєх господство ми. Тако глєдах и сȣдих господство ми и със честитими и старими властєли господства ми по правдȣ и по законȣ. Тако, дадох господство ми каиноже със въсихми болѣри, съ них дȣше, ꙗко да сȣт Могошєщїи Влаикȣлȣ дворникȣ и синовом Драгомирȣ, понєжє им сȣт стари и прави ѡчинȣ и дѣдинȣ, а калȣгєром, а ако им єст дал Станко логофет села, а ѡни да дръжнт ȣ Рȣси трєтаго дєл ѿ дєл Станко логофєт, или им бȣдєт мирнє или макар нє, а ѡни със кого хтєт имат съпрєниє, да сє прєтъ како хтєт моки и како их хтєт стагнȣт закон, понєжє имат Станко логофєт ȣ Рȣси дєдинȣ, а със Могошєщїи нища мєтѣхȣ да нє имат, алȣ сȣт стари и прави дєдинȣ Влаикȣлȣ дворникȣ и синовєм Драгомиров, Тȣдоранȣ и Добрє.

Єго радї, им дадох и господство ми ꙗко да им сȣт въ ѡчинȣ и въѡхабȣ.

И паки да им єст синовом Драгомирȣ, шȣра господства ми, Тȣдоранȣ и Добрє и съ них синовє єдин чєлѣдї ациганин, по имєнȣ Кочман със дєцами си и Єтанчюл със дєцами си; али да сє знаєт ѿ работȣ Кочманȣ циганинȣ како пак єст добивал шȣрȣ господства ми Драгомира; било єст дѣдинȣ ȣикȣм си Воико ѿ Бȣкшани, а када єст бил на свадбȣ Драгомиров, а ȣика мȣ Влаикȣл[1] подаровал єст Драгомирȣ анєпсиом си тєрє си єст платил нєгов д'р и чєстию си и въсѣкомȣ нєговȣ родїнȣ и ѡтъчєствȣ и бил єст дєдїнȣ Драгомирȣ.

Ꙗ близȣ ѿ съмръти Басарабє воиводє, а ȣикȣ ємȣ Воико въсхотѣл ȣзєти ациганин ѿ Драгомира, а Драгомир єст потȣжил прєд Басарабє воиводє и мноѕи болѣри и мєгиꙗши извадил єст тєрє єст мартȣрисал Драгомиръ прєд Басарабє воиводє како мȣ єст дал того ациганин що єст вишє ȣписан Кочман съ дєцами си, на свадбȣ, сам ȣико мȣ Воико, ѿ свою добро волю. Тако, Басараб воєвода и свою господствȣ дал єст ациганин Драгомирȣ, а Воико ѡсташє ѿ закон.

Ꙗ потом, Драгомирȣ поставил єст тою ациганинȣ Кочманȣ залог ȣ Данчюл ѿ Баба, за х҃а аспри, како да си платит Концєщїи, дєл ȣюкȣ си Воико, єрє их єст имєновал дєдинȣ, понєжє сȣт били продали Ѡпрє вистиꙗрȣ ѿ ȣкȣ си Воико, а Драгомир нє въזможє стигнȣти платити нєгова сєла Концєщїи, радї єст бил продавал вєкє х҃а аспри. Ꙗ потом, синовє Драгомиров, Тȣдоран и Добрє, повратишє синовєм Данчюлов ѿ Баба таю х҃а аспрє и паки ȣзєшє ациганин Кочман съ дєцами си.

Ꙗ потом и за работȣ Єтанчюлов циганин що єст вишє ȣписан да сє знаєт како им єст рєд: бил єст Драгомирȣ ѡчинȣ дєдинȣ, анȣ єст бил поставлєн на имєно ȣ залог на Добротъ ѿ...... ани за х҃аѵ <аспри>. Ꙗ потом, било га єстъ притєснинъ ѿ синови Ꙗрсȣлов ѿ Єтанчюл съ братиꙗм си и Драгомир извадих Добротȣ прав закон ѿ прєд господства ми тєрє мȣ...... ациганин Єтанчюл съ дєцами си. Ꙗ потом, приидє Добротъ прєд господства ми ѿ свою добро волю радї добродѣтєль що ȣчинил Драгомир, тєрє мȣ извадил прав закон ѿ прєд господство ми...... Єтанчюл ациганин ѿ синови Ꙗрсȣлов, ѿ Єтан-

---

[1] Aşa în text.

чюл съ братием си, тере га продаде Драгомирꙋ и синовом его що сꙋт више ꙋписани, Тꙋдоранꙋ и Добре, за ҂а҃ѵ аспри.

Сего радї, им дадох и господство ми ꙗкоже да им сꙋт села и ацигани иже сꙋт више ꙋписанни въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовом их и внꙋкомꙋ и прѣвнꙋчетомꙋ их. И варе комꙋ се сълꙋчит прѣжде съмрътъ ѡт них, а въ них пръдалика да нѣст, нꙋ да ест ѡставшим их. И ни ѡт когоже непотъкновенною, по ѡризмои господства ми.

Сеже сведѣтилие поставлѣем господство ми: жꙋпан Пръвꙋл велики бан Кралевски, жꙋпан Драгич велики дворник и жꙋпан Радул велики логоѳет, Нѣгое вистиꙗр, Драгомир спатар, Радул пехарник, Радул комис, Шербан столник, Бадѣ и Драгꙋл велицї постелници.

И аз, Вишан словосъставлъшаго, писах въ славним град Тръговище мѣсеца маю и҃г дьнъ, текꙋщагѡ въ лѣт ҂з҃лд. Исправник, Балаꙋр логофет.

† Їѡ Радул вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupanului Vlaicul vornicul, fiul lui Cega şi cu fiii săi şi fiilor lui Dragomir, fiul lui Vlaicul, anume Tudoran şi Dobre şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satele, anume Mogoşeştii toţi, cu tot hotarul, ce sînt de pe Argeş, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, ci au fost cotropiţi de Staico logofăt din zilele lui Vlad voievod, bunicul domniei mele.

Căci a luat Staico logofăt cu puterea şi cu sila de la Cega, tatăl lui Vlaicul şi de la Vlaicul, tatăl lui Dragomir, de le-a luat Mogoşeştii toţi, de i-a dat mănăstirii de la Cotmeana şi mănăstirii de la Tutana, iar lui Cega şi lui Vlaicul al lui Albul ..., iar el le-a dat pentru Mogoşeşti în Ruşii de la Vedea a treia parte; iar lor nu le-au fost Ruşii în pace, ci au avut pîră din multe părţi.

Astfel, cînd a fost în zilele unchiului domniei mele, răposatul Vlad cel Tînăr voievod, iar Vlaicul al lui Cega şi Dragomir, fiul lui Vlaicul, iar ei au pîrît şi s-au plîns înaintea lui Vlad voievod, de şi-au cerut baştina lor, Mogoşeştii. Şi au avut pîră cu călugării care sînt mai sus scrişi. Şi astfel, Vlad voievod i-a judecat după dreptate şi după lege şi a dat lui Vlaicul şi vărului său, lui Dragomir, ocina lor, Mogoşeştii toţi, iar călugărilor le-a dat partea lui Staico logofăt din Ruşii ce sînt pe Vedea ...

Şi apoi, iarăşi, în zilele răposatului Basarab voievod, iar călugării de la Cotmeana şi călugării de la Tutana ... au cotropit pe Vlaicul şi pe Dragomir de le-au luat Mogoşeştii toţi, iar jupaniţa Hrusana le-a luat partea din Ruşi a lui Staico logofăt, pentru că ⟨era tare şi puternică ...⟩, iar Vlaicul şi Dragomir, ei au rămas fără nici un sat.

Astfel, din vremea în care domnul Dumnezeu ne-a dăruit cu domnia Ţării Româneşti, ca domnia mea să fie domn, iar jupan Vlaicul vornicul şi fiii lui Dragomir, Tudoran şi Dobre, iar ei au avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la Cotmeana şi de la Tutana, de şi-au cerut dedina lor Mogoşeştii ce le sînt vechi şi drepte ocine şi baştine şi au scos cartea lui Vlad voievod cel Tînăr, de a văzut-o domnia mea. Astfel, domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii şi bătrînii vlasteli ai domniei mele, după dreptate şi după lege. Astfel, am dat domnia mea dimpreună cu toţi boierii, cu sufletele lor, ca să fie Mogoşeştii lui Vlaicul vornic şi fiilor lui Dragomir, pentru că le este lor veche şi dreaptă ocină şi dedină iar călugărilor, şi dacă le-a dat Staico logofăt sate, iar ei să ţie în Ruşi a treia parte, din partea lui Staico logofăt şi dacă le va fi în pace sau măcar că nu, ei cu cine vor avea pîră să se pîrască cum vor putea şi cum îi va ajunge legea, pentru că are Staico logofăt dedină în Ruşi, iar cu Mogoşeştii să nu aibă niciun amestec, pentru că este veche şi dreaptă dedină a lui Vlaicul vornicul şi a fiilor lui Dragomir, Tudoran şi Dobre.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă.

Şi iarăşi să fie fiilor lui Dragomir, cumnatul domniei mele, lui Tudoran şi lui Dobre cu fiii lor, nişte sălaşe de ţigani, anume Cociman cu copiii săi şi Stanciul cu copiii săi. Însă să se ştie de lucrul lui Cociman, ţiganul, că deasemeni l-a dobîndit cumnatul domniei mele Dragomir: i-a fost de moştenire unchiului său Voico din Bucşani; iar cînd a fost la nunta lui Dragomir, iar unchiul său Vlaicul [1] l-a dăruit nepotului său Dragomir, de şi-a plătit darul său şi cinstea sa şi toată familia şi stăpînirea lui. Şi a fost dedină lui Dragomir.

Iar aproape de moartea lui Basarab voievod, unchiul său Voico a vrut să ia ţiganul de la Dragomir, iar Dragomir s-a plîns înaintea lui Basarab voievod şi a scos mulţi boieri şi megiaşi de a mărturisit Dragomir înaintea lui Basarab voievod că i-a dat lui acel ţigan, care este mai sus scris, Cociman cu copiii săi, la nuntă, însuşi unchiul său Voico, de a lui bunăvoie. Astfel, Basarab voievod şi domnia lui i-a dat ţiganul lui Dragomir, iar Voico a rămas de lege.

Iar apoi, Dragomir a pus pe acel ţigan, Cociman, zălog la Danciul din Baba, pentru 1000 aspri, ca să-şi plătească Conţeştii, partea unchiului său Voico, căci i-a numit-o dedină, pentru că erau vînduţi lui Oprea vistier de unchiul său Voico, însă Dragomir n-a putut ajunge ca să plătească satul său Conţeştii, pentru că l-a vîndut cu mai mult de 1000 aspri. Şi apoi, fiii lui Dragomir, Tudoran şi Dobre, au întors fiilor lui Danciul din Baba acei 1000 aspri şi iarăşi au luat pe ţiganul Cociman cu copiii săi.

Iar apoi şi pentru lucrul lui Stanciul ţiganul, care este mai sus scris, să se ştie cum îi este rîndul: a fost a lui Dragomir ocină şi dedină şi a fost pus anume zălog la Dobrotă din ... pentru 1400 ‹aspri›. Iar apoi, a fost cotropit de fiii lui Arsu, de Stanciul cu fraţii săi şi Dragomir a scos pe Dobrotă ... lege dreaptă dinaintea domniei mele, de i-a ... ţiganul Stanciul cu copiii săi. Şi apoi a venit Dobrotă înaintea domniei mele, de a lui bunăvoie pentru binefacerea ce i-a făcut Dragomir, de i-a scos lege dreaptă din faţa domniei mele ... Stanciul ţiganul de la fiii lui Arsu, de la Stanciul cu fraţii săi ... de l-a vîndut lui Dragomir şi fiilor săi, care sînt mai sus scrişi, Tudoran şi Dobre, pentru 1400 aspri.

De aceea şi domnia mea le-am dat, ca să le fie satele şi ţiganii, care sînt mai sus scrişi de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor, şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui dintre ei i se va întîmpla mai înainte moarte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

[1] Aşa în text.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei, jupan Drăghici mare vornic, jupan Radul mare logofăt, Neagoe vistier, Dragomir spătar, Radul paharnic, Radul comis, Șerban stolnic, Badea şi Dragul mari postelnici.

Şi eu, Vişan scriitor, am scris în slăvita cetate Tîrgovişte, în luna mai 18 zile, anul curgător în anul 7034 ⟨1526⟩. Ispravnic, Balaur logofăt.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LX/26.
Orig., perg. (54 × 44), șters, pecete timbrată.
EDIȚII. Slav și trad. Nicolaescu, *Hrisov Radul vodă*, 1036—1043. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 6—8.

12

1526 (7034) mai 18, Tîrgoviște.

Radu de la Afumați voievod întărește lui Voico comisul și lui Tatu postelnicul jumătate din satele Leurdeni și Mușetești și munții Mușetescu, Piscul și Căpățîna, precum și înfrățirea cu surorile lor.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Românească, fecior marelui și preabunului Radului voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiarului domniei méle, jupanului Voicul comisul şi Tatŭllui postelnic și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie satul Leurdenii jumătate, din pădure şi din cîmp şi din dialul cu viile. Și din Mușăteşti iarăși jumătate de preste tot hotarul. Şi muntele ce să chiamă Mușătescu tot. Și iar muntele care să chiamă Piscu cu fața despre soare răsare, despre Zîrna, pînă în Buldurul de piiatră cel galben, pîn Poiana Volpii şi trage de să închee drept Poiana Ursului. Și iar muntele ce să chiamă Căpățîna cu fața Borețului. Pentru că aceste moșii sînt ale lor bătrîne şi drepte, din neam în neam.

După aceea, au venit Voicul comisul și cu Tatul postelnicul înnaintea domniei méle cu surorile lor, anume Calea şi Mușa și așa s-au tocmit ei singuri de a lor bunăvoe, cum de să va întîmpla lor moarte mai nainte de surorile lor, alt nimene amestec să nu aibă cu părțile lor de moşie, nici fratele lor Lăudatul, nici vărul lor Pașadiia, nici nepoții lor, nici nimeniia din neamul lor, fără numai Calea şi Muşa ce s-au numit mai sus; drept acéle surori ale lor încă să aibă a căuta cu pomenire pentru păcatele lor.

Apoi Voico şi Tatul, ei s-au înpărțit de către frații; și să-și ție Lăudatul satul lui; şi au pus şi jurămînt pă sfînta evanghelie, la sfînta mitropolie în oraşul Tîrgoviștii: cum cine dintre dînșii va strica această tocmeală, să fie proclet de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Voico şi Tatŭllui, ca să le fie moşiile lor cu munții ce să răspund mai sus stătătoare şi ohamnice, lor și feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor lor şi de nimene să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Că iată şi mărturii am pus domniia mea pă: jupan Pîrvul vel ban de la Craiova i jupan Drăghici biv vel vornic i jupan Manea Perişanul vel dvornic i jupan Radul biv vel logofăt i jupan Neagoe vistier şi Dragomir spatar i Danciul paharnic i Drăghici comis i Şărban stolnic i Badea i Dragul mari postelnici.

Şi au scris[1] Ivan portariul, în oraşul Tîrgoviştii, în luna lui mai 18, leat 7034 ⟨1526⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 284 (Ep. Argeş, XVI/8).
Traducere.
EDIŢII. *D.I.R.,B.*, 9.

13

1526 (7034) mai 18, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte fiicelor lui Voico partea tatălui lor din Veţel, în urma unei judecăţi.

† Милостию божїєю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ вьсои земли Ѹггровлахиискоє, синь великаго и прѣдобраго Радꙋла воєводї. Дават господство ми сїє повелѣниє господства ми дьщером Воикȣ, по именȣ Виша и Воика и Нанъ и сь них синови, єлици им Богь даст, ꙗкоже да им сȣт ȣ Вѣцел варє колико сє хтєт избрати дєл бащомȣ си Воиков и ѡт полю и ѡт планинȣ, понєжє им єст стара и права ѡчинȣ, дѣдїнȣ.

А потом, имашє дьщєрє Воико притєснєниє ѡт Станчȣл и ѡт Пьтрȣ и ѡт Дȣмитрȣ. Тако, принидошє дьщєрє Воико прєд господства ми та сє жаловаше. А ȣ том, господство ми им глєдах работȣ и сȣдих съ чьститими правитєли господства ми. Тако наидох господство ми како єст бил ѡчинȣ, дѣдинȣ баща си Воиковȣ, а Станчȣл и Пътрȣ и Дȣмитрȣ, ѡни ѡсташє ѡт закона ѡт прєд господства ми.

Сєго радї, им дадох и господство ми дъщєром Воико, єжє сȣт вишє писанє, ꙗкожє да им сȣт вь ѡчинȣ и вь ѡхабȣ ним и синовом им и внȣком и прѣвнȣчєтом им. И варє комȣ сє прилȣчити прѣждє съмрътъ, а пръдалика да нѣст въ вѣки. И ни ѡт когожє нєпотькновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свѣдєтєлиє: <жȣпа>[2]н Прьвȣл бан <Кралєвск>[2]и и жȣпан <Драги>[2]ч бившє вєлики дворник, жȣпан Манѣ Пєршанȣл вєлики дворник, <жȣпан Радꙋл бив вєл лѡгѡфєт, Тȣдор вєл лѡгѡфєт, Нѣгоє вистїꙗр>,[2] Драгомир спатар, Данчȣл пєхарник, Драгич комис, Шєрбан столник и Бадѣ и Драгȣл вєлици <пост>[2]є<л>[2]ници. Исправник, Иван портар.

Пис ȣ Тръговищє, мѣсєца маи иі҃ дьни, в лѣт ×злд҃. Пис аз Истратиє диꙗк.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

---

[1] În loc de ispravnic; vezi şi actul următor.
[2] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Voico, anume: Vişa şi Voica şi Nană şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie în Veţel oricît se va alege partea tatălui lor, Voico, şi din cîmp şi din munte, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, au avut fiicele lui Voico cotropire de la Stanciul şi de la Pătru şi de la Dumitru. Astfel, au venit fiicele lui Voico înaintea domniei mele şi s-au jeluit. Iar întru aceea domnia mea am cercetat lucrul ⟨lor⟩ şi am judecat cu cinstiţii dregătorii domniei mele. Astfel am aflat domnia mea că a fost ocina dedina tatălui lor Voico, iar Stanciul şi Pătru şi Dumitru, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, le-am dat şi domnia mea fiicelor lui Voico, care sînt mai sus scrise, ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui i se va întîmpla moarte mai înainte, iar prădalică să nu fie în veci, şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martorii: ⟨jupan⟩[1] Pîrvul ban⟨al Craiovei⟩[1] şi jupan ⟨Draghi⟩[1]ci fost mare vornic, jupan Manea Perşanul mare vornic, ⟨jupan Radul fost mare logofăt, Tudor mare logofăt, Neagoe vistier⟩[1], Dragomir spătar, Danciul paharnic, Draghici comis, Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Ivan portar.

S-a scris la Tîrgovişte, luna mai 18 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩. Am scris eu, Istratie diac.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muz. de Artă al R.S.România Col. Stampe, nr. 4.
Orig., perg., pecete timbrată.

14

1526 (7034) mai 19, Tîrgovişte

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte jupanului Alexandru, fiul lui Harvat logofăt, ocine în Studina.

† Милостию божїєю, Їѡ Радꙋл воєвѡда и господинь въсои зємлє Ѹггровлахїискоє, синь вєликааго и прєдобрааго Радꙋла воєвѡдє. Дават господство ми сїє повєлєнїє господства ми жꙋпанꙋ Ӑлиѯандрꙋ, синꙋ жꙋпанꙋ Харватꙋ [ха]логофєтꙋ и синови ємꙋ єлицї им Бога припꙋстит, или синови или дъщєрє, ꙗко да им єст ꙋ Стꙋдєна варє колико єст дєл ѡт ѡчинꙋ Стънимирѡв. Понєжє єст бил Стънимир загꙋбил ӥ кони покоинаго Харвата лѡгѡфєта; тако єст платил Стънимирꙋ тєи ӥ кони със тои ѡчинꙋ що єст вишє ꙋписана със своию добрꙋ волю.

---

[1] Loc rupt.

И пак да им єст ꙋ Стꙋдєна ѡт дєл Гꙋгов половинꙋ понєжє ю покꙋпи жꙋпан Харват ѡт Гꙋга за х҃ аспрє, али продадє ѡт свою добрꙋ волю. И пак да им єст ꙋ Стꙋдєна дрꙋга дєл ѡт ѡчинꙋ Стънимирѡв варє колико им сє хтєт избрати сва, понєжє покꙋпи ѡтьць Алиѯандрꙋ, Харват логофєт, ѡт Стънимир за ҂ас҃ аспрє, али пак продадє Стънимир ѡт свою добрꙋ волю и със ꙋзнанїє въсєм мєџиꙗшѡм, єщєжє при дьнн Басарабє воивѡдє.

А потом, имашє съпрєнїє синь Харватꙋв, Алєксандрꙋ, със Банчє прєд господство ми над въсєм вишє рєчєнє ѡчинє. Тако господство ми глєдах и сꙋдих сьс чьститими болѣри господства ми по правдꙋ и по законꙋ. И глєдах господство ми <и кн>[1]игє Басарабє воєводє и тако изнаидох господства ми, како им сꙋт старє п<ра>[1]вє ѡчинє и покꙋпєнє ѡт ѡтьцъ Алєѯандров, жꙋпан Харват логофєт, а Банчє, ѡн ѡста ѡт прєд господство ми ѡт закон.

И пак да им єст ꙋ Стꙋдєна дєл Владꙋлов и братїꙗм ємꙋ Бъдилъ и Крстиꙗнꙋ мєстꙋ за сєдєнїє паш ѯ҃ и ꙋ дѫлготꙋ дори прєз вѫлчаѡа; понєжє покꙋпи жꙋпан Харват лѡгѡфєт єщє при дьни Басарабє воєвѡдє ѡт Владꙋла и ѡт братїꙗм єго що сꙋт вишє писани за р҃ аспрє. И пак да им єст ꙋ Стꙋдєна ѡт ѡчинꙋ Драгославѡв варє колико кє сє избрати ѡт нєгов дєл половинꙋ, понєжє ю покꙋпи жꙋпанꙋ Харватꙋ за ѯ҃ аспрє.

Сєго радї, им дадох и господство ми жꙋпанꙋ Аликсандрꙋ и синовѡм ємꙋ, ꙗко да им сꙋт въсєх сїє вишє рєчєнє ѡчинє и коматє въ ѡхабє нємꙋ и синовѡм ємꙋ и внꙋкѡм и прѣвнꙋчєтѡм им. И въ них пърдаликє да нѣст, анꙋ да єст ѡставшим им. И нє ѡт когожє нєпотѫкно<вєно>[1], по рєч господства ми.

Сєжє и свѣдєтєлїє поставлѣєм господство ми: жꙋпан Пѫрвꙋл Кралєвски бан и жꙋпан Драгич бившє дворник и жꙋпан Манѣ Пєршанꙋл вєлики дворник и Радꙋл бившє лѡгѡфєт и жꙋпан Тꙋдор вєлики лѡгѡфєт и Драгомир спатар и Нѣгоє вистиꙗр и Данчюл пєхарник и Дръгич комис и Шєрбан столник и Бадѣ и Драгꙋл вєлици постєлници. Исправник, Михнѣ постєлник.

И аз, Станчюл Харват, въ мали дїꙗци, писах въ настолни град Тръговищє, мѣсєца маиє ѳ҃ї дьнь, въ лѣт ҂злд.

† Іѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Alexandru, fiul jupanului Harvat logofăt şi fiilor lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, fie fii,fie fiice, ca să-i fie în Studina oricît este partea de ocină a lui Stănimir. Pentru că a pierdut Stănimir opt cai ai răposatului Harvat logofăt; astfel, a plătit Stănimir acei opt cai cu această ocină ce este mai sus scrisă, de bună voia sa.

Şi iar să-i fie în Studina din partea lui Guga jumătate, pentru că a cumpărat-o jupan Harvat de la Guga, pentru 600 aspri, însă a vîndut-o de bunăvoia sa. Şi iar să-i fie în Studina altă parte din ocina lui Stănimir, oricît se va alege, toată, pentru că a cumpărat-o tatăl lui Alexandru, Harvat logofăt, de la Stănimir, pentru 1200 aspri, însă iarăşi a vîndut Stănimir de a sa bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, încă din zilele lui Basarab voievod.

---

[1] Loc rupt.

Iar apoi, a avut pîră fiul lui Harvat, Alexandru, cu Bancea înaintea domniei mele, pentru toate mai sus zisele ocine. Astfel, domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii boieri ai domniei mele, după dreptate şi după lege. Şi am cercetat domnia mea şi cartea lui Basarab voievod şi aşa am aflat domnia mea că le sînt vechi şi drepte ocine şi cumpărate de tatăl lui Alexandru, jupan Harvat logofăt, iar Bancea, el a rămas de lege înaintea domniei mele.

Şi iar să-i fie în Studina partea lui Vlad şi a fraţilor săi, Bădilă şi Cîrstian, loc de vatră 60 paşi, iar în lungime pînă peste vîlcea; pentru că l-a cumpărat jupan Harvat logofăt, încă din zile lui Basarab voievod, de la Vladul şi de la fraţii lui, ce sînt mai sus scrişi, pentru 100 aspri. Şi iar să le fie în Studina din ocina lui Dragoslav, oricît se va alege din partea lui, jumătate, pentru că a cumpărat-o jupan Harvat, pentru 60 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Alexandru şi fiilor lui, să le fie toate aceste mai sus zise ocine şi averi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea Perşanul mare vornic şi Radul fost logofăt şi jupan Tudor mare logofăt şi Dragomir spătar şi Neagoe vistier şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Mihnea postelnic.

Şi eu, Stanciul Harvat, între diecii cei mici, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 19 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 285 (Bistriţa, XXIV/5).
Orig., hîrtie (22,5 × 31,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 109v—110 ; 202, f. 193—194 şi 713, f. 649v—650v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 10—11. Facs. *Ibidem*, 419.

15

1526 (7034) mai 20, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte jupaniţei lui Barbu ban satul Stroeştii, pe care ea îl lasă după moarte m-rii Bistriţa.

† Милостию божїєю, Їѡ Радѹл воєвода и господинь въссои Ѹггровлахїнскои земли, синь прѣдобраго и великаго Радѹла воєводѵ̈. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми чєститои жꙋпаницє Барбꙋлꙋ банꙋловꙋ, ꙗко да и єст Єтроєщїи въси и въсом хотаром, понєжє и єст стара и права ѡчина и дѣдинѧ.

Ꙗ потом, имашє жꙋпѧница бановикѣ съпрѣнїє със Тъбъч и със чатѧ ємꙋ, тєрє прєшє Тъбъч и чата мꙋ како сꙋт притиснꙋли єщє ѡт жꙋпѧн Барбꙋл бѧнꙋл. Тако господство ми гледах и сꙋдих по прѧвдꙋ и по законꙋ съ чьститими болѣри господства ми, тєрє дадох Табъчꙋ и съ чатом си закон в҃ї болѣри, да заклет и да мартꙋрисѫт прѣд господствѧ ми кѧко ест притиснꙋл Тъбъч и чата емꙋ ѡт жꙋпан Барбꙋл банꙋл, а ѡни не възмо<го>ше заклети, нꙋ ѡстѧше ѡт закона.

Сего радї, дѧдох и господство ми жꙋпанице бановикю, ꙗко да и ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ.

Потом се диже жꙋпаница бѧновикю тере приложи Строещїи въси и три челѣдї ацигани свѣтомꙋ монѧстирꙋ ѡт Бистрицъ, ꙗко да и ест въ чьста и въ памет въ вѣки. Ѧли, докле хощет бити жꙋпаница више речена жива, сама да си ѡбладꙋетѧ село и ацигани више писани, а по съмръти негова да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непотъкновенно, по ѡризмꙋ господства ми.

Свѣдѣтелїе: жꙋпан Пръвꙋл велики бан и жꙋпан Драгич велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики логофет, Нѣгое вистїꙗр, Драгомир спатѧр, Радꙋл пехарник, Радꙋ комис, Шербѧн столник, Бадѣ и Драгꙋл велици постелници.

И аз, Мѡуси, еже исписах ꙋ Тръговище, мѣсеца маи к҃ дьни, в лѣт ҂з҃лд.

Исправник, Стоика постелник.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡдѧ, милостїѫ божїѫ господїнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupaniţe a banului Barbul, ca să-i fie Stroeştii toţi şi cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, a avut jupaniţa băneasa pîră cu Tăbăci şi cu ceata lui, de au pîrît Tăbăci şi ceata lui că au fost cotropiţi încă de jupan Barbul ban. Astfel, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu cinstiţii boieri ai domniei mele, de am dat lui Tăbăci şi cu ceata lui lege 12 boieri, ca să jure şi să mărturisescă înaintea domniei mele că a fost cotropit Tăbăci şi ceata lui de către Barbul ban, iar ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei bănese, să-i fie ei de ocină şi de ohabă.

După aceea, s-a ridicat jupaniţa băneasa de a dăruit Stroeştii toţi şi trei sălaşe de ţigani sfintei mănăstiri de la Bistriţa, ca să-i fie de cinste şi de pomenire în veci. Însă, cît va fi mai sus zisa jupaniţă în viaţă, singură să stăpînească satul şi ţiganii mai sus scrişi, iar după moartea ei, să fie sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul mare ban şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Radul mare logofăt, Neagoe vistier, Dragomir spătar, Radul paharnic, Radul comis, Şerban stolnic, Badea şi Dragul mari postelnici.

Şi eu, Moisi, care am scris în Tîrgovişte, luna mai 20 zile, în anul 7034 <1526>. Ispravnic, Stoica postelnic.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 286 (Bistriţa, LVI/1).
Orig., hîrtie (29,5 × 26,5), pecete aplicată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 561; 202, f. 443 şi 713, f. 776.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 11; Leonăchescu, *Stroeşti-Argeş*, 23—24. Facs. *D.I.R.*, *B*, 420.

16

1526 (7034) mai 30, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş părţi de ocină în Ştefăneşti, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїєю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинь въсои земли Ꙋгровлахиското, синь великаго и прѣдобраго Радꙋл воєводє. Дават господство ми сиє повѣлєниє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Аргиш, єже єст храм пречьстѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владичицє нашє Богородицє и присно дѣви Марие и чьстнои єи ꙋспєниє, ꙗкоже да мꙋ єст село на имє Щефьнещи, колико єст бил дєл Лъꙋдатов и дєл Станчюлов въсє, понєже єст покꙋпєні єщє ѡт Басарабє воєвода, за ҂Д҂у аспри.

А потом, имашє съпрєниє прєд господство ми сьс Лъꙋдат и сас Станчюл; тако ꙋзє Лъꙋдат и Станчюл закон ѡт прєд господство ми ві болїари, да заклєт како єст бил притєснєно ѡт Басарабє воєводє, а нє сꙋт продали ѡт своє волю. А ѡни нє могошє заклєти, анꙋ ѡсташє ѡт закон.

Сєго ради, дадох и господство ми, ꙗкоже да им єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и въ ꙋкрѣплєнїє свѣтомꙋ монастирꙋ, въ пищꙋ братиꙗм, а господства ми и чєди господства ми въ вѣчноє въспоминаниє, дондєжє стоит свѣтомꙋ монастирꙋ. И ни ѡт когожє нєпотєкновєнно, по рєч господства ми.

Исправник, Трифа логофет.

Пис м'и л дьни, въ лѣт ҂злд.

† Їѡ Радꙋл воєвода, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Argeş, unde este hramul preacinstitei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie satul anume Ştefăneşti, cît a fost partea lui Lăudat şi partea lui Stanciul, toată, pentru că a fost cumpărată încă de Basarab voievod, pentru 14 000 aspri.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele cu Lăudat şi cu Stanciul; astfel, au luat Lăudat şi Stanciul lege înaintea domniei mele 12 boieri, să jure că a fost cotropită de Basarab voievod şi n-au vîndut de voia lor. Iar ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege.

De aceea, am dat şi domnia mea, să-i fie de ocină şi ohabă şi de întărire sfintei mănăstiri, de hrană fraţilor, iar domniei mele şi copiilor domniei mele de veşnică pomenire, cît va sta sfînta mănăstire. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Trifa logofăt.

Scris mai 30 zile, în anul 7034<1526>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 288 (Ep. Argeş, XIX/2).
Orig., hîrtie (28 × 21), pecete aplicată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 12.

17

1526 (7034) mai 30, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Manea vornic şi lui Tudor logofăt şi jupaniţelor lor, Dumitra şi Vlădae, părţi de ocine în ocina Stoicenilor.

† Въ Христа Бога благѡвѣрнїи и благочьстивии и Христолюбївии и самѡдръжавнии, Їѡ Радȣл воивода, синъ великаго и прѣдобраго Радȣла воеводе, милостиѡм божїѡм и божїѡм дарованиием ѡбладаѥщȣми и господствȣѥщȣми въсеи земли Ѹггровлахїискои, ещеже и запланинским странам, Ямлашȣ и Фагарашȣ херцег. Благопроизволи господство ми своим благим произволениием, чисти и свѣтлим срьдцьм господства ми ꙗко просл вити прославльшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочивших родїтелѣ господства ми, съ слазое възнесешаго. Сеже, въспоменѫ господство ми ꙗко мнѡѕи ѹбѡ царие въ царствиꙗ си веселише се, нѫ мали ц рствиꙗ небеснаго наслѣдоваше. Тѫщи бо се и аз не тѫчню се царство исправити, нѫ и ѡт присних своих съматрѣти еже сȣт присинии истинии и правовѣрныи много послȣживших и ни въчтоже неизвериша се, иже врагом моим дадаше плещї, нѫ кръв своих непощѫдѣше радї господство ми изливати, ꙗко благо корене чьстнѣишїи ковнии плѡд принесе.

Тѣм радї даровах господст о ми сеи въсечьстни благѡ ѡбразиниїи и прѣпочитанини, иже над въсѣми чьстими даров настоещѫѧ сїи хрисовȣл господства ми, прѣпочетиним болѣром и властелом господства ми, пачеже из кѫщїм господства ми жȣпанȣ М нѣ дворникȣ и жȣпанȣ Тȣдорȣ логофетȣ и жȣпанице им Дȣмитра и Блъдае и съ них синови елици им Богъ прѣпȣстить, ꙗко да им ест една коматȣ ѡчинȣ ѡт ѡчинȣ Стоꙗчанином, що ест била ѡткинȣла ѡт болѣри Дръкȣлещом, що сȣт ѡни платили радї таю коматȣ ѡчинȣ една дешȣгȣбинȣ; понеже ест била стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ тем болѣром, еже сȣт више ȣписаини ѡт по жȣпанице им.

А потом, имаше съпрение жȣпан Манѣ дворник и жȣпан Тȣдор лѡгѡфет пред господства ми със синови Блъкȣлов, по име Драготѫ съ братиꙗ си и съ непѱеѡм Драготѫз, зарадї таю коматȣ ѡчинȣ ѡт ѡчинина Стоичаном. Тако господство ми их сȣдих и погледах работȣ по правдȣ законȣ съ чьстнтими и старими властелїе господства ми, изнадох господство ми како сȣт бъзимали и притесинȣли болѣри Дръкȣлещом таю коматȣ ѡчинȣ кромѣ радї една дȣшегȣбинȣ. И ещеже ѡтцъ Їегȣмен Дорофею ѡт свѣтаго монастира глаголеми Говоре и мноѕи мегиꙗши прїидоше пред господства ми тере сведѣтелствоваше како ест таю коматȣ ѡчинȣ ѡт ѡчинȣ Стоичаном стара и права ѡчинȣ дѣдинȣ жȣпанȣ Мане Дворникȣ и жȣпанȣ Тȣдорȣ логофетȣ и жȣпанице им Дȣмитра и Блъдае, али ест била притесинȣла и погȣбленна радї тоꙗ дȣшегȣбинȣ ѡт болѣрех Дръкȣлещом.

Тако господство ми их съветовах и по законȣ правȣ их сȣдихмо съ въси старими болѣри господства ми тере повратише въса дȣшегȣбинȣ ч҃ краве, Драготȣ съ четом си ѡ за радї таю коматȣ ѡчинȣ, а ѡчина въса да ест жȣпанȣ Мане дворникȣ и жȣпанȣ Тȣдорȣ логофетȣ и жȣпанице им, Дȣмитре и Блъдае, съ синозом им, понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ.

Сего радї, им дадох и господство ми, ꙗко да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синозем им и въ них прѣдаликȣ да нѣст ни единȣщи, нȣ да ест

ѡстѧвшим их и ни ѡт когожє потѫкнновєнно, по ѡризмою господства ми, почєвши ѡт ѡвчиєєго вама и ѡт свиниюєго вама и ѡт пчєларства и ѡт кѫбларство и ѡт дижми и ѡт сєнокосїє и ѡт талпи и ѡт воз и ѡт повоз, рєкши ѡт въсєх слꙋжбах и дажбах, єлико сє ѡбратают въ самоюдръжавнно и под ѡбластию господства ми, понєжє вајє тко сє би покꙋсишє их бантовати или по забовити их ащє власт главꙋ, тѡ таковаго чловѣка зло ї ѡргїє хощєт въспрїєти ѡт господство ми, ꙗкожє чловєка нєпослꙋшлива сїи повєлѣниє господства ми.

Єщєжє и заклинаниє поставлѣєм господства ми, како по съмръти господства ми, когѡ избєрєт господь Богь бити господинъ и ѡбладатєл Влашкои Зємли или ѡт срьдичнаго плѡда господства ми или ѡт сърѡдники господства ми или по грѣсєх нашнх ѡт ино плѣмєник, да ащє почєтєт и съхранит и ꙋтвръдит и поновит сїи хрисовꙋл господства ми, того господь Богь да ꙋтвръдит и почєтєт и съхранит въ господствѣ єго, ащєли нє почєтєт и нє съхранит и нє поновит и нє ꙋтвръдит, нѫ разорєт и попєрєт и раснпєт и пострамит сїи хрисовꙋл господства ми, тѡгѡ господь Богь да га разорєт и попєрєт и расипєт и пострамит въ господствѣ єго, здє тѣлом а въ бꙋдꙋщих вѣк дꙋшꙋ єго и да имат ꙋчєстїю съ тръклєтим Ариє и съ Иꙋдаа и да єст проклєт ѡт т҃ї свѣтии Богꙋносни ѡтци ижє въ Никєи прѣбивающом и да имат ꙋчєстїю съ Иꙋда и съ инѣми їꙋдєии, єжє възѫпишє къ Пилатꙋ на господа Бога и спаса нашєго Їсꙋса Христа и рєкошє: „распѫни єго, распѫни“ и кръвъ єго на них и на чєдах их, єжє єст и бꙋдєт въ вѣки, амїн.

Сєжє и свєдѣтилиє поставлѣєм господство ми: жꙋпан Пръвꙋл вєлики бан Кралєвски, жꙋпан Драгич бившнх дворник, жꙋпан Радꙋл бившнх логофєт, Нѣгоє вистиꙗр, Драгомир спатар, Драгич Стоиканов комис, Данчюл пєхарник, Шєрбан столник, Бадѣ и Драгꙋл вєлицї постєлницї.

И аз, Вишан, єжє написах въ настолни и славни град Тръговищє, мѣсєца маїє л҃ дъна, вь лѣт хзлд҃.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Radul voievod, fiul marelui și preabunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit pe mine și pe scaunul sfîntrăposaților părinți ai domniei mele cu slavă m-a înălțat. Iată, mi-am adus aminte domnia mea că mulți împărați s-au veselit în împărățiile lor, însă puțini au moștenit împărăția cerească. De aceea, m-am străduit și eu nu numai a îndrepta această împărăție, ci și de a socoti de cele veșnice ale noastre, de cei ce sînt de-apururi adevărați și drept credincioși, care mult au slujit și întru nimic nu s-au arătat necredincioși, nici dușmanilor mei nu și-au întors spatele, ci necruțînd a vărsa sîngele lor pentru domnia mea, după cum rădăcina bună aduce cel mai curat rod.

De aceea, am dăruit domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit acest de față hrisov al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, preacinstiților boieri și vlasteli ai domniei mele, încă și din casa domniei mele, jupanului Manea vornic și jupanului Tudor logofăt şi jupaniţelor lor, Dumitra şi Vlădae, şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie o bucată de ocină din ocina Stoicenilor, ce a fost cotropită de boierii Drăculeşti, care au plătit pentru această bucată de ocină o duşegubină; pentru că a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină a acelor boieri, ce sînt mai sus scrişi de la jupaniţele lor.

Iar apoi, au avut pîră jupan Manea vornic şi jupan Tudor logofăt înaintea domniei mele cu fiii lui Vîlcu, anume Dragotă cu fraţii săi şi cu nepoţii lui Dragotă, pentru acea bucată de ocină din ocina Stoicenilor. Astfel, domnia mea i-am judecat şi am cercetat lucrul după dreaptă lege, cu cinstiţii şi bătrînii vlasteli ai domniei mele şi am aflat domnia mea că au luat şi au cotropit boierii Drăculeşti această bucată de ocină numai pentru o duşegubină. Și încă părintele egumen Doroteiu de la sfînta mănăstire numită Govora şi mulţi megiaşi au venit înaintea domniei mele de au mărturisit că acea bucată de ocină din ocina Stoicenilor este veche și dreaptă ocină dedină a jupanului Manea vornic şi a jupanului Tudor logofăt şi a jupaniţelor lor, Dumitra şi Vlădae, însă a fost cotropită de boierii Drăculeşti pentru acea duşegubină şi pierdută.

Astfel, domnia mea i-am sfătuit şi după lege dreaptă i-am judecat, cu toţi bătrînii boieri ai domniei mele, de au întors toată duşegubina, 90 vaci, lui Dragotă cu ceata lui, pentru acea bucată de ocină, iar toată ocina să fie a jupanului Manea vornic şi a jupanului Tudor logofăt şi a jupaniţelor lor, Dumitra şi Vlădae, cu fiii lor, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor. Și la ei prădalica să nu fie niciodată, ci să fie urmașilor lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele, începînd de la vama oilor şi de vama porcilor şi de albinărit şi de găletărit şi de dijmă şi de cositul fînului şi de tălpi şi de cărături şi de podvoade, adică de toate slujbele şi dăjdile cîte se află în stăpînirea de sine stătătoare a domniei mele, pentru că oricine ar încerca să-i tulbure sau să-i supere pe ei, chiar şi cît un fir de păr din cap, un om ca acela rău şi urgie va primi de la domnia mea, ca un om care nu ascultă de această poruncă a domniei mele.

Încă şi blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va păzi şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar dacă nu va cinsti şi nu va păzi şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va strica şi va călca şi va risipi şi va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l lovească, să-l nimicească şi să-l risipească şi să-l batjocorească în domnia lui, aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu de trei ori blestematul Arie şi cu Iuda şi să fie blestemat de 318 sfinţi purtători de Dumnezeu ce au fost la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu acei iudei, care au strigat către Pilat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis: „răstigneşte-l, răstigneşte-l“, şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei, jupan Drăghici fost vornic, jupan Radul fost logofăt, Neagoe vistier, Dragomir spătar, Drăghici al lui Stoican comis, Danciul paharnic, Şerban stolnic, Badea şi Dragul mari postelnici.

Şi eu, Vişan, care am scris în slăvita cetate de scaun Tîrgovişte, luna mai 30 zile, în anul 7034<1526>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 287 (Govora, VI/3).
Orig., perg. (47 × 39), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1843; alte traduceri ibidem, mss. 234, f. 121—123; 447, f. 151—152 şi 463, f. 13—14.
EDIŢII. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 177; *D.I.R.*, *B.*, 12—14.

18

1526 (7034) iunie 1, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Neagoe mare vistier şi rudelor sale mai multe sate şi ţigani, în urma unor judecăţi.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и Христолюбивїи и благочестивїи и самодръжавнїи, Їѡ Радул воевода, синь великаго и прѣдобраго Радула воеводе, милостїѡмъ божїѡмъ и божїемъ дарованїемъ, обладаѫщȣмї и господствоуещȣмї възсои земли Оуггровлахїйской, еще же и запланинскымь странамъ, Ямлашȣ и Фагарашȣ херцегь. Благопроизволи господства ми своимь благымь произволенїемь чистїи и свѣтлимь срьдцемь господства мї, ѩко прославити прославлъшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочившїих рѡдїтелѣ господства ми съ славѫ възнесешаго мѫ. Сеже въспомѣнѫх господство ми ѩко мнѡзи оубѡ царїе въ царствѣ си веселишѫ се, нѫ мали небеснаго царствїа наслѣдовашѫ. Тъщи бо се и азь не тъчїѫ се царство исправити, нѫ ѡтприсних своих съматрѣти еже сѫт приснїи и истинны и правовѣрнїи, а мнѡгѡ послоуживших и нивъчтоже неизвѣришѫ се ниже врагѡм моим даше плещи нѫ кръвь свои непощѫдѣшѫ, ради господства ми излїати, ѩко ѡт благо коренѣ чистнѣиши садовнїи плод принесе.

Тѣм ради, даровах господство ми сьи и въсечестнїи и благоѡбразнїи и прѣпочтенїи иже на въсѣмї частитима дарѡв настоѫщѫѧ, сьи хрисовȣл господство ми прѣпочтенныимъ болѣрѡм господства ми, пачеже и правителїе из кѫщи господства ми, жȣпан Нѣгое велики вистїар и жителнице его Каплѣ съ синове си и съ дъщере си, елици им Богъ припоустит и шоурȣ емоу жоупан Станко и жоупанȣ Пръвоула и съ них синови и дъщере, елици им Богъ придаст, ѩкоже да и им ест села по именȣ: Драгомирещїи въси съ въсѡм хотарѡм и Драгославеле въси и Могошещи въси и Мъгоурани въси и Боуковȣл вес и Соухарна въса[1] и Ѡлтѣници въсѣ и Оуламѣнїи въси и Ключюл половина и Кисклецȣл вес и Корнѫцелȣ вес и Десоуперещїи въси и Гъѡжанїи въси и Роусїи иже сѫт ниже Тръговище въси и Лȣпшанȣл, вьре колико ест дръжал Станко ло-

---

[1] Cuvintele :„и Соухарна въса“ s-au şters şi s-a scris deasupra: „и ѡт Ялнзандрȣ“.

гоѳєт и Боудѣса въсѣ и Пръвоулєщїи въси и и Ꙗнинѡаса въсѣ и Клътєщїи въси и Нєгоєщїи въси и ȣ Титєщи половино и оу Боумбоєщїи половино и Боудєщїи въси и Ȣнибърєщїи въси и Стоинкьнєщїи въси и Бѫдѣнїи половино и ȣ Дръгънєщи д҃ дѣлѣ и ѡт винарич и ѡт свє, д҃ дѣлѣ и ȣ Бръкънєщи варє колико єст дръжал Станко логоѳєт и ȣ Грѫмъдитєлє половино и ȣ Пїєтри половино и ѡт гръло и ѡт сȣхо половино и оу Дѣдилов половино и ѡт по блатах и ѡт сȣхо, свє по половино, понєжє им сѫт сьда сїа сєла что сѫт вишє по имєнȣ, исписанє старє и правє комате и ѡчинє и дѣдинє, покоуплєнє и достижєнє съ правѡм слоужбѡм ѡт дѣдїи и ѡт прѣдѣди их.

Ꙗли, ѡт нїи ѡт вишє рєчєнїи сєлах, єжє сѫт жȣпанȣ Нѣгоєв вистїарю покоуплєнє ѡт рѡдїтєлѣ єго Сокол и ѡт оуика єго Кирка, ѡни имахѫ сьпрѣнїє, ради є҃ села имєнєм: Титєщїи и Боумбоєщїи и Боудєщїи и Оунбърєщїи и Стоинкьнєщїи, понєжє ѡста Кирка дльжєн радї нѣкои товара тоурска како да сє платит. И по съмръти Киркєв и Соколов, ѡсташє синовє им, Нѣгоє вистїаръ и синовє Киркєв, Марчѣ и Крѣчотѫ и Стоинка, дльжєнїи да платит. Того радї, зради, дльжно, что ѡста Кирка и Сокол, а тоурцїи прїидошѫ и оуфатишѫ синови Киркєв и Соколовик, а синови Киркєв, ѡни сѫ ѡтмѣтнѫшє, Марчѣ и Крѣчотѫ, ѡт ѡнои дльжно и ȣмѣтнѫшѫ сє и ѡт комати, тєрє ѧ ѡставишѧ погынѫти. А Стоинка, синь Кирковь и Нѣгоє вистїарь, синь Соколов, а ѡни никакожє нє въсхотѣхѫ ѡставити комати погынѫти радї ѡно вишє рєчєнно дльг нѫ платишѫ дльговє тѣм тоурцємъ, єрє си поставишѧ комати оу залог оу Барбȣла бан Кралєвскогѧ и оу Бадѣ дворник и оу Ꙗлбоул вистїар. И а потѡм, си продадє Нѣгоє Соколови кь своѧ мархѫ и троудноє стєжанїє, что єст ималь, тєрє искоупих тєхзи є҃ сєлах, что сѫт вишє оуписанє и поставлєнє сѫт билє оу залог оу вишє рєчєннїи болѣрєх.

Сєго радї, ащєлижє въсхотєт синовє Марчов и Крѣчотъв нѣкако сьпрѣти или испросити ѡт тѣхзє вишє є҃ сєлах ѡт Нѣгоє вистїарь или ѡт синовє єго, а ѡни никако да нє имат мєтѣхѫ, єрє сє сѫть ѡтмѣтнѫли и погоубили самъ родїтєлѣ им, Марча и Крѣчотѫ, єщєжє ѡт прѣд рѡдїтєлю господства мї, покойномȣ Радꙋл воєвѡда, како да нє имать ничто мєтѣхѫ Марчѣ и Крѣчотѫ съ тєхзи є҃ сєлах никогдажє.

И паки да им єст оу Смръчь г҃ дѣл и на бродь водєничнн ѡт Криков г҃ дѣл и оу Ꙗфȣмаци г҃ дѣл, понєжє єст поклониль Продан ѡт своѧ доброволю жȣпанȣ Станко логоѳєтоу.

И да им єст оу Глодѣни дѣл Богданов въсѣ, варє колико сѧ хтєть избрати ѡт вєчнии и ѡт водєницє и ѡт ѡчинѫ ѡт полю, понєжє ѧ єст поклонили самъ Богдан ѡт своѧ доброволѧ Станко логоѳєтоу.

И пакы да им <єст> чєлѣди ацигани, по имєни: Стан съ дєцами си и съ братїам єго в҃ и Чомръда съ синови си и Стєпан съ дєцами си и Радꙋл съ синови си и брат єго Доумитроу и Мїа съ дєцами си и анєѱєю си а҃ и Нан съ дєцами си и Їѡва съ синовь єго и Канко съ дѣцами си и Никола съ дѣцами си и Додє съ дѣцами си и Парнѣꙗ съ дѣцами си и Додан съ дѣцами си и Поупа съ дѣцами си и Дȣмитрȣ съ синови си и Поуранѣꙗ съ синови си и Стєпан съ дѣцами си и Хамза съ дѣцами си и Стєꙗ съ дѣцами си и Стан съ дѣцами си и Ȣглѣ съ синовь єго и Павлє съ синовь єго и Ѡню съ дєцами си и

Лозанъ съ дѣцами си и Балѣ съ дѣцами си и Алъдинь съ дѣцами си и Радꙋль съ дѣцами си и Цоурꙗ съ дѣцами си и Баѡ съ дѣцами си и Стан съ дѣцами си и Іоꙗ съ децами си и Рѫпа съ синови си и Голаш съ синови си и Хоцѣ съ дѣцами си и брат мꙋ Славь и Доула съ дѣцами си и Чика съ дѣцами си и съ анеѱєю си г҃ и Влъкоул съ дѣцами си и Берча съ дѣцами си и Тєга съ дѣцами си и Доумитроу съ дѣцами си и Голѣ съ дѣцами си и Боуноє съ дѣцами си и Фїєрра съ дѣцами си и Хроусаль съ дѣцами си и Станъ и съ братъ си Голѣ и Радꙋль съ дѣцами си и Лепъдать съ дѣцами си и дроуг Радꙋль съ синови си и Кѡстѣ съ синови си и Ѡнкоул съ синови си и Негрилѫ съ синови си и Попарѫ съ синови си и Фетѣ съ синови си и Радꙋль съ дѣцами си и Нъноуцѫ съ дѣцами си и Кѡстѣ съ дѣцами си и Хръса съ дѣцами си и Влаикоул съ дѣцами си и Параскева съ дѣцами си и Рѫдꙋца съ синови си и Костѣ съ синови си и Нань съ синови си и Накоє съ синови си и Коумпѫнѫ съ дѣцами си и Попрѣкє съ дѣцами си и Кѡꙗ съ дѣцами си и Гълилѣ съ дѣцами си Гомою съ синови си и Бата съ дѣцами си и Кълоугъроул и мати ємꙋ Тоудора и Василка съ дѣцами си и Хръгота съ дѣцами си и Тєзлоую съ дѣцами си и Поурникє съ синови си и Богдань съ синови си и Панѣ съ децами си и Жоуна съ дѣцами си и Гоугоуча и Чортань и Іандалѫ и Нѣкша съ децѡм си и Дънчоулѣсь и Єрина и Маикина и Бана и Мома съ дѣцами си и Тетрадє и Михаилъ и Михаю и Бенче и Давида и Кицоул съ дѣцами си и Мѫрра и Боулат и Богдан и Згѫчѣ и Тинка и Драгсинь съ дѣтом си и Слав и Петрика и Ѡзоунь и Хамо и Гѫлѣ и Гига и Лалъ и Радꙋл съ дѣтѡм имь и Боунгѣ и Бънгала и Пътроу и Кꙋлєю и Радꙋл съ зет єго и Ганмечь и Какалѣ и Дꙋша съ синови си и Вишан и Къркїа и Мандела и Хръс и Грозѣ съ дѣтѡм си и Поулькоукѫ и Гѣнцѣ и Нан и Кортофлєш съ синови си и Бѫдика и Горꙋн и Моукꙗ съ синови си и Чокан и Котикѫ и Радꙋл и Ганцꙋ и Станчюл и Фечора съ синови си и Боба и Єрина и Минꙋне съ дѣцами си и Радꙋль съ синови си; Ипꙋре съ деца си и Дръгою съ деца си[1], понеже им сѫь старе и праве ѡчине и дѣдине и покоуплене.

И пакы да им ест виноградї ѡт Тръгозище, понеже им сѫть ѡчине и дѣдине.

А потѡм, прїидошѫ прѣд господства ми жоупан Нѣгоє вистїар и жителницѫ єго, Калѣ и шꙋрїє єго, Стаико и Пръвоул, тере се оутъкмише и ꙋстроившѫ сѧ и побратившѫ сѧ над въсѣх више реченне комати, селах и ацигани, ꙗкоже да си сѫт братїа нераздѣленїи въ вѣкы. Понеже прїиде прѣд господство ми жоупан Нѣгоє вистїаръ, тере побратї над свои шꙋри Стаико и Пръвꙋл над негозѣ комате, дѣдине, селах и ацигани, а шꙋри ємꙋ, Стаико и Пръвꙋл, пакы оутъкмишѫ и побратишѫ Нѣгоє вистїара и съ синови єго над нихне комате, селах и ацигани, да си сѫт братїа, єдинь к ко дроугь. И пакы оутъкмишѫ ако сѧ хощет сълоучит прѣжде съмрътъ Нѣгоє вистїарꙋ, а комати ємꙋ, села и ацигани да сѫт синовомъ ємꙋ и шоуримь єго, Стаико и Пръвꙋл. А Стаико и Пръвꙋл пакы оутъкмишѧ, како ако сѧ имь слоучить обѣмъ съмрътъ прѣжде ѡт Нѣгоє вистїарѣ, а комати им, села и ацигани, да сѫт Нѣгоє вистїарꙋ и синови єго и синовѣм им. Понеже сѧ тако оутокмишѫ самї ѡт своєх доброволю ѡт прѣд господства ми, како да си сѫт братїа нераздѣленїи над въсєх комате, селах и ацигани, єже сѫть више исписаннєх. И никто ѡт них да не бѫдет волници повратити и разорити тъкмежь и братаство сїа, єже сѧ сѫть оутъкмили и побратили ѡт прѣд господства ми, ни Нѣгоє вистїарь и ни шȣри ємȣ, Станко и Пръвȣль, да не бѫдет волници, по съмръти Нѣгоєв вистїарь, извадити и помѣтати синови ємȣ ѡт над нихнє комате и села и ацигани, понеже сѧ тако оутъкмишѧ ѡт прѣд господства ми ѡт своєх доброволю. А къда се не н(а)ходит синови ѡт Нѣгоє вистїаръ и ни синови ѡт Станко и ѡт Пръвоуль, а тогда да сѫтъ комате и селах и ацигани <дъ>щерѡм их. А пръдалице да не бѫдет никогдаже.

---

[1] Adaus de altă mînă pe margine: Ипꙋре съ деца си и Дръгою съ деца си.

А къда се не хощеть обрѧсти ѡт Нѣгоє вистїарь и ѡт Станко и ѡт Пръвȣл ни силози ни дъщере, въсе комати, села и ацигани, еже сѫть више исписане, да сѫтъ свѣтомȣ монастирȣ ѡт Бистрицȣ и свѣтомȣ монастирȣ ѡт Говорȣ и свѣтомȣ монастирȣ ѡт Котмѣна и свѣтомȣ монастирȣ ѡт Аргиш въкоупѣ, въ пищѫ, а нимь и рѡдїтелемь имъ и синовѡм и дъщеремь имъ да имъ ест въ вѣчное въспоминанїе, за дȣмѫ. И господство ми имъ простих кѡи.

Сего ради и господство ми им дадѡх, ꙗко да ем есть въ ѡчинѫ и въ ѡхабѫ, нимь и синовѡм имь и внȣчетѡм ихь. И аще комȣ ѡт нихь слоучить съмръть прѣжде, а въ них пръдалика да нѣст, нѫ да есть ѡставшїим ихь, почевши ѡт ѡвчїюего вама и ѡт свинїеего вама, ѡт пчеларства и ѡт къбларства[1] и ѡт дижми и ѡт сено косїа и ѡт талпи и ѡт воз и ѡт подвозь, рекше ѡт въсѣх слоужбах и дажбах господства ми великиже и малех и елика сѫ ѡбрѣтаеть въ само дръжавнои земли и областїѧ господства ми. И никто да их не смѣет бантовати, ни соудци, ни бирчїи, ни повѡдникари и ни армаши и ни никто ѡт слоугах и ѡт правителѣх господства ми, по силаем их помилостех и по работѣх господства мї. Понеже кто сѧ хощет покоусити бантовати их или позазавита их аще ест влас един, а таковаго чловека имать въспрїѧтїе велико злѡ и ѡргїю ѡт господства ми, ꙗкоже невѣрникь и посрамитель и прѣстѫпникь сїемȣ повелѣнїю господства ми.

Єщеже и заклинанїе поставлѣеть господство ми, како по съмръти господства ми, кого изберет господь Богь быти господарь Влашкои Земли или ѡт сръдїчнаго плѡда господства ми, или ѡт сърѡдникь господства ми, или по грѣсѣх нашихь, ѡт иноплеменникь, да аще почътета и оутвръдит и поновит съи хрисовоул господства мї, тѡго господь Богъ да оутвръдит и почътет и съхранит въ господствѣ его; а аще ли не почътеть и не съхранить и не оутвръдить и не поновить, нѫ разорить и попереть и расипет и посрамить сїи хрисовоуль господства мї, тѡго господь Богъ да разорить его и поперет и расипеть и посрамить въ господствѣ его и да оубїеть его зде тѣлѡм, а въ бѫдѫщїимъ вѣцѣ доуша его. И да имать оучъстїе съ Їȣдож и съ тръклѧтимъ Арїа и да моу ест съпостатница прѣчистаа Богомати на страшнѣмъ и не лицемѣрнѣмь сѫдищи и да имать оучѣстїе съ инѣмї злѡнравнїих Їȣдеи иже възъпишѫ на господа Бога и спаса нашего Їсȣса Христа: „распенїи, распенїи его" а кръвь его над нихь и над чѧдѣх ихь, иже ест и до сего дьнє и бѫдеть въ вѣкы, амїн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣемъ господство мї: жоупань Пръвоул велики бань Кралевски и жоупань Драгич велики дворникь и жоупань Радоуль велики логофет, Драгомирь спатарь, Радоуль пехарникь и Радоуль комис, Шербань столник, Бадѣ и Драгоуль велицїи постелници.

---

[1] Cuvintele: и ѡт къбларства sînt scrise deasupra rîndului.

И азь хоудїи въ вистиарех таха Ррат̾ѣ[1] слово съписатель, еже написахь въ настоль дивнѣмь градѣ глаголемїи славнои Тръговищє, мѣсеца юунїа ӑ и ѿт Ѧдама текѫщагѡ лѣть ×ꙁлд.

† Їѡ Радоул воевѡд, милостїѧ божїѧ господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Radul voievod, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit pe mine şi pe scaunul sfîntrăposaţilor părinţi ai domniei mele cu slavă m-a înălţat. Iată mi-am adus aminte domnia mea că mulţi împăraţi s-au veselit în împărăţiile lor, însă puţini au moştenit împărăţia cerească. De aceea, m-am străduit şi eu nu numai această împărăţie a îndrepta, ci şi de a socoti de cele veşnice ale noastre, cei care sînt de-a pururi adevăraţi şi drepţi credincioşi, care mult au slujit şi întru nimic nu s-au arătat necredincioşi şi nici duşmanilor mei nu au întors spatele, ci necruţînd a vărsa sîngele lor pentru domnia mea, după cum rădăcina bună aduce cel mai curat rod.

De aceea, am dăruit domnia mea acest întru totul cinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, acest de faţă hrisov al domniei mele, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, preacinstiţilor boieri ai domniei mele, încă şi dregători din casa domniei mele, jupanului Neagoe mare vistier şi soţiei sale Caplea, cu fiii săi şi cu fiicele sale, cîţi îi va lăsa Dumnezeu şi cumnatului său jupan Staico şi jupanului Pîrvul şi cu fiii şi fiicele sale, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să le fie lor satele, anume: Dragomireştii toţi, cu tot hotarul şi Dragoslavele toate şi Mogoşeştii toţi şi Măgurenii toţi şi Bucovul tot şi Suharna toată[1] şi Olteniţa toată şi Ulmenii toţi şi Cliuciul jumătate şi Chiseleţul tot şi Cornăţelul tot şi Descupereştii toţi şi Găojanii toţi şi Ruşii ce sînt mai jos de Tîrgovişte toţi şi Lupşanul, oricît a ţinut Staico logofăt şi Budeasa toată şi Pîrvuleştii toţi şi Aninoasa toată şi Clăteştii toţi şi Negoeştii toţi şi în Titeşti jumătate şi în Bumboeşti jumătate şi Budeştii toţi şi Uibăreştii toţi şi Stoicăneştii toţi şi Budenii jumătate şi în Drăgăneşti patru părţi şi din vinărici şi din toate, patru părţi şi în Bărcăneşti oricît a ţinut Staico logofăt şi în Grămăditele jumătate şi în Pietri jumătate şi din gîrlă şi din uscat jumătate şi în Deadilov jumătate şi din bălţi şi din uscat, toate pe jumătate, pentru că aceste sate ce sînt mai sus scrise pe nume, le sînt vechi şi drepte averi şi ocine şi dedine, cumpărate şi dobîndite cu dreaptă slujbă de moşii şi de strămoşii lor.

Însă, pentru unele din mai sus pomenitele sate, ce sînt ale jupanului Neagoe vistier, cumpărate de părintele său Socol şi de unchiul său Chirca, ei au avut pîră, pentru cinci sate, anume: Titeştii şi Bumboeştii şi Budeştii şi Uibăreştii şi Stoicăneştii, pentru că a rămas Chirca dator să plătească pentru nişte marfă turcească. Iar după moartea lui Chirca şi a lui Socol, au rămas fiii lui, Neagoe vistierul şi fiii lui Chirca, Marcea şi Creciotă şi Stoica, să plătească datoria. Pentru aceasta, pentru datoria care a rămas de la Chirca şi Socol, iar turcii au venit şi au apucat pe fiii lui Chirca şi ai lui Socol, iar fiii lui Chirca, Marcea şi Creciotă, ei s-au lepădat de acea datorie şi s-au lepădat şi de averi, de le-au lăsat să se piardă. Iar Stoica, fiul lui Chirca şi Neagoe vistierul, fiul lui Socol, ei în nici un chip n-au vrut să lase să se piardă averile pentru acea mai sus zisă datorie, ci au plătit datoria acestor turci, de şi-au pus averile zălog la Barbul ban al Craiovei şi la Badea vornic şi la Albul vistier. Şi după aceea, şi-a vîndut Neagoe al lui Socol şi marfa lui şi agoniseala cu trudă, ce a avut, de a răscumpărat aceste 5 sate, ce sînt mai sus scrise şi au fost puse zălog la aceşti mai sus zişi boieri.

---

[1] În criptogramă: ццѳщѣ.

[2] Cuvintele: „и Соухарна вьса“ s-au şters şi s-a scris deasupra: „и ѡт Ѧланѣ̂андрꙋ“.

De aceea, dacă vor voi cumva fiii lui Marcea şi ai lui Creciotă să se pîrască sau să ceară din cele de mai sus cinci sate de la Neagoe vistierul sau de la fiii lui, iar ei nicicum să nu aibă amestec, căci s-au lepădat şi le-au pierdut înşişi părinţii lor, Marcea şi Creciotă, încă dinaintea părintelui domniei mele, răposatului Radul voievod, ca să nu aibă nici un amestec Marcea şi Creciotă în aceste 5 sate, niciodată.

Şi iarăşi să le fie în Smîrci trei părţi şi la vadul de moară de la Cricov trei părţi şi la Afumaţi trei părţi, pentru că le-a închinat Prodan de a sa bunăvoie jupanului Staico logofăt.

Şi să le fie la Glodeni partea lui Bogdan toată, oricît se va alege din vecini şi din mori şi din ocina din cîmp, pentru că le-a închinat însuşi Bogdan de a sa bunăvoie lui Staico logofăt.

Şi iarăşi să le ⟨fie⟩ sălaşele de ţigani, anume: Stan cu copiii lui şi cu doi fraţi ai lui şi Ciomîrda cu fiii săi şi Stepan cu copiii săi şi Radul cu fiii săi şi fratele său Dumitru şi Mia cu copiii săi şi un nepot al său şi Nan cu copiii săi şi Iova cu fiii lui şi Caico cu copiii săi şi Nicola cu copiii săi şi Dode cu copiii săi şi Parnaia cu copiii săi şi Dodan cu copiii săi şi Pupa cu copiii săi şi Dumitru cu fiii săi şi Puraneia cu fiii săi şi Stepan cu copiii săi şi Hamza cu copiii săi şi Steia cu copiii săi şi Stan cu copiii săi şi Uglea cu fiii lui şi Pavel cu fiii lui şi Ianiu cu copiii săi şi Lozan cu copiii săi şi Balea cu copiii săi şi Alădin cu copiii săi şi Radul cu copiii săi şi Giura cu copiii săi şi Bao cu copiii săi şi Stan cu copiii săi şi Coia cu copiii săi şi Rîpa cu fiii săi şi Golaş cu fiii săi şi Hogea cu copiii săi şi fratele său Slav şi Dula cu copiii săi şi Cica cu copiii săi şi cu 3 nepoţi ai săi şi Vîlcul cu copiii săi şi Bercea cu copiii săi şi Tega cu copiii săi şi Dumitru cu copiii săi şi Golea cu copiii săi şi Bunoe cu copiii săi şi Fiera cu copiii săi şi Hrusan cu copiii săi şi Stan şi cu fratele său Golea şi Radul cu copiii săi şi Lepădat cu copiii săi şi alt Radul cu fiii săi şi Costea cu fiii săi şi Iancul cu fiii săi şi Negrilă cu fiii săi şi Popară cu fiii săi şi Fetea cu fiii săi şi Radul cu copiii săi şi Nănuţă cu copiii săi şi Costea cu copiii săi şi Hîrs cu copiii săi şi Vlaicul cu copiii săi şi Parascheva cu copiii săi şi Răduţa cu fiii săi şi Costea cu fiii săi şi Nan cu fiii săi şi Nacoe cu fiii săi şi Cumpănă cu copiii săi şi Popîrche cu copiii săi şi Coia cu copiii săi şi Gălilea cu copiii săi şi Gomoiu cu fiii săi şi Bata cu copiii săi şi Călugărul şi mama lui, Tudora şi Vasilca cu copiii săi şi Hîrgota cu copiii săi şi Tezlui cu copiii săi şi Purniche cu fiii săi şi Bogdan cu fiii săi şi Panea cu copiii săi şi Juna cu copiii săi şi Gugucea şi Ciortan şi Candală şi Neacşa cu copiii săi şi Dănciuleasă şi Erina şi Maichina şi Bana şi Moma cu copiii săi şi Tetrade şi Mihăilă şi Mihai şi Bance şi David şi Chiţul cu copiii săi şi Măra şi Bulat şi Bogdan şi Zgîcea şi Tinca şi Dragsin cu copilul său şi Slav şi Petrica şi Ozun şi Hamo şi Gîlea şi Ghiga şi Lal şi Radul cu copilul lui şi Bunghea şi Bangala şi Pătru şi Culeiu şi Radul cu ginerele său şi Ganmeci şi Cacalea şi Duşa cu fiii săi şi Vişan şi Curchia şi Mandela şi Hîrs şi Grozea cu copiii săi şi Pulcucă şi Ghenţea şi Nan şi Cortofleş cu fiii săi şi Bădica şi Gorun şi Muchia cu fiii săi şi Ciocan şi Cotică şi Radul şi Gonţu şi Stanciul şi Feciora cu fiii săi şi Boba şi Erina şi Minune cu copiii săi şi Radul cu fiii săi; Ipure cu copiii săi şi Drăgoiu cu copiii săi[1] pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine şi cumpărături.

Şi iarăşi să le fie viile din Tîrgovişte, pentru că le sînt ocine şi dedine.

Iar apoi, au venit înaintea domniei mele jupan Neagoe vistier şi soţia lui, Caplea şi cumnaţii lui, Staico şi Pîrvul, de s-au întocmit şi s-au aşezat şi s-au înfrăţit peste toate mai sus zisele averi, sate şi ţigani, ca să fie fraţi nedespărţiţi, în veci. Pentru că a venit înaintea domniei mele jupan Neagoe vistier, de a înfrăţit pe cumnaţii săi Staico şi Pîrvul peste averile, dedinele, satele şi ţiganii săi, iar cumnaţii lui, Staico şi Pîrvul, iarăşi au întocmit şi au înfrăţit pe Neagoe vistier şi cu fiii lui peste averile, satele şi ţiganii lor, să fie fraţi, unul ca şi celălalt. Şi iarăşi au întocmit că de se va întîmpla mai înainte moarte lui Neagoe vistier, averile sale, satele şi ţiganii, să fie ale fiilor lui şi ale cumnaţilor lui, Staico şi Pîrvul. Iar Staico şi Pîrvul iarăşi au întocmit, că de se va întîmpla lor amîndurora moarte mai înainte de Neagoe visstier, iar averile lor, satele şi ţiganii, să fie ale lui lui Neagoe vistier şi ale fiilor lui şi ale fiilor lor. Pentru că astfel au întocmit singuri de a lor bună voie dinaintea domniei mele, ca să fie fraţi nedespărţiţi peste toate averile, satele şi ţiganii, ce sînt mai sus scrise. Şi nimeni dintre ei să nu fie volnic să schimbe şi să strice întocmirea şi frăţia aceasta, care s-au întocmit şi înfrăţit dinaintea domniei mele, nici Neagoe vistier şi nici cumnaţii lui, Staico şi Pîrvul, să nu fie volnici, după moartea lui Neagoe vistier, să scoată şi să alunge pe fiii lui de pe averile, satele şi ţiganii lor, pentru că aşa s-au întocmit dinaintea domniei mele de a lor bunăvoie. Iar cînd nu se vor afla fii din Neagoe vistier şi nici fii din Staico şi din Pîrvul, iar atunci să fie averile şi satele şi ţiganii, fiicelor lor, iar prădalice să nu fie niciodată.

Iar cînd nu se vor afla din Neagoe vistier şi din Staico şi din Pîrvul nici fii şi nici fiice, toate averile, satele şi ţiganii, ce sînt mai sus scrise, să fie ale sfintei mănăstiri de la Bistriţa şi sfintei mănăstiri de la Govora şi sfintei mănăstiri de la Cotmeana şi sfintei mănăstiri de la Argeş împreună, de hrană, iar lor şi părinţilor lor şi fiilor şi fiicelor lor să le fie de veşnică pomenire, pentru suflet. Iar domnia mea le-am iertat calul.

De aceea şi domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor; şi încă cui dintre ei i se va întîmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor, începînd de la vama oilor şi din vama porcilor, din stupărit şi din găletărit[2] şi din dijmă şi din cositul fînului şi din tălpi şi din cărături şi din podvoade, adică din toate slujbele şi dăjdile domniei mele mari şi mici şi cîte se află în ţara de sine stătătoare şi stăpînirea domniei mele, Şi nimeni să nu îndrăznească a tulbura, nici sudeţi, nici birari, nici povodnicari, nici armaşi şi nici nimeni dintre slugile şi dintre dregătorii domniei mele, trimişi după milostenii şi după treburile domniei mele. Pentru că cine va încerca să-i tulbure sau să-i păgubească chiar şi cît un fir de păr, un astfel de om va primi mare rău şi urgie de la domnia mea, ca un necredincios şi batjocoritor şi călcător al acestei porunci a domniei mele.

---

[1] Adaus de altă mînă, pe margine: „Ipure cu copiii săi şi Drăgoiu cu copiii săi".
[2] „din găletărit" scris deasupra rîndului.

Încă şi blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va păzi şi nu va întări şi nu va înnoi, ci va nimici şi va călca şi va risipi şi va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l lovească şi să-l calce şi să-l risipească şi să-l batjocorească în domnia lui şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu la înfricoşata şi nefăţarnica judecată şi să aibă parte cu alţi iudei rău nărăviţi, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos: „răstigneşte-l, răstigneşte-l“, iar sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi pînă în ziua aceasta şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Radul mare logofăt, Dragomir spătar, Radul paharnic şi Radul comis, Şerban stolnic, Badea şi Dragul mari postelnici.

Şi eu cel mic între vistiernici, umilul Rratea[1], scriitorul de cuvinte, care am scris în minunata cetate de scaun, ce se cheamă slăvita Tîrgovişte, luna iunie 1 şi de la Adam cursul anilor 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 289 (Cotroceni, LIX/2).
Orig., perg. (57 × 47), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1843.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 14—18.

19

1526 (7034) iunie 7, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stanciul şi cetei sale satul Cerăţelul, în urma unor judecăţi.

† Милостию божїею, Їѡ Радꙋл воевода и господинь въсои земли Ꙋггровлахїискои, синь прѣдобраго и великаго Радꙋла воеводе. Дават господство [господство] ми сїе повелѣнїе господства ми Станчюла и съ синови емꙋ, елици им

---

[1] Criptogramă.

Богъ даст и Добромир сь братиꙗми си и Кѫнда съ анєпсєꙗми си и Лига сь братиꙗми си и Пътрȣ съ братиꙗми си и Стан съ братиꙗми си, ꙗкожє да им сѫт Чєръцєлȣл вєс и сь въсєм хотаром по кȣдє єст стари хотар, понєжє им єст стара и права ѡчина и покȣпєна ѡт Радꙋл комис и ѡт тъста <си> жȣпаница Нѣкша, за х̃ аспри, єщє при дьни Младї Басараб воєвода, нарицаємаго Цъпълȣш.

А потом, сȣт имал съпрєнїє със Нанȣл, синъ Дѣтков, при дьни ȣникȣ господства ми Влада воєвода над Чєръцєл и сȣт ѡстал Нанȣл ѡт закон. А потом паки сє сȣт прєли със Слав ѡт Дръмоксъ на Басараб воивода над таи ѡчинȣ що єст вишє рєчєꙗ и паки ѡста Слав ѡт закон ѡт прєд Басараб воивода. А потом, сє подигнȣ Слав тєрє сорочи по Станчюл и чата єго що сȣт вишє писани прєд господства ми, тако ꙗко принидошє прєд господство ми.

А господство ми ȣ тєм глєдах и сȣдих по правдȣ и по законȣ със чьститим правитєлием господства ми и им глєдах книгє що имашє ѡт Младї Басараб воєвода Цъпълȣш и ѡт Влада воєвода и ѡт Басараба воєвода. Тако изнаидох господство ми како єст таи ѡчинȣ зовомаго Чєръцєлȣл стара и права ѡчина дєдина Станчюлов и съ чатам єго, що сȣт вишє писани, покȣпєна ѡт Радꙋл комис. А Слав ѡста ѡт закон ѡт прєд господство ми.

Сєго радї, и господство ми им дадох Станчюлов и сьс синови єго єлици им Богъ даст и Добромирȣ сь братиꙗми си и Кѫнда сь анєпсєꙗми си и Лига сь братиꙗми си и Пътрȣ съ братиꙗми си и Стан сь братиꙗми си, ꙗко да им єст вь ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синовом им и внȣком и прєвнȣком им. И варє комȣ сє слȣчит ѡт них прєждє съмрътъ, а въ них прѣдалика да нѣст, нȣ да єст ѡставшим им. И ни ѡт когождо нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Сє свєдєтєлиє поставлєх господства ми: жȣпанȣ Пръвȣл Кралєвски вєлики бан и жȣпан Дръгич бивши дворник и жȣпан Манѣ Пєршанȣл вєлики дворник и жȣпан Ѳєѡдор вєлики логофєт и жȣпан Радꙋл бивши логофєт и Нѣгоє вистиꙗр и Драгомир спєтар и Радꙋл пєхарник и Шєрбан столник и Дръгич комис и Бадѣ и Драгȣл вєлици постєлници. Исправник, Вишан логофєт.

Пис въ Тръговищє, мѣсєца юнїꙗ з̃ дьнъ, в лѣт х҃злд.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia [domnia] mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, şi lui Dobromir cu fraţii săi şi lui Cînda cu nepoţii săi şi lui Liga cu fraţii săi şi lui Pătru cu fraţii săi şi lui Stan cu fraţii săi, ca să le fie Cerăţelul tot şi cu tot hotarul pe unde sînt vechile hotare, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi cumpărată de la Radul comis şi de la soacra < lui >, jupaniţa Neacşa, pentru 600 aspri, încă din zilele lui Basarab cel Tînăr voievod, numit Ţăpăluş.

Iar apoi, au avut pîră cu Nanul, fiul lui Detco, în zilele unchiului domniei mele, Vlad voievod, pentru Cerăţel, şi a rămas Nanul de lege. Iar apoi, s-au mai pîrît cu Slav din Dărmoxă la Basarab voievod pentru acea ocină care e mai sus zisă, şi iarăşi a rămas Slav de lege dinaintea lui Basarab voievod.

După aceasta, s-a ridicat Slav de a sorocit pe Stanciul şi ceata lui care sînt mai sus scrişi înaintea domniei mele, aşa că au venit înaintea domniei mele. Iar domnia mea întru aceea, am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu cinstiţii dregătorii domniei mele şi le-am cercetat cărţile pe care le-au avut de la Basarab cel Tînăr voievod Ţăpăluş şi de la Vlad voievod şi de la Basarab voievod. Astfel am aflat domnia mea că acea ocină numită Cerăţelul este veche şi dreaptă ocină, dedină a lui Stanciul şi cu ceata lui, care sînt mai sus scrişi, cumpărată de la Radul comis. Iar Slav a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta şi domnia mea i-am dat lui Stanciul şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, şi lui Dobromir cu fraţii săi şi lui Cînda cu nepoţii lui şi lui Liga cu fraţii săi şi lui Pătru cu fraţii săi şi lui Stan cu fraţii săi, ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricăruia dintre ei i se va întîmpla moarte mai nainte, iar la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Pîrvul Craiovescu mare ban şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea Perşanul mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Radul fost logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Radul paharnic şi Şerban stolnic şi Drăghici comis şi Badea şi Dragul mari postelnici, Ispravnic, Vişan logofăt.

S-a scris în Tîrgovişte, luna iunie 7 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Tg. Jiu, nr. 16.
Orig. perg. (29,5 × 31,5), pecete timbrată, căzută.

20

1526 (7034) iunie 12, Bălgătaci.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Radu Runcenescu ocina lui din Stăneşti, pe care a înfrăţit pe nepotul său Radu postelnic.

† Милостїю божїєю, Їѡ Радꙋл воивода и господинь въсои землє Ꙋгровлахїискою, синь прѣдобраго и вел<ико>[1]га Радꙋла воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми Радꙋл Рꙋнченескꙋл, ꙗкоже да им ест ꙋ Стънещи, варе калико се избрат негови дел, понеже им ест стара и права ѡчина и дѣдинꙋ права. А потом, прїиде Радꙋл Рꙋнченескꙋл пред господства ми, тере ꙋложише по Радꙋл постелникꙋ анепсеим си над таи више писанна ѡчинꙋ, за негова добраволю, како да сꙋт братїꙗ неразделенни до въ вѣки. Ꙋ том господство ми простих кои.

Сего радї, им дадѡх и господство ми, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ ним и синѡвом им и внꙋком им и прѣвнꙋчетом им. А потом, варе коим се ѡт них прилꙋчити съмърть прѣжде, а въ них пръдалика да нѣст, анꙋ да ест въ ѡставшеим. И ни ѡт когоже непотѫкновенно, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми правителем господства ми: жꙋпанꙋ Пръвꙋл бан Краловски и жꙋпанꙋ Драгич бивше дворникꙋ и жꙋпанꙋ Манѣ

---

[1] Loc rupt.

Першанꙋл велики дворникꙋ и жꙋпанꙋ <Радꙋл>[1] бивше логофет и жꙋпанꙋ Тꙋдорꙋ велики логофет и Нѣгое вистїарꙋ и Драгомир спатарꙋ и Данчюл п<ахарникꙋ>[1] и Драгич комис и Шербанꙋ столникꙋ и Бадѣ и Драгꙋл велици постелници, пачеже из къща господства ми.

И аз, Тома, еже начертах. Исправник, Ѡанча пръкалаб. Пис ꙋ Бългътач, мѣсеца юнїе в͠ї дьни, в лѣт ҂зл͠д.

† Іѡ Радꙋл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul Runcenescul, ca să-i fie în Stăneşti oricîtă se va alege partea lui, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină dreaptă. Iar apoi, a venit Radul Runcenescul înaintea domniei mele, de a aşezat pe Radul postelnic, nepotul său, peste această mai sus scrisă ocină, de a lui bună voie, ca să fie fraţi nedespărţiţi pînă în veac. Întru aceasta, domnia mea am iertat calul.

De aceea şi domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Iar apoi, oricui dintre ei i se va întîmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea pe dregătorii domniei mele: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea Perşanul mare vornic şi jupan ⟨Radul⟩[1] fost logofăt şi jupan Tudor mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici, aşijderea din casa domniei mele.

Şi eu, Toma, care am scris. Ispravnic, Oancea pîrcălab.

Scris în Bălgătaci, în luna iunie 12 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/51.
Orig., perg. (26 × 29,5), pecete aplicată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 18—19.

21

1526 (7034) iulie 1, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Oprea Drăghicescu nişte ţigani.

† Милостїю божїею, Іѡ Радул воевода и господинь вьсои земли Ѹггровлахїиской, синь прѣдобраго и великаго Радул воевода. Дават господство ми сїе повелѣние господства ми жꙋпанꙋ Ѡпрѣ Драгическꙋл и сь синови си Негоиць

---

[1] Loc rupt.

и......[1] ꙋл сѧ дещерем и еще елици мꙋ Богь даст, ꙗкоже мꙋ да ест ацигани по име Лал сь децами и Танка сь децами си.

Понеже сꙋт били више писанни ациганни жꙋпанице Станке. Тако, ѡт врѣме еже се ест прѣставила жꙋпаница Станка и никто ѡт синови ей не се ѡбрѣтоше, а више ꙋписанни ацигани избраше се стари и прави ацигани жꙋпанице Мандеи и дали ѡт мати ей жꙋпаннце Станке. А потом, прийде жꙋпаница Манда и сь всеми синови ей пред господство ми, тере си помиловаше пръви браточед мꙋ Ѡпрѣ Драгическꙋл сь више ꙋписани ациганни.

И паки покꙋпи жꙋпан Ѡпрѣ циганка Танкев, по име Добра, съ синови си и дъщере си ѡт Пръвꙋл за ҷ҃ аспри и за два ациганке.

Сего радї, мꙋ дадох господство ми жꙋпанꙋ Ѡпреи със синови си, ꙗкоже да мꙋ ест ацигани въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ емꙋ и синовом ем<ꙋ и в>[2]нꙋком и прѣвнꙋчетом. И въ них пръдалици да нѣст. И ни ѡт когоже непотѫкновенно, по ѡрнзмꙋ господства ми.

Се ꙋбо све<дет>[2]еле: жꙋпан Пръвꙋл Кралевски б<ан>[2] и жꙋпан Драгнч велики дворник и жꙋпан Радꙋл велики логофет и Нѣгое вистиар и Драгомир спатар и Радꙋл пехарнкк и Радꙋл комис и Шербан столник и Бадѣ и Михнѣ велици постелници. Исправник, Кѫзан питар.

И аз, Стоꙗн диечел, исписах рꙋкꙋ съписавшаго въ настолни град Тръговище, юлїе а҃ дьни, въ лѣто ҂зл҃д.

† Їѡ Радꙋл воевода, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Oprea Draghicescul şi cu fiii săi Negoiţă şi ...ul[1] şi cu fiicele şi încă cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ţiganii, anume Lal cu copiii săi şi Taica cu copiii săi.

Pentru că aceşti mai sus scrişi ţigani au fost ai jupaniţei Stanca. Astfel, din vremea în care a murit jupaniţa Stanca şi nu s-a aflat nici unul dintre fiii ei, iar mai sus scrişii ţigani s-au ales vechi şi drepţi ţigani ai jupaniţei Manda şi daţi de mama ei, jupaniţa Stanca. Iar apoi, a venit jupaniţa Manda şi cu toţi fiii ei înaintea domniei mele de a miluit pe vărul ei Oprea Drăghicescul cu mai sus scrişii ţigani.

Şi iarăşi a cumpărat jupan Oprea pe ţiganca lui Taica, anume Dobra, cu fiii ei şi fiicele ei, de la Pîrvul, pentru 400 aspri şi pentru două ţigănci.

De aceea şi domnia me am dat jupanului Oprea cu fiii săi, ca să-i fie ţiganii ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui <şi>[2] nepoţilor şi strănepoţilor. Şi la ei prădalici să nu fie. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată deci martori: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Radul paharnic şi Radul comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Căzan pitar.

---

[1] Text ras.

[2] Loc rupt.

Şi eu, Stoian diecel, am scris, cu mîna scriind, în cetatea de scaun Tîrgovişte, iulie 1-a zi, în anul 7034 ⟨1526⟩.
Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/38.
Orig., perg. (26 × 31), pecete aplicată.
Trad. la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 588.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 20—21.

22

⟨Înainte de 1526 iulie 6⟩.

Magdalina monahia dăruieşte lui Gînştea cel bătrîn şi fiilor săi un loc de casă în Miceşti.

† Изволенїєм ѡтца и поспѣшенїє сына и съвръшенїєм свѣтого дꙋха. Азъ монахїѧ Магдалина исписах сїю листъ ѡвомꙋ чловекъ по име: Гъ҆щѣ Старъ ъ сынови си Микꙋл и Ратѣ и Ꙗкым, дадѡх ꙋ Мичещи єдно место домашно изгорє али кон поточин, колико да стоє а҃ дома, по много нищо. Тако дадѡх за дꙋшꙋ ѡтцами и за мою дꙋшꙋ.

Свѣдѣтели сꙋт анепсєꙋ ми єгꙋмен Їѡсифъ и болѣри ѡколо нам: ѡт Мичещъ, Лꙋмотъ, ѡт Пꙋркърѣни, Владꙋл, ѡт Пискани, Алъман, ѡт Каракал, Каракал ѡт Дърмънещи, Варнава ѡт Стар Рътивоєщи, Вълкꙋл столник, ѡт Стънещи, Манѣ Лисчар, ѡт Братїꙗни, Драгомир, сынъ Могошовъ.

По сих, азъ монахїа Магдалина, азъ дадох ѡт мою ѡчинꙋ стара и права дѣдина.

Аще кто сє ѡбрѣщєт по мою съмрътъ да ми поперєт моє повелѣнїє, или болѣрин или калꙋгеръ да поперєт, господъ Богъ дꙋше єго и да бꙋдє тръклєт и проклєт ѡт Бога и ѡт мене грѣшна. Амин.

† Cu voia tatălui şi ajutorul fiului şi cu săvîrşirea sfîntului duh, Eu monahia Magdalina am scris această carte acestui om anume Gînştea cel bătrîn cu fiii săi Micul şi Ratea şi Iachim, am dat în Miceşti un loc de casă din sus însă lîngă pîrîu, cît să stea o casă, mai mult nimic. Astfel am dat pentru sufletul părintelui meu şi pentru sufletul meu.

Martori sînt: nepotul meu egumenul Iosif şi boierii din jurul nostru: din Miceşti Lumotă, din Purcăreni Vladul, din Piscani Alăman, din Caracal, Caracal, din Dărmăneşti Varnava, din Rătivoeştii Vechi Vîlcul stolnic, din Stăneşti Manea Vulparul, din Brătiani Dragomir, fiul lui Mogoş.

După aceasta eu, monahia Magdalina, am dat eu din ocina mea veche şi dreaptă dedină.

Încă cine se va afla după moartea mea să-mi calce porunca mea sau boier sau călugăr să-i calce domnul Dumnezeu sufletul lui şi să fie de trei ori blestemat şi afurisit de Dumnezeu şi de mine păcătoasa, amin.

Bibl. Acad., XI/72.
Orig., hîrtie (26 × 31), pecete aplicată.
Datat după documentul care urmează.

1526 (7034) iulie 6, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mănăstirii de la Corbii de Piatră ocine în Valea Oraşului şi în Bujoară, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои землю Ѹггровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воиводє. Дават господство ми сїє повелѣнїю господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовомаго ѡт Корби ѡт Пїꙗтръ, храмꙋжїи прѣсвѣтиє чистѣи и прѣблагословенѣи владичицє нашє и прїисно дѣви Марїє и монахиє Магдалїнє, ꙗкожє да им єст ꙋ Валѣ Варошꙋлꙋи ѡт гдє єст стоꙗл Кържъꙋ до рѣка и ѡт гдє єст стоꙗл Кържъꙋ до Брадꙋл Ѡслатꙋнїи а ѡт тꙋє до Пискꙋл Чєрнатов ꙋ горнїи до планїинꙋ, а ѡт тꙋє по рѣка Чєрнатов ꙋ горнїи до планїинꙋ и планинꙋл във, а ѡт рѣка Чєрнатов над Плєша и Плѣша въса, понєжє мꙋ єст стара и права дєдина, ѡчина.

Я потом, имах съпрєнїиє монахїиє Магдалина със Миркан и със Нанꙋ и и със Радꙋл и със Барбꙋл. Тако господство ми дадох Миркани и дрꙋжїином єго закон в҃ї болѣрїи; Тако кѫда бѣши на дьнъ, а Миркан и дрꙋжїина єго, ѡнїи но могошє донєсти в҃ї болѣрїи, анꙋ ѡсташє ѡт закон. Нѫ дадошє тєи болѣрїи вишє рєчєно свѣтомꙋ монастирꙋ. И хотарник бил им єст Драгомир брат <Шꙋи>[1]-кєв. И паки да мꙋ єст въ Бꙋжѡаръ дєл....[1] въсах, понєжє паки им єст......[1] и Магдалїнєи стара и права ѡчинꙋ.

Я потом, паки имашє монахїиє Магд<алїна>[1] съпрєнїє със Ратѣ, анипсєиꙋ Мананилов. Тако ꙋзєх Ратѣ в҃ї болѣрїи, да заклєт како таꙗ ѡчїнꙋ мꙋ єст било продал ѡт Могош и ѡт Кържъꙋ, нꙋ мꙋ єст дал да сє хранит дори кєт бити жив Мѫнѫжилъ, а по смъртїю Мънъил да єст пак ѡчинꙋ Кържъꙋ и Могош; а Ратѣ паки ѡста ѡт закон. И сътворил єст єдна книгꙋ бєз исправꙋ и лъжна єст. Тако господство ми ю раздрах книга и дадох ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ и Магдалїнєи, ꙗкожє сꙋт дали тєизїи в҃ї болѣрїи и Драгомир хотарникꙋ.

Єго радї, и мꙋ дадох и господство ми да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и ꙋхабꙋ и нє ѡт когожє нєпотъкновєно, по ѡрєзмꙋ господства ми.

Єжє свєдѣтєлїє: жꙋпанꙋ Първꙋл бан и жꙋпан Манѣ великїи дворник и жꙋпанꙋ Тꙋдорꙋ великїи логофєт и Нѣгоє вистїꙗр и Драгомир спатар и Данчюл пєхарник и Драгич комис и Шєрбанꙋ столник, Бадѣ и Драгꙋл велицїи постєлници. Исправник, Дꙋма дворник.

Пис юлїє ѕ҃ дьнъ ꙋ Тръговїщє, въ лѣто ҂злд҃.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită de la Corbii de Piatră, hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre şi pururea

---

[1] Loc rupt.

fecioară Maria şi monahiei Magdalină, ca să-i fie în Valea Oraşului, de unde a stat Cîrjău pînă la rîu şi de unde a stat Cîrjău pînă la Bradul Oslatunii, iar de aci pînă la Piscul lui Cernat în sus, pînă în munte, iar de aci pe rîul lui Cernat în sus, pînă în munte şi muntele tot, iar de la rîul lui Cernat, peste Pleşa şi Pleşa toată, pentru că îi este veche şi dreaptă dedină, ocină.

Iar apoi, a avut pîră monahia Magdalina cu Mircan şi cu Nan şi cu Radul şi Barbul. Astfel domnia mea am dat lui Mircan şi cetei lui lege 12 boieri. Astfel, cînd a fost la zi, Mircan şi ceata lui n-au putut să aducă pe cei 12 boieri, ci au rămas de lege. Ci au dat aceşti boieri mai sus zisei sfinte mănăstiri. Şi hotarnic le-a fost Dragomir, fratele lui ⟨Şui⟩[1]ca.

Şi iar să-i fie în Bujoară partea ...[1] toată, pentru că iar îi este ...[1] şi Magdalinei veche şi dreaptă ocină.

Iar apoi, iarăşi a avut monahia Magd⟨alina⟩[1] pîră cu Ratea, nepotul lui Mănăilă. Astfel a luat Ratea 12 boieri, să jure că această ocină i-a fost lui vîndută de Mogoş şi de Cîrjău, ci i-a fost dată să se hrănească cît va fi în viaţă Mănăilă, iar după moartea lui Mănăilă, să fie ocină iarăşi a lui Cîrjău şi a lui Mogoş; iar Ratea a rămas iarăşi de lege. Şi a făcut o carte fără ispravă şi este mincinoasă. Astfel, domnia mea i-am rupt cartea şi am dat ocină sfintei mănăstiri şi Magdalinei, aşa cum au dat cei 12 boieri şi Dragomir hotarnicul.

De aceea, am dat şi domnia mea să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată, martorii: jupan Pîrvul ban şi jupan Manea mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic, Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Duma vornic.

Scris iulie 6 zile în Tîrgovişte, în anul 7034⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 290 (Ep. Argeş, XVI/9).
Orig., hîrtie (22 × 31,5), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1914.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 21—22.

24

1526 (7034) iulie 7, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte lui Fîrtat clucer un loc domnesc, numit Matca Verzei.

† Милостию божию, Їѡ Радул воєвода и господинь въсои зємли Ѹггровлахинскои, синь прѣдобраго и вєликаго Радул воєводє. Дават господство ми сїє повєлѣниє господства ми слѹг господства ми, Фрътатѹ ключар, ꙗкожє да мѹ

---

[1] Loc rupt.

єст ȣ єдна мєстѣ господски, зовємаго Матка Вєрзєи, ѡт ȣста Тогжꙗсєи и ѡт ȣста Вѫєи съ Скорца и съ Жаръща ѡт ȣста Вѫєи Дракȣлȣи и ѡт връхȣ дѣлȣлȣи и ѡт ѡбръшию Тогьꙗсєи, понєжє помиловах господство ми ꙗкожє да мȣ єст ѡт тои мєсто, що єст вишє писано, въ ѡчинȣ и въ ѡхабним и синовом им и внѫком и прѣвнȣчєтом им. И варє комȣ, сє сълȣчит прѣждє сьмръть а въ них прьдалнка да нѣст, нȣ да єст ѡставиш им. И ни ѡт когожє нєпотькновєнно, по рєч господства ми.

Сєжє свєдєтєлїє поставлѣєм господство ми: жȣпанȣ Прьвȣл вєлики бан Краливски и жȣпанȣ Драгич бившє д<ворник, жȣ>[1]пꙗнȣ Манѣ вєлики дворникȣ и жȣпанȣ Радул бившє логофєт и <жȣ>[1]панȣ Ѳȣдор вєлики логофєт и Нѣгоє вистиꙗр и Драгомир спатар и Данчюл пєхарник и Драгич комис и Шєрван столник и Вадѣ и Драгȣл вєлици постєлници. Исправник, Валаȣр логофєт.

И аз писах, Флорѣ граматик, въ столни град Трьговищє. Пис мѣсєца юлїє $\widetilde{ѕ}$ дьни, въ лѣт х$\overline{ѕлд}$.

† Їѡ Радул ѡѡєвѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

<Pe verso:> † ѡт Дол Вѣрдѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Fîrtat clucer, să-i fie lui un loc domnesc, ce se chiamă Matca Verzei, din gura Togăiasei și din gura Văii cu Scoarța și Jarăștea și din gura Văii Dracului și din vîrful dealului și din obârșia Togăiasei, pentru că a miluit domnia mea, ca să-i fie lui acel loc, ce este scris mai sus, de ocină și de ohabă, lui și fiilor, lui, nepoților și strănepoților lui. Și oricui dintre dînșii i se va întîmpla moartea mai înainte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost ⟨vornic⟩[1], jupan Manea mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Thudor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic, Balaur logofăt.

Și am scris, eu Florea gramatic, în cetatea de scaun Tîrgoviște. Scris luna iulie 7 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ + din Verdea de Jos.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 291 (Ep. Rîmnic, LXX/1).
Orig. hîrtie (29,5 × 22), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad.; altă trad. la Bibl. Acad., Arhiva Ghenadie Enăceanu, vol. IV (fost ms. 2530), f. 333.
EDIȚII. Trad. *D.I.R.,B.*, 22–23. Facs. *Ibidem*, 421.

---

[1] Loc rupt.

1526 (7034) iulie 12, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Radu mare logofăt, soţiei sale Voica şi altor rude ale lor mai multe sălaşe de ţigani, în urma unei judecăţi.

† Милостїею, божїею, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ добраго и великаго Радꙋл воивода. Дават господство ми сїе повѣ<лѣнїе>[1] господства ми почитенниомȣ болѣринȣ господства ми, пачеж е из кѫщїм господства ми, жȣпанȣ Радꙋлȣ, великомȣ логофетȣ и жителницȣ емȣ, Воике, съ синови си, и съ братȣ ею жȣпанȣ Пръвȣл и съ анепсиѡм си, синови, Воиков, поименȣ Данчюл и Преда и съ них синове елици им Богъ придаст, ꙗко да им сȣт челѣди ацїганине, по именȣ: Игнат съ децами си и Бадѣ съ децами си и Рѣпеде съ децами си и Милош съ децами си и Воико съ децами си и Данчюл съ децами си и Драгомир съ децами си и Дȣмитрȣ съ децами си и циганка Ръвъчогев съ децами си, понеже сїи више реченни ȣписани ацигани въси им сȣт стари прави ѡчини и дѣдини и достижени съ правом и верном слȣжбом ѡт родителѣ им, ѡт жȣпан Иван дворникȣ, ещеже при дьни дедом господства ми Влада воивода Калȣгера и ѡт родителю господства ми, ѡт Радꙋл воивода.

Ꙗ потом, имахȣ съпрение съ синови Бордев ѡт Слъвитещї радї сїи више речени ацигани, еже сȣт више ȣписани. Тако господство ми их сȣдих и погледах работȣ и прав закон съ честитими и старемн властели господства ми и гледаним господство ми книге дедом господства ми Влада воивода Калȣгера, такогере и книге родїтелюм господства ми Радꙋл воивода и ѡбрѣтох господство ми како ест бил помилован жȣпан Иван дворник със тиꙗзи ацигани еже сȣт више ȣписани ѡт дедом господства ми, ѡт Влада воивода Калȣгера и ѡт Радꙋл воивода, родителѣ господства ми, радї правом слȣжбом що им ест послȣжиѡ. Ꙗ синови Бордев ѡсташе ѡт закон въ ничтоже.

Сего радї, им и дадох и господство ми жȣпанȣ Радꙋл логофет съ синови си и жȣпанȣ Пръвȣл съ синови си и съ анепсиѡм си ѡт брат, синови Воиков, по име Данчюл и Преда, ꙗко им сȣт сїи више речени челѣди ацигани въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣчетом им. И аще комȣ ѡт них се слȣчит съмрътъ прѣжде, а въ них пръдалници да нѣст ни еднȣщи, нȣ да ест ѡставшим. И не ѡт когоже непотѫкновенно, по ѡризмои господства ми.

Сеже и сведѣтелие поставлѣем господство ми: жȣпан Пръвȣл велики бан Кралевски и жȣпан Дръгич велики дворник и жȣпан Нѣгое велики вистиꙗр и Драгомир спатар, Радꙋл Пашадїꙗ пехарник, Радꙋл комис, Шербан столник, Бадѣ и и Др<агȣл вел>[1]ици постелницї.

---

[1] Loc rupt.

И аз, Вишан словсъст <....еже написах въ>[1] настолни града Тръговище, мѣсеца юлие ві҃ <дьни>[1] ѡт Ꙗдама текꙋщ҇го лет ҂з҃лд.
† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, încă şi din casa domniei mele, jupanului Radul, marelui logofăt şi soţiei lui, Voica, cu fiii săi, fratelui ei, jupan Pîrvul şi cu nepoţii săi, fiii lui Boico, anume Danciul şi Preda şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie sălaşele de ţigani, anume: Ignat cu copiii săi şi Badea cu copiii săi şi Repede cu copiii săi şi Miloş cu copiii săi şi Voico cu copiii săi şi Danciul cu copiii săi şi Dragomir cu copiii săi şi Dumitru cu copiii săi şi ţiganca lui Răvăciog cu copiii săi, pentru că aceşti mai sus zişi şi scrişi ţigani toţi le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine şi dobîndite cu dreaptă şi credincioasă slujbă de părintele lor, de jupan Ivan vornicul, încă din zilele bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul şi de la părintele domniei mele, de la Radul voievod.

Iar apoi, au avut pîră cu fiii lui Bordea din Slăviteşti pentru aceşti mai sus zişi ţigani, care sînt mai sus scrişi. Astfel, domnia mea i-am judecat şi am cercetat lucrul şi legea dreaptă, cu cinstiţii şi bătrînii vlasteli ai domniei mele şi am cercetat domnia mea cartea bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul, asemenea şi cartea părintelui domniei mele Radul voievod şi am aflat domnia mea că a fost miluit jupan Ivan vornic cu aceşti ţigani care sînt mai sus scrişi de bunicul domniei mele, de Vlad voievod Călugărul şi de Radul voievod, părintele domniei mele, pentru slujba dreaptă ce le-a slujit. Iar fiii lui Bordea au rămas de lege întru nimic.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, jupanului Radul logofăt cu fiii săi şi jupanului Pîrvul cu fiii săi şi cu nepoţii săi de frate, fiii lui Boico, anume Danciul şi Preda ca să le fie aceste mai sus zise sălaşe de ţigani de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor. Şi de i se va întîmpla cuiva dintre ei moarte mai înainte, la ei prădalice să nu fie niciodată, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Neagoe mare vistier şi Dragomir spătar, Radul Paşadia paharnic, Radul comis, Şerban stolnic, Badea şi Dr⟨agul⟩[1] mari postelnici.

Şi eu, Vişan alcătuitor de cuvinte ⟨am scris, în⟩[1] cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 12 ⟨zile⟩, de la Adam anul curgător 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXVI/3.
Orig., perg. (24 × 34), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. modernă.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 23–24.

---

[1] Loc rupt.

1526 (7034) iulie 20, Tîrgoviște.

Radu de la Afumați voievod întărește lui Dobre al Neagăi și altora ocinele Olteanca și Peșceana.

Hrisovul Radul vodă, prin care dă întru stăpînire toată moșiia Olteanca și toată moșiia Peșceana lui Dobre al Neagăi i lui Vladu, să le fie întru moștenire.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Dobre al Neagăi și cu feciorii lui, anume Dan și Șerban și Toma cu frații lui și cu feciorii fii-său și Vladul cu nepoții feciorilor lui și Stan cu frații lui și Radul cu frații lui și cu feciorii lor și cu nepoții lor, ca să le fie lor moșie toată Olteanca și toată Peșceana, din dealul Peșcenii pînă în hotarul Cermegeștilor. Și să aibă a ținé Dobre al Neagăi și cu feciorii lui ce sînt mai sus scriși opt părți dintr-acéste moșii ce scrie mai sus, pentru că iaste a lor moșie bătrînă și dreaptă de la părinții și moșii lor.

Drept acéia, le-am dat și domniia mea, ca să le fie lor moșie întru moștenire și ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor. Și între dînși vînzare să nu fie. Și după moartea lor, să fie celor ce rămîn după dînșii. Și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea boerii divanului domnii mele: jupan Pîrvul vel ban al Craiovei și jupan Dragomir[1] vel vornic și jupan Manea Perișanul vel vornic și jupan Radul biv vel logofăt și jupan Theodisie[2] vel logofăt și Neagoe vistierul și Dragomir spatariul și Danciul paharnicul și Drăgan[3] comisul și Șerban stolnicul și Dragul vel postelnic.

Și s-au scris în cetatea Tîrgoviștei, în luna lui iulie 20 dni, văleat 7034 ‹1526›.

Io Radul voevod.

Hrisovul cel adevărat sîrbesc să află la moșteni, fiindcă au și ei moșie într-acest hotar.

Bibl. Acad., ms. rom. 5722, f. 7v.
Traducere.
EDIȚII. *D.I.R.*, *B.*, 24.

---

[1] În loc de „Drăghici".
[2] În loc de „Theodor".
[3] În loc de „Drăghici".

1526 (7034) iulie 25, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stoica mare şetrar, Stan spătar, Manea şi fraţii lor ocine în Grădiştea de Sus şi muntele Grădişteanu.

† Милостию божиею, Їѡ Радȣл воивода и господинь въсои земли Ȣггровлахискои, синь прѣдобраго и великаго Радȣл воиводе. Дават господство ми сию повелѣние господства ми слȣзем господства ми Мане и съ братȣ емȣ Крьчюн и съ них синови, елици им Богь припȣстит, ꙗко да им ест ȣ Грѫдища Горна дел Нехтанев и Тȣдоров ѡт ѡчинȣ, варе колико се хтет избрати и ѡт воденицȣ и ѡт вода пол[1] и ѡт планинȣ по име Грѫдищанȣл, понеже им сȣт старе и праве ѡчине и дѣдине.

А потом, прииде Манѣ съ братȣ емȣ Кръчюн пред господства ми тере си ȣложи по жȣпан Стоика велики шетрарю и по Стан спатарȣл и съ них братие, именем Доброслав и Дѣтко, и съ них синови, елици им Богь даст, над дел Нехтанев и над дел Тȣдоров, над половинȣ. ере такои их ȣложи Манѣ съ брат емȣ Крьчюн ѡт пред господства ми над тези болѣри, еже сȣт више реченни, али ѡт неговȣ добро волю, како да си сȣт въси братие нераздeлинни, един како и дрȣг, въ вѣки.

И кои им простих господства ми.

Сего радї им дадох и господство ми болѣринї господства ми жȣпанȣ Стоикь великомȣ шетрарю и жȣпаннȣ Станнȣ спетар и Мане и съ них братие, елици сȣт више ȣписанни, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣком и превнȣчетом им. И варе комȣ се сълȣчит ѡт них прѣжде съмръта, да въ них пръдалике да нѣст, нȣ да ест ѡставшим им. И ни ѡт когождо непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже сведетелие поставлѣем господство ми: жȣпан Пръвȣл Кралевски бан и жȣпан Дрѫгич бивши дворник и жȣпан Манѣ Перша велики дворник и жȣпан Радȣл бивши логофет и жȣпан Тȣдорȣ велики логофет и Нѣгое вистиꙗр и Драгомир спетарȣ и Данчюл Богданов пехарник и Дрѫгич комис и Шербан столник и Бадѣ и Драгȣл велици постелници. Исправник, Шербȣл дворникȣ.

И аз исписах, Тȣдоран словописател, въ дивнѣ место еже глаголет се град Тръговище, мѣсеца юлие к҃е дьни, въ лѣт ҂з҃лд.

† Їѡ Радȣл вѡевѡда, милѡстїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Manea şi cu fratele său Crăciun şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie la Grădiştea de Sus partea de ocină a lui Nehtan şi a lui Tudor, oricît se va alege şi din moară şi din apă jumătate[2], şi din muntele numit Grădişteanul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

---

[1] Cuvintele „и ѡт вода пол" sînt scrise deasupra rîndului.

[2] Cuvintele: „şi din apă jumătate" sînt scrise deasupra rîndului.

Iar apoi, a venit Manea cu fratele lui, Crăciun, înaintea domniei mele de şi-au aşezat pe jupan Stoica mare şetrar şi pe Stan spătarul şi cu fraţii lor, anume Dobroslav şi Detco, şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, pe partea lui Nethan şi pe partea lui Tudor, pe jumătate, căci aşa i-au aşezat Manea cu fratele său Crăciun înaintea domniei mele pe acei boieri, care sînt mai sus spuşi, însă de a lor bunăvoie, ca să fie toţi fraţi nedespărţiţi, unul ca şi altul, în veci.

Şi calul le-am iertat domnia mea.

De aceea, le-am dat şi domnia mea boierilor domniei mele, jupanului Stoica mare şetrar şi jupanului Stan spătar şi lui Manea şi cu fraţii lor, cîţi sînt scrişi mai sus, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui dintre ei i se va întîmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea Perşa mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Tudor mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Danciul al lui Bogdan paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Şerbul vornic.

Şi am scris eu, Tudoran scriitorul de cuvinte, în minunatul loc ce se cheamă cetatea Tîrgovişte, luna iulie 25 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 292 (Cîmpulung, I/1).
Orig., perg. (28 × 34,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1843; altă trad. ibidem, ms. 204, f. 3.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 25.

28

1526 (7034) iulie 26, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Vlaicu clucer şi fraţilor săi ocine în Stăneşti, Berivoeşti şi Drăgăneşti, în urma unor judecăţi.

† Милостїю божїєю, Іѡ Радꙋл воєвода и господинь въссои земли Ѹггровлахїискои, синь прѣдобраго и великаго Радꙋл воєводе. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми болѣром господства ми жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ ключарꙋ и жꙋпанꙋ Михнѣ и сь братиꙗми си и сь них синови, елице им Богь даст, ꙗкоже да им ест нихни дел ꙋ Стьнещи, варе елико им се хтет избрати нихни дел ѡт над вѫс хотарꙋ и над въсе селищи, ѡт вокие, и ѡт воденице половинꙋ и ѡт планинах варе покꙋде чет имати Стьнещии, понеже им сꙋт Влаикꙋлꙋ и братиꙗм емꙋ старе и праве [и праве] и дединие, ѡчиние и покꙋпение ѡт ѡтець их, ѡт жꙋ-

пан Пьтрȣ постєлникȣ, ѡт Ѡрзѣ и ѡт братиа єго, за х͠ар аспри и за єдин кон добрь.

И паки да им єст ȣ Бєривоєщи третиа дєл ѡт въсȣ хотарȣ и ѡт воцию и ѡт сєлищѣ Копъчаном,

И ꙋ Дрьгънєщи третиа дєл над въсꙋ хотар и по Вєлико Рєкȣ и по Нжврап и по Рьꙋшор и ꙋ планинꙋ Бєривоєщом и по вьсє хотарєх третиа дєл, варє колико сє хтєт разбрати трєти дєл, що сє зовєт дєл Бьрканов, понєжє сȣт Бланкꙋлȣ и братиꙗм ємȣ старє и правє ѡчинне и покꙋпєнне ѡт ѡтць их, жꙋпан Пьтрȣ постєлникꙋ, ѡт Котєскꙋл, за ѻ҃ флорини.

А по сьмрьти жꙋпанȣ Пьтрꙋ постєлник, ѡн сє дижє Бланкȣлꙋ сь братиам си и сь матєрє их тєрє ю паки покȣпишє ѡт Котєскȣл за єдно чохȣ ѡт ꙋршиник и за єдин кафтан ѡт атлаз. А въ съмръти жȣпанȣ Пътрȣ постєлник, ѡн си єст сїє въсє коматє вишє писаннє, Стьнєщини, заложил ꙋ Манѣ Бȣлпар, за х͠а аспрє, а Бєривоєщини ȣ Бадѣ пръкалаб, за х͠аф аспрє; тако Бадѣ прькалаб, ѡн их заложил ꙋ Михнѣ ѡт Бєривоєщи за вишє рє<чє>нни х͠аф аспрє.

А потом, имашє жȣпанȣ Бланкꙋлȣ и братиє ємȣ прєниє сьс Манѣ Бꙋлпар и сьс Михнѣ за вишє писанє коматє , Стьнєщини и Бєривоєщини како да си платит нихни коматє що єст бил дльжєн баща мꙋ, жȣпанꙋ Пътрȣ постєлник, Манєв Бꙋлпар х͠а аспрє а синовом Михнєв х͠аф аспрє. А ꙋ тєм радї, Манѣ Бȣлпар и Михнѣ, ѡни прихватишє прȣ над Бланкꙋл, како сꙋ и кȣповали ѡт жꙋпана Пьтрꙋ постєлник. А синови жꙋпанȣ Пътрȣ постєлник, жꙋпан Бланкȣл и братиє ємȣ, ѡни ꙋзєшє в͠ї болѣри ѡт прєд Владїслава воєвода и заклєшє сь тєих в͠ї болѣри, како им сȣт били стоꙗли залог тѣх сєла вишє рєчєннє ѡт Стънєщи и ѡт Бєривоєщи, за вишє рєчєнни аспри ȣ Манѣ Бȣлпар, х͠а аспри и ȣ синови Михнєв, за х͠аф аспри. Тако, кьда єст заклєл жȣпанȣ Бланкꙋл, ѡн єст платил що єст бил дльжєн вьс Манєв Бȣлпар х͠а аспри и синовом Михнєв, єжє сȣт били дрьжали залог ѡт Бадѣ пръкалаб х͠аф аспри. Н паки єст заклєл жȣпанȣ Бланкȣл съ ѡни в͠ї болѣри, како вєкє дльжєн нє єст ѡт єлико вишє єст писан, кꙋпно аспри х͠вф.

А потом, имашє прєниє жȣпан Бланкȣл със Манѣ Бȣлпар и съ синови Михнєв прєд господство ми. Тако, господство ми глєдах по правдȣ и по законꙋ съ чьститими болѣри господства ми и дадох господство ми Манєв Бꙋлпар и синовом Михнєв к͠д болѣри, како сȣ били и покȣпили Манѣ Бȣлпар и синови Михнєв ѡт жȣпан Пьтрꙋ постєлник, нє єст били залѡг. А Манѣ Бꙋлпар и синови Михнєв, ѡни нє могꙋшє заклєти, понєжє сȣт били ѡстали залог, нȣ ѡсташє ѡт закона и ѡт прєд господство ми, како да нє имат Манѣ Бȣлпар и синови Михнєв мєтѣх, варє єлика сє изобрати дєл Бланкȣлȣ ȣ Стънєщи, що сє зовєт дєл Дєгонєв и по кȣдє хтєт били вєчини жȣпанꙋ Бланкꙋлȣ ꙋчистити сь сєкирами ȣ горȣ, а Манѣ Бȣлпар и синови Михнєв нигдєжє да нє мєтєхат.

Сєго радї, им дадох и господство ми вишє рєчєним, ꙗко да им сꙋт сї въсє въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣко им и прѣвнȣчєто им. Н комȣ сє ѡт них прѣждє съмръть сълȣчит, а въ них прьдаликє да нѣст ниєднꙋщи въ вѣки, нȣ да им єст ѡставшим им. И ни ѡт когожє нєпотѫкиновєнию, по рєч господства ми.

Сє ȣбо и свєдєтєлиє: жꙋпан Пръвȣл Кралєвски бан и жȣпан Драгич бивш дворник и жȣпан Манѣ вєлики дворник и жȣпан Радꙋл бившєє логофєт и жꙋпан

Ѳєѡдѡр велики логофет и Нѣгое вистиіар и Драгомир спатар и Данчюл пехарник и Драгич комис и Шербан столник и Бадѣ и Драгѹл велици постел<ни>ци. Исправник, Татѹл логофет.

И аз, Єтоіан диіак, еже ест въ мали диіаци, исписах въ настолнии град Тръговище, мѣсеца юлие к҃ѕ дьни, в лѣт ҂ѕ҃лд.

† Іѡ Радѹл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupanului Vlaicul clucerul şi jupanului Mihnea şi cu fraţii lor şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie partea lor în Stăneşti, oricît se va alege partea lor de peste tot hotarul şi de peste toată seliştea, din pomet şi din moară jumătate şi din munţi, pe ori unde aveau Stăneştii, pentru că sînt ale lui Vlaicul şi ale fraţilor lui vechi şi drepte [şi drepte] şi dedine, ocine şi cumpărate de tatăl lor, jupan Pătru postelnicul, de la Orzea şi de la fraţii lui, pentru 1 100 aspri şi pentru un cal bun.

Şi iarăşi să le fie în Berivoeşti a treia parte de peste tot hotarul şi din pomet şi din seliştea Copăcenilor.

Şi în Drăgăneşti a treia parte de peste tot hotarul şi pe Râul Mare şi pe Năvrap şi pe Rîuşor şi în muntele Berivoeştilor şi pe toate hotarele a treia parte, oricît se va alege a treia parte, care se numeşte partea lui Bărcan, fiindcă sînt ale lui Vlaicul şi ale fraţilor lui vechi şi drepte ocine şi cumpărate de tatăl lor, jupan Pătru postelnicul, de la Cotescul, pentru 70 florini.

Iar după moartea jupanului Pătru postelnicul, s-a ridicat Vlaicul cu fraţii săi şi cu mama lor de au cumpărat-o iarăşi de la Cotescul cu o stofă de urşinic şi cu un caftan de atlas. Iar la moartea jupanului Pătru postelnic, el a zălogit toate aceste averi mai sus scrise, Stăneştii, la Manea Vulpar, pentru 1 000 aspri, iar Berivoeştii la Badea pîrcălab, pentru 1 500 aspri; astfel, Badea pîrcălab, el i-a zălogit la Mihnea din Berivoeşti pentru mai sus zişii 1 500 aspri.

Iar apoi, jupan Vlaicul şi fraţii săi au avut pîră cu Manea Vulpar şi cu Mihnea pentru mai sus scrisele averi, Stăneştii şi Berivoeştii, ca să-şi plătească averile lor, ceeace a fost dator tatăl, lor, jupan Pătru postelnic, lui Manea Vulpar, 1 000 aspri, iar fiilor lui Mihnea, 1 500 aspri. Iar pentru aceasta, Manea Vulpar şi Mihnea, ei au apucat pîră asupra lui Vlaicul, cum că au şi cumpărat de la jupan Pătru postelnic. Iar fiii jupanului Pătru postelnic, jupan Vlaicul şi fraţii lui, ei au luat 12 boieri dinaintea lui Vladislav voievod şi au jurat cu acei 12 boieri că le-au stat zălog aceste mai sus scrise sate, din Stăneşti şi din Berivoeşti, pentru mai sus zişii aspri la Manea Vulpar, 1 000 aspri şi la fiii lui Mihnea, pentru 1.500 aspri. Astfel, cînd a jurat Vlaicul, el a plătit tot ceeace a fost dator lui Manea Vulpar, 1 000 aspri şi fiilor lui Mihnea, cari au ţinut zălog de la Badea pîrcălab, 1 500 aspri. Şi iarăşi a jurat jupan Vlaicul cu acei 12 boieri că mai mult nu este dator, decît este mai sus scris, la un loc 2 500 aspri.

Iar apoi, jupan Vlaicul a avut pîră cu Manea Vulpar şi cu fiii lui Mihnea înaintea domniei mele. Astfel, domnia mea am cercetat după dreptate şi după lege cu cinstiţii boieri ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Manea Vulpar şi fiilor lui Mihnea 24 boieri să jure că au şi cumpărat Manea Vulpar şi fiii lui Mihnea de la jupan Pătru postelnicul, n-au fost zălog. Iar Manea Vulpar şi fiii lui Mihnea n-au putut să jure, fiindcă au fost rămase zălog, ci au rămas de lege şi dinaintea domniei mele, ca să nu aibă amestec Manea Vulpar şi fiii lui Mihnea, oricît se va alege partea lui Vlaicul în Stăneşti, ce se numeşte partea lui Degone şi pe unde vecinii jupanului Vlaicul vor fi curăţat cu securea în pădure, iar Manea Vulpar şi fiii lui Mihnea să nu se amestece nicăieri.

De aceea, le-am dat şi domnia mea mai sus zişilor, ca să le fie toate acestea de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor. Şi cui dintre ei se va întîmpla mai înainte moarte, la ei prădalica să nu fie niciodată, în veci, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată deci şi martori: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Theodor mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Stoian diac, care este între diecii cei mici, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte luna iulie 26 zile, în anul 7034<1526>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XCV/10.
Orig., perg. (36 × 38), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 25–27.

29

1526 (7034) august 6.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Vlaicu clucer un copil de ţigan, în urma unei judecăţi.

† Милостию божїєю, Іѡ Радѵл воєвода и господинь въсои зємли Ѹгровлахїискои, синь вєликаго Радѵла воєводє. Дават господство ми сїє повєлѣн<їє го>[1]сподства ми болѣринȣ господства ми жȣпанȣ Влаикȣлȣ клȣчарȣ, ꙗкожє да им єст єдин копєл ацинган по имє Бȣдȣр, що єст бил ѡстал ѡт ацигани монахиє Магдалинє, єрє єст бил рождєнь съ єдно ацинганкȣ жȣпана Влаикȣлова клȣчар. Тако, дрȣзи ацигани ѡни их приложи монахїа Магдалина въ свѣти монастир ȣ Аргиш. А тои копєл вишє рєчєно ацигански ѡста ȣ рȣкȣ жȣпанȣ Влаикȣлов клȣчар, тєрє га єст растил ѡт мал до вєлик.

А потом, имашє прєнїє жȣпан Влаикȣла клȣчар и калȣгєри ѡт Аргиш прєд господства ми и въс хотѣшє калȣгєри да ȣзємат и тои копєл ацигантски; а господство ми нє дадох калȣгєром ȣзєти, понєжє сє избратои копєл господски ациган да єст.

---

[1] Loc rupt.

Сєго радї, господство ми помиловах жȣпан Влаикȣл клȣчар съ вышє рєчєно ациган, а калȣгєри да нє мєтєхат, нȣ да єст жȣпанȣ Влаикȣлȣ клȣчарȣ и съ братї<ꙗм си, въ ѡ>[1]чини и въ ѡхабȣ, ним......[1] ни ѡт когожє нєпотѫкновєно, по рєч <господства ми>[1].

Мѣсєца аугȣст ѕ҃ дьни, <въ лѣт>[1] ҂злд҃.

† Їѡ Радȣл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Vlaicu clucer, ca să-i fie un copil de ţigan, anume Budur, care a rămas din ţiganii monahiei Magdalina, căci a fost făcut cu o ţigancă a jupanului Vlaicul clucer. Astfel pe ceilalţi ţigani i-a dăruit monahia Magdalina sfintei mănăstiri a Argeşului. Iar acel copil de ţigan mai sus zis a rămas în mîna jupanului Vlaicul clucer, de l-a crescut de mic pînă s-a făcut mare.

Iar apoi, jupan Vlaicul clucer şi călugării de la Argeş au avut pîră înaintea domniei mele şi au tot vrut călugării să ia şi acel copil de ţigan; iar domnia mea nu am dat călugărilor să-l ia, pentru că s-a ales acel copil să fie ţigan domnesc.

De aceea, domnia mea am miluit pe jupan Vlaicul clucer cu mai sus zisul ţigan, iar călugării să nu se amestece, ci să fie al jupanului Vlaicul clucer şi cu fraţii <săi de>[1] ocină şi de ohabă, lor ...[1] şi de nimeni neatins, după spusa <domniei mele>[1].

Luna august, 6 zile, <în anul>[1] 7034 <1526>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 293 (Valea, XVIII/2).
Orig., hîrtie (30,5 × 22), pecete aplicată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 27—28.

30

1526 (7034) august 21, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş vecinii Flămînzeşti, cu ocina lor.

† Милостию божиєю, Їѡ Радȣл воивода и господинь въсои зємли Ȣггровлахиискои, синь прѣдобрꙑго и вєликаго Радȣл воєводє. Дават господство ми сию повєлѣниє господства ми свѣтомȣ монастирȣ нарицаємаго Ѧргишȣ, идєжє єст храм прѣсвѣтиє, чистѣи и прѣблагословєнѣи владичицє нашє Богородицє, присно дєвѣи Мариє, ꙗкожє да мȣ єст вєчинии Флѫмѫнзєщии въси и съ въса ѡчи-

---

[1] Loc rupt.

на що сєм хотарисах господство ми по траго покоинаго Басарабє воиводѹ. Тажє єст хотарисат слѹга господства ми жѹпан Владѹл постєлник по Валѣ Флѫмѫнзєщом по на црьквѹ и ѹ дѣл, ѹ Кръстѹ, дажє до дѣл Костєщом и ѡт тѹꙗ до пискѹл вълчалєєи и валѣ по вишє, ѡт Бриꙗ дажє до дѣл Тополов; понєжє мѹ єст свѣтомѹ монастирѹ стара и права ѡчина и дєдина, понєжє ю дадє покоинаго Басараба воивода таи очинє свакє, єжє сѹт вишє писаниє, Богь да мѹ прости дѹшѹ єго.

Сєго радї, дадох и господство ми свѣтомѹ монастирѹ, ꙗкожє да мѹ єст въ очинѹ и въ охабѹ свѣтомѹ монастирѹ и ни ѡт когождо нєпотѫкновєно, по рєч господства ми.

Сєжє свєдєтєлиє поставлѣєт господство ми: жѹпан Пръвѹл Кралєвски бан и жѹпан Дрѫгич бившиє дворник и жѹпан Манѣ Перша вєлики дворник и жѹпан Радѹл бивши логофєт и жѹпан Тѹдор вєлики логофєт и Нѣгоє вистиꙗр и Драгомир спєтар и Данчюл пєхарник и Дрьгич комис и Шєрбан столник и Бадѣ и Драгѹл вєлици постєлници. Исправник, Балаѹр логофєт.

И аз исписах, Тѹдоран грѧматик, въ столни град Трьговищє, мѣсєца авгѹст к҃а дьни, въ лѣт ҂з҃лд.

† Їѡ Радѹл воєвѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să-i fie vecini Flămînzeştii toţi şi cu toată ocina ce am hotărnicit domnia mea pe urma răposatului Basarab voievod. Astfel, a hotărnicit sluga domniei mele jupan Vladul postelnic pe valea Flămînzeştilor, pe la biserică şi în deal, la Cruce, pînă în dealul Costeştilor şi de aici pînă în piscul vîlcelei şi valea în sus, de la Bria pînă în dealul Topolovului; pentru că îi este sfintei mănăstiri veche şi dreaptă ocină şi dedină, deoarece i-a dat răposatul Basarab voievod acele ocine toate, ce sînt scrise mai sus. Dumnezeu să-i ierte sufletul.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Pîrvul Craiovescul ban şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea Perşa mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Tudor mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Balaur logofăt.

Şi am scris eu, Tudoran gramatic, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna august 21 zile, în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 294 (Ep. Argeş, II/3).
Orig., perg. (25 × 40,5), pecete timbrată.
Cu o trad.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 28.

1526 (7034) august 22, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii de la Argeş un metoh şi un loc cu mori mai jos de Piteşti.

† Милостию божию, Їѡ Радꙋл воєвода и господинь въсои земли Ȣггровлахинскои, синь прѣдобраго и великаго Радꙋл воєводє. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Ѧргеш и чистнеишомȣ ѡтцȣ игȣменȣ Геѡргє и въсими братиꙗми живȣщим въ свѣтєм местє том, ꙗкожє да им єст по долє ѡт Питещи метох и место въ воденицами.

Ѧли да им сє <з>на хотар: ѡт долни водениц<є>, долє по рєкȣ Ѩзꙋлов, а по сȣхȣ, ѡт долни воденицє долє р҃ раскрак до Плопшор, а ѡт Плопшор цєрмȣрашȣл до салчє, а ѡт салчє прєко кь брьдо ȣ ȣста вльчелȣшиє, а ѡт воденицє ѡт згор, ѡт плоп дворовȣ вишє, к҃ раскрак, а ѡт тȣа вльчаѡ, а долє до пискȣ, а ѡт пискȣ долє ȣ под Ѻбрѣжию доклє сє сьєдинит хотар пакȣ сь долнє вльчелȣша.

Сєго радї, им дадох и господство ми и съ место свѣтомȣ монастирȣ да им єст въ ѡчининȣ и въ ѡхабȣ, а намжє и чєдом нашєм ь въ вѣчноє въспоминанїє. И ни ѡт когожє нєпотькновєнно по рєч господства ми.

Свєдєтєлиє: жȣпан Пръвȣл Краливски бан и жȣпан Драгич бившє дворник и жȣпан Манѣ вєликȣ дворник и жȣпан Радꙋл бившє логофєт и жȣпан Ѳєѡдѡр вєликȣ логофєт и Нѣгоє вистиꙗр и Драгомир спатар и Данчюл пахарник и Драгич комис и Шєрбан столник и Бадѣ и Драгȣл вє<ли>[1]ци пост<єлниц>[1]и. И исправник, Стоика постєлник.

<И а>[1]з, Флорѣ, писах въ столни град Тръговищє, мѣсєца авгȣст кв҃ <дьни>[1], въ лѣт ҂злд҃.

† Їѡ Радꙋл воєвода, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea aceasta poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Argeş şi cinstitului părinte egumen Gheorghe şi tuturor fraţilor, care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie pe din jos de Piteşti metoh şi loc cu mori. Însă să se ştie hotarul: de la moara din jos pe rîul Iazului în jos, iar pe uscat de la moara din vale, în jos 100 de paşi pînă la Plopşor, iar de la Plopşor ţărmuraşul pînă la salce, iar de la salce peste deal la gura vîlceluşei; iar de la moara de din sus, de la plopul curţii în sus 20 de paşi, iar de aicea vîlceaua iar în jos, pînă la pisc, iar de la pisc în jos pînă după Obrejie, pînă se împreună hotarul iarăşi cu vîlceluşa de jos.

De aceea le-am dat şi domnia mea şi cu loc sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, iar nouă şi copiilor noştri de veşnică pomenire. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

---

[1] Loc rupt.

Martori: jupan Pîrvul Craiovescul ban şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Manea mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Theodor mare logofăt şi Neagoe vistier şi Dragomir spătar şi Danciul paharnic şi Draghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Şi ispravnic, Stoica postelnic.

⟨Şi⟩[1], Florea, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna august 22 ⟨zile⟩[1], în anul 7034 ⟨1526⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 295 (Ep. Argeş, XXXVIII/3).
Orig., hîrtie (31,5 × 22), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 28—29.

32

1526 (7034) august 29, Tîrgovişte.

Călugăriţa Magdalina îşi lasă averea, ocinele şi ţiganii fiului ei Ivaşco şi nepoatelor ei Maria, Calea şi Velica.

Întru numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh.

Eu călugăriţa Magdalina scriu această carte a mea, după cum am şi aşăzat cu cuvîntul mieu cel credincios. Însă întîiu să se ştie ce am dat feciorului mieu, anume Ivaşco: Goleştii toţi şi cu toate hotarele şi cu toate viile şi cu pimniţa şi cu toată trebuinţa şi Mărăcinénii cu tot hotarul şi cu morile şi Vierăşul tot şi cu tot hotarul şi moşia de la Toplicéni, partea Stoicăi Dolofan toată, oricît să va alége şi stupina de la Deag şi stupina de la Budeşténi şi casele şi pivniţa din Cîmpulung.

Şi ţiganii, anume: Ciochină cu copii lui şi Darciul cu copii lui şi Voina cu copii lui şi Mîrza cu copii lui şi Bacre cu copii lui şi alt Darciul cu copii lui şi Buna cu copii lui şi Parnica cu copii lui şi Nana cu copii lui şi Lala cu copii lui şi Scorţea cu copii lui şi Badea cu copii lui şi Slav cu [cu] copii lui şi Paşiva cu copii lui şi Bădişor cu copii lui şi Ciodat cu copii lui şi Sîrbul cu copii lui şi Bogdan cu copii lui şi Stan cu copii lui şi Ţiţea cu copii lui şi Titinichea cu copii lui şi Şuclea cu copii lui şi Dula cu copii lui.

Şi iar să să ştie ce-am luat eu, călugăriţa Magdalina, al mieu, să fiu volnică preste aceia pînă cînd voiu fi cu viiaţă. Însă ţiganii, anume Bejan cu copii lui şi Radul cu copii lui şi Nedea cu copii lui.

Aicea să să ştie zéstrea nepoatei méle Mariei: Bălténii toţi şi cu tot hotarul şi ţiganii, anume Macea cu copii lui şi Curchi cu copii lui şi Peponea cu copii lui şi Marin cu copii lui. Şi iar să-i cumpere Ivaşco o vie, însă din hotarul Goleştilor, drept 2 000 aspri.

---

[1] Loc rupt.

Aicea să să ştie zestrea Calii, însă Slănicul cu tot hotarul pe unde iaste şi viia din sus, cât ĭi va fi partea, şi ţiganii, anume: Mălae cu copii lui şi Bădilă cu copii lui.

Şi iar zestrea Velicăi: din Dobroeşti, cît iaste partea lui Stan şi ţiganii, anume: Bobina cu copii lui şi Starcea cu copii lui şi Lepa cu copii lui. Ca să fie ale lor de moştenire şi ohabnice şi de baştină, lor şi feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricăruia dintru dînşii i s-ar întâmpla moarte mai nainte, iar acéste moşii să nu să vînză, ci să rămîe celor ce vor trăi din seminţiia lor. Şi într-alt chip de nimeni să nu să clătească, după zisa mea.

Iată dar sînt mărturii: Radul logofăt Măţilă i Şuica dvornic i Dragotă dvornic i Vladul banul i Vlaicul cliucer cu jupîneasa lui, Neacşa. Şi de la Argeş, Dumitru şi Pătru Drăgotescul şi cliseariul şi Radoslav şi Tudoran şi Stănislav şi Tatul cu feciorii lui şi Marcea logofătul şi Tocsaba vătaful şi Stoica spătar din Beleţi şi Neagoe spătar i Balotă birciul i Radul tăblariul i Radul i Potros ot Porcăréni i Cînda i Oprea ot Dobroeşti i popa Bobe ot Goleşti şi Goleştii toţi şi Mărăcinénii toţi şi Misea şi Roman din Rudéni şi Dragomir Căul şi Brătiian din Brătiiani şi Neagoe din Găleşăşti şi Colfu şi Palmeş şi Radul portariul şi Stanciul, feciorul lui Purcilă. Şi într-alt chip să nu fie, după zisa mea.

Şi am scris eu, Stoica logofăt, în scaunul oraşului Tîrgoviştii, în luna lui Avgust 29 dni, leat 7034 ⟨1526⟩.

Acest izvod s-au scris pe limba rumânească asemenea de pe cartea cea slovenească de Lupp dascalul slovenesc la Şcoala Domnească în Bucureşti.

† Az Lupp dascal slov. izpisah.

Bibl. Acad., XXIX/128.
Traducere; alte traduceri ibidem. XXIX/129 şi XXIX/152.
EDIŢII. *D.I.R.,B.*, 29-30.

33

⟨1526 septembrie 1—1527 august 31⟩ 7035.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Vărbila ocinele dăruite de Dragomir spătar.

Hrisovul răposatului Radul voivod, sin Radului voivod, pentru un munte, de la leat 7035 ⟨1526 — 1527⟩.

Dat-am domnia mea învăţătura domnii méle boiariului domnii méle, jupînului Dragomir spătar, ca să-i fie lui un munte, care moşie iaste domnească, den matca Vărbilii, pă Valea Călugărilor, pînă în Predeal şi pă Predeal pînă în bîrşiia Şoimului şi iar pă Predeal pînă în bîrşiia Ursoaii şi pînă în Piscul Tocililor, pentru că s-au fost ales moşiia domnească, iar domnia mea am miluit pă acest mai sus zis boiariu al domnii mele pentru slujba ce au slujit domnii mele.

Iar apoi, au fost avut jupînul Dragomir spătar pîră înnaintea domnii méle cu Mehedinţii, pentru această mai sus zisă moşie, iar domniia mea am căutat cu toţi boiarii domnii mele şi aşa am dat domniia mea jupînului Dragomir spătar 12 boiari, ca să aleagă acestă ocină şi hotarăle. Şi am dat pă Manea dîn Băteşti, ca să-i strîngă aceşti 12 boiari şi au ales cu sufletele lor şi au hotărît peste tot, după locuri ce sînt mai sus zise. Pentru acéa, am dat şi domniia mea jupînului Dragomir spătar, ca să fie moşiia lui.

Şi iar să fie dîn matca Vărbilii, dîn ceia parte pînă în Lacul Lungu şi dîn Lacul Lungu, pă Predeal, pînă iar în Piscul Tocililor şi pă calea Lacului Lungu pînă în apa Cricovului, pentru că au cumpărat jupîn Dragomir spătar dă la Drăgan, alegînd drept 400 aspri gata.

Şi iar să fie lui partea Stropîlii şi a fraţilor lui, cît au fost cumpărat Stropolea de la călugării dă la Znagov, pentru că au cumpărat jupîn Dragomir spătar dă la feciorii Stropolii, drept 700 de aspri gata.

Iar apoi, au venit Dragomir spătar înaintea domnii méle, de au dat şi au adaos cu toate cu acéste ce sînt mai sus zise moşii pă sfînta mănăstire Vărbila pentru sufletul lui şi al moşilor şi al părinţilor, ca să le fie lor vécinică pomenire şi călugărilor dă hrană şi dă întărire.

Pentru acéia, am dat şi domniia mea sfintei mănăstiri Vărbila, să aibă a stăpîni aceste moşii cu bună pace şi să-i fie ohabnice în véci şi dă nimini mutat, dupre porunca domnii méle.

Încă şi mărturii am pus domniia mea pe: pan Pîrvul mare ban al Craiovii i Drăghici biv vel vornic. Şi ispravnic, Pădure ot Tîrgovişte.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 284 v.—285.
Traducere.
EDIŢII. *D.I.R., B.*, 30—31.

34

1527 (7035) februarie 27, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Voico şi lui Dragoslav ocina Voicească.

<† Милостїю божїю, Їѡ Радул воєвода и> господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ Радул воєвода. <Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми Воико и Драгослав и съ них синови, єлицє им Богъ даст, <ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ ꙋ......> ꙋчєщи, дєл дєдомꙋ им Воико, ѡчина що сє зовєт Воичаска...... а ѡт Воико, а анєѱєн Воико, по имє Воико и Драгослав.... господство ми помиловал съ вишє писана ѡчина, ꙗкожє да им єст <въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ им и синовом> им и внꙋком и прѣвнꙋчєтом им. И пръдалика да нѣст. И ни <ѡт когожє нєпотъкновєно,> по рєч господства ми.

Свєдєтєлиє: жꙋпан Пръвꙋл Кралєвки бан <и жꙋпан Драгич бившє> дворник и жꙋпан Манѣ вєлики дворник и жꙋпан Радꙋл бившє <логофєт и жꙋпан Ѳєодор>

великї логоѳєт и Хамза вистиꙗр и Радꙋл спатар и Данчюл <пєхарник и Драгич ко>мис и Шєрбан столник и Бадѣ и Драгȣл велици постєлници.

И аз, Стоꙗн, писах въ Тръговищє, фєврȣарїє кз҃, в лѣт хзлє҃...

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi ⟩ domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul lui Radul voievod. ⟨ Dă domnia mea această poruncă a domniei ⟩ mele lui Voico şi lui Dragoslav şi cu copiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ⟨ ca să le fie ocină în ...⟩ uceşti, partea bunicului lor Voico, ocina care se chiamă Voiceasca ... de la Voico, iar nepoţii lui Voico, anume Voico şi Dragoslav ..... domnia mea am miluit cu mai sus scrisa ocină, ca să le fie ⟨de ocină şi de ohabă lor şi fiilor⟩ lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi prădalica să nu fie. Şi ⟨de nimeni neatins⟩, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul ban al Craiovei ⟨şi jupan Draghici fost⟩ vornic şi jupan Manea mare vornic şi jupan Radul fost ⟨logofăt şi jupan Theodor⟩ mare logofăt şi Hamza vistier şi Radul spătar şi Danciul ⟨paharnic şi Draghici⟩ comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici.

Şi eu, Stoian, am scris în Tîrgovişte, februarie 27, în anul 7034 ⟨1527⟩.

Bibl. Acad., DXCII/17.
Orig., perg. rupt, pecete timbrată.

35

<1527 (7035)> aprilie 23, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mai multora ocine în Blăjeşti, Codreşti, Trestenic, Glavacioc şi Tămăşeşti.

† Милостию божїєю, Їѡ Радꙋл воивода и господинь въсои землю Ѹггровлахинскои, синь великаго и прѣдобраго Радꙋл воивода. Дават господство <ми сїє повелѣнїє господства ми слȣг господства ми Ꙗлбȣлов> съ братием си Манчюл и Стан и съ них синови си, ꙗко да им єст ȣ Блъжєщи ѡчинȣ ѡт дел Иѡнȣ нивє в҃, <понєжє покȣпишє ѡт Иѡн, за р҃ аспри и ѡт> дел Барбȣлȣ, нива а҃ понєжє га покȣпишє ѡт Барбȣл за н҃ аспрє и ѡт дел Корнєи, нива а҃, понєжє га покȣ<пишє ѡт Корнѣ, за н҃ аспри и ѡт дел Бърєв>, нива а҃, понєжє га покȣпишє ѡт Бъра, за од҃ аспрє и ѡт дел Бадюлȣ, нива а҃, понєжє га покȣпишє ѡт Бадюл, за ѯ҃ <аспрє......> и Стан над дрȣга пол, понєжє тако покопишє.

И да єст Ꙗлбȣлȣ ȣ Кодрєщи и ȣ Трєстєник и ȣ Главачов, ва<рє колико сє избрати, понєжє> сȣт старє и правє ѡчинє, дѣдинє. Ꙗ потом пр<їи>дє Ꙗлбȣ пред господство ми тєрє си ȣложи свои братиє, Манчюл и Станчюл <над сїє вишє рєчєннє ѡчинє, над половино, за нєгово добро во>лю.

И паки да єст попȣ Мирчє и със синови си и дъщєри си Мȣша и Стана и Биша и Стоикъ и єщє єлици им Б<огь......> варє колико сє хтєт избрати нєгов дєл, понєжє мȣ єст стара и права ѡчина, дєдина. Ꙗ потом придє поп Мирчє прєд господства ми...... над въса ѡчинȣ братиє нєраздєлєни.

И паки да єст Радꙋл и със синови си и Блъжєщи, ѡт дєл Бȣдєи......[1] ѡт Єтроє, за н҃ аспрє.

И паки да єст Бадюлȣ ȣ Тъмъшєщи, ѡт дєл Нѣгоєв, анєѱєю Богданꙗв, нивє в҃, <понєжє покȣпишє ѡт Нѣгоє, за рк҃ аспри, и ѡт дєл> Нѣгȣлов, нива а҃, понєжє га покȣпи ѡт <нєга, за п҃ аспрє и ѡт дєл Бȣрдєлєи, нива а҃, понєжє га покȣпи ѡт Нєга, за о҃ аспри......> попєв, нива а҃ понєжє га покȣпи ѡт Ѡнчꙗ, за ѕ҃в <аспри>. И господство ми им простих кон.

Єєго радї, им даде и господство ми ꙗ<кожє да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синовом им и внȣком> и прѣвнȣчєтом им и ни ѡт когожє нєпотъкновєнно, по ѡризмо господства ми.

Єєжє свєдєтєлиє господства ми: жȣпꙗн Пръвȣл бан и жȣпꙗн Дръ<гич бив дворник и Манѣ вєл> дворник и жȣпан Тиѡдор вєлики логофєт и Хамза вистиꙗр и Радꙋл спатарю и Данчюл пєхарник и Дръгич комис и <Шєрбан столник и Бадѣ и Данчюл вєлици постєлници>. Исправник, Бадѣ Замбак логофєт.

И Татȣл логофєт пис въ дивни град Тръговищє, мѣсєца априлїє кг҃ дьни, <въ лѣт хзлє҃>.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, <милостїю божїю господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia <mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Albul> cu fraţii săi Manciul şi Stan şi cu fiii lor, ca să le fie lor în Blăjeşti ocină, din partea lui Ion 2 ogoare, <pentru că le-au cumpărat de la Ion, pentru 100 aspri. Şi din> partea lui Barbul 1 ogor, pentru că l-a cumpărat de la Barbul, pentru 50 aspri şi din partea lui Cornea 1 ogor pentru că l-a cumpărat <de la Cornea, pentru 50 aspri şi din partea Bîrei> 1 ogor, pentru că l-a cumpărat de la Bîra, pentru 74 aspri şi din partea lui Badiu 1 ogor, pentru că l-a cumpărat de la Badiul, pentru 60<aspri ...> şi Stan peste cealaltă jumătate, pentru că aşa au cumpărat.

Şi să-i fie lui Albul în Codreşti şi în Trestenic şi în Glavacioc <oricît se va alege, pentru că> sînt vechi şi drepte ocine, dedine. Iar după aceea, a venit Albul înaintea domniei mele de şi-a aşezat pe fraţii săi Manciul şi Stanciul <peste acele mai sus zise ocine, peste jumătate de a lui bună voie>.

Şi iar să-i fie popii Mircea şi cu fiii lui şi cu fiicele lui, Muşa şi Stana şi Vişa şi Stoica şi încă cîţi Dumnezeu ..., oricît se va alege partea lui, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină. Iar după aceea, a venit popa Mircea înaintea domniei mele ...peste toată ocina, fraţi nedespărţiţi.

Şi iar să-i fie lui Radul cu fiii săi în Blăjeşti, din partea Budei...[1] de la Stroe, pentru 50 aspri.

Şi iarăşi să-i fie lui Badiul în Tămăşeşti, din partea lui Neagoe, nepotul Bogdanei 2 ogoare, <pentru că le-a cumpărat de la Neagoe, pentru 120 aspri şi din partea> lui Neagul 1 ogor, pentru că l-a cumpărat de la dînsul, pentru 80 aspri şi din partea Burdelei 1 ogor, pentru că l-a cumpărat de la <dînsul,

---

[1] Text ilizibil un rînd întreg, din cauza îndoiturii documentului.

pentru 70 aspri ...> popii 1 ogor, pentru că l-a cumpărat de la Oncea, pentru 62 <aspri>. Iar domnia mea le-am iertat calul.

De aceea, am dat şi domnia mea <să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor> şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martorii domniei mele: jupan Pîrvul ban şi jupan Dră<ghici fost vornic şi Manea vel>vornic şi jupan Tiodor mare logofăt şi Hamza vistier şi Radul spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi <Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici>. Ispravnic, Badea Zambac logofăt.

Şi Tatul logofăt a scris în minunata cetate Tîrgovişte, luna aprilie 23 zile, <în anul 7035> <1527>.

† Io Radul voievod, <din mila lui Dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 296 (Ep. Argeş LXIX/2 şi LI/2.
Orig. perg. (36 × 23), lipsă o treime pecete timbrată, căzută.
Cu trei traduceri din sec. XVII, 1753 şi începutul sec. XX, după care s-au făcut completările.
Data, după traducerea veche.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 31—32.

36

1527 (7035) aprilie 26, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte Vişei, fiica Ancăi, ocine în Broşteni.

† Милостїю божиєю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои землꙗ Ȣгровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋл воиводє. Дават господство ми сиє повелѣниє господства ми дьщерем Ꙗнкєи, по имє Вишєи и със синови си, <ꙗкожє да им єст>[1] ѡчинȣ ȣ Брощѣни ѡт Кривинȣ єднȣ нивȣ и ȣ Фрасин ѡт Подȣри пак а͂ нивȣ и ѡт дел єжє сє зовєт покȣпела ѡт Мънѣ пак єднȣ нив и ѡт Врабєци а͂ нива, понєжє им дадє Вишєи, єжє єст вишє рєчєнно мати мȣ Ꙗнка прикию въ мѣсто добиток и въ мѣсто сȣкнȣ.

Сєго радї им дадох и господство ми Вишєи със синови си, ꙗкожє да им бȣдєт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ єи и синовом єи, внȣком и прѣвнȣчєтом єи. И въ них <да нѣст>[2] пръдалика. И ѡт никогожє нєпотъкновєно, по рєч господства ми.

Свєдєтєлїє: жȣпан Пръвȣл Кр'лєвски бан и жȣпан Дръгич бившє дворник и жȣпан Манѣ велики дворник и жȣпан Тȣдор логофєт и Нѣгоє бившє вистїꙗр и Хамза велики вистїꙗр и Радꙋл спатар и Данчюл пєхарник и Дръгич комис и Шєрбан столник и Бадѣ и Драгȣл велици постелници. Исправник, Тȣдор велики логофєт.

И аз, Дȣмитрȣ ѡт м'ли писци, писах ȣ Тръговищє, мѣсєца априлїє к͞ѕ дьни, ѡт Ꙗдама тєкȣщї в лѣт х͞злє.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicei Ancăi, anume Vişa şi cu fiii săi, ⟨ca să-i fie⟩[1] ocină la Broşteni de la Crivină un ogor şi la Frasinul de la Poduri iar un ogoı şi din partea care se chiamă cumpărată de la Mănea iar un ogor şi din Vrabeţi un ogor, pentru că le-a dat zestre Vişei, care e mai sus scrisă, mama ei, Anca, în loc de vite şi în loc de haine.

Pentru aceasta, i-am dat şi domnia mea Vişei cu fiii săi, ca să le fie de ocină şi de ohabă ei şi fiilor ei, nepoţilor şi strănepoţilor ei şi între ei ⟨să nu fie⟩[2] prădalica. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul Craiovescu ban şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea mare vornic şi jupan Tudor logofăt şi Neagoe fost vistier şi Hamza mare vistier şi Radul spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Şi eu, Dumitru, dintre diecii mici, am scris la Tîrgovişte, luna aprilie 26 zile, de la Adam cursul ⟨anilor⟩, în anul 7035 ⟨1527⟩.

† Io Radul voievod din mila lui dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLXXXVII/3.
Orig., perg. (26 × 40), pecete timbrată, stricată.

37

1527 (7035) mai 3, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte Neacşei, Momei ş. a. ocinele tatălui lor Ganea din Mirileşti, Jid şi Liseni.

† Милостїю божиею, Їѡ Радѹл воевода и господинь въсои земли Ѹггровлахи<ское, синь великаго и прѣдобраго Їѡ Радѹл> воиводе. Дават господство ми сие повелѣние господства ми дъщерем Ганев, <Нѣкшеи и Момеи> и Флоареи и Ганеи и съ них синови, елици им Богъ припѹстит, <ꙗкоже да им ест ѡчинѹ> ѹ Мирилещї дел ѡтць им Ганеи въса и ѹ Жид и ѹ Ли<сеии дел> Ганеи сва, варе елика се избрати дел> ѡтцѹ им Ганеи, <варе елико се> хтет наити дел Ганев, понеже им ест стара и права ѡчинѹ <и дѣдїнѹ>. А ѹ тем, по съмрътъ Ганев, не ѡбрѣте се дрѹг синъ ѡт Ганѣ, <нѹ тъчїю сїе> дъщере.

Тога радї, господство ми съмотрих како ест синъ със д<ъщере, едно као и> дрѹго и еще же имат помѣнѹ родїтелїе ѡт дъщере.

Єго радї, <дадох господство ми> дъщере Ганеи више рѣх, Нѣкшеи и Момеи и Флоареи <и Ганеи>, ꙗкоже да им бѹд<ет въсе дел> ѡтьць им въ ѡчинѹ и въ <ѡхабѹ ним и синовом им и> внѹком и прѣвнѹчетом им. И въ них пръдалика да нѣст, <въ вѣки. И ѡт никогоже не>потѫкновено, по реч господства ми.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

Свєдєтєлїє: жȣпан Пръвȣл <вєл бан Кралєвски и> жȣпан Драгич бившє дворник и жȣпан Манѣ вєлики дворник и жȣпан Тȣ<дор вєл лѡгѡфєт и Нѣгоє> бившє вистїꙗр и Хамза вистїꙗр и Радул спатар и Данчюл пєхарник и Драгич <комис и Шєрбан столник и> Бадѣ и Драгȣл вєлици постєлници. Исправник, Татȣл лѡгѡфєт>.

И аз, Дȣмитрȣ, пис ȣ Търговищє, маи г҃ <дьни, въ лѣт ҂злє>.

† Їѡ Радул вѡєвѡда, милостїѧ <божїѧ господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul marelui şi preabunului Io Radul⟩ voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Ganea, ⟨Neacşei şi Momei⟩ şi Floarei şi Ganei şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ⟨ca să le fie ocină⟩ în Mirileşti toată partea tatălui lor Ganea şi în Jid şi în Li⟨seni, partea⟩ lui Ganea toată, oricît se va alege partea tatălui lor Ganea, oricît⟩ se va afla partea lui Ganea, pentru că le este veche şi dreaptă ocină ⟨şi dedină⟩. Iar întru aceasta, după moartea lui Ganea nu s-a aflat alt fiu din Ganea, ⟨ci numai aceste⟩ fiice.

De aceea, domnia mea am cercetat că este fiul ca şi ⟨fiicele, unul ca şi⟩ altul şi încă părinţii au pomană de la fiice.

De aceea ⟨am dat domnia mea⟩ fiicelor lui Ganea mai sus zise, Neacşei şi Momei şi Floarei ⟨şi Ganei⟩, ca să le fie ⟨toate părţile⟩ tatălui lor de ocină şi de ⟨ohabă lor şi fiicelor lor şi⟩ nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie, ⟨în veci. Şi de nimeni⟩ neclintit, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul ⟨mare ban al Craiovei şi⟩ jupan Draghici fost vornic şi jupan Manea mare vornic şi jupan Tu⟨dor mare logofăt şi Neagoe⟩ fost vistier şi Hamza vistier şi Radul spătar şi Danciul paharnic şi Draghici ⟨comis şi Şerban stolnic şi⟩ Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Tatul ⟨logofăt⟩.

Şi eu, Dumitru, am scris în Tîrgovişte, mai 3 ⟨zile, în anul 7035⟩ ⟨1527⟩.

† Io Radul voievod, din mila ⟨lui Dumnezeu, domn⟩.

Bibl. Centrală de Stat, LXXX/5.
Orig., hîrtie, lipsă treimea din dreapta, pecete aplicată, căzută.

38

1527 (7035) iunie 12, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Fîrtat clucer ocine în Momoteşti, precum şi înfrăţirea cu Stoian şi Manea.

† Милостїю божїю, Їѡ Радул вѡєвѡда и господинь въсеи зємли Ꙋггровлахїискои, синь вєликаго и прѣдобраго Радул вѡєвѡдє. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми болѣринȣ господства ми жȣпанȣ Фрьтатȣ ключарȣ и съ синовє ємȣ и дъщєрє си, єлици мȣ Богь придаст, ꙗко да мȣ єст ȣ Момотєщи, ѡт дєл Стоꙗнѡв и Манєв трєти дєл ѡт нихна ѡчининȣ, варє єлика сє хтєт избрати. Понєжє прїидє Стоꙗн и братȣ си Манѣ прєд господства ми, тєрє дадошє

и ꙋложише по жꙋпан Фрьтат ключар над неговꙋ ѡчинꙋ ѡт Момотєщи, над трєти дєл, али без ни єдно силост и неволю, анꙋ га ꙋложишє ѡт своюх добрꙋволю, како да си сꙋт братиє нераздєлєни, и них и синове им, до въ вѣки. И господство ми простих кон.

Сєго радї, дадох и господство ми жꙋпанꙋ Фрьтатꙋ клꙋчарꙋ, съ синови си и дъщерє си, ꙗко да им єст въ ѡчиннꙋ ꙋ Момотєщи трєти дєл ѡт ѡчинꙋ Стоꙗнов и Манєв въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ ємꙋ и синовѡм ємꙋ. И въ них прьдалика да нєст, нꙋ да єст ѡставшим им. И ни ѡт когожє нєпотѫкновєнно, по ѡризмꙋ господства ми.

Сєжє и свєдєтєлїє поставлѣєт господство ми: жꙋпан Пръвꙋл вєлики бан Кралєвски и жꙋпан Драгич бивши дворник и жꙋпан Манѣ вєлики дворник и жꙋпан Радѵл бивши логофєт и жꙋпан Тєѡдѡр вєлики логофєт, Хамза вистиꙗр, Радѵл спатар, Драгич комис, Данчюл пєхарник, Шєрбан столник, Бадѣ и Драгꙋл вєлици постєлници.

Исписах аз, Тꙋдѡр дїꙗк, въ настолни и славнии град Трьговищє, въ юнїє мѣсєца в҃ї дьна, в лѣт ҂з҃лє.

Исправник, Тєѡдѡр вєлики логофєт.

† Їѡ Радѵл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupanului Fîrtat clucer şi cu fiii lui şi cu fiicele sale, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să le fie în Momoteşti, din partea lui Stoian şi a lui Manea a treia parte din ocina lor, oricît se va alege. Pentru că au venit Stoian şi fratele său Manea înaintea domniei mele, de au dat şi au aşezat pe jupan Fîrtat clucer pe ocina lor de la Momoteşti, pe a treia parte, însă fără nici o silă şi nevoie, ci l-au aşezat de a lor bunăvoie, ca să fie fraţi nedespărţiţi, şi ei şi fiii lor, pînă în veci. Şi domnia mea le-am iertat calul.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Fîrtat clucer, cu fiii săi şi fiicele sale, ca să le fie de ocină la Momoteşti a treia partea din ocina lui Stoian şi a lui Manea de ocină şi de ohabă lui şi fiilor lui. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Pîrvul Craiovescul mare ban şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Manea mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Teodor mare logofăt, Hamza vistier, Radul spătar, Draghici comis, Danciul paharnic, Şerban stolnic, Badea şi Dragul mari postelnici.

Am scris eu, Tudor diac, în cea de scaun şi slăvită cetate Tîrgovişte, în luna iunie 12 zile, în anul 7035〈1527〉.

Ispravnic, Teodor mare logofăt.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 297 (Ep. Rîmnic, LXVII/1).
Orig., perg. (28 × 40,5), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; alte traduceri ibidem, ms. 707, ff. 241, 243 şi la Bibl. Acad., Arhiva Ghenadie Enăceanu, vol. IV (fost mr. 2530), f. 334.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 32—33. Facs. *Ibidem*, 422.

39

1527 (7035) iulie 2, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Bojică şi lui Oprea cu fraţii şi cu ceata lor ocină în Nenciuleşti, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, fiiul marelui şi preabunului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bojică şi frăţeni-său Dragomir şi feciorilor lor, ca să fie lor moşie în Nenciuleşti, dintr-a patra parte doao funii, pentru că este a lor moşie veche de la moşi. Şi să aibă Oprea şi cu fraţii lui, cu Stan şi cu Badul şi cu Radu şi cu Dănuleţi, dintr-a patra parte, a cincea parte, pentru că este a lor moşie ohabnică, bătrînă şi veche.

Iar după aceia, au avut Bojică şi cu fraţii lui şi Oprea şi cu fraţii lui şi cu ceata lui judecată cu Bîrlan şi cu ceata lui şi cu Moica şi cu ceata lui şi cu Moş şi cu ceata lui. Şi s-au judecat înaintea domniei mele şi domnia mea am cercetat şi am judecat dinpreună cu toţi cinstiţii îndreptătorii domniei mele. Şi au luat Bojica şi cu fraţii lui şi cu ceata lor 12 boiiari şi au mărturisit şi au jurat înaintea domnii mele, precum că sînt hotărîte şi întărite aceste moşii, carele sînt mai sus scrise. Pentru aceiia, domnia mea am ruşinat şi am bătut pre Bîrlan şi cu ceata lui şi au rămas de judecată dinnaintea domnii méle şi dinnaintea boerilor domnii mele.

Pentru aceiia, am dat domnia ⟨mea⟩ Bojicăi şi fraţilor lui şi Opri şi fraţilor lor şi cu ceata lor, ca să fie lor moşie vecinică şi ohabnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui să va întîmpla moarte mai nainte, să nu fie volnic să vînză partea lui într-altă parte, ci să rămîé asupra urmaşilor lui, ce au rămas vii. Şi de nimenea nici o supărare să nu aibă, după hotărîrea domnii mele.

Şi mărturii am pus domniia mea: jupan Pîrvul vel ban al Craiovei şi jupan Drăghici vel dvornic i jupan Manea vel vornic, jupan Tudor vel logofăt şi Amza vistier şi Radul spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis i Şărban stolnic şi Badea şi Dragul marii postelnici. Şi ispravnic, Tudor vel logofăt.

Şi am scris eu, Nanul grămăticul, în Tîrgovişte, în luna lui iulie 2, la leat 7035⟨1527⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotmeana, nr. 357, f. 82v— 83.
Traducere; altă trad. ibidem, ms. 359, f. 58.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 33—34.

1527 (7035) iulie 19, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Radu Goran spătar şi fratelui său Albu şi unchilor lor jumătate din Iaroslăveşti, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїєю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои земли Ȣггровлахискои, синъ великаго Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми слȣзем господства ми жȣпанȣ Горанȣ спатар и брат єго Албȣл и ȣикам си Blaикȣл и Данчюл и съ них синови, єлици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им єст ȣ Ꙗрослъвещи пол, понеже им єст стара и права и дедїнна, ѡчинȣ.

И пачи да им єст дел Владꙋлов ѡт Ꙗрослъвещи въса и ѡт над ѡчинȣ и ѡт над воденицȣ пол. Понеже єст била ѡстала тази дел Владꙋлов пръдалика, еще при дьни родїтелѣ господства ми Радꙋл воєвода. А Радꙋл Горан достизал єст таю ѡчинȣ съ правдом и верном слȣжбом ѡт родїтелю господства ми.

А потом, Горан спатар и съ братиꙗми си и съ ȣикам си имаше съпренїє със брата си Ꙗрчюл пред господство ми радї више реченно ѡчинне ѡт Ꙗрослъвещи. Тако, пре Ꙗрчюл над Горан съ братиꙗми си, како да их извадит ѡт над ѡчина ѡт Ꙗрослъвещи. А господство ми сȣдих их съ въсем чьститими болѣри господства ми по правдȣ и по законȣ, и изнаидох господство ми како се єст побратил Радꙋл Горан съ Ꙗрчюл над въсе комате, каре колико єст имал Радꙋл Горан и ȣ Ѽлъненщи и посвȣде. Понеже тако се сȣт ȣтакмили єщеже ѡт пред покоиномȣ родїтелю господства ми Радꙋл воєвода: ащелиже даст Богъ Радꙋлȣ Горан добити синови, а ѡни да си сȣт братиє неразделени ѡт над въсе више речене комате съ Ꙗрчюл, єдин брат како и дрȣг. Тако и господство ми дадох им да дръжит како и до съда и како и єст ȣтакмил Радꙋл Горан. А Ꙗрчюл ѡста ѡт закон ѡт пред господство ми.

Єго радї им дадох и господство ми, ꙗкоже да им єст ѡчинȣ и ȣхаб ним и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им. И въ них пръдалика да нѣст. И ни ѡт когоже непотѫкновенно, по реч господства ми.

Єведетелиє: жȣпан Пръвȣл Кралевски бан и жȣпан Драгич бивше дворник и жȣпан Манѣ велики дворник и жȣпан Радꙋл бивше логофет и жȣпан Ѳеѡдор велики логофетȣ и Блъсан вистиꙗр и Радꙋл спатар и Данчюл пехарник и Драгич комис и Шербан столник и Бадѣ и Драгȣл велици постелници. Исправник, Ѳеѡдор велики логофет.

И аз, Єтоꙗн граматик, єже написах сиꙗ книга въ настолнии град зовомаго Тръговище, мѣсеца юлїє ѳ҃ї дьни, в лѣт ҂з҃лє.

† Їѡ Радꙋл воєвода, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele jupanului Goran spătar şi fratelui lui, Albul şi unchilor săi Vlaicul şi Danciul şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Iaroslăveşti jumătate, pentru că le este veche şi dreaptă dedină, ocină.

Şi iar să le fie partea lui Vladul din Iaroslăveşti toată şi din ocină şi din moară jumătate. Pentru că a rămas acea parte a lui Vladul prădalică, încă din zilele părintelui domniei mele Radul voievod. Iar Goran a ajuns acea ocină prin dreaptă şi credincioasă slujbă de la părintele domniei mele.

Iar după aceea, Goran spătar şi cu fraţii săi şi cu unchii săi au avut pîră cu fratele său Iarciul înaintea domniei mele pentru mai sus-zisele ocine din Iaroslăveşti. Astfel, a pîrît Iarciul pe Goran cu fraţii săi, ca să-i scoată de pe ocina de la Iaroslăveşti. Iar domnia mea i-am judecat cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele, după dreptate şi după lege, şi am aflat domnia mea că s-a înfrăţit Radul Goran cu Iarciul peste toate averile, oricîte a avut Radul Goran şi în Olăneşti şi pretutindeni. Pentru că astfel s-au întocmit încă înaintea răposatului părintelui domniei mele Radul voievod: iar dacă va da Dumnezeu lui Radul Goran să capete fii, iar ei să fie fraţi nedespărţiţi peste toate mai sus-zisele averi cu Iarciul, un frate ca şi altul. Astfel şi domnia mea le-am dat să ţină ca şi pînă acum şi aşa cum a întocmit Radul Goran. Iar Iarciul a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat şi domnia mea ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul Craiovescul ban şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Manea mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Theodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Danciul paharnic şi Draghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Şi eu, Stoian gramatic, care am scris această carte în cetatea de scaun numită Tîrgovişte, luna iulie 19 zile, în anul 7035 <1527>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 299 (Ep. Rîmnic, LIII bis/1).
Orig., perg. (23 × 36), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1820.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 34—35.

41

1527 (7035) iulie 19, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stanciul grămătic şi rudelor sale ocine în Lupia, în urma unei judecăţi.

† Милостию божию, Ïѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сиє повелѣнїє господства ми слꙋгꙋ господства ми Єтанчюлꙋ граматикꙋ съ братиꙗм си и съ пръви братꙗчедїє им, синови Добринов, ꙗкоже да им ест ꙋ Лꙋпїꙗ половино въсах и ѡт дрꙋга половина пол съ въсем хотаром, покꙋдє им сꙋт старїи хотарє, ѡт къ Хрънещи, ѡт рекꙋ ѡт Ѡломницꙋ ѡт Брод Калꙋгерницем, ѡт сам мость, право по дрꙋмꙋ дажє до гдє излезет ѡт Крꙋнгꙋ, а ѡт тꙋꙗ ꙋ полє право

по Гриндȣ до Фѫтъчȣна Кръчєюв, понєжє им єст стара и права ѡчинȣ и хотар стар и прав.

А потом, имашє Станчюл дїꙗкȣ прȣ прєд господства ми съ синови Дѣтков ѡт Бȣкшани за радї єдно нивȣ що єст код Крънгȣ ȣ самь хотар гдє излєзєт дрȣм ѡт Крѫнгȣ . Тако господство ми сȣдих по правдȣ и дадох господство ми Станчюлȣ дїꙗкȣ в҃ї болѣри да им глєдат работȣ тамо по место тои нивȣ чїє єст ако бȣдєть синовом Дєтков да си га дръжит; а аколи бȣдєт Станчȣлов дїꙗкȣ да си га ѡбладȣєт.

А синови Дѣтков нє сȣт дочакали дорї им хтєт глєдати тиꙗзи болѣри работȣ по повєлѣниє господства ми анȣ сȣт пошли със нихнȣ силȣ тєрє сȣ ѡрали таи нивȣ. А потом, Станчюл єст събрал тиꙗзи болѣри тєрє сȣт пошли на хотар и звали сȣт и синови Дєтков а ѡни нє сȣ хтєли доити, а болѣри сȣ ѡставили съ нихнє дȣша да єст тои нивȣ Станчȣловȣ дїꙗкȣ. А потом, синови Дєтков єщєжє нє сȣ хтєли ѡставити Станчюл ȣ мир, анȣ стоꙗх ȣ лицȣ прєд господства ми. <А господст>[1]ва ми сȣдих съ чєститими правитєлїє господства ми и ѡсташє синови Дєтков ѡт законȣ. Зарадї що єст......[1] и таи нивȣ прѣз рєчєнїю господства ми та....[1] д....[1] ѡт сих гривнє.

Сєго радї, им дадох и господство <ми ꙗко да им єст>[1] и нивȣ и ѡчина въсах вишє рєчє<на....>[1] въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ.

И пак да им єст Стан<чюлов дїꙗкь съ братїꙗм си> и съ пръви братичєдї, синови Добринов, бранища що єст ȣ Фȣндȣ Грълєв мєгю блата....[1] Блатȣ Прътєв, понєжє им єст стара и права избранєна ѡт нихни родїтєлїє ѡт Дан и ѡт Добрїин....[1] нихто мєтєхȣ да нє имат въ вѣки. И ни ѡт когожє нєпотѫкновєнно, по ѡризмȣ господства ми.

Сєжє и св<єдитє>[1]лїє поставлѣємъ господства ми: жȣпан Пръвȣл вєлики бан Кралєвскым и жȣпан Драгич бившє дворник и жȣпан Манѣ Першанȣл вєлики дворникȣ и жȣпан Радꙋл бившє логофєт и жȣпан Ѳєѡдѡр вєлики логофєт и Влъꙃан вистїꙗрȣ и Радꙋл спатар и Данчȣл пєхарникȣ и Драгич комисȣ и Шєрбан столникȣ и Бадѣ и Драгȣл вєлици постєлници. Исправник, Балаȣр логофєт.

И азь, Димитрȣ дїꙗкȣ, єжє исписах въ столнїи град Тръговищє, мѣсєца иȣлїє ѳ҃ї дьнъ, въ лѣт ₓꙁ҃лє.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul gramaticul, cu fraţii săi şi cu verii lui primari, fiii lui Dobrin, ca să le fie la Lupia toată jumătatea şi jumătate din cealaltă jumătate, cu tot hotarul, pe unde le sînt vechile hotare, dinspre Hrăneşti, din rîul Ialomiţei, de la Vadul Călugăriţelor, chiar de la pod, drept pe drum, tocmai pînă unde iese din Crîng şi de aici în cîmp, drept pe Grind pînă la Fătăciunea lui Cîrcei, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi hotar vechi şi drept.

Şi după aceea, a avut Stanciul diac pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Detco din Bucşani, pentru un ogor ce este lîngă Crîng, chiar la hotar,

---

[1] Loc rupt.

unde iese drumul din Crîng. Astfel, domnia mea am judecat după dreptate şi am dat domnia mea lui Stanciul diac 12 boieri să le cerceteze treaba acolo, pe loc, al cui este acest ogor; de va fi al fiilor lui Detco, să şi-l ţină ei şi de va fi al lui Stanciul diac, să şi-l stăpînească el. Iar fiii lui Detco n-au aşteptat pînă să le cerceteze acei boieri treaba, după porunca domniei mele, ci s-au dus cu sila de au arat acel ogor. Iar apoi, Stanciul a adunat pe acei boieri de au mers la hotar şi au chemat şi pe fiii lui Detco, iar ei n-au vrut să vină. Iar boierii au lăsat cu sufletele lor ca acel ogor să fie al lui Stanciul diac. Iar după aceea, fiii lui Detco încă nu au vrut să lase în pace pe Stanciul, ci au stat de faţă înaintea domniei mele. <Iar domnia>[1] mea am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi fiii lui Detco au rămas de lege, pentru că ...[1] şi acel ogor, peste spusa domniei mele, şi ...[1] de la aceştia grivne.

De aceea, le-am dat şi domnia <mea ca să le fie>[1] şi ogorul şi ocina toată mai sus zisă, de ocină şi de ohabă.

Şi iarăşi să-i fie lui Stan<ciul diac cu fraţii lui>[1] şi cu verii lui primari, fiii lui Dobriin, braniştea ce este în Fundul Gîrlei, între balta ...[1] Balta Pîrtei, pentru că le este veche şi dreaptă şi aleasă, de la părinţii lor, de la Dan şi de la Dobriin ...[1] nimeni amestec să nu aibă, în veci. Şi de nimeni neatinsă, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Manea Perşanul mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Theodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Danciul paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea şi Dragul mari postelnici. Ispravnic, Balaur logofăt.

Şi eu, Dimitru diac, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 19 zile, în anul 7035 <1527>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 298(Căldăruşai, L1/4—5).
Orig., perg. (32,5—36,5), pecete aplicată. căzută.
Cu o trad. din sec. XVII; altă trad. ibidem, ms. 721, f. 650—651v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 35—36.

42

<1527 septembrie—1528 aprilie 4; august-noiembrie>, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Snagov dealul cu viile de la Valea Călugărilor, cu vinăriciul şi perperii partea domnească şi un vad de moară în Cârcimari, pe Cricov.

† Бъсєсвѣтомꙋ божєствномꙋ послѣдꙋєщї Писаниє рєкшомꙋ: „Милости хощꙋ, а нє жрътвѣ“. И паки ꙗко: „Милостинѣми ѡцѣщаєт сѧ грѣси“ и „Блажини милостиви ꙗко тїи помиловани бꙋдєт“.

---

[1] Loc rupt.

Ꙗкожє пророчєска дȣхонасищєна ȣсти глаголєт: „Блажєн мȣж милȣє и въс дьнь наслаждаєт сє господови“. Сиꙗ ȣбо ѡт божєственаго Писаниє ȣвєдєвшє, паки слишахом пророчєска дȣхом свѣтим глаголєщї, ꙗко: „Слишитє ȣбо царїє и разȣмѣитє, навикнѣтє сѫдїє концєм зємли, вънȣшитє дръжєщїи множєства и грѣдєщєи сє ѡ народѣх ꙗзик, ꙗко дана бист ѡт господа държава вам и сила ѡт вишнѣго“. Разȣмѣвшє ȣбо ꙗко въсєм въ рȣках божии сȣт, єлико хощєт ȣбо комождȣ ѡт нас подаваєт. Нѫ ȣбо блажєн и тръблажєн ижє Богоданноє богатство добрѣ растачаєт и дѣлаєт въ таинѣ Боговърȣчєнїи ємȣ таланть, ꙗко ȣбо ȣслишит благи ȣбо и сладки ѡн глас радованиє: „Благии рабє и вѣрнє, вънидн въ радост господа своєго“. Сиꙗ ȣбо слишавшє, подобаєтжє и нам вънимати ѡт здєшних ꙗко мало врѣмєна и прѣходна сȣт, ꙗкожє и глаголєть ꙗко: „Въсака слава зємлъна до врѣмєна єст“. Подобаєтжє и нам порєвноватї ижє прѣждє нас бившим благочєсти<вим и свѣтопочивши>[1] им господам, ижє зємнаа добрѣ ȣстроившє и сиꙗ добрѣ, прѣпроводївших и сими зємними нєбєснаа приѡбрѣтишє благаа и сих наслѣдовашє, а зємна зєм<ним ѡставишє>[1].

Сєго радї и аз, ижє въ Христа Бога благовѣрни и благочєстиви и Христолюбиви и самодръжавнии Іѡ Радꙋл воєвода, божиєю милостию господинь въсои зємли Ꙋггровлахиской, синъ вєликаго и прѣдобраго Радꙋла воиводє, жєланиєм въждєлєх къ въсєчєстним и божєственим цръквам, по пророчєскомȣ слово: имжє ѡбразом жєлаєт єлєн на сточники водниє, сицє жєлаєт дȣшє моа къ въсє свѣтѣи и божєственѣи ѡбитѣли свѣтаго монастира господа Бога и спаса нашєго Їꙋсȣса Христа, да ѡбновимо и милȣємо, єлико нам по силѣ.

Сєго радї, даваꙋт господство ми сиє повєлѣниє, хрисовȣл господства ми свѣтомȣ монастирȣ и ѡбитєли глаголємаго Снѣговȣ, идєжє єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчицє нашои Богородїцє и приснодѣвѣи Марїꙗ и чєстно єи въвєдєниє, ꙗко да им єст дѣл за виноградє ѡт Поꙗна єжє зовємии ѡт Балѣ Калȣгєром, чєтвръти дєл, єлико тєглит ѡчинȣ до водє Тєлєжинȣ и ѡт планинє єлико им сє хтєт избрати дєл свѣтомȣ монастирȣ, понєжє мȣ єст биѡ стара и права ѡчина свѣтомȣ монастирȣ.

А потом, послал єст покоинога Басарабє воєвода Стоика ѡт Козлѣчю, тєрє єст поглєдаѡ тиꙗ ѡчинȣ със вї҃-ти болѣри, по имєнȣ, Бȣта и Брата и Боичилъ Нагонєвȣ и Ѡанча ѡт Ꙋрлацї и Шоплѣ и Миклѣ ѡт Шоплєщї Щєфȣл и Симȣл и Стан и Драгомир ѡт Козлѣч и Краина ѡт Стѫнчєщї и Грозѣ ѡт Пъдȣрє, тєрє сȣт поглєдали и избрали сȣт и дали тои ѡчинȣ вишє рєчєнно, како єст биѡ си стара и права ѡчина свѣтомȣ монастирȣ.

Сєго радї им дадох и господство ми такогєрє свѣтомȣ монастирȣ вишє рєчєнни дѣли. И єщєжє их приложих господство ми свѣтомȣ монастирȣ винарич и пєрпєри що сє хтєт избрати господски винарич, що єст достоаниє господства ми ѡт над дѣл єжє єст вишє ȣписан, радї дȣшȣ господства ми и родїтєлиєм господства ми, да єст свѣтомȣ монастирȣ въ ȣкрѣплєниє, а братиꙗм живȣщих въ пищȣ и а господство ми и родїтєлиєм господства ми, въ вѣчноє въспоминаниє.

И паки да им бȣдєт ȣ Кръчимари, ȣ Криков, єдин брод за водєницȣ, понєжє га покȣпи ѡтцȣ єгȣмєнȣ Саві и съ братиꙗм ѡт Бръсѣнȣл ѡт Брощѣни за двѣ ацинганкє. Сєго радї им дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ,

---

[1] Loc rupt.

ꙗкоже да им бꙋдет въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ѡт никогоже непотѫкновенно, по ѡризмо господства ми.

Єщеже и заклинание поставлѣем господство ми: по съмръти господства ми, кого изберет господь Богь бити господинь Влашкои Земли, ѡт сръдїчнаго плода господства ми или ѡт съродникь господства ми или, по грѣсех наших, ѡт ино племеник, да аще почетет и съхранит и поновит и ꙋтвръдит сие хрисовꙋл господства ми, того господь Богь да га почетет и съхранит и ꙋтвръдит въ господствѣ его; а ащели не почетет и не съхранит и не поновит и не ꙋтвръдит, нѫ разорит и поперет и расипит, того господь Богь да га не почетет и не съхранит и не ꙋтвръдит въ господствѣ его, нѫ разоритъ и поперит и расипит и посрамит и да мꙋ ꙋбиет Богь зде тѣлом, а въ бꙋдещих вѣцѣ дꙋше его и да мꙋ ест съпостатница прѣчистаа Богомати на страшнѣми нелицемѣрнѣм сꙋдѣ. И да имат ꙋчастию със Юдою и съ тръклетим Ꙗрїа и съ инѣми иеꙋдеие, еже бъзъпише на господа Бога и спаса нашего Їꙋсꙋса Христа, кръв его на них и на чедах их, еже ест и бꙋдет въ вѣки, амин.

Сеже и сведетелие постзвлѣем господство ми: жꙋпан Пръвꙋл Кралевски велики бан и жꙋпан Драгич бивше дворник и жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр велики логофет и Блъсан вистиѩр и Радꙋл спатар и Станко пехарник и Драгич комис и Шербан столник, <Драгꙋл>[1] и Михнѣ велицї постелницї. Исправник, Трїфа логофет.

И аз, Дꙋмитрꙋ Фоаме, еже написах ꙋ град Тръ<говище>, в лѣт хз҃л.

† Їѡ Радꙋл вѡеѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Urmînd atotsfînta, dumnezeiasca Scriptură, care zice: „Milă vreau iar nu jertfă“. Şi iarăşi că: „Prin milostenii se curăţă păcatele“ şi „Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi“. Cum şi gura prooročească inspirată de duhul sfînt ⟨zice⟩: „Fericit bărbatul care miluieşte toată ziua, acela se îndulceşte întru domnul“. Acestea dar, din dumnezeiasca Scriptură ştiind, iarăşi am auzit proorocul prin duhul sfînt zicînd că: „Ascultaţi dar împăraţi, şi înţelegeţi, învăţaţi judecători din marginile pămîntului, luaţi aminte cei ce stăpîniţi mulţimile şi vă mîndriţi cu mulţimile limbilor, că de la domnul vi s-a dat stăpînirea şi puterea de la cel de sus“. Înţelegînd, dar, că toate în mîinile lui Dumnezeu sînt şi cît vrea el dă fiecăruia dintre noi, însă fericit şi de trei ori fericit cel care bogăţia dată de Dumnezeu bine o foloseşte şi lucrează în taină talantul ce i-a încredinţat Dumnezeu, că va auzi acel glas bun şi dulce de bucurie: „Slugă bună şi credincioasă, intră întru bucuria domnului tău“. Acestea dar auzind, se cade şi nouă a înţelege că toate sînt de scurtă vreme şi trecătoare; precum şi zice că: „Toată slava pămîntească vremelnică este“. Ni se cade, dar, şi nouă a rîvni către binecinstitorii ⟨şi sfînt răposaţii⟩[1], care au fost înainte de noi împăraţi şi domni, care cele pămînteşti bine chivernisind şi acestea bine cîrmuindu-le, cu acestea pămînteşti au cîştigat bunurile cele cereşti şi le-au moştenit, iar cele pămînteşti, ⟨pămîntului le-au lăsat⟩[1].

---

[1] Loc rupt.

De aceea şi eu, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, cu rîvnă am dorit către atotcinstitele şi dumnezeieştile biserici, după cuvîntul proorocesc: după cum doreşte cerbul la izvoarele apelor, aşa doreşte şi sufletul meu către atotsfintele şi dumnezeieştile lăcaşuri ale sfintei mănăstiri a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să înnoim şi miluim, cît ne va fi cu putinţă.

De aceea, dă domnia mea această poruncă, hrisovul domniei mele, sfintei mănăstiri şi lăcaşului numit Snagovul, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei vovidenii, ca să-i fie dealul de vie de la Poiana, ce se cheamă şi de la Valea Călugărilor, a patra parte, cît ţine ocina pînă în apa Teleajenului. Şi din munte, cît se va alege partea sfintei mănăstiri, pentru că a fost veche şi dreaptă ocină a sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, a trimis răposatul Basaraba voievod pe Stoica din Cozleci, de a cercetat acea ocină cu 12 boieri, anume: Buta şi Brata şi Voicilă al lui Nagone şi Oancea din Urlaţi şi Şoplea şi Miclea din Şopleşti şi Şteful şi Simul şi Stan şi Dragomir din Cozleci şi Craina din Stănceşti şi Grozea din Pădure, de au cercetat şi au ales şi au dat această ocină mai sus zisă, că a fost veche şi dreaptă ocină a sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat şi domnia mea aşijderea sfintei mănăstiri dealul mai sus zis. Şi încă am adăugat domnia mea sfintei mănăstiri vinăriciul şi perperii ce se va alege vinăriciul domnesc, ce se cuvine domniei mele de pe tot dealul, care este mai sus scris, pentru sufletul domniei mele şi al părinţilor domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor ce trăiesc în ea de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele, de veşnică pomenire.

Şi iarăşi să le fie în Cîrcimari, pe Cricov, un vad de moară, pentru că l-a cumpărat părintele egumen Sava şi cu fraţii de la Bîrseanul din Broşteni, pentru două ţigănci. De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu a fi domn al Ţării Româneşti, din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va păzi şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va păzi şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va nimici şi va călca şi va risipi, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească în domnia lui, ci să-l nimicească şi să-l calce şi să-l risipească şi să-l batjocorească şi să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să-i fie protivnică preacurata maica lui Dumnezeu la înfricoşata şi nefăţarnica judecatăi. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Teodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic, ⟨Dragul⟩[1] şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Trifa logofăt.

Şi eu, Dumitru Foame, care am scris în cetatea de scaun Tîr⟨govişte⟩[1], în anul 703 ...

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 302 (Snagov, XXIV/1).
Orig., perg. (36 × 42), pecete căzută.
Cu o trad. din sec. XVIII; alte traduceri ibidem, ms. 354, f. 82v—83 şi 458, f. 14v—16 şi la Bibl. Acad., XX/265.
Datat după domn şi sfat.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 36—38.

43

1527 (7036) septembrie 10, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Peia portar ocină în Studina, în urma unei judecăţi.

† Милостиѡм божиѡм, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои землы Ѹггровлахїискои, синъ добраго и великаго Радꙋла воиводє. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми честитомꙋ болѣринꙋ господства ми жꙋпанꙋ Пєє портарꙋ и съ них синовє, єлици мꙋ Богъ дастъ, ꙗкоже да мꙋ єст ꙋ Стꙋдина дєл Станимирꙋ въса, варє колико кє сє избрати.

Понєже ю єст бил покꙋпил жꙋпан Харват лѡгѡфет ѡт Станимирѣсъ и ѡт синовє их, за ҂а҃с аспри, єщє при дьни Басарабє воиводє.

А потом, имашє съпрєнїє жꙋпан Пєꙗ портар съ синови Станимирѣсєв прєд господства ми, съ Михаилъ съ братиꙗм си, тєрє прєшє како ѡни нє сꙋ знали къда єст кꙋпил жꙋпан Харват лѡгѡфет и ѡт тои цєно нища ѡни нѣст ꙗл. Тєм радї, господство ми д'дох синовом Станимирѣсєв закон ѕ҃ болѣри да заклєт ꙗко нє сꙋ знали и нища ѡни нєст ꙋзєл. И сорок им поставих господство ми на рождєство Богородици. А Михаилъ съ братїꙗм си нє могошє донєсти болѣри на дьнъ, нꙋ ѡсташє ѡт закона.

Сєго радї и господство ми дадох жꙋпанꙋ Пєє портарꙋ, ꙗко да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ нємꙋ и синовом ємꙋ и ни ѡт когожє нєпотъкновєнно, по рєч господства ми.

Свѣдѣтєлїє: жꙋпан Пръвꙋл Кралєвски вєлики бан, жꙋпан Нѣгоє вєлики дворник, жꙋпан Ѳєѡдѡр вєлики лѡгѡфет, жꙋпан Влъѕан вєлики вистиꙗр, жꙋпан Радꙋл, вєлики спатар, Станко пєхарник, Драгич комис, Шєрбан столник, Драгꙋл и Михнѣ вєлици постєлници. Испраник, Кръстиꙗн лѡгѡфет.

И азъ, Данчюл лѡгѡфет, єжє написах въ настолни град Тръговищє, мѣсєца сєптємврїє ї҃ дьни, въ лѣт ҂з҃лѕ.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupanului Peia portar şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie în Studina partea lui Stănimir toată, oricît se va alege. Pentru că a cumpărat-o jupan Harvat logofăt de la Stănimireasa şi de la fiii ei, pentru 1 200 aspri, încă din zilele lui Basarab voievod.

Iar apoi, a avut pîră jupan Peia portar cu fiii Stănimiresei înaintea domniei mele, cu Mihail şi fraţii săi, de au pîrît că ei n-au ştiut cînd a cumpărat jupan Harvat logofăt şi din acel preţ ei nimic n-au mîncat. Pentru aceasta, am dat domnia mea fiilor Stănimiresei lege, 6 boieri, să jure că n-au ştiut şi că ei nimic n-au luat. Şi soroc le-am pus domnia mea la naşterea maicii domnului. Iar Mihail cu fraţii săi n-au putut aduce boierii la zi, ci au rămas de lege.

De aceea şi domnia mea am dat jupanului Peia portar, să-i fie de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei, jupan Neagoe mare vornic, jupan Theodor mare logofăt, jupan Vîlsan mare vistier, jupan Radul mare spătar, Staico paharnic, Drăghici comis, Şerban stolnic, Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Cîrstian logofăt.

Şi eu, Danciul logofăt, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 10 zile, în anul 7036 ‹1527›.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 300 (Bistriţa, XXIV/7).
Orig., hîrtie (21,5 × 31,5), pecete aplicată.
Cu două traduceri, una din 1796 şi cealaltă din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 110; 202, f. 194 şi 713, f. 648.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 39.

44

1527 (7036) septembrie 24, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Stan şi cetei sale ocină în Cîrbeşti, în urma unei judecăţi.

† Милостию божїєю, Їѡ Радул воєвода <и господинъ въсои земли Ѹгг>[1]-ровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Їѡ Радул воє<вод>[1]. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми Станȣл и със братием си и със чатам си и със ....[1], ꙗкоже да им єст ȣ Кърбєщи ѡчина въса варє колико <сє хтєт изврати>[1], понєже им єст стара и права ѡчина и дѣдїна. Ꙗ потѡм, имашє Станȣл със братием си <и със чатам си и със ....>[1] прєд господства ми ....[1] хтєш Тлъвєщїи да ȣ....щом[1], а господство ми дадох Станȣлов със братием си вї҃ болѣри и хота<рник>[1] Барбȣл паркалаб да им хотариса ѡчина ѡт Кър<бєщи...>[1].

---

[1] Text neciteţ.

Сєго радї, тинзи вї҃ болѣри, ѡни хотарисашє и ȣтъкмишє иⷯ по Грȣюл ...[1] тако варє кои ѡт них нє хтєт дръжати по кȣдє <сȣт хотарисали>[1] Барбȣл паркалаб със вї҃ болѣри и по кȣдє им сȣт ȣтъкмил а ѡ......[1] ѡчина по вишє. А потѡм, приде жȣпан Барбȣл пар<калаб......>[1] тєрє свєдєтєлствовашє како их сȣт ȣтъкмили по и......[1] ѡт них........[1] а ѡни да изгȣбит ѡчина по вишє ѡт......[1] и дадох Станȣлов и със братием си ꙗко да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхаб а...... ан[1] Станȣл и със братием и със Влад......[1] ми въ д......[1] ѡт......[1] ҂в҃ аспри да єст Станȣлов със братием си........[1] на Стоикєв варє колико єст нєгов дєл въса...... ȣл[1]........[1] за х҃ аспри єщєжє вь дьни Басараба во<євода>......[1] имат Станȣл сам ѡт дєл Стоикєв пол. А Стан......[1]

И пак да єст Станȣлов със синови си єдно ливадє ȣ зъвою и єдно селищє ȣ село, понєжє их кȣпи Станȣл ѡт Станчо Плѣтѣ и ѡт Мога, за р҃ аспри......[1] єдно селищє ȣ село, понєжє ю покȣпишє ѡт Иѡн за л҃ аспри. А потѡм, дадє им єст хотарȣл ѡт горни по кȣдє єст хотарисал Коман и Влад[2]........[1] господства ти тєрє им дадошє вї҃ болѣри хотарȣл по Зълъщишорȣл и ѡт тȣꙗ......[1] по Долȣ Стантов дори ȣ Корнжцєл.

Сєго радї, съм дадох......[1] ѡчинѫ и вь ѡхаб ним и синовом им и внȣкѡм и прѣвнȣчєтѡм им и ни ѡт кого<жє нєпотъкно>[1]вєно, по рєч господства ми.

Свєдєтєлїє господства ми: жȣпан Пър<вȣл вєл бан Кралєвски, жȣпан Нѣгоє вєл дворник>[1] и жȣпан Тȣдорȣ вєлики погофит и Влъсан вистїꙗр и Радꙋл спатар и Станко пєхарник <и Драгич комис и Шєрбан>[1] столник и Кръстїꙗн портар и Д<рагȣл и Михнѣ вєлици постєлници>[1].

Пис аз, Дѣтко граматик, ȣ Тръговищє, мѣсєца сєптєврїє кд҃ <дьни, въ лѣ>ть ҂зл҃ѕ.

† Їѡ Радꙋл воєвода, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod ⟨şi domn a toată ţara⟩[1] Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanul şi cu fraţii săi şi cu ceata sa şi cu ...[1] ca să le fie în Cîrbeşti ocina toată oricît ⟨se va alege⟩[1] pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar apoi a avut Stanul cu fraţii săi ⟨şi cu ceata sa şi cu ...⟩[1] înaintea domniei mele .....[1] Tîlveştii să ...[1] iar domnia mea am dat lui Stanul cu fraţii săi 12 boieri şi hotarnic Barbul pîrcălab să le hotărnicească ocina de la Cîr⟨beşti .....⟩[1].

De aceea, acei 12 boieri, ei au hotărnicit şi i-au întocmit, pe Gruiul ...[1] astfel, oricine dintre ei nu va stăpîni pe unde ⟨a hotărnici⟩[1] Barbul pîrcălab cu 12 boieri şi pe unde i-a întocmit ...[1] ocina de mai sus. Iar după aceea, a venit jupan Barbul pîrcălab .....[1] de a mărturisit cum i-a întocmit pe ....[1] dintre ei .....[1], iar ei să-şi piardă ocina de mai sus din .....[1] am dat lui Stanul şi cu fraţii săi ca să le fie de ocină şi de ohabă .....[1] Stanul şi cu fraţii şi cu Vlad .....[1] 2 000 aspri să fie lui Stanul cu fraţii săi ...[1] a lui Stoica, oricît este partea lui, toată .....[1] pentru 600 aspri încă în zilele lui Basarab voievod.....[1] are Stanul singur din partea lui Stoica jumătate, iar Stan ...[1]

---

[1] Text necitet.

[2] Cuvintele и Влад sînt scrise deasupra rîndului.

Şi iar să fie lui Stanul cu fiii săi o livadă în zăvoi şi o selişte în sat, pentru că a cumpărat Stanul de la Stancio Pletea şi de la Moga pentru 100 aspri .....[1] o selişte în sat, pentru că a cumpărat de la Ion pentru 30 aspri. Iar apoi le-a dat hotarul din sus pe unde au hotărnicit Coman şi Vlad[2] .....[1] domnia mea de le-am dat 12 boieri hotarul pe Zlăştişorul şi de acolo ...[1] pe Valea lui Stait pînă la Cornăţel.

Pentru aceasta am dat .....[1] ocină şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Martorii domniei mele: jupan Pîr<vul mare ban al Craiovei, jupan Neagoe vel vornic[1]> şi Tudor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic <şi Drăghici comis şi Şerban>[1] stolnic şi Cîrstiian portar şi D<ragul şi Mihnea mari postelnici>[1].

Am scris eu, Detco gramatic, în Tîrgovişte, luna septembrie 24 <zile, în anul>[1] 7036 <1527>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Tg. Jiu, nr. 17.
Orig. perg. (27 × 40), pecete aplicată, stricată.

45

1527 (7036) octombrie 9, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte Mitropoliei gîrla Saltava şi bălţile Covîrluiaşul, Strîmbul şi Tigveanul.

† Милостїю божїю, Їѡ Радѹл воивода и господинъ въсою земли Ѹггрѡвлахїнскою, синь прѣдобраго и великаго Радѹла воевод. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми светѣи и велицѣи църкве Митрополие, идєжє єст храм възнесенїє господа Бога и спаса нашего Їсѹса Христа, ꙗкоже да мȣ єст гръла на име Сълтава, ѡт глава гръле ѡт згор дори до ȣста Каменцȣ и до Воинна и съ въсем блатове, <на>[3] име Коврълȣꙗшȣл и Стрьмбȣл и Тигвѣнȣл, дори до вода Дȣнаве, понеже приложи господства ми и ȣкрѣпи свѣта и велика църква Митрополїа съ сїе више речене гръле и блате, ꙗкоже да мȣ єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и да єст въ покрѣпленїє светѣи и велицѣи цръкве Митрополие и братием въ пищȣ, а господство ми и родїтелем господства ми въ вѣчнои [и] въспоминанїє. И них ѡт когожде непотъкновенно, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣет господство ми: жȣпан Пръвȣл Кралевски велики бан и жȣпан Дръгич бивше велики дворник и жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Ѳеѡдѡр велики логофет и Блъсан вистꙗр и Радѹл спатар и Станк<о пахарник>[1] и Дрьгичи комис и Шербан столник и Драгȣл и Михнѣ велици постелници. Исправник Ѳеѡдѡр велики логофет.

И аз, Кореси дꙗк, написах въ настолни град Тръговище, мѣсеца ѡхтомврие ѳ҃ дни въ лѣт ҂злѕ҃.

† Їѡ Радѹл вѡевѡда, милостїѫ божиѫ господинь.

---

[1] Text necitet.
[2] Cuvintele „şi Vlad" sînt scrise deasupra rîndului.
[3] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi marei biserici a Mitropoliei, unde este hramul înălţării domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie gîrla, anume Săltava, din capătul gîrlei de sus pînă la gura Cameniţei şi pînă la Voinna şi cu toate bălţile, anume Covîrluiaşul şi Strîmbul şi Tigveanul, pînă la apa Dunării, pentru că am dăruit domnia mea şi am întărit sfintei şi marei biserici a Mitropoliei aceste mai sus zise gîrle şi bălţi ca să-i fie ei de ocină şi de ohabă şi să-i fie de întărirea sfintei şi marei biserici a Mitropoliei şi fraţilor de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Şi eu, Coresi diac, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna octombrie 9 zile, în anul 7036<1527>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 301 (Mitrop. Ţ. Rom., CXII/1).
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1775; altă trad. ibidem, ms. 135, f. 182.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 38—39.

46

1528 (7036) februarie 2, Bucureşti.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana partea domnească din vama de la Vîlcan.

† Милостию божїєю, Їѡ Радꙋл воивода и господинь. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Тисмѣна єжє мꙋ єст храм ꙋспєнїє Богородицє, ꙗкожє да мꙋ єст вама ѡт по Вьлканꙋ, що єст дєл господства ми сва. Помиловах и при<ло>жих господство ми свѣтою храм ꙋспєнїє Богородицє а братиꙗм да єст ви пищꙋ и крѣплєнїє, а господство ми и родїтєлим господства ми въ вѣчноє въспоминанїє.

Сєго радї, калꙋгєри ѡт свѣтою монастирꙋ, єжє єст вишє, да сꙋт волници сьс сїю книгꙋ господства ми да си ꙋзємат вама єжє хтєт бит право. И нитко да им нє смѣєт бантовати или досадити прєз сїю книгꙋ господства ми. Инако да нѣст, по рєч господства ми.

Исправник, Трифꙋл лѡгѡфєт.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрєщи, фєврꙋарїє в҃ дьни, в лѣт ҂злѕ.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Tismana, căreia îi este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie vama de pe Vîlcanu, toată partea care este a domniei mele. Am miluit şi am dăruit domnia mea sfîntului hram al uspeniei născătoarei de Dumnezeu, ca să fie fraţilor de hrană şi de întărire, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

De aceea, călugării din sfînta mănăstire, care este mai sus ⟨zisă⟩, să fie volnici cu această carte a domniei mele să ia vama care le va fi dreptul. Şi nimeni să nu îndrăznească să tulbure sau să supere peste această carte a domniei mele. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Triful logofăt.

Scris în Bucureşti, februarie 2 zile,în anul 7036 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 303 (Tismana).
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 133 v.
EDIŢII. Slav. şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 89. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 10.
Facs. *D.I.R.*,*B.*, 423.

47

1528 (7036) aprilie 4, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Bistriţa ocine în Tîrsa, dăruite de Pîrvu mare ban.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Давах господство ми сию повелѣние господства ми свѣтѣи, божественѣи монастирꙋ еже глаголеми Бистрица, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи владичице наше Богородице, присно дѣви Марїа, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ дел Шербанов и синовем его, варе елика се избрати ꙋ Тръсъ, понеже променише жꙋпан Пръвꙋл велики бан със Шербан; тако даде Шербан съ синови си ним ѡчинꙋ више ꙋписана ꙋ Тръсъ да ест жꙋпан Пръвꙋл велики бан, а жꙋпан Пръвꙋл бан такогере даде негова ѡчинꙋ варе колико имат ꙋ Бръдꙋю да ест Шербанꙋ и синовем его ѡчинꙋ.

И паки да им ест свѣтомꙋ монастирꙋ ѡчинꙋ дел Дръган и дел Ѡпрен съ братиꙗм си и дел Станчюлов съ братиꙗм си и дел Воико съ братиꙗм си и дел Бꙋнеи съ братиꙗм си и дел Ѡпрен съ братиꙗм си и дел Стан съ братиꙗм си и дел Ѡпрен съ братиꙗм си, въсе негове делове, варе елико хощет имат ꙋ Тръсъ, понеже променише више ꙋписани Тръсѣнии нихни ѡчине съ жꙋпан Пръвꙋл велики бан; тако дадоше тръсѣнии негове ѡчине въсех, елико имат ꙋ Тръсѣни, жꙋпанꙋ Пръвꙋлꙋ бан, а жꙋпан Пръвꙋл бан такогере даде свою село вже що се зовет Слътиюра да ест тръсѣном що сꙋт више ꙋписани.

И паки да им єст свѣтомȣ монастирȣ дєл Нѣгомир съ братиꙗм си и Ѡпрєн съ братиꙗм си, понєжє промєнишє със жȣпан Пръвȣл вєлики бан, тєрє дадошє Нѣгомир и Ѡпрѣ съ братиꙗм си въсє нєговє дєла, варє єлико имат ȣ Тръсѣни, а жȣпан Пръвȣл бан такогєрє дадє им ҂д҃с аспри готови, тєрє покȣпи є҃ ȣжє ѡт Мъдȣлари ѡт Сръбȣл и ѡт Микȣл и ѡт Станчюл и ѡт Сора и ѡт Шєрбан; дадє тєнхзи є҃ ȣжє да сȣт Нѣгомирȣ и Ѡпрєн съ братиꙗм си ѡчинȣ и ѡхаба.

И паки да им єст дєл Нѣготъ и синовом єго, варє єлико имат ȣ Тръсъ, понєжє промєни жȣпан Пръвȣл бан със Нѣготъ и съ синови єго; тако дадє Нѣготъ нєгов дєл въса, варє єлико имат ȣ Тръсъ, а жȣпан Пръвȣл бан такогєрє дадє нєгов дєл ѡт Добричани въса.

А потом приидє жȣпан Пръвȣл, Кралєвски бан, прєд господство ми тєрє приложи въсє вишє ȣписани ѡчинє свѣтомȣ монастирȣ вишє рєчєна.

Сєго радї, мȣ дадох и господство ми, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ и ѡхабȣ и ни ѡт когожє нєпотъкновєно, по рєч господства ми.

Свєдєтєлиє: жȣпан Пръвȣл Кралєвски бан и жȣпан Драгич бивши дворник и жȣпан Манѣ вєлики дворник и жȣпан Өєѡдор вєлики логофєт и Бълꙁан вистиꙗр и Радȣл спатар и Станко пєхарник и Драгич комис и Шєрбан столник и Драгȣл и Михнѣ вєлици постєлници. Исправник, Өєѡдор вєлики логофєт.

И аз, многогрѣшнїи Стоꙗн граматик, єжє написах въ Тръговищє, мѣсєца апрїлиє д҃ дьни, въ лѣт ҂зл҃ѕ.

† Іѡ Радȣл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei ⟨şi⟩ dumnezeieştii mănăstiri care se numeşte Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei, preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină partea lui Şerban şi a fiilor lui, oricît se va alege în Tîrsa, pentru că a schimbat jupan Pîrvul mare ban cu Şerban; astfel a dat Şerban cu fiii săi ocina lor mai sus scrisă din Tîrsa să fie a jupanului Pîrvul mare ban, iar jupan Pîrvul ban deasemenea a dat ocina lui oricît are la Bîrluiu să-i fie ocină lui Şerban şi fiilor lui.

Şi iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri ocină partea lui Drăgan şi partea lui Oprea cu fraţii săi şi partea lui Stanciul cu fraţii săi şi partea lui Voico cu fraţii săi şi partea lui Bunea cu fraţii săi şi partea lui Oprea cu fraţii săi şi partea lui Stan cu fraţii săi şi partea lui Oprea cu fraţii săi, toate părţile lor, oricît vor avea în Tîrsa. Pentru că tîrsenii mai sus scrişi şi-au schimbat ocinele lor cu jupan Pîrvul mare ban; astfel, tîrsenii şi-au dat toate ocinele lor, cîte au în Tîrseni jupanului Pîrvul ban, iar jupan Pîrvul ban a dat de asemenea tot satul său, care se numeşte Slătioara, să fie tîrsenilor, care sînt mai sus scrişi.

Şi iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri partea lui Neagomir cu fraţii săi şi a lui Oprea cu fraţii săi, pentru că au schimbat cu jupan Pîrvul mare ban, de au dat Neagomir şi Oprea cu fraţii săi toate părţile lor ori cîte au în Tîrseni, iar jupan Pîrvul ban de asemenea le-a dat 4 200 aspri gata, de au cumpărat 5 funii din Mădulari de la Sîrbul şi de la Micul şi de la Stanciul şi de la Sora şi de la Şerban; au dat acele 5 funii, ca să-i fie lui Neagomir şi lui Oprea cu fraţii săi ocină şi ohabă.

Şi iarăşi să le fie partea lui Neagotă şi a fiilor lui, oricît au la Tîrsa, pentru că au schimbat jupan Pîrvul ban cu Neagotă şi cu fiii lui; astfel şi-a dat Neagotă partea lui toată, oricît are în Tîrsa, iar jupan Pîrvul ban, de asemenea şi-a dat toată partea lui din Dobriceani.

Iar apoi, a venit jupan Pîrvul, ban al Craiovei, înaintea domniei mele, de a dăruit toate ocinile mai sus scrise sfintei mănăstiri mai sus zise.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Manea mare vornic[1] şi jupan Theodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Staicu paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Şi eu, mult păcătosul Stoian gramatic, care am scris în Tîrgovişte, luna aprilie 4 zile în anul 7036<1528>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 304 (Bistriţa, I/5).
Orig., perg. (55 × 35,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1777; alte traduceri ibidem, ms. 192, f. 134; 201, f. 8v—9v şi 713, f. 635v—636 şi la Arh. St. R. Vîlcea, Condica m-rii Bistriţa, ms. 72, nr. 5.
EDIŢII. Trad., *D.I.R.*, *B.*, 40—41.

48

<1528> aprilie 28.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana toată vama de la Vîlcan.

† Милостїю божїєю, Їѡ Радꙋл коєвода и господинь въсꙋи ѕємли Ѹгровлахїнскою, синь прѣдобраго Радꙋл коєвода. Дават господство ми светомꙋ монастирꙋ нарицаємаго Тисмана, ꙗкоже да мꙋ єст вама ꙋ Влъкана въса, варє колико кє бит. И нитко дрꙋгꙋ метахꙋ да нє имат сьс тон вамꙋ, понєжє сьм помиловал и приложил господства ми тон вамꙋ щѡ єст вишє писано, како да мꙋ єст катагодинꙋ нєпотъкновєно, до живота господства ми.

Єго радї, нихто метахꙋ да нє имат и да нє бантоват ни ѡт правители господства ми, ни ѡт двор господства ми, ни нихто да нє смѣєт досаждаєт или бантоват прєд сию книгꙋ господства ми. А кто сє биѡ покꙋсил бантоват, а тогаи чловєка зло кє патит ѡт господства ми. А ино нє кє бит, по рєч господства ми.

Исправник, Балаꙋр вєл логофєт.
Пис априлїє к҃ дьни.
† Їѡ Радꙋл кѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

---

[1] După alte documente, Manea este acum: fost mare vornic.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului Radul voievod. Dă domnia mea sfintei mănăstiri numite Tismana, ca să-i fie vama de la Vîlcana toată, oricît va fi. Şi nimeni altul să nu aibă amestec cu acea vamă, pentru că am miluit şi am dăruit domnia mea acea vamă, care este mai sus scrisă, ca să-i fie în tot anul neatinsă, cît va fi viaţa domniei mele.

De aceea, nimeni să nu aibă amestec şi să nu tulbure, nici din dregătorii domniei mele, nici din curtea domniei mele, nici nimeni să nu cuteze să supere sau să tulbure înaintea acestei cărţi a domniei mele. Iar cine ar încerca să tulbure, acel om rău va păţi de la domnia mea. Şi altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Balaur mare logofăt.

Scris aprilie 20 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 305 (Tismana, XC/1).
Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 134 v.
Datat după domn şi Balaur, marele logofăt.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 41—42.

49

1528 (7036) aprilie 21, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş ocine în Futeşti şi balta din faţa satului.

† Єлици дȣхѡм божїимь водїми, съїи сȣт синовє божїи, ꙗкожє рєчє божєствнїи апостоль ємȣжє въ слѣд тєкȣщих ижє правдєлюбитєлиє и блажєнїи ѡн глас радованїє чающє оуслышати: „Прїидѣтє благословєнїи ѡтца моєго наслѣдȣитє оуготовванноє вам царство ѡт сложєнїа мирȣ, възалках бо сє дастє ми ꙗсти възждѫдах сє и напоистє мє, странєнь бєх и въ тѫмници и послоужистє ми“.

Сыи ȣбо сладчаишїи глас благаатворєщим ȣслышати єго въкȣпѣжє и вънити въ царство нєбѣсноє и наслѣдникѡм быти благыим онєм ꙗжє око нє видє и оухо нє слыша и на сръдцє чьловєкȣ нє възыдє, ꙗжє ȣготова Богь любєщїим єго. Такождє и грѣшниє ѡтсилаємиє въ ѡгнь вѣчнїи ȣслишати єст ꙗко нє съхраншим господа Бога заповєд, нижє алчюща, нижє жєдоуща, нижє болна ни въ тємници сȣща ни посѣтившимь, ни послȣжившим.

Сїꙗ ȣбо мы поминаєшє нє подобаєт ѡтлагати врѣмєна, или час нє вѣдєшє въ кыи час господь наш прїидєт и въсако нєготових и нє имȣщє свѣтил, ни кы своѫ горѣщих, ни бдєших ѡбрѣщєнни нѫ ȣбо ащє и тєшким брѣмєнєм ѡдръжими єсмо и лютою стрєлою грѣх радї ȣꙗзвихѡм сє. Нѫ господь нашь Їсȣс Христос щєдрь и милостивь єсть, къ въсєм рȣци простираєт ꙗко ѡтць къ възлюблєнномȣ синȣ. Сам бо рєч въсєчєстнїими и прѣчистими своими ȣсти: „ꙗко нє хощȣ съмръти грѣшномȣ, нѫ ꙗко обратити сє ємȣ и живȣ бити; и нє прїидох призвати правдєнїє,

нѫ грѣшнии въ покаанїе". Ꙗкоже многїи ѡбитѣли по мерȣ добродетелїи дображе дѣла многообразна сȣт сырѣч любов, милостинѣ, пость и въздръжнїе, вѣра, надежда; и ꙗко многыгрѣшных и низȣвлекомих милосръдие възводит и милȣеть и синоположенїа споблѣеть радї тъчїю ѡбращенїа. Ꙗкоже рече: „не хощȣ съмръти грѣшномȣ, нѫ ꙗко обратити се емȣ живȣ бити и вънити въ радость господа своего".

Сего радї ниже прѣжде нас бывши владателїе, царие и кнези, сїа слышеще земльна добре въ съмирени ȣстроивше и сими небесна приѡбрѣтошѫ и царствїа небеснаго сподобышѫ сѧ, ꙗкоже и пророкь Давидь глаголеть: „Блаженнимьже ѿпȣстишѫ сѧ безаконїа и имьже прикришѫ сѧ грѣси; блажень мѫж емȣже невъмѣнит емȣ господь грѣха". И пакы: „Имже образом желаеть елень на источникы воднїе, сице желает дȣшѫ моа к тебѣ боже".

Сице желах и въжделѣх и азь въ Христа Бога благовѣрнии и „благочистивїи и богѡмьхраними и самодръжавнїи Їѡ Радȣл великыи воевода и господинь въсои земли Ȣгровлахїискои и Подȣнавїю сынь великаго и прѣдобраго и свѣтопочившаго Їѡ Радȣла воеводе, прїимисмо съ въсѣм сръдцемь и благыим произволенїемь да бȣдемо новїе ктитори и хранителие и ѡбновителїе и ȣкрѣпители свѣщеннїе и честнїе обытели прѣсвѣтеи честѣи прѣблагословеннеи владїчице нашои, Богородици и присно дѣвеи Марїе и честное еи ȣспенїе, монастирȣ нарицаемаго Ꙗргиш, ꙗкоже да мȣ ест ȣ Фоȣтещи дел Ꙗлбȣлѡв Рогозȣ сва, понеже прїиде жоȣпан Ꙗлбȣл дворника Рогозов пред господства ми тере ю подаде и приложи дел его въса свѣтомȣ више реченомȣ храмȣ, сам, своимѡм доброѡмволю дȣше своѫ радї и дȣше радї родїтелю емȣ Наиȣл Рогоз и почто радї родїтелѣ его Наиȣл ѡи си ест загынȣл главѡм радї сына своего Ꙗлбȣла дворника.

И пакы да мȣ есть ȣ Фȣтещи дел Бадев сва, понеже ю покȣпи егȣмена Геѡргїа и братїе[1] за хас͠н аспри.

И да мȣ есть такожде ȣ Фоȣтещї ѿ пол села четвръти дел, дела Сѡнѣсева сва, понеже ю покоȣпи егȣмена и братїе ѿ свѣти монастир[2] ѿ Сѡнѣсь за хн͠ аспри, тере е приложи свѣтомȣ монастирȣ.

И да мȣ есть блата сва еже есть противȣ селѡм Фȣтещомȣ дори до падает ȣ Дȣнавȣ и по белѣзех що есть знамена ѡ слȣга господства ми жоȣпан Нѣгое вел дворник[3], да есть свѣтомȣ монастирȣ понеже ю приложи господство ми ꙗкоже да есть више реченномȣ храмȣ и свѣтомȣ монастирȣ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ни ѿ когоже непотѫкновенно. И да есть божественым инокѡм ꙗже въ нею живȣщих въ пищȣ и въ оукрѣпленїе, а господство ми вѣчное въспоминанїе.

Еще же и заклинанїе поставлѣемь господство ми, како по съмръти господства ми, кого изберет господь Богь быти господарь и ѡбладател Влашкои Землю или ѿ сръдечнаго плода господства ми или ѿ сьродникь господства ми или, по грѣсех наших, ѿ ино племеник, аще кто почетет и ȣтвръдит и поновит и съхранит сьи хрисовȣл господства ми, того господь Богь да почетет и ȣтвръдит и съхранит въ господствѣ его; а аще лиже не почтет и не поновит и не ȣтвръдит и не съхранит сьи хрисовȣл господства ми, нѫ разорет и поперет, того господь Богь не почтет и не ȣтвръдит и не съхранит въ господствѣ его, нѫ да га ȣбиет

---

[1] Cuvintele: „егȣмена ... братїе" sînt scrise ulterior, cu altă cerneală.
[2] „ „егȣменна ... монастир", la fel.
[3] „ жоȣпан ... дворник, de asemenea.

ꙁде тѣлѡм, а въ бꙋдꙋщим вѣцѣ дꙋша его. И да мꙋ ест съпостатницꙋ прѣчиста Бого мати на страшнѣм и нелицемѣрнѣм сꙋдїще, идеже лицемѣрїе нѣст и да имат оучестїе съ Іоудою и съ тръклетим Ѧрїею и съ инѣми Іоудене еже възѫпише на господа Бога и спаса нашего Ісꙋса Христа и рекошѫ: „крьв его на нас“ и на чедѣх их, еже есть и бꙋдет въ вѣкы.

Сеже и свѣдѣтелїе: жоупан Пръвꙋл велики бан Кралевски и жꙋпан Драгич бывши дворник и жоупан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдор бив логофеть и жоупан Бъладꙋр велики логофет и Блъсан вистиıар и Радѵл Фꙋрковикю спатар и Станко пехарник и Драгичи комис и Шербан столник и Драгꙋл и Михнѣ велици постелници. Исправник, Дръган постелник.

Ѧзь, Пъдꙋре, еже написах въ настолнии град Тръговище, мѣсеца априлїе ка҃ днь, въ лѣт ҂зл҃ѕ.

Іѡ Радѵл вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Cîți se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceştia sînt fiii lui Dumnezeu, precum a spus dumnezeiescul apostol, căruia mergînd pe urmă cei iubitori de dreptate, aşteaptă a auzi glasul fericit de bucurie: „Veniți binecuvîntații părintelui meu să moşteniți împărăția pregătită vouă de la facerea lumii, că flămînd am fost şi mi-ați dat să mănînc, însetat am fost şi m-ați adăpat, străin am fost şi m-ați cercetat, gol am fost şi m-ați îmbrăcat, bolnav şi în temniță şi mi-ați slujit“.

Acest glas cel mai dulce îl vor auzi făcătorii de bine şi în acelaşi timp vor intra în împărăția cerurilor, să fie moştenitorii bunătăților pe care ochiul nu le vede, urechea nu le aude şi pe care inima omului nu le pătrunde, dar pe care Dumnezeu le pregăteşte celor ce-l iubesc. Asemenea cei păcătoşi, trimişi în focul cel veşnic, vor auzi că n-au păzit poruncile domnului Dumnezeu, că nu l-au săturat, nici cînd a fost flămînd, nici cînd a fost însetat şi nu l-au cercetat şi nu i-au slujit, nici cînd a fost bolnav, nici cînd a fost în temniță.

De aceea noi, amintindu-ne că nu trebuie să amînăm, neştiind tîmpul, nici ceasul în care va veni domnul nostru şi pe fiecare ne va găsi nefiind gata şi nu vor avea luminile lor aprinse, nici nu vor veghea, pentru că încă cu grea povară sîntem împovărați şi am fost răniți de săgeata cea neîndurată a păcatului. Ci domnul nostru Iisus Hristos este îndurător şi milostiv, către toți îşi întinde mîinile ca un tată către fiul său cel iubit. Pentru că singur a spus cu preacurata şi preacinstita sa gură: „Că nu vreau moartea păcătosului, ci că să se îndrepte şi viu să fie; că n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoşi la pocăință“. Precum sînt multe lăcaşuri după măsura faptelor bune, iar faptele bune sînt în multe chipuri, ca: iubirea, milostenia, postul şi înfrînarea, credința, nădejdea; că pe mulți păcătoşi şi copleşiți cu milostenie îi ridică şi numai pentru îndreptare şi-a jertfit chiar pe fiul său, după cum zice: „Nu vreau moartea păcătosului, ci ca să se îndrepte şi să fie viu şi să intre întru bucuria domnului său“.

De aceea şi cei care au fost mai înainte de noi stăpînitori, împărați şi cnezi şi au auzit acestea, pe cele pămînteşti bine le-au orînduit întru smerenie şi prin acestea au aflat cele cereşti şi s-au învrednicit de împărăția cerească, după cum grăieşte şi proorocul David: „Fericiți cei cărora li se iartă fărădelegile şi li se şterg păcatele; fericit este bărbatul căruia domnul nu-i socoteşte păcatele“. Şi iarăşi: „După cum doreşte cerbul după izvoarele apelor tot aşa doreşte sufletul meu către tine, doamne“.

Tot astfel am dorit şi am însetat şi eu, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Dumnezeu păzitorul, singur stăpînitorul, Io Radul mare voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei şi al Podunaviei, fiul marelui şi preabunului şi sfîntrăposatului Io Radul voievod, am primit din toată inima şi cu bunăvoinţă ca să fim ctitori noi şi ocrotitori şi înnoitori şi întăritori ai sfîntului şi preacinstitului lăcaş al preasfintei, cinstitei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, mănăstirii numite Argeş, ca să-i fie la Futeşti partea lui Albul Rogoz toată, pentru că a venit jupan Albul Rogoz vornic înaintea domniei mele, de a dat şi a dăruit toată partea lui sfîntului hram mai sus spus, singur, de buna voia lui, pentru sufletul său şi pentru sufletul părintelui său Nanul Rogoz şi pentru că părintele său Nanul şi-a pierdut capul pentru fiul său Albul vornic.

Şi iarăşi să-i fie în Futeşti partea lui Badea toată, pentru că a cumpărat-o egumenul Gheorghie şi cu fraţii de la Badea, pentru 1 250 aspri.

Şi să-i fie de asemeni la Futeşti din jumătatea satului a patra parte, partea lui Oneasa toată, pentru că a cumpărat-o egumenul şi fraţii din sfînta mănăstire de la Oneasa, pentru 8 000 aspri, de adăruit-o sfintei mănăstiri.

Şi să-i fie balta toată, care este în faţa satului Futeşti, pînă unde dă în Dunăre şi pe semnele pe care le-a însemnat sluga domniei mele jupan Neagoe mare vornic, ca să-i fie sfintei mănăstiri, pentru că a dăruit-o domnia mea, ca să-i fie ocină şi ohabă mai sus numitului hram şi sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins. Şi să fie dumnezeieştilor călugări care trăiesc în ea de hrană şi de întărire, iar domniei mele de veşnică pomenire.

Încă şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va înnoi şi va păzi acest hrisov al domneiei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări şi nu va păzi acest hrisov al domniei mele, ci-l va strica şi-l va călca, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească, să nu-l întărească şi să nu-l păzească în domnia lui, ci să-i ucidă aci trupul şi în veacul viitor sufletul lui şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu la înfricoşata şi nefăţarnica judecată, unde nu este făţărnicie. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu ceilalţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis, „sîngele lui asupra noastră“ şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci.

Iată şi martori: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Balaur mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul Furcovichiu spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Drăgan postelnic.

Şi eu, Pădure, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna aprilie 21 zile, în anul 7036 <1528>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 306 (Ep. Argeş, XXII/13).
Orig. perg. (52 × 43), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din sec. XVIII; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 399 şi 708, f. 331v—332.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 42—44.

50

1528 (7036) aprilie 28, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte fiicelor Bucuresei părţile lui Bucur, Bunilă, Stănilă şi Dragomir din Şasa, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Иѡ Радѵл воивода и господинъ въсѡи земли Ѡѵггровлахїискои, синь прѣдобраго и великааго Радѵл воиводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Бꙋкꙋрѣсе и сьс дъщерем си, по име Станка и Драголи и Ѡприша и Сора и сьс них синовим, ꙗкоже да мꙋ ест ꙋ Шаса дел Бꙋкꙋрѡв въса, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ, дѣдинꙋ и дел Бꙋнилѡв, четврьти дел, понеже покꙋпише ѡт Бꙋнилъ, за м҃з аспри. И да мꙋ ест дел Стънилѡв и Драгомирѡв вьса, понеже покꙋпише ѡт синови Стънилѡв и Драгомирѡв, за ҂а҃с аспри.

А потѡм, имаше Бꙋкꙋрѣс<е>вѡм дьщерем прꙋ <прѣд>[1] господство ми със Дꙋмитрꙋ, синь Елъсанꙋ, понеже пре Дꙋмитрꙋ како ест била прьдалика и извади нѣкои книги льжливи. А господство ми гледах и сꙋдих със чьститими болѣри господства ми и изнаидѡх како не ест била прьдалнка, нꙋ ест била дьщерем Бꙋвꙋрѣсе таи ѡчинꙋ више речено, а Дꙋмитрꙋ, ѡн ест ѡстал ѡт закон ѡт прѣд господства ми и раздрах мꙋ книги.

Сего радї, дадѡх господство ми дъщерем Бꙋкꙋрѣсе, ꙗкоже да им ест вь ѡчинꙋ и вь ѡхабꙋ ним и синовѡм и внꙋкѡм и прѣвнꙋчетѡм им. И варе комꙋ се прѣжде сълꙋчи сьмрьть, пръдалика да нѣст, анꙋ да ест ѡствшем им. И ни ѡт когоже непотѧкновено, по ѡризмо господства ми.

Сеже сведѣтели ест: жꙋпан Прьвꙋл великомꙋ бан Кралевскомꙋ и жꙋпан Драгич бив дворник и жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Θеѡдор бив лѡгѡфет и жꙋпан Баладꙋр велики лѡгѡфет и Ельѯан вистиꙗр и Радѵл спатар и Станко пехарник и Драгич комис и Шербан столник и Драгꙋл и Михнѣ велици постелници. Исправник, Роман граматик.

И аз, Станчюл, еже написах въ настол град зовомааго Тръговище, мѣсеца априлїе к҃и дьнь, в лѣт ҂з҃л҃ѕ.

† Їѡ Радѵл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

---

[1] Text necitet.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Bucuresei şi cu fiicele sale, anume Stanca şi Dragolea şi Oprişa şi Sora şi cu fiii lor, ca să le fie în Şasa partea lui Bucur toată, pentru că le este veche şi dreaptă ocină dedină şi partea lui Bunilă a patra parte, pentru că au cumpărat de la Bunilă pentru 47 aspri. Şi să le fie partea lui Stănilă şi a lui Dragomir toată, pentru că au cumpărat de la fiii lui Stănilă şi ai lui Dragomir pentru 1200 aspri.

Iar apoi, au avut pîră fiicele Bucuresei 〈înaintea〉 [1] domniei mele cu Dumitru, fiul lui Vîlsan, deoarece a pîrît Dumitru că a fost prădalică şi a scos nişte cărţi mincinoase.

Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii boieri ai domniei mele şi am aflat domnia mea că acea ocină mai sus-zisă n-a fost prădalică ci a fost a fiicelor Bucuresei, iar Dumitru, el a rămas de lege dinaintea domniei mele şi i-am spart cărţile.

De aceea, am dat domnia mea fiicelor Bucuresei ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui i se va întîmpla moarte mai înainte, prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martorii sînt: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Balaur mare logofăt şi Vîlxan vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Draghici comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Roman gramatic.

Şi eu, Stanciul, care am scris în cetatea de scaun numită Tîrgovişte, luna aprilie 28 zile, în anul 7036 〈1528〉.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Tg. Jiu, nr. 18.
Orig. perg. (25 × 28), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.—rom.*, 90—91.

51

1528 (7036) mai 5, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii de la Argeş jumătate din Piteşti, însă din sat, din moară şi din vamă.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои зємлє Ꙋгровлахїискои, синъ вєликаго и добраго Радꙋл воивода. Дават господство ми сиє повєлѣнїє господства ми свѣтомꙋ и божєствномꙋ монастирꙋ ѡт Ѩргиш, идєжє єст храм и ѡбитѣли прѣсвѣтѣи, чистѣи прѣблагословєнѣи владичицєи нашє Богородїцє и присно дєвѣи Марїє и чєстною єи ꙋспєниє и чєстнѣишомꙋ ѡтцꙋ єгꙋмєнꙋ Їєромонахꙋ кꙋр Гєѡргиє и въсєм свѣщєно инокѡм живꙋщє въ свѣтомꙋ мєстꙋ томꙋ, ꙗко да

---

[1] Text neciteţ.

им єст пол<овино> ѡт Питєщи и ѡт сєлꙋ̆ и ѡт водєницє и ѡт вамє, ѡт свє що єст биѡ дєл жꙋпанꙋ Ѡанчє вистиꙗра.

Понєжє покꙋпих господство ми ѡт братиє Ѡнчєвꙋ и ѡт нєгово дъщєрꙋ, за ҂л҃ аспри. А потѡм господство ми приложих въ свѣти монастирꙋ, ꙗко да єст свѣтомꙋ мєстꙋ въ ꙋ̆крѣплєнїє и божєствним инокѡм въ пищꙋ и въ ꙋстрабꙋ, а господство ми и родїтєлєм господство ми, вѣчноє въспоминанїє.

Сєго радї, им дадох и господство ми ꙗко да им бꙋдєт въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и ни ѡт когожє нєпотъкновєно въ вѣки, по ѡризмо господства ми.

Свєдѣтєлїє: жꙋпан Пръвꙋл бан Кралєвски и жꙋпан Манѣ Пєршанꙋл бивших дворник и жꙋпан Нѣгоє дворник и жꙋпан <Θєодор>[1] бивши логофєт и жꙋпан Балаꙋр логофєт и Вълꙋ̆ан вистиар и Радꙋл спатар и Стаико пєхарник и Драгич комис и Шєрбан столникꙋ и Драгꙋл и Михнѣ постєлници вєлици.

И аз, Татꙋл начиртах въ настолни град Търговищє, мѣсєца маи є҃ дьни, в лѣт ҂ꙁлѕ҃.

Исправник, Бълаꙋр вєлики логофєт.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri de la Argeş, unde este hramul şi lăcaşul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi preacinstitului părinte egumen ieromonah chir Gheorghie şi tuturor sfinţilor călugări care vieţuiesc în acel sfînt loc, ca să le fie jumătate din Piteşti şi din sat şi din mori şi din vămi şi din tot ceea ce a fost partea jupanului Oancea vistier.

Pentru că a cumpărat domnia mea de la fraţii lui Oancea şi de la fiica lui, pentru 30 000 aspri. Iar apoi, domnia mea am dăruit la sfînta mănăstire, ca să fie acestui sfînt loc de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de folosinţă şi domniei mele şi părinţilor domniei mele, veşnică pomenire.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins în veci, după porunca domniei mele.

Martori: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Manea Perşanul fost vornic şi jupan Neagoe vornic şi jupan 〈Teodor〉[1] fost logofăt şi jupan Balaur logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spatar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici.

Şi eu, Tatul, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 5 zile, în anul 7036 〈1528〉. Ispravnic, Balaur mare logofăt.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 307 (Ep. Argeş, XLIV/2).
Orig., hîrtie (21,5 × 30), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 44.

---

[1] Loc rupt.

1528 (7036) mai 25.

Radu de la Afumați voievod dăruiește m-rii de la Argeș jumătate din satul Pitești, din vecini, din cîmpul de hrană, din moară și din vamă. De asemenea moara de la Dîrzul.

† Милостїю божїею, Їѡ Радѹл воевода и господинь въсои земли Ѹггровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Радѹла воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ и божественномѹ монастирѹ ѡт Аргишѹ, еже глаголемїи, идеже ест храм ѡбитѣли прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владичице нашои Богородице и присно деви Марїа и свѣтои еи ѹспенїе и чьстнѣишомѹ ѡтцѹ егѹменѹ їеромонах кѹр Геѡргїе и въсем божественим иноком живѹщих въ свѣтомѹ мѣсто томѹ, ꙗкоже да им ест село половинѹ ѡт Питещї, ѡт вечинни пол и ѡт поле еже ест за хранѹ пол и ѡт водѣницї пол, али водѣнице еже сѹт на Дръзѹл свем и ѡт вама пол, по тѫкмежѹ еже ест ѹтъкмил жѹпан Татѹл логофет и съ болѣри и мегїꙗши ѡт ѡколо.

Понеже покѹпи господство ми ѡт Радѹл, брат Ѡанчевѹ и ѡт дъщерѹ емѹ, за ҂л̃ аспри. А потом господство ми приложих више реченни ѹ свѣтомѹ монастирѹ Аргишѹ, да мѹ сѹт монастирѹ въ ѹкрѣпленїе и свѣтим иноком въ пищѹ, а господство ми въ вѣчнное въспоминанїе.

Сего радї, им дадох и господство ми свѣтомѹ монастирѹ въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ и ѡт ни когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже сведетелїе: жѹ<пан Пръ>[1]вѹл велики бан Кралевски и жѹпан Драгич <бив вел>[1] дворник и жѹпан Нѣгое велики дворник и <жѹпа>[1]н <Т>[1]ѹдѡр бивше логофет и жѹпан Баладѹр велики логофет и Блъсан вистїꙗр и Радѹл сп<ат>[1]ар и Станико пехарник и Драгич комис и Шербан столник и Драгѹл и Михнѣ <в>[1]елицї постелницї. Исправник, Трифа логофет.

И аз, Дѹмитрѹ, пис мѣсеца маи к͠е дьни, в лѣт ҂з͠лѕ.

† Їѡ Радѹл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri care se numește de la Argeș, unde este hramul și lăcașul preasfintei, curatei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și sfintei ei uspenii și cinstitului părinte egumen ieromonah chir Gheorghe și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie jumătate din satul Pitești, jumătate din vecini, jumătate din cîmpul care este de hrană și jumătate din mori, însă morile care sînt la Dîrzul toate și din vamă jumătate, după întocmirea care a întocmit-o jupan Tatul logofăt și cu boierii și megiașii din jur.

---

[1] Loc rupt.

Pentru că a cumpărat-o domnia mea de la Radul, fratele lui Oancea şi de la fiica lui, pentru 30 000 aspri. Iar după aceea, domnia mea am dăruit cele mai sus zise la sfînta mănăstire Argeş, ca să-i fie mănăstirii de întărire şi sfinţilor călugări de hrană, iar domniei mele de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martorii: jupan ⟨Pîr⟩[1]vul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici ⟨fost mare⟩[1] vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi ⟨jupa⟩[1]n ⟨T⟩[1]udor fost logofăt şi jupan Balaur mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Trifa logofăt.

Şi eu, Dumitru, am scris, luna mai 25 zile, în anul 7036 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 308 (Ep. Argeş, XLIV/3).
Orig., hîrtie (22 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 45.

53

⟨1528⟩ **mai 30.**

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Govora ocină în Curtişoara.

† Милостїю божїю, Їѡ Радѵл воєвода и господинь въсои землє Ꙋгггрровлахискоє, синъ великаго и прѣдобраго и покоинаго Влада[2] воєвода. Дават господства ми сїю повѣленїє господства ми свѣтомꙋ мꙋнастир єжє нарєцаєт сє Говора, идєжє єст храм ꙋспенїє прѣсвѣти Богородицє, ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ ꙋ Кꙋртишоара, ѡт дєл попєв Вранланов половин и ѡт прєз вьсєм хотар, а шєстаго дєл, и полю и ѡт шꙋм и ѡт вода и посвꙋдє, ѡт хотар до хотар, понєжє сїю ѡчинꙋ вишє рєчєнꙋ а господства ми съм възєл радї єдна дєшꙋгꙋбинꙋ, понєжє ꙋбил сꙋт синови попєв Вранланов єдин чловєкъ тєрє єст ꙋмрєл. Тажє, ꙋ тєм, господства ми коматє нє съм ѡбрєтал, да ꙋзємаєм радї сїю дєшꙋгꙋбинꙋ, нѫ съм ꙋзєл господства ми ѡт дєл за ѡчинꙋ попєв Вранланов половинꙋ, прєз въсєм хотар.

А потом, господства ми съм помилоѵвал по слꙋг господства ми, по Корлатꙋ, със сїю дєл за ѡчинꙋ, ꙗкожє да сє прихранити и да бꙋдєт господства ми въспоминанїє.

А слꙋг господства ми єжє вишє рєх, Корлатꙋ, нѣст моглъ дръжат сїю вишє рєчєнꙋ ѡчинꙋ, нѫ єст сътворил продадєна. А ꙋ тєм, господства ми нє хощꙋ ѡставити продастъ дрꙋгꙋ болѣринꙋ, нѫ съм паки покꙋпил господства ми ѡт Корлатꙋ тєрє съм дал х҃є аспри готови Корлатов. А потомꙋ, господства ми.

---

[1] Loc rupt.

[2] În loc de: Радѵла.

съм даровал и помилоѵвал на свѣта монастир еже вишерѣх, ꙗкоже да бȣде свѣтомȣ монастир въ ȣтврьждение, а господства ми да ми бȣде въ испоминанїе въ вѣки.

Се<го> радї, закленанїе ещеже поставлѣем господства ми кого съберет господъ Богъ бити господарь по съмрътъ господства ми, или ѡт сръдце господства ми или ѡт served родни господства ми или ино племеник и хощет помилоѵват и ȣкрѣпит и чьстити и хощет поновит сїю книг господства ми, того господь Богȣ да га чьстити със господствїе и да имат дȣшȣ его покоенїе вецѣх, амин; а кого хощет поперет и разорит сїю помилоѵванїе и въспоминанїе господства ми, того господь Богȣ да га поперет и да разорит тѣло его вѣцѣ и да имат честею със Юда и съ Арїа и със ини Їȣдеи еже възъпише ні господа Бога: крьв его на них и на чед на них, да ест проклет ѡт т҃нї ѡтць еже вь Некеи.

Сеже и сведетеле поставлѣем господства ми: жȣпан Пръвȣл бан и жȣпан Дръгич бивше дворник и жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Тȣдор велики логофет и жȣпан Ельсан велики вистїiар и Радѵл велики спатар и Драгич вел комис и Станко велики пехарник и Шербан столник и Драгȣл и Михнѣ велици постѣлници. И исправник, Тȣдор велики логофет.

Исписах аз, Ратѣ лѡгѡфет, въ настол град Тръговище, мѣсеца маи л҃ дьни, ѡт Адама въ лѣт ҂зи҃.

† Їѡ Радѵл вѡевѡда, милостїю Божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului şi răposatului Vlad[1] voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se numeşte Govora, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Curtişoara, jumătate din partea popii Vîrlan şi de peste tot hotarul a şasea parte şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot, din hotar pînă în hotar, pentru că această ocină mai sus zisă a luat-o domnia mea pentru o deşugubină, pentru că au ucis fiii popii Vîrlan un om, de a murit. Astfel, întru acestea, domnia mea nu am găsit averi, ca să le iau pentru această deşugubină, ci am luat domnia mea din partea de ocină a popii Vîrlan jumătate, peste tot hotarul.

Iar după aceea, domnia mea am miluit pe sluga domniei mele, pe Corlat, cu această parte de ocină, ca să se hrănească şi să fie domniei mele spre pomenire.

Iar sluga domniei mele, care este mai sus zisă, Corlat, nu a putut să ţină această ocină mai sus zisă, ci au făcut-o vînzătoare. Iar întru aceasta, domnia mea nu am voit să-l las ca să o vîndă altui boier, ci am cumpărat-o domnia mea de la Corlat, de i-am dat 5 000 aspri gata lui Corlat. După aceea, domnia mea am dăruit şi am miluit sfînta mănăstire care este mai sus zisă, ca să-i fie acestei sfinte mănăstiri de întărire, iar domniei mele să-mi fie de pomenire în veci.

Pentru aceasta, încă şi blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn după moartea domniei mele sau din inima domniei mele sau din rudele domniei mele sau din alt neam şi va milui şi va întări şi va cinsti şi va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească cu domnia şi sufletul lui să aibă odihnă în veci, amin; iar cine va călca şi va nimici această miluire şi pomană a domniei mele, cu care domnia mea am miluit, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-i nimicească trupul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor. Şi să fie blestemat de cei 318 părinţi de la Nicheia.

---

[1] În loc de: Radul.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Pîrvul ban şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Vîlsan mare vistier şi Radul mare spătar şi Drăghici mare comis şi Staico mare paharnic şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Şi ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Ratea logofăt, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 30 zile, în anul de la Adam 7008 ⟨1500⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, Domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 309 (Govora, IV/1).
Orig., perg. (32 × 30), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1842; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 83 şi 447, f. 103.
Văleatul greşit; datat după sfatul domnesc.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, veac. XIII—XV, p. 269 sub 1500; *D.I.R.*, *B.*, 411—412.

54

⟨1528⟩ iunie 1.

Radu de la Afumaţi voievod dă călugărilor m-rii Tismana venitul vămii de la Vîlcan.

† Милостию божию, Ї҆ѡ Радѹл воєвода и господинь. Дават господства ми сїє повелѣнїє господства ми калꙋгєром ѡт свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Тисмѣна, ꙗкожє да сꙋт волници със сїю книги господства ми да си ꙋзємаєт вама ѡт Вълканꙋ, єжє єст достоанїє свѣтомꙋ монастирꙋ, ѡт вьси людїє що кꙋпꙋєт или хтєт продати и ѡт слꙋгє господства ми и ѡт слꙋгє банов и ѡт слꙋгє вьсєм болѣром; макар сь книги господства ми да си бꙋдєт, єщє да си плащат вама.

И нитко да им нє смѣєт запрєтит или задрьжатни вама, прєз сїю книгꙋ господства ми, єрє кто нєкєт послꙋшати ѡт книг господства ми да си вама плаштат, а калꙋгєри єжє кє бити послꙋшници свѣтомꙋ монастирꙋ да сꙋт волници сьс книг господства ми да их тиглит тєрє да си дават вама. Ꙗ кто хтєт скочит над них, а тогаи чловєка зло щєт патит. Ꙗ ино нєкє бит, по рєч господства ми.

Исправник, Бьлаꙋр вєлики логофєтꙋ.

Пис мѣсєца юнїє а҃ дьни.

† Ї҆ѡ Радѹл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor din sfînta mănăstire de la Tismana, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să-şi ia vama de la Vîlcanu, cît se cuvine sfintei mănăstiri, de la toţi oamenii care vor cumpăra sau vor vinde şi de la slugile domniei mele şi de la slugile banului şi de la slugile tuturor boierilor; măcar cu cartea domniei mele dacă vor fi, tot să-şi plătească vama.

Şi nimeni să nu îndrăznească a-i împiedica sau a le opri vama peste această carte a domniei mele, căci cine nu va asculta de cartea domniei mele ca să-şi plătească vama, iar călugării care vor fi posluşnicii sfintei mănăstiri să fie volnici cu cartea domniei mele să-i tragă ca să dea vama. Iar cine se va ridica asupra lor, acel om rău va păţi. Şi altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Bălaur mare logofăt.

Scris luna iunie ziua 1-a.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 310 (Tismana, XCI/31).
Orig., hîrtie (22 × 21), pecete aplicată, căzută.
Cu două traduceri de la sfîrşitul sec. XVIII şi din 1912; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 134.
Datat după domn şi Balaur, marele logofăt.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 45—46 Facs. *Ibidem*, 424.

55

1528 (7036) iunie 3, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod dăruieşte m-rii Argeş jumătate din Piteşti şi din moară şi din vamă, partea lui Oancea vistier, care s-a hiclenit faţă de Neagoe Basarab voievod.

† Въсе свѣтомꙋ божественномꙋ послѣдꙋещїи Писанїе, рекшомꙋ: „Милости хощꙋ, а не жрътвѣ“. И паки: „Ꙗко милостинѣми ѡцѣшает се грѣси“. <Бла>[1]жени, милостиви, ꙗко тїи помиловани боуѕдет“. Ꙗкоже пророческа дꙋхѡм насищена оуста глаголет: „Блажень мѫж милꙋен вес дьнь наслаждает сѧ господови“. Сиꙗ ꙋбо ѡт божественнаго Писанїе ꙋведѣвше, паки слишахѡм пророка дꙋхѡм свѣтим глаголеща: „Ꙗко слишите ꙋбо царїе и разꙋмѣите, навикнѣте сѫдїе концим земли, вънꙋшите дръжещен множества и гръдещих се ѡ народѣх ꙗзикь, ꙗко дана быст ѡт господа дръжава вам и сила ѡ вишнѣго. Разꙋмѣвше ꙋбо ꙗко вcѣ въ рꙋках божїи сꙋт, елико хощет, ꙋбо комождо ѡт нас подавают“. Нѫ ꙋбо блажень и тръблажень, иже богоданнои богатство добрѣ растачает и далает въ таинѣ богꙋвърꙋченїе емꙋ таланть, ꙗко ꙋбо ꙋсплишите благы ꙋбо и сладки ѡн глас радованїе: „Благыи рабе и вѣрнь, вънида въ радость господа своего“. Сиа ꙋбо слишавше, подобаетже

---

[1] Loc rupt.

и нам вънимати ѡт здешних, ꙗко мало врѣмена и прѣходна сѫт, ꙗкоже и глаголета ꙗко: „Въсѣка слава земльна доврѣмена ест“. Подобашеже и нам поревновати иже прѣжде нас бившим благочьстивиим и свѣто и почивших царїем и господам иже земна добрѣꙋстроивше и сиꙗ добрѣ прѣпроводївших и сими земними небесна приѡбрѣтоши благаа и сих наслѣдоваше, а земна земним ѡставльше.

Єго радї и азь, иже въ Христа Бога благовѣрнии, благочьстивии и Христолюбивїи самодръжавнии, Іѡ Радул воевода, божїею милостию господинь въсои земли Ꙋггровлахиисскои, синь великаго и прѣдобраго Радула воеводе, желанїем въжделѣхь къ въсечьстним и божествним църква, по пророчьскомꙋ слово: имже ѡбразѡм желаеть елень на источники воднїи, сице желаеть дꙋша моа къ въсе свѣтѣи <и>[1] божествнѣи ѡбитѣли свѣтаго монастира господꙋ Богоу и спасоу нашемꙋ Їсꙋсꙋ Христꙋ, да ѡбновимо и милꙋемо елико нам по силѣ.

Єго радї дават посподство ми сии хрисовꙋл господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ и ѡбитѣли глаголемїи Аргишꙋ, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чьстѣи и прѣблагословеннѣи владїчице нашои Богородице и приснои дѣвѣи Марїа и свѣтои еи ꙋсепенїе ичьстнѣишомꙋ ѡтцꙋ егꙋменꙋ їромонах кур Геѡргїе и въсем божествним инокомживꙋщи въ свѣтомꙋ мѣсто семꙋ, ꙗко да им бꙋдет половинꙋ ѡт Питещї, ѡт над въсом хотарѡм и ѡт вама пол и ѡт водѣницї пол, по тѫкмеже <еже>[2] ест сътворил посланога с<л>[1]ꙋга господства ми, жꙋпан Татꙋл логофет и съ въсими болѣри и мегїꙗши еже сꙋт ѡколо Питещом, съ них дꙋше, ѡт над въсех пол. Понеже тиꙗ пол била ест Ѡанчевꙋ вист<иꙗр>[1]ꙋ; тако потом, къда се ꙋхитлени Ѡанча вистиꙗр, а ѡн ꙋкрахе ѡт иманїе покоиномꙋ Басарабе воиводе жилти флоринти ѵ҃ по н҃е аспри, <еже>[1] ꙋчинит аспри ҂к҃҂в и еще сребро за некое потире, за ҂и҃ аспри, кꙋпно чинит ҂л҃ аспри.

А потом, съ изволенїем божїем, даде нам господь Богь быти синь<и на>[1]слѣдницї поксиномꙋ Басарабе воеводе и въ стол родїтелїем нашим, Влашкои Земле. А тко быше ѡстанке Ѡанчевꙋ вистїꙗрꙋ и съ нихно стежанїе, въса прїи<до>[1]шена рꙋкꙋ господства ми.

Ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих съ въсими чьститими правителїе и болѣри господства ми, по правдꙋ и по законꙋ и тако им быст сꙋд: како тко погибе въ хитлѣнство, а своемꙋ стежаниїе и комате да сꙋт господске. А господство ми ꙋ тем, ꙋмилостивих се над кои бише ѡстанцї Ѡанчев вистїꙗрꙋ и ѡт стежанїе емꙋ ... [1] на рꙋкꙋ господства ми; дрꙋго въсе им дадох, нꙋ тъчїю що избрах тои негов дел пол ѡт Питещї, зарадї више реченни ҂л҃ аспри, како да ест платено ѡт тои иманїе покоиномꙋ Басарабе воеводе. А потом, господство ми платих више реченно цено ѡт вистїꙗрꙋ господства ми госпождге Деспине покоиномꙋ Басарабе воиводе, тере покꙋпих тои дел Ѡанчев вистїꙗрꙋ, пол ѡт Питещї, за ҂л҃ аспри. И потом, приложи свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Аргишꙋ ꙗко да ест свѣтомꙋ мѣстꙋ въ ꙋкрѣпленїе, а свѣтим, божествним иноком въ пищꙋ, а господство ми и родїтелїем <госдодства ми, вѣчное въспо>[1]минанїе.

Єго радї, им дадох господство ми ꙗко да им бꙋдет въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ѡт никогоже непотѫкновенно, по ѡризмо господства ми, въ вѣки.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

Єщеже заклинаніе поставлѣем господство ми: по съмрътн господства ми, кого изберет господь Богь бити господинь Влашкои Земле или ѡт сръдичнаго плода господства ми или ѡт съродник господства ми или, по грѣсѣх наших, ѡт иноплеменик, да аще почетет и ꙋтврьдїть и съхранит и поновит сии хрисовꙋл господства ми, тѡго господь Богь да ꙋтв<рьдит>[1]ь и почетет и съхранит въ господствѣ его; а аще ли непочетет и неоутвръдїть и не съхранит, нѫ разорить и попереть и расипит и посрамит сии хрисовꙋл господства ми, <т>[1]огѡ господь Богь да га разорит и поперет и расипит и посрамит въ господствѣ его и да мꙋ ꙋбиет здѣ тѣлом, а въ бꙋдѣщих вѣцѣ, дꙋша его и да мꙋ ест съпостатница прѣчьстїаа Богомати на страшнѣм и нелицемѣрнѣм сꙋдище и да имат ꙋчестїю съ Юдою и съ трьклетим Ярїа и и съ инѣми Їюдеи, иже възъпише на господа <Бога>[1] и спаса нашего Ісꙋса Христа и рекоше: крьв его над них и на чедах их, еже ест и бꙋдет въ вѣкы, амин.

Сеже сведетелїе поставлѣемь господство ми: ж<ꙋпан Пръв>[1]ꙋл Кралевски бан и жꙋпан Драгич бивше дворник и жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдор бивше логофет и жꙋпан Баладꙋр велики логофет и <Вльсан вист>[1]їар и Радꙋл спатар и Станко пехарник и Драгич комис и Шербан столник, Драгꙋл и Михнѣ велицї постелницї. Исправник, Трїфа <лог>[1]о<фет>[1].

И аз, Дꙋмитрꙋ <грамат'ік>[1], пис ꙋ Трьговище мѣсеца юнїе г҃ дьни, в лѣт ҂злѕ҃.

† Іѡ Радꙋл воевѡда, милостїѧ Божїѧ господїнь.

<Pe verso:> ....[1] съи ѡчиеа ест дръжал дъщи Гогошое.

† Urmînd atotsfintei, dumnezeieştii Scripturi, care spune: „Milă vreau, iar nu jertfă". Şi iarăşi: „Prin milostenii se curăţă păcatele". „Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi". Precum şi gura proorocească inspirată de duh spune: „Fericit bărbatul care miluieşte şi în toată ziua se îndulceşte întru domnul". Acestea dar aflînd din dumnezeiasca Scriptură, iarăşi am auzit pe proorocul cel inspirat de duhul sfînt care spune: „Ascultaţi dar împăraţi şi înţelegeţi, pătrundeţi-vă judecători ai capătului pămîntului, auziţi stăpînitori ai mulţimilor şi cei ce vă mîndriţi cu mulţimea limbilor că stăpînirea voastră vă este de la domnul şi puterea de la cel de sus. Înţelegeţi deci că toate sînt în mîinile lui Dumnezeu care, pe cît vrea, dă fiecăruia dintre noi". Dar, fericit şi de trei ori fericit acel care face să crească bine bogăţia dată de Dumnezeu şi care foloseşte în taină talantul dat lui de Dumnezeu ca să auziţi acel glas bun şi dulce de bucurie: „Slugă bună şi credincioasă intră în bucuria domnului tău". Aceasta dar auzind, ni se cuvine şi nouă să ne ridicăm de la cele pămînteşti, că sînt de scurtă vreme şi trecătoare, precum şi spune că: „Toată slava pămîntească este vremelnică". Se cuvine să rîvnim şi noi către cei mai dinainte binecinstitori şi sfîntrăposaţi împăraţi şi domni care au întocmit bine cele pămînteşti şi acestea bine le-au cîrmuit şi prin acestea pămînteşti au dobîndit bunurile cereşti şi pe acestea le-au moştenit iar cele pămînteşti pămîntului le-au lăsat.

Pentru aceasta şi eu, cel în Hristos Dumnezeu binecredinciosul, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, am ridicat dorința către atot cinstitele și dumnezeieștile biserici, după cuvîntul prooroceso: în ce chip dorește cerbul către izvoarele apelor, astfel dorește sufletul meu către atotsfîntul ⟨și⟩[1] dumnezeiescul lăcaș al sfintei mănăstiri a domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-l înnoim și să-l miluim pe cît ne este în putere.

---

[1] Loc rupt.

De aceea dă domnia mea acest hrisov al domniei mele sfintei mănăstiri și lăcașului numit Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și sfintei ei uspenii și preacinstitului părinte egumen ieromonah chir Gheorghie și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acest sfînt lăcaș, ca să le fie jumătate din Pitești, de peste hotarul și din vamă jumătate și din moară jumătate, după întocmirea ⟨pe care⟩[2] a făcut-o sluga trimisă de domnia mea, jupan Tatul logofăt și cu toți boierii și megiașii care sînt în jurul Piteștilor, cu sufletele lor, de peste tot jumătate. Pentru că acea jumătate a fost a lui Oancea vistier; astfel, după aceea, cînd se hicleni Oancea vistier, iar el a furat din averea răposatului Basarab voievod 400 galbeni florinți a cîte 55 aspri, ⟨care⟩[1] fac aspri 22 000 și încă argint pentru niște potire pentru 8 000 aspri, fac împreună 30 000 aspri.

Iar apoi, cu voia lui Dumnezeu, ne-a dat domnul Dumnezeu să fim fiu ⟨și⟩[1] urmaș răposatului Basarab voievod și în scaunul părinților noștri, al Țării Românești. Iar ceea ce i-a rămas lui Oancea vistier și cu agonisita lui, toate au venit la mîna domniei mele.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători și boieri ai domniei mele, după dreptate și după lege și astfel le-a fost judecata: dacă cineva piere în hiclenie, iar agonisita și averile să fie domnești. Iar domnia mea, întru aceasta, m-am milostivit de cei ce au fost urmașii lui Oancea vistier și de agonisita lui ...[1] la mîna domniei mele; toate celelalte le-am dat, afară numai ce s-a ales partea lui, jumătate din Pitești, pentru acei mai sus-ziși 30 000 aspri, ca să fie plătită din aceasta averea răposatului Basarab voievod. Iar după aceea, domnia mea am plătit mai sus-zisul preț din vistieria domniei mele doamnei Despina a răposatului Basarab voievod, de am cumpărat acea parte a lui Oancea vistier, jumătate din Pitești, pentru 30 000 aspri. Iar apoi, am dăruit sfintei mănăstiri de la Argeș, ca să fie sfîntului loc de întărire, iar sfinților, dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților ⟨domniei mele, veșnică⟩[1] pomenire.

De aceea, le-am dat domnia mea ca să le fie de ocină și de ohabă și de către nimeni neatins, după porunca domniei mele, în veci.

Încă blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești fie din rodul inimii domniei mele fie din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va păzi și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va păzi, ci va strica şi va călca şi va nimici şi va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-l risipească şi să-l batjocorească în domnia lui şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare, sufletul lui şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu la înfricoşata şi nefăţarnica judecată şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului ⟨Dumnezeu⟩[1] şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi care au spus: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

Iată martori am pus domnia mea: jupan ⟨Pîrvul⟩[1] Craiovescul ban şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Balaur mare logofăt şi ⟨Vîlsan⟩[1] vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic, Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Trifa logofăt.

Şi eu, Dumitru ⟨gramatic⟩[1] am scris în Tîrgovişte luna iunie 3 zile, în anul 7036 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ ...[1] această ocină au ţinut-o fiica Gogoşoaei.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 311 (Ep. Argeş, XLII/1).
Orig., perg. (60 × 51,1), pecete atîrnată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 46—48.

56

1528 (7036) iunie 6, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte mai multora ocine în Băjeşti şi în Miceştii de Sus.

† Милостїю божїєю, Їѡ Радꙋл воивода и господинь въсои земле Ѹгровлахїискои, синь прєдобраго Радꙋла воєводї. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми Шєрбꙋ съ синовє си, єлици мꙋ Богь даст, ꙗко да мꙋ єст ꙋ Бъжєщи дєл Єтанчꙋлов въса, карє колико им сє избєрꙋт, понєжє ю покꙋпи Шєрб ѡт Єтанчꙋл, за х҃а аспрє. И да мꙋ єст Шєрбꙋ съ синовє си, ѡт дєл Нанꙋ, єднꙋ нивꙋ що сє зовє Пїєтриш, понєжє ю кꙋпи ѡт Нан, за п҃ аспрє. И пак Шєрб съ синовє си, пак да мꙋ єст єднꙋ нивꙋ що мꙋ єст на сєлищє, пак ѡт дєл Нанꙋ, ꙋ Бъжєщи, понєжє га кꙋпи Шєрб ѡт Нан, за д҃ ѡ<б>рок хлєба.

И Нѣгоє съ синовє си да мꙋ єст пак ꙋ Бѫжєщи єднꙋ нивꙋ на силищє, понєжє га кꙋпи Нѣгоє ѡт Нан, за р҃ аспрє.

И синови Драчєви, на имє Балѣ и Мирча и Дꙋмитрꙋ и Боико и Радꙋл и Єтан и съ них синови, пак да им єст ꙋ Бъжєщи дєл ꙋикам си Братꙋлов въса, карє колико им сє избєрꙋт, понєжє ю кꙋпишє синови Драчєв, вишє рєчєни, ѡт Братꙋла, за д҃ волови добри и за д҃ кравє съ млєкам и за в҃ ѡброк жита и за єдна пънꙋра.

---

[1] Loc rupt.

И Ѡпрѣ съ синовє и съ фїꙗстрȣ си, на имє Панȣл, съ синовє си, ꙗко да им єст ȣ Горни Мичєщи дєл Бжрков въса, понєжє покȣпи Ѡпрѣ съ синовє си и съ фїꙗстрȣ си, нарєчєни Панȣл, ѡт дьщєри Бжрков, ѡт Єтънає и ѡт Малѣ, за ф҃ аспрє....[1].

И господство ми сїи въси дадошє кон господство ми.

Єєго радї и господство ми им дадох, ꙗкожє да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синовом их, внȣком и прєвнȣчєтом их въ вѣкы. И въ них пръдалика да нѣст, нȣ да им єст ѡставшим их. И ни ѡт когожє нєпотъкновєно, по рєч господства ми.

Єведєтєлиє: жȣпан Пръвȣл вєлики бан Кралєвски и жȣпан Драгич бивши дво<рник> и жȣпан Нѣгоє вєлики дворник и жȣпан Ѳєѡдор бивши логофєт и жȣпан Бжладȣр вєлики логофєт, Блъсан вистиꙗр, Радул спатар, Драгич комис, Єтанко пєхарник, Шєрбан столник, Драгȣл и Михнѣ постєлници.

И азь, Барнава логофєт, написах въ дивни стол Трьговищє, написах мѣсєца юнїє ѕ҃ дьнь, в лѣт ҂злѕ.

Исправник, Боина портар.

† Їѡ Радул воєвода, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Şerb cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie la Băjeşti partea lui Stanciul toată, oricît i se va alege, pentru că a cumpărat-o Şerb de la Stanciul, pentru 1 000 aspri. Şi să-i fie lui Şerb cu fiii lui din partea lui Nan un ogor care se numeşte Pietriş, pentru că l-a cumpărat de la Nan, pentru 80 aspri. Şi iarăşi să-i fie lui Şerb şi fiilor lui un ogor care este la selişte, tot din partea lui Nan, în Băjeşti, pentru că l-a cumpărat Şerb de la Nan, pentru 4 obroace de pîine.

Şi lui Neagoe cu fiii lui să-i fie în Băjeşti un ogor la selişte, pentru că l-a cumpărat Neagoe de la Nan, pentru 100 aspri.

Şi fiilor lui Dracea, anume Balea şi Mircea şi Dumitru şi Voico şi Radul şi Stan şi cu fiii lor, iarăşi să le fie în Băjeşti partea lui Bratul, unchiul lor, toată, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o fiii lui Dracea mai sus zişi de la Bratul, pentru 4 boi buni şi pentru 4 vaci cu lapte şi pentru 2 obroace de grîu şi pentru o pănură.

Şi lui Oprea cu fiii lui şi cu fiiastrul său, anume Panul, cu fiii săi, ca să le fie la Miceştii de Sus partea lui Bîrcă toată, pentru că a cumpărat-o Oprea cu fiii săi şi cu fiiastru său, numit Panul, de la fiicele lui Bîrcă, de la Stănae şi de la Malea cu 500 aspri.

....[1]

Şi toţi aceştia au dat domniei mele un cal pentru domnia mea.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor, în veci. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

---

[1] Urmează două rînduri şi jumătate şterse cu chinovar.

Martori: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Bălaur mare logofăt, Vîlsan vistier, Radul spătar, Drăghici comis, Staico paharnic, Şerban stolnic, Dragul şi Mihnea postelnici.

Şi eu, Varnava logofăt, am scris în minunatul scaun Tîrgovişte; am scris în luna iunie 6 zile, în anul 7036 <1528>.

Ispravnic, Voina portar.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCLXXII/2.
Orig., perg. (27 × 33,5) pecete timbrată, căzută.
Cu o trad.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 48–49.

57

1528 (7036) iunie 7, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Turnul lui Arbanaş de la Athos un obroc anual de 3 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ia, 300 aspri.

† Єлици дꙋхомь божїимь водїми сыи сꙋт сынове Божїи, ꙗкоже рече божествны апостоль, емꙋже въ слѣд текꙋще иже правде любителїе и блаженїи ѡнь глас радованїа чающе ꙋслишати: „Прїидѣте благословени ѡтца моего наслѣдꙋите ꙋготованно ест вам църство ѡт слꙋженїа мирꙋ, възалках бо се и дасте ми ꙗсти, възжеждах се и напоисте ме, странень бех и въведосте ме, наг бех и ѡдеꙗсте ме, болень и въ темници и послꙋжисте ми“. Єыи ꙋбо глас сладчаиши благатворещїим ꙋслишати его въкꙋпеже и вънити въ царство небесное и наслѣдникѡм бити благым ѡнем ꙗже ѡко не виде и ꙋхо не слиша и на сръдце чьловекꙋ не възиде, ꙗже ꙋготова Богь любещїимь его. Такожде и грѣшние ѡтсилаемие въ ѡгнъ вѣчнїи ꙋслишати ест, ꙗко не съхраншим господа Бога заповѣд, ниже алчюща, ниже <же>ждꙋща, ниже болна, ни въ темници сꙋща, ни посѣтившимь, ни послꙋжившимь.

Єїа ꙋбо мы поминающе не подобает ѡтлагати врѣмена или час не вѣдеще въ кыи час господь нашь прїидет и въсако не готових не имꙋще свѣтилникы свое горѣщих ни бдещих ѡбрѣщет ни. Нѫ ꙋбо аще и тешкым брѣменем ѡдрьжими есмо и лютою стрелою грѣх радї ꙋꙗзвихѡм се. Нѫ господь нашь Їисꙋс Христос щедрь и милостивь ест, къ въсем рꙋце простирает ꙗко ѡтць къ възлюбленомꙋ сынꙋ, сам бо рече честними и прѣчистими своими ꙋсти ꙗко: „Не хощꙋ съмръти грѣшномꙋ, нѫ ꙗко ѡбратити се емꙋ и живꙋ бити и не прїидох прїзвати праведнїе, нѫ грѣшнии въ покаанїе“. Ꙗкоже многїи ѡбитѣли по мерꙋ добродетелїи, дображе дѣла много ѡбразна, сырѣч: любовь, милостинѣ, пост и въздръжанїе, вѣра, надежда и ꙗко многы грѣшних и ни възꙋ влекомих милосырдїе възводит и милꙋет и сыно положенїа сподоблѣет радї тъчїю ѡбращенїа, ꙗкоже рече: Не хощꙋ сьмрьти грѣшномꙋ, нѫ ꙗко ѡбратити се емꙋ и живꙋ бити, вънити въ радост господа своего“.

Єго радї и иже прежде нас бивши владателїе царїе и кнези, сїа слишеще, землѧ на добре въ съмирени ȣстроивше и сими небесна приѡбрѣтоше и царствїе небеснаго сподобише се, ꙗкоже пророкъ Давидь глаголеть: „Блажени имже ѡпȣстише се безаконїа и имже прикрише се грѣси, блажень мȣж емȣже не въменит емȣ господь грѣха“. И паки „Имже ѡбразѡм желает елен на источникы воднїе, сице желает дȣша моа к тебе, боже“.

Єнице въжделех и кълюбих и аз, въ Христа Бога благовѣрнїи и богомхранимий и самодръжавни, Ϊѡ Радѵл великїи воевода и господинъ въсои земли Ѹгрровлахїиской и Подȣнавїю, сынь великаго и прѣдобраго и свѣтопочившаго Ϊѡ Радѵла воеводе, прїимисмо съ въсѣм сръдцемь и благим произволенїемь, ꙗко да бȣдемо нови ктиторїе и хранителїе и ѡбновителїе, иже въ Євѣтѣи Горѣ Ꙗѳѡнстѣи периволѣ прѣчистїе Богородици, свѣщеннїе и честнїе ѡбитѣли свѣтаго и славнаго велико мȣченика и побѣдоносца Геѡргїа и иже въ свѣтих ѡтца нашего архїерарха и чюдотворца Христова, Николи, нарицаемаго Ꙗрбанашки Пиргь и ȣчинисмо ѡброк свѣтые ѡбитѣли ҂г҃ аспре и спензȣ приходещим братиам т҃ аспри. И да приходит братиꙗ ката године по Богоꙗвленїе, да ȣзимают ѡброк свѣтые монастирȣ, да ест свѣтѣи и ѡбитѣли въ ȣкрѣпление, а нам, вѣчное въспоминанїе. Да се помѣнȣемо съ свѣтими ктитори и въсѣх възглашенїах въ цръкви и на трапезȣ по въсждȣ и да се поет параклис въ сȣботȣ по вечерни и въ неделю литȣргїю съборно и на трапезȣ прилевке и да се помѣнȣемо дондеже и стоит свѣтыи монастирь, ꙗкоже се помѣнȣет свѣтые ктиторїе и царїе благочьстивїи по прѣставленїи ихь, да ми се пое единъ дънъ ȣ годищȣ коливо съборно вечер и заȣтра литȣргїа съборно и трапеза, ꙗкоже се творит свѣтым ктиторѡм и благочьстивим и православным царемь и господамь.

И азь грѣшнїи и мьнший, Кореси, иже начрьтах сїю книгȣ въ столнїи града Тръговище, мѣсеца юнїе ѕ҃ дьни, в лѣт ҂ѕлѕ҃.

† Ϊѡ Радѵл вѡевѡд, милостїѧ божїѧ господинь.

† Cîţi se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceştia sînt fiii lui Dumnezeu, precum spune dumnezeiescul apostol, căruia mergîndu-i pe urmă cei iubitori de dreptate aşteaptă acel fericit glas al bucuriei a-l asculta: „Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la alcătuirea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi m-aţi adăpat, străin am fost şi m-aţi cercetat, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi mi-aţi slujit“. Deci acest glas dulce îl vor auzi făcătorii de bine împreună şi vor intra în împărăţia cerească şi vor fi moştenitori ai acelor bunuri pe care ochiul nu le-a văzut şi urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu au intrat, pe care Dumnezeu le-a pregătit celor ce-l iubesc. De asemenea şi păcătoşii trimişi în focul veşnic să audă că n-au păzit porunca domnului Dumnezeu nici pe cei flămînzi, nici pe însetaţi, nici pe bolnavi, nici pe cei ce sînt în temniţă, nici nu i-au cercetat, nici nu i-au slujit.

Acestea deci noi amintindu-ne, că nu se cade a întîrzia vremea sau ceasul, neştiind în care ceas domnul nostru va veni şi tot nepregătiţi şi neavînd făcliile noastre arzînd, nici veghiind ne va afla. Chiar şi cu grea sarcină sîntem împovăraţi şi de apriga săgeată a păcatului sîntem otrăviţi. Însă domnul nostru Iisus Hristos este darnic şi milostiv, către toţi întinde mîna, ca un tată către fiul preaiubit, căci singur a zis cu atotcinstita şi preacurata sa gură că: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu şi nu am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă". Căci sînt multe lăcaşuri pe măsura faptelor bune, iar faptele bune sînt în multe chipuri, adică: dragostea, milostenia, postul şi înfrînarea, credinţa, nădejdea şi pe mulţi păcătoşi şi pe cei căzuţi jos cu milă îi ridică şi îi miluieşte şi i-a învrednicit şi de jertfa fiului, numai pentru a-i îndrepta, căci spune: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi viu să fie, să intre în bucuria domnului său".

Pentru aceea şi cei care au fost înaintea noastră stăpînitori, împăraţi şi cnezi, acestea auzind, cele pămînteşti în pace bine le-au întocmit şi prin acestea cele cereşti au dobîndit şi de împărăţia cerească s-au învrednicit, precum spune proorocul David: „Fericiţi cei cărora li s-au iertat fărădelegile şi li s-au acoperit păcatele, fericit bărbatul căruia Dumnezeu nu-i socoteşte păcatul". Şi iarăşi: „În ce chip doreşte cerbul spre izvoarele apelor, astfel doreşte şi sufletul meu către tine, doamne".

Astfel, am dorit şi am iubit şi eu, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi de Dumnezeu păzitorul şi singur stăpînitorul, Io Radul mare voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei şi al Podunaviei, fiul marelui şi preabunului şi sfîntrăposatului Io Radul voievod, am primit cu toată inima şi cu bunăvoinţă, ca să fiu nou ctitor şi păzitor şi înnoitor acelei în sfîntul munte al Athosului, grădină a preacuratei născătoare de Dumnezeu, sfinţitului şi cinstitului lăcaş al sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi purtător de biruinţe Gheorghe şi celui între sfinţi, părintele nostru arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, numit Turnul lui Arbanaş şi am făcut obroc sfîntului lăcaş 3 000 aspri şi cheltuiala fraţilor care vor veni, 300 aspri. Şi să vină fraţii în fiece an după Bobotează, să ia obrocul sfintei mănăstiri, să fie sfîntului lăcaş de întărire, iar nouă veşnică pomenire. Să fim pomeniţi cu sfinţii ctitori şi în toate strigările în biserică şi la trapeză, pretutindeni şi să se cînte paraclis sîmbăta după vecernie şi duminica liturghie sobornicească şi la trapeză băutură şi să fim pomeniţi cît stă şi sfînta mănăstire, precum se pomenesc sfinţii ctitori şi împăraţii binecinstitori după răposarea lor, să ni se cînte într-o zi pe an colivă sobornicească, seara şi dimineaţa liturghie sobornicească şi trapeza cum se face sfinţilor ctitori şi binecinstitorilor şi drept slăviţilor împăraţi şi domni.

Şi eu păcătosul şi cel mai mic, Coresi, care am scris această carte în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iunie 7 zile, în anul 7036 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Fotografii, XXVII/19.
Fotocopie după orig., la m-rea Hilandar de la Athos.
Altă fotocopie la Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, 39.369.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 49—51.

1528 (7036) iunie 26, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Şerban şi fratelui său Neagoe Pilea ocini la Străhaeţ, peste care ei s-au înfrăţit.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми слꙋгꙋ господства ми Шербан и съ синови си, єлици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им єст ꙋ Стръхаєц, ѡт дел Кръчюнов, ѡт шестаго дел половинꙋ, понеже им єст стара и права ѡчинꙋ, дѣдина. И пак да єст Шербанꙋ ꙋ Стръхаєц, ѡт ꙋже Балев, ѡт шестаго дел половинꙋ, понеже ю покꙋпил Шербан ѡт Балѣ за ѵ҃ аспри. Ꙗ потом, прїиде Шербан пред господство ми тере ꙋложи и побрати по брат єго Нѣгоє Пилѣ над сїє више речене ѡчине, над въсѣх да єст Иѣгоє Пилѣ със синови Шербан братиє нераздєлєни, єдин како и дрꙋги, въ вѣки. И кои их простих господство ми.

Сего ради и господство ми им дадох, ꙗкоже да им єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхаб ним и синовѡм им и внꙋкѡм и прѣвнꙋчетѡм им. И варє комꙋ сє сълꙋчит ѡт них прѣжде съмрът, а въ них пръдалика да нѣст, нꙋ да єст ѡставши им И ни ѡт когоже непотъковено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїи поставлѣєм господство ми: <жꙋпан Пръвꙋл вел бан Кралевски и жꙋпан Драгич бив дворник и жꙋпан Нѣгоє> велики дворник <и жꙋпан Ѳеодор бив логофет и жꙋпан Баладꙋр вел логофет и жꙋпан> Блъсан вистїєр <и жꙋпан> Радꙋл велики спатар и Станко пехарник и Шерб<ан столник> и Драгич комис и Драгꙋл и Михнѣ велици постелници. Исправник, Кръстїꙗн <логофет>.

И аз, Цалапи граматик, єже написах въ столни град Тръговище, мѣсеца юнїє к҃ѕ дьни, въ лѣт ҂ѕ҃лз.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Şerban şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie în Străhaeţ, din partea lui Crăciun, jumătate din a şasea parte, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină. Şi iar să-i fie lui Şerban în Străhaeţ, din funia lui Balea, jumătate din a şasea parte, pentru că a cumpărat-o Şerban de la Balea pentru 400 aspri. Iar apoi, a venit Şerban înaintea domniei mele de a aşezat şi a înfrăţit pe fratele său Neagoe Pilea peste aceste mai sus zise ocine, peste toate să fie Neagoe Pilea cu fiii lui Şerban fraţi nedespărţiţi, unul ca şi ceilalţi, în veci. Şi domnia mea le-am iertat calul.

De aceea şi domnia mea le-am dat ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricăruia dintre ei se va întîmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: ⟨jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Neagoe⟩ mare vornic ⟨şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Balaur mare logofăt şi jupan⟩ Vîlsan vistier ⟨şi jupan Radul mare spătar şi Staico paharnic şi Şerban ⟨stolnic⟩ şi Draghici comis şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Cîrstiian ⟨logofăt⟩.

Şi eu, Ţalapi gramatic, care am scris în oraşul de scaun Tîrgovişte, luna iunie 26 zile, în anul 7036 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 112 (Mitrop. Ţ. Rom., CXLIX/3).
Orig., perg. (34 × 21), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, XIII, XIV, XV, 253—254.

59

1528 (7036) august 16, M-rea Argeş.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana satul Varonic în urma unei judecăţi.

† Милостию божїєю, Їѡ Радѹл воєвода и господинъ въссои зємли Ѹгрровлах<їискои, с>[1]инъ вєликааго и прѣдобрааго Радѹла воєводє. Даваt господство ми сїє повєлѣниє господства ми свѣтомѹ мон<астирѹ зо>[1]вомаго Тисмѣна, храмѹжє прѣсвѣтѣи владїчицє нашои Богородицє, присно дѣви Марїи, чьстноє ѹсп<єнїє и>[1] прѣподобнаго ѡтца нашєго Никодима, ꙗкожє да мѹ єстВаровникѹл въса съ въс<ом хотаром>[1], понєжє мѹ єст стара и права ѡчинѹ, дєдїнѹ, єщєжє ѡт пръваго създаниє свѣтомѹ мѣсто.

<А по>[1]том, имашє съпрєниє ѡтцѹ єгѹмєн кѹр Єфр<єм>[1] със Магоє и съ Фръцилъ прєд господствѹ ми над<сїє сєло>[1] Варовникѹл. Ꙋ тєм, господство ми, глєдах и сѹдих съ чьститими властєли господства ми, по пра<вдѹ>[1] и по законѹ, и глєдах господство ми старєм книгє свѣтомѹ мѣстєх правѹ ѡчинѹ, дєдинѹ.

Ꙋ тєм, єщєжє приломих сє сръдцѹ господства ми наидобрє глєдати и посилах господсто ми вѣрнога болѣрина господства ми жѹпан Барбѹл пръкалаб и ѡн такождєрє глєдат ю съ въси болѣри малиим съ вєлицими, єлици сѹт ѹ сѹдство Мєхєдинци, и истинно надипошє дєдїнѹ свѣтомѹ монастирѹ. И ѡсташє Магоє и Фръцилъ ѡт законѡт прѣд господствѹ ми.

Єго радї, дадох и приложих и господство ми свѣтомѹ храмѹжє того вишєрєчєнно, ꙗкожє да мѹ єст въ ѡчинѹ, ѹхабѹ и нє ѡт когожє нєѡскѫдно и нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єжє свєдєтєлиє поставлѣєт господство ми: жѹпанѹ Пръвѹл вєл бан Краливски и жѹпан Драгич бившє дворник и жѹпан Нѣгоє вєл дворник и жѹпан Тѹдор вєл логофєт, Влъсан вистиꙗр, Радѹл Фѹркъ спатар, Єтанко пєхарник, Драгич комис, Шєрбан столник, Драгѹл и Михнѣ вєлицї постєлницї. Исправник, Трифа логофєт.

И аз, Нєгѹит многогрѣшнаго, називаю сє писєцѹ, исписах ѹ свѣтомѹ монастирѹ Аргишѹ, мѣсєца авгѹст ѕ҃ї дьна, в лѣт ҂злѕ.

† Їѡ Радѹл воєвода, милостїѧ божїѧ господинь.

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, hramul preasfintei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, cinstitei uspenii ⟨şi⟩[1] preacuviosului părintelui nostru Nicodim, ca să-i fie Varovnicul tot cu tot ⟨hotarul⟩[1], pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină, încă de la întîia întemeiere a sfîntului loc.

⟨Iar⟩[1] apoi, a avut pîră părintele egumen chir Efr⟨em⟩[1] cu Magoe şi cu Frăţilă înaintea domniei mele pe ⟨acest sat⟩[1] Varovnicul. Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii vlasteli ai domniei mele, după dreptate şi după lege, şi am cercetat domnia mea cărţile vechi ale sfintei mănăstiri şi am găsit domnia mea că este al sfîntului loc dreaptă ocină, dedină.

Întru aceasta, încă m-am îndemnat din inima domniei mele a cerceta mai bine şi am trimis domnia mea pe credinciosul boier al domniei mele jupan Barbul pîrcălab şi el deasemenea a cercetat cu toţi boierii mari şi mici cîţi sînt în judeţul Mehedinţi, şi cu adevărat au aflat dedina sfintei mănăstiri. Şi au rămas Magoe şi Frăţilă de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi am dăruit şi domnia mea acestui sfînt hram mai sus spus, ca să-i fie de ocină, ohabă şi de nimeni nescăzut şi neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt, Vîlsan vistier, Radul Furcă spătar, Staico paharnic, Draghici comis, Şerban stolnic, Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Trifa logofăt.

Şi eu, Neguit multpăcătosul, zis piseţ, am scris în sfînta mănăstire Arghiş, luna august 16 zile, în anul 7036 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCCXXXI/56.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.
Traduceri la Arh. St. Buc., mss. 330, f. 155v şi 335, f. 46.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 51.

60

1528 (7036) august 25.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Fîrtat clucer altă ocină în Momoteşti, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul vodă, domn a toată Ţara Rumânească, fiiul preabunului şi marelui Radul vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle boiarului domniei méle jupan Furtat[2] clucerul şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Momoteşti partea lui Dragomir toată, cît să va alége.

---

[1] Loc rupt.
[2] În loc de „Fîrtat".

După aceia, au avut pîră jupan Fîrtat clucerul înnaintea domniei méle pentru acia moştenire, ce scrie mai sus, pentru suhat. Iar domniia mea am căutat şi am judecat cu toţi boiarii domniei méle, după dreptate, şi să cade domniei méle a lua, pentru că n-au rămas din Dragomir nici fecior, nici fată, ca să fie acea ocină domnească.

Pentru aceia, domniia mea am miluit cu acea parte de moşie din Momoteşti pă slugile domnii méle jupan Tudor portar, jupan Ştefu stolnic cu acea parte de moşie din Momoteşti.

Iar după aceia, jupan Furtat clucerul, el au fost cumpărat de la Dragomir toată acea parte de moşie, scriindu-se jupan Tudor portar i pan Ştefu stolnic; au fost luat Dragomir aspri 2.000; şi un cal domniei méle.

Pentru aceia, am dat domniia mea jupan⟨lui⟩ Fîrtat clucer, feciorilor lui, ca să le fie lor ocină ohabnică, nepoţilor lor, strenăpoţilor, de nimené nedăspărţit şi după moarte precum au dat-o şi o au lăsat el, aşijderé şi după zisa domniei méle.

La această şi mărturii: jupan Pîrvul vel ban Craiovescul i pan Neagoe vel vornic i pan Theodor vel logofăt i Vîlsan vistier, Radul spatar, Staico paharnic, Drăghici comis, Şărban stolnic i Dragu i Mihnea veliţii postelnici. Judecător, în loc de vornic za Argeş, Dumitru pîrcălab.

Şi am scris eu, Florea, din diiacii cei mici, august 25 dni, 7036 ⟨1528⟩.

Arh. St. Buc., Condica episcopiei Rîmnic, nr. 707, f. 241v—242.
Traducere.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 52.

61

1528 (7037) septembrie 2, Piteşti.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Ivaşco paharnic ocine în Goleşti şi Mărăcineni, satele Vierăşul şi Duşeştii, precum şi ţigani, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божиєю, Їѡ Радꙋл воивода и господинь въсои земли Ѹггровлахиискои, синь великаго и прѣдобраго Радꙋла воиводе. Дават господство ми сие повелѣние господства ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпанꙋ Ивашко пехарникꙋ и съ синови си [елицї им] и съ дъщере си, елици им Богъ припꙋстит, ꙗко да им бꙋдꙋт ꙋ Голещи три делове и ꙋ Мъръчинѣни ѿ дедїнꙋ, ѡчинꙋ, паки трї делове. А над четвръти дел ѿ Голещи и ѿ Мъръчинѣни, ѿ старою ѡчинꙋ да ест ꙋнкꙋ емꙋ, Къндеи, съ синови си.

И ѿ стари ацигани паки да сꙋт жꙋпанꙋ Ивашко съ синови си три делове, а над четвръти да им ест ꙋнкꙋ емꙋ Къндеи, понеже више реченни комате, села и ацигани, пол ѿ въсех сꙋт жꙋпанꙋ Ивашко пехарникꙋ старе и праве ѡчине и дѣдине, а над дрꙋга пол що ест биѡ дел Къндевꙋ, а ѡн ест пошел сам Кънда пред дедом и пред родїтелю господства ми, Їѡ Радꙋл воивода, тере ест побратил жꙋпана Балдовина пръкалабꙋ и дал мꙋ ест половинꙋ ѿ въсех комате емꙋ, понеже сꙋт били изгꙋбени ѿ Кънда, тере сꙋт пръдалике и господске ѡстали.

Ꙗ потом, жȣпан Балдовин пръкалаб, ѡн ест достигнȣл съ правом и верном слȣжбȣ ѡт къ дедȣ и родителю господства ми, Їѡ Радүла воивода, више комате въсе.

И паки да ест жȣпанȣ Ивашко пехарникȣ съ синови и дъщере си Беръшȣл въс, съ въсом хотаръ и Дȣшещїи въси, съ въсом хотаром, понеже их ест покȣпил родителю емȣ, жȣпан Балдовин пръкалабȣ, ѡт Бланкȣл и ѡт Єемен и синови Банчюлѣсев, за ҂гѱ҃ аспри и за д҃ кони добри.

Ꙗ потом, жȣпан Ивашко, пехарник, ѡнже имаше съпрѣние ѡт Кънда и ѡт монастира Мȣшетещи Манев Першанов за въсе више речени комате, села и ацигани. И прѣше Кънда и калȣгерїи како да ȣзмȣт ѡт тех комате половинȣ.

Ȣ тем, господство ми сȣдих и гледах съ честитими въси правители господства ми и дадѡх господство ми жȣпанȣ Ивашко пехарникȣ закон м҃и болѣри. И донеси их, тере загледаше и мартȣрисаше пред господства ми како мȣ сȣт старе и праве ѡчине и право истино притежание родїтелем емȣ, ꙗкоже више ȣказа се. И ѡсташе Кънда и калȣгери ѡт закѡн пред господство ми, како веке ничисоже да не метехат Кънда и калȣгери над више речени комате жȣпанȣ Ивашко пехарникȣ, анȣ сам да си дръжет и ѡъладаетъ комате що сȣт више писани.

Єго радї, им дадох и господство ми жȣпанȣ Ивашко пехарникȣ съ синови си и дъщере си въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, немȣ и синовом емȣ, внȣком и прѣвнȣчетом емȣ. И въ них да нѣст пръдалика въ вѣки.

Єже сведетелие: жȣпан Пръвȣл Кралевски бан и жȣпан Иѣгое велики дворник и жȣпан Ѳеѡдѡр велики логофет и Блъсан вистиꙗр и Радүл спатар и Єтанко пехарник и Драгич комис и Шербан столник и Драгȣл и Михнѣ велицї постелницї. Исправник, Бишан логофет.

И аз, Димитръ Фоаме съписател, еже и написах ȣ варош Питещї, мѣсеца септемврїе в҃ дьни, ѡт Ꙗдама текȣщї в лът ҂злз҃.

† Їѡ Радүл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Ivaşco paharnicul şi cu fiii lui [cîţi îi va] şi cu fiicele lui, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Goleşti trei părţi şi în Mărăcineni din dedină, ocină, iarăşi trei părţi. Iar a patra parte din Goleşti şi din Mărăcineni, din ocina cea bătrînă, să fie a unchiului său Cînda cu fiii săi.

Şi din ţiganii vechi iarăşi să-i fie jupanului Ivaşco cu fiii săi trei părţi, iar a patra parte să fie a unchiului său Cînda, pentru că mai sus zisele averi, sate şi ţigani, jumătate din toate sînt ale jupanului Ivaşco paharnic ocine şi dedine vechi şi drepte. Iar peste cealaltă jumătate, ce a fost partea lui Cînda, Cînda a venit singur înaintea bunicului şi înaintea părintelui domniei mele, Io Radul voievod, de a înfrăţit pe jupan Baldovin pîrcălab şi i-a dat jumătate din toate averile lui, pentru că au fost pierdute de Cînda, de au fost prădalice şi au rămas domneşti.

Iar apoi, jupan Baldovin pîrcălab, el a dobîndit toate averile de mai sus cu slujba dreaptă şi credincioasă de la bunicul şi părintele domniei mele, Io Radul voievod.

Şi iar să fie jupanului Ivaşco paharnicul cu fiii săi şi fiicele sale Vierăşul tot, cu tot hotarul şi Duşeştii toţi, cu tot hotarul, pentru că i-a cumpărat părintele său jupan Baldovin pîrcălabul, de la Vlaicul şi de la Semen şi de la fiii Banciuleasei, pentru 3700 aspri şi pentru patru cai buni.

Iar apoi, jupan Ivaşco paharnicul a avut pîră din partea lui Cînda şi din partea mănăstirii Muşeteşti a lui Manea Perşanul pentru toate averile mai sus zise, sate şi ţigani. Şi pîra Cînda şi cu călugării că să ia jumătate din acele averi.

Întru aceea, domnia mea am judecat şi am cercetat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea jupanului Ivaşco paharnicul lege 48 de boieri. Şi i-a adus de au cercetat şi au mărturisit înaintea domniei mele că îi sînt ocine vechi şi drepte şi dreaptă şi adevărată agonisită a părintelui lui, cum s-a arătat mai sus. Şi au rămas Cînda şi călugării de lege înaintea domniei mele, ca nici Cînda, nici călugării să nu se mai amestece cu nimic asupra acelor averi mai sus zise ale jupanului Ivaşco paharnicul, ci singur să-şi ţină şi să stăpînească averile care sînt mai sus scrise.

De aceea, le-am dat şi domnia mea jupanului Ivaşco paharnicul cu fiii săi şi fiicele sale de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi la ei prădalică să nu fie în veci.

Iată martorii: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Vişan logofăt.

Şi eu, Dimitru Foame scriitor, care am scris în oraşul Piteşti, luna septembrie 2 zile, de la Adam curgători, în anul 7037 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXVIII/97.
Orig., perg. (32,5 × 49), pecete aplicată.
Copii la Arh. St. Buc., mss. 479, f. 32 şi 710, f. 642.
Traduceri ibidem, S.I., nr. 312 şi mss. 348, f. 103—104 şi 349, f. 5—6.
EDIŢII. Trad. Năsturel, *Istoricul Năsturelilor*, 210; *D.I.R.,B.*, 52—54.

62

1528 (7037) septembrie 7, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Muşeteşti ocine în Căzăneşti pe Topolov, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинь въсои зємлю Ꙋгровлахи<скоє, синъ прѣдобраго> и великаго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сїю повєлѣнїє господства ми свѣт<омꙋ монастири зово>маго Мꙋшєтєщи, ꙗко да им єст ꙋ Къзъници по Тополов дєл <Нѣгꙋлꙋ въсах, понєжє ю> поклони Нѣг жꙋпанꙋ Манєв дворник.

А потом, имаше калȣге<ри съпренїє със Късънеци> пред господство ми. А господство ми гледах и сȣдїхь сь честитими правителїє <господства ми, тере дадох> господство ми калȣгерѡм ѡт Мȣшетеци, како дръжет метохȣа вьс и със <воденицȣ, а Късънеци> да дръжет дел Нѣгȣ въса, понеже их ȣтѫкмил господство ми како дь д<ръжет мѣсто за мѣсто> а Късънецини метехȣ да не имат със метохȣа и сьс воденицȣ.

С<его ради, дадох господство ми> свѣтомȣ монастирȣ ꙗкоже да им ест метохȣл и воденица въ ѡчи<нȣ и въ ѡхабȣ и ни> ѡт когоже непотѫкновенно, по реч господства ми.

Сведетелїє пост<авлѣем господство ми: жȣпан Пръвȣл вели>ки бан Кралевски и жȣпан Нѣгое <велики дворник и жȣпан> Ѳеѡдѡр велики лѡгофет и Блъсан вистиꙗр и Радꙋл спа<тар и Станко пехарник, Дръгич ко>мис и Шербан столник и Драгȣл и Михнѣ велици пост<елници. Исправник...>

И аз, Димитрȣ граматик, еже написах въ стол ȣ <Тръговище, мѣсеца септемврїє ꙁ҃ дьни, въ лѣт ҂ꙁлꙁ҃>.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, <милостїѫ божїѫ господинъ>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul preabunului⟩ şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei ⟨mănăstiri⟩ numite Muşeteşti, ca să-i fie în Căzăneştii pe Topolov partea ⟨lui Neagul toată, pentru că a⟩ închinat-o Neagu jupanului Manea vornic.

Iar după aceea, călugării au avut ⟨pîră cu Căzăneştii⟩ înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ⟨ai domniei mele, de am dat⟩ domnia mea călugărilor de la Muşeteşti, ca să ţină metohul tot şi cu ⟨moara, iar Căzăneştii⟩ să ţină toată partea lui Neagu, pentru că i-a întocmit domnia mea, ca să ⟨ţină loc pentru loc⟩, iar Căzăneştii să nu aibă amestec cu metohul şi cu moara.

⟨De aceea, am dat domnia mea⟩ sfintei mănăstiri, ca să-i fie metohul şi moara de ocină ⟨şi de ohabă şi⟩ de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori pune ⟨domnia mea: jupan Pîrvul mare⟩ ban al Craiovei şi jupan Neagoe ⟨mare vornic şi jupan⟩ Theodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi ⟨Staico paharnic, Drăghici⟩ comis şi Şerban stolnic şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. ⟨Ispravnic ...⟩.

Şi eu, Dimitru gramatic, care am scris în scaun în ⟨Tîrgovişte, luna septembrie 7 zile, în anul 7037⟩ ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 313 (Seaca, VIII/1).
Orig., hîrtie, lipsindu-i o treime, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1857; alte traduceri ibidem, mss 209, f. 401 şi 367, f. 17 v.
Copie slavă, ibidem, ms. 712, f. 336 (după care s-au făcut completările).
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 54. Facs. *Ibidem*, 425.

1528 (7037) 〈septembrie-decembrie〉 15, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte lui Balea ocină în Hurezi, precum şi înfrăţirea cu Staico pîrcălab.

Hrisovul Radului voevod prin care dă întru stăpînire Balei moşie în hotarul Hurezi, ca să-i fie moştenire partea lui ce i să va veni, înfrăţind şi pe un Staico.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radu voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Balei, ca să-i fie partea lui de moşie din Hurezi oricîtă să va alege, pentru că iaste a lui bătrînă şi dreaptă moşie de moştenire.

După acéia, au venit Balea înaintea domnii mele de au înfrăţit înaintea domnii mele pe Staico pîrcălabul pe această moşie ce iaste mai sus scrisă, cu a lui bună voe, ca să fie fraţi nedespărţiţi în veci, însă Balea pe jumătate şi Staico pe altă jumătate. Şi într-acéia, au dăruit pe Balea cu 80 de aspri. Şi domniia mea le-am ertat calu.

Drept acéia, le-am dat şi domniia mea, ca să le fie lor întru moştenire şi ohabnice, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor lor. Şi căruia dintr-înşii i să va întîmpla moarte, într-înşii vînzare să nu fie în veci, ci să fie celor ce vor rămîne. Şi de niminea să nu să clătească, după cuvîntul domnii mele.

Pus-am şi mărturii domniia mea pe: Pîrvul vel ban al Craiovei şi pe jupan Drăghici biv vel dvornic şi jupan Neagoe vel vornic şi jupan Tudor vel logofăt şi Vîlsan vistierul şi Radul spatariul şi Staico paharnicu şi Drăghici comisul şi Şerban stolnicul şi Dragul şi Mihnea veliţii postelnici. Şi ispravnic, Theodor vel logofăt.

Şi eu, Varlaam, carele am scris în scaunul cetăţii Tîrgoviştii, în luna lui ...[1] 15, văleatul 7037 〈1528〉.

Io Radul voevod.

Bibl. Acad., Condica m-rii Morunglavi, nr. 5722, f. 8.
Traducere.
Lunile după văleat şi sfatul domnesc.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 55.

64

1528 (7037) octombrie 28, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii de la Argeş ocine în Tigveni.

† Милостию божию Їѡ Радꙋл воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Радꙋла воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ и божествьномꙋ ѡт Аргиш монастирꙋ, идеже

---

[1] Loc alb.

єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчицї нашои Богородїци и присно дєвиє Марїє и чьстноє єꙗ ȣспєнїє, ꙗкожє да мȣ єст ȣ Тигвѣни ѡчинȣ дєл Дръзȣлов въса варє єлика сє хтєт избрати и съ сєдалищє къщєм, понєжє ю дадє и поклони Дръзȣл свѣтомȣ монастирȣ ѡт нєговȣ добром волиѡ, ꙗкожє да мȣ бȣдє за свою дȣшȣ.

И паки прїидє Дȣдȣрє ѡт нєговȣ добром волиѡм и съ синови ємȣ, тєрє си продадошє нихнȣ въса и със кȣкє свѣтомȣ монастирȣ, за ѱ҃г аспри. И паки продадє Флорѣ нєговȣ ѡчинȣ въса свѣтомȣ монастирȣ, за с҃н аспри. И паки продадє Кръстѣ нєговȣ ѡчинȣ въса свѣтомȣ монастирȣ ѡт нєговȣ добромволю, за с҃ї аспри. И паки Владкȣл и синови ємȣ Стоика и Радꙋл продадошє си нихнȣ дєл Новъчаскѫ въса свѣтомȣ монастирȣ, за р҃к аспри.

И паки Кръстоанє и синови єи и пастȣркȣ єи Ѡпрѣ продадошє си нихнȣ въса за п҃ аспри. И паки Лєпъдат и синови ємȣ продадошє половино ѡт над въса нихнȣ ѡчинȣ свѣтомȣ монастирȣ, за х҃ аспри.

И паки Ѡанча поклони и дадє нєговȣ дєл Новъчаскъ за дȣшȣ си свѣтомȣ монастирȣ. И паки Ѡанча и Бадѣ и Владȣл и Дан и Стан продадошє си нихнє дєловє въсє ѡт дєл Новѫчаскѫ свѣтомȣ монастирȣ за р҃к аспри ѡт нихнȣ добромволиѡм. И паки продадє Нѣг єдин нив, за к҃а аспри. И паки продадє Тȣрчин два нивє за р҃н аспри. И паки Владꙋл продадє єдин нив ѡт дєл Новъчаскѫ, за л҃ аспри и паки Воикоанє продадє два нивє, али ȣ Пажищє, за и҃ аспри. И паки жєна Манєв продадє си въса ѡчинȣ свѣтомȣ монастирȣ, за с҃ аспри готови. И паки Кȣстȣрѫ, брат ємȣ, продадошє си нихнȣ ѡчинȣ въса свѣтомȣ монастирȣ, за ѵ҃ аспри, али ѡт своиѡм добром волиѡм. И паки Бъжан продадє єдно частию ливадє и съ полми, за н҃ аспри. И паки Воиколоє съ сынови си продадошє си нихнȣ ѡчинȣ и къщє си свєх, за ф҃ї аспри. И паки Владȣл продадє си нєговȣ ѡчинȣ въса, за ѵ҃ аспри.

И паки . . .[1] съ синови си продадошє си нихнȣ ѡчинȣ въса за т҃н аспри. И паки Малѣ съ синови си продадошє си нихнȣ ѡчинȣ въсса за р҃н аспри. И паки Дарȣл. синъ Илїєв продадє си нєговȣ ѡчинȣ въса за ѱ҃н аспри. И паки Радꙋл продадє си нєговȣ дєл въса, за о҃ аспри. И паки Нѣг продадє три фалчи, за р҃н аспри. И паки Станчюл Сивȣл ѡт Чофрънџани продадє си ѡчинȣ, за ѵ҃ аспри.

Тако въсє сїє вишє рєчєнє ѡчинє покȣпи их свѣтаа монастир ѡт Ꙗргиш, занєжє их поклонишє и дадошє и продадошє сїи вишє рєчєни людїє, али ѡт нихнȣ добром волиѡм.

Сєго радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ ꙗкожє да мȣ єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ни ѡт когожє нєпотѫкновєно, по ѡризмо господства ми.

Сєжє и свєдєтєлїє поставлєх господство ми: жȣпан Пръвȣл вєлики бан Кралєвски и жȣпан Драгич бившє дворник и жȣпан Нѣгоє вєлики дворник и жȣпан Тȣдор вєлики логофєт и Влъсан вистиꙗр и Радꙋл спатар и Данчюл пєхарник[2] и Драгич комис и Шєрбан столник и Бадѣ Ꙗꙗз и Михнѣ постєлницї. Исправник, Трифа втори логофєт.

И аз, . . .[1] исписах въ настолни град Тръговищє, мѣсєца ѡхтомврїє к҃и дьнъ, въ лѣт ҂злз.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

---

[1] Loc alb.

[2] Danciul este: fost mare paharnic.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri dela Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie la Tigveni ocină, partea lui Dîrzul toată, oricît se va alege şi cu vatra caselor, pentru că a dat-o şi a închinat-o Dîrzul sfintei mănăstiri de a lui bunăvoie ca să-i fie pentru sufletul său.

Şi a venit iarăşi Dudure de bună voia lui şi cu fiii lui, de au vîndut toată partea lor şi cu casele sfintei mănăstiri, pentru 700 aspri. Şi iar a vîndut Florea toată ocina lui sfintei mănăstiri, pentru 250 aspri. Şi iar Cîrstea a vîndut toată ocina sfintei mănăstiri de bună voia lui, pentru 210 aspri.

Şi iar Vlaicul şi fiii lui, Stoica şi Radul, au vîndut sfintei mănăstiri toată partea lor Novăcească, pentru 120 aspri. Şi iar Cîrstoane şi fiii ei şi fiul ei vitreg, Oprea, au vîndut toată ocina lor, pentru 80 aspri. Şi iar Lepădat şi fiii lui au vîndut jumătate de peste toată ocina lor sfintei mănăstiri, pentru 600 aspri.

Şi iar Oancea a închinat şi a dat partea lui din partea Novăcească sfintei mănăstiri pentru sufletul său. Şi iar Oancea şi Badea şi Vlad şi Dan şi Stan au vîndut sfintei mănăstiri toate părţile lor din partea Novăcească, de bună voia lor, pentru 120 aspri. Şi iar a vîndut Neagu un ogor, pentru 21 aspri. Şi iar Turcul a vîndut două ogoare pentru 150 aspri. Şi iar Vladul a vîndut un ogor din partea Novăcească, pentru 30 aspri. Şi iar Voicoane a vîndut două ogoare, încă în pajişte, pentru 50 aspri. Şi iar soţia lui Manea a vîndut sfintei mănăstiri toată ocina ei, pentru 200 aspri gata. Şi iar Custură fratele lui a vîndut sfintei mănăstiri toată ocina sa, pentru 400 aspri, dar de bună voia lui. Şi iar Băjan a vîndut o curătură de livadă şi cu pomi, pentru 50 aspri. Şi iar Voicoane cu fiii săi au vîndut ocina lor şi casele cu tot, pentru 510 aspri.

Şi iar Vladul şi-a vîndut toată ocina sa, pentru 400 aspri. Şi iar ...[1] cu fiii săi şi-au vîndut toată ocina lor, pentru 350 aspri.

Şi iar Malea cu fiii săi şi-au vîndut toată ocina lor, pentru 150 aspri. Şi iar Darul, fiul lui Ilie, a vîndut toată ocina lui, pentru 750 aspri. Şi iar Radu şi-a vîndut toată partea sa, pentru 70 aspri. Şi iar Neag a vîndut trei fălci, pentru 150 aspri. Şi iar a vîndut Stanciul Căruntul din Ciofrîngeni ocina sa, pentru 400 aspri.

Astfel, toate aceste ocine mai sus zise le-a cumpărat sfînta mănăstire de la Argeş, pentru că le-au închinat şi le-au dat şi le-au vîndut aceşti oameni mai sus numiţi, însă de bunăvoia lor.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic, jupan Neagoe mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Danciul paharnic [2] şi Drăghici comis şi Şerban stolnic şi Badea Aiaz şi Mihnea postelnici. Ispravnic, Trifa al doilea logofăt.

---

[1] Loc alb.

[2] Danciul este: fost mare paharnic.

Şi eu ...[1] am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna octombrie 28 zile, în anul 7037 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 314 (Ep. Argeş, XII/1).
Orig., perg. (39 × 29,5), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1796; altă trad. ibidem, ms. 168, f. 69.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 55—57.

65

1528 (7037) octombrie 29, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Govora ocină în Plopul, în urma unei judecăţi.

† Милостию божїєю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои Ȣггрѡвлахїиской земли, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воєводє. Дават господство ми сїє повелѣниє господства ми свѣтомȣ монастирȣ зовемаго Говора, храмȣжє ȣспениє прѣчистїє владїчицє нашеє Богородици и приснодѣвѣи Марїи, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Плопȣл, ѡт долина Ȣрсȣєв дорє ȣ Долинє Песом и до ѡврѣшнє Дѣщером и до ѡвръшѧ Бȣшорȣлȣи и дорє ȣ кȣрмътȣра Нотинов и дорє ȣ маткȣ Великомȣ Вола, по матко вишє, дорє ȣ хотарȣл Кокȣв, понєжє ю покȣпи поконномȣ Бъсърьб воєвода свѣтомȣ монастирȣ ȣкрѣплєниє ѡт Бадѣ съ анєпсѡм си и ѡт Татȣл съ подрȣжиє єго и ѡт Икоман съ подрȣжєє єго, за ҂а҃ аспри.

А потом, приндє ѡтцȣ єгȣменȣ кїр Ѳєодѡр пред господства ми терє имашє прєниє над таю ѡчинȣ съ Михаил граматикȣл. А потом, господство ми сȣдїхъ и глєдах по правдȣ и по закон съ честитими властєли господства ми и дадох свѣтомȣ монастирȣ, а Михаил граматик ѡсташє ѡт закон, како метєхȣ вєкє да нє имат.

Сєго радї, дадох и господство ми <свѣто>мȣ храмȣ, да мȣ єст въ ѡчинȣ и ѡхабȣ и нє ѡт когожє нєпотѫкнновєнно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдєтєлиє поставлєєт господство ми: жȣпан Пръвȣл вєл бан Краливски и жȣпанъ Драгич бившє дворник и жȣпан Нѣгоє вєл дворник и жȣпан Ѳєодѡр вєл логофєт, Влъсан вистїꙗр, Радꙋл Фȣрковикю спатар, Станко пехарник, Драгич комис, Шєрбан столник, Драгȣл и Михнѣ вєлици постєлници.

И аз, Нєгȣнт, єжє исписах, мѣсєца ѡхтомврие к҃ѳ ȣ свѣтомȣ Митрополию, в лѣт ҂з҃лз. Исправник, Радован вєл портар.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, hramului uspeniei

---

[1] Loc alb.

preacuratei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Plopul, din valea Ursoaei pînă în Valea Cîinilor şi pînă la obîrşia Fetei şi pînă la obîrşia Bouşorului şi pînă la curmătura Noatinului şi pînă la matca Boului Mare, în sus pe matcă, pînă la hotarul Cocului, pentru că a cumpărat-o răposatul Băsărab voievod întărire sfintei mănăstiri de la Badea cu nepoţii săi şi de la Tatul cu ceata lui şi de la Icoman cu ceata lui, pentru 1000 de aspri.

Iar apoi, a venit părintele egumen chir Theodor înaintea domniei mele de a avut pîră cu Mihail grămătic pentru acea ocină. Iar apoi, domnia mea am judecat şi am cercetat după dreptate şi după lege, împreună cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat sfintei mănăstiri, iar Mihail grămătic a rămas de lege, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea, am dat şi domnia mea sfîntului hram, ca să-i fie de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Pîrvul mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt, Vîlsan vistier, Radu Furcovichiu spătar, Staico paharnic, Drăghici comis, Şerban stolnic, Dragul şi Mihnea mari postelnici.

Şi eu, Neguit, care am scris, în luna octombrie 29, în sfînta Mitropolie, în anul 7037 ‹1528›. Ispravnic, Radovan mare portar.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 315 (Govora, IX/2).
Orig., hîrtie (33 × 22,5), pecete timbrată.
Cu două traduceri din 1749 şi din 1842; alte traduceri ibidem, Mitropolia Ţ. Rom., CCCXIX/4 şi mss. 234, f. 192v—193; 447, f. 188 şi 463, f. 100.
EDIŢII. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 210; *D.I.R.*, *B.*, 57—58. Facs. *D.I.R.*, *B.*, 426.

66

1528 (7027) noiembrie 10, Tîrgovişte.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Argeş ocină în Corbi şi în Domneşti, în urma unei judecăţi.

......до ȣста бъи <и ѡт тȣꙗ> по колник до сєкърищє, по колникȣ и до <...и ѡт тȣꙗ право въ Грȣюл> Гънєи право по мȣкє <до бȣк>ȣ ѡт сочиш по долє лакѡв до бȣкȣ <над плѣша тополи и ѡт тȣꙗ по> мȣкє до бȣкȣ Єєкарѡв... дори ȣ дѣл и ѡт Рѣкȣ Госпождє по долȣ Чирѣшѡ<в право до пȣт Маки Щирбȣв> по лицє Мȣшчелȣ до п<ȣт Гъбъ>вищȣ и по сєлищє до Ѡбȣкȣ Єєкаров по до<лє право до пȣт> и ѡт тȣꙗ право ȣ срєд Лазȣ Нѣго<єв> и ѡт тȣи право ȣ Пȣт Бадєв до данини право ȣ зго<рѣ по краю єзєра до Єоло>ван, право гдє сȣт стоꙗли болѣри със хотарником, ѡт тȣꙗ право по валюв <Хȣды до тȣт, и паки над рєки> до Мȣкѣ Глодȣрєлѡр дори... под хотарȣл Поєнєрєилор, понєжє єст бил дєл <Єтанѡв. Єєго радї Єтанчюл съ дрȣжинъ си и Болѣ> съ дрȣжина си мѣтєх<ъ да> нє имат над сїє ѡчинє вишє писанє свѣтомȣ монас<тирȣ... Ꙗргишȣл. И пак да єст свѣтомȣ монастирȣ ȣ> Домнещи единдел що <радї> имали прѣнїе кѵр Геѡргїе игȣмен със жȣпан Манѣ <Пръшанȣл дворник пред господства ми. . .> ѡт мȣке ѡт калѣ прѣ мȣке дори ȣ пъдȣчел и ѡт пъдȣчел прѣ мȣке по дори ȣ <до калѣ> пискȣлȣи и ѡт тȣи прѣ мȣ<ке> дори ȣ връх и ѡт тȣѧ мȣкѣ слемиеи до хотар<ȣл Слъникѡв подоле понеже гледаше тем> више писани в҃ї болѣри и Секарж хотарник тако найдоше како сȣ́т старе и <прави ѡчини свѣтомȣ монастирȣ> зовоми Ѧргиш.

Сего радї дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкоже да мȣ ест въ <ѡчине и въ ѡхабе и не ѡт когоже> непотъкновенно, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже сведетели: жȣпан Пръвȣл бан Кралевски <и жȣпан Нѣгое дворник> и жȣпан Ѳȣдор велики лѡгофет и жȣпан Влъсан велики вистїар и Радѵл спатар <и Драгич комис и Шербан столник> и Станко пехарник <и Драгȣл и Михнѣ велици постелници.>

<Исписах въ град Тръговище Вишан лѡгофет месеца> ноемврие і҃ дни <въ лѣт ҂з҃лз>.

† Їѡ Р<адѵл воевода, милостїѫ божїѫ господинь>.

⟨Verso:⟩ † Карте бътрънъ де ѡколол Корбилор деспре Кърстеенещи ши деспре . . .тръ алте сате.

...pînă la gura văiei ⟨şi de acolo⟩ pe colnic, pînă la secărişte, pe colnic şi pînă la ⟨... de acolo drept în Gruiul⟩ Găiei, drept pe muchie, ⟨pînă la fagul⟩ de la socis în josul lacului, pînă la fag ⟨pînă în pleaşa plopului, de acolo pă⟩ muche, pînă la Fagul lui Secară ... pînă în deal. Şi de la Rîul Doamnei pe Valea Cireşului ⟨pînă în drum drept Maca lui Ştirbu⟩ pe faţa Muşcelului pînă ⟨în calea Găbă⟩viştei şi pe selişte pînă în Mărul lui Secară pe valea ⟨drept pînă în cale⟩ şi de aci, drept prin mijlocul Lazului lui Neagoie şi de aci, drept la Drumul lui Badea, pînă la anini, drept în sus, ⟨pă marginea lacului, pînă în Solo⟩van, drept unde au stat boierii cu hotarnicul, de aci drept pe Valea ⟨Hudei pînă în dud şi iar preste rîu⟩ pînă în Muchea Glodurelor, pînă ... sub hotarul Poenăreilor. Pentru că a fost partea ⟨lui Stan. Pentru aceasta, Stanciul cu ceata lui şi Bolea⟩ cu ceata sa, amestec să nu aibă peste aceste ocine mai sus scrise ⟨ale⟩ sfintei mănăstiri ⟨Argeşul⟩.

⟨Şi iar să fie sfintei mănăstiri⟩ în Domneşti o parte, pentru care au avut pîră chir Gheorghe egumenul cu jupan Manea ⟨Părşanul vornic înaintea domnii meale...⟩, de la muchie, pe calea de lîngă muchie pînă în păducel şi de la păducel, pe muchie, pînă la fagi ⟨pînă în calea⟩ piscului, de acolo pe muchie pînă în vîrf şi de acolo muchia culmei, pînă în hotarul ⟨Slănicului, în jos, pentru că au căutat acei⟩ 12 boieri mai sus scrişi şi Secară hotarnicul. Astfel au aflat că sînt vechi hotare ⟨drepte moşii ale sfintei mănăstiri⟩ numite Argeş.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ⟨moşie ohabnică şi stătătoare şi de nimeni⟩ neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori ⟨am pus domnia mea⟩: jupan Pîrvul ban al Craiovei ⟨şi jupan Neagoe vornic⟩ şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Vîlsan mare vistier şi Radul spătar ⟨şi Drăghici comis şi Şerban stolnic⟩ şi Staico paharnic ⟨şi Dragul şi Mihnea mari postelnici⟩.

⟨Şi s-au scris în oraş în Tîrgovişte de Vişan logofăt, în anul 7037 ⟨1528⟩, luna⟩ noiembrie 10 zile.

† Io R‹adul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn›.

‹Pe verso :› Carte bătrînă de ocolol Corbilor despre Cîrsteeneşti şi despre... tră alte sate.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 317 (Ep. Argeş, XVI/5).
Orig., hîrtie (29 × 22), rupt.
Cu două traduceri, după care s-au făcut completările.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 58–9.

67

1528 (7037) noiembrie 10.

Radu de la Afumaţi voievod întăreşte m-rii Tismana ocină în Podeni, dăruită de fiii lui Roman, pentru că n-au putut s-o plătească de bir.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воивода и господинь въсои земли Ѹгровлахїискои, синь прѣдобраго и великаго Радꙋл воиводе. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми свѣтомѹ монастирѹ нарицаемаго Тисмѣна, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенїе владичице нашои Богородице и присно дѣви Мариꙗ и честное ѹспенїе, ꙗко да мѹ ест ѡчинѹ ѹ Подени варе елико се хтет избрати дел Романѹ, братѹ Баланѹ, сва, понеже ю дадоше синови Романѹ ѡт нихнѹ доброволю, да ест свѣтомѹ монастирѹ, понеже не могѹ ѡни да ю плащат за бир. Ꙗ господство ми ю извадї и ѡт бир.

Сего радї мѹ дадох и господство ми свѣтомѹ монастирѹ ꙗко да мѹ ест въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ свѣтомѹ монастирѹ до въ вѣки, по ѡризмо господства ми непотькновенно.

Сеже сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Пръвѹл Кралевски бан и жѹпан Драгич бивше дворник и жѹпан Нѣгое велики дворник и жѹпан Ѳеѡдѡр велики логофет и Блъсан вистиꙗр и Радꙋл спатар и Станко пехарник и Шербан столник и Драгич комис и Драгѹл и Михнѣ велици постѣлници. Исправник, Ѳеѡдѡр вел лѡгѡфет.

Пис аз, Радꙋл дїꙗк, мѣсеца нѡемврїе ї҃ днъ, въ лѣт ҂з҃лз.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei adormiri, ca să-i fie ocină în Podeni, oricît se va alege partea lui Roman, fratele lui Bălan, toată, pentru că i-au dat-o fiii lui Roman de bunăvoia lor, ca să fie sfintei mănăstiri, pentru că nu pot ei să o plătească de bir. Iar domnia mea am scos-o şi de la bir.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri, neatinsă în veci, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Pîrvul ban al Craiovei şi jupan Draghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Vîlsan vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Şerban stolnic şi Draghici comis şi Dragul şi Mihnea mari postelnici. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Am scris eu, Radul diiac, luna noiembrie 10 zile, în anul 7037 ⟨1528⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 316 (Tismana, XXVIII/1).
Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1845; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 294 şi 336, f. 1.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 59. Facs. *Ibidem*, 427.

68

⟨1529⟩ februarie 11.

Moise voievod întăreşte m-rii Tismana jumătate din vama de la Vîlcan.

† Милостїю божїє, Їѡ Моиси воєвода и господинь. Дават господство ми сїє повелѣннїє господства ми свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ зовемаго Тисмѣна, ꙗкоже да мꙋ єст вама ѡт Влькана половинꙋ, али ѡт Ѡлтецꙋ даже до Северинꙋ, понеже сѫм помиловах господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ със сїє вама єже єст више писанно.

Сего ради, нихто да не смѣет бантѡвати или нѣчто досадїти, ни слꙋгам господство ми, ни слꙋге болѣрски.

И ви, слꙋге жꙋпанꙋ Дръганꙋ постелникꙋ, ꙋ час єже ꙋзрити сїю книгꙋ господства ми, а ви ѡ томзи час да гледате тере да ви варꙋете ѡт таю вамꙋ половинꙋ, понеже га сѫм помиловах господства ми свѣтомꙋ монастирь, ꙗкоже да мꙋ єст свѣтомꙋ монастирꙋ ꙋкрѣпленїє и вь пищѫ братиꙗм, а господство ми вѣчнное въспоминаниє. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Ѳеѡдѡрꙋ лѡгѡфет.

Пис феврꙋарїє а҃ї дьни.

† Їѡ Моусї вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tismana, ca să-i fie jumătate din vama de la Vîlcan, însă de la Olteţ şi pînă la Severin, pentru că domnia mea am miluit sfînta mănăstire cu această vamă, care este mai sus scrisă.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a tulbura sau a supăra cu ceva, nici slugile domniei mele, nici slugile boiereşti.

Iar voi, slugile jupanului Drăgan postelnic, în ceasul cînd veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi din acel ceas să căutaţi să vă feriţi de acea jumătate de vamă, pentru că am miluit domnia mea sfînta mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor de hrană, iar domniei mele veşnică pomenire. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Scris februarie 11 zile.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 318 (Tismana, XCII/51).
Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 135 v. (sub martie 1).
Datat din domnia lui Moise voievod şi după Theodor mare logofăt.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 59—60. Facs. *Ibidem*, 428.

69

1529 (7037) aprilie 14, Piatra.

Pîrvu mare ban al Craiovei lasă moştenire m-rii Tismana satul Turcenii.

† Въ име ѡтца и сина и свѣтого дꙋха. Аз ꙋбо, раб владикꙋ господꙋ Богꙋ и спасꙋ нашемꙋ Їусꙋсꙋ Христꙋ, Пръвꙋл бан Кралевски, еже бѣх кꙋпно въ сем свѣте съ въсех вас, даже до сего време, а днес ꙋбꙋ ра... ꙋни ме Богь и възлюби ме ѡт сред вас и раздели ме ѡт сего мира сꙋемаго, да и ѡт вас.

Сего радї, братиꙗ моа и родници и дрꙋзи вь ꙋведение ва<м>и и въсьм ѡставшим, да ест ѡт що ми ест <был> ѡстежание ѡт селах, аз ѡкинꙋх и дадох свѣтомꙋ монастирꙋ, архимандриꙗ Тисменꙋ село по име Тꙋр<чьни> вьси да ест въ пищꙋ и ꙋкреплен<їе>, а мнѣ вь вечное въспоминание.

Тѡго радї, братиꙗ моа и ви въси, знате <ер>и сие селах ми сꙋт праве и дедине. Того радї, без досажденїе ѡставих свѣтомꙋ <мона>стирꙋ. А аще кто про<тиви се ѡт братиꙗ моа или ѡт> родници или дрꙋзи ѡт иноплеменик покꙋсити се имат разорити или възети, того господь Богь да разорит и поперет его и да имат частие сь Їюдою и сь тръклетим Арїе и сь инем Їюдеие, еже възьпише на господа Бога нашего, кръв его на них и на чеде их и да ест проклет ѡт т͞нї ѡци еже сꙋт въ Никеи.

Сеже сведетелие поставлѣемъ: Барбꙋл Дѣтко вистиꙗр и Хамза вистїꙗр и Дꙋмитрꙋ паркалаб и Житїꙗн столник и Ельсан вистїꙗр и Шьрбан столник и Цꙋра пехарник и Продан меделничер и Пеꙗ портар <и Пъ>трꙋ сꙋлцер, ꙗкоже да ест непотъкновенно.

Пис Радул граматик, мѣсеца aприл д͠ї дьни.

Вь сии дьнь бист прѣставленїе его, въ лѣт ҂з͞лз, ꙋ Пиꙗтрѣ.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh.

Eu dar, robul stăpînului domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, Pîrvul ban al Craiovei, care am fost împreună într-această lume cu voi toţi, pînă în vremea aceasta, iar acum m-a despărţit Dumnezeu şi m-a iubit din mijlocul vostru şi mă desparte de această lume a vieţii deşarte şi de voi.

De aceea, fraţii mei şi rudele şi alţii, spre ştiinţa voastră şi a tuturor celor care rămîneţi, să fie: că din ce mi-a fost agonisita de sate, eu am desprins şi am dat sfintei mănăstiri, arhimandriei Tismana, satul anume Tur-<cenii> toţi, ca să fie de hrană şi întărire, iar mie de veşnică pomenire.

De aceea, fraţilor mei şi voi toţi, să ştiţi că aceste sate îmi sînt drepte şi dedine. De aceea, fără supărare le-am lăsat sfintei mănăstiri. Iar dacă se va împotrivi cineva <dintre fraţi sau din> rude sau alţii din alt neam se vor încerca să strice sau să ia, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeului nostru sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi să fie blestemat de 318 părinţi care sînt la Nicheia.

Iată martori punem: Barbul Detco vistier şi Hamza vistier şi Dumitru pîrcălab şi Jitian stolnic şi Vîlsan vistier şi Şerban stolnic şi Giura paharnic şi Prodan medelnicer şi Peia portar <şi Pă>tru sulger, ca să fie neatins.

Am scris, Radul grămătic, luna aprilie 14 zile.

În această zi a fost moartea lui, în anul 7037 <1529>, la Piatra.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 319 (Tismana, XL/2).
Orig., hîrtie (27,5 × 21) rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. din 1845; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 536; 336, f. 169 şi 711, f. 145v—146.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 60.

70

1529 (7037) mai 12, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte m-rii Bistriţa satele Blădeşti şi Muşcelul şi trei sălaşe de ţigani, danii ale lui Stroe postelnic.

† Милостїю божїєю, Їѡ Моиси воивода и господинь въсою земли Ѹгровлахїискои, сннь великаго и добраго Владїслав воиводї. Дават господство ми сїє повѣлєнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовомаго Бистръцꙋ, идєжє єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословєнѣи владїчицє нашєи Богородицє и приснодѣви Марїє и чьстнои єи ꙋспєнїє, ꙗкожє да мꙋ єст сєло Блъдєщї въс[1] и Мꙋшчєлꙋл въс[1] и челѣдї ацигани три, понєжє приложи и дадє жꙋпанꙋ Строє постєлникꙋ на прѣставлєнїє ємꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Бистрицꙋ, ꙗкожє да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ сїє вишє рєчєнє сєла и ацигани, како да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ въ ꙋкрѣплєнїє и братїꙗм въ пищꙋ, а жꙋпанꙋ Строє постєлн<ик>[2]ꙋ въ вѣчноє въспоминанїє.

---

[1] Cuvînt adăugat cu altă cerneală.
[2] Omis.

Сєго <радї>[1] и господство ми дадох свѣтомꙋ монастїрꙋ, ꙗкожє да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и нє ѡт когожє нєпотъкновєно, по ѡризмо господства ми.

И свѣдѣтєлїє поставлѣєм господство ми: жꙋпанꙋ Драгич бившє вєлики дворникꙋ и жꙋпан Нѣгоє вєлики дворникꙋ и жꙋпанꙋ Ѳєѡдѡрꙋ вєлики логофєт и Драгомир вистиꙗрꙋ и Радꙋл спатарꙋ и Стаико пєхарникꙋ и Драгич комис и Бадѣ Ꙗз столникꙋ и Радꙋл вєлики постєлникꙋ. Исправник, Ѳєѡдѡрꙋ вєлики логофєт.

Пис въ столни град Тръговищє, мѣсєца маи в҃ї дьнъ, въ лѣт ҂з҃л҃з.

† Їѡ Мѡиси вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ, госпдинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie satul Blădeştii toţi[2] şi Muşcelul tot[2] şi trei sălaşe de ţigani, pentru că a dăruit şi a dat jupanul Stroe postelnic la moartea lui sfintei mănăstiri de la Bistriţa, ca să-i fie de ocină şi de ohabă aceste sate mai sus zise şi ţiganii, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor de hrană, iar jupanului Stroe posteln<ic>[3] de veşnică pomenire.

<De>[1] aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Dragomir vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Badea <A>iaz stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 12 zile, în anul 7037 <1529>.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 322 (Bistriţa, XIX/1).
Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 164 v—165; 202, f. 112 şi 713, f. 565v—566.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 61. Facs. *Ibidem*, 429.

71

1529 (7037) mai 12, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte m-rii Bistriţa satele Găneasa şi Gîrcovul dăruite de Pîrvul ban la moartea lui, precum şi vama de la Vidin.

† Милостїю божїю, Їѡ Моиси воивода и господинъ въсою зємли Ѹггровлахїискои, синъ прѣдобраго и вєликаго Владислава воивода. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовємаго Бистрицъ, идєжє єст

---

[1] Loc rupt.
[2] Cuvînt adăugat cu altă cerneală.
[3] Omis.

храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчицє нашєи Богородїцє и присно дѣви Марїє и чъстнои єи ꙋспєнїє, ꙗкожє да мꙋ єст сєло Гънѣса въса и Гръковꙋл въс и вамъ ѡт Бдиню дєл що єст дръжал жꙋпан Пръвꙋл бан въса и челѣдї ациган ѕ҃, понєжє приложи и дадє жꙋпан Пръвꙋл бан на прѣставлєнїє ємꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Бистрицꙋ, ꙗкожє да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ сїє вишє рєчєнє сєла и ацигани, како да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ въ ꙋкрѣплєнїє и братиꙗм въ пищꙋ, а жꙋпанꙋ Пръвꙋлꙋ банꙋ въ вѣчноє въспоминанїє.

Сєго радї, и господство ми дадох свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкожє да мꙋ сꙋт въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и них ѡт когожє нєпотъкнꙋвєнє, по ѡризмо господства ми.

И свєдєтєлїє поставлѣєт господство ми: жꙋпан Дръгич бившє вєлики дворник и жꙋпан Нѣгоє вєлики дворник и жꙋпан Θєѡдѡр вєлики логофєт и жꙋпан Драгомир вєлики вистиꙗр и Радꙋл спатар и Станко пєхарник и Дръгич комис и Бадѣ Ꙗз столник и Радꙋл вєлики постєлник. Исправник, Θєѡдор вєлики логофєт.

И аз, Корєси дїꙗк, написах въ настолни град Тръговищє, мѣсєца маи ві҃ дьни, в лѣт ҂злз.

† Їѡ Мѡиси вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei adormiri, ca să-i fie tot satul Găneasa şi Gîrcovul tot şi vama de la Vidin, toată partea pe care a ţinut-o jupan Pîrvul ban şi cu 6 sălaşe de ţigani, pentru că a dăruit şi a dat jupan Pîrvul ban la moartea lui sfintei mănăstiri de la Bistriţa, ca să-i fie de ocină şi de ohabă aceste sate mai sus zise şi ţiganii, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor de hrană, iar jupanului Pîrvul ban de veşnică pomenire.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Dragomir mare vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Badea ⟨A⟩iaz stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Şi eu, Coresi diiac, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 12 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 324 (Bistriţa, XLII/1).
Orig., hîrtie (22 × 31,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1849; altă trad. ibidem, ms. 202, f. 372—373 v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 61—62.

1529 (7037) mai 12.

Moise voievod scuteşte mai multe sate ale m-rii Bistriţa de toate dajdiile şi slujbele, dăruindu-i şi căşăritul din munţii Vîlcii.

† Милостїє божїє, Їѡ Моѵси воєвода и господинь въсои зємли Ѹггровлахїискои, синь прѣдобраго и великаго Владислава воивода. Дават господство ми сїю повєлѣниє господства ми сєловом свѣтомꙋ монастирꙋ ѿт Бистрицꙋ, по имє Шєѡшꙋл и Бъбѣнии и Милостѣ и Пъръꙋл и Потєлꙋ със блатꙋ и Водѣстра и Гъндѣнии и Влътꙋрєщии и Строєщии и Гжнѣса и Гръкꙋл, ꙗкожє да сꙋт слободно и мирно ѿт въсєх слꙋжбєх и дажбєх, єлико сє ѡбрєтаєт въ зємли господство ми.

Сєго радї, нитко да нє смѣєт бантовати: ни дворник, ни бани, ни слꙋгє бански, ни господски, ни слꙋгє болѣрски, ни вєлицижє ватаси, ни мали, ни єдин чєловєкь да нє имат мєтѣх със ѡнєи сєлах вишє рєчєни, нꙋ сами калꙋгєри ѿт свѣтомꙋ монастирꙋ да сꙋт волни ѡбладати сєлах си и вєчини, понєжє тко сє би покꙋсити бантовати или нѣчто досати, а тогаи чєловєка зло кє патити. Ино нєкє бити.

Сєго радї, ви, вєчини въси, да слꙋшатє ѿт єгꙋмєнꙋл и ѿт послꙋжници свѣтомꙋ монастирꙋ. А ткои нєкє слꙋшати ѿт вас, а ѡтцꙋ єгꙋмєнꙋ да єст волєн досадїти и пєдєпшати по свою дѣло, да га донєсит свєзан ꙋ господство ми.

И потѡм паки да мꙋ бꙋдєт свѣтою монастирꙋ къшєрига ѿт планини Влъчє, варє що єст достоани господства ми, понєжє помиловах господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ како сꙋт помиловали и дрꙋѕи стари господари, єжє сꙋт били прѣждє ѿт господство ми. Ино да нѣст, по рєч господства ми.

Исправник, Ѳєѡдор вєлики лѡгѡфєт.

Пис мѣсєца маи в҃ї дьни, в лѣт ҂з҃лз.

† Їѡ Мѡѵси вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moise voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satelor sfintei mănăstiri de la Bistriţa, anume Şeoşul şi Băbenii şi Milostea şi Pîrîul şi Potelu cu balta şi Vodastra şi Gîndenii şi Vîltureştii şi Stroeştii şi Găneasa şi Gîrcul, ca să fie slobode şi în pace de toate slujbele şi dăjdiile cîte se află în ţara domniei mele.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a-i tulbura, nici vornicul, nici banii, nici slugile banilor, nici domneşti, nici slugile boiereşti, nici vătafii cei mari, nici cei mici, nici un om să nu aibă amestec cu acele sate mai sus zise, ci singuri călugării de la sfînta mănăstire să fie volnici a stăpîni satele lor şi vecinii, pentru că cine s-ar încerca să tulbure sau să schimbe cu ceva, acel om rău va păţi. Altfel nu va fi.

De aceea voi, toţi vecinii, să ascultaţi de egumenul şi de posluşnicii sfintei mănăstiri. Iar cine nu va asculta dintre voi, iar părintele egumen să fie volnic să-l mustre şi să-l pedepsească după fapta sa, să-l aducă legat la domnia mea.

Iar apoi, iar să-i fie sfintei mănăstiri căşăritul din munţii Vîlcea, oricît este ce se cuvine domniei mele, pentru că am miluit domnia mea sfînta mănăstire, după cum au miluit şi alţi domni bătrîni, care au fost mai înainte de domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Scris luna mai 12 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 320 (Bistriţa, LXIV/313).
Orig., hîrtie (22 × 32), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1795; altă trad. ibidem, ms. 192, f. 16.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 62; Leonăchescu, *Stroeşti-Argeş*, 24. Facs. *D.I.R., B.*, 430.

73

⟨1529⟩ mai 12.

Moise voievod scuteşte mai multe sate ale m-rii Bistriţa de toate dăjdiile şi slujbele, în afară de bir, de haraci şi de oastea cea mare.

† Милостїю божїю, Їѡ Моуси воєвода и господинь. Дават господство ми сїє повелѣниє господства м<и свѣтомꙋ монастирꙋ> ѡт Бистрицꙋ и ѡцꙋ єгꙋменꙋ Мисаил, ꙗкожє да мꙋ сꙋт селє свѣтомꙋ монаст<ирꙋ по имє Въдастра> и Потѣлꙋл и Гръковꙋл и Челѣю и Гъндѣни и Мꙋшчелꙋл и Гънѣса ѡт сꙋ<дство Романаци> слободно и миpънѣ ѡт въсеχ слꙋжбаχ и дажбаχ, елика се нахoдит въ землѣ <господства ми, тъчїю> бирꙋ да плашетат и що єст достоанїє χарачюв и ꙋ воискꙋ великꙋ <да χодит, а ѡт дрꙋ>зи слꙋжбеχ и дажбеχ ѡт вьсе да сꙋт слободни и мирне и не на єдин работ <господства ми да не работает>, понеже єст просил господство ми.

Єго радї, ниχто да нѣ смет бантовати или ꙋл<ѣзити въ селаχ> свѣтомꙋ монастирꙋ, ни велици вътаси, ни мали, ни сꙋдци, ни биръии <ни ин ниχто ѡт слꙋгеχ> господство ми или ꙋ правитѣлю господства ми, тъчию да сꙋт вол[д]ници калꙋгер<и и послꙋшници> свѣтомꙋ монастирꙋ ꙋлезитѣ и работати ѡними. А дрꙋго тко се <покꙋсит> бантовати или нѣшего досадїти єлико єст єдин влас главꙋ, тогаи <чловек зло ке> патит. Инако не<ке> бит, по реч господства ми.

Исправник, Тꙋдор вел <логофет>.

<Маї вї>.

† Їѡ Мѡиси вѡєвѡд, милостїѧ <божїѧ господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ⟨sfintei mănăstiri⟩ de la Bistriţa şi părintelui egumen Misail, ca să fie satele sfintei mănăstiri ⟨anume Vădastra⟩ şi Potelul şi Gîrcovul şi Celeiu şi Gîndenii şi Muşcelul şi Găneasa din judeţul ⟨Romanaţi⟩ slobode şi în pace de toate slujbele şi dajdiile, cîte se află în ţara ⟨domniei mele, numai⟩ birul să-l plătească şi ceea ce se cuvine pentru

haraci şi în oastea cea mare ⟨să meargă, iar de celelalte⟩ slujbe şi dajdii de toate să fie slobozi şi în pace şi la nici o treabă ⟨de a domniei mele să nu lucreze⟩, pentru că i-a iertat domnia mea.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a tulbura sau ⟨a intra în satele⟩ sfintei mănăstiri, nici vătafii cei mari, nici cei mici, nici judeţii, nici birarii, ⟨nici nimeni altul din slugile⟩ domniei mele sau din dregătorii domniei mele, numai călugării ⟨şi posluşnicii⟩ sfintei mănăstiri să fie volnici să intre şi să lucreze cu dînşii. Iar altul care ⟨s-ar încerca⟩ să tulbure sau să schimbe ceva, măcar cît un fir de păr din cap, acel ⟨om rău va⟩ păţi. Altfel ⟨să⟩ nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Tudor mare ⟨logofăt⟩.

⟨Mai 12⟩.

† Io Moisi voievod, din mila ⟨lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 325 (Bistriţa, LXII/119).
Orig., hîrtie, rupt.
Cu o trad. din 1795; după care s-au făcut completările; altă trad. ibidem, ms. 192, f. 16.
Anul, după domn şi marele logofăt; luna şi ziua după traducerea veche.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 63. Facs. *Ibidem*, 431.

74

1529 (7037) mai 12, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Calafat şi mai multe bălţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Мѡѵси воевода и господинъ въсои земли Ȣгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Владїслава воиводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомȣ монастирȣ зовомаго Тисмѣна, храмже и ѡбителю свѣтѣи, прѣчистѣи и прѣблагословенѣи владїчице нашеи Богородице и присно деви Марїꙗ и честнаго и славнаго еѩ Ȣспенїе и наставникȣ и ȣчителю словеснаго стада Христова, и ермонах Єѵвстратїе и въсѣм братїем елици сȣт въ свѣтїи монастирȣ, давах господство ми вама Калафатȣ, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ. И да ȣзимает вамȣ ѡт Калафатȣ, ѡт кон, аспрї ѕ҃ и ѡт вола, г҃ и ѡт крава, аспри в҃ и ѡт две ѡвце, аспрȣ и ѡт врѣтища пшеницȣ, аспри в҃ и ѡт сто крȣшеци, в҃ крȣшеци и ѡт возелницȣ вино, аспри і҃.

Бистрецȣ и Бело Блатȣ и Платецȣл сȣт ѡчинȣ и ѡхабȣ и дѣдинȣ: ѡт і҃ рибъ, рибȣ а҃. И ѡт тȣꙗ, макар мало блато, макар велико, до Калафата, ѡт і҃ рибъ, рибȣ а҃. И на таи блата, що кет солити ѡт кораба, аспри л҃, ѡт насад, аспри еі҃ и ѡт кола, аспри д҃ и ѡт товар на коню, аспри в҃ и ѡт Блатицȣ до Северина, макар мало, макар велика, ѡт і҃ рибъ, а҃.

Єщеже заклинанїю поставлѣют господства ми, како по съмръти господства ми, кого изберет господинь Богь бити господар ȣ Влашкои Земли, ѡт сръдичнаго плода господства ми или ѡт сродники господства ми или, по грѣсѣх нашех, ѡт иноплѣменик, да аще почетет и ѡтвръдит сїю хрисовол господства ми, того господь Богь да ȣтвръдит и почетет и съхранит въ господства єго; ащелиже поперет и не почтет и не ȣтвръдит, того господь Богь да поперет и не почтет и не ȣтвръдит, того господь Богь да поперет єго и пострамит и ȣбиєт здє тєлом, а въ бȣдещих вѣцѣх дȣше єго. И да имат ȣчєстїю съ Юȣда и съ Ѧрїєꙗм и съ инѣми Іȣденѫ иже възъпише на господа Бога и спаса нашего Іѵсȣса Христа и кръв єго на них и на чєдох их, ꙗкоже и бъдет въ вѣки, амин.

Сїꙗ сȣт свєдїтелїє: жȣпан Драгич бивше дворник и жȣпан Нѣгоє велики дворник и жȣпан Ѳєѡдѡрȣ велики лѡгофєт и жȣпан Драгомир велики вистїꙗрȣ и жȣпан Радѵл велики спатар и жȣпан Станко велики пєхарник и жȣпан Драгич велики комис и Бадѣ велики столник и Радѵл велики постелник. Исправник, Ѳєѡдѡрȣ велики лѡгофєт.

И аз, Драгомирȣ, исписах въ славною град Тръговище, мѣсеца маꙗ в҃ї дьна, въ лѣт ҂з҃лз.

† Іѡ Мѡѵси вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, hramul şi lăcaşul sfintei, preacuratei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei uspenii şi nastavnicului şi învăţătorului turmei cuvîntătoare a lui Hristos, ieromonahului Eustratie şi tuturor fraţilor cîţi sînt în sfînta mănăstire, le-am dat domnia mea vama de la Calafat, ca să le fie de ocină şi de ohabă. Şi să ia vama de la Calafat: de cal, 6 aspri şi de bou, 3 şi de vacă, 2 aspri şi de 2 oi, un aspru şi de sacul de grîu, 2 aspri şi din o sută de bolovani de sare, 3 bolovani şi de butoiul de vin, 10 aspri.

Bistreţul şi Balta Albă şi Plateţul sînt ocină şi ohabă şi dedină: din 10 peşti, un peşte. Şi de aci pînă la Calafat, fie la baltă mică sau mare, din 10 peşti, 1 peşte. Şi la acele bălţi, cine va săra, de corabie, 30 aspri, de luntre, 15 aspri şi de car, 4 aspri şi de o povară pe cal, 2 aspri şi de la Blatiţa pînă la Severin, fie <baltă> mică, fie mare, să se ia un peşte din 10.

Încă şi blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în Ţara Românească din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă va călca şi nu va cinsti şi nu va întări, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l batjocorească şi să-i ucidă aci trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, după cum va şi fi în veci, amin.

Aceştia sînt martorii: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Dragomir mare vistier şi jupan Radul mare spătar şi jupan Staico mare paharnic şi jupan Drăghici mare comis şi Badea mare stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Şi eu, Dragomir, am scris în slăvita cetate Tîrgovişte, luna mai 12 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 321 (Tismana).
Orig., perg. (29,5 × 42,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1845; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 591; 337, f. 320v—321; 771, f. 68 (sub martie 12) şi 1218, f. 46—47.
EDIŢII. Slav şi trad. Haşdeu. *Arh. ist.*, I, 1, 30—31. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 44—45; *D.I.R.*, *B.*, 63—64.

75

1529 (7037) mai 12, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Vîlcan.

Боже помози.

† Милостию божиею, Иѡ Мѡѵси воевода и господинь въсои Земли Ѡѵгрѡвлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Владислава воеводе. Дават господство ми сию повелѣние господства ми свѣтомꙋ монѧстирꙋ зовемѧгѡ Тисмана, идеже ест храм прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословенѣи владичице нашѫ Богородице и приснодевѫ Марие и чистное ꙋспение, ꙗкоже да мꙋ ест свѣтомꙋ монѧстирꙋ вама ѡт Влъкѧн, али ѡт Ѡлтецъ даже до Северин, како ест дръжил и ꙋ Радꙋла воевода, тѧкождере помиловах и господства ми и приложих томꙋ свѣтомꙋ место, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ свѣтомꙋ монѧстирꙋ.

Сего радї, въсах чловекъ да си плѧщат вамѧ еже мꙋ ест права вѫс що ест достоѧние господства ми. И ни един чловекъ акꙋсат да нѣст, ни слꙋгѧ господствѧ ми, ниже слꙋга велнкомꙋ бан Жилски, ни слꙋга великомꙋ дворник, ни слꙋга великомꙋ логофет, ниже слꙋзе велицем болѣрѡм ни малим, ни ин никтоже ѡт слꙋзех господства ми или ѡт правителех господства ми акꙋсѧт да нѣст и ни един Шебешѧн из през планинꙋ ниже ѡт дрꙋга стрѧнꙋ макѧр бити ѡт кои страно ке бити, а ѡн въсѧх чловекъ да си плащат вама и никтоже ни един аспрꙋ или дꙋкѧт да не запрѣтит, понеже то тѧковаго чловекѧ що ке се би покꙋсити задръжати или запрѣтити или нѣчто съкрити, велико зло и ѡргию въсприꙗти ке ѡт къ господствѧ ми. Инѧко не ке бити, по зѧповѣстїю господства ми, ере помиловах ‹господство ми› и ꙋкрѣпих и приложих томꙋ свѣтомꙋ место да ест въ пищꙋ братиꙗм, а господство ми вечноеи въспоминѧнию.

Сего радї въсѧх чловекъ да си плащат вама или болѣрин или бꙋде кои ке бити. А кои неке си плѧщат вама, а калꙋгери из свѣтѧго монѧстирꙋ да сꙋт волници съ сию книга господства ми да мꙋ ꙋзимает вама що мꙋ ке бити права, али без негово доброволю и да мꙋ сътворит досад и скандалꙋ и зла страмот.

И да ест проклет ѡт ти҃ї иже въ Некеиски свѣти богоносннии и ѡтци, понеже въсах що ест доходѫк господства ми ѡт таи вамꙋ да бꙋдет свѣтомꙋ монастирꙋ еже ест више писано, аа дрꙋго никтоже метех да не имат ꙋлести въ неꙗ, понеже ю дадох господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест въ

ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ и ни ѡт когождѡ непотѫкновєно, по ѡризмо господства ми.

Исправник, Барбꙋл Дѣткѡв пръкалаб.

И аз исписах, Тꙋдоран словописєцꙋ, въ столни град Тръговищє, мѣсєца маи ві҃ дни, въ лѣт ҂ꙁлꙁ҃.

† Иѡ Мѡѵси вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

Doamne ajută.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mănăstiri vama de la Vîlcanu, dar de la Olteţ pînă la Severin, precum au ţinut-o şi sub Radul voievod, tot aşa am miluit şi domnia mea şi am dăruit acestui sfînt loc, ca să-i fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri.

De aceea, orice om să-şi plătească vama care este după dreptate, tot ceea ce se cuvine domniei mele. Şi să nu fie scutit nici un om: nici sluga domniei mele, nici sluga marelui ban al Jiului, nici sluga marelui vornic, nici sluga marelui logofăt. nici slugile boierilor celor mari, nici ale celor mici şi nimeni altul din slugile domniei mele sau dintre dregătorii domniei mele să nu fie scutit. Şi nici un şebeşan de peste munţi, nici din altă parte, ori din care parte va fi, ci ca orice om şi acela să-şi plătească vama sa. Şi nimeni nici un aspru sau ducat să nu oprească, pentru că un astfel de om care s-ar încerca să reţină sau să oprească ori să ascundă ceva, mare rău şi urgie va primi de la domnia mea. Altfel să nu fie, după porunca domniei mele, căci am miluit domnia mea şi am întărit şi am dăruit acestui sfînt loc, ca să fie de hrană fraţilor, iar domniei mele veşnică pomenire.

Pentru aceasta, orice om să-şi plătească vama, sau boier, sau oricine va fi. Iar cine nu-şi va plăti vama, călugării din sfînta mănăstire să fie volnici cu această carte a domniei mele să-i ia vama care le va fi dreptul, chiar fără învoirea lui şi să-i facă ocară şi scandal şi rea ruşine.

Şi să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi purtători de Dumnezeu de la Nicheia, pentru că tot venitul, care este al domniei mele de la această vamă, să fie al sfintei mănăstiri care s-a scris mai sus şi nimeni altul să n-aibă amestec a intra în ea, pentru că domnia mea am dat-o sfintei mănăstiri ca să-i fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Ispravnic, Barbu al lui Detco pîrcălab.

Şi am scris eu, Tudoran scriitor, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 12 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moise voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 323 (Tismana, XCII/53).
Orig., perg. (34 × 34), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; alte traduceri ibidem, Tismana, XCVI/160 şi ms. 329, f. 135.
EDIŢII. Slav. şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.—rom.*, 92—95. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 64—65.

1529 (7037) mai 13, Tîrgovişte.

Moise voievod întărește mănăstirilor Govora, Nucet și Mușetești jumătate din vama de la Runcu.

† Милостїю божїю, Їѡ Моиси воиводи и господинъ въсєи зємли Ꙋггровлахїискоє. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ и ѡбитѣли Говорꙋ и чистѣишомꙋ ѡтцꙋ єгꙋмєнꙋ кꙋр Доротєю и въсєм братїꙗм, божєствним иноком, живꙋщих въ свѣти монастирꙋ, ꙗко да им єст ꙋ Рꙋнкꙋ вама със монастирꙋ ѡт Нꙋчєт половинꙋ, със монастирꙋ ѡт Мꙋшєтєщи, монастирома над три, єдина кико и дрꙋга, да єст ꙋрик свѣтомꙋ монастирꙋ, понєжє им приложих господство ми, да им єст нєпотѫкнновєно, иноком въ пищꙋ, а нам въ вѣчноє въспоминаниє.

Єго радї потом, кого изберет господь Богъ бити господинь Влашкои Зємли, такождє да испльнит и ꙋтвръдит, ꙗкожє єст писанно и рєчєнно; а ащєли нє испльнит и нє ꙋтвръдит и нє поновит, а ѡн да даст ѡтвѣт на страшнѣ и нєꙋмытнои сꙋдищи и да мꙋ єст съспостаница прѣчиста Бого мати. Ино нѣст, по рєчи господства ми.

Єжє свєдєтєлїє: жꙋпан Дръгич бившє дворник, жꙋпан Нѣгоє вєлики дворник, жꙋпан Тꙋдор вєлики логофєт и Драгомир вєлики вистиꙗр и Радꙋл вєл спатар и Станко вєл пахарник и Дръгич вєл комис и Бадѣ вєл столник и Радꙋл вєлики постєлник.

И аз, Радꙋл граматик, писавшаго єжє начрътах въ град Тръговищє, мѣсєца маи г҃ї дьни в лѣт ҂з҃лз.

Исправник, Тꙋдор вєл логофєт.

† Їѡ Мѡиси вѡивѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri şi lăcaşului Govora şi preacinstitului părinte egumen chir Doroteiu şi tuturor fraţilor, dumnezeieştilor călugări, care trăiesc în sfînta mănăstire, ca să le fie jumătate din vama de la Runcu împreună cu mănăstirea de la Nucet şi cu mănăstirea de la Muşeteşti.

Deci, acestor trei mănăstiri, uneia ca şi celeilalte, să le fie uric sfintelor mănăstiri, pentru că le-am dăruit domnia mea, ca să le fie neatins, călugărilor de hrană, iar nouă de veşnică pomenire.

De aceea, apoi, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, asemenea să împlinească şi să întărească după cum este scris şi spus. Iar dacă nu va împlini şi nu va întări şi nu va înnoi, iar el să dea răspuns la judecata cea înfricoşată şi neîndurată şi să-i fie potrivnică preacurata maica a domnului. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Neagoe mare vornic, jupan Tudor mare logofăt şi Dragomir mare vistier şi Radul mare spătar şi Staico mare paharnic şi Drăghici mare comis şi Badea mare stolnic şi Radul mare postelnic.

Şi eu, Radul grămătic, cel care am scris,am scris în cetatea Tîrgovişte în luna mai 13 zile, în anul 7037 ‹1529›. Ispravnic, Tudor mare logofăt.
† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 326 (Govora, XXV/3).
Orig., hîrtie (29,5 × 22), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1797; altă trad. ibidem, ms. 447, f. 344.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 65—66. Facs. *Ibidem*, 432.

77

1529 (7037) mai 17, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte lui Dobrotă şi altora ocine în Bălărie şi în Dibăceşti.

† Милостию божїєю, Їѡ Моиси воєвода и господинъ въсои землю Ѹгровлахиското. Дават господство ми сиє повелѣниє господства ми Добротъ и брат си Драгнеи, съ синови си и Татȣл съ братием си и съ синови си и Банѣ съсъ синови си и дъщери си, ꙗкоже да им ест ȣ Бълъриє трети дел.

И паки да ест Татȣлȣ и брат си Драгомирȣ ȣ Дибъчещи ѡт дел Татȣлов четврьти дел, понеже им сȣт старе и праве ѡчине, дѣдине. И паки да ест Татȣлȣ и Драгомирȣ ѡт дел Банеи а҃ї ниве, понеже покȣпише за ф҃н аспри и в҃ виг ѡт постав, еще при дьни Басараба Воде и Радȣл Воде еже загине нѫ Рибник[1].

Сего радї, им дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ им и синовом им и внȣком им и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непотъкновенно, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже сведетелие господства ми: жȣпѫн Дръгич бивше велики дворник и жȣпѫн Нѣгоє велики дворник и жȣпан Ѳеѡдор велики логофет и Дрѫгомир вистиꙗр и Радѵл спатар и Стѫнко пехарник и Дръгич комис и Бадѣ столник и Рѫдѵл велики пѫстелник. Исправник, Мъдаю портар.

Пис аз, Радѵл ѡт Бȣѫри, въ дивни град Тръговище, мѣсеца мае з҃ї дьни, в лѣт ҂з҃лз.

† Їѡ Мѡиси вѡевѡда, милѡстїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobrotă şi fratelui său Draghie şi cu fiii săi şi lui Tatul cu fraţii săi şi cu fiii săi şi lui Banea cu fiii săi şi fiicele sale, ca să le fie în Bălărie a treia parte.

Şi iar să-i fie lui Tatul şi fratelui său Dragomir în Dibăceşti a patra parte din partea lui Tatul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine, dedine. Şi iar să-i fie lui Tatul şi lui Dragomir din partea lui Banea 11 ogoare, pentru că le-au cumpărat cu 550 aspri şi 2 viguri de postav, încă în zilele lui Basarab voievod şi a lui Radul voievod care a pierit la Rîmnic[1].

---

[1] Pasajul: „И паки ... Рибник" scris contemporan pe margine.
[2] Pasajul „Şi iar ... Rîmnic" s-a adăugat contemporan pe margine.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martorii domniei mele: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Dragomir vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Badea stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Mălaiu portar.

Am scris eu, Radul din Buari, în minunata cetate Tîrgovişte, luna mai 17 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCIX/60.
Orig., perg. (24,5 × 29,5), pecete timbrată.
Alt orig. la Arh. St. Buc., CCXCIII/1.
Copie la Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, 26.910.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 66—67.

78

1529 (7037) mai 24, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte lui Giura paharnic satul Dranoveţi, de schimb cu părţi din Găojani.

Милостїю божїю, Їѡ Моиси [Мовила][1] воевод и господинь въсои земли Ꙋгровлахиское, синь великаго и прѣдобраго Владислав воевод. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми почтенномꙋ болѣринꙋ господства ми жꙋпан Џꙋра пехарник и съ синовии, елицем Христа Бога ⟨даст⟩[2], ꙗкоже да емꙋ ест село Драновеци, дел Станчюв сꙋлџѣрюл, понеже ест била стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

А потом, приниде Станчꙋл слꙋжер тере мениши съ жꙋпан Џꙋра пехарник, тере даде Станчюл слꙋжер село Драновеци више речено негов дел, жꙋпан Џꙋреи пехарник ѡт прѣд господства ми, а жꙋпан Џꙋра пехарникꙋл даде Станчюл слꙋџѣрюл негов дел ѡт Гъѡжани, що ест кꙋпил ѡт Флорѣ.

Сего ради им дадох и господство ми жꙋпан Џꙋреи пехарник и съ синови ꙗко да им бꙋдет више реченно Драновеци въ ѡчини и въ ѡхабꙋ емꙋ и синовем емꙋ, внꙋко ⟨и⟩[2] внꙋчитом. И въ них прѣдалика да нѣст въ вѣки. Сеже и ѡт никогоже непотъкновенно, по рече господства ми.

Сфѣдителїе: жꙋпан Драгич бивше дворник, жꙋпан Нѣгое велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдор велики логофет и Радꙋл спатар и Драгомир вистиꙗр и Станко пехарник и Драгич комис и Бадѣ столник и Радꙋл и Бадеа велици постелници.

Аз, Дꙋмитрꙋ, писах ꙋ град Тръговище, мѣсеца маи к҃д, лѣт ҂злз҃.

---

[1] Cuvînt adăugat de copist.

[2] Omis.

Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi [Movila][1] voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupanului Giura paharnic şi cu fiii, cîţi Dumnezeu ⟨i-a dat⟩[2], ca să-i fie satul Dranoveţi, partea lui Stanciul sulgerul, pentru că i-a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, a venit Stanciul sluger de a schimbat cu jupan Giura paharnic, de a dat Stanciul sluger satul Dranoveţii mai sus zis, partea lui, jupanului Giura paharnic dinaintea domniei mele. Iar jupan Giura paharnicul a dat lui Stanciul slugerul partea lui din Găojani, ce a cumpărat de la Florea.

Pentru aceasta i-am dat şi domnia mea jupanului Giura paharnic şi cu fiii, ca să-i fie mai sus spuşii Dranoveţi de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor ⟨şi⟩[2] strănepoţilor. Prădalica să nu fie, în veci. Iată şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Radul spătar şi Dragomir vistier şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Badea stolnic şi Radul şi Badea mari postelnici.

Eu, Dumitru, am scris în cetatea Tîrgovişte, luna mai 24, anul 7037 ⟨1529⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Stăneşti, nr. 725, f. 71.
Copie.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 67.

79

⟨1529—1530⟩ mai 26.

Moise voievod dă m-rii Glavacioc ca zălog părţile de ocină din Călineşti şi din Neagra ale lui Radu al lui Văsiiu, pînă la terminarea unei judecăţi.

† Милостию божїєю, Їѡ Моиси воєвода и господинъ въсои землю Ѹггровлахиискои. Дават господство ми сиє повелѣниє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовомаго Главачов и ѡтцꙋ єгꙋменꙋ Ѳавеи и братием єже живꙋт въ то свѣто мѣсто, ꙗкоже да дръжит залог дел Радꙋлѵи Въсиюв ѡт Кълинещи, варє колико сє хтєт избрати дєл Радꙋлѵи, понєжє их постави жꙋпан Радꙋл залог ѡт пред господство ми доклє сє хтєт прети съ Болошин пред господство ми да ѡчистит и да ꙋправит ѡчиниє вишє писаниє ѡт къ Болошин, да сꙋт правє коматє свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкожє им єст биѡ тъкмєжє и ѡт прѣгє. И биѡ сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ. Тако ащє ѡчистит и ꙋправит жꙋпан Радꙋл вишє писаниє ѡчиниє ѡт къ Болошин, а ѡнє да сꙋт коматє свѣтомꙋ монас-

---

[1] Cuvînt adăugat de copist.
[2] Omis.

тирȣ ꙗкоже и ѡт прѣжде. А аколи жȣ<пан Ра>[1]дȣл не кет моки извадити комате више писане ѡт къ Болошин, а тъда ѡтцȣ егȣ<менȣ>[1] и братиꙗ ѡт свѣти монастир да имат работȣ и прети се със жȣпан Радȣл Въсиюв пред господство ми.

Єго радї, нитко да не смѣет задръжати или запрѣтити калȣгером що ке бити достоание свѣтомȣ монастирȣ. И ти, Болошине, да се варȣеш ѡт тии вечини дел жȣпан Радȣлѵи, нищо да не запрѣтиш свѣтомȣ монастирȣ докле кеш статн лецем със жȣпан Радѵл пред господство ми. Инэ да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, ѡтцȣ владїкȣ.

Пис мае $\widetilde{\text{кѕ}}$ дьни.

† Їѡ Мѡиси вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glavaciov şi părintelui egumen Sava şi fraţilor care trăiesc într-acest sfînt loc, ca să ţină zălog partea lui Radul al lui Văsiiu din Călineşti, oricît se va alege şi din Neagra, oricît se va alege partea lui Radul, pentru că jupan Radul le-a pus zălog dinaintea domniei mele, pînă ce se va pîrî cu Boloşin înaintea domniei mele, ca să cureţe şi să îndrepte ocinele mai sus scrise de către Boloşin, să fie averi drepte sfintei mănăstiri, după cum le-a fost întocmirea mai dinainte. Şi au fost ale sfintei mănăstiri. Astfel, dacă va curăţa şi va îndrepta jupan Radul ocinele mai sus scrise de către Boloşin, iar ele să fie averi ale sfintei mănăstiri, ca şi mai înainte. Iar dacă jupan Radul nu va putea să scoată averile mai sus scrise de la Boloşin, atunci părintele egumen şi cu fraţii din sfînta mănăstire să aibă treabă şi să se pîrască cu jupan Radul al lui Văsiiu înaintea domniei mele.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să ţină sau să oprească călugărilor ceea ce se va cuveni sfintei mănăstiri. Şi tu, Boloşine, să te fereşti de acei vecini, partea jupanului Radul, nimic să nu opreşti sfintei mănăstiri, pînă ce nu vei sta faţă cu jupan Radul înaintea domniei mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, părintele vlădica.

Scris în mai 26 zile.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St.,Buc., S.I., nr. 327 (Glavacioc, IV/6).
Orig., hîrtie (28,5 × 22), pecete aplicată.
Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 223, f. 13.
Datat după domn.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 67—68. Facs. *Ibidem*, 433.

---

[1] Loc rupt.

1529 (7037) iunie 1, Tîrgovişte.

Moise voievod dăruieşte m-rii Cozia două părţi, iar m-rii Cotmeana a treia parte din bălţile Căbălul şi Comatul.

† Въсе свѣтомꙋ божественомꙋ послѣдꙋещє Писанию рекшꙋмꙋ: „Милости хощꙋ а не жрътвѣ“; и паки ꙗко „Милостинѣми ѡцѣщает сѫ грѣси“; и паки: „Блажєни милостивии, ꙗко ти помиловани бꙋдет“. Ꙗкоже пророческа дꙋхонасищена ꙋста глаголетъ: „Блаженъ мѫжє милꙋеи въс дьнъ наслаждает сѫ господови“. Сие ꙋбо ѡт божественаго Писание ꙋведевши паки слишахѡм пророка глаголеща дꙋхѡм светим ꙗко ꙋбѡ: „Слишите царие и разꙋмѣите навикнѣте сѫдїе концим землим вънꙋшите дръжещеи множества и гръдещеи се ѡ народѣх ꙗзик, ꙗко да на бист ѡт господа дръжава вам и сила ѡт вишнѣго“. Разꙋмевше ꙋбо ꙗко въса въ рꙋках божии сꙋт и елико хощет ꙋбо комꙋждѡ ѡт нас подавает. Нѫ ꙋбо блажень и тръблаженъ иже богоданное благство добрѣрастачает и дѣлает въ тѧинѣ Богꙋ връꙋченни емꙋ тѧлант, ꙗко ꙋбо слишит благи и сладки ѡн глас радование: „Благи рабе и вѣрнии вънидї въ радост господа своего“.

Сиꙗ ꙋбо слишѧвши, подобает нам вънимати ѡт здешних, ꙗко мало врѣмена иже прѣходна сꙋт. Понеже глаголетъ: „Въсака слава до врѣмена ест“. И мнози царїе въ царствиꙗ си веселише се, нѫ мали небеснаго царствиꙗ наслѣдоваше. Подобаше же нам поревновати прежданим благочестивим и свѣтопочившим господам, иже земна добрѣꙋстроивши и сиꙗ добрѣ прѣпроводївши и сими земними небесна преѡбретоше благаа сих наслѣдоваше, а земна земним ѡставише.

Се ꙋбо аз, въ Христа Бога благовѣрнии и благочестивии и Христолюбивии, Ιѡ Мѡѵси воевѡда и господинъ въсои земли Ꙋгрѡвлахиской, синь прѣдобраго и великаго Владїслава воеводе, божиею милостию и божием дарованнием, ѡбладаещоми и господвꙋещоми въсои земли Ꙋгровлахиской, ещеже и запланинским странам, Ꙗмлашꙋ и Фагарашꙋ херцег, ревнꙋю последовати древним царемь и господ[д]ам, иже зъмлъ на въ благодѣтелство и мирне прѣпроводїше и небестномꙋ царствию сподобише се. Паки въспоменꙋ господства ми слово прроока Давида и царѧ глаголеща: „Блажени имже ѡтпꙋстише се безаконїи и имже прикрише се грѣси. Блаженъ мꙋже емꙋже не въмѣнит господъ грѣха“. И паки: „Имже ѡбразом желает елен на источники вѡдние, сице желает и дꙋша моа к тебе, Боже“. Сице въжделѣх и господство ми къ храмꙋ и ѡбителие прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи владїчице нашее Богородице приснодѣвы Марїе, славно еи благовещенїе и свѣтомꙋ монастирꙋ нарицаемаго Кодмѣна и чистнѣшомꙋ ѡтцꙋ егꙋменꙋ кир Ꙗндоне и Мардарие и въсем свѣтим, божественим инокѡм прѣбиваещих въ тои свѣти монастир, ꙗкоже да мꙋ ест блатове що мꙋ сꙋт дадене и приложени ѡт прежде нас бивших господа и владатели, на име Кѫбълꙋл вѫс и Коматꙋл вѫс съ въсами них гръламии и съ перперемии и съ въсѡм доходѫк тех блатами.

Ꙗли ѡт сие више реченнѧ блатѧх дѧ сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Козиꙗ два дела, а третие дел да ест свѣтомꙋ монѧстирꙋ ѡт Кодмина, понеже ѡт врѣме що ме помило господъ Богъ съ Влашкои Земли, а господство ми ѡбрѣтох сѫи свѣти монѧстир ѡт прѣжде нас бивших господара притеснени и сїе вишє рєченнѧ блатѧх ѡт них ȣзимали. А господство ми пѧки зарадї сиє вишє рєченє храмовє и ȣтвръждениє рѧдї вѣри нашои христиꙗнска, а господство ми помиловах и приложих сим свѣтим монѧстирам, да им єст въ покрѣплениє и въ пищȣ братиꙗм єжє живȣщих въ тои свѣто место.

А потом, молим сє ѡтцȣ нѧставникȣ, варє комȣ слȣчит сѫ бити игȣмєн въ тои место свѣто и проєгȣмнȣ и свєщеникѡм и старцєм и диꙗконѡм како при живот господства ѡн сє ѡт поєт ката нєдїлє ȣ єдин дьнь вєчєр параклис съ коливом и прилєвком а ȣтрѣ свѣтѧа и божєствна лєтȣргиє съ коливом и прилєвком. А по пришєствиє господства ми, да ми сє ѡт поєт катѧ годинє ȣ єдин дьнъ „нєпѡрѡчно“ съ коливом и прилєвком, а ȣтрѣ свѣтаа лєтȣргиє съборно съ коливом и прилєвком и дами сє чинит трапєз хтиторска и нищом раздаати ꙗстиє по силѣ свѣтомȣ монастирȣ, радї дȣша моа; а ащє <нє испл>ънитє и нє съвръшитє сїа моа прошрниє любо кои ѡт вас даси даст ѡтвєт прєд страшнѣм и нє ȣмитнѣм сȣдищом єжє бȣдї, амин.

Потом, молим и тєбє, чистити и милостиви господаръ, кого избєрєт господъ Богъ бити господинъ въ Блѧшкои Зємли нѧ место нѧшємȣ смѣрєниє господствȣ, ꙗко и господствȣ, ꙗко и господство ти да исплънишє сиє нѧшє ѡбєщаниє въ благи, паки дȣша радї и поменѧ господствѧ ти и рѡдїтєлєм господства ти и рѡдїтєлєм господствѧ ти, ꙗко сиє нашє хисовȣли нє разорити, нѫ паки ȣтвръдити ѡт богоданнаго ти господствȣ.

А потом, ащо кто дръзнєт ȣзєти или прикоснȣти рȣцѣ свои разорити и порȣшити сию нашȣ хрисовȣл или ѡт сръдничнаго плода господства ми или ѡт сърѡдники господства ми или, по грѣсєх нашиХ, щт иноплємєник, да даст ѡтвєт прєд господ[д]ѡм Богȣм сътворшаго нєбо и зємли и вишє рєчєни свѣти храм, да им єст съпєрник прѣд Божиєм сȣдищом и да имѧт ȣчєстию съ Юдѡю и съ Ариꙗ и съ иними Їȣдєиє єжє възъпишє нѧ господа Бога и спаса нашєго Їѵсȣса Христѧ: „распѫни єго, распєни“, кръв єго на них и нѧ чєдєх их єжє єст и бȣдєт въ вѣки, амин.

Сведєтилиє: жȣпан Дръгич бивших дворник и жȣпан Нѣгоє вєлики дворник и жȣпан Тȣдор вєлики лѡгофєт и Драгомир вистїꙗр и Радȣл спатѧр и Станко пєхарник и Дръгич комис и Бадѣ столник и Радȣл постєлник. Исправник, Могош лѡгофът.

И аз ȣбо исписах, Тȣдоран много грѣшнѣаго, въ дивним место єжє глаголєт сѫ град Тръговищє, въ мєсєца юнїє а҃ дьни, въ лѣт ҂ꙁлꙁ.

† Їѡ Мѡиси вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Urmînd întru tot sfînta şi dumnezeiasca Scriptură, care spune: „Milă voiesc, iar nu jertfă“; şi iarăşi că: „Prin milostenii se curăţă păcatele“; şi iarăşi că: „Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi“, după cum zice şi gura profetului cea inspirată de duh: „Fericit bărbatul care miluieşte în toate zilele, acela se îndulceşte întru domnul“. Acestea dară aflîndu-le din sfînta Scriptură, iarăşi am auzit proorocul spunînd prin duhul sfînt: „Ascultaţi dar, împăraţilor şi înţelegeţi, cuprindeţi-vă judecătorilor din marginile pămîntului, auziţi cei ce stăpîniţi mulţimile şi vă mîndriţi de limbile noroadelor, că de la Dumnezeu vă este dată stăpînirea şi puterea de la cel de sus“. Şi înţelegînd că toate sînt în mîinile lui Dumnezeu şi cît voieşte el dă fiecăruia dintre noi. Însă acela este fericit şi de trei ori fericit, care bine sporeşte

bogăţia cea dată de la Dumnezeu şi lucrează în taină talantul cel încredinţat lui de Dumnezeu, ca să audă acel glas de bucurie, bun şi dulce: „Robule bun şi credincios, intră întru bucuria domnului tău“.

Acestea dar auzindu-le, se cuvine nouă să înţelegem despre cele de aici, că de scurtă vreme sînt şi trecătoare. Pentru că spune: „Orice slavă este vremelnică“. Şi mulţi împăraţi s-au veselit în împărăţiile lor, dar puţini au moştenit împărăţia cerească. Se cuvine nouă să rîvnim la acei domni binecinstitori şi sfîntrăposaţi, care cele pămînteşti bine le-au întocmit şi pe acestea bine cîrmuindu-le prin acestea pămînteşti au aflat bunurile cele cereşti şi pe acestea le-au moştenit, iar pe cele pămînteşti, pămîntului le-au lăsat.

Iată dar şi eu, în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, rîvnind să urmez pe împăraţii şi domnii cei vechi, care au petrecut cele pămînteşti întru binefacere şi în pace şi de împărăţia cerurilor s-au învrednicit. Şi iarăşi şi-a amintit domnia mea cuvîntul proorocului David împăratul, zicînd: „Fericiţi cei cărora li s-au iertat fărădelegile şi cărora li s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia domnul nu-i va socoti păcatul“. Şi iarăşi: „În ce chip doreşte cerbul după izvoarele apelor, tot astfel doreşte sufletul meu după tine, doamne!“. Astfel a rîvnit şi domnia mea după hramul şi lăcaşul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, slăvitei ei blagoveştenii şi sfintei mănăstiri numite Codmeana şi preacinstitului părinte egumen chir Andone şi Mardarie şi tuturor sfinţilor, dumnezeieştilor călugări, care trăiesc în această sfîntă mănăstire, ca să-i fie bălţile, care-i sînt date şi dăruite de către domnii şi stăpînitorii de mai înainte de noi, anume Căblălul tot şi Comatul tot, cu toate gîrlele lor şi cu perperii şi cu tot venitul acelor bălţi.

Iar din acele bălţi mai sus zise, să fie două părţi ale sfintei mănăstiri de la Cozia, iar a treia parte să fie a sfintei mănăstiri de la Codmeana, pentru că din vremea în care m-a miluit Dumnezeu cu Ţara Românească, iar domnia mea am găsit aceste sfinte mănăstiri cotropite de către domnii de mai înainte de noi şi acele bălţi mai sus zise luate de la ele. Iar domnia mea iarăşi pentru mai sus zisele hramuri şi pentru întărirea credinţei noastre creştineşti, am miluit domnia mea şi am dăruit acestor sfinte mănăstiri, ca să le fie de întărire şi de hrană fraţilor care trăiesc în acest sfînt loc.

Şi apoi, mă rog părintelui nastavnic, oricui s-ar întîmpla să fie egumen în acest sfînt loc şi proegumenului şi preoţilor şi stareţilor şi diaconilor, ca în tot timpul vieţii domniei mele, să mi se cînte în fiecare săptămînă, într-o zi seara, paraclisul cu colivă şi cu băutură, iar dimineaţa să mi se cînte sfînta şi dumnezeiasca liturghie cu colivă şi cu băutură. Iar după moartea domniei mele, să mi se cînte în fiecare an într-o zi seara „fără prihană“, cu colivă şi cu băutură, iar dimineaţa sfînta liturghie în sobor cu colivă şi băutură şi să mi se facă masă ctitorească şi să se împartă săracilor să mănînce, după puterea sfintei mănăstiri, pentru sufletul meu; iar dacă nu veţi împlini şi nu veţi săvîrşi aceste rugăciuni ale mele, oricare dintre voi va da răspuns înaintea înfricoşatei şi neînduratei judecăţi, care va fi, amin.

Mă rog apoi şi ţie, cinstitule şi milostivule domn, pe care-l va alege Dumnezeu să fie domn în Ţara Românească, în locul smeritei noastre domnii, ca şi domnia ta să împlineşti aceste făgăduinţe ale noastre, iarăşi pentru sufletul şi pentru pomenirea domniei tale şi a părinţilor domniei tale, ca să nu se strice acest hrisov al nostru, ci în domnia cea dată ţie de Dumnezeu, iar să-l întăreşti.

Iar apoi, dacă cineva va îndrăzni să le ia sau să întindă mîinile lui să strice şi să clintească acest hrisov al nostru sau din rodul domniei mele sau dintre rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, să dea răspuns înaintea domnului Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului şi sfîntul hram mai sus zis, să-i fie potrivnic înaintea dumnezeieştii judecăţi şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos: „Răstigneşte-l, răstigneşte-l“ sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

Martori: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Dragomir vistier şi Radul spătar şi Staico paharnic şi Drăghici comis şi Badea stolnic şi Radul postelnic. Ispravnic, Mogoş logofăt.

Şi eu, Tudoran mult păcătosul, am scris în minunatul loc care se numeşte cetatea Tîrgovişte, în luna iunie I-a zi, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 328 (Cozia, XL/3).
Orig. perg. (49 × 40,5), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1849; alte traduceri ibidem, mss. 215, f. 414—416; 357, f. 9—10; 359, f. 5v—7.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 69—70.

81

1529 (7037) iunie 10, Bucureşti.

Moise voievod întăreşte lui Peia portar ocine la Epoteşti, în urma unei judecăţi.

„Moisi voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului, marelui Vladislav voevod“ către „boierul domniei mele jupan Peia portarul“ „şi soţia lui, Neacşa, fata lor Calea şi fiii“, dîndu-i moşie în „Epoteşti, partea lui Stan stolnicul banului“. O pusese zălog „Stan stolnic“ pentru 2500 de aspri „ꙋ жꙋпан Харват логофет“[1] în zilele răposatului Basarab voevod“, „pentru a se plăti de Preda banul“: „єрє Стан столник падошє ꙋ вєлико сьгрѣшєнїє; тако, хтєшє Прєда да га загꙋби по Стан столникꙋла, почто рад єс Стан хабил нѣки дꙋламє Прєдєв бан“[2]

---

[1] „la jupan Harvat logofăt“.

[2] „Căci Stan stolnicul a căzut în mare greşeală; astfel, a vrut Preda să-l piardă pe Stan stolnicul, deoarece Stan i-a prăpădit nişte dulame lui Preda banul“.

„Boierii: Neagoe mare vornic, Theodor mare logofăt, Dragomir vistiiar, Radul spătar, Stanco[1] paharnic, Drăghici comis, Badea Iaz stolnic, Radul „postelnicu“, Badea postelnic.

Scrie Oprea.

După N. Iorga, *Studii şi documente* V. p. 170—171.
Rezumat după orig. slav, pecete căzută.

82

1529 (7037) iunie 11, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte lui Radu şi lui Coadă clucer cu ceata lor ocine în Placico şi în Glodeni, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Мѡуси воевода и господинь въсои земли Оуггровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Владислав воевода. Дават господства ми сии повелѣние господства ми болѣром господства ми жȣпанȣ Радул и жȣпаниȣ Кѡадъ ключарȣ и Манкı и Мирча и Кырстиꙗн и съ них синови, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ȣ Плачко 'варе колико се хтет избрати нихню дел и ȣ Глодѣнии такогере колико се хтет избрати нихню дел и на Ѡлитещи, варе колико се хтет нихню дел и съ планинȣ зовомаго Радила, понеже им сȣт старе и праве и дедїние ѡчиние.

А потом, жȣпан Радул и жȣпан Коадъ ключарȣ и съ четам си имахȣ сърпение пред господства ми съ Манѣ дворник и съ братиꙗм его радї више ȣписане ѡчиние. Тако господство ми сȣдих их съ въсеми честитими болѣри господства ми, по правдо и по законȣ. И видѣх господство ми книга Басараба воевода и книга Радул воевода, како сȣ заклели при дьни Басараба воевода със в҃ї болѣри и при дьни Радул воевода със к҃д болѣри. Тако, ȣ тем, паки дадох господство ми жȣпанȣ Радулȣ и жȣпанȣ Коадъ ключарȣ съ четам си к҃д болѣри и донесоше и пред господство ми тере закле и дадоше съ нихни дȣше, како им сȣт жȣпанȣ Радулȣ и жȣпанȣ Коадъ ключарȣ и четом им старе и праве и дедїние, ѡчиние. А Манѣ дворник съ братиꙗм си ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, им дадох и господство ми, ꙗкоже да им бȣдет ѡчинȣ и ѡхабȣ ним и синовем им и внȣком и прѣвнȣчетом им. И въ них пръдалика да нѣст. И ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сведетелїе:... [2] Драгомир <вистїер>[2], Станко пехарник, Драгич комис и Бадѣ столник и Радул и Бадѣ велици постѣлници. Исправник, Вентилъ[3] столник.

И аз, Стоꙗн граматик, еже написах въ настолни град Тръговїще, въ мѣсеца юнїе а҃ї дьнъ, в лѣт ҂з҃лз.

† Їѡ Мѡуси вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

---

[1] În loc de: Staico.
[2] Loc rupt.
[3] Lectură nesigură.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele jupan Radul şi jupan Coadă clucer şi Manca şi Mircea şi Cîrstian şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie în Placico, oricît se va alege partea lor şi în Glodeni de asemenea cît se va alege partea lor şi la Oliteşti oricît se va ⟨alege⟩ partea lor şi cu muntele ce se cheamă Radilă, pentru că sînt ale lor vechi şi drepte şi dedine, ocine.

Iar după aceea. jupan Radul şi jupan Coadă clucer şi cu ceata lor au avut pîră înaintea domniei mele cu Manea vornic şi cu fraţii lui pentru mai sus scrisele ocine. Astfel, domnia mea i-am judecat cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele, după dreptate şi după lege. Şi am văzut domnia mea cartea lui Basarab voievod şi cartea lui Radul voievod, cum au jurat în zilele lui Basarab voievod cu 12 boieri şi în zilele lui Radul voievod cu 24 boieri. Astfel, întru aceasta, iar am dat domnia mea jupanului Radul şi jupanului Coadă clucer cu ceata lor 24 boieri şi i-au adus şi înaintea domniei mele, de au jurat şi au dat cu sufletele lor că sînt ale jupanului Radul şi ale jupanului Coadă clucer şi ale cetei lor vechi şi drepte şi dedine, ocine. Iar Manea vornicul cu fraţii săi au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori:...[1] Dragomir ⟨vistier⟩[1], Staico paharnic, Drăghici comis şi Badea stolnic şi Radul şi Badea mari postelnici. Ispravnic, Ventilă[2] stolnic.

Şi eu, Stoian gramaticul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, în luna iunie 11 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCVII/12.
Orig. perg. (34 × 40), şters şi rupt, pecete timbrată.
Trad. la Arh. St. Buc., ms. 454, f. 236 v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 70—71.

83

1529 (7037) iulie 4.

Moise voievod întăreşte m-rii Argeş şi Drăgoteştilor mori şi vaduri de moară pe Argeş.

† **Милостию божиєю, Іѡ Мѡисꙋ воивода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискѡи. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Аргиш, идеже єст храмȣ ȣспенїє прѣсвѣтѣи, чьстѣи, прѣблагословенїє**

---

[1] Loc rupt.
[2] Lectură nesigură.

владїчице нашои Богородици, присно деви Марїи, ꙗкоже да мѹ ест воденицѹ ѡт згоре ѹ Аргиш, а Дръготещїи да им сѹт водиницѹ ѡт срѣдѣ и бродѹ [и бродѹ] ѡт здоле що ест ѡт воденицѹ.

И потом, да врѧтит кълѹгери Дрѫготещом со҃ аспри зарадї таи ѡчинѹ що сѹ били кѹпили Дръготещини ѡт Шерб, понеже се ѹтъкмише калѹгери съ Дрѫготещїи ѡт пред господство ми, да дръжит како се сѹ ѹтѫкмили, више писанно.

А варе кои ѡт них не ке дръжат како се сѹ ѹтѫкмили ѡт пред господствѹ ми, или калѹгери, или Дрѫготещини, зло щет пѧтити.

Инако не ке бити, по <ре>¹ч господства ми.

Испрѧвник, Ѳеѡдѡр велики логофет.

Пис <їѹ>¹лїе д҃ дьни, в лѣт ҂злз҃.

† Їѡ Мѡиси вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Argeş, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să-i fie moara de din sus de Argeş, iar Drăgoteştilor să le fie moara din mijloc şi vadul [şi vadul] care este din jos de moară.

Iar apoi, să întoarcă călugării Drăgoteştilor 270 de aspri pentru acea ocină pe care au cumpărat-o Drăgoteştii de la Şerbu, pentru că s-au întocmit călugării cu Drăgoteştii dinaintea domniei mele, ca să ţină Drăgoteştii după cum s-au întocmit şi este scris mai sus. Şi oricare dintre ei nu va ţine cum s-au întocmit dinaintea domniei mele, fie călugării, fie Drăgoteştii, rău va păţi. Altfel nu va fi, după <spusa>¹ domniei mele.

Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Scris iulie 4 zile, în anul 7037 <1529>.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 329 (Ep. Argeş, XXXVIII/4).
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 71—72. Facs. *Ibidem.*, 434.

84

<1529> iulie 16.

Moise voievod întăreşte m-rii Tismana jumătate din vama de la Vîlcan, iar cealaltă jumătate să fie domnească.

† Милостїю божїю, Їѡ Мѡиси воивода и господинъ. Дават господство ми сие повелѣние господства ми свѣтомѹ и божественомѹ монастирѹ зовомаго Тисмѣна, ꙗкоже да им ест ѡт вама Бълканеи половина, понеже помиловах господство ми свѣтаа монастир. А дрѹга половина да ест скала господства ми.

---

[1] Loc rupt.

Сего радї да нѣст ни един чловекъ акꙋсат, нꙋ въси дават вама права, що ест достоание ваме. И да сꙋт волници калꙋгери да си ꙋзимает вама ѡт въси людї и нитко да им не смѣет задръжат, понеже тогаи чловека зло ке патит. А ино ње ке бит, по реч господства ми.

Исправник, Ѳеѡдѡр велики логофет.

Пис юлїе ѕ͠ї дьни.

† Їѡ Мѡиси вѡеѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tismana, ca să-i fie din vama de la Vîlcana jumătate, pentru că am miluit domnia mea sfînta mănăstire. Şi cealaltă jumătate să fie scală a domniei mele.

De aceea, să nu fie nici un om scutit, ci toţi să dea vama dreaptă, cît este ce se cuvine vămii. Şi să fie volnici călugării să-şi ia vama de la toţi oamenii şi nimeni să nu îndrăznească a o opri, pentru că acel om rău va păţi. Şi altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Scris iulie 16 zile.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 330 (Tismana, XCII/3).
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem ms. 329, f. 135v.
Datat după domn şi marele logofăt.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 72. Facs. *Ibidem*, 435.

85

1529 (7037) iulie 27, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte m-rii Govora ocină în Plopul, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Мѡиси воивода и господинь въсои земле Ꙋггровлахїискои, синь прѣдобраго и великаго Владїслава воивода. Дават господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовемаго Говора, идеже ест храм чистнои и славнои еи Ꙋспение прѣсвѣтие владичице наше богородице и приснодѣви Марие, такоже да им ест ѡчинꙋ ла Плопꙋл, ѡт Сѡбрьшие Ꙋрсоаие, до Балѣ Кънинелꙋи и до Сѡбръшие Фѣтицеи и до С.бръшие Ноатенꙋлꙋи, до Матка Боꙋлꙋи и до Хотарꙋл Кꙋкꙋлꙋи, понеже им ест стара и права ѡчина и дѣдина, ещеже и покꙋпена ѡт покоинного Басараб воивод ѡт Бадѣ ѡт Фьцецел и ѡт анеѱен его за х͠а аспри и приложена свѣтомꙋ монастирꙋ.

А потом имаше їегꙋмен Дороѳеи и братиа ѡт свѣти мон:стир съпрение съ Михаил граматик пред господства ми радї сие више реченна ѡчина. А господство ми гледах и сꙋдих съ честитими правителие господства ми и изнаидох господство ми добре како сиа ѡчина ест покꙋпена ѡт Басараб воиводе и приложена свѣтомꙋ монастирꙋ. И еще господство ми дадох болѣри в͠ї, како да им гледах работꙋ и ред ещеже по добре: И болѣри, по имена: ѡт Алꙋниш, Радꙋл и Стоıа, ѡт Крецн, Коман и Бълкꙋл и Стоика, ѡт Кълꙋгъри, Владꙋл и Драгомир, ѡт Дръжънеци, Дръжєнȣц и прочии. Тако, ѡвиє болѣри глєдашє и добрє наидошє како єс҃т таи ѡчина покȣпєна ѡт Басараба воивода и приложєна свѣтомȣ монастирȣ. Сєго ради҄, вишє писани болѣри дадошє по нихнȣ дȣшȣ таи ѡчинȣ да єст свѣтомȣ монастирȣ, а Михаил диꙗк ѡста ѡт закона ѡт прєд господства ми.

Сєго ради҄ и господство ми дадох свѣтомȣ монастирȣ ꙗко да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабѫ и ни ѡт когожє нєпотъкновєнно, по рєчи господства ми.

Сєжє и свѣдѣтєлиє: жȣпан Драгичи бивши дворник и жȣпан Нѣгоє вєлики дворник жȣпан и Θєѡдѡр вєлики логофєт и Драгомир вистїꙗр и Радȣл спатар и Драгич комис и Станико пєхарник и Бадѣ столник и Радȣл постєлник. Исправник, Θєѡдор вєл логофєт.

И аз, Стоꙗн, пис ȣ Тръговищє, юлиє кз҃ дни, лѣт ҂злз҃.

† Іѡ Мѡѵси воивѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea sfintei mănăstiri numite Govora, unde este hramul cinstitei şi slăvitei uspenii a preasfintei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Plopul, de la Obîrşia Ursoaiei pînă la Valea Cîinelui şi pînă la Obîrşia Fetiţei şi pînă la Obîrşia Noatenului, pînă la Matca Boului şi pînă la Hotarul Cucului, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină, încă şi cumpărată de răposatul Basarab voievod de la Badea din Făgeţel şi de la nepoţii lui, pentru 1 000 aspri şi închinată sfintei mănăstiri.

Iar apoi, egumenul Dorotei şi cu fraţii din sfînta mănăstire au avut pîră cu Mihail grămăticul înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus zisă. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi bine am aflat domnia mea că acea ocină a fost cumpărată de Basarab voievod şi închinată sfintei mănăstiri. Şi a mai dat domnia mea 12 boieri ca să cerceteze lucrul şi rîndul încă şi mai bine.

Şi boierii, anume: din Aluniş, Radul şi Stoia, din Creţi, Coman şi Vîlcu şi Stoica, din Călugări, Vladul şi Dragomir, din Drăjeneşti, Drăjenuţ şi alţii. Astfel, aceşti boieri au cercetat şi au găsit că este această ocină cumpărată de Basarab voievod şi dăruită sfintei mănăstiri. De aceea, mai sus scrişii boieri au dat pe sufletul lor ca acea ocină să fie a sfintei mănăstiri. Iar Mihail diiac a rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Dragomir vistier şi Radu spătar şi Drăghici comis şi Staico paharnic şi Badea stolnic şi Radul postelnic. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Şi eu, Stoian, am scris în Tîrgovişte, iulie 27 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 331 (Govora, IX/1).
Orig., hîrtie (21 × 31), pecete aplicată, căzută.
Cu două traduceri din sec. XVIII şi din 1842; alte traduceri ibidem, Mitropolia Ţ. Rom., CCCXIX/5; mss. 234, f. 192; 447, f. 188v—189 şi 463, f. 100v—101 (sub iulie 20).
EDIŢII. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 211; *D.I.R.*, *B.*, 72—73. Facs. *D.I.R.*,*B.*, 436.

86

1529 (7037) iulie 28, Tîrgovişte.

Moise voievod dăruieşte m-rii Ostrov un mertic anual de 2 000 aspri, bucate, vin şi 1 000 bolovani de sare de la Ocnele Rîmnicului.

† Милостїю божїю, Їѡ Моиси воивода и господинь въсою земли Ꙋгровлахискою, синь прѣдобраго и великаго Владїслава воеводе. Желанїе въсприехом къ въсе честномꙋ божїем цръквам, по пророкомꙋ словꙋ: „Имже ѡбразом желает елен на источники водние, сице желает и дꙋше моа к тебе, боже“. И паки “Блажен милꙋен вес дьнь наслаждает сїѫ господови“.

Єго радї, тъщи бо се и аз къ въсем светим и божественим цръквам, наипаче къ въсечестномꙋ, свѣтомꙋ место монастира рекомаго Ѡстров, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владїчице нашеи, Богородїце и присно деви Марие и честнои и славнои еи рождество.

Єгже видѣхом ѡбсѣривша бл҃гочестивних свѣтопочивших господах, дѣдї и прѣдѣдї наших и промислих господство ми поновити и ꙋтвръдїти и помиловати и назирати ѡт елико есмо мощни по нашои силѣ ѡт Богоданнаго нам ѡбласт, ꙗкоже и дрꙋзи стари господарїе прежде господство ми бивше, ꙗко да ест ѡброк свѣтомꙋ монастирꙋ катагодине по ҂в҃ аспри, ꙗко да приходит сестре ѡт свѣти монастир на въскръсенїе господине, да ꙋзимают ѡброк свѣтомꙋ монастирꙋ. И ѡт сꙋдство Влъча кꙋбле али ѡброче жита с҃ и ечмен ѡброче р҃ и ѡт винарич господско ѡт Рибник по с҃ ведре вино катагодїне и ѡт Ѡкнех ѡт Рибник по ҂а҃ крꙋшецꙋ сол катагодїне.

Тїꙗ въсѣх приложих господство ми да сꙋт въ покрѣпленїе свѣтомꙋ монастирꙋ и чьстнѣишим инокинем въ пищꙋ, а намже въ вѣчное вьспоминанїе и родїтелем нашим. И милостива прѣчистие владїчице нашои Богородїце да сподобит ни въ деснаго стоанїа, идеже въси хощꙋт полꙋчити, да ни бꙋде помощница и прѣстателница топла и съ вашеми молитвами амин.

Исправник, Ѳеѡдор велики логофет.

И аз, Кореси, еже написах въ настолнии град Тръговище, мѣсеца юлїе к҃и дьни, ѡт Ꙗдама текꙋщих лѣта ҂зл҃з.

† Їѡ Мѡиси вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Am ridicat dorinţă către atotcinstitele biserici ale lui Dumnezeu, după cuvîntul proorocului: „În ce chip doreşte cerbul după izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul meu către tine, doamne“! Şi iarăşi: „Fericit este cel care miluieşte în fiecare zi, acela se îndulceşte întru domnul“.

De aceea, mă străduiesc şi eu către atotsfintele şi dumnezeieştile biserici, mai cu seamă către atotcinstitul, sfîntul loc al mănăstirii numită Ostrov, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei naşteri.

Iată am văzut-o sărăcită de binecinstitorii, sfîntrăposaţi domni, moşii şi strămoşii noştri şi m-am gîndit domnia mea să înnoiesc şi să întăresc şi să miluiesc şi să păzesc pe cît ne este în putinţă după puterea noastră, a stăpînirii cea dată nouă de Dumnezeu, ca şi alţi bătrîni domni, care au fost mai înainte de domnia mea, ca să-i fie obroc sfintei mănăstiri în fiecare an cîte 2000 de aspri, ca să vină surorile de la sfînta mănăstire la învierea domnului să ia obrocul sfintei mănăstiri. Şi din judeţul Vîlcea, găleţi, însă obroace de grîu 200 şi de orz obroace 100 şi din vinăriciul domnesc de la Rîmnic cîte 200 de vedre de vin în fiecare an şi din Ocnele de la Rîmnic cîte 1000 bolovani de sare în fiecare an.

Acestea toate le-am dăruit domnia mea, ca să fie de întărire sfintei mănăstiri şi preacinstitelor călugăriţe de hrană, iar nouă şi părinţilor noştri de veşnică pomenire. Şi milostiva, preacurata stăpîna noastră, născătoare de Dumnezeu să ne învrednicească să şedem la dreapta, unde toţi vor să fie primiţi, să ne fie ajutătoarea şi ocrotitoarea noastră caldă şi cu rugăciunile voastre, amin.

Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Şi eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 28 zile, de la Adam, ani curgători 7037 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S.I., m. 332 (Ep. Argeş, LXX bis/2).
Orig., perg. (31,5×44), pecete atîrnată, căzută.
EDIŢII. Trad. D.I.R.,B., 73-74.

87

1529 (7037) august 3.

Moise voievod întăreşte lui Pîrvu cu fraţii săi ocină în Turceni, dăruită de Pîrvu ban, pentru credincioasă slujbă şi sînge vărsat.

† Милостїю божїю, Їѡ Мѡиси воизода и господинъ въсои землє Ѹгровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Владислава воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми слѹгꙋ покоинномꙋ Пръвѹл бан, по имє Пръвꙋл и съ братїꙗм си ... и Нан и Дан и съ них синови, єлицижє им Богъ даст, ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ сєлищѣ Чѣплєи Горнѣ въса, съ въсом хотаром, варє єлика сє хтєт избрати.

И паки да им єст ѡт Тѹрчани половина ѡт над въс хотаром, понєжє єст старє и правє ѡчинє и дѣдинє, понєжє сꙋт били слꙋзє Пръвѹл бан; тако на съмрът єго, ѡн єст помиловал съ тиꙗ ѡчинє вишє рєчєннє слꙋзє єго, Пръвꙋл и съ братиꙗм си вишє рєчєнни, понєжє сѹт достигнꙋли ѡт къ Пръвѹл бан съ правом и вѣрном слꙋжбом и със кръво пролитиєм на въсѣко место. Тоган радї их єст помиловал, ꙗко по съмръти єго да им єст ни ѡт когожє нєпотъкновєнно.

Сєго радї дадох и господство ми, ꙗко да им въ ѡчинꙋ и въ ѡхабѹ, ним и синовом и внѹком и прѣвнꙋчєтом им. А въ них пръдалика да нѣст. И ни ѡт когожє нєпотъкновєнно, по <ѡризмо господства ми>.

Сєжє свєдєтєлиє поставлѣєм господство ми: жꙋпан Драгич бивши <дворник> и жꙋпан Нѣгоє вєлики дворник и жꙋпан Ѳєѡдор вєлики логофєт и жꙋпан <Драгомир вистиıар и Радꙋл спатар и> Драгич комис и Станко пєхарник и Бадѣ столник и Радꙋл вєлики постєлник. И исправник, Ѳєѡдор вєлики логофєт.

Пис мѣсєца авгꙋст г҃ дьнъ, в лѣт ҂злз.

† Їѡ Мѡиси вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii răposatului Pîrvul ban, anume Pîrvul şi cu fraţii săi ... şi Nan şi Dan şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină seliştea Ceplea de Sus, toată, cu tot hotarul, oricît se va alege.

Şi iar să le fie din Turceni jumătate de peste tot hotarul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine, deoarece au fost slugile lui Pîrvul ban; astfel, la moartea lui, el a miluit cu acele ocine mai sus zise pe slugile lui, pe Pîrvul şi cu fraţii săi mai sus zişi, pentru că le-au căpătat de la Pîrvul ban cu dreaptă şi credincioasă slujbă şi cu sînge vărsat în tot locul. Pentru aceasta, i-a şi miluit, ca după moartea lui, să le fie de nimeni neatins.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie. Şi de nimeni neclintit, după 〈porunca domniei mele〉.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost 〈vornic〉 şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan 〈Dragomir vistier şi Radul spătar şi〉 Drăghici comis şi Staico paharnic şi Badea stolnic şi Radul mare postelnic. Şi ispravnic, Theodor mare logofăt.

Scris în luna august 3 zile, în anul 7037 〈1529〉.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCVIII/47.
Orig., perg. (28 × 43), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 74—75.

88

1529 (7037) septembrie 25, Craiova.

Barbu ban al Craiovei întăreşte m-rii Bistriţa stupăria din Murgaş şi cinci sălaşe de ţigani.

† Ѡт жꙋпан Барбꙋл вєлики бан Кралєвски: пишєт сїю мою книгꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ глаголємаго Бистрицꙋ, ꙗкожє да мꙋ єст пчєларїє ѡт Мꙋргаш въсах, съ всих пчєли. И да мꙋ єст чєлєдї ацигани, на имє: Радомир съ дєцами си и Ꙗрича съ дєцами си и Данчꙋл съ дєцами си и Чꙋча съ дєцами си и Басѣ съ дєцами си, понєжє єст бил миловали нашєми родїтєлє и поконнога Пръвꙋл бан. Тако и аз миловах свѣтомꙋ монастирꙋ със тєизи коматє єжє сꙋт вишє писани,

ꙗкоже да єст свѣтомꙋ монастирѹ и въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, иноком пищꙋ, а нам, вєчно въспоминанїє. И нє ѡт когожє нєпотькнновєнно.

Ѧ потом, по нашах съмрътъ, варѣ кога хощєт изберет господь Богъ бити властелєн и ѡбладатєл въ сїє мєсто ѡт братїє нашєх или ѡт сърodници нашє или по грєсєх нашєх ѡт ино племєник тєрє сє хощєт поновити и ѹкрєпити. Ѧнꙋ сє хощєт покꙋсити възимати и прѣстѹпити нашєх заповєд и развалити сїє хрисофол, того Богъ да разорит єго и да га ѹбиєт ти҃ї свѣти ѡтци єжє сꙋт въ Нєкиє и да сєпрєт съ прєчєста на страшним сꙋдїщє идєжє лицємєри нєст и да имат частїю съ Июдѡм и съ тръклєтим Ѧрїѡ и да сє сꙋдитъ съ нєчистивими ѡ шꙋю прѣстолꙋ прєдстатєлю.

Сєжє свєдєтєлю поставлѣємꙋ: жꙋпанѹ Радѹл комис и жꙋпанꙋ Пєѩ портар и жꙋпанꙋ Стоика столник и жꙋпанꙋ Никꙋла дворник и жꙋпан Прєда столник и жꙋпан Спахꙋл и Пꙋшкарꙋл пръкалабꙋ и Стъниславѹ пръкълабꙋ.

Пис аз, Бъладꙋр граматик, мѣсєца сєптємврїє к҃є дьнь, въ лѣт ҂з҃лз.

† De la jupan Barbul mare ban al Craiovei: scriu această carte a mea sfintei mănăstiri numită Bistriţa, ca să-i fie toată stupăria din Murgaş, cu toţi stupii.

Şi să-i fie sălaşele de ţigani, anume: Radomir cu copiii săi şi Aricea cu copiii săi şi Danciul cu copiii săi şi Ciucea cu copiii săi şi Basea cu copiii săi, pentru că i-au miluit părinţii noştri şi răposatul Pîrvul ban.

Aşa şi eu am miluit sfînta mănăstire cu acele averi, ce sînt mai sus scrise, ca să fie sfintei mănăstiri şi de ocină şi de ohabă, călugărilor de hrană, iar nouă, veşnică pomenire. Şi de nimeni neatins.

Iar după aceea, după moartea noastră, ori pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie vlastelin şi stăpînitor în acest loc, dintre fraţii noştri sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, să înnoiască şi să întărească. Iar de va încerca să ia şi să calce porunca noastră şi va strica acest hrisov pe acela Dumnezeu să-l nimicească şi să-l ucidă 318 sfinţi ce sînt la Nicheia şi să se pîrască cu preacurata la cumplita judecată, unde nu este făţărnicie şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie de trei ori blestemat şi să se judece cu necredincioşii care stau la stînga scaunului ⟨lui Dumnezeu⟩.

Iată martori punem: jupan Radul comis şi jupan Peia portar şi jupan Stoica stolnic şi jupan Nicula vornic şi jupan Preda stolnic şi jupan Spahiul şi Puşcarul pîrcălab şi Stănislav pîrcălab.

Am scris eu, Bălaur gramatic, luna septembrie 25 zile, în anul 7037 ⟨1529⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 333 (Bistriţa, LXV/450).
Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete aplicată, căzută.
Trad. ibidem, ms. 194, f. 384.
Datat din 1529, nu era de la 1 ianuarie şi nu de la 1 septembrie, deoarece e menţionat Pîrvu ban ca răposat. El moare la 14 aprilie 1529.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 75. Facs. *Ibidem*, 437.

1529 (7038) octombrie 31.

Moise voievod întăreşte Mitropoliei din Tîrgovişte satul Aninoasa, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Мѡиси воивода и господинь въсои землє Ѹггровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Владїслава воивода. Дават господство ми сиє повєлѣниє господства ми свѣтѣи и велицѣи црькве Митрополїи ѡт Тръговищє, ꙗкожє да им єст село Аниноаса въса, съ въсом хотаром, понєжє им єст стара и права ѡчина, єщєжє покꙋпєна ѡт покоєнога Басарабє воивода ѡт Стоика синь Милкѡв, за х҃л аспри.

А потом, имаше свѣтаѧ Митрополїє със Владꙋл и със Бєрча и със Стоика, синь Милкѡв, съпрєнїє прѣд господства ми радї вишє рєчєнна ѡчинѧ, тєрє прѣшє Владꙋл и Бєрча како єст била вишє рєчєннѧ ѡчина ним стара и права ѡчинѧ и дѣдина. А Стоика, синь Милкѡв, такождє прѣшє како єст билѧ нєгова вишє рєчєнна ѡчина. А господство ми глєдах и сꙋдих съ въсѣми чьститими правитєлїє господства ми и истинно изнѧидох господство ми како єст биѡ вишє рєчєнна ѡчина покꙋпєна ѡт покоєнога Басарѧбє воивода ѡт Стоика, синь Милкѡв, за вишє рєчєнно цєно и приложєна свѣтѣи Митрополїи, а Влѧдꙋл и Бєрчѧ и Стоика ѡсташє <ѡт>[1] законѧ ѡт прєд господства ми како вєкє да нє мєтєхат нѧд вишє рєчєнна ѡчинѧ никогдажє въ вѣки.

Сєго радї и господство ми дадох свѣтѣи Митрополїи, ꙗкожє да им єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когожє нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Сєжє и свѣдєтєлїє поставлѣєт господство ми: жꙋпѧн Дрѧгич бивши дворник и жꙋпѧн Нѣгоє вєлики дворник и жꙋпан Тꙋдор вєлики логофєт и жꙋпан Драган постєлник и Дрѧгомир вистиꙗр и Радꙋл спатар и Драгич комис и Станко пєхарник и Винтилъ столник и Радꙋл постєлник. Испрѧвник, Могош логофєт.

Пис ѡхтобрїи л҃а дьнѧ, въ лѣт хзлн҃.

† Їѡ Мѡиси вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi marei biserici a Mitropoliei din Tîrgovişte, ca să-i fie satul Aninoasa tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, cumpărată încă de răposatul Basarab voievod de la Stoica, fiul lui Milco, pentru 30 000 aspri.

Iar după aceea, a avut sfînta Mitropolie pîră cu Vladul şi cu Bercea şi cu Stoica, fiul lui Milco, înaintea domniei mele pentru ocina mai sus-zisă, de s-au pîrît Vladul şi Bercea că mai sus-zisa ocină le-a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar Stoica, fiul lui Milco, de asemenea pîra că a fost a lui ocina mai sus-zisă. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi adevărat am aflat domnia mea că ocina mai sus-zisă a fost cumpărată de răposatul Basarab voievod de la Stoica, fiul lui Milco, pentru preţul mai sus-spus şi dăruită sfintei Mitropolii, iar Vladul şi Bercea şi Stoica au rămas ⟨de⟩[1] lege dinaintea domniei mele, ca mai mult să nu se amestece niciodată, în veci, la ocina mai sus-zisă.

---

[1] Loc rupt.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei Mitropolii, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Neagoe mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Dragan postelnic şi Dragomir vistier şi Radul spătar şi Draghici comis şi Staico paharnic şi Vintilă stolnic şi Radul postelnic. Ispravnic, Mogoş logofăt.

Scris în octombrie 31 zile, în anul 7038 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 334 (Mitrop. Ţ. Rom.), XXXIV/2).
Orig., hîrtie (31,5 × 22), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1862; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 270 şi 134, f. 11.
Copie ibidem, ms. 706, f. 4.
EDIŢII. Slav. *Venelin*, 144—145. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 75—76.

90

1529 (7038) noiembrie 24, Tîrgovişte.

Moise voievod întăreşte lui Drăghici mare comis şi lui Udrişte postelnic vinăriciul domnesc din Mărgineni, Filipeşti, Călineşti şi Cricoveni.

† Милостїю божїю, Їѡ Моиси воєвода и господинь въсои земли Ѹггровлахїискои, синь великаго Владїслав воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнием господства ми почтеним правители господства ми, жȣпанȣ Драгич велики комис и жȣпанȣ Ѹдрище постелникȣ и съ них синови, елици им Богь даст, ꙗкоже да им ест винарич еже ест достоание господства ми ѡт хотар Мърџинѣном и Филипещом и Крикоцѣном и Кълинещом,варе елико се хтет избрати винарич господскȣ, понеже им ест покȣпено ещеже ѡт Влада воєвода Калȣгера и ѡт Радул воєвода за два кони добри.

Тако, господство ми призрѣх старе книге дрȣзем господари прѣжде нас бивше. Тѣмже и господство ми сице сътвори и дадох господство ми више реченим правители господства ми. И господство ми дадошех а҃ конь добрь.

Сего радї им дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и ѡхабȣ, ним и синовем им и внȣком и прѣвнȣчетом им. И ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сведетеліе: жȣпан Нѣгое велики дворник и жȣпан Тȣдор велики логофет и Радул вистиіар и Пȣюл спатар и Станко пехарник и Вентилъ столник и Радул постелникȣ. Исправник, Могош лѡгѡфет.

---

[1] Loc rupt.

И аз Стоꙗн грам҃тик, єжє написах ꙋ град Тръговищє, мѣсєца ноєврїє кд҃ дьнь в лѣт ҂зли҃.

† Їѡ Мѡѵси вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor dregători ai domniei mele, jupanului Drăghici mare comis şi jupanului Udrişte postelnic şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie vinăriciul ce se cuvine domniei mele din hotarul Mărginenilor şi Filipeştilor şi Cricovenilor şi Călineştilor, oricît se va alege vinăriciul domnesc, pentru că le este cumpărat încă de la Vlad voievod Călugărul şi de la Radul voievod, pe doi cai buni.

Astfel, domnia mea am văzut cărţile vechi ale altor domni care au fost mai înainte de noi. Astfel şi domnia mea aşa am făcut şi am dat domnia mea mai sus zişilor dregători ai domniei mele. Şi au dat domniei mele un cal bun.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Neagoe mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Radul vistier şi Puiul spătar şi Staico paharnic şi Ventilă stolnic şi Radul postelnic. Ispravnic, Mogoş logofăt.

Şi eu, Stoian grămătic, care am scris în cetatea Tîrgovişte, luna noiembrie 24 zile, în anul 7038 ⟨1529⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., LX/1.
Orig., perg. (36 × 25), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 76—77. Facs. *Ibidem*, 438.

91

1530 (7038) mai 22, Cîmpul Glupavilor.

Moise voievod întăreşte lui Detco din Drăgoeşti jumătate din satul Topeşti, în urma unei judecăţi cu m-rea Tismana.

† Милостию божиєю, Їѡ Моиси воєвода и господинъ въсои зємли Ѹггровлахинскои, синъ прѣдобраго и великаго Владїславꙋ воєводє. Дават господство ми сию повєлѣниє господства ми слꙋгꙋ господства ми жꙋпанꙋ Дѣтко ѡт Дръгоєщи и със синови си єлици мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкожє да мꙋ єст ꙋ Топєщи код Тисмана, али половинꙋ, понєжє мꙋ єст стара и права очина и дєдина и покꙋпєна єщє при дьни Влада воєвода Калꙋгєра, анꙋ єст биѡ притєснєна ѡт калꙋгєрєи Тисмєнєи єщєжє при дни покоинаго Басараба воєвода. И потом имахꙋ Дѣтко ѡт Дрѫгоєщи прєниє съ калꙋгєрии Тисмѣнєи прєд господства ми, а господство ми тєм радї поглєдах и сꙋдих съ почтєними, стари правитєлиє господства ми по правдꙋ и по стариє законꙋ и изнаидох господства ми како мꙋ єст Дѣтковꙋ стара и

права ѡчина и дєдина и покꙋпєна єщєжє при дьни Влада воєвода Калꙋгєра. А калꙋгєрии Тисмѣнєи, ѡни ѡсташє ѡт закона ѡт прєд господства ми како по вєкє ничисожє мєтѣхꙋ да нє имат <въ вѣки>[1].

Сєго радї, дадох и господство ми жꙋпанꙋ Дѣтковꙋ съ синови си, ꙗкожє да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, нємꙋ и синовом ємꙋ и вꙋнꙋком им и прѣвнꙋчєтом им. И варє комꙋ сє сълꙋчит прѣждє съмрътъ а въ них прѣдалика да нѣст, нꙋ да єст ѡставшим им. Али къда нє кє сє наит сини, ни єдин синь, а ѡчинє и коматє [и ѡчинє] да єст дъщєрам си, кого ѡт нєго сє родит. И ни ѡт когожє нєпотъкновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдѣтєлиє поставлѣєт господства ми: жꙋпан Стоика Блъцатꙋл вєлики дворник и жꙋпан Радѵл бивши логофєт и жꙋпан Могош вєлики логофєт <и жꙋпан Радѵл вистиєрꙋл и>[1] Пꙋїꙋл спатар и Оприш пєхарник и Радꙋл комис и Ѹдрищє столник и Бадѣ постєлникꙋл. Исправник,...[2] Барбꙋл пръкалаб.

И аз исписах, Тꙋдоран писєцꙋ, въ Полю Глꙋпавиѡм, мѣсєца маи к҃в дьнь, въ лѣт ҂з҃ли.

† Іѡ Мѡиси вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vladislav voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui jupan Detco din Drăgoeşti şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie în Topeştii de lîngă Tismana, însă jumătate, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură încă din zilele lui Vlad voievod Călugărul, însă i-a fost cotropită de călugării de la Tismana, încă în zilele răposatului Basarab voievod.

Iar apoi, a avut Detco din Drăgoeşti pîră cu călugării de la Tismana înaintea domniei mele. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat cu cinstiţii, bătrînii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după legea veche şi am aflat domnia mea că îi este lui Detco veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, încă din zilele lui Vlad voievod Călugărul; iar călugării de la Tismana, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult să nu aibă nici un amestec, <în veci>[1].

De aceea şi domnia mea am dat lui jupan Detco cu fiii lui, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui. Şi oricui i se va întîmpla înainte moarte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Cînd însă nu se vor afla fii, nici un fiu, iar ocinele şi averile [şi ocinele] să fie ale fiicelor sale, care se vor naşte din el. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Stoica Bălţatul mare vornic şi jupan Radul fost logofăt şi jupan Mogoş mare logofăt <şi jupan Radul vistier şi>[1] Puiul spătar şi Opriş paharnic şi Radul comis şi Udrişte stolnic şi Badea postelnic. Ispravnic ...[2] Barbul pîrcălab.

---

[1] Text ilizibil.
[2] Loc alb.

Şi am scris eu, Tudoran scriitorul, în Cîmpul Glupavilor, în luna mai 22 zile, în anul 7038 ⟨1530⟩.

† Io Moisi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 335 (Tismana, II/6).
Orig., perg. (27 × 40), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, A.N., MMDCCCLVI/7 şi mss. 329, f. 182v şi 335, f. 38—39.
EDIŢII. Trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 95—96; *D.I.R.*, *B.*, 77—78.

92

1530 (7038) iunie 15, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte mănăstirilor Govora, Nucet şi Muşeteşti jumătate din vama de la Runcu.

† Милостїю божїею, Їѡ Влада воевода и господинъ въс[с]ои землю Ꙋгро[о]влахиискоe, синъ прѣдобраго Владꙋце воиводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ и ѡбитѣли рекоми Говора и чистнѣишомꙋ ѡтцꙋ егꙋменꙋ Доротею и въсем братїам еже живꙋщих въ свѣтих мѣсто то, ꙗкоже да мꙋ ест половинꙋ ѡт вама Рꙋнкꙋлѡв кꙋпно съ свѣтаа монастира глаголемаго Нꙋчет и съ свѣта монастира зовомаго Мꙋшетещи, како над тою п<оло>[1]винꙋ ѡт вамꙋ да сꙋт три дел ꙋ третем монастирам, една како и дрꙋга, да ест ꙋрик свѣтиим монастирем, понеже сꙋт биле помиловане ѡт ини господарїе прѣжде нас бившеи.

Также́ре и господство ми их помиловах и приложих свѣтим тѣм трем монастирем ꙗко да им ест прилежено таю вамꙋ непотъкновенно свѣтим монастирем и иноком въ пищꙋ, а нам въ вѣчное въспоминанїе.

Сего радї, кога господъ Богъ изберет по нас бити господаръ Влашкое Землю, також<дере да испл>[1]ънит и ꙋтвръдит, ꙗкоже ест писанно и реченно; а ащелиже не испльнит и ꙋтвръд<ит>[1] и поновит, а ѡн да даст ѡтвѣт на страшнѣм сꙋдищї и да мꙋ ест съпостатница прѣчистаа Богомати. А ино нѣст, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгич бивши вел дворник и жꙋпан <Те>[1]ѡдѡр вел лѡгѡфет бивши и жꙋпан Шербан вел дворник и жꙋпан Вль҇ѯан вел лѡгѡфет и Дра<гом>[1]ир спатар и Радꙋл вистиꙗр и Данчюл комис и Станко столник и Стaнко вел пост<ел>[1]ник. Исправник, Вль҇ѯан вел лѡгѡфет.

И аз, Стан Дꙋцѡв граматик, еже написах въ град Тръговище, мѣсеца юнїе еі҃ дьни, в лѣт ҂зл҃и.

† Їѡ Влад воевода, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului Vlăduţ voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri şi lăcaşului numit Govora

---

[1] Loc rupt.

şi preacinstitului părinte egumen Dorotei şi tuturor fraţilor care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie jumătate din vama Runcului dimpreună cu sfînta mănăstire numită Nucet şi cu sfînta mănăstire numită Muşeteşti, ca peste acea jumătate din vamă să fie trei părţi la trei mănăstiri, una ca şi cealaltă, să fie uric sfintelor mănăstiri, pentru că au fost miluite de alţi domni care au fost înaintea noastră.

De asemenea şi domnia mea le-am miluit şi am dăruit acestor trei sfinte mănăstiri, ca să le fie dăruită această vamă neatinsă sfintelor mănăstiri şi călugărilor de hrană, iar nouă de veşnică pomenire.

De aceea, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie după noi domn al Ţării Româneşti, <de asemenea să împlinească>[1] şi să întărească, după cum este scris şi zis; iar dacă nu va împlini şi nu va întări şi nu va înnoi, iar acela să dea răspuns la înfricoşata judecată şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan <Te>[1]odor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlcsan mare logofăt şi Dra<gom>[1]ir spătar şi Radul vistier şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico mare postelnic. Ispravnic, Vîlcsan mare logofăt.

Şi eu, Stan al lui Duţul gramatic, care am scris în cetatea Tîrgovişte, luna iunie 15 zile, în anul 7038 <1530>.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 336 (Govora, XXV/4).
Orig., hîrtie (21,5 × 29), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 447, f. 24—25.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 80. Facs. *Ibidem*, 439.

93

1530 (7038) iunie 23.

Vlad Înecatul voievod scuteşte mai multe sate ale m-rii Bistriţa de toate dajdiile şi slujbele, întărindu-i şi căşăritul din munţii Vîlcii.

† Милостию б<ожї>[1]єю Їω Влад воєвωда и господинь въсои землє Ѹггровлахїнскоє, синь великаго и прєдобраго Влада воєвωда. Дават господство ми сїю повєлєнїю господства ми селовєм свѣтомȣ монастирȣ ωт Бистрицȣ, по имє Шєωшȣл и Бъвѣни и Милостєѣ и Пъръȣл и Потєлȣ съ блатом и Водастра и Гжндѣнии и Вжлтȣрєщїи и Строєщїи и Челѣюл съ гърла и Мȣшчелȣл и Тисмѣна и Грѣдищѣ, ıако да сȣт слободнє и мирнє ωт въсєх слȣжбєх и дажбєх єлико сє ωбрѣтаєт въ самодръжавноє землю господства ми.

Єго радї, нихто да их нє смѣєт бантовати, ни дворници, ни бани, ни слȣгє бановн, ни велици ватаси, ни мали, ни ни нихто ωт слȣгєх или ωт прави<тє>лїє господства ми посилаємих по милостинєх.

---

[1] Loc rupt.

Єще и кѫшерїꙗ да им ест ѡт пльнине Вѫлчев. Понеже помилѡвах сїꙗ вьсех више писане да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ вь ѡкрѣпленїю и братїꙗм вь пищꙋ, а господство ми и рѡдїтелю господства ми вь <вѣч>[1]ное вьспоминанїе.

<Єего ра>[1]дї <нитко да>[1] не покꙋсит бантовати аще ест влас главꙋ, понеже тко се хтет покꙋсити <банто>[1]вати, а тогаи чловек велико зло и ѡргїю имат вьспрїете ѡт господство ми. Инако не ке бити, по реч господства ми.

Исправник, Вльсан велики логофет.

Пис юнїꙗ к҃г дьни, вь лѣт ҂з҃ли.

† Іѡ Влад воевода, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satelor sfintei mănăstiri de la Bistriţa, anume: Şeoşul şi Bădenii şi Milostea şi Pîrîul şi Potelu cu balta şi Vodastra şi Gîndenii şi Vîltureştii şi Stroeştii şi Celeiul cu gîrla şi Muşcelul şi Tismeana şi Grădiştea, ca să fie slobode şi în pace de toate slujbele şi dăjdiile, cîte se află în ţara de sine stătătoare a domniei mele.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a le tulbura: nici vornicii, nici banii, nici slugile banilor, nici marii vătaşi, nici cei mici, nici nimeni dintre slugile sau dintre dregătorii domniei mele, trimişi după milostenii.

Încă să le fie şi căşeria din munţii Vîlcii. Pentru că am miluit toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor de hrană, iar domniei mele si părintelui domniei mele de veşnică pomenire.

⟨De aceea, nimeni să⟩[1] nu îndrăznească a-i tulbura nici cît un fir de păr din cap, căci cine se va încumeta a-i tulbura, un om ca acela va primi mare rău şi urgie de la domenia mea. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic , Vîlsan mare logofăt.

Scris în iunie 23 zile, în anul 7038 ⟨1530⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 337 (Bistriţa, LXIII/277).
Orig., hîrtie (21,5 × 31,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1795; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 18v şi 713, f. 698—699.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 81—82; Leonăchescu, *Stroeşti-Argeş*, 25.

94

⟨1530—1531⟩ iunie 25.

Vlad Înecatul voievod porunceşte lui Frăţilă vătaf cu ceata lui să părăsească moşia Varonic a m-rii Tismana.

† Милостїю божїю, Іѡ Влад воевода и господинь. Пишет господство ми тебе, Фрьцилъ ваташе и сь чатам си и такози ви говорим господство ми зарадї една ѡчина свѣтомꙋ монастирꙋ еже ӷлаголемїи Тисмѣна, по име ѡчина Варомник,

---

[1] Loc rupt.

понеже прїиде ѡтцȣ егȣменȣ Єфремȣ тере се потȣжи ѡт вас и каза господство ми како га бантовати и притиснȣти и бȣдї ке стара и права ѡчина и дѣдинȣ свѣтомȣ монастирȣ више реченном ѡчинȣ, нȣ ест лъгали пред Радула воивода, къда ест донесили некои главе, како ест била таи ѡчина ваша. Тако ви ест чинил книгȣ, да ю дръжете. А ѡпет Радул воевода ест нашел како нѣсте имали ви ни еднȣ метехȣ съ таи ѡчинȣ, нȣ га есте прѣлъстили. И сътворил ест Радул воивода неговȣ книгȣ, да се варȣите ѡт тои место свѣтомȣ монастирȣ, ере хокете има скандалȣ; и да давате книгȣ егȣменȣ да ю раздрат.

То<га>[1]и ради, ȣ час що хокете ȣзрити книгȣ господства ми, а ви ȣ том <час да се варȣите ѡт>[1] таю ѡчинȣ више реченно, Варомникȣл, що ест свѣтомȣ монас<тирȣ Тисмѣнȣ ере добро да знаете>[1], ере хокете зла ѡргїю и скандала въсприети <ѡт къ господства ми. Инако>[1] не чет бити, по реч господства ми.

Исправник, Вълсан логофет велики.

<Пис>[1] мѣсеца юнїе ке҃ дьни.

<† Їѡ Влада>[1] вѡевѡда, милостиѭ божиѭ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod și domn. Scrie domnia mea ție, Frățilă vătașe și cu ceata ta și așa îți vorbesc domnia mea pentru o ocină a sfintei mănăstiri, care se numește Tismana, anume ocina Varomnic, pentru că a venit părintele egumenEfrem de s-a plîns de voi și a spus domniei mele că îl bîntuiți și îl cotropiți și că mai sus zisa ocină este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri, ci ați mințit înaintea lui Radul voievod, cînd i-ați dus niște capete, că a fost acea ocină a voastră. Astfel v-a făcut carte, ca să o stăpîniți. Și iarăși Radul voievod a aflat că n-ați avut nici un amestec cu acea ocină, ci l-ați înșelat. Și a făcut Radul voievod cartea lui, ca să vă feriți de acel loc al sfintei mănăstiri, căci veți avea scandal; și să dați cartea egumenului să o rupă.

De aceea, în ceasul în care veți vedea cartea domniei mele, iar voi în acel <ceas să vă feriți de>[1] acea mai sus zisă ocină, Varomnicul, care este a sfintei mănăstiri <Tismana, căci bine să știți>[1] că rea urgie și scandal veți primi <de la domnia mea. Altfel>[1] nu va fi, după spusa domniei mele.

Și ispravnic, Vîlsan mare logofăt.

<Scris>[1] în luna iunie 25 zile.

<† Io Vlad>[1] voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. MCCXXXIV/2.
Orig., hîrtie (31 × 21), lipsă o parte, pecete aplicată, căzută.
Traduceri la Arh. St. Buc., mss. 330, f. 154, și 335, f. 43v—44.
Datat după marele logofăt.
EDIȚII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 99—100.

---

[1] Loc rupt.

1530 (7038) iunie 25, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întărește m-rii Bistrița jumătate din Celeiul, dăruit de Barbu ban Craiovescu și frații săi.

† Милостию божїєю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои землє Ѹгровлахїискоє, синь великаго и прєдобраго Влада воєводє. Дават господство ми сїє повєлєнїє господства ми свѣтомȣ монастирȣ зовомаго Бистрицȣ, идєжє єст храм прѣсвѣтѣи и прѣблагословєнѣи владїчицє нашєи Богородїцє, ꙗко да им єст Чєлѣюл половинȣ, понєжє им єст стара и права ѡчина.

А потѡм єщє и ѡбрєтох господство ми и видѣх книгє дєдȣ господства ми Влада воєвѡда Калȣгєра, како єст бил помилован по жȣпан Барбȣл бан Кралєвски и братїꙗм єго, а жȣпан Барбȣл бан и въси братїꙗм ємȣ, ѡни прїложишє и дадошє свѣтомȣ храмȣ що єст вишє писан и свѣтомȣ монастирȣ да им єст въ вѣчноє въспоминанїє. А потом, свѣтаго монастирȣ кȣпишє и дадошє покоиномȣ Басарабє воєвѡдє ҂д҃ф аспрє за сїє вишє рєчєна ѡчина Чєлѣюл.

Сєго радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ и єгȣмєном и проєгȣмєнȣм и дїꙗконом и въсєм братїꙗм єжє живȣщих въ свѣтѣм мѣстѣ тѡм, ꙗко да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и нє ѡт когожє нєпотѫкновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдѣтєлїє поставлѣєм господство ми: жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Влѫсан вєлики логофєт и Драгомир спатар и Данчюл комис и Ст.нко столник и Ѹдрищє пєхарник и Радѹл вистиꙗр и Станко постєлник. И исправник, Влѫсан вєлики логофєт.

И аз, Станчюл Харват, писах въ на столни град Тръговищє, мѣсєца юнїа к҃є дьнь, въ лѣт ҂з҃ли.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul preasfintei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie Celeiul jumătate, pentru că îi este veche și dreaptă ocină. Iar apoi, încă am și aflat domnia mea și am văzut cărțile bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul, cum a miluit pe jupan Barbul ban Craiovescu şi pe fraţii lui, iar jupan Barbul ban și toți frații lui, ei au dăruit şi au dat sfîntului hram ce este mai sus scris şi sfintei mănăstiri, ca să le fie de veşnică pomenire. Iar apoi, sfînta mănăstire a cumpărat şi a dat răposatului Basarab voievod 4 500 aspri pentru această mai sus zisă ocină, Celeiul.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri şi egumenilor şi proegumenilor şi diaconilor şi tuturor fraţilor care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi Dragomir spătar şi Danciul comis şi Staico stolnic şi

Udrişte paharnic şi Radul vistier şi Staico postelnic. Şi ispravnic, Vîlsan mare logofăt.

Şi eu, Stanciul Harvat, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, în luna iunie 25 zile, în anul 7038 ⟨1530⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 338 (Bistriţa, LII/2).
Orig., hîrtie (22,5 × 32), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 77; 198, f. 4; 202, f. 408 şi 713, ff. 611 (fragm.), 814.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.* 82—83.

96

1530 (7038) iulie 6, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod dăruieşte mănăstirilor Snagov şi Tînganu ocina Gîrla Lungă.

† Въ Христа Бога, благовѣрнии и благочєстивии и Христѡлюбивии и самодръжавнии Їѡ Влада воєвода, синь прѣдобраго и великаго Влада воєводє, божїєю милостїєю и божїєм дарованиєм ѡбладаєщоми и господствȣєщими въсои земли Ȣггровлахїиской, єщєжє и запланинским странам, Ꙗмлашȣ и Фагарашȣ и херцегȣ. Благопроизволи господство ми своим благим произволєннием, съ чистим и свѣтлим срьдцєм, понєжє видѣхѡм ꙗко прѣжде нас бивших царїє и господах Богȣ послѣдȣєщии писанїє исплънѣєщии повелѣнїє господа нашєго Їусȣса Христа <и зидавши>[1] и ȣкрасившє свѣтиє цръкви и монастирєх дȣшє своє радї, Богȣ добрѣ ȣстроившє.

Тѣмжє тъщи бо сє и аз, нє тъчию съ царство <исправити, нѫ и господа Бога>[1] въсєдȣшно възлюбити въкȣпѣжє съ благими дѣли господинѣжє благо ȣтробиє велию єст и съ въсєм бо рȣцє простираєт. <Єрє бо сам рєчє със>[1] своими и чистними оустними ꙗкожє: „Нє хощȣ съмръти грѣшникȣ, нѫ ꙗко ѡбратити сє ємȣ живȣ <бити, єрє нє придох>[1] призвати праведнїи, нѫ грѣшники на покаанїє и нє просто бо рєч грѣшних, нѫ на покаанїє"; ꙗкожє многи ѡбрази сȣт покаанїє, ꙗкожє и много ѡбитѣли по мѣрѣ добриих дѣли, дображє дѣла много ѡбразна сȣт: любѡв, <милостинѣ, пость, въсдръжанїє>[1], къ сим бо и Єфрєм Сириꙗнин глаголєт: същиим въ скръбѣх и въ тѫмници посєщає и инщиим съпомощник бѫди...[1] насититєл, вдовицам посѣтитєл да тобоꙗ господь Богь посѣтитє въ дьнь сѫднїи и да ȣлȣчишє благаагоє и на дєсноє...[1]

Сєго радї, и господство ми ащє нє вѣждє . . .[1] єсмъ и грȣбостиє исплънєн, порєвновах и господство ми прѣждє рєчєнним господам и царїєм, <єжє зємнам>[1] добрѣ ȣстроившє и господȣ Богȣ благо ȣгодившє. Сицє и господство ми видѣх свѣтиє църкви и монастирєх ѡставшє бєз посѣтитєлїє...[1] ших сє. Тажє оубо съмотрих господство ми єлико по силѣ ѡт богоданнаго нам властъ и никомȣ оу силостию нє сътворих, нѫ ѡт господство ми...[1] господства ми приложих сємȣ свѣтомȣ и божєствномȣ ѡбитѣли монастирȣ єжє нарицаєми Снѣгѡв, идєжє єст

---

[1] Text ilizibil.

храм честноє въведенїє прѣсвѣтѣи влади<чи>це нашои Богородици и приснодѣви Марїє и свѣтомꙋ и божественомꙋ ѡбитѣлю, монастирꙋ зовомиє Тѫнган идеже єст храм срѣтенїє господа Бога и спаса нашего Їѵсꙋса Христа, ꙗкоже да им сѫт Длъга Гръла, ѡт идеже се начинает, до Тъмбꙋрещи, съ въсѡм хотарѡм, занеже ю приложих господство ми теми свѣтими више реченни монастирах, да ми єст въ ꙋкрѣпленїє и братием иже въ нєꙗ живꙋщих, въ пищꙋ, а дѣдѡм и родїтелем господства ми и господства ми вѣчноє въспоминанїє, дондеже стоит свѣтие монастирах. И да ме ꙋпишет въ свѣтою проскомидию и въ свѣтих помѣницех, да се помѣнꙋем съ свѣтими ктитори въ въсѣх вглашенних въ цръкви. А по прѣставленїє господства ми, да имам въ годино єдин дьнъ, вечерꙋ параклис съ коливѡм и прилевкѡм и нощноє бдѣнїє, а за ꙋтренїє съ коливом и прилевскѡм братиꙗм по въсѫдꙋ.

Сего радї дадох господство ми и приложих више ꙋреченним свѣтим монастирам, ꙗкоже да им єст ѡчинꙋ и въ ѡхаб и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сего радї молю и господство ти, господине и брате, наслѣдникѡм нашим, кого изберет господь Богь бити господинь по нашемꙋ смѣреномꙋ господство, да наꙋчите Богь и да поспѣшит те дꙋхь свѣти, єгоже ми приложихѡм, господство ти наипаче приложи и ꙋтвръди и въспомѣни пророка глаголеща: „расточи и даст оубогим“, правда єго прѣбивает въ вѣки вѣка; любо що ꙋбо трѣбꙋет продлъжи словеси, єже мера мѣриши, възмѣрит сѧ и господства ти.

Єщеже и заклинанїє поставлѣем господство ми, како по сьмрьти господства ми, кого изберет господь Богь бити господарь и ѡбладател Влашкои Земли или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт сьродники господства ми или, по грѣсех наших, ѡт ино племеник, ащели почетет и поновит и ꙋтвърдит сьи хрисовꙋл господства ми, того господь Богь да почетет и съхранит и ꙋтвьрдит въ господстве єго. А ащелиже не почетет и не поновит и не ꙋтвърдит, нꙋ разорит и порꙋшит и поперет и посрамит, того господь Богь да порꙋшит и поперет и посрамит въ господствѣ єго и да имат ꙋчастїє съ Їꙋдою и съ тръклетим Арием и съ инѣми Їоудеи, єже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їѵсꙋса Христа, крьв єго на них и на чедех их, єже єст и бꙋдет въ вѣки.

Сеже и сведетелие поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгич бивши дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр бивши логофет и жꙋпан Хамза вистиꙗр и жꙋпан Шербан велики дворник и жꙋпан Влъсан велики логофет и Драгомир спатар и Радꙋл вистиꙗр и Ꙋдрище пехарник и Данчюл комис и Станко столник и Станко ѡт Шинтещи велики постелник.

И аз, иже въ малех диꙗцих Цалапи, єже написах въ настолни градꙋ Тръговище мѣсеца юлїє ѕ҃ дьн в лѣт ҳзл҃н.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vlad voievod, fiul preabunului şi marelui Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, al Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bună-

---

[1] Text ilizibil.

voință, cu inimă curată și luminată, pentru că am văzut că împărații și domnii, care au fost mai înaintea noastră, urmînd Scriptura dumnezeiască au împlinit porunca domnului nostru Iisus Hristos <și zidind>[1] și împodobind sfintele biserici și mănăstiri pentru sufletele lor, bine s-au întocmit către Dumnezeu.

De aceea dar și eu m-am străduit, nu numai această împărăție ca <s-o cîrmuiesc, ci și pe domnul Dumnezeu>[1] din tot sufletul a-l iubi, împreună și cu fapte bune, căci mare este bunătatea lui Dumnezeu și către toți mîinele întinde. <Căci singur zice cu>[1] sfînta și curata gura sa, că: „Nu vreau moartea păcătosului, ci ca să se îndrepte și să fie viu, <căci nu am venit>[1] spre a chema pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință și nu numai cuvinte zadarnice, ci pe cei păcătoși la pocăință“; căci sînt multe chipuri ale pocăinței, precum sînt și unele lăcașuri, după măsura faptelor bune, căci faptele bune în multe chipuri sînt: dragostea <milostenia, postul și înfrînarea>[1]. Către acestea dar și Efrem Sirianul spune: „Pe cei aflați în necaz și în temniță să-i cercetezi și și celor săraci fii ajutor ... îndestulător și văduvelor cercetător, ca și ție să-ți dea cîntare domnul Dumnezeu în ziua judecății și să te învrednicești de bunătățile și la dreapta ...[1].

Pentru aceasta și domnia mea încă aflîndu-mă în neștiință și plin de netrebnicie am rîvnit și domnia mea la cei de mai înainte, domni și împărați, <care pe cele pămîntești>[1] bine cîrmuindu-le, au plăcut bine și lui Dumnezeu. Astfel și domnia mea am văzut sfintele biserici și mănăstiri rămase fără sprijinitori ...[1] Astfel dar și le-am cercetat domnia mea, după cît putință ne este dată din stăpînirea dată nouă de Dumnezeu și nimănui silă nefăcînd, ci de la domnia mea...[1] domnia mea am dăruit acestui sfînt și dumnezeiesc lăcaș, mănăstirii, care se cheamă Snagov, unde este hramul cinstitei vovidenii a prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și sfîntului și dumnezeiescului lăcaș, mănăstirii ce se cheamă Tînganu, unde este hramul întîmpinării domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să le fie Gîrla Lungă, de unde se începe, pînă în Timburești, cu tot hotarul, pentru că am dăruit-o domnia mea acestor sfinte mai sus zise mănăstiri, ca să le fie de întărire și fraților ce trăiesc într-însele de hrană, iar bunicilor și părinților domniei mele și domniei mele veșnică pomenire, pînă ce vor sta sfintele mănăstiri. Și să mă scrie la sfînta proscomidie și în sfintele pomelnice, să mă pomenească cu sfinții ctitori la toate strigările în biserică. Iar după moartea domniei mele, să am pe an o zi, seara paraclis cu colivă și băutură și priveghere de noapte, iar la utrenie cu colivă și băutură, fraților de pretutindeni.

De aceea, am dat și domnia mea și am dăruit mai sus ziselor sfinte mănăstiri, ca să le fie lor ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

De aceea, rog pe domnia ta, doamne și frate, urmașul nostru, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn după smerita noastră domnie, să te învețe Dumnezeu și să te grăbească duhul sfînt, ca la cele ce noi am dăruit, domnia ta mai mult să adaugi și să întărești și amintește-ți de proorocul care spune: „Împarte și dă săracilor“, dreapta lui va rămîne în veacul veacului; că de ce oare ar trebui să mai îndelungim vorbele, căci cu măsura cu care măsori, vei fi măsurat şi domnia ta.

---

[1] Text ilizibil.

Încă şi blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpîn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi, nu va întări, ci-l va strica şi-l va nimici şi-l va călca şi-l va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească, să-l calce şi să-l batjocorească în domnia lui, să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Hamza vistier şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi Dragomir spătar şi Radul vistier şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico din Ştinteşti mare postelnic.

Şi eu, cel între diecii, cei mici, Ţalapi, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 6 zile, în anul 7038 ‹1530›.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 339 (Snagov, III/1).
Orig., perg. (47 × 36), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1843; alte traduceri ibidem, mss. 353, ff. 14—15, 16—17; 354 f. 8v—9 şi 458, f. 13.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 83—85.

97

1530 (7038) august 7.

Barbu mare ban al Craiovei şi fratele său Drăghici postelnic întăresc m-rii Cozia satul Orlea cu bălţile.

† Scriu eu, jupan Barbul marele ban al Craiovei, această carte a mia sfintei mănăstiri ce să chiiamă Cozia, unde să prăzdnuiaşte hramul pogorîrei sfîntului duh, ce se zice Rusaliile, ca să fie o ocină ce să chiamă Orlea cu tot hotarul cît are, din hotar pînă în hotar, pre unde sînt hotarăle céle bătrîne, pre apă şi pre uscat şi cu bălţile, cît ţine balta de la Orlea, care au fost date încă mai denainte de la răposaţii părinţii noştri şi de la unchi şi de la fraţii noştri, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus de ajutor, iar noao să ne fie de spesenie sufletelor şi trupurilor noastre.

Dirept aceaia şi eu cu al mieu preaiubit frate, jupan Drăghici postelnic, dat-am această ocină sfintei mănăstiri, ca să fie moşie ohabnică ei şi tuturor posluşnicilor şi fraţilor întru Hristos păn în véci şi de către niminea bîntuială să n-aibă peste porînca noastră.

Că iată şi blestem am pus: deci pre carele va alége domnul Dumnezeu după moartea noastră a fi diregător în locul nostru, ⟨a⟩ u ⟨di⟩ntr-altă parte, au din neamul nostru, ⟨a⟩u din păcatele noastre, au din fraţii noştri, deca va cinsti şi va întări şi va dirége şi va înnoi această scrisoare a noastră, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească pre el şi să aibă parte cu apostolii şi cu mucenicii şi cu dreptăţii; iar carele nu va cinsti şi nu va feri şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va sparge şi va călca aciastă scrisoare a noastră, pre acela domnul Dumnezeu să-l ucigă pre el şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia şi cu ceialalţi iudei şi să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia, amin.

Deci iată şi mărturii: jupan Vişan dvornic şi jupan Nicula dvornic şi jupan Stoica din Dobreşti şi Cazan şi Sperlan de la Hamarade şi Neagoe Pilea şi Stanciul Perşa stolnic şi Dieniş şi Stănislav pîrcălab.

Şi eu, Şerban diiac, care am scris, méseţa august 7 dni, dinceputul lumii cursul anilor, văleat 7038 ⟨1530⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 340 (Cozia, XLVII/4).
Traducere; alte traduceri ibidem, mss. 209, f. 107 şi 215, f. 261.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 85.

98

1530 (7038) ⟨august⟩ 20, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Sadova ocinele Nedeia şi Zăvalul, precum şi ţigani, danii ale lui Pîrvu mare ban Craiovescu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vladul voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul bunului şi marelui Vlăduţi voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei mănăstiri ce se chiamă Sadova, unde iaste hramul sfîntului Nicolae, ca să-i fie moşie Nedeia şi Zăvalul cu toate hotarăle, pe unde au fost hotarăle céle bătrîne, pentru că îi iaste bătrîne şi drepte moşii de moştenire şi date de răposatul Pîrvul banul al Craiovei.

Drept acéia şi domniia mea am dat şi am miluit, ca să fie sfîntului lăcaş de întărire şi domnii méle pomenire.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri un sălaş de ţigani, anume Nicola cu ţiganca lui şi cu copii lui, pentru că iar iaste dat de Pîrvul banul al Craiovei.

Drept acéia şi domniia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să fie de întărire şi fraţilor întru hrană, iar domnii méle întru pomenire. Şi de nimine să nu să clătească, după porunca domnii méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Hamza vel ban şi jupan Tudor vel logofăt [1] şi jupan Şerban vel vornic şi jupan Vîlsan vel logofăt şi Radul Vucovici [2] vel vistieriu şi Drăghici vel spătar şi Danciul comisu şi

---

[1] În loc de „fost mare logofăt".
[2] Radul Furcovici.

Staico stolnicu şi Staico vel postelnic. Şi ispravnici, Şerban vel vornic şi Vîlsan vel logofăt.

Şi am scrie eu, Dragomir logofăt, în Tîrgovişte, ghenar 20, leat 7038 ⟨1530⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 295, f. 50.
Traducere; alte traduceri ibidem, mss. 355, f. 68—69 şi 715, f. 1059 (sub ianuarie 20).
Luna, după sfatul domnesc.
EDIŢII. *D I.R.*, *B.*, 81 sub ⟨iunie-august⟩.

99

⟨1530 septembrie 1 —1531 august 31⟩.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vîlcu din Rămeşti ocine şi livezi în Rămeşti şi Bîrzoteni.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Vladul voevod a tot pămîntul Ţării Rumâneşti, feciorul marelui şi preabunului Vladul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii méle Vîlcului de la Rămeşti şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va da, precum le-am dat lor ocină în Rămeşti, în siliştea satului un loc de casă, precum l-au cumpărat Vîlcul de la Lupşă, drept 40 bani gata.

Şi iară au mai cumpărat Vîlcul o falce de la Slav, dreptŭ un porcŭ. Şi iar au mai cumpărat Vîlcul o livade de la Dan, drept 40 de aspri.

Şi iar au mai dat Vîlcului ocină în Bîrzoténi partea lui Stănilă toată, precum o au cumpărat-o Vîlcul de la Stănilă, drept 50 de aspri, din Lucavăţ pînă în deal.

Şi iară au mai cumpărat Vîlcul 2 livezi de la Stan, drept 30 de aspri. Şi iar au mai cumpărat Vîlcul 2 livezi de la Drăgoiu, drept 30 de aspri. Şi iar au mai cumpărat Vîlcul de la Stan 2 livezi de la Oprea, drept 60 de aspri.

Şi iar au mai cumpărat Vîlcul şi cu frate-său Stan partea lui Stănimir toată şi partea lui Drăgoiu toată şi partea Stanciului toată şi a frăţine-său toată şi partea lui Stănilă toată, să le ţie frăţeşte. Şi iar au mai cumpărat Vîlcul i Stan de la aceşti oameni ce scriu mai sus aceste părţi, drept 120 de aspri gata, carii sîntu din fîntănă pînă în ulmŭ.

Şi iară au mai cumpărat Vîlcul şi Stan şi Vîlcul şi Neacşul un plai, anume Cocora, de la un Pătru de la Genunéni, drept 60 de aspri. Şi iar altu plai, u vă cist [1] de a lor bunăvoe, de la Stoia şi de la fraţii lui, Stanciul şi Neacşul.

Şi iar au mai cumpărat Vîlcul o livade de la Dragomir din Rămeşti, drept 50 de aspri. Şi iar au mai dat şi domniei mélé un cal.

---

[1] Întru cinste.

Pentru acéia, am dat şi domnia mea Vîlcului şi feciorilor lui, ca să le fie lor moşii ohabnice în véci.

Leat 7049[1] ⟨1541⟩.

⟨Adăugat ulterior:⟩ Datu-s-au de pe cumpărătoarea din Bîrzoténi 32, bani 24.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 345 (Hurezi, VIII/1).
Traducere.
Datat după domn şi văleatul probabil.
EDIŢII. *D.I.R., B.*, 79—80. sub ⟨1530 iunie—1532 septembrie⟩.

100

⟨1530 octombrie — 1531 iulie⟩ Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Cotmeana vinăriciul de la Ocna şi din găleţile domneşti de la 200 de case dintr-un judeţ.

† Въсесвѣтомꙋ, божественомꙋ послѣдꙋєщи Писанїє рєкшомꙋ: „Милости хощꙋ, а не жрътвѣ“. И паки, ꙗко: „Милостинѣми ⟨ѡцѣщают се грѣси“. И паки: „Блажень милостиви⟩, ꙗко тии помиловани бꙋдет“, ꙗкоже пророческа дꙋхѡмнасищенѧ ꙋсте глаголет: „Блажен мꙋж милꙋи и ⟨въс дьнъ наслаждают се господови“. Сїѧ ꙋбо ѡт божественаго нап⟩исанїє ꙋведѣвше, паки слишахѡм пророчъска дꙋхѡм свѣтим глаголєщи, ꙗко: „Слишитє ꙋбо цариє ⟨и разꙋмѣитє, навыкнѣтє сꙋдїє концєм земли, внꙋшитє⟩ дръжещен господа множества прѣдъ ꙗзикѡ народѣ ꙗзик, ꙗко дана бист ѡт господа дръжава вам и силѧ ⟨ѡт вишнѣго⟩. Разꙋмѣвше ꙋбо ꙗко въса въ рꙋках божїи сꙋт, елико хощо ꙋбо ⟨ком⟩ꙋждо ѡт нас подавѣет. Нѫ оꙋбо блажен и треблажен иже бого⟨даное богатство добрѣ растачает и дѣлает⟩ въ таинѣ богꙋвърꙋч⟨еньи емꙋ та⟩лантъ, ꙗко ꙋбо ꙋслишит благии ꙋбо ⟨и сладкїи ѡн глас радованїѧ: „Благїи рабе и вѣрнїи, вънıди⟩ въ радост господа своего“. Сиꙗ слишавше подобаетже и н⟨а⟩м вънимати ѡт здешних ꙗко мало врѣменна и прѣтходна сꙋт, ꙗкоже и глаголет ꙗко: „Въсѣка слава земльнѧ до ⟨врѣмена ест⟩“; подобаетже и нам поревновати иже прѣжде ⟨ним благочьстивїим и свѣтопочевшїим господам, иже зе⟩мна добрѣ ꙋстроивше ⟨и сїѧ добрѣ⟩ прѣпроводивши и сими земними небесна при⟨ѡбрѣтоше благаı и сих наслѣдоваше, а земнаѧ земнїим ѡставише⟩.

⟨Се ꙋбо и азь, въ Христа Бога⟩, благовѣрнии и благочестиви и Христолюбиви и са⟨модръжазни, Їѡ Владꙋл воевода, синъ великаго⟩ и прѣдобраго Влада воивода, ⟨иже по милости божїѡм и вашеми молитвами, ѡбретаемим господинь въсеи земли Ꙋггрѡвлахїискои, и ѡт Благаго Бога пришедшꙋ ми въ ꙋме и желанїє въжделѣхом къ въсечьстнїм божїим цръквам, по пророчъскомꙋ словꙋ: „Имже ѡбразом желает елен на источники водкии, сице желает ⟨дꙋша моѧ к тебе, Боже“. ... и спаса на⟩шего Їꙋсꙋса Христа да ѡбновимо и милꙋемо елико и ⟨сам ест мощно⟩ ... глаголемаго Кодмѣна[2], идеже ест храм прѣсвѣти ... да им ест вѫс винарич елико ест ѡт над Ѡкна ... приложи господство ми и ȣкрѣпи свѣтомȣ и божестън<омȣ ... монастирȣ ...> господства ми, како да им ест непотѫкновено въ ... господства ми ѡт къблове господства ми ѡт кȣке с҃, али ѡт сȣд ... при животȣ господства ми да ест свѣтомȣ монасти<рȣ> ... въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ни ѡт когоже непотѫкно<венно, по ѡризмȣ господство ми>.

---

[1] Văleatul probabil 7039.
[2] Cuvînt şters şi scris deasupra: „Козїѧ“

<Єщеще и зъклинанїе поставлѣем господство ми, како по съмръти господства ми, кого> изберет господъ Богъ бити господинъ Влашкои Земле <или ѡт сръдичнаго плода господства ми, или ѡт съродники наши или по грѣсех наших, ѡт иноплеменик>, аще почетет и съхранит и поновит и ȣтвръди<т сън хрисовȣл господства ми, того господь Богь да почетет и съхранит и ȣтвръдит въ господствѣ его. А аще ли> не почетет и не съхранит и не поновит и не <ȣтвръдит, нȣ разорит и порȣшит и поперет и посрамит, того господь Богь да порȣшит и поперет и посрамит> и не ȣтвръдит въ господствѣ его и да мȣ ест съпостатница прѣчиста <Богоматерь на страшнѣм и неȣмитном сȣдище, идеже лицемѣрие нѣст и да имат ȣчестїе със Їȣдом и със тръ> клетом Ариа и съ инѣми юдеи <иже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їүсȣса Христа и рекоше: кръв его на них и на чедах их>.

Сеже сведетелие поставлѣ<ем господство ми:> ... дворник и жȣпан Влъсан велики логофет ... и Станко Шинтескȣл вел <постелник> ... Бȣкȣрещи, мѣсеца ...

<† Їѡ Владүл вѡе>вѡда, милостїꙗ божїꙗ господинъ.

† Urmînd atotsfînta, dumnezeiasca Scriptură, care zice: „Milă vreau, iar nu jertfă“. Şi iarăşi, că: „Prin milostenii ⟨se curăță păcatele“. Şi iarăşi: „Fericiți cei milostivi⟩, că aceia vor fi miluiți“, după cum grăieşte gura proorocului, inspirată de duhul sfînt: „Fericit bărbatul care milueşte, ⟨căci în fiecare zi se va îndulci de domnul“. Acestea dar, din dumnezeiasca⟩ Scriptură aflînd, iarăşi auzind pe proorocul care grăieşte prin dugul sfînt, că: „Auziți dar împărați ⟨şi înțelegeți, pătrundeți-vă județi ai marginilor pămîntului, pricepeți⟩ stăpînitori şi domni ai mulțimilor, limbă peste limbile popoarelor, că de la Dumnezeu vi s-a dat stăpînirea şi puterea ⟨de la cel de sus⟩. Înțelegînd deci că toate sînt în mîinile lui Dumnezeu şi dă cît vrea fiecăruia dintre noi. Ci fericit şi de trei ori fericit cel ce ⟨cheltuieşte şi împarte bogăția dăruită de ⟩ Dumnezeu şi talentul încredințat lui în taină, ca să asculte acel bun ⟨şi dulce glas de bucurie: „Bunule şi credinciosule rob, intră⟩ în bucuria domnului tău“.

Acestea auzind, se cuvine şi nouă să pătrundem cele de aci căci sînt de scurtă vreme şi trecătoare, precum şi spune că: „Orice slavă pămîntească ⟨este vremelnică“⟩; ni se cuvine dar şi nouă să rîvnim către ⟨binecinstitorii şi sfîntrăposații domni dinaintea noastră, care⟩ cele pămînteşti bine întocmindu-le ⟨şi acestea bine⟩ petrecîndu-le şi prin acestea pămînteşti au dobîndit bunurile cereşti ⟨şi acestea le-au moştenit, iar cele pămînteşti pămîntului le-au lăsat⟩.

⟨Iată dar şi eu, în Hristos Dumnezeu⟩, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi ⟨singur stăpînitorul, Io Vladul voievod, fiul marelui⟩ şi preabunului Vlad voievod ⟨care după mila lui Dumnezeu şi după rugăciunile voastre ne aflăm domn a toată ţara Ungrovlahiei şi de la preabunul Dumnezeu mi-a venit în minte şi am ridicat dorinţa către atotcinstitele dumnezeieşti biserici, după cuvîntul proorocului: „În ce chip doreşte cerbul către izvoarele apelor, astfel doreşte ⟨sufletul meu către tine, doamne“... şi mîntuitorului⟩ nostru Iisus Hristos să înnoim şi să miluim cu cît ne ⟨este cu putinţă ...⟩ numită Codmeana [1], unde este hramul preasfintei ... ca să fie tot vinăriciul cît este de la Ocna ... am dăruit domnia mea şi am întărit sfintei şi dumnezeieştii ⟨mănăstiri ...⟩ a domniei mele ca să-i fie neatins, în... a domniei mele din găleţile domniei mele de la 200 de case, însă din judeţul... în viaţa domniei mele, să fie sfintei mănăstiri... de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, ⟨după porunca domniei mele⟩.

⟨Încă şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele pe cine⟩ va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, ⟨sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam⟩, dacă va cinsti şi va păzi şi va înnoi şi va întări ⟨acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă⟩ nu va cinsti şi nu va păzi şi nu va înnoi şi nu va ⟨întări, ci va călca şi va strica şi va nimici şi va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-l batjocorească⟩ şi să nu-l întărească în domnia lui şi să-i fie potrivnică preacurată ⟨maică a lui Dumnezeu la straşnica şi neîndurata judecată, unde nu este făţărnicie şi să aibă parte ca Iuda şi cu⟩ de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei, ⟨care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Hristos şi au spus: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor⟩.

Iată martori punem ⟨domnia mea⟩ ... vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt ... şi Staico Şintescul mare ⟨postelnic⟩...

Bucureşti, luna ...

⟨† Io Vladul voie⟩vod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 346 (Cozia, XLVII/2).
Orig. perg., lipsă 2/3 din document.
Cu o copie şi trad. din 1914.
Datat după domn, sfat şi locul de emitere.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 78—79 sub ⟨1530 iunie—1532 septembrie⟩.

101

1530 (7039) octombrie 4, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod dă lui Fîrtat pîrcălab, pentru credincioasă slujbă, ocină în Brătăşani, partea fiilor lui Buşagă, care au pierdut-o cu hiclenie.

† Милостию божїєю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои земли Ѹггровлахїнскоє, синь великаго и прѣдобраго Влада воєводє. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми болѣринꙋ гоподства ми жꙋпан Фрътатꙋ пръкалаб със синови си, єлици им Богь припꙋстит, ꙗкѡ да мꙋ єст ѡчинꙋ ꙋ Брътѫшани дєл

---

[1] Cuvînt şters şi scris deasupra: Cozia.

синови Бȣшагєвȣ сва, варє колико сє хтєт избрати нихнє дєл и ѡчинȣ и добиток и скȣлищє и кȣкє и въсє комати що сє зовєт или живи или мрътви, єрє синови Бȣшагѧ, ѡни си загȣбишє ѡчинȣ и комати сьс зла хитлѣнство ѡт господство ми, а болѣринȣ господства ми єжє єст вишє писано, жȣпан Фрътат пръкалаб, достижє сьс правом и вєрном слȣжбȣ ѡт къ господство ми.

Сєго радї и господство ми им дадох, ꙗкожє да мȣ єст ѡчинȣ и въ ѡхаб, им и синовом им и внȣком и прѣвнȣчітом им и ни ѡт когожє нєпотѫкнновєно, по рєч господства ми.

Сєжє свєдѣтєлиє: жȣпан Драгич дворник и жȣпан Тȣдор логофєт и жȣпан Щєрбан вєлики дворник и жȣпан Ълъсан вєлики лѡгѡфєт и Радȣл вєлики вистиꙗр и Драгич Стоиканов вєлики спатар и Ꙋдрищє вєлики пєхарник и Станко Пръванов вєлики столник и Данчюлȣ Богданов вєлики комис и Станко вєлики постєлник. Исправник Гюра лѡгѡфєтȣ.

Аз, Владȣл граматик, пис ȣ Бȣкȣрєщи, мѣсєца ѡхтомврї д҃ дьни, в лѣт ҂ꙁлѳ.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupanului Fîrtat pîrcălab cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Brătăşani toată partea fiilor lui Buşagă, oricît se va alege partea lor şi ocină şi dobitoace şi scule şi case şi toate averile ce se cheamă ori vii, ori moarte, căci fiii lui Buşagă, ei şi-au pierdut ocina şi averile cu rea hiclenie faţă de domnia mea, iar boierul domniei mele, care este mai sus scris, jupan Fîrtat pîrcălab, a dobîndit cu dreaptă şi credincioasă slujbă către domnia mea.

De aceea şi domnia mea i-am dat, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Drăghici vornic şi jupan Tudor logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi Radu mare vistier şi Drăghici al lui Stoican mare spătar şi Udrişte mare paharnic şi Staico al lui Pîrvan mare stolnic şi Danciul al lui Bogdan mare comis şi Staico mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Eu, Vladul gramatic, am scris în Bucureşti, luna octombrie 4 zile, în anul 7039 ⟨1530⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 341 (Ep. Rîmnic, LX — ter./1).
Orig., hîrtie (32 × 22), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 2083, f. 53.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 85—86.

1530 (7039) octombrie 25, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod dăruieşte m-rii Sf. Ecaterina de la muntele Sinai un obroc anual de 15 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ia, 500 aspri.

† Єлици дȣхѡм божїим водими сȣт, сии сȣт сынове божїи, рече божественїи апостоль, ємоуже въслѣд текоущїи иже правдѣ любители и блаженнии ѡн глас радованїа чающе оуслышати: Прїидѣте благословенїи ѡца моего, наслѣдоуйте оуготованное вам царство ѿ сложенїа мира, възалкꙁх бо се и дасте ми ꙗсти и въжеждах и напоисте ме, наг и ѡдѣасте ме, болен и въ темници и послȣжисте ми“. Єии оубо благы и благотворещиим оуслишати ест глас въкоупѣже и вънити въ радѡст господа своего. Также и грѣшнїи ѡтсилаемим въ ѡгнь вѣчнїи, ꙗко не съхранш..им ꙁаповѣд господиню и ни алчюща не напитавшиим, ни жеждȣща не напоившиим, ни нага не ѡдѣвшиим, ни болнȣ или въ тъмници послȣживъшиим. Сїе оубо слишȣще ѡ дȣшевниих потрѣба оубо ест не ѡтлагает се дьне ѿ дьне или часѡв аще болен многими ѡбложенни есмы и тежкиими грѣхь их слишȣт благаго владикоу рекшаго ꙗко: „Не прии<дох> праведении призвати, нъ грѣшнїе на покаанїе“ и не просто рече грѣшниих, нъ на покаанїе ꙗвѣ, ꙗко покаанїа многи ѡбраꙁи: любов, правда, чистота, пѡсть, милостиння и прочаа благаа дѣла иже богови ȣго<дивш>аа соут, ꙗкоже и ѡбитѣли многи соут по мѣрех добрих дѣл. Сїа оубо и ина многаа слишим ѿ Богодȣхновенннаго Писанїа, еже на полꙁȣ нам реченна соут.

Тѣмже оубо аще и въсѣко тъщии благыих дѣл, нъ на многое милосръдїе владичное въꙁираемъ, ꙗко грѣшниих радї прѣклоншаго неба и съшьдшаго, идеже до <ра>бїа ѡбраꙁа смѣрившаго се, ꙗко да нас грѣшниих горѣ въꙁведает и сыноположенїа оудостоит; вѣмы бо ꙗко къ въсѣм грѣшниим рȣкȣ простирает, ꙗвѣ, ꙗко не хоте съмръти грѣшномȣ, нь како ѡбратити се емоу и живȣ бити.

Сїа оубо ѿ божественниих Писанїи слишим и ѡбщаго владикȣ оумилосръдити се ѡ нас грѣшниих молим се и на блага дѣла ѡбратити наша сръдца и мисли. Єре видѣхѡм оубо въ сїа врѣмена светые монастире и свѣщенїа и царскїе цръкви въ мноꙁѣи ноужди, ꙗко ѿ благочестивїих и свѣтопочившиих царїи и господах ѡбсирѣвшиих и многих къ коньчномȣ ꙁапостѣнїю до доспѣвшиих радї оумаленїа благочъстїа <и радї грѣха наших>, наипаче иже въ свѣтѣи Горѣ Синаистѣи; идеже древле ꙗви се Богь Богȣгодникоу своемȣ и Богоначрътаннїи ꙁакон Богоу. По просїанїи их благочестивѣи вѣре христианскои и благочестивїе царїе тамо оубо въздвигъ сїи въсечистныи храм въ име прѣчистѣи и прѣблагословенѣи наши Богородици и присnодеви Марїе, славнаго ее благовѣщенїе, идеже и свѣтое и мироточенїе мощи свѣтые велико мȣченицȣ <Єкатер>инии лежет. Радиже наших грѣх, ꙗкоже прѣдварше рѣхѡм ѿ благочестивии царїи и хтитѡри ѡбсирѣвшиих сїи въсе свѣтиим мѣстове инеих подшъдшиим и много ѿ них насилȣемим, еже ѿ православнаго ѡбичаа . . . . . . аще мощно оутръгнȣти, нъ въсевидещи око сим да избранит православе, еже въ съблюденїе да оукрѣпит.

Сего радї, оубо и мы грѣшни соуще надеждеже радї раби Христови, азь оубо Їѡ Младї Влад воевода, божїем промислѡм ѡбрѣтаемїи господинь въ Влашкою Землю, сынь прѣдобраго Владуце воиводе, видѣхѡм ѡт тех више реченних странах въсточних си въсечестнии мниси дори къ западу ꙋстрьмивших се ꙗко аще где ѡт православних царїе и господах възможно ꙋдет ѡбрѣсти се, нъ помощи и покрѣпленїе свѣтое монастира видѣхѡм оубо имѣнїа и сътворихѡм ѡброк въсъчистномꙋ храмꙋ Богоматери на въсѣкоу годинꙋ да приходит братїа ѡт свѣтого монастира да ѡтносет ꙋ свѣтии монастир по х҃еї аспри ѡсвен спензе братїам по ф҃ аспри, да бивает. Сїе въчинихѡм и съи наш хрисовꙋл въ свѣтемь монастирꙋ послахѡм да стоит непоколѣбима, малаже еже сътворенна ест книга да ю братїа ѡброка радї приносет.

Вамже молим въсечестии лице, честнии ѡче егꙋмене и съ въсеми Богоносними свещенники и старци въсех, иже соут въ свѣтом монастирꙋ братїа, аще ест без досажденїе свѣтене вашои, ꙗко да се въ пищꙋ въ свѣтомъ помѣнникꙋ свѣтои проскомидии, азь Їѡ Младї <Влад> воевода и мати моа, госпожда Ѧнка и матери еи Рада, да ни се поет едне дьнь въ недели, єгдаже ви хокети, свѣтаа литꙋргїа съ прилежком мыже елико ѡбѣщахѡм, дондеже есмо живи и въ Богоданнои нам власти и да се посилает свѣтомꙋ храмꙋ Богоматери.

Сего радї, ѡтци свѣти, молите се въ таинѣх ваших къ Богоу радї ѡт нас грѣшних ...... Богь ꙋлегчити ѡт тежкы и многих наших грѣхѡв. И еще въ оувѣденїе вашою свѣтине да ест радї и наам многаа трꙋда, еже видѣхѡм сꙋща брата вашои, <ѡтца> нашего Їермонах Варлаам, радї свѣтоу томꙋ храмꙋ Богоматери и и наипаче вѣровахѡм его; тако нами ѡт въ елико бѣдꙋ бѣсмо ми потъ ...... много грѣшнїе. А аще оудлѣчет Богь наши дьни и живота съ молитвами свѣтенами вашими, имамо прилежно въ живота нашего исп<лъни>ти више реченни ѡброк. Тогаи радї молим ѡтци свѣти радї ѡтца нашего Їермонаха Варлаама, ꙗко да имат честь и покоище прѣбивати въ вас въ свѣтиим мѣсто тои.

По нашемже ѡт здешних прѣшествїю комꙋ върꙋчить господь Богь по нас бити владалцꙋ Влашкои Земле и ѡт наших чедих или ѡт сърodникь наших, въсѣ <благовѣрни> христиꙗнии, еже почетает <и поновит> съи хрисовꙋл, <господь Богь, сътворшаго землю и неба, да почетет и зде и въ бꙋдещих вѣцѣх> и да мꙋ <ест прѣдстателница> на страшнѣм сꙋдї прѣчистаа его мати и свѣтаа мꙋченица Єкатерина и въсе свѣтии ѡт вѣка Богоу ꙋгодивши, аминь; а кое не поновит и не почьтет, нъ въ забленїе ѡставит, да даст ѡтвѣть въ страшнии дьнь сꙋднии.

Тыже, ѡ прѣчистие Богомати, прїими ѡт нас грѣшных и недостоинии своих раби сїе малое приношенїе твоа бо ѡт твоих тебе приносим милостию бо сина твоего и Бога нашего и твоими прѣчистими молитвами въсѣ навърꙋчена сꙋт. Тѣмже, владїчице, молитвница и заступница, боудї намь на страшнѣм и вторѣм пришествию сина твоего и Бога нашего господа Їусꙋса Христа, емоуже съ ѡтцем слава и поклаиѣнїе и съ прѣсвѣтыим дꙋхѡм, въ вѣки вѣкѡм, амїн.

Исправник, Вълꙁан великомꙋ логофетꙋ.

И аз, Богдан граматик, смѣреннїе синь Димитрꙋ, кꙋпих кожꙋ и начрътах хрисовꙋл въ град Бꙋкꙋрещїм, мѣсеца ѡхтомврїе к҃е дьнь, в лѣт х҃зло.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Cîţi cu duhul lui Dumnezeu se poartă, aceia sînt fiii lui Dumnezeu, spune dumnezeiescul apostol, căruia pe urmă mergîndu-i cei iubitori de dreptate, aşteaptă să audă acel glas de fericire: „Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc şi am însetat şi m-aţi adăpat, gol şi m-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi mi-aţi slujit". Acest glas bun deci au a-l auzi cei făcători de bine şi în acelaşi timp a intra în bucuria domnului lor. Astfel şi păcătoşii trimişi în focul veşnic să audă că n-au păzit poruncile domnului şi nici n-au hrănit pe cei flămînzi, nici celor însetaţi nu le-au dat să bea, nici pe cei goi nu i-au îmbrăcat, nici pe cel bolnav sau din temniţă nu l-au slujit. Acestea dar auzindu-le pentru cele sufleteşti, trebuie să nu amînăm din zi în zi sau ceasuri, chiar dacă şi de multe şi grele păcate sîntem împovăraţi, să ascultăm pe bunul stăpîn spunînd că: „N-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă" şi nu cuvinte zadarnice pentru cei păcătoşi, ci vădind la pocăinţă, căci sînt multe chipuri ale pocăinţei: dragostea, dreptatea, curăţenia, postul, milostenia şi alte fapte bune, care sînt plăcute lui Dumnezeu, precum şi lăcaşurile multe sînt după măsura faptelor bune. Acestea dar şi alte multe le auzim din Scriptura de Dumnezeu inspirată, care sînt spuse pentru folosul nostru.

De aceea, dar, dacă fiecare ne străduim pentru faptele bune, dar nădăjduim spre marea milă a stăpînului, care pentru păcătoşi a coborît cerurile şi coborînd pînă în chipul robului s-a smerit, ca să ne ridice sus pe noi păcătoşii şi ne-a învrednicit de jertfa fiului; căci ştim că tuturor păcătoşilor le întinde mîna, vădind că nu vrea moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu.

Acestea dar din dumnezeiasca Scriptură le auzim şi ne rugăm stăpînului celui de obşte să se milostivească de noi păcătoşii şi să îndrepte către faptele bune inima şi gîndul nostru. Căci am văzut în aceste vremuri sfintele mănăstiri şi sfinţitele şi împărăteştile biserici în multă nevoie, ca fiind sărăcite de binecinstitorii şi sfîntrăposaţii împăraţi şi domni şi multe ajunse la deplină pustiire pentru micşorarea dreptei credinţe ⟨şi pentru păcatele noastre⟩, mai ales cea din sfîntul Munte Sinai, unde de demult s-a arătat Dumnezeu celui plăcut de Dumnezeu al său şi ⟨ i-a încredinţat⟩[1] lui Dumnezeu legea de Dumnezeu alcătuită. După răspîndirea dreptcinstitoarei credinţe creştine şi binecinstitorii împăraţi au ridicat acolo atotcinstitul hram în numele preacuratei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi slăvitei ei blagoveştenii, unde zac şi moaştele sfinte şi de mir izvorîtoare ale sfintei marei mucenice ⟨Ecater⟩ina. Pentru păcatele noastre şi după cum am spus mai sus au sărăcit de binecinstitorii împăraţi şi ctitori acest atotsfînt loc, căzînd în stăpînirea necredincioşilor şi mulţi dintr-înşii prigoniţi, ⟨ca să-i poată rupe⟩ de obiceiul pravoslavnic, dar atotvăzătorul ochi a dat aceasta, să apere pe dreptcredincioşi în păstrarea obiceiului pravoslavnic, să-i întărească.

De aceea, deci şi noi păcătoşi fiind şi pentru nădejdea robilor lui Hristos, eu deci, Io Vlad voievod cel Tînăr, în gîndul lui Dumnezeu aflîndu-mă domn în Ţara Românească, fiul preabunului Vlăduţ voievod, am văzut aceşti atotcinstiţi călugări în aceste părţi răsăritene mai sus zise îndreptîndu-se pînă la apus, că doar undeva vor putea afla din împăraţii şi domnii dreptcredincioşi pentru ajutorarea şi întărirea sfintei mănăstiri, căci am văzut dintre bărbaţii şi domnii binecinstitori puţin străduindu-se din toată inima către o astfel de faptă. De aceea şi ⟨noi⟩ după putere ne-am străduit din averea dată nouă de Dumnezeu şi am făcut obroc atotcinstitului hram al maicii lui Dumnezeu, în fiecare an să vie fraţii de la sfînta mănăstire să ducă la sfînta mănăstire cîte 15 000 de aspri afară de cheltuieli, iar cheltuiala fraţilor cîte 500 de aspri. Am făcut să fie acestea şi acest hrisov al nostru l-am trimis la sfînta mănăstire să stea neclintit, iar cartea cea mică este făcută ca s-o aducă fraţii pentru obroc.

---

[1] Omis.

Pe voi toţi, vă rog, preacinstite feţe şi cinstite părinte egumene şi cu toţi preoţii şi stareţii, purtători de Dumnezeu, toţi cîţi sînt fraţi în sfînta mănăstire, dacă este fără supărarea sfinţiilor voastre, ca să fiu scris în sfîntul pomelnic al sfintei proscomidii, eu Io⟨Vlad⟩ cel Tînăr voievod şi mama mea doamna Anca şi mama ei, Rada, să ni se cînte într-o zi pe săptămînă, cînd veţi voi, sfînta liturghie cu băutură, iar noi cîte am făgăduit, cît timp sîntem vii şi în stăpînirea dată nouă de Dumnezeu, mereu să se trimită sfîntului hram al maicii lui Dumnezeu.

De aceea, sfinţi părinţi, rugaţi-vă în tainele voastre către Dumnezeu pentru noi păcătoşii . . . ca Dumnezeu să uşureze grelele şi multele noastre păcate. Şi încă să fie cunoscut sfinţiilor voastre pentru altă mare trudă pe care am văzut-o că este a fratelui vostru ⟨părintele⟩ nostru ieromonahul Varlaam pentru acel sfînt hram al maicii lui Dumnezeu pe care mai ales l-am crezut; astfel ne-am străduit ⟨în cîtă sărăcie eram şi am împlinit făgăduiala, noi⟩ mult păcătoşii. Iar dacă Dumnezeu prelungeşte zilele noastre şi viaţa noastră, cu rugăciunile sfinţiilor voastre, vom împlini cu străruinţă în viaţa noastră, mai sus zisul obroc. De aceea, vă rugăm sfinţi părinţi pentru părintele nostru ieromonahul Varlaam, ca să aibă cinste şi odihnă, să petreacă la voi în acel sfînt locaş.

Iar după trecerea noastră dintre cele de aci, cui va încredinţa domnul Dumnezeu să fie după noi stăpînitor al Ţării Româneşti sau dintre copiii noştri sau din rudele noastre, orice ⟨binecinstitor⟩ creştin, dacă va cinsti şi ⟨va înnoi⟩ acest hrisov, ⟨domnul Dumnezeu, făcătorul pămîntului şi al cerului să-l cinstească şi aci şi în veacurile viitoare⟩ şi să-i fie ⟨sprijinitoare⟩ la cumplita judecată preacurata maică a lui Dumnezeu şi sfînta mucenică Ecaterina şi toţi sfinţii care din veacuri au plăcut lui Dumnezeu, amin; iar cine nu va înnoi şi nu va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea răspuns la cumplita zi a judecăţii.

Tu, o preacurată maică a lui Dumnezeu, primeşte de la noi păcătoşii şi nevrednicii tăi robi acest mic prinos al nostru, căci ale tale dintru ale tale îţi aducem, căci pentru mila fiului tău şi a dumnezeiescului nostru şi cu rugăciunile tale preacurate toate sînt îndreptate. De aceea, stăpînă, fii rugătoare şi mijlocitoare nouă la cumplita şi a doua venire a fiului tău şi a Dumnezeului nostru Iisus Hristos, căruia împreună cu tatăl slavă şi închinăciune şi cu preasfîntul duh, în vecii vecilor, amin.

Ispravnic, Vîlsan mare logofăt.

Şi eu, smeritul Bogdan gramatic, fiul lui Dimitru, am cumpărat pielea şi am scris hrisovul în cetatea Bucureşti, luna octombrie 25 zile, în anul 7039 ⟨1530⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCVII/13.
Orig., perg. (52 × 39), rupt şi şters, pecete atîrnată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 86—89.

103

⟨1530—1531⟩ octombrie 29.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Grădiştea.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Бистрицꙋ, ꙗкожє да сꙋт волници съ сїѡм книгѡм господства ми, тєрє да си дръжит нєговꙋ сєло по имє Гръдищѣ, како да им бꙋдє ѡчинꙋ, како га сꙋт дръжали и ѡт прѣждє и да си ꙋзимат въса дажбꙋ що єст ѡт над сєло, понєжє га дадох и господство ми да єст свѣтомꙋ монастирꙋ.

И ви, слꙋзє жꙋпанꙋ Стаико вєликомꙋ постєлникꙋ, да сє варꙋєтє ѡт тои сєло, вєкє да нє мєтєхатє.

А комꙋ сє мнит криво, а ѡн да прїидєт лицє прєд господство ми, да сє прєт; а до тъда да дръжит калꙋгєри тои сєло. И а ино да нѣст, по рєч господства ми.

Исправник, Влъсан вєлики логофєт.

Пис ѡхтомврїє к҃ѳ дьни.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Bistriţa, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele de să-şi stăpînească satul său anume Grădiştea, ca să le fie ocină, după cum l-au ţinut şi mai înainte şi să-şi ia toată dajdia ce este din sat, pentru că l-am dat şi domnia mea, să fie al sfintei mănăstiri.

Şi voi, slugile jupanului Staico mare postelnic, să vă feriţi de acel sat, mai mult să nu vă amestecaţi.

Iar cui i se pare strîmb, iar el să vină faţă înaintea domniei mele, să se pîrască; iar pînă atunci să stăpînească acel sat călugării. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Vîlsan mare logofăt.

Scris în octombrie 29 zile.
† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 342 (Bistriţa, XVII/1).
Orig., hîrtie (20,5 × 38,5), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1849; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 204; 202, f. 8 şi 713, f. 573 (cu văleatul 7001).
Datat după domn şi marii dregători amintiţi în act.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, XIII, XIV, XV, 214 şi XVI, vol. II, 89. Facs. *Ibidem*, 440.

104

1530 (7039) noiembrie 15, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte episcopiei din Buzău ocine în Vernești.

† Милостию божию, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои земли Ꙋгровлахискои, синь великаго и прѣдобраго Влада воєводє. Дават господство ми сиє повѣлєниє господства ми свѣтомȣ манастирȣ єпискȣпиє ѡт Бȣзъȣ, ꙗкожє да им єст ѡчинȣ ȣ Вернєщи ѡт дєл Михаиловȣ д҃ погонѣ и пол, понєжє покȣпи ѡтьцȣ єпискȣпъ Паисїє ѡт Михаил за ѡ҃ое аспри. Пак покȣпи ѡт Дан и ѡт Ѡпрѣ є҃ погонѣ за ѱ҃ аспри. И паки покȣпи ѡт Нѣг в҃ погонє и пол за рк҃є аспри. И да сє знаєт тои мѣсто, єрє єст до Колникȣл Фєчорȣлѡв.

Сєго радї и господство ми дадох и помиловах свѣтомȣ мєстȣ, ꙗкожє да мȣ єст въ ѡчинȣ и ѡхабȣ нєпоколѣбимо въ вєки, по ȣризмȣ господства ми.

Сєжє сведєтелиє поставлѣєт господство ми: жȣпан Драгич бивши дворник и жȣпан Ѳеѡдѡр бивши лѡгѡфєт и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Вълсан вєлики лѡгѡфєт и Радꙋл вистиꙗр и Драгич спатар и Ꙋдрищє пєхарник и Станко столник и Данчюл комис и Станко вєлики постєлник. Исправник, Вълсан вєлики лѡгѡфєт.

И аз, Пєга граматик, писах въ столни град Бȣкȣрєщи, мѣсєца ноємврїє єі҃ дьни, въ лѣт ҂зл҃ѳ.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милѡстїѫ бѡжїѫ господинь.

<Pe verso:> † Сїа книга за Вєрнєщи, како єст бєз винарич лозиа.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri episcopiei de Buzău, ca să-i fie ocină în Verneşti din partea lui Mihail 4 pogoane şi jumătate, pentru că a cumpărat părintele episcop Paisie de la Mihail pentru 875 aspri. Iarăşi a cumpărat de la Dan şi de la Oprea 5 pogoane pentru 700 aspri. Şi iar a cumpărat de la Neagu 2 pogoane şi jumătate pentru 125 aspri. Şi să se ştie că acest loc este pînă în Colnicul Feciorului.

De aceea şi domnia mea am dat şi am miluit sfîntul loc, ca să-i fie de ocină şi ohabă, neclintit în veci, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Staico stolnic şi Danciul comis şi Staico mare postenic. Ispravnic, Vîlsan mare logofăt.

Şi eu, Peia gramatic, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 15 zile, în anul 7039 ⟨1530⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ „Această carte pentru Verneşti, că este via fără vinăriciu".

Arh. St. Buc., S.I., nr. 343 (Ep. Buzău, XXVI/2 bis).
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1850; altă trad. ibidem, ms. 171, f. 186v—187.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 89—90.

105

1530 (7039) noiembrie 16, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Tismana satul Turceni, dăruit de Pîrvu ban.

† Милостїю божїю, Їѡ Влада воивода и господинь вьсои землє Ѹггровлахїискои, синь добраго и прѣвеликаго Владє воиводє. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ архимандриꙗ Тисмѣна, ꙗкожє да им єст село по имє Тꙋрчѣнии вѣси, понєжє их приложи покоинаго жꙋпанꙗ Пръвꙋлꙗ бана, ꙗкожє да мꙋ єст помєнꙋ въ вѣки.

Сєго радї, им дадох и господство ми, ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и калꙋгєрѡм въ пищꙋ, свѣтомꙋ монастирꙋ въ ꙋкрѣплєнїє, а господство ми въ вѣчноє въспоминанїє. И ни ѡт когожи нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Сєжє и свѣдѣтєлїє поставлѣєм господства ми: жꙋпанꙋ Дръгич дворни⟨к⟩ и жꙋпанꙋ Тєѡдорꙋ логофєтꙋ и жꙋпанꙋ Шєрбан вєлики дворник и жꙋпанꙋ Влъꙁан вєлики логофєт и Радꙋл вистиꙗр и Дръгич спатар и Ѹдрищє пєхарник и Данчюл комис и Станко столник и жꙋпан Станко Шинтєскꙋл вєлики постѣлник.

Пис въ град Бꙋкꙋрєщи аз, Иан граматик, мѣсєца ноємврїє ѕ҃ї дьни, въ лѣт ҂зл҃ѳ. Исправник, Гюра логофєт.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi preamarelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri arhimandria Tismana, ca să-i fie satul anume Turcenii toţi, pentru că i-a dăruit răposatul jupan Pîrvul banul, ca să-i fie pomană în veci.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă şi călugăgărilor de hrană, sfintei mănăstiri de întărire, iar domniei mele de veşnică pomenire. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Theodor logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlcsan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi jupan Staico Şintescul mare postelnic.

Am scris în cetatea Bucureşti eu, Nan grămătic, în luna noiembrie 16 zile, în anul 7039 ⟨1530⟩. Ispravnic, Ghiura logofăt

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 344 (Tismana, XL/3).
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1845; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 536v şi 336, f. 169v—170.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 97—98. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 90. Facs. *D.I.R.*, *B.*, 441.

106

1530 (7039) noiembrie 27, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vintilă mare clucer jumătate din Conţeşti, schimb pentru părţi în Drăgăneşti, precum şi şase sălaşe de ţigani.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои ѕемлю Ѹггровлахии синъ прѣдобраго и великаго Влада воиводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномꙋ правителю господства ми жꙋпанꙋ Вентилъ великомꙋ ключарꙋ и съ синови си, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест дел калꙋгерѡм ѡт Дѣл, половинꙋ ѡт Концещи, понеже ѕаменише калꙋгери ѡт Дѣл тере дадоше ним дел ѡт Концещї, све, жꙋпанꙋ Винтилъ ключарꙋ, а жꙋпанꙋ Винтилъ ключар ѡни даде неговꙋ дел ѡт Дрꙋгънещи, сва, съ воденицами, калꙋгерѡм ѡт Дѣл, понеже им ест биѡ права и стара ѡчинꙋ и дединꙋ жꙋпанꙋ Винтилъ ключар. Тако се сꙋт ꙋтѫкмили калꙋгери сами ѡт своим добромволю, ѡт пред господства ми, над вишеречени ѡчине.

И пак да ест жꙋпан Винтилъ ключарꙋ съ синови си, елице им Богъ припꙋстит, челѣди ѡт ацигани, по име Костѣ съ дѣцами си и Слав съ дѣцами си и Пꙋлика съ дѣцами си и Белѣ съ дѣцами си и Иван съ дѣцами си и Конда съ дѣцами си, понеже им сꙋт старе и прави ѡчини и дедини.

Сего радї, им дадох и господства ми жꙋпанꙋ Винтилъ ключарꙋ ꙗко да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ ним и синовом им и внꙋком и превнꙋчетомꙋ им. И варе комꙋ се сълꙋчит ѡт них прѣжде съмрътъ, а въ них прѣдалника да нѣст, нꙋ да ест ѡставшим им. И ни ѡт когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже сведетели поставлѣем господства ми: жꙋпанꙋ Драгич бивших дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр бивши логофет и жꙋпан Хамза велики бан и жꙋпан Шербан велики дворник и жꙋпан Влъѕан велики логофет и Радꙋл вистиꙗр и Драгич спатар и Ѹдрище пехарник и Станко столник и Данчюл комис и Станко велики постелник. Исправник, Шербан велики дворник.

И аз, Дрѫгою граматик, написах въ настол град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ноемврїе к͠з дьнь, в лѣт ҂з͠лѳ.

† Їѡ Влад і вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupanului Ventilă mare clucer şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie partea călugărilor de la Deal, jumătate din Conţeşti, fiindcă au schimbat călugării de la Deal, de au dat toată partea lor din Conţeşti jupanului Vintilă clucer, iar jupan Vintilă clucer, el a dat toată partea lui din Drugăneşti, cu mori, călugărilor de la Deal, fiindcă a fost a jupanului Vintilă clucer dreaptă şi veche ocină şi dedină. Astfel s-au întocmit călugării singuri, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele, peste mai sus zisele ocine.

Şi iarăşi să-i fie jupanului Vintilă clucer cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, sălaşele de ţigani, anume: Costea cu copiii lui şi Slav cu copiii săi şi Pulica cu copiii săi şi Belea cu copiii săi şi Ivan cu copiii săi şi Conda cu copiii săi, fiindcă le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

De aceea, i-am dat şi domnia mea jupanului Vintilă clucer, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi oricui i se va întîmpla dintre ei moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Hamza mare ban şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlcsan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Staico stolnic şi Danciul comis şi Staico mare postelinic. Ispravnic, Şerban mare vornic.

Şi eu, Drăgoiu grămătic, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 27 zile, în anul 7039 ⟨1530⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N. CXVI/3.
Orig., perg. (29 × 44), pecete timbrată, cu legenda: „Пєчѣт Їѡ Влад воивода и гнь Влашкои...".
Cu o trad. de la începutul sec. XX.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 90—91.

107

1531 (7039) ianuarie 9, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bistriţa jumătate din satul Băbeni, dăruit de Barbul ban.

† Милостїю божию, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои земли Ꙋгровлахїнское, синь великаго и прѣдобраго Влада воєвода. Дават господство ми сїє повѣленїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ глаголеми Бистрицꙋ, ꙗкоже да мꙋ єст половина ѡт Бъбѣни, понеже мꙋ єст стара и права ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ.

А потом, єст бил тои село Єтаєви. Тако Єтаꙗ изгꙋби єщє ѡт старога, Влада воєвода Калꙋгера сь злом хитленство, а жꙋпан Барбꙋл бан достиже ѡт

Влада воєвода сь правдомь и вєрном слꙋжбом ѡт Влада воєвода. А ꙋ тєм, Стаꙗ паки сє ꙋтькми сьс жꙋпан Барбꙋл бан, како да мꙋ ꙋчинит мир ѡт кь Влада воєвода, а нємꙋ да мꙋ сꙋт комати Стаєви, половина ѡт Бъбѣни.

А потом, жꙋпан Барбꙋл бан єщє покꙋпи ѡт Стаꙗ вишє рєчєно сєло, [ѡт Стаꙗ], за ҂а҃ аспри. Тако жꙋпан Барбꙋл бан приложи и помилова сьс тои сєлѡ єжє вишє рѣхом свѣтомꙋ монастирꙋ єжє єст вишє писана, ꙗкожє да єст свѣтомꙋ монастирꙋ въ ꙋкрѣплєнїю, а нємꙋ, вь вѣчноє вьспоминанїє.

Сєго радї, дадох и господство ми, ꙗко да мꙋ єст вь ѡчинꙋ и вь ѡхабꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ въ вѣки и ни ѡт когожє нєпотькновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдѣтєлѣ поставлѣєт господство ми: жꙋпан Драгич бившє дворник и жꙋпан Тꙋдор бившє лѡгѡфєт и жꙋпан Шєрбан вєлики дворник и жꙋпан Хамза вєлики бан Жльски и Радꙋл вистиꙗр и Драгич спатар и Ꙋдрищє <пєх>арник и Данчюл комис и Станко столник и Станко постєлник.

И аз, Радꙋл граматик, єжє написах ꙋ столни град Тръговищє, мѣсєца гєнарїє ѳ҃ дьни, въ лѣт ҂злѳ҃.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie jumătate din Băbeni, pentru că este veche şi dreaptă ocină a sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, a fost acel sat al lui Staia. Astfel Staia l-a pierdut încă din vremea bătrînului Vlad voievod Călugărul cu rea hiclenie, iar jupan Barbul ban l-a dobîndit de la Vlad voievod cu dreaptă şi credincioasă slujbă către Vlad voievod. Iar întru acesta, Staia iar s-a tocmit cu jupan Barbul ban, ca să-i facă pace dinspre Vlad voievod, iar lui să-i fie averea lui Staia, jumătate din Băbeni.

Iar după aceea, jupan Barbul ban încă a şi cumpărat de la Staia mai sus zisul sat [de la Staia] pentru 1 000 aspri. Astfel, jupan Barbul ban a dăruit şi a miluit cu acel sat care este mai sus zis sfînta mănăstire care este mai sus scrisă, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire, iar lui, de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri în veci şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Hamza mare ban al Jiului şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico postelnic.

Şi eu, Radul gramatic, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna ianuarie 9 zile, în anul 7039 ⟨1531⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 348 (Bistriţa, IV/16).
Orig., hîrtie (22 × 29,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1795; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 229; 201, f. 157 şi 713, f. 737v—738v (cu văleatul 7037).
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 91—92. Facs. *Ibidem*, 442.

108

1531 (7039) ianuarie 9, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Gîrcovul, dăruit de Pîrvul ban şi de urmaşii lui.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои земли Ꙋгровлахєискоє, синь великааго и прѣдобраго Влада воєвода. Дават господство ми сїє повѣлєнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ нарицаємаго Бистрицꙋ, ꙗкоже да мꙋ єст селѡ на имє Грьковꙋл вьс, сь вьсом хотаром, понєже помилова жꙋпанꙋ Прьвꙋл бан свѣта монастирꙋ идєже єст храм свѣтоє и славноє єи ꙋспєнїє.

А по смрьти жꙋпана Прьвꙋла бана и єщє приложишє жꙋпанꙋ Шєрбан вєлики дворник и жꙋпан Вльсан вєлики лѡгѡфєт и сь нихнє жꙋпаницє, на имє жꙋпаница Марга и жꙋпаница Вльдає, тєрє и єщє приложишє вишє рєчєно селѡ и ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ єжє єст вишє рєчєна. И нихто вєкє да нє имат мєтѣхꙋ над сєла и комати, варє єлико сє хтєт наити ꙋ тои сєло, анꙋ да сꙋт волници калꙋгєри сьс сїю книгꙋ господства ми, да си ѡбладают сами комати, єрє дадошє вишє рєчєни болѣри како да сꙋт тои сєло и ѡчинꙋ вь ꙋкрѣплєнїє свѣтомꙋ монастирꙋ, а ним вь вѣчноєи вьспоминанїє.

Сєго радї дадох и господство ми, ꙗкоже да єст свѣтомꙋ монастирꙋ вь ѡчинꙋ и вь ѡхабꙋ и ни ѡт когожє нєпотькновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдѣтєлѣ поставлѣєм господство ми: жꙋпан Дрьгич бившє дворник и жꙋпан Тꙋдор бившє лѡгѡфєт и жꙋпан Шєрбан вєлики дворник и жꙋпан Вльсан вєлики лѡгѡфєт и жꙋпан Хамза вєлики бан жльски и Радꙋл вистиꙗр и Дрьгич спатар и Ꙋдрищє пєхарник и Данчюл комис и Станко столник и Станко постѣлник.

Аз Радꙋл, ижє написах вь столни град Трьговищє, мѣсєца гєнар ѳ҃ дьни, в лѣт хз҃лѳ.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїꙗ божїꙗ господинь

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie satul anume Gîrcovul tot, cu tot hotarul, pentru că a miluit jupan Pîrvul ban sfînta mănăstire unde este hramul sfintei şi slăvitei uspenii.

Iar după moartea jupanului Pîrvu ban, încă au dăruit jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi cu jupaniţele lor, anume jupaniţa Marga şi jupaniţa Vlădaie, deci iarăşi au dăruit mai sus zisul sat şi ocină sfintei mănăstiri, care este mai sus zisă. Şi nimeni mai mult să nu aibă amestec cu satul şi cu averile, oricîte se vor afla în acel sat, ci să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele să-şi stăpînească singuri averile, căci au dat mai sus zişii boieri ca să fie acel sat şi ocină de întărire sfintei mănăstiri, iar lor, de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi jupan Hamza mare ban al Jiului şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico postelnic.

Eu Radul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna ianuarie 9 zile, în anul 7039 ⟨1531⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 347 (Bistriţa, XLII/2).
Orig., hîrtie (22 × 27,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1847; altă trad. ibidem, ms. 202, f. 372v—373v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 92—3. Facs. *Ibidem*, 443.

109

1531 (7039) ianuarie 22.

Vlad Înecatul voievod întăreşte înfrăţirea dintre Oprea din Pisconi şi Vîlcul şi Duşman din Vîrloni.

† Милостїю божїю, Іѡ В<лад воевода> и господинь въсои ѕємли Ѹгровлах<ииское, синь п>рѣдобраго и великаго Влада воеводє. Даваṭ <господство м>и сїє повелѣнїє господства ми Ѡпрєв, ꙗ<коже да им єст> ȣ Врълони ѡчинȣ над дєл Вълкȣлѡв и <Дȣшм>анȣ, варє єлика сє хтєт избрат . . . . . нєг дєл. А потом да єст Вълкȣлѡв <и Дȣшман>ȣ ѡчинȣ ȣ Пискони над дєл Ѡпрєв, варє <єли>ка сє избрат нєговȣ дєл, понєжє прїид<єт п>рєд господства ми Вълкȣл и Дѡшман прєд господства ми, т<єр>є сє побратишє със Ѡпрѣ ѡт Писко<ни, ꙗко>жє <да> имат Ѡпрѣ ȣ Врълони ѡчинȣ над дєл Вълк<ȣлѡв> и Дȣшманȣ, а Дȣшман да имат и Въл<кȣ>л ѡчинȣ ȣ Пискони, ꙗкожє да сȣт брати н.раздєлєнни въ вѣки.

Сєго радї, <да>дох и господство ми, ꙗкожє да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синовѡм им є внокѡм <и прѣвнȣ>чєтом им и да єст нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Сєжє и поставлѣєм <господство ми и> свѣдѣтєлїє: жȣпан Хамѕа вєлики бан Кралєвски и жȣпан Драгич бившє вєлики <дворник> и жȣпан Ѳєѡдѡр бившє вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Шърбан вєлики дворник и жȣпан <Вълꙁан вєлики> логофєт и жȣпан Радꙋл вєлики вист<їꙗ>р и Драгич спатар и Ѹд<рищ>є пєхарник и Данчюл комис и> Станко столник и <Ста>нко и Балѣ вєлици <постѣлници>.

<Пис> мѣсєца гєнарїє к҃в дьни, въ лѣт ҂ѕ҃лѳ ѡт Адама.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io V⟨lad voievod⟩ şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul⟩ preabunului şi marelui Vlad voievod. Dă ⟨domnia⟩ mea această poruncă a domniei mele lui Oprea, ca ⟨să-i fie⟩ ocină în Vîrloni pe partea lui Vîlcul şi ⟨a lui Duşm⟩an, oricît se va alege ... partea lui. Iar apoi, să-i fie lui Vîlcul ⟨şi lui Duşman⟩ ocină în Pisconi pe partea lui Oprea, oricît

se va alege partea lui, pentru că au venit înaintea domniei mele Vîlcul şi Doşman, înaintea domniei mele, de s-au înfrăţit cu Oprea din Pisconi, ca să aibă Oprea ocină în Vîrloni pe partea lui Vîlcul şi a lui Duşman, iar Duşman şi Vîlcul să aibă ocină în Pisconi, ca să fie fraţi nedespărţiţi în veci.

Pentru acesta, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi să fie neatins, după spusa domniei mele.

Iată punem ⟨domnia mea şi⟩ martori: jupan Hamza mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici fost mare ⟨vornic⟩ şi jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan ⟨Vîlxan mare⟩ logofăt şi jupan Radul mare vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte ⟨paharnic şi Danciul comis şi⟩ Staico stolnic şi Staico şi Balea mari ⟨postelnici⟩.

⟨Scris⟩ luna ianuarie 22 zile, în anul 7039 ⟨1531⟩ de la Adam.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Actele Cumpănaşu I. Dumitru, com. Grădişte, jud. Vîlcea.
Orig., hîrtie (29 × 21), rupt şi pătat, pecete aplicată, căzută.

110

1531 (7039) ianuarie 27, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vintilă mare clucer şi soţiei sale Voica satele Cornăţeni, Conţeşti, Udeni, Cliciul, Miclăuşani şi Costeşti, precum şi ţigani,

† Întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul, blagocestivul şi de Hristos iubitoriu, singur stăpînitoriu, Io Vladul voievod, feciorul preabunului şi marelui Vladul voievod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpîn şi domn a toată Ţara Rumânească, încă şi laturilor plaiurilor, Amlaşului şi Făgăraşului povăţuitoriu. Bine am voit domniia mea, cu bunăvionţa mea şi cu curată şi luminată inima domniei mele, a proslăvi pre Dumnezeu, cel ce m-au proslăvit pre mine şi pre scaunul celor ce întru sfinţenie au adormit părinţilor domniei méle cu mărire m-au înălţat. Iată dar, mi-am adus aminte domniia mea că mulţi, adecă împăraţi întru împărăţiile sale s-au veselit, ci puţini au moştenit împărăţiia cerească. Sîrguit-am şi eu nu numai înpărăţiia aceasta a îndrepta, ci a⟨m⟩ socotit şi pentru cei ce sînt pururea ai noştri, carii sînt totdeauna adevăraţi şi drepţi credincioşi, mult slujind şi întru nimic nu s-au îndoit, nici cu vrăjmaşii miei au dat spatele şi nici sîngele său nu l-au cruţat pentru domniia mea a-l vărsa; ci dar, pentru cei buni, ce sînt pururea ai noştri, a socoti, carii totdeauna sînt adevăraţi credincioşi.

Pentru acéia şi domniia mea am dăruit acest cu totul cinstit şi bine închipuit şi mai întîiu decît toate darurile céste de acum mai cinstit acest hrisov al domniei méle, preacinstitului boiariului domniei méle Vintilă vel cliucer şi soţiei lui, jupînésii Voicăi şi cu feciorii lor, anume Staico şi

...[1] şi încă oricîţi le va mai dărui lor Dumnezeu, ori feciori, ori féte, ca să le fie lor satele anume Cornăţénii toţi, cu tot hotarul şi Conţeştii toţi, cu tot hotarul şi Udénii toţi, cu tot hotarul şi Cliciul tot, cu tot hotarul şi din Miclăuşani jumătate şi Costeştii toţi.

Şi iar să fie jupanului Vintilă cliucer şi soţiei lui, jupînésii Voicăi şi feciorilor lor, să le fie moşie la Ştirbeşti din partea Nénciului jumătate, pentru că o au cumpărat jupan Vintilă cliuceriul de la Nénciul din Ştirbeşti, drept 1 200 aspri gata.

Şi iar să le fie lor sălaşăle de ţigani, anume Grozea cu copiii lui şi Slav cu copiii lui şi Costea cu copiii lui şi Badea cu copiii lui şi Fetea cu copiii lui şi iar Costea cu copiii lui şi Belea cu copiii lui şi Ivan cu fraţii lui şi cu copiii lui şi Slav cu copiii lui şi Pulica cu copiii lui şi Negre cu copiii lui şi ...[1] cu copiii lui şi Fratea cu copiii lui şi Ignat cu copiii lui şi Bancea cu copiii lui şi Bordea cu copiii lui şi Stoica cu copiii lui şi Leuştean cu copiii lui şi Miho cu copiii lui şi Slav cu copiii lui şi Guldea cu copiii lui şi Necula cu copiii lui şi Cioară cu copiii lui şi Epure cu copiii lui şi Roşca cu copiii lui şi Oprea cu copiii lui şi Manea cu copiii lui şi Manciul cu copiii lui şi Hădîr cu copiii lui şi Marcoci cu copiii lui şi ...[1] şi Dabul cu copiii lui şi Nebunul cu copiii lui şi Curca cu fraţii lui şi cu copiii lui.

Pentru că toate acéste mai sus zise bucate, sate şi ţigani sînt ale lor bătrîne şi drépte moşii şi de baştină şi de cumpărătoare de jupan Vintilă cliucer şi de părinţii lui şi de moşii lui. Iar după acéia, au venit jupan Vintilă cliucer şi soţiia lui, jupîneasa Voica, de s-au tocmit şi au dat ei singuri, de a lor bunăvoie, dinnaintea domniei méle, cum pînă cînd vor fi ei vii, iar ei singuri să stăpînească toate bucatele ce s-au zis mai sus, satele şi ţiganii, iar după moartea jupînului Vintilă cliucériul şi a soţiei lui, jupînesii Voicăi, ori cine va rămînea din feciorii lor sau din ...[1], ei singuri să stăpînească acéste mai sus zise bucate, sate şi ţigani; iar de nu vor rămînea din jupan Vintilă cliucériul şi din soţiia lui, jupîneasa Voica ...[1] toate céle ce s-au zis mai sus bucate, sate şi ţigani, vînzătoare să nu fie, ci să fie ...[1], pentru că aşa au tocmit şi au dat jupan Vintilă cliucériul şi soţiia lui, jupîneasa Voica, singuri ei, de a lor bunăvoie, dinnaintea domniei méle, şi dinaintea tuturor celor bătrîni boiari ai domniei méle. Însă dintru acéste mai sus zise bucate, sate şi ţigani, iale au fost pierdute şi perite, însă făr de nici o hiclenie, ci cu sila şi făr de de dreptate, ale lor fiind, alţii le-au fost luat şi le-au fost ţinut. Iar întru acéia, domniia mea am căutat şi am judecat cu toţi cinstiţii cei bătrîni boiari ai domniei méle şi am adeverit domniia mea cum că au fost ale jupînului Vintilă cliucériul bătrîne şi drepte moşii de baştină. Şi încă după acéia, au şi mai cîştigat jupan Vintilă cliucer cu dreaptă şi credincioasă slujbă şi cu vărsare de sînge pentru domniia mea.

Pentru acéia, am dat şi domniia mea jupanului Vintilă cliucer şi soţiei lui, jupînésii Voicăi şi feciorilor lor ce s-au zis mai sus, ca să le fie lor acéste toate ce s-au zis mai sus, bucate şi moşii, sate şi ţigani întru moştenire stătătoare şi ohabnice lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi întru dînsele vînzare să nu fie, ci să fie celor ce vor rămînea dintru dînşii şi de nimenea să nu se clătească în véci, după zisa domniei méle.

---

[1] Loc alb.

Încă şi blestem am pus domniia mea, cum după moartea domniei méle, pre carele va alége domnul Dumnezeu a fi domn naméstnic Ţărăi Rumâneşti au din fiii domniei méle au din rudeniile domniei méle sau, după păcatele noastre, din alt neam, de va cinsti şi va întări şi va înoi acest hrisov al domniei méle, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să întăreascăi şi să-l păzească întru domniia lui; iar de nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înoi, ci-l va strica şi-l va călca şi nu-l va lua în seamă pre acest hrisov al domniei méle, pre acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l întărească, nici să-l păzească întru domnia lui, şi să fie treclet de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu trecletul Aria şi cu alţi jidovi, carii au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis: „restignéşte-l, răstignéşte-l pre el“, sîngele lui asupra lor şi asupra feciorilor lor, carele iaste şi pînă astăzi şi va fi în véci, amin.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Drăghici bîv dvornéc i jupan Theodor bîv logofăt i jupan Hamza vel ban i jupan Şărban vel dvornec i jupan Vîlxan vel logofăt i Radul vistiearul i Drăghici spatariul i Udrişte peharnic i Danciul comisul i Staico stolnic i Staico vel postelnic. Ispravnic, Theodor bîv logofăt.

Şi eu, Coresi logofăt, am scris în scaunul oraşului Tîrgoviştii, în luna lui ghenarie 27 dni, leat 7039 ⟨1531⟩.

Institutul de istorie „Nicolae Iorga“.
Traducere din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, după originalul slav.

111

⟨1531—1532⟩ februarie 16.

Vlad Înecatul voievod dăruieşte m-rii Tismana vama de la Vîlcan, între Olteţ şi Severin .

† Милостїю божїю, Iѡ Влад воєвода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискои, синь вєликаго Влад воєвода. Дават господство ми сїю повєлѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ глаголємии Тисмана, идєжє єст храм прѣсвѣтѣи, чьстѣи, прѣблагословѣи владичицє нашє присно дѣво Марїє и чьстно єи ꙋспєнїє, ꙗкожє да мꙋ єст вама ѡт Вълкан, али ѡт Ѡлтєцꙋ до Сєвєрии.

И въсакъ чловєкъ да си плащат права вама, єжє єст достоанїє господства ми. И ни єдни чловєкъ да нѣст акꙋсат, ни слꙋгє господства ми, ни слꙋгє бановєм, ни слꙋгє вєлики дворник, ни вєлики лѡгѡфєт, ни иних ѡт правитєли господства ми и ни єдни шєбєшан ѡт прєз планинꙋ, нѫ въсах чловєкъ да си плащат вама, понєжє чловєка що кє сє покꙋсити да нє плащат вама, а тогаи чловєка вєлико зло и ѡргию хтєт въспрїимати ѡт господство ми, понєжє сѫм помиловал господство ми със таю вамꙋ. И да сꙋт слꙋзи свѣатомꙋ монастирꙋ волници да ꙋзимат сва вама и бєз нихно волю.

И нихто да не смѣет задръжати пред книги господства ми, понеже кто се хтет покȣсит задръжати, а тэг чловека съ ничтоже не се платит, тъчю съ глава. Ино неже бит, по реч господства ми.

Исправник, Пъдȣре лѡгѡфет.

И писах аз, Стоꙗн, мѣсеца феврȣарїе ѕ҃і дьнь.

† Іѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie vama de la Vîlcan, însă de la Olţeţ, pînă la Severin.

Şi fiecare om să-şi plătească vama dreaptă, ceea ce se cuvine domniei mele. Şi nici un om să nu fie scutit, nici slugile domniei mele, nici slugile banului, nici slugile marelui vornic, nici ale marelui logofăt, nici alţii dintre dregătorii domniei mele şi nici un şebeşan de dincolo de munţi, ci fiecare om să-şi plătească vama, pentru că omul care se va încumeta să nu plătească vama, iar acel om va primi mare rău şi urgie de la domnia mea, pentru că am miluit domnia mea cu această vamă. Şi slugile sfintei mănăstiri să fie volnice să ia toată vama şi fără voia lor.

Şi nimeni să nu cuteze a opri, înaintea cărţii domniei mele, pentru că cine se va încumeta a opri, iar acel om cu nimic nu va plăti, decît cu capul. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Pădure logofăt.

Şi am scris eu, Stoian, în luna februarie 16 zile.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 349 (Tismana).
Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată, căzută.
Cu două traduceri de la sfîrşitul sec. XVIII şi de la începutul sec. XX; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 132v—133 (sub martie 16).
Datat din domnia lui Vlad Înecatul.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 93. Facs. *Ibidem*, 444.

112

1531 (7039) aprilie 18, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Drăghici mare vornic satele Dinţeşti, Fîsîiani, Dobreni, Vladimireşti şi părţi în Roşii.

† Милостїю божїею, Іѡ Влад воевода и господинъ въсои земли Ȣггровлахїискои, синъ великаго Влад воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномȣ властелинȣ и пръвомȣ съвѣтникȣ господства ми жȣпан Драгич велики дворник и съ синови си, ꙗко да мȣ ест ѡчинȣ ѡт Пȣт Баюлов

даже до стлъпꙋ и пак даже до връбо, вере колико ест дел Никꙋлев ѡт Рошїи въса, понеже покꙋпил жꙋпан Драгич дворник ѡт Никꙋла ѡт Рошїи за р҃ флорини желти и за р҃ ѡвце и за три челѣдї ѡт ацигани и за едно кон добръ ѡседлан и ѡбꙋздан и за едно кафтан добръ. Занежь ест продал Никꙋла ѡт своа добро волѣ ещеже ѡт при дьни покоеннаго Радꙋла воевода еже погибе на Римник, али без ни едниое силостїе ѡт прѣд господства ми и ѡт прѣд мегїꙗшом им, како да нѣст волен нитко ѡт них позратити сїꙗ такмежїа и проданїа.

И пак жꙋпанꙋ Драгич дворникꙋ сице да емꙋ сꙋт села еже се зовет Динцещїи въси и Фъсъꙗнїи въси и Добрѣнїи въси и Влъдїмирещїи въси, понеже емꙋ сꙋт стари и прави ѡчине и села за дѣдине емꙋ.

Сего радї и господство ми дадох жꙋпанꙋ Драгич велики дворникꙋ, ꙗко да мꙋ сꙋт сїе више реченне ѡчине и села въ ѡчине и ѡхабе емꙋже и синовем емꙋ, внꙋкомиже и прѣвнꙋчетом. И въ них пръдалике да нѣст, нꙋ да сꙋт ѡставшем им. И ѡт никогождꙋ непотъкновенно, по рѣчи господства ми.

И свѣдѣтелїе: жꙋпанꙋ Драгич велики дворник[1] и жꙋпан Влъѯан велики лѡгѡфет и Радꙋл вистїꙗр и Драгомир спатаръ[1] и Ꙋдрище пехарникъ и Данчюл комис и Станко столник и и Станко велики постѣлник. Исправник, Влъѯан велики логофет.

И написах аз, Негꙋит, въ настолни град Тръговище, мѣсеца априлїе и҃ї дьни, в лѣт ҂з҃лѳ.

† Їѡ Влад вѡевѡд, божїѧ милостїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin şi primului sfetnic al domniei mele jupan Drăghici mare vornic şi cu fiii săi, ca să-i fie ocină de la Drumul Baiului pînă la stîlp şi iarăşi pînă la salcie, oricît este partea lui Nicula din Roşii, toată, pentru că a cumpărat jupan Drăghici vornic de la Nicula din Roşii pentru 100 florini galbeni şi pentru 100 de oi şi pentru trei sălaşe de ţigani şi pentru un cal bun înşeuat şi înfrîuat şi pentru un caftan bun. Pentru că a vîndut Nicula de a sa bună voie, încă din zilele răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, însă fără nici o silă, înaintea domniei mele şi înaintea megiaşilor lor, ca nimeni dintre ei să nu fie volnic a întoarce această întocmire şi vînzare.

Şi iarăşi, jupanului Drăghici vornic astfel să-i fie satele care se numesc Dinţeştii toţi şi Fîsîianii toţi şi Dobrenii toţi şi Vladimireştii toţi, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi sate de moştenire ale lui.

De aceea şi domnia mea am dat jupanului Drăghici mare vornic, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine şi sate de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor. Şi la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori: jupan Drăghici mare vornic[1] şi jupan Vîlcsan mare logofăt şi Radul vistier şi Dragomir spătar[1] şi Udişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi alt Staico mare postelnic. Ispravnic, Vîlcsan mare logofăt.

---

[1] În acest timp mare vornic era Şerban, iar mare spătar Drăghici.

Şi am scris eu, Neguit, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna aprilie 18 zile, în anul 7039 ⟨1531⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 350 (Cotroceni, II/1).
Orig., perg. (25 × 40), pecete, timbrată.
Cu o trad. din 1742; altă trad. ibidem, ms. 692, f. 79.
EDIŢII. Trad. *Florescu, Vintilă I*, 209—211; *D.I.R., B.*, 93—94.

113

1531 (7039) aprilie 25, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod dăruieşte m-rii Castamonit de la Athos un mertic anual de 6 000 aspri, iar călugărilor care vor veni după el, 600 aspri.

† Въ имє и славоу и честъ и похвалꙋ прѣсвѣтни и бєзначєниє и єдиосѫщиниє и животворєщои и нєраздєлимєи тронцѫ глаголют ѡтца и сина и прѣсвѣтаго дꙋха и єдиного въсє вѣдєщагѡ Бога, ижє въсє нє ѡт битиє въ битиє привєдшомꙋ словом своим съставльшаго и прѣсвѣти им своим и животворим дꙋхѡм оутвръдившагѡ нєбѡ и въсємы сльниє, чини зємлю въсѣ єжє на нєи, морѣжє и въсє ꙗжє въ нием сырєч вьсє видима и нєвидима ижє милостию своєю нєпрѣзрѣвшагѡ рѡд чьловъчьскыи падшїи погыбнꙋти прѣстѫплєниїє радї заповѣди єго єжє въ раи ижє въ Єдємѣ прѣдѣдѡм нашїимъ дрєвлє рꙋко простръти єм къ дрєвꙋ сънєдиноту ижє съ съмрьтъ исхѡдат:ившꙋ въсєм мирꙋ, нѫ приклѡни нєбєса и сьнидє и къ пръвои жизни милостию своєю въздвыгнꙋ и пѫть покааниє мнѡгѡ ѡбразниє нам дарова, овы милостию въ свѣтыих цръквах и бдєниєх и въсєнощиных и славословєньих, иниже постѡм и зємлєниим въздръжанием, єжє єст въсєм страстєм ѡр жєниє и къ Богꙋ присвоєниєм, иниже милостинꙗми ижє къ трѣбованиє и къ свѣтиним цръчвам рꙋкопростръти є по господꙋ словорєкшомꙋ: Ѿблажєниих милостих и милꙋєщїих вєс дьнь помилован бити и господови насладити сѧ. Сє ꙋбо слышавшє ѡт свѣтїих писниих оувєрихмо сє мыслыю сръдцєм ꙗко близъ господь въсєм призываєщиним єгѡ въ истинꙋ и въсєм сръдцєм.

Азъ ꙋбо, милостїю божїю благочистыви, ижє благочєстыю жилатєл и Христолюбив, ижє Христа насладїти сѧ жилаєм, Їѡ Влада воивода божиєм дарованиєм въ настоѫщиєи врѣмѧ ѡбласт имєѫ Влашкоє Зємлє въждєлѣх многым жиланиєм къ пєриволю прѣсвѣтыє и прѣславныє владичицє нашои Богородицє и присно дѣвїи Марїи, ижє єст въ Свѣтѣи Горѣ Аѳонстѣ разꙋмєвшє ꙗко нєꙋдѡбнам бити къ вишє рєчєниним исправлєниѡм исправити єжє ѡ трꙋдолюбы и ѡт постєт и ѡт иных сим подобиниим, сєго ради изволихѡм єлико мощно рꙋкопростирати єм къ свѣтѣи божию цръквам молєщє сє и ꙋпобаєм на милосръдє срѣдовєдца и владїкꙋ сих ради ꙋлꙋчити грѣх нашїи ѡт єтиє и благых и своих нє ꙋлꙋчити нас и живота вєчнагѡ и царствиꙗ єгѡ наслѣдником бити, єжє бꙋди ꙋлꙋчити нам благодатїю єго, амин.

Видехмо бо свѣтые божие цръкви и царскые монастирех ѡт свѣто почившиих и прѣжданих хтитори ѡбсирившеих и въ многых нȣждах и ѡскȣденїих сȣщїих въ настоещих врѣмѧни и рȣкопрострътием помощи ѡт христиꙗни благочестивїих къ трѣбованию щȣщих наипаче иже въ Свѣтои Горѣ Аѳонстѣи сȣщаго периволꙗ прѣсвѣтѣи Бого матери.

Прїиде бо къ нам ѡотци монах Єѵгение и възвѣсти нам ѡ прѣбываные и ѡ многых ноѵждах и теснотах тех свѣтиих монастирех, иже сȣт въ свѣтѡи више реченои горѣ Аѳонстеи, пачиже ѡ свѣтѡм монастирȣ нарицаеми Кастамонит храмже свѣтаго, славнаго пръво мѫченика, архидїꙗка Стефана, ꙗко въ многем ѡскѫдением и тесноти сȣщи живощимже въ свѣтомȣ монастирȣ свѣтїим минихѡм житїе благочистиво и съ смѣренно мȣдрием еже ѡ Христе Бозе приходѣщїим. Ми, ѡд въсего сръдца помисли въ ...[1] изволихмо елико мощно ѡ Бого върȣченаго нам имение да сътворихмо мертик свѣтомȣ монастирȣ и въ покрѣпление тех недостатствах. И сице въчинихѡм, ꙗко да [да]ходитъ братиꙗ ѡт свѣтаго монастира на въсѣко лѣто мѣсеца генарїе да възимают мертиг по ҂ѕ̃ аспри, без спензе; а спенза братиꙗм приходѣщим, по х̃ аспри. Се ȣбо сице ѡбѣщахмо давати на въсѣко[2] лѣто, дондеже есми въ настоѫщим житию и въ Богоданнои нам власти непретиновено.

Єщеже и по еже ѡт здещних нам пришествїю, егѡже благоволи Богъ бити по нас наследник ѡбласти сеи рекше Влашкои Земли, емȣже дарȣет Богъ иже въ благочести жителствовати таковаго молим господем нашем Їѵсȣс Христос и прѣсвѣтою Бого матерїю и свѣтыим, славним и ѡт господа сведетелствованим пръво мѫченикѡм архидїꙗ<ко>нам Стефанѡм и съ въсеми свѣтими иже Богȣ ѡт вѣка оѵгодившим, ȣмилосредїе и милование имети къ свѣтою више реченою горе Аѳѡнсцѣи периволю прѣчистыи Бого матери и сїꙗ нами сътвореное свѣтомȣ монастирȣ више реченомȣ Кастамо<ни>тȣ, непотворити, ни ȣмалити, нѫ паче оѵтвръдите и испълчити своего радї дȣшевнаго и тѣлеснагои здравїе и спасание и да бȣдет помощъ и застъпление прѣчистаа Бого мати и свѣты архидїꙗкѡна Стефана, зде и на страшним и нелицемерниим сȣдїщȣ, амин.

Писах въ настол дивни град Тръговище, мѣсеца април к̃е дни, ѡт Ада<ма> текȣщих лѣт ҂з̅л̅ѳ̅.

Ѡтци свѣтїи поминаете и грѣшнаго Стан граматик иже начертах.

Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† În numele şi în slava şi cinstea şi lauda preasfintei şi fără început, de o fiinţă făcătoarei de viaţă şi nedespărţitei troiţe, adică a tatălui şi a fiului şi a preasfîntului duh şi a unuia atoatevăzătorul Dumnezeu, care toate din nefiinţă în fiinţă le-a prefăcut, prin cuvîntul său le-a alcătuit şi prin preasfîntul şi făcătorul său de viaţă duh a întărit cerul şi toate cele ale soarelui, a făcut pămîntul şi toate de pe el, marea şi toate din ea, adecă toate cele văzute şi nevăzute, care prin mila sa n-a îngăduit ca neamul omenesc căzut să piară din pricina călcării poruncii lui, cea de la strămoşii noştri cei din vechime în raiul din Eden cînd au întins mîna către pomul din care au mîncat, meritînd astfel moartea întregii lumi, ci a coborît cerurile şi s-a îndurat şi la viaţa dintîi prin mila sa i-a ridicat şi calea pocăin-

---

[1] Loc rupt.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

ţei în multe chipuri ne-a dăruit-o, unii prin miluire în sfintele biserici şi priveghere în toată noaptea, rostiri de slavă, alţii prin post şi înfrînare faţă de cele pămînteşti, care sînt molipsire a tuturor patimelor, şi apropiere de Dumnezeu, alţii prin milostenii spre nevoi şi prin întinderea mîinii către sfintele biserici, după al domnului cuvînt rostit: „Fericiţi cei milostivi şi cei ce miluiesc în toată ziua, că aceia vor fi miluiţi şi se vor desfăta întru domnul". Acestea deci auzind din sfintele scripturi, ne-am încredinţat prin gîndul inimii, că domnul este lîngă toţi cei care-l cheamă întru adevăr şi din toată inima.

Eu deci, din mila lui Dumnezeu binecinstitor, care de bună cinstire sînt doritor şi de Hristos iubitor, care sînt doritor a mă desfăta întru Hristos, Io Vlad voievod, prin darul lui Dumnezeu, avînd în vremea de faţă stăpînirea Ţării Româneşti, am dorit cu multă rîvnă către grădina preasfintei şi preaslăvitei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, care este în Sfîntul Munte al Athosului, pricepînd că ne este cu neputinţă nouă a împlini cele mai sus zise virtuţi, adică iubire de muncă şi de posturi şi de altele asemenea acestora, pentru aceasta am voit, cît se poate, prin întinderea mîinii către sfintele biserici ale lui Dumnezeu, rugîndu-ne şi nădăjduim la mila celui ce vede inimile şi a stăpînului nostru, pentru acesta a căpăta ştergerea păcatelor şi de ale lui bunuri a nu ne lipsi şi de viaţa veşnică şi a fi moştenitor al împărăţiei lui, de care ne vom învrednici prin bună dăruirea lui, amin.

Văzînd deci sfintele biserici ale lui Dumnezeu şi mănăstirile împărăteşti sărăcite de sfînt răposaţii de mai înainte ctitori şi în multe lipsuri şi scăderi fiind în vremurile de astăzi şi cu ajutor prin întindere de mînă căutînd pentru trebuinţă de la binecinstitorii creştini, mai ales cea din sfîntul munte al Athosului, fiind grădina preasfintei maici a lui Dumnezeu.

A venit deci la noi părintele monah Evghenie şi ne-a vestit despre petrecerea şi multele lipsuri şi strîmtorări ale acelor sfinte mănăstiri, care sînt în sfîntul mai sus zisul munte Athos, mai ales despre sfînta mănăstire numită Castamonit, hramul sfîntului, măritului întîi mucenic, arhidiacon Ştefan, că în multe lipsuri şi strîmtorări sînt cei care locuiesc în sfînta mănăstire, sfinţii monahi ⟨care duc⟩ viaţă binecinstitoare cu smerită înţelepciune, care întru Hristos Dumnezeu au venit. Noi deci, din toată inima cugetînd la ...[1] am voit, cît este cu putinţă, din averea ce ne-a încredinţat Dumnezeu, să facem mertic sfintei mănăstiri întru întărirea acelor neajunsuri. Şi aşa am făcut, ca să vie fraţii de la sfînta mănăstire în fiece an, în luna ianuarie, să ia mertic cîte 6 000 aspri afară de cheltuială; iar cheltuiala fraţilor care vor veni, cîte 600 aspri. Aceasta deci am făgăduit a da neclintit în fiece [2] an, pînă ce vor fi în viaţa de faţă şi în puterea dată nouă de Dumnezeu.

Încă şi după plecarea noastră din cele de aici, pe cine va binevoi Dumnezeu să fie după noi urmaş al acestei stăpîniri, adică al Ţării Româneşti, cui îi va dărui Dumnezeu şi în bună cinstire va vieţui, pe unul ca acela îl rugăm pe domnul nostru Iisus Hristos şi pe preasfînta maică a lui Dumnezeu şi pe sfîntul, măritul şi de domnul mărturisitorul, cel dintîi mucenic, arhidiaconul Ştefan şi pe toţi sfinţii cari din veac au plăcut lui Dumnezeu, să aibă miloserdie şi milă către grădina preacuratei maici a lui Dumnezeu, a sfîntului mai sus zis munte Athos şi această danie făcută de noi sfintei mănăstiri mai sus zise, Castamonit, să n-o înlăture, nici s-o scadă ci mai bine a întări şi împlini pentru sănătatea şi mîntuirea sa sufletească şi trupească şi să-i fie ajutor şi sprijin preacurata maică a domnului şi sfîntului arhidiacon Ştefan, aici şi la înfricoşata şi nefăţarnica judecată, amin.

---

[1] Loc rupt.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

Am scris în minunata cetate de scaun Tîrgovişte, luna aprilie 25 zile, de la Adam cursul anilor 7039 ⟨1531⟩.

Sfinţi părinţi, pomeniţi şi pe păcătosul Stan gramatic, care a scris.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 351 (Mitrop. Ţ. Rom., V/1).
Orig., perg. (54 × 41), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1864.
EDIŢII. Slav. *Venelin*, 147—150. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 94—96.

114

1531 (7039) mai, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Cutlumuz de la Athos mai multe sate.

† Всєвидцȣ и прѣблагомȣ ижє въ троици слави сє Богȣ, слава и похвала, ижє въса ѡт нєбитїа въ битїє приведшомȣ и словом своим съставлъшомȣ и прѣсвѣтими своим дȣхом ȣтвръдившомȣ и по само хотиїнми прѣстȣплєнїєм завистию злобє начєлника ѡт Бога хвалившїих сє милосрьдїєм своим нє ѡстꙗвлънааго погыбнȣти сирѣч рода чьловєчскаго, рȣко прострътїа радї ижє въ раи дрєвлє нашїих прѣѡтць бившаго нь прѣклонив нєбєса съшєдшааго и ѡтлє свободив многими ѡбрази пȣт покаанїа даровꙗвшааго и ѡт въсакого рода избравшааго, єжє по благотворєнїю Богȣ ȣгодивших сины и наслѣдники царствїа своєво съдѣлавшомȣ.

Сєго радї и азъ, ижє Христа Бога благовѣрнїи и Христолюбивїи и благовєрнїи Їѡ Влад воиводь, божиєю милостїю, господинь въсои зємлы Ȣгровлахїи, жєлаѥ ижє въ благочєстии и Христолюбивїи настоєщєє врѣмє прошьдших и свѣтїє божиє цръквє въздигшиих и ȣкрасївшиих блаженнїих хтиторєх и благочєстївиих царєх ижє периволи прѣсвѣтѣи Бого матєри ȣкрасавшїих ижє въ Свѣтѣи Горѣ Аѳонстѣ, идєжє и благочєстивїи и Христолюбивїи прѣдьд нашь, Їѡ Мирча вєликїи воивода, свѣтїи и въсєчєстны храм славнааго прѣѡбражєнїа господа Бога и спаса нашєго Їѵсȣса Христа ѡбновив хтиторїю єст єго съдєлав Зємлы Влашкои.

По сихжє нашїих радї грѣхов, си свѣтїи монастир нарицаємїи Котлимȣс, многиих радї нȣждах ѡбєсирѣвша бил и порȣшєна; ѡбрѣтижє єго сицє ѡбєтшавша родїтєл наш Влад воивода єлико възможє понови и ȣкрѣпи. По сихжє и ми, єлико възмогохмо потвръдихмо и имамо и єщє въсєгда потвръждати и ѡбновити благодѣтїю Христовою.

Нь ѡбаче, за покрѣпленїе свѣтомȣ монастирȣ села приложнхом иже сȣ била ѡт прѣжде приложена ѡт благочестивїих господах и властеле свое радї помѣнь. Ѡбрѣтохом бо и села свѣтаго монастира ѡт сȣседствȣещих много ѡт них ѡтемшїих. Сего радї сȣ били послали ѡт честитех и вернїих властели жȣпана Милка столника и жȣпана Чинчюла, да изберȣт по в҃і болѣри добри на въсако село, да хотаре поставет ѡт въсех странах по старом хотарȣ монастирских селех.

И на село Чирѣшовъ и Калȣгерани и Марїчино и избраше иже сȣт си: жȣпан Къзан ѡт Горни Чирѣшов; жȣпан Боика ѡт Щербънещи; и ѡт Слатине, жȣпан Чокрълїе, поп Димитрь Калчѣ, Радꙋл Пешгиздав, Радȣ Милѣ, Стоꙗ Гомои, Радȣ, сынь Фетев; ѡт Щербънещи, Драгою и Радꙋл; ѡт Чирѣшова, Драгомир; ѡт Милкова, Михаил Сръбȣл и Радомир ѡт Добрещи и Гоꙗ.

Н наидоше хотар Чирѣшовȣ по старем хотарȣ починȣки ѡт хотар Шарбанещом, прѣходит Ѡлт на главȣ ѡстровȣ, иде доле потоком по срѣд ѡстрова, преходи затокȣ и пада на барȣ и делит хотар със Кънещи и паки преходи Ѡлт и идет потоком и делит хотар със Дрьновцим, преходит на пȣт и делит хотар Стръхарецȣ, преходит барȣ и идет на <по>[1]ток полем преходит барȣ реликȣ и идет полем и пада на Поток Женески и идет потоком на ȣстїе Топилищȣ. Тои беше хотарил прежде жȣпан Балика, по нем Радꙋль спатар, по нем Ѳеѡдор вистиꙗр и Лаȣдат и сїи по них трагȣ и по них бе<ле>[1]зех.

И хотар Калȣгераном почине ѡт пȣта рекомое Пажище, идет на дѣл, на Потан и идет по пȣтем на въсток и делит хотар Шарбанещи, преходит шȣмȣ и идет полем, преходит Поток Ротарешки близ Селища Ротарещї и идет полем по пȣть и исходит на пȣт и идет пȣтем на въсток, приходит тȣфе и пада на ѡбръшїе потока Прьдешким, где доходи хотар Бȣнчешки и идет потоком на пола дне и исходит на полем и идет полем на запад и делит хотар със Предещии и пада на Поток Монастирски и иде потоком въ ȣстїа Топилищска и исходит на Марицȣ. Тои беше хотарил жȣпан Балика и по нем Димитран. И сих по них трагȣ и по них белезех.

На село Данещї свѣдѣтелие: ѡт Бериндѣни, Радꙋл и Драгом<ир>[1] и Драже и Нан; ѡт Кръчȣнѣни, Парда и Петрȣ; ѡт Корȣл, Перо и Добрин; ѡт Извоарж, Фрѫнко: ѡт Кръчȣннени, Фратѣ; ѡт Бъсещи, Влад и Нѣкшȣл; ѡт Нȣчет, Владикȣл спатар.

И семȣ селȣ хотар почине ѡт Ѡлта више Кривине Корнет и исходит на велики крȣшкȣ, идет рътом Вранешским на дѣл, и идет на въсток дȣбравом, дели хотар съ Ѡстра и исходит на велики дѫб и идет полем на гомилȣ и исходит на Пȣт Никополски, тȣн ест камен и идет пȣтем на пола дне, пак идет на запад, преходи полем и иде дȣбравом, исходи на пȣт на дол, зове се Рȣска, иде пȣтем на извор потоком, пак на Ѡлт, Ѡлтом горѣ, где почине хотар. Тои беше хотарил Радꙋл спатар и си по них трагȣ.

На селом Команка и Гюргеве съ Прѣслоп свѣдѣтелїе: ѡт Шкеѡстре, Чернат, Манѣ Кѣчка, ѡт Бькѫлещи, Щерб; ѡт Бъсещї, Брата и Владȣл жȣдец; ѡт Крънцани, Радȣл; ѡт Крецещи, Драгїꙗ и Трошан; ѡт Долнега Лаюѡва, Драча и Станчюл и Ȣдоба; ѡт Илѣшов, Драгомир, сынь Нѣкшев и Бака.

И сїем селом хотар почине ѡт Пȣта Никополскога и идет падином Сашком и иде на гомилȣ и иде на барȣ и исходит на Гомилȣ Воинѣговȣ, съходи на поток

---

[1] Loc rupt.

Калмацȣю, на крȣшкȣ и идє на могїлȣ малȣ и идє на въсток на мали поток, проходи тȣфє на сȣхȣ барȣ и исходит на полє, на могїлȣ и идє полєм, падє на долина Гръм Козми, дєли хотар съ Иванєцъ и прєходи дол и идє полєм, падє гдє сє състаю ѡба троꙗна, дєли хотар съ Сърби и Рȣси, пак на полȣнощїє пѫтєм Хансарєшким, до распѫтїа, гдє сє дєлит пȣт ѡт Шкєѡстрє, пак идє на запад полєм, мимо Магȣрѣ Басєшкє, дєли хотар с Бъсєщи, идє Ѡбрѣжѡм, прѣходит лȣкȣ на срѣд долинє, падє на Калмьцȣю и исходит рътом Бранєвєм и исходи на Пȣт Никополски, на могилȣ и дєлит хотар с Крънцани и Мъчєщи, идє Пѫтєм Никополским, гдє сє състаю със хотаром. И тои бєшє хотарил Радꙋл спатар, по нєм жȣпан Котана и си паки по них трагȣ и по них бєлєзєх.

И сєлища зовоми Сȣрра и Сака и Чорра и Сȣхаꙗ и дрȣга сєлища сва, єлика сȣт ѡколо блата Калмацȣꙗ до Пȣта Свищовского почєвши ѡт брода Свищовского горѣ до Сикир свє блата и гръла. И на сєло Хрътєщи, хотарник Стєпан спатар. Свѣдѣтєлїє: Бадѣ Котєскȣ и Шандръ ѡт Драгич; Дан и Србȣл ѡт Нагомирєщи; Строє и Бадѣ ѡт Лȣчїꙗни; Рѣпєдє и Разо и Михаил ѡт Блътȣрєщи; Шєрб ѡт Боровѣни; ѡт Ботѣни, Драгослав.

И сєлȣ хотар починє ѡт валє Ѡмразє и идєт на главȣ Млакє Шиконє, прєходит бръда и исходит на пȣт, на великȣ липȣ и дєлит хотар съ Цєлинє, пак идє на Мȣрминитє и дєлит хотар с Ботѣни, прєходи бръда, падє ȣ поток хотарски и дєлит хотар с Лȣчїꙗни, прѣходит Ꙗргишєл и идєт слємєном, дєли хотар съ Драгич, пак идє слємєном, прєходит в҃ пѫта и дєли хотар съ Михъєщи, прєходит рьть Болдєв, падє на рьпь подȣлȣ, прєходит лȣгȣ на вєлики ꙗсєни и дєлит хотар със Бътїєщи, прєходи Ꙗргишєл и бръдо, паки падє ȣ валѣ Ѡмразєв и валѣ Ѡмразєв въс ѡт Ꙗргишєл, що сȣ кȣпили калȣгєри прї стрицȣ господства ми Радꙋлȣ воиводє ѡт Къзан армаш.

Тинꙗи всє да им сȣт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ни ѡт когожє нєпотъкновєнно, по рєч господства ми. И нихто да их нє смѣєт прєстȣпити или порȣшити сьи вишє рєчєннїи хотари, понєжє тко сє би покȣсил прєстȣпити их, то таковїю имат прїєти вєлико зло и гнєв ѡт господство ми.

Сєжє и заклинанїє поставлѣєт господство ми: по съмръти господства ми кого избєрєт господь Бога бити господинь Влашкои Зємлы или ѡт сръдєчнаго плода господства ми или ѡт сѫродник наших или, по грѣсєх наших, ѡт иноплємєник, да ащє кто почътєт и поновит и ȣтвръдит сїє повєлѣнїє господства ми, того господь Богь да почътєт и ȣтвръдит въ господствѣ єго; а ащєли нє почътєт и нє ȣтвръдит, нȣ разорит и попєрєт и посрамит сїє повєлєнїє господства ми, а того господь Богь, сътворивши нєба и землю, да га ȣбиєт здє тєло, а въ бȣдєщи вѣ дȣша єго, и да имат частїю съ Ïȣда и Ꙗрїєм и съ Їȣдєи ижє възъпишє на господа Бога, спаса нашєго Ïꙋсȣса Христа къ Понтинскомȣ Пилатȣ и рєкошє <„възми, възми>[1] и распънийи єго“, кръв єго на них и на чєдєх их, ижє єст и бȣдєт въ вѣки, амин.

Пис ȣ Бȣкȣрєщи, мѣсєца маи … дьни, в лѣт ҂зл҃ѳ.

Їѡ Влад <вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь>[1].

При єгоꙋмєнȣ єрмонахȣ Сꙋмонȣ.

---

[1] Loc rupt.

† Atotvăzătorului şi preabunului, celui în troiţă slăvit Dumnezeu, slavă şi laudă, care toate din nefiinţă în fiinţă le-a prefăcut şi prin cuvîntul său le-a creat şi prin duhul său preasfînt le-a întărit şi pe cei care s-au depărtat de Dumnezeu prin voinţa şi îndemnul invidiei începătorului răului, prin mila sa nu i-a lăsat să piară, adică neamul omenesc, pentru întinderea mîinii cea în rai a străbunului nostru cel de demult, ci s-a îndurat, coborîndu-se din ceruri şi i-a slobozit din păcat, dăruind în multe chipuri calea pocăinţei şi din tot neamul alegînd pe cei care au bucurat pe Dumnezeu prin fapte bune, i-a făcut fii şi moştenitori ai împărăţiei sale.

De aceea şi eu, cel în Hristos Dumnezeu binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi binecinstitorul, Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn a toată ţara Ungrovlahiei, rîvnind către binecinstitorii şi de Hristos iubitorii, care au trecut din vremea de acum şi au ridicat şi au împodobit sfintele, dumnezeieştile biserici, fericiţii ctitori şi binecinstitorii împăraţi, care au împodobit grădina preasfintei maicii lui Dumnezeu, care este în Sfîntul Munte Athos, unde şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul străbunul nostru, Io Mircea marele voievod, a înnoit sfîntul şi atotocinstitul hram al slăvitei preobrajenii a lui Dumnezeu şi a mîntuitorului nostru Iisus Hristos, făcîndu-l ctitorie a Ţării Româneşti.

După aceştia, pentru păcatele noastre, această sfîntă mănăstire, numită Cotlomuz, a fost împovărată de mari nevoi şi s-a stricat; a aflat-o astfel sărăcită părintele nostru Vlad voievod şi pe cît a putut a înnoit-o şi a întărit-o. După acestea şi noi, după cît am putut am întărit şi încă o vom întări şi o vom înnoi întotdeauna prin binefacerea lui Hristos.

Dar pentru întărirea sfintei mănăstiri am dăruit satele care fuseseră mai dinainte dăruite de binecinstitorii domni şi vlastelnini, pentru pomenirea lor. Am aflat însă şi satele sfintei mănăstiri, multe din ele luate de către vecini. De aceea, au fost trimişi dintre cinstiţii şi credincioşii vlastelini, jupan Milco stolnic şi jupan Cinciul, ca să aleagă cîte 12 boieri buni la fiecare sat, să aşeze hotarele dinspre toate părţile pe vechile hotare ale satelor mănăstireşti.

Şi la satul Cireaşov şi Călugăreni şi Maricino au ales pe aceştia: jupan Căzan din Cireaşovul de Sus; jupan Boica din Şerbăneşti; şi din Slatina, jupan Ciocîrlie, popa Dimitru Calcea, Radul Peşghizdav, Radul Milea, Stoia Gomoi, Radul, fiul lui Fetea; din Şerbăneşti, Drăgoiu şi Radul; din Cireaşov, Dragomir; din Milcov, Mihail Sîrbul şi Radomir şi din Dobreşti, Goia.

Şi au aflat hotarul Cireaşovului pe vechiul hotar, începînd de la hotarul Şerbăneştilor, trece Oltul la capul Ostrovului, merge la vale pe pîrîu prin mijlocul Ostrovului, trece pîrîul şi cade în baltă şi desparte hotarul cu Căneştii şi iarăşi trece Oltul şi merge pe pîrîu şi despre hotarul cu Dreanoviţa, trece pe drum şi desparte hotarul Străhareţului, trece peste baltă şi merge la pîrîul cîmpului şi trece peste o baltă mare şi merge pe cîmp şi cade în Pîrîul Femeii şi merge pe pîrîu la gura Topiliştei. Acesta a fost hotărnicit mai înainte de jupan Balica, după el, Radul spătar, după el, Theodor vistier şi Lăudat şi aceştia pe urma lor şi după semnele lor.

Şi hotarul Călugărenilor începe de la drumul numit Pajişte, merge la deal, la Potan şi merge pe drum spre răsărit şi desparte hotarul Şerbăneştilor, trece pădurea şi merge pe cîmp, trece peste Pîrîul Rotăreştilor, lîngă seliştea Rotăreşti şi merge pe cîmp, pe drum şi iese la drum şi merge pe drum la răsărit, străbate tufele şi cade la obîrşia Pîrîului Prădeşcului, unde ajunge hotarul Buiceştilor şi merge pe pîrîu la miazăzi şi iese la cîmp şi merge pe cîmp la apus şi desparte hotarul cu Predeştii şi cade la Pîrîul Mănăstirii şi merge pe pîrîu la gura Topiliştei şi iese la Mariţa. Acestea le-a hotărnicit jupan Balica şi după el, Dimitran. Şi aceştia pe urma lor şi după semnele lor.

La satul Dăneşti, martori: din Berindeni, Radul şi Dragom<ir> şi Draje şi Nan; din Crăciuneni, Parda şi Petru; din Corbul, Pero şi Dobrin; din Izvoară, Frîncu; din Crăciuneni, Fratea; din Băseşti, Vlad şi Neacşul; din Nucet, Vlaicul spătar.

Şi hotarul acestui sat începe de la Olt, mai sus de crivina Cornetului şi iese la părul cel mare şi merge pe dealul Vraneştilor la deal şi merge la răsărit, pe Dumbravă, desparte hotarul cu Ostra şi iese la stejarul cel mare şi merge pe cîmp la movilă şi iese la Drumul Nicopolei, aci este o piatră şi merge pe drum spre miazăzi, iarăşi merge la apus, trece peste cîmp şi merge pe Dumbravă şi iese la drum, la valea care se chiamă Rusca, merge pe drum pînă la izvorul pîrîului, iarăşi la Olt, pe Olt în sus, pînă unde începe hotarul. Acesta l-a hotărnicit Radul spătarul şi aceştia pe urma lui.

Pentru satul Comanca şi Ghiurgheva cu Prislopul, martori: din Şcheioastre, Cernat Manea Checica; din Băcăleşti, Şerb; din Băseşti, Brata şi Vladul judeţ; din Cringeani, Radul; din Creţeşti, Draghia şi Troşan; din Laiova de Jos, Dracea şi Stanciul şi Udoba; din Pleşov, Dragomir, fiul Neacşăi şi Baca.

Şi hotarul acestor sate începe din Drumul Nicopolei şi merge pe padina Saşca şi merge la movilă şi merge la baltă şi iese la Movila Voinegului, iese la pîrîul Călmăţuiului, la păr şi merge pe movila mică şi merge la răsărit, la pîrîul mic, străbate tufele, la balta seacă şi iese la cîmp, la movilă şi merge pe cîmp, cade la vale, la Gorunul lui Cozma, desparte hotarul cu Ivaneţ şi trece valea şi merge pe cîmp, cade unde se întîlnesc amîndouă Troianele, desparte hotarul cu Sîrbii şi Ruşii, iarăşi merge spre miazănoapte pe drumul Hansăreştilor, pînă la răspîntia unde se desparte drumul de la Şcheioastre, iarăşi merge la apus, pe cîmp, peste Măgura Băseştilor, desparte hotarul cu Băseştii, merge pe Obrejie, trece lunca între dealuri, cade la Călmăţui şi iese la dealul Vraneştilor şi iese la Drumul Nicopolei, la movilă şi desparte hotarul cu Crîngianii şi Măceştii, merge pe Drumul Nicopolei, unde se întîlneşte cu hotarul. Şi acestea le-a hotărnicit Radul spătar, după dînsul jupan Cotana şi aceştia iarăşi pe urma lor şi după semnele lor.

Şi seliştele numite Sura şi Saca şi Cioara şi Suhaia şi alte selişti toate, cîte sînt în jurul bălţii Călmăţuiului, pînă la Drumul Sviştovului, începînd din Vadul Sviştovului în sus, pînă la Sichir, toate bălţile şi gîrlele.

Şi la satul Hîrteşti, hotarnic Stepan spătarul. Martori: Badea Cotescu şi Şandru din Drăghici; Dan şi Sîrbul din Nagomireşti; Stroe şi Badea din Luciani; Răpede şi Razo şi Mihail din Vîltureşti; Şerb din Voroveni; din Boteni Dragoslav.

Şi hotarul acestui sat începe de la valea Omrazei şi merge la capul Mlacăi Şiconei, trece culmea şi iese la drum, la teiul cel mare şi desparte hotarul cu Gemine, merge iarăşi la Murminte şi desparte hotarul cu Botenii, trece culmea, cade la pîrîul hotarului şi desparte hotarul cu Lucianii, trece Argeşelul şi merge pe culme, desparte hotarul cu Drăghici, iarăşi merge pe culme, trece peste două drumuri şi desparte hotarul cu Mihăieştii, trece dealul Boldei, cade în rîpa podului, străbate lunca la frasinul cel mare şi desparte hotarul cu Bătieştii, trece Argişelul şi culmea şi iarăşi cade în valea Omrazei şi valea Omrazei toată, de la Argişel, pe care au cumpărat-o călugării în zilele unchiului domniei mele, Radul voievod, de la Căzan armaşul.

Acestea toate să le fie de ocină şi de ohabă, de nimeni neatins, după spusa domniei mele. Şi nimeni să nu cuteze să calce sau să strice aceste mai sus zise hotare, pentru că cine s-ar încumeta să le strice, unul ca acela va primi mare rău şi mînie de la domnia mea.

Încă şi blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări, ci va strica şi va călca şi va batjocori această poruncă a domniei mele, iar aceluia domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu iudeii care au strigat asupra domnului Dumnezeu, mîntuitorul nostru, Iisus Hristos, către Pilat din Pont şi au spus: ⟨„ia-l, ia-l⟩[1] şi răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Scris în Bucureşti, luna mai ... zile, în anul 7039 ⟨1531⟩.

† Io Vlad ⟨voievod, din mila lui Dumnezeu, domn⟩[1].

Sub egumenul ieromonah Simion.

Bibl. Acad. Fotografii, XXVII/18.
Fotocopie după orig. la Muntele Athos.
Altă fotocopie la Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, 39.364.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 96—99.

115

1531 (7039) iulie 10, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab un ostrov pe Olt şi ocine în Sîrbi şi Măciuca.

† Милостию божию, Іѡ Владꙋ воевода и господинь въсеи Земли Ѹггровлахиискои, синь прѣдобраго и великаго Владꙋ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми жꙋпанꙋ Фрътат пръкълабꙋ и съ синови си, елици им Богь даст, ꙗкоже да им ест една Ѡстровꙋ що ест на Ѡлтꙋ, понеже ю покꙋпише ѿт жꙋпаница Нѣкша за ҂а҃ф аспри.

---

[1] Loc rupt.

И паки да єст жȣпанȣ Фрътатȣ пръкълабȣ ȣ Сѫрбии нивє д҃ї, понєжє ю покȣпишє ѡт синови [си] Загорчєвȣ за ѱ҃о аспри. И паки да им єст жȣпанȣ Фрътатȣ пръ<къ>лабȣ съ синѡви си ȣ Мѫчюкѫ, ѡчино, варє колико сє хтєт извратити ѡт дєл Блъсан и ѡт дєл Манєи и ѡт дєл Костєи и сѫс врѡд ѡт водєницȣ, понєжє ю покȣпишє ѡт Блъсанȣ и ѡт Манѣ и ѡт Костѣ, за ц҃о аспри готови.

Сєго радї им дадѡх и господство ми ꙗкожє <...жȣпанȣ Фрътатȣ пръкѫлабȣ да им єст въ>[1] ѡчинь и въ ѡхабȣ ним и синовом им и внуком и прѣвнȣчєтом им. И варє комȣ сє сълȣчитȣ ѡт них прѣждє съмрътъ, придалика да нѣст, нȣ да єст ѡставшимȣ им и ни ѡт когожє нєпотѫкновєно въ вѣки, по рєч господства ми.

Сєжє свєдєтєлиє: жȣпанȣ Драгич бившє дворникȣ и жȣпанȣ Θєѡдѡр бившє логофєт и жȣпан Шєрбанȣ вєлики дворникȣ и жȣпанȣ Блъсан вєлики логофєтȣ и Радȣл вистиꙗр и Дрътич спатар и Ȣдрищє пєхарник и Данчюл комис и Станко столник и и Станко вєлики постєлник. Исправник, Татȣл логѡфєт.

И аз Флорѣ, єжє писах ȣ град Бȣкȣрєщии, мѣсєца юлїє ї҃ дьнъ, в лѣт ҂зл҃ѳ.

† Їѡ Владȣ вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Fîrtat pîrcălab şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să le fie un Ostrov care este pe Olt, pentru că l-a cumpărat de la jupaniţa Neacşa, pentru 1 500 aspri.

Şi iarăşi să fie jupanului Fîrtat pîrcălab în Sîrbi 14 ogoare, pentru că le-a cumpărat de la fiii lui Zagorcea, pentru 770 aspri.

Şi iarăşi să fie jupanului Fîrtat pîrcălab cu fiii săi ocină în Măciuca, oricît se va alege din partea lui Vîlsan şi din partea lui Manea şi din partea lui Costea şi cu vad de moară, pentru că a cumpărat-o de la Vîlsan şi de la Manea şi de la Costea, pentru 970 aspri gata.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca <să-i fie jupanului Fîrtat pîrcălab de ocină şi de ohabă>[1] lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi oricui i s-ar întîmpla dintre dînşii mai înainte moarte, prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins în veci, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi alt Staico mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Florea, care am scris în cetatea Bucureşti, luna iulie 10 zile, în anul 7039 <1531>.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 353 (Ep. Rîmnic, LXVII/2).
Orig., hîrtie (22 × 32), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. la Bibl. Acad., Arhiva Ghenadie Enăceanu, vol. IV (fost ms. 2530), f. 337.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 100—101. Facs. *Ibidem*, 445.

---

[1] Loc rupt.

1531 (7040) septembrie 18.

Vlad Înecatul voievod dă voie m-rii Tismana să facă sat la Vadul Bistreţului, cu vecinii cîţi se vor aduna, pe care-i scuteşte pe timp de doi ani de toate slujbele şi dăjdiile, în afară de bir şi de oastea cea mare.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои землѥ Ꙋгровлахиискои, синь прѣдобраго и великаго Влад воивода. Дават господство ми сїе повелѣние господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Тисмѣна, ꙗкоже да ест волен ѡтцꙋ егꙋменꙋ їеромонах Теѡфан да ꙋченит село на брод Бистрецов.

Сего радї, варе колици вечини се хтет искꙋпити ꙋ таи селище да сꙋт мирни и слободни ѡт въсех слꙋжбех и дажбех и работех, елика се находит въ самодръжавнои землю господства ми, понеже ю простих господство ми на в҃ лѣт, како ни кжбле, ни аспри ѡт сокол, ни ѡт вꙋк, ни ѡт кон, да не плащат, ни дижмарие ни вамашарие, ни дꙋшегꙋбине, ни глобе да не терают, ни чьловека свезана да не водит, ни ѡвце, ни краве, ни кони да им се не ꙋзимают, ни кони да не хранит, ни ничто, понеже ю простих господства ми тъчю бир да плащат и велико воиско да чинет, ни ничто. И да сꙋт прощени и ѡт къ ѡтцꙋ егꙋменꙋ ѡт свѣтомꙋ монастирꙋ, тъчию да пазит ні блато свѣтомꙋ монастирꙋ, а дрꙋго ничто.

Сего радї, ничто да им не смѣет бантовати, ни бани, ни слꙋге банем, ни велици ватаси, ниже мали, ни ини нихто ѡт слꙋгех или ѡт правителех посилаемих господства ми по милостинех, понеже тога чьловека що се хтет покꙋсити бантовати им елико ест влас глава, а тога чьловека велико зло и ѡргию хоке въсприемати ѡт къ господство ми, понеже ю простих господство ми на в҃ лѣт.

Ꙗ къда видим господство ми ере се ест ꙋченил село, а господство ми паки хокю помиловати, како да им бꙋде и господство ми и родїтелю господство ми въ вѣчное въспоминание. И а ино <не>[1]ке бити, по реч господства ми.

Исправник, Гюрі логофет.

Пис мѣсеца септемврїе и҃ї дьни, въ лѣт ҂зм҃.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостиѧ божиѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Tismana, ca să fie volnic părintele egumen, ieromonahul Teofan, să facă sat la vadul Bistreţului.

De aceea, oricîţi vecini se vor aduna în acea selişte, să fie în pace şi slobozi de toate slujbele şi dăjdiile şi muncile, cîte se află în ţara de sine stătătoare a domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea pe doi ani, ca nici găleţi, nici aspri de şoimi, nici de lupi, nici de cal să nu plătească, nici dijmărit, nici vămeşit, nici duşegubine, nici gloabe să nu poarte, nici om legat să nu ducă, nici oi, nici vaci, nici cai să nu li se ia, nici cai să nu hrănească, nici nimic, pentru că i-am iertat domnia mea, numai birul să-l plătească şi oastea cea mare să o facă, alta nimic. Şi să fie iertaţi şi de către părintele egumen de la sfînta mînăstire, numai să păzească la balta sfintei mănăstiri, iar alta nimic.

---

[1] Omis.

De aceea, nimeni să nu cuteze a-i tulbura, nici banii, nici slugile banilor, nici marii vătafi, nici cei mici, nici nimeni altul dintre slugile sau dintre dregătorii trimişi de domnia mea după milostenii, pentru că acel om care s-ar încumeta să-i tulbure măcar cît un fir de păr din cap, iar acel om mare rău şi urgie va primi din partea domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea pe doi ani. Iar cînd voi vedea domnia mea că s-a făcut satul, iar domnia mea iarăşi îl voi milui, ca să-mi fie şi domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire. Şi altfel să 〈nu〉[1] fie după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ghiura logofăt.

S-a scris în luna septembrie 18 zile, în anul 7040 〈1531〉.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 356 (Tismana).
Orig., hîrtie (32 × 22), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 593.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 101. Facs. *Ibidem*, 446.

117

1531 (7040) octombrie 24, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Glavacioc nişte vii la Topoloveni, în urma unei judecăţi cu m-rea Nucet.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad, voevod, domnul Ţării Rumâneşti, feciorul marelui şi preabunului Vladului voevod. 〈Dat-am domnia mea〉 sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri Glavaciogul, hramul preacinstitei, de Dumnezeu născătoare, cinstita a ei bunavestire, ca să-i fie viile ot Topoloveni, pentru că este bătrînă şi dreaptă ocină şi de moşie, dată încă de răposatul Vladul vodă Călugărul, moşul domniei mele şi de Gherghina pîrcălabul şi încă şi de alţi răposaţi domni, care au fost mai denainte de noi, ca să fie sfintei mănăstiri şi lăcuitorilor călugări de hrană şi de întărire, iar domniei mele vecinică pomană. Şi vinărciu domnesc şi boeresc n-au fost, pentru că au ertat toţi domnii ce sînt zişi mai sus.

Iar după aceia, sfînta mănăstire Glavaciogul şi părintele igumenul chir Sava avut-au pîră cu călugării şi cu mănăstirea de la Nucet înnaintea domniei mele, aşa vrînd călugării de la Nucet să ia de la sfîntul loc ce scrie mai sus a zecea vinărici. Iar într-aceia, domnia mea am căutat şi am judecat pre dreptul şi pre lege, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi aşa am dat domnia mea mănăstirii Nucetul, să nu ia de la sfînta mănăstire Glavaciogul nimic, în veci, pentru acel vinărici. Şi au rămas călugării de la Nucet de lege şi de judecată dinnaintea domniei mele, cum amestec să nu mai aibă.

---

[1] Omis.

Drept aceia, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri Glavaciogul, să fie ertată de vinăriciul domnesc şi boeresc, că să fie sfintei mănăstiri de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele în veci pomenire şi de către nimeni neclătit, peste zisa domniei mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Drăghici vornicul i jupan Tudor logofătul i jupan Şerban vel dvornic i jupan Vîlsan vel logofăt i Radul vistieru i Drăghici spatarul i Udrişte paharnicul, Danciul comisul, Staico stolnicul, Staico vel postelnic. Ispravnic, Staico vel postelnic.

Scris în Tîrgovişte, luna octombrie 24, leat 7040 <1531>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Glavacioc, nr. 223, f. 112—113.
Traducere.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 102.

118

1531 (7040) noiembrie 5, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Iarciu din Iaroslăveşti şi lui Iarciu din Mihăeşti satul Iaroslăveşti, în urma unei judecăţi.

† Милостию божию Іѡ Влада воевода и господинъ въсои Земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобрꙗго Влада воевода. Дꙗват господство ми сїе повелѣнїю господствꙗ ми слꙋзем господствꙗ ми жꙋпанꙋ Ꙗрчюлꙋ ѡт Ꙗржслжвещи и жꙗпанꙋ Ꙗрчюлꙋꙗ Михжещи, ꙗкоже да им сꙋт Ꙗръслъвещии въсих съ въсѡм хотарѡм, понеже им ест стара и праꙁа ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

Ꙗ потом, имꙗше съпренїе пред господства ми със синови Горанѡв. И тако прꙗше синови Горанѡвꙋ, кꙗко имат ѡт Ꙗржсловещи полѡвино. Ꙋ тем господство ми сꙋдих и възрѣх рꙗботꙋ по правдꙋ и по законꙋ божїею, съ въсих честитими правителем господства ми и прочетꙗх господство ми книге старїем господари и ѡбрѣтѡх господство ми како въсе сїе више речене ѡчинꙋ дѣдинꙋ Ꙗрчюлѡв, а синови Горꙗнѡв ни едно метѣхꙋ не имат, анꙋ ѡсташе ѡт пред господства ми.

Сего рꙗдї им дадох господство ми Ꙗрчюлѡв, ꙗко да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовѡм им и внꙋкѡм и прѣвнꙋчетомꙋ им. И ни ѡт когоже непотъкновено по реч господства ми.

Сеже и сведетелем поставлѣем господство ми: жꙋпан Дрꙗгич дворник и жꙋпан Тꙋдѡр лѡгѡфет и жꙗпан Шербан велики дворник и жꙋпан Влъсан велики лѡгѡфет и Рꙗдꙋл вистїꙗр и Драгич спꙗтар <и> Ѹдрище пехарник и Данчюл комис и Станко столник и Станко ѡт Шинтещи велики постелник. Исправник, Ръдич велики портарꙋ.

И аз исписах, Ѡпрѣ граматик, въ <ди>[1]внѣм мѣстѣ градꙋ Бꙋкꙋрещї. Пие ꙋ Фоншор <мѣсеца>[1] ноемврїе є҃ дьнъ, в лѣт ҂зм҃.

† Іѡ Влад вѡевѡда милостїѧ божїѧ господинь.

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, jupanului Iarciul din Iarăslăveşti şi jupanului Iarciul din Mihăeşti, ca să le fie Iarăslăveştii toţi, cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Goran. Şi aşa au pîrît fiii lui Goran, că au jumătate din Iarăsloveşti. La aceasta, domnia mea am judecat şi am cercetat pricina după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit domnia mea cărţile bătrînilor domni şi am aflat domnia mea că toată acea mai sus zisă ocină, dedină este a Iarcilor, iar fiii lui Goran nici un amestec nu au, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat domnia mea Iarcilor, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Tudor logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar ⟨şi⟩ Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico din Şinteşti mare postelnic. Ispravnic, Rădici mare portar.

Şi am scris eu, Oprea grămătic, în minunatul loc, cetatea Bucureşti. Scris în foişor, luna noiembrie 5 zile, în anul 7040 ⟨1531⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 357 (Ep. Rîmnic LVIII—bis/2).
Orig., perg. (44,5 × 28,5), pecete timbrată.
Cu o trad. ibidem, ms. 707, f. 275.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 102—3. Facs. *Ibidem*, 447.

119

1531 (7040) noiembrie 5, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte înfrăţirea dintre Erciu din Iaroslăveşti şi Erciu din Mihăeşti pe satele lor, Iaroslăveştii şi Mihăeştii.

† Милостию божїю, Iѡ Влада воевода и господинь въсои земли Ѹгровлахїскои, синъ вѣликаго и прѣдобраго Влада воевода. Дават господство ми сие повеленїе господства ми слꙋгамъ господства ми жꙋпанꙋ Єръчꙋл ѡт Єрославещи и пръвибратꙋчед Єръчꙋл ѡт Михаещи и съ них синови, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им сꙋт Ꙗрославещи въси, съ въсом хотаром.

И пак да им сꙋт ꙋ Михаещи, варе колико се извѣрет дел Ꙗръчꙋлов въсе, понеже им ест права и стара ѡчинꙋ, дединꙋ.

А потом, прииде Єръчꙋл ѡт Михаещи и Єръчюл ѡт Ꙗрослъвещи прѣд господства ми тере се побратише ѡт нихном доброволе над Єрославещи и над Михаещи, како дръжити Єръчꙋл ѡт Михаещи четвръти дел ѡт Ꙗрославещи, а Єръчꙋл ѡт Єрославещи да дръжит ꙋ Михаещи ѡт дел Єръчꙋл, половина.

<Сєго радї им да>дох и господство ми, ꙗкожє да им сꙋт вишє рєчєнє сєла, ѡчинꙋ и ѡхабꙋ им и синовим им и внꙋчєтом и прѣвнꙋчєтом им. И варє комꙋ ѡт них сълꙋчит прѣждє съмрът, а въ них пръдалика да нѣст, нꙋ да єст ѡстазшим им. И ни ѡт когожє нєпотъкновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдєтєлїє господства ми: жꙋпан Драгич вєлики дворник и жꙋпан Ѳєѡдѡр бивши вєлики логофєт и жꙋпан Шєрбан бивши <дворник>[1] и жꙋпан <въл>сан бивши лѡгѡфєт и жꙋпан Радѹл вєлики вистїꙗр и Драгич спатар и <Ꙋдрищє> пєхарник и Данчꙋл комис и Стаико столник и дрꙋг Стаико <вєлики> постєлник. Исправник, Радїчъ портар вєлики.

И азъ, Гїꙋра логофєт, написах въ настолни градѹ Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца ноємвриє є҃ дьнъ, в лѣт ҂зрм҃.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, jupanului Erciul din Eroslăveşti şi vărului său primar, Erciul din Mihăeşti şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie Iaroslăveştii toţi şi cu tot hotarul. Şi iarăşi să le fie la Mihăieşti oricît se va alege partea lui Iarciul toată, pentru că le este dreaptă şi veche ocină, dedină.

Ia după aceea, au venit Erciul din Mihăieşti şi Erciul din Iaroslăveşti înaintea domniei mele, de s-au înfrăţit de bunăvoia lor peste Eroslaveşti şi peste Mihaeşti, ca să ţină Erciul din Mihaeşti a patra parte din Iaroslăveşti, iar Erciul din Eroslaveşti să ţină în Mihaeşti din partea lui Erciul, jumătate.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să fie mai sus zisele sate, ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui dintre dînşii i se va întîmpla mai înainte moarte, iar la dînşii prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martorii domniei mele: jupan Drăghici mare vornic[1] şi jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban fost 〈vornic〉[1] şi jupan 〈Vîl〉san fost logofăt şi jupan Radul mare vistier şi Drăghici spătar şi 〈Udrişte〉 paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi alt Staico 〈mare〉 postelnic. Ispravnic, Radici mare portar.

Şi eu, Ghiura logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 5 zile, anul 7040 〈1531〉.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
〈Pe verso:〉 Cărţile lu Tănase Ologul.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 358 (Ep. Rîmnic, LVIII/1).
Orig., hîrtie (28,5 × 44,5), şters, neciteţ, pecete timbrată.
Cu o trad. din 1778; alte traduceri ibidem, mss. 178 f. 2 (cu data iunie 8) şi 707, f. 225v—226.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 103—104.

---

[1] În acest timp în alte documente Drăghici apare ca fost mare vornic, iar Şerban ca mare vornic.

1531 (7040) decembrie 17, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Stoia pitar şi jupaniţei sale Stana părţi în Rogojina, Roşia, Petreşti şi Hermani, precum şi înfrăţirea cu unchii săi Mirciu, Nan şi Lal.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои землє Ѹггровлахїєскоє, синъ великаго и прѣдобраго Влада воєвѡдъ. Дават господство ми сїє повѣлєнїє господства ми слȣга господсгва ми жȣпанȣ Стоꙗ питар и жȣпаницє ємȣ Станєи, ꙗкожє да мȣ єст ѡчина ȣ Рогожина, дєл ѡтцȣ Станєв въса, ѡт Рогожинꙗ пол и Рошїꙗ сва и съ въсѡм хотарѡм, понєжє им <єст бил>[1] старȣ и правȣ ѡчинȣ Иванѡм, ѡтцȣ Станєв. А потѡм, Иван ѡт прєждє сїє врѣмє єст ȣложил дъщєрѣ си Стана и съ братїꙗм си Иваннѡв, със Мирчю и Нан и Лал како да и сȣт пєтїи <брати>[1], єдно како дрȣго.

И пак да мȣ єст ȣ Пєтрєщи над чєтврьти дєл, понєжє єст покȣпєна ѡт <дьни>[1] Басараб воєвѡд и ѡчинȣ и планина що сє зовєт Мїєръѡвȣл, за ҂в҃ аспри.

И пак да им єст ȣ Хєрмани ѡчина ѡт вьс хотар над чєтврьти дєл, понєжє єст покȣпєна ѡт Иван сьс братїꙗм си Мирчю и Нан и Лал, за ҂ар҃ аспри. И сȣт дали кон на Басараб воєвѡдє.

Сєго радї, дадѡх и господство ми жȣпан Стоиєи и жȣпаницє ємȣ Станєи и Мирчю и Нанȣ и Лалȣ, ꙗкожє да им сȣт ѡчинȣ и ѡхаб ним и синовѡм и и внȣкѡм и прѣвнȣчєтѡм им. И ако нє ѡстанєт ѡт Стоꙗ синови, а вишє ȣписана ѡчина да єст дъщєрє Стоєв. И ни ѡт когожє нєпотъкновєнно, по ѡризмо господства ми.

Сєжє и свєдїтєлїє поставлєм господство ми: жȣпан Дръгич бившиx вєлики дворник и жȣпанȣ Тȣдѡр бившиx вєлики логофєт и жȣпан Шьрбан вєликь двѡрникȣ и жȣпанȣ Влъсан вєлики логофєт и Радѵл вистїꙗр и Дрьгич спѫтар и Ѹдрищє пєхарник и Данчюл комис и Станко столникȣ и Станко вєлики постѣлникȣл. Исправник, Влъсан вєлики логофєт.

И аз, Нанȣл слов., изписах въ град Бȣкȣрєщи, мѣсєца дєкєврїє зї҃ дьни, въ лѣт ҂зм҃.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupanului Stoia pitar şi jupaniţei lui Stanei, ca să le fie ocină în Rogojina, partea tatălui Stanei toată, din Rojojina jumătate şi Roşia toată şi cu tot hotarul, pentru că a fost veche şi dreaptă ocină a lui Ivan, tatăl Stanei. Iar apoi Ivan, de mai înainte vreme a aşezat pe fiica sa Stana şi cu fraţii lui Ivan, cu Mircea şi Nan şi Lal, ca să fie cinci ⟨fraţi⟩ unul ca şi altul.

---

[1] Omis.

Şi iar să-i fie în Petreşti a patra parte, pentru că a fost cumpărată din zilele lui Basarab voievod, şi ocina şi muntele ce se chiamă Mierăovul, pentru 2 000 aspri.

Şi iar să le fie în Hermani ocina de peste tot hotarul, pe a patra parte, pentru că a fost cumpărată de Ivan cu fraţii săi, Mircea şi Nan şi Lal, pentru 1 100 aspri. Şi au dat un cal lui Basarab voievod.

Pentru acesta, am dat şi domnia mea jupanului Stoia şi jupaniţei lui, Stana, şi lui Mircea şi Nan şi Lal, ca să le fie ocină şi ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Iar dacă nu vor rămîne fii din Stoia, iar mai sus scrisa ocină să fie fiicei lui Stoia. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Tudor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico mare postelnic. Ispravnic, Vîlsan mare logofăt.

Şi, eu, Nanul piseţ, am scris în cetatea Bucureşti, luna decembrie 17 zile, în anul 7040 ⟨1531⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Tg. Jiu, nr. 19.
Orig., perg. (31,5 × 44), pecete timbrată.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 98—100.

121

1532 (7040) martie, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vlad şi altora ocină, de la Ursuna pînă în Slănic şi la Poiana.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul prea bunului, marelui Vlad voevod. Dat-am domniia mea această carte a domnii meale slugii domnii meale anume Vlad şi Stoica şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moşie de la Ursăna pîn'la Slănic şi de la hotarul din sus pîn'la Măgura lui Lungaş şi pe hotar în sus pîn'la Gorun şi de la Piscul lui Gorun pîn'la Slănic şi pre Valea Muşcelului, printre Stînca Slănicului şi pîn'la ulmu şi pîn'la Curmătura Prajelui şi prea Valea Prajelui pîn'la Glod şi pîn'la Gura Ursonii. Pentru că au cumpărat-o boiariul domnii mealece s-au zis mai sus de la Pădure logofăt dreptu 500 aspri, şi alta au cumpărat-o de la Bratul şi de la feciorii Onci, drept 1 050 aspri.

Şi iarăşi să fie lui Dumitru doao fălcele de la Poiană din sus, pentru că au fost de la Dragosina, soara noastră.

Pentru acesta, am dat domniia mea, ca să fie lui moşie, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strenepoţilor lor şi de nimenea să nu se clătească, după zisa domnii meale.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pre jupan Drăghici biv vel dvornic şi pre jupan Tudor biv vel logofăt şi jupan Şerban vel dvornic şi Vlăsan logofăt şi Furca vistiiar şi Drăghici spatar şi Udrişte paharnic şi Dragul stolnic[1] şi Danciul comis şi Stoica[2] postelnic. Şi au fost ispravnic Pădure logofăt.

Şi am scris eu, Tudor logofăt, în scaunul Tîrgoviştii, mart, leat 7040 ⟨1532⟩.

După I. Ionaşcu, *Sora lui Vlad Înecatul*, în „Rev. ist. rom.“, XIII (1943), fasc. III, p. 62—63.
Copie după trad.

122

1532 (7040) martie 6.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Bolintin un vad de moară la Răstoacă.

Hrisov Vladului v-vd ce-l dă părintelui Athanasie egumenul, ca să ţie un vad de moară la Răstoacă, pă care făcîndu-să moară cu ajutorul numitului egumen, s-au închinat la m-rea Bolintinul.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 4.
Rezumat.
EDIŢII. Ionaşcu, *Bolintin*, p. 334, nr. VIII.

123

1532 (6040) aprilie 23, Tîrgovişte.

Vlad Înecatul voievod dăruieşte lui Hamza mare ban al Jiului şi al Craiovei toată Craiova, cu toate satele, ţiganii, viile, morile şi seliştele, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, cu vărsare de sînge.

† Милостиѡм божию, Їѡ Влад воєвода и господинь въсою землє Ѹгровлахїискою, синь вєликагѡ и прѣдобраго Влада воєвода. Дават господство ми сїю повєлѣниє господства ми почтєнномȣ властєлинȣ господства́ ми, пачиже ис кѫщим господства ми, жȣпанȣ Хамȣза вєликомȣ банȣ Жилскомȣ и Кралєвскомȣ и съ синови си и съ дъщєрє, варє єлици мȣ Богь припȣстит, ѩкожє да мȣ єст

---

[1] În acest timp mare stolnic era Staico.
[2] În loc de Staico.

Кралева въса <със въсом хо>[1]тарѡм и съ вьсем села и селища и съ ациганимии и съ воденицеми и блатами и съ виноградє, варе елико ест дръжал...[2] жꙋпан Барбꙋл и Преда бан, понеже достиже съ правдом и вѣрном слꙋжбом и съ кръво пролитие ѡт къ господство ми. Извадї мꙋ ест биѡ кръво смѣшенно ѡт негова роднꙋ, анепсїю. И такождере еще достиже ѡт къ господство ми съ правдом и вѣрном [и] слꙋжбом.

Сего радї, мꙋ дадох и господство ми жꙋпанꙋ Хамза банꙋ великомꙋ сїе више реченни и ꙋписани комате, села и ацигани и винограде и воденице и блатах и селищах, ꙗкоже да мꙋ сꙋт въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовем и внокомꙋ и прѣвнꙋ<че>томꙋ. И варе комꙋ се ѡт них сълꙋчити прѣжде съмръти, а въ них пръдаликѫ да нѣст никогдаже, нꙋ да ест ѡставшим емꙋ. И ни ѡт когоже непотѫкновенно да мꙋ ест, поризмо мое господства ми.

Сеже сведетелие поставлѣем господство ми: жꙋпан Дръгич Винтилескꙋл велики дворник и жꙋпан Θеѡдѡр велики логофет и жꙋпан Влъѕан бивше логофет и Радꙋл вистиꙗръ и Дръгич спътаръ и Станко столник, Станко комис, Ѹдрище пехарник, Радꙋл постелник.

И аз, Стан червен, еже написах въ настолнии града Тръговищи. И ꙋписа се сїе книгꙋ въ дьнь свѣтого велико мꙋченика и побѣдоносца Геѡргиꙗ, мѣсеца апⷬила к҃г дьни. Исправник, Θома бан. Въ ҂зм҃ текꙋщих ѡт Ѧдама.

† Їѡ Влад воевѡда, милѡстїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin al domniei mele, încă şi din casa domniei mele, jupanului Hamza mare ban al Jiului şi al Craiovei şi cu fiii săi şi cu fiicele, oricîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie Craiova toată, <cu tot ho>[1]tarul şi cu toate satele şi seliştele şi cu ţiganii şi cu morile şi bălţile şi cu viile, oricît au ţinut ...[2] jupan Barbul şi Preda ban, pentru că a dobîndit-o cu dreaptă şi credincioasă slujbă şi cu vărsarea sîngelui pentru domnia mea. I s-a dovedit şi amestec de sînge din neamul lor, ca nepot. Şi de asemeni a dobîndit-o şi de la domnia mea cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

De aceea, i-am dat şi domnia mea jupanului Hamza mare ban aceste mai sus zise şi scrise averi, sate şi ţigani şi vii şi mori şi bălţi şi selişti, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi oricăruia dintre dînşii i s-ar întîmpla mai înainte moarte, iar la ei prădalică să nu fie niciodată, ci să fie celor rămaşi ai lui. Şi să-i fie de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici Vintilescu mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Vîlsan fost logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Staico stolnic, Staico comis, Udrişte paharnic, Radul postelnic.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc şters, ilizibil.

Şi eu, Stan Roşul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte. Şi s-a scris această carte în ziua sfîntului mare mucenic şi purtător de biruinţe Gheorghe, luna aprilie 23 zile. Ispravnic, Thoma ban. În 7040 ‹1532› curgători de la Adam.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. CLXXXIV/17.
Orig., perg. (26 × 45), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 104.

124

1532 (7040) mai 2, Piteşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Mihăilă ocine în Popeşti.

† Милостию божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои земли Ѹгровлахнискои, синъ великаго и прѣдобраго Владꙋце воиводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Михъилъ със синови си,варе елици им Богь припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Попещи ѡт ꙋже <Чо>[1]рѫи половинꙋ, али ѡт рекѫ ѡт Телорман право по Копѫчел и през Пꙋркарюл дори ꙋ хотар Чокѫнещом али над ѡт ѡчинꙋ що се зовет Спѫртꙋри. И пак ꙋ полю г҃ ниве за м҃ пашн, понеже покꙋпише Михъилъ више речена ѡчинꙋ ѡт Чора ѡт Попещи, за а҃ кон плѣсник и цѣна коню с҃. И дал ест аспри готови с҃.

И а потом пак покꙋпише Михъилъ ѡт Стан Човикѫ г҃ ниве ѡт тридесет пашн, али едни по десет пашн, в҃ ниве ѡт Ꙗдѫнката дори ꙋ главеле Кънинепилор а един нив ѡт Извор кѫ рекѫ, за п҃ аспри.

И пак покꙋпише Михъилъ ѡт Дръгою ѡт Попещи седѣнїе ꙋ село, ꙋ дългота ѡт село дори ꙋ Блъчаша Ѡанеи и широка ї҃ пашн али ѡт ѡчина Єнѣска ѡт дел Дрьгоюѡв, за о҃ аспри[2]. И господство ми даде а҃ кон плѣсник.

Єго радї, им дадох и господство ми ꙗкоже да ест Михаилꙋ вь ѡчинꙋ и вь ѡхабꙋ и немꙋ и синовом емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и варе комꙋ се ѡт них слꙋчити прѣжде съмрътъ, а въ них пръдалика да нѣст, нꙋ да ест ѡставшим емꙋ. И ни ѡт когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Єже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпанꙋ Хамза банꙋ и жꙋпан Дръгич вел[3] дворник и жꙋпан Тꙋдор велики лѡгѡфет и Радꙋл вистиꙗр и Дръгич спатар и Ѹдрище пехарник и Станко комис и Станко столник и Џюра велики постелник. Исправник, Кръстиꙗн лѡгѡфет.

Пис ꙋ град Питещї, маие в҃ дьни, в лѣт х҃з҃м.

† Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

---

[1] Text răzuit.
[2] Pasajul: „И пак покꙋпише Михъилъ ѡт Дръгою... за о҃ аспри" şters cu chinovar.
[3] Cuvînt scris deasupra rîndului.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlăduţ voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihăilă cu fiii săi, oricîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Popeşti din funia ⟨Cio⟩răi jumătate, însă din apa Teleormanului drept pe Copăcel şi peste Purcariul pînă la hotarul Ciocăneştilor, însă din ocina care se chiamă Spărturi. Şi iar în cîmp 3 ogoare de 40 paşi pentru că a cumpărat Mihăilă ocina mai sus zisă de la Ciora din Popeşti pentru un cal vînăt şi preţul calului 200 ⟨aspri⟩. Şi a dat aspri gata 200.

Apoi iar a cumpărat Mihăilă de la Stan Ciovică 3 ogoare de treizeci de paşi, însă fiecare cîte zece paşi, 2 ogoare de la Adîncata pînă la capetele Cîinepilor, iar un ogor de la Izvor spre rîu, pentru 80 aspri.

Şi iar a cumpărat Mihăilă de la Drăgoi din Popeşti vatră în sat, în lung din sat pînă la Vîlceaua Oanei şi în lat 10 paşi, însă în ocina Eneasca, din partea lui Drăgoi pentru 70 aspri[1]. Şi domniei mele i-au dat un cal vînăt.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Mihăilă ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi oricui dintre ei i se va întîmpla mai înainte moarte, între ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lui. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hamza ban şi jupan Drăghici mare[2] vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Staico comis şi Staico stolnic şi Giura mare postelnic. Ispravnic, Cîrstian logofăt.

S-a scris în cetatea Piteşti, mai 2 zile, în anul 7040 ⟨1532⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, nr. 39 070.
Orig., perg. (24 × 33,5), pecete timbrată.

125

1532 (7040) mai 25.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Snagov satul Drăgoeşti, în urma unei judecăţi cu megiaşii din sat.

† Милостїю божїєю, Їѡ Влад воивода и господинь въсои земле Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Влад воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїе свѣтомꙋ монастирꙋ зовемаго Снагѡв, ꙗкоже да мꙋ ест село Дръгоещи, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ, дѣдинꙋ.

Ꙗ потом, имаше калꙋгери пренїе пред господство ми със мигїꙗши ѡт село и ꙋзимаше хотарник жꙋпан Коика пръкълаб ѡт Кожещи и вї҃ болѣри: ѡт Стоичещи, Дръгич и Мош и Слав и Станчюл и Стоꙗн и ѡт Спътѣнї, Воичилъ и ѡт Крътѹнещи, Воичилъ и ѡт Бъжжщи, Владѹл и Марко и ѡт Пискѹ[скѹ]ри, Нѣгоє и пак Нѣоє и ѡт Греч, Сахат пехарник, тєрє хотжржше како да дръжит свѣтомѹ монастирѹ д҃ деловє, а мегїаши да дръжит над петага дело.

---

[1] Pasajul „Şi iar a cumpărat Mihăilă de la Drăgoi ... pentru 70 aspri", şters cu chinovar.

[2] Cuvîntul „mare", scris deasupra rîndului.

Сєго радї дадох <и господство>[1] ми свѣтомѹ <мо>[1]настирѹ, ꙗкоже да мѹ єст въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ и ни ѡт когожє не<потъкновено, по реч господства ми>[1]. Ꙗргел клисїꙗр[2].

Пис мѣсеца маи кє҃, въ лѣт ҂з҃м.

† Їѡ Влада вѡевѡда, милостиѧ божиѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă sfintei mănăstiri numite Snagov, ca să-i fie satul Drăgoieşti, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, au avut călugării pîră înaintea domniei mele cu megiaşii din sat şi au luat hotarnic pe jupan Coica pîrcălab din Cojeşti şi 12 boieri: din Stoiceşti, Drăghici şi Moş şi Slav şi Stanciul şi Stoian şi din Spăteni, Voicilă, şi din Crătuneşti, Voicilă şi din Băjeşti, Vladul şi Marco şi din Piscuri, Neagoe şi iar Neagoe şi din Greci, Sahat paharnic, de au hotărnicit ca să ţină sfînta mănăstire patru părţi, iar megiaşii să ţină peste a cincea parte.

De aceea, am dat <şi domnia mea>[1] sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, <după spusa domniei mele>[1].

<Ispravnic>[1], Arghel clisiarhul[2].

S-a scris în luna mai 25 zile, în anul 7040 <1532>.

† Io Vlad voievod, din mila Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 359 (Snagov, XVI/1).
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată, căzută.
Cu două traduceri din sec. XVIII şi din 1867; alte traduceri ibidem, mss. 354, f. 50v şi 458, f. 48v—49.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 105.

126

1532 (7040) mai 28, Piteşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Radul şi altora ocină în Nucşoara, în urma unei judecăţi cu m-rea Argeş.

† Милостїѡм, божїєѡм, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои земли Ѹгровлахиискою синъ великаго и прѣдобраго Влада воєводє. Дꙗват господство ми сїє повелѣниє господства ми слѹзєм господства ми Радѹлѹ съ братїꙗми си и съ синови си и Мирки съ синови си и Кръстѣ съ братїами си и съ синови си и Драгомир съ

---

[1] Loc rupt.
[2] Cuvintele „Ꙗргел клисїꙗр" adăugate ulterior.
[3] „Arghel clisiarhul", adăugat ulterior.

братїами си и съ синови си и Нан съ братїꙗми си и съ синови си и Єтоꙗн съ братїꙗми си и съ синови си и Албȣл съ братїами си и съ синови си и Барбȣл съ братїами си и синови си и Бȣкȣр с ъбратнами си и съ синови си и поп Мирка съ братїами си и съ синови си и Михъилъ съ братїам си и съ иних синови си и Воико съ синови ємȣ, єлицє их Богъ припȣстит, ꙗкожє да им єст ѡчинȣ ȣ Нȣкшорѫ, карє колико сє хтєт избрати єговȣ ѡчинȣ и покȣпенѫ и карє покȣдє єст биѡ покȣпена ѡт жȣпанницꙇ Кръжєѡаѥ; понєжє покȣпишє их таи ѡчинȣ єщєжє при дьни покоинаго Бъсѫраба воєводє, за ҂д҃ аспри.

А потом, имашє тєнзи людїє вишє рєчєнни съпрєниє със кєлȣгърни ѡт Аргиш. Тако прѣшє кєлȣгърїи над сїє вишє рєчєни людїє, како да им повратишє таи аспри и да им ȣзмєшє ѡчинна.

Ȣ тєм господство ми сȣдих и глєдах по правдȣ и по законȣ със чєститими болѣри господства ми изнаидох господство ми како им єст стара и п<рава ѡчинъ и дѣ>[1]дїнъ и покȣпєна ѡчинȣ ѡт своих трȣдною и стєжаниє. И да мȣ єст Радȣлȣ и съ синови си а҃ нив, понєжє мȣ дадошє ємȣ Дѣтко ѡт своиѡм добром волиѡм.

Хотаръ да сє знаєт покȣдє хтєт бити: ѡт Рѣка Крȣчєн до Лакȣл кȣ Мърȣл и ѡт тȣи до карпєнȣл ѡт пȣт, ѡт кıрȣпєнȣ до Рѣка Колничєлѡв, ѡт тȣи рѣка нниз долє дажє до Лѣспєдє, ѡт Лѣспєдє дажє до Камєни Цємєни, ѡт Камєни Цѣмєни до Малȣл Ѡблъкєв, ѡт Малȣл Мърȣлѡв право до Рѣка Водєницєв, ѡт тȣꙗ по Рѣка Водєницєв низ долє дажє до Вєликаго Рѣка и ѡт тȣи из горни по Рѣка Бȣжорєв дажє до брод, ѡт брод Бȣжорєв по Рѣка Шєсȣлѡв дажє до Глод.

Єго радї, им дадох и господство ми, ꙗкожє да им єст ѡчинȣ и ѡхабȣ ним и синовом им и внуком им и прѣвнȣчєтом им и ѡт ни когожє нєпотѫкновєно, по ѡризмо господства ми.

Єжє свєдєтєлиє поставлѣєм господство ми: жȣпан Дръгичи бившє вєлики дворник и жȣпан Тȣдор бившє вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Влъѕан вєлики логофєт и Радꙋл вистиꙗр и Дръгичи спатар и Ȣдрищє пєхарник и Данчюл комис и Єтанко столник и Єтанко постєлник. Исправник, Татȣл логофєтъ.

И аз, Єтан граматик, иже начиртах ȣ стол Питєщи, мѣсєца маи к҃и дьни, въ лѣт тєкȣщих ѡт Адама ҂з҃м, єндїкто.

† Їѡ Влад вѡєвѡда милостїѫ божїѫ, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele: Radul cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Mirca cu fiii săi şi Cîrstea cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Dragomir cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Nan cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Stoian cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Albul cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Barbul cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Bucur cu fraţii săi şi cu fiii săi şi popa Mirca cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Mihăilă cu fraţii săi şi cu fiii săi şi Voico cu fiii lui, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Nucşoara, oricît se va alege ocina şi cumpărătura lor şi ori pe unde a fost cumpărată de la jupaniţa Cîrjoae, pentru că au cumpărat

---

[1] Loc rupt.

ei această ocină încă din zilele răposatului Basarab voievod, pentru 4000 aspri. Iar după aceea, au avut aceşti oameni mai sus spuşi pîră cu călugării de la Arghiş. Astfel pîrau călugării pe aceşti mai sus zişi oameni ca să le întoarcă acei aspri şi să le ia ocina.

Întru acesta, domnia mea am judecat şi am cercetat după dreptate şi după lege, cu cinstiţii boieri ai domniei mele ⟨şi⟩ am aflat domnia mea că le este veche şi dreaptă ⟨ocină şi⟩[1] dedină şi cumpărată cu truda şi agoniseala lor. Şi să-i fie lui Radul şi cu fiii săi un ogor, pentru că i l-a dat Deatco de a lui bunăvoie. Şi hotarele să se ştie, pe unde vor fi: de la Rîul Crucei pînă la Lacul cu Mărul şi de aici pînă la carpenul din drum, de la carpen pînă la Rîul Colnicelului, de aici pe rîu în jos pînă la Lespede, de la Lespede pînă la Pietrele Gemene, de la Pietrele Gemene pînă la Malul Mărului, de la Malul Mărului drept pe Rîul Morii, de aici pe Rîul Morii în jos pînă la Rîul Mare şi de aici în sus pe Rîul lui Bujor pînă la vad, de la Vadul lui Bujor pe Rîul Şesului pînă la Glod.

De aceea, le-am dat şi domnia mea să le fie ocină şi ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Tudor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlxan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Stan gramatic, care am scris în scaunul Piteşti, luna mai 28 zile, în anul curgător de la Adam 7040 ⟨1532⟩, indiction.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DXCII/205.
Orig., perg., rupt, pecete aplicată, căzută.
După sfat, pare a fi din 1531.

127

1532 (7040) iulie 14.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Nan şi fratelui său Stan ocine în Fiiani, Comarnic şi Vaca, în urma unei judecăţi.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan cu fratele său, anume Stan şi cu fiii lor, ca să le fie ocină în Fiiani două părţi şi la Comarnic jumătate, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi la Vaca jumătate, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

---

[1] Loc rupt.

Iar după aceea, au avut Nan cu fratele său pîră cu Dragomir portar înaintea domniei mele. Aşa pîra Dragomir că mama lui a avut ocină şi bunicul ei, ocină.

Iar la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu cinstiţii dregători ai domniei mele. Astfel am aflat domnia mea că n-a avut bunicul lui ocină, ci a rămas Dragomir de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Nan cu fratele său Stan şi cu fiii lor, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlcsan mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Danciul comis şi Staico stolnic şi Staico postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Am scris eu, Oprea scriitorul, luna iulie 14 zile, în anul 7040 ⟨1532⟩.

† Io Vladul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După D.I.R., B., XVI, vol. II, p. 105—106.
Originalul slav de la Biblioteca Academiei nu a putut fi găsit.
După sfat, pare a fi din 1531.

128

1532 (7040) iulie 14, Piteşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Roman spătar şi soţiei sale Stanca satul Runcul, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, creştin Vladul voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei, feciorul marelui şi preabunului Vladul voievoda. Dat-am domniia mea această carte a domnii méle lui Roman spătar şi jupînesei lui, Stancăi, ca să le fie lor satul Runcul tot, cu tot hotarul, pentru că le iaste bătrînă şi dreaptă moşie de la moşi jupînései Stancăi; iar fiind înpresurat de la Piscul Măguri muchea în jos, pînă în apa Sămnicului.

Iar după acéea ⟨Roman spătar⟩ şi jupîneasa lui, Stanca, ei au avut pîră înaintea domnii mele cu feciorii lui Ion din Goleşti, pre nume Albul şi Stan şi Cîrstea şi Oancea. Iar domniia mea am judecat şi am căutat pe dreptate şi pre lége înpreună cu toţi cinstiţii diregătorii domnii méle şi am dat domniia mea lége lui Roman şi Stancăi, jupînései lui, 12 boiari, ca să mărturisească şi să jure înnaintea domnii méle cum au fost înpresurată această moşie de feciorii lui Ion. Iar Roman şi Stanca, ei au adusu 12 boiari înaintea domnii méle de-au mărturisit şi au jurat cum au fost înpresurată din Piscul Măgurii, piscul în jos, pînă în apa Simnicului de feciorii lui Ion din Goleşti. Şi au rămas feciorii lui Ion de lege.

Iar după acéia, au luat şi feciorii lui Ion 24 de boiari, ca să strîmbéze légea lui Roman şi Stancă şi a celor 12 boiari, iar ei nici cum nu putură să-i aducă la zi pre acei 24 de boiari şi la sorocul ce-i fusése pus, ci iară au rămas de lége.

Drept acéia, am dat domniia mea lui Roman şi jupînései lui, Stancăi, ca să le fie lor moşie ohabnică şi de către nimė nesmintită, după cuvîntul domnii mele.

Şi iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Amza vel ban Craiovei i jupan Drăghici vel dvornic i jupan Tudor logofăt i Radul vistier i Drăghici spatar i Radul comis[1] i Vintilă stolnic[1] i Radul Paşadiia vel postelnic. Şi ispravnic, Radul vel vistier.

I az, Oprea, napisah u Piteşti, iulie 14, văleat 7040 ⟨1532⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleşciori, nr. 271 f. 881v—882.
Traducere.
EDIŢII *D.I.R.*, *B.*, 106.

129

1532 (7040) iulie 21, Piteşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii de la Muşeteşti moşii în Predeşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul[2] voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiiul marelui Vlad voievod. Dat-am domnia mia această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Muşeteşti, unde iaste hramu adormirii preacuratei stăpînei noastre, născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarii Mariei, ca să fie la Predeşti partea lui Mogoş şi partea lui Stan toată, oricîtă să va alege a lor, partia lui Mogoş şi partea lui Stan, pentru că li-au cumpărat Manea dvornicu de la Mogoş şi de la Stan, drept 1500 aspri gata, încă din zilele răposatului Radului voevod.

Pentru acesta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, pentru că să fie sfintei mănăstiri moşie ohabnică şi stătătoare şi de niminė să nu aibă nici o supărare sau sminteală, după porunca domniei mele.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Drăghici vel dvornic i jupan Tudor vel logofăt i Radul vel vistier şi Drăghici spatar i Radul paharnic i Vintilă stolnic i Staico comis i Radul vel postelnic. Şi ispravnic, Tudor vel logofăt.

Şi am scris eu, Stan, la Piteşti, în luna lui iulie 21 dni [de zile], leat 7040 ⟨1532⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209 f. 402v—403.
Traducere.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B.*, 107.

---

[1] În acest timp mare comis era Staico Şintescul, iar mare stolnic, Staico al lui Pîrvan.

[2] În loc de „Vladul“.

1532 (7040) iulie 24, Piteşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Vlaico clucer un copil de ţigan în urma unei judecăţi.

† Милостию божию, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои землє Ȣгровлахинскоє, синъ великаго Влада воивода. Дават господство ми сїю повелѣниє господства ми почтеномȣ правителю господства ми, жȣпанȣ Влаикȣл ключарȣ и сь синови си и съ братиꙗми си, єлицє мȣ Богь припȣстит, ꙗкожє да им єст а҃ син ѡт ацыганин, имєном Бȣдȣр, єжє єст ѡт єдна ацыганкȣ жȣпанȣ Влаикȣл ключар родил, на имє ацыганкȣ Стана, съ єдин ацыганин ѡт Аргиш, єщє[1] кѫда сȣ били монахїє Магдалинєв ѡт Корби.

А потом сїю момкȣ ѡт цыганин, а ѡнии изметнȣшє да га идєт свинє. А жȣпанȣ Влаикȣл ключарȣ, ѡн га ȣзєх и испитах и҃ годїнє и съ ацыганкȣ.

А потом, прїидошє келȣгѫрїи ѡт свѣтомȣ монастирȣ како да ȣзих сїю дѣттє ацыганин. А господство ми сȣдїхъ и глєдахъ съ честитими правители господства ми и наидох господство ми[2], ꙗкожє сȣт ȣтѫкмили и ѡт покоинаго Радѵла воиводє, како да дръжит жȣпанȣ Влаикȣл ключар сїю ацыганин, а келȣгърїи ѡт свѣтомȣ монастирȣ .... [3] да им дават жȣпан Влаикȣл ключар єдин ...[3] тако га дават ȣ лицȣ сї...[3] ȣ свѣтомȣ монастирȣ.

Сєго радї, им дадох и господство ми сїю ацыганин, ꙗкожє да им єст въ ѡ<чинȣ>[3] и ѡхаб, ємȣ и синови ємȣ и внокоm ємȣ и прѣвнȣчетом єго и ѡт никогожє нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Сєжє сведєтєлиє: жȣпан Дръгич велики дворник и жȣпан Ѳєѡдѡр велики логофєт и Радѵл вистиꙗр и Дръгич спѫтар и Радѵл пєхарник и Винтилъ столник и Станко комис и Радѵл постелник. Исправник, Гюра логофєт.

И аз, Стан, нарєченїи дїꙗк, написах ȣ Питєщи, мѣсєца юлїє к҃д дьни в лѣт ҂з҃м.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vlaicul clucer şi cu fiii săi şi cu fraţii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie un fiu de ţigan, cu numele Budur, care este născut dintr-o ţigancă a jupanului Vlaicul clucer, numele ţigăncii Stana, cu un ţigan de la Argeş, încă de pe cînd au fost ai monahiei Magdalina de la Corbi.

Iar apoi, pe acest băiat de ţigan, iar ei l-au lepădat, ca să-l mănînce porcii. Iar jupan Vlaicul clucer, el l-a luat şi cu ţiganca şi l-a crescut 8 ani.

Iar apoi, au venit călugării de la sfînta mănăstire ca să ia pe acel copil de ţigan. Iar domnia mea am judecat şi am cercetat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea, că s-au întocmit şi de către răposatul Radul voievod, ca să ţină jupan Vlaicul clucer pe acest ţigan, iar călugărilor de la sfînta mănăstire să le dea jupan Vlaicul clucer un ...[1] precum a şi dat de faţă acest ...[1] la sfînta mănăstire.

---

[1] „єщє" scris pe margine.

[2] „господство ми" scris deasupra rîndului.

[3] Loc rupt.

De aceea, i-am dat şi domnia mea pe acest ţigan, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Vintilă stolnic şi Staico comis şi Radul postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu Stan, numit diac, am scris în Piteşti, luna iulie 24 zile, în anul 7040 ⟨1532⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 360 (Valea, XVIII/1).
Orig., hîrtie (20,5 × 30), pecete aplicată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 107—108.

131

⟨1532—1533⟩ august 10, Piteşti.

Vlad voievod dă răvaş de boieri jurători.

.... wт на Шербан .... wт Мнчещи, Стан и Влаикꙋл и Юга ...... и Иwн и Шерб и пак Шерб и Шефꙋл ...... wт Чюмещи, Ръдивое и Бох и Роман и Михъилъ ...... и Wпришанꙋл и Секаръ ключар. Сорок на свѣтое Параскиви.

Пис авгꙋст ді҃ дьних ꙋ Питещи.

† Іw Влад вwевwда, милостїѧ божїѧ господинь.

... de la Şerban ... din Mirceşti, Stan şi Vlaicu şi Iuga ... şi Ion şi Şerb şi iar Şerb şi Şteful ... din Ciumeşti, Rădivoe şi Boh şi Roman şi Mihăilă ... şi Oprişanul şi Secară clucer. Soroc la sfînta Paraschiva.

Scris în Piteşti, august 14 zile.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCIII/38.
Orig., hîrtie, lipsă o parte.
Datat după locul emiterii şi după domn.

---

[1] Loc rupt.

1532 (7040) august 16, Greaca.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab ocine în Oteştii de Jos, în urma unei judecăţi.

† Милостию божиею, Їѡ Владꙋ воевода и господинь въсои земли Ѹггровлахиискою, синь великаго и добраго Владꙋ воевода. Дават господство ми сие повѣленїе господства ми болѣринꙋ господства ми жꙋпанꙋ Фрътатꙋ пръкълаб и съ них синови елици им Богь припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ꙋ село Ѡтещии долни дел Драчев и дел Мошов, вѧре еликѧ се избрѧти нихни делове, понеже им сꙋт поклони сие делове Драча и Мош ещеже при дьни покоинага Басараба воевода.

А потом им се сълꙋчити съпрѣнїе жꙋпѧнꙋ Фрътатꙋ пръкълаб пред господства ми съ Стоикѧ и съ Ѡнчѧ и тако прѣше, како да не имат више реченꙋ болѣринꙋ господствѧ ми Фрътат пръкълаб. А господство ми ꙋ тем их сꙋдїхъ по правдꙋ и дадох господство ми Стоикев и Ѡнчевꙋ зѧконь в҃ї болѣри да заклет. Тако, Стоика и Ѡнча, а ѡни никакоже не можаше заклети, нꙋ ѡставше ѡт закон ѡт пред господство ми.

Сего радї мꙋ дадох и господство ми болѣринꙋ господства ми Фрътат пръкълаб <и съ синови си>[1] ꙗкоже да мꙋ бꙋдет въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, немꙋ и синовом емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и ни ѡт когождо непотъкновено, по ѡризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелие поставлѣем господство ми: жꙋпѧн Драгич велики дворникꙋ и жꙋпан Хамза бан Жилски и жꙋпан Ѳеѡдѡр велики логофет и Шербан бивше дворникꙋ и Влъсан бивше логофет и Рѧдꙋл Фꙋрковикю вистиꙗр и Драгич спатар и Радꙋл ѡт Флочещи пехарник и Станко комис и Вентилꙋ столник и Радꙋл Пашадїе велики стрѧторникꙋ. Испрѧвник, Гюра логофет.

И азъ, Борѣ граматик, написах ꙋ село Грѣкѧ, мѣсецѧ аѵгꙋст ѕ҃ї дьни, в лѣт ҂зм҃.

† Їѡ Влад вѡивѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Fîrtat pîrcălab şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie în satul Oteştii de Jos partea lui Dracea şi partea lui Moş, oricît se vor alege părţile lor, pentru că i-au închinat aceste părţi Dracea şi Moş, încă din zilele răposatului Basarab voievod.

Iar apoi, i s-a întîmplat pîră jupanului Fîrtat pîrcălab înaintea domniei mele cu Stoica şi cu Oncea şi aşa au pîrît, ca să nu aibă mai sus zisul boier al domniei mele Fîrtat pîrcălab. Iar domnia mea, la acesta, i-am judecat după dreptate şi am dat domnia mea lui Stoica şi lui Oncea lege 12 boieri, să jure. Astfel, Stoica şi Oncea, iar ei nicicum nu au putut să jure, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

---

[1] Loc rupt.

De aceea, i-am dat şi domnia mea boierului domniei mele, jupanului Fîrtat pîrcălab ‹şi cu fiii lui›[1], ca să-i fie de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Hamza ban al Jiului şi jupan Theodor mare logofăt şi Şerban fost vornic şi Vîlsan fost logofăt şi Radul Furcovichiu vistier şi Drăghici spătar şi Radul din Floceşti paharnic şi Staico comis şi Ventilă stolnic şi Radul Paşadie mare stratornic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu, Borea gramatic, am scris în satul Greaca, luna august 16 zile, în anul 7040 ‹1532›.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 361 (Ep. Rîmnic, LXVII/3).
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. la Bibl. Acad., Arhiva Ghenadie Enăceanu, vol. IV (fost ms. 2530), f. 339.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 108. Facs. *Ibidem*, 448.

133

1532 (7040) august 16, Greaca.

Vlad Înecatul voievod dăruieşte m-rii Snagov vinăriciul din Dealul Cernăteştilor.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїєскѡи, синъ великаго и прѣдобраго Влада воєвода. Желанїє въспрїꙗхѡм къ въсъсвѣтномꙋ и божїєм цръквам, по пророческомꙋ слово: „Имже ѡбразом желает єлениь на источники воднїє, сице желает дꙋше моа к тебе Боже". И паки: „Блажень мꙋж єже милꙋєт на сваки дьнъ, наслаждает сѧ господови".

Сего радї тѫщибо и азь къ въсѣм свѣтим божественним цръкъвъм, наипаче къ божественномꙋ свѣтомꙋ мѣстꙋ монастира рекомаагго Снѣговꙋ, идеже єст храм прѣсвѣтоє, чистоє и прѣблагословенноє владїчице нашои Богородице и присно деви Марїꙗ, честноє и славноє въведенїє єи... благовѣрних и ѡт благочестивїих свѣтопочивших господахъ, дѣдї и прѣдѣдї наших и въсах родї нашєх, ‹Їѡ Влад воєвод ревновах и› господство ми поновити и ꙋтвръдити и помиловати и назирати ‹свѣти ѡбител сїѧ по› нашои силѣ ѡт Богоданнаагго нам ѡбластъ, ꙗкоже и дрꙋзи стари господари ... господство ми дадох, ꙗкоже да ꙋзимает калꙋгери вѫс винарич ѡт дѣлꙋл Чернътещилор, терєх ... година непоколѣбимо, ꙗкоже да єст свѣтомꙋ мѣсто въ покрѣплєние, а братїи въ пищꙋ, а господства ми и родители господство ми и дєцах господства ми, єлици нам Богъ ... грѣси господства ми въ вѣчноє въспоминание.

---

[1] Loc rupt.

Сего радї и свѣдѣтели поставлѣет господство ми . . . правители господство ми: наипрѣжде жȣпанȣ Хамза велики бан Жилски и жȣп<анȣ Др:гичъ> велики дворник и жȣп:нȣ Тȣдорȣ ѡт Дръгоещи велики логофетȣ и жȣпан Влъксан <бив велики логофет> и жȣпанȣ Шербан бившеχ велики дворникȣ и жȣпан Радꙋл велики вис<тїiар и Драгич спа>тарȣ и Радꙋл ѡт Флочещи велики пеχарникȣ и Винтилъ ѡт Корнещи <столник и жȣпан> Станко Шинтескȣл велики комис и Радꙋл П:ш:дїiа и Бадѣ велици <постелници. И исправник, Гюра логофе>тȣ.

И аз, тсниїеїеча[1], еже ест въ мали диiацеχ, написаχ мѣсеца <авгȣст ѕї дьни,> въ лѣт ҂зм. Пис ȣ село <Грѣк>а.

† Їѡ Влад вѡивѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod și domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voievod. Am ridicat dorinţa către atotosfintele și dumnezeieștile biserici, după cuvîntul proorocesc: „În ce chip dorește cerbul către izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, doamne“. Şi iarăși: „Fericit bărbatul care miluiește în fiece zi, acela se va îndulci de domnul“.

De aceea, silindu-mă și eu către atotsfintele, dumnezeieștile biserici și mai ales către dumnezeiescul sfînt loc, mănăstirea numită Snagov, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoarea de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cinstitei și slăvitei ei văvidenii ... binecredincioși și de la binecinstitorii sfînt răposaţi domni, moși și strămoși ai noștri și întregul nostru neam, ⟨Io Vlad voievod, am rîvnit⟩ și domnia mea să înnoiesc și să întăresc și să miluiesc și să îngrijesc ⟨acest sfînt lăcaș⟩, după puterea noastră, din stăpînirea dată nouă de Dumnezeu, precum și ceilalţi bătrîni domni ... domnia mea am dat, ca să ia călugării tot vinăriciul din dealul Cernăteștilor, deci ... an, neclintit, ca să fie sintei mănăstiri de întărire, iar fraţilor de hrană, iar domniei mele și părinţilor domniei mele și copiilor domniei mele, cîţi Dumnezeu ne va ⟨da după⟩ păcatele domniei mele, de veșnică pomenire.

De aceea și martori punem domnia mea ⟨pe toţi⟩ dregătorii domnie mele, mai întîi pe jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan ⟨Drăghici⟩ mare vornic și jupan Tudor din Drăgoești mare logofăt și jupan Vîlsan ⟨fost mare logofăt⟩ și jupan Şerban fost mare vornic și jupan Radul mare vistier ⟨și Drăghici⟩ spătar și Radul din Flocești mare paharnic și Vintilă din Cornești ⟨stolnic și jupan⟩ Staico Şintescul mare comis și Radul Pașadia și Badea mari postelnici. ⟨Ispravnic, Ghiura⟩ logofăt.

Şi eu, Filcea[1], care este între diecii cei mici, am scris, luna ⟨august 16 zile⟩, în anul 7040 ⟨1532⟩. S-a scris în satul ⟨Greac⟩a.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XX/15.
Orig., hîrtie (30 × 22), rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. din sec. XVIII ibidem, XX/266, după care s-au făcut completările.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 109.

---

[1] Criptogramă = Filcea.
[2] În criptogramă.

1532 (7040) septembrie 1, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte jupanului Albu, fiilor lui şi fiicelor ocine în Lăngeşti, Rîugeni şi Găureni.

† Милостїю божїею, Їѡ Влада воивода и господинъ въсои земли Ꙋгровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Владе воиводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋзем господства ми жꙋпанꙋ Албꙋ и съ синови емꙋ, по име Єтан и Вланкꙋл и Нѣгое и дъщерем емꙋ, Зоика и Нѣкша и съ синови им, елици им Богь припꙋстит, ꙗко да им ест ꙋ Лѫнцещи половинꙋ, съ въсом хотаром и съ воденице, варе колико се хтет избрати нихно дел, Рѫꙋцѣни четвръти дел и ꙋ селище що се зовет Гъꙋрѣни четвръти дел, понеже им ест старе и праве ѡчине, дедїне. И паки да им ест ѡчинꙋ код Лѫнцещи, ѡт Валѣ Драгинев доле, до хотар, идеже им ест стари хотар, ере покꙋпие жꙋпан Албꙋ ѡт Дꙋмитрꙋ и ѡт Мꙋшат, за т͠н аспри.

И паки да им ест ѡчинꙋ по Вале Цръкве, един вртоп, що се зовет По Вале, мегю вале и мегю брегом, понеже пакие покꙋпи жꙋпан Албꙋ ѡт Микшан, за ѯ͠з аспри.

А потом, прїиде жꙋпан Албꙋ пред господства ми, та си ꙋложи дъщере си више реченне, Зоика и Нѣкша, над ѡчине и над сваке комати, колико имат. Ал докле бꙋдет жꙋпан Албꙋ жив и синови емꙋ, ѡни сами да си ѡбладает ѡчине и комати, а дъщере метеха да не имат. А по съмръти жꙋпанꙋ Албꙋ и синовем емꙋ, к<ъда н>[1]ече се наити нихто ѡт них, тои Богъ не даст, <а>[1] тогда да сꙋт сваке комати дъщерем емꙋ, понеже ꙋбо сице си ест ꙋтъкмил свои комати, ещеже при дьни Басарабе воиводе. И видех и прочетах господство ми и книге Басарабини. И дал ест кон. Такогере и пред господства ми, ѡн си ꙋтѫкми свои комати, како ест зде писано.

Єего радї, им дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, немꙋ и синовом емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋком емꙋ. И варе комꙋ се сълꙋчит ѡт них прѣжде съмрътъ, а въ них прьдалика да нест, нꙋ да ест ѡставшим им. И ни ѡт когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

А сведетелїе поставлѣет господство ми: жꙋпан Драгич велики дворник и жꙋпан Теѡдѡр велики логофет и жꙋпан Шербан бивши дворник и жꙋпан Влъсан бивши логофет и Радꙋл вистїꙗр и Драгич спатар и Радꙋл пехарник и Єтанко <ко>[2]мис и Винтилъ столник и Радꙋл велики постелник. Исправник, Гюра логофет.

И аз, Тꙋдѡр, исписах ꙋ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца септемврїе а͠ дьни, в лѣт ҂з͠м.
† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele jupan Albu şi cu fiii lui,

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

anume Stan şi Vlaicul şi Neagoe şi fiicelor lui, Zoica şi Neacşa şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Lăngeşti jumătate, cu tot hotarul şi cu morile, oricît se va alege lor şi în Rîugeni a patra parte şi în seliştea ce se chiamă Găureni a patra parte, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine, dedine. Şi iar să le fie ocină lîngă Lăngeşti, de la Valea Draghinei în jos, pînă la hotar, unde le este vechiul hotar, căci a cumpărat jupan Albu de la Dumitru şi de la Muşat, pentru 350 aspri.

Şi iar să le fie ocină pe Valea Bisericii, un vîrtop ce se chiamă Pe Vale, între vale şi între mal, pentru că iar a cumpărat jupan Albu de la Micşan, pentru 67 aspri.

Iar apoi, a venit jupan Albu înaintea domniei mele, de a aşezat pe fiicele sale mai sus-zise, Zoica şi Neacşa, pe ocine şi pe toate averile, cît are. Însă pînă va fi viu jupan Albu şi fiii lui, ei singuri să-şi stăpînească ocinile şi averile, iar fiicele amestec să nu aibă. Iar după moartea jupanului Albu şi a fiilor lui, cînd nu se va mai afla nimeni dintre ei — ceea ce Dumnezeu să nu dea — iar atunci să fie toate averile fiicelor lui, pentru că astfel şi-a întocmit averile sale, încă din zilele lui Basarab voievod. Şi am văzut şi am citit domnia mea şi cărţile lui Basarab. Şi a dat şi calul. De asemenea şi înaintea domniei mele, el şi-a întocmit averile, cum este scris aici.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi oricui dintre dînşii i se va întîmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de către nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Teodor mare logofăt şi jupan Şerban fost vornic şi jupan Vîlsan fost logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu, Tudor, am scris în cetatea Bucureşti, luna septembrie ziua 1, în anul 7040 ⟨1532⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 354 (Mitrop. Ţ. Rom., C/1).
Orig., hîrtie (32 × 22), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 137, f. 347v—348.
După divan, este din anul 1532; diacul, fiind prima zi a unui nou văleat, în virtutea obişnuinţei, l-a scris pe cel vechi.
EDIŢII. Slav. *Venelin*, 151—152 sub 1531 sept. 1. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 110 Facs. *D.I.R.*, *B.*, 449.

135

1532 (7041) septembrie, 18, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab munţii Peştera şi Tomescu.

† Милостию божию Iѡ Влад воевода и господинь въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Владу воевѡда. Дават господство ми сие повелѣние господства ми честитомꙋ пⷬавителю господства ми жꙋпанꙋ Фрътатꙋ пръкълабꙋ

и съ синови си, єлици им Богь припȣстит, ꙗкоже да мȣ єст єдно планинȣ що се зовєт Пєштєрє, дєл Ратєв и брат ємȣ въса, варє колико се хтєт избрати и да мȣ єст дєл Радꙋла и Стоикєвȣ и Стънисла́вȣ и дєл Данȣ и Стоикєв и Стъниславȣ и брат ємȣ Нѣгоє, такождєрє въса, колико се хтєт избрати.

И паки да мȣ єст ѡт планина що се зовєт Томєскȣ, ѡт дєл Їѡн и ѡт дєл Дȣмитрȣ и Къндєвȣ, половинȣ, понєже сиꙗ дєлове ѡт планинȣ ѡни поклонишє правителю господства ми єже вишє писаннȣ ѡт своємȣ добромволю и почто єст их извадил и ѡт многи бировє.

Сєго радї и господство ми дадох сїꙗ вишє рєчєннє дєли ѡт планинȣ правителю господства ми, жȣпанȣ Фрътатȣ пръкълабȣ, ꙗкоже да мȣ єст ѡчинȣ и въ ѡхабȣ им и синовом им и внуком и прѣвночитом им. И нє ѡт когоже нєпотькновєнно, поризмȣ господства ми.

Сєже и свєдєтєлиє поставлѣєм господство ми: жȣпан Дръгич вєлики дворникȣ и жȣпан Тȣдорȣ вєлики лѡгѡфєтȣ и жȣпан Хамза банȣ Жилски и жȣпан Шєрбан бившєх вєликомȣ дворник и жȣпан Влъѕан бившє вєлики логофєтȣ и Радꙋлȣ вєлики вистиꙗрȣ и Дръгич вєлики спатарȣ и Радꙋлȣ ѡт Флочєщїи пєхарник и Стаико комис и Вꙑнтилъ столник и Радꙋлȣ Пашадїє вєлики постєлник. Исправник, Гюра логофєтȣ.

И аз, Богдан граматик, єже написах, мѣсєца сєптєврие ї҃і дьни, и настол град Бȣкȣрєщїи и ѡт Ѧдама тєкȣщаго, въ лѣт ҂зма҃.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Fîrtat pîrcălab şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un munte ce se cheamă Peştere, toată partea lui Ratea şi a fratelui său, oricît se va alege. Şi să-i fie partea lui Radul şi a lui Stoica şi a lui Stănislav şi partea lui Dan şi a lui Stoica şi a lui Stănislav şi a fratelui său Neagoe, de asemenea toată, cît se va alege.

Şi iarăşi să-i fie din muntele ce se cheamă Tomescu, jumătate din partea lui Ion şi din partea lui Dumitru şi a lui Cîndea, pentru că aceste părţi de munte, ei le-au închinat dregătorului domniei mele, care este mai sus scris, de a lor bunăvoie şi pentru că i-a scos şi de la multe biruri.

De aceea şi domnia mea am dat aceste mai sus zise părţi de munte dregătorului domniei mele, jupanului Fîrtat pîrcălab, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Hamza ban al Jiului şi jupan Şerban fost mare vornic şi jupan Vîlcsan fost mare logofăt şi Radul mare vistier şi Drăghici mare spătar şi Radul din Floceşti paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul Paşadie mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu, Bogdan gramatic, care am scris, luna septembrie 18 zile şi cetatea de scaun Bucureşti şi de la Adam curgători în anul 7041 ⟨1532⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 362 (Ep. Rîmnic, LXVII/4).
Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. de la Bibl. Acad., Arhiva Ghenadie Enăceanu, vol. IV (fost ms. 2530), f. 341.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 111. Facs. *Ibidem*, 450.

136

1532 (7040) septembrie 18, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte m-rii Tismana vama de la Calafat şi mai multe bălţi la Dunăre.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинь въсои земли Ȣгровлахинскои, синь прѣдобраго и великаго Влад воивода. Дават господство ми сїе повелѣние господство ми свѣтомȣ монастирȣ нарицаемаго Тисмѣна, храмȣже и ѡбитѣли свѣтѣи и прѣчистѣи и прѣблагословенѣи владичици нашои Богородице и приснодѣви Марїꙗ и чьстнаго и славнаго еѩ ȣспение и наставникȣ и ȣчителю словеснаго стада Христова Їермонах Ѳеѡфан и въсем братием елико сѫт въ свѣти монастирȣ, дават господство ми вама Калафатȣ, да им сѫт ѡчине и ѡхаб. И да ȣзимат вамȣ ѡт Калафат: ѡт кони, аспри ѕ҃ и ѡт вола, аспри г҃ и ѡт крава, аспри в҃ и ѡт две ѡвце аспрȣ и ѡт врѣтища пшенице в҃ аспри и ѡт сто крȣшци, г҃ крȣшци, ѡт возилницȣ винȣ, аспри і҃.

Бистрецȣ и Бѣло Блата и Платъць сȣт ѡчинȣ и ѡхабȣ и дѣдїнȣ: и ѡт і҃ риби, а҃ рибъ или ѡт голѣмо блато или мало блато, до Калафата, ѡт і҃ рыби, а҃. И на таи блата що хте солит съ кораби и ѡт кораба, аспри л҃, ѡт над сад, ві҃ аспри, ѡт кола д҃ аспри и ѡт товара на коню, аспри в҃. И блато ѡт Камени ѡт і҃ риби, а҃ и ѡт Блатица до Северина, макар мало блато, макар голѣмо ѡт і҃ риби, а҃.

Єщеже и заклинание поставлѣем господства ми: како по съмръти господства ми кого изберет господь Богь бити господинь Влашкои Землю или ѡт сръдичнаго плода господства ми или ѡт съродника господства ми или, по грѣсѣх наших ѡт ино племеник да аще почтет <и ȣт>[1]връдит сїе повелѣние господства ми, того господь Богь, да ȣтвръдит и почетет и съхранит въ господствѣ его; ащели поперет и пе почетет и не ȣтвръдит, того господь Богь да поперет его и посрамит и ȣбиет зде тѣло, а въ бѫдих вѣцѣ дȣша его. И да имат ȣчестие съ Иȣдеꙗ и съ Ариꙗ и съ инѣми Їȣдеие иже въ зъпише на господа Бога и спаса нашего Їсуса Христа и кръвь его на них и на чедох их, ꙗкоже и бъдет въ вѣки, амин.

Си сѫт свѣдѣтелие: жȣпан Хамза велики бан и жȣпан Дръгич велики дворник и жȣпан Ѳеѡдѡрȣ велики логофет и жȣпан Шербан бивши дворник и жȣпан

---

[1] Loc rupt.

Влъсан бившиχ логофет и Радꙋл вистиiар и Дръгич спатар и Радꙋл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Радꙋл велики постелник. Исправник, Гюра логофет.

И аз, Дръгою граматик, пис ꙋ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца септемврїе и҃і дьни, въ лѣт ҂з҃м.

† Іѡ Влада вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, hramului şi lăcaşului sfintei şi preacuratei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei uspenii şi nastavnicului şi învăţătorului turmei celei cuvîntătoare a lui Hristos, ieromonahul Theofan şi tuturor fraţilor cîţi sînt în sfînta mănăstire, le dă domnia mea vama Calafatului să le fie ocină şi ohabă. Şi să ia vama de la Calafat: de cal, 6 aspri şi de bou, 3 aspri şi de vacă, 2 aspri şi de două oi, un aspru şi de sacul de grîu, 2 aspri şi din o sută de bolovani ⟨de sare⟩, 3 bolovani, de un butoi de vin, 10 aspri.

Bistreţu şi Balta Albă şi Platăţ sînt ocină şi ohabă şi dedină: din 10 peşti, un peşte sau din baltă mare sau din baltă mică, pînă la Calafat, din 10 peşti, unul. Şi la acele bălţi, cine va săra cu corabia şi de o corabie, 30 aspri, de majă, 14 aspri, de car, 4 aspri şi de povară pe cal, 2 aspri. Şi balta de la Cameni, din 10 peşti, unul şi de la Bistriţa pînă la Severin, fie baltă mică, fie baltă mare, din 10 peşti, unul.

Încă şi blestem punem domnia mea: ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă va călca şi nu va cinsti şi nu va întări, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l batjocorească şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi Arie şi cu ceilalţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce şi va fi în veci, amin.

Aceştia sînt martorii: jupan Hamza mare ban şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost vornic şi jupan Vîlsan fost logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu, Drăgoi gramatic, am scris în cetatea Bucureşti, luna septembrie 18 zile, în anul 7040 ⟨1532⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 355 (Tismana).
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 591v—592.
După divan, este din 1532; probabil anul de la ianuarie.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 111—112. Facs. *Ibidem*, 451.

⟨1532—1533⟩ noiembrie 14.

Vlad Vintilă voievod poruncește lui Stan din Hotărani să lase în pace satul Mușcel, al m-rii Bistrița, dăruit acesteia de Stroe postelnic și Pîrvu ban.

† Милостию божиею, Їѡ Влад воивода и господинъ. Пишет господство ми тебе, Стане ѡт Хотърани, и съ анепсеи си и такози ви говорим господство ми, понеже приидоше калȣгерии свѣтомȣ монастирȣ ѡт Бистрицъ и донесоше книге пред господства ми. Тако видѣх и господство ми како га ест дал Строе постелинк и Пръвȣл банȣл свѣтомȣ монастирȣ радї дȣше им. Зато и те говорим господство ми, како да се варȣеши ѡт село на име Мȣшчел, ере га ест дал Строе постелник и Пръвȣл банȣл свѣтомȣ монастирȣ.

Сего радї, да га ѡставиш ȣ мир, да се варȣеш ѡт нега, тере да га дръжит калȣгерии како га ест дръжал и ѡт по прѣжде, понеже сȣдих съ въси правителие господства ми, како да ест свѣтомȣ монастирȣ. И варе що еси ȣзел ѡт село ке да вратиш до един влас главȣ, варе що ест ѡставил на съмрътъ тех болѣри. Инако да не ȣчиниш, по реч господства ми.

Исправник, Дръгич вел дворник.

Пис ноеврїе ді҃ дьни.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod și domn. Scrie domnia mea, ție, Stane din Hotărani și cu nepoții tăi și așa vă spunem domnia mea că au venit călugării sfintei mănăstiri de la Bistrița și au adus cărțile înaintea domniei mele. Astfel am văzut și domnia mea că i-au dat Stroe postelnicul și Pîrvul banul sfintei mănăstiri, pentru sufletele lor. De aceea, îți și spunem domnia mea, ca să te ferești de satul anume Mușcel, căci l-au dat Stroe postelnicul și Pîrvul banul sfintei mănăstiri.

De aceea, să-l lași în pace, să te ferești de dînsul, ca să-l ție călugării, cum l-au ținut și de mai înainte, pentru că am judecat cu toți dregătorii domniei mele, ca să fie al sfintei mănăstiri. Și orice ai luat din sat, vei înapoia pînă la un fir de păr din cap, orice au lăsat la moarte acești boieri. Altfel să nu faci, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Drăghici mare vornic.

S-a scris în noiembrie 14 zile.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 363 (Bistrița, XIX/2, LX/5).
Orig., hîrtie (21 × 28,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 164v și 202, f. 112v—113.
Datat din domnia lui Vlad Vintilă și după Drăghici mare vornic.
EDIȚII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 112—113.

138

1532 (7041) decembrie 2, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Mihăilă şi altora ocine în Pîcleni.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi bătrînului şi preabunului Radul voevod. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei sale slugii domniei sale, lui Mihăilă cu fraţii săi şi Ţigulii cu fraţii săi, ca să le fie lor moşie la Pîcléni, a lor parte, oricîtă să va alége, pentru că iaste a lor véche şi dreaptă moşie de la strămoşi.

Şi iar să fie lui Mihăilă şi lui Cîrstiian partea lui Căprioară de Pîcléni, toată, pentru că o au cumpărat Mihăilă şi Cîrstiian de la Căprioară, drept 1 000 aspri gata. Şi calul i l-au ertat domniia sa.

Pentru acesta, au dat şi domniia lui ca să le fie lor întru stăpînire şi ohabnică lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimenea să nu să clătească, după zisa domniei sale. Şi între dînşii mai mult pricină să nu fie.

Iată şi mărturii au pus domniia lui pe: jupan Hamza velichii ban Craiovescul i jupan Drăghici vel dvornic i jupan Tudor vel logofet i jupan Radul vel vistiar i Drăghici spatar i Radul ot Floceşti paharnic i Staico Şintescu comis i Vintilă stolnic i Radul Paşadiia vel postelnic. Ispravnic, Dumbravă portar.

S-au scris în Tîrgovişte, méseţa dechemvrie 2 dni, leat 7041 ⟨1532⟩.

Arh. St. Buc., A.N., XL/1.
Traducere.
EDIŢII. *D.I.R.,B.*, 113.

139

⟨1532—1533⟩ decembrie 6.

Vlad Vintilă voievod porunceşte din nou lui Stan vornicul din Hotărani să lase în pace satul Muşcelul, al m-rii Bistriţa, dăruit ei de Pîrvul ban şi Stroe postelnic.

† Милостїю божїєю, Їѡ Влад воивода и господинь. Пишєт господство ми болѣринȣ господства ми, жȣпанȣ Станȣ дворник ѡт Хотърании и такози ти говорим господство ми зарадї работȣ ѡнои село, на имє Мȣшчєлȣл, єжє га єст дал Пръвȣла банȣ и Строє постєлникȣ свѣтомȣ монастирȣ ѡт Бистрицȣ радї свои дȣшє. А господство ми ти съм рєклъ како да сє варȣєш, а ти нє сє варȣвал, како ти съм рєклъ господство ми.

Сего радї, ѡт час що ꙋзриш сїю книгꙋ господства ми, а ти ѡт того часа да се варꙋеш ѡт тои село, ере не имаш ни една метѣхꙋ над тои село, понеже га ест дал тензи болѣри радї свои дꙋше. И веке да се не плакат калꙋгери пред господства ми ѡт тебе, ере зло кеш пати. Инако не ке бити, по реч господства ми.

Исправник, Гюра логофет.

Пис декемврїе ѕ҃ дьни.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn. Scrie domnia mea boierului domniei mele, jupanului Stan vornicul din Hotărani şi aşa îţi vorbim domnia mea pentru treaba acelui sat, anume Muşcelul, pe care l-au dat Pîrvul banul şi Stroe postelnicul sfintei mănăstiri de la Bistriţa pentru sufletul lor. Iar domnia mea ţi-am spus ca să te fereşti, iar tu nu te-ai ferit, cum ţi-am spus domnia mea.

De aceea, din ceasul în care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu din acel ceas să te fereşti de acel sat, căci nu ai nici un amestec la acel sat, pentru că l-au dat acei boieri pentru sufletele lor. Şi mai mult să nu se plîngă călugării înaintea domniei mele de tine, căci rău vei păţi. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ghiura logofăt.

Scris în decembrie 6 zile.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 365 (Bistriţa, XIX/3, LX/5).
Orig. hîrtie (32,5 × 23), pecete aplicată.
Cu o trad. de la 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 164, 202, f. 113 (datat dec. 1) şi 713, f. 773 (datat 7002 dec. 1.
Datat din domnia lui Vlad Vintilă şi după Ghiura logofăt.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 114.

140

1532 (7041) decembrie 11, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Glavacioc ocină în Neagra.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воевода и господинь въсои земли Ѹггровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Радѹла воиѕоде. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ и божественомꙋ храмꙋ и ѡбители монастирꙋ зовемаго Глѫвъчов, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, честѣи и прѣблагословеннѣи владїчїце нашои Богородїце и приснодевѫ Марїꙗ и честнои еи благовѣщенїе и чьстнѣишомꙋ ѡтцꙋ егꙋменꙋ Савеи и въсем братїꙗм, еже ѡ Христѣ живꙋщих въ светаго мѣста сего, ꙗкоже да им бꙋдет ѡчинꙋ ꙋ Нѣгра дел Радѹлов Мандев въсах, елика се избрат, понеже ю покꙋпи ѡтцъ егꙋмен Сава ѡт Радѹл Мандев за х҃е аспри готови, докле ест бил Радѹл жив.

Сего радї, им дадох и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ више реченно Глѫвъчовꙋл, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ѡт никогоже непотѫкновенно, по реч господства ми.

Свєдєтє<лиє:жȣ>[1]пан Драгич вєлики дворник и жȣпан Өєωдор вєлики лωгωфєт и жȣпан Хамза вєлики бан и жȣпан Шєрбан бившє дворник и Блъсан бившє лωгωфєт и Радꙋл вистїꙗр и Драгич спатар и Ȣдрищ<є п>[1]єхарник и Станко комис и Станко Пръванȣлов столникȣ и Радꙋл постєлник. Исправник, Кръстїꙗн лωгωфєт.

Пис аз, Дȣмитрȣ Фоамє ȣ Тръговищє, мѣсєца дєкємврїє а͞ї дьни, въ лѣт ҂з͞ма.

† Їω Влад вωєвωда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfîntului şi dumnezeiescului hram şi lăcaş, mănăstirii numite Glăvăciov, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei blagoveştenii şi preacinstitului părinte egumen Sava şi tuturor fraţilor celor ce trăiesc întru Hristos în acest sfînt loc, ca să le fie ocină în Neagra, partea lui Radu al lui Mandea, toată, cît se va alege, pentru că a cumpărat-o părintele egumen Sava de la Radul al lui Mandea, pentru 5 000 aspri gata, cînd era Radul viu.

De aceea, i-am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise, Glăvăciovul, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Hamza mare ban şi jupan Şerban fost vornic şi Vîlsan fost logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Staico comis şi Staico al lui Pîrvan stolnic şi Radul postelnic. Ispravnic, Cîrstian logofăt.

Am scris eu, Dumitru Foame, în Tîrgovişte, luna decembrie 11 zile, anul 7041 ⟨1532⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 364 (Glavacioc, IV/4).
Orig., hîrtie (20 × 29,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 233, f. 11.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 114—115. Facs. *Ibidem*, 452.

141

1532 (7041) decembrie 29, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Vlaicu clucer cu fraţii şi nepoţii lui mai multe sate, părţi de sate şi sălaşe de ţigani.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христолюбивїи и самодръжавнїи, Їω Влада воивода и господинъ, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋл воєвода, милостїωм божїωм и божїєм дарованїєм, ωбладаєщȣми и

---

[1] Loc rupt.

господствȣющȣми въсою земли Ѹгровлахїискою, ещеже запланинским странам, Ꙗмлашȣ и Фагарашȣ херцег. Благопроизволи господство ми своим благим произволенїем, чистим и светлим сръдцем господства ми, ꙗко прославити прославлъшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочившихъ родїтелѣ господства ми и съ славою възнесешаго ме. Ѥже въспомѣнѫ и господство ми, ꙗко мнози ѹбо царие въ царствиꙗ си веселише се, нѫ мали небеснаго царствиꙗ наслѣдоваше, тъщи бо се и аз не тъчию се царство исправити, нъ и ѡ присни своих съматрѣти еже сȣт присни истини и правовѣрни много послȣживших и ни въ чтоже не извѣрише се, ниже врагѡм моим даше плещи своих, нȣ кръвь своих непощѫдѣше излꙗти радї господства ми ꙗко ѡт благо коренне чьстнѣишии садовнии плод принесе.

Тем радї, даровах и господство ми сеи и въсечьстнїи и благоѡбразни, иже над въсѣми чьститими дарѡв н'стоещѫе, сїи хрисовȣл господства ми, правителю господства ми жȣпанȣ Владикȣлȣ ключарȣ и съ братиꙗм си, жȣпан Михнѣ столникȣ и Бадѣ и снепсею им Пътрȣ, синъ попȣ Нѣгоев и съ них синови, елицї им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им бȣдет село на име Нъпрътѣнїи въси, съ въсѡм хотарѡм и ѡт селищѣ Мъчешанѡм и Бозиꙗнѡм половино и планинȣ глаголеми Ѡзерȣл въс, понеже им сȣт старе и праве ѡчине и бащине.

И да им ест ȣ Беривоещї и ȣ Дръгънещи ѡт Єлъник трети дел ѡт над въс хотар и ȣ селище Копъчанѡм и по въсех селищех и по рѣкȣ Братиев и по рѣкȣ Нъврапов и Ръȣшорȣл, нихне дел, и на планинȣ еже зовемаго Беривоескȣл трети дел, що се зовет дел Бъркънѡв, въс, понеже им сȣт старе и праве ѡчине тиꙗ трети делове и покȣпене ѡт ѡтець им жȣпан Пътрȣ постелник ѡт Бъркан ѡт Беривоещи и ѡт Котескȣл дворник, за о҃ флорини ȣгръски, еще при дьни Влада воевода Калȣгера.

И паки да им ест ȣ Пискани ѡт над въс хотар половино и на водȣ и на сȣхо, а ѡт над дрȣга пол, шести дел, понеже покȣпе жȣпан Владикȣл ключар и съ братиꙗм си <ѡт>[1] Ꙗрфа, дел Ꙗрфев въса, за ҂вѵ҃ аспри. И дел Не<гре>[1]в въса, ере ю покȣпи ѡт Драгомир, синь Негрев, за ҂вх҃ аспри. И ѡт дел Бадев Звъщѣлѫ пол, ере кȣпише ѡт Звъщѣлѫ за ҂до҃ аспри. И ѡт дел Владȣлов, брат Звъщѣлѫ, пол, понеже ю покопише ѡт Владȣл, за ҂ат҃ аспри. И ѡт дел шести вишеречене, дел Бадев Бȣлгарин въса, ере ю покȣпише ѡт Бадѣ за ҂вѵ҃ аспри. И ѡт дел Ꙗлъманов един место за кȣке, ере га кȣпише ѡт Ꙗлъман за с҃н аспри. И ѡт дел Єтоꙗнов Ꙗлеȣш една ливаде, ере ю поклони сам Ꙗлеȣш ѡт своиѡм добрѡм волю жȣпанȣ Владикȣлȣ ключарȣ.

И пак да им ест ȣ Раковица Меделѣнов дел що ест дръжал Щербан дворник, понеже ю даде Щербан дворник жȣпанȣ Владикȣлȣ ключарȣ ѡт свою доброволю; и потом ю и покȣпи жȣпан Владикȣл ключар ѡт жȣпан Щербан дворник за една саблѣ ѡкована, за ҂в҃ аспри.

И пак да им ест ȣ Бръбътещи и ȣ Бръннещї, ѡт над въс хотар, дел Барбȣлов бан и брат его Дръгич, въса, ере Барбȣл бан и брат его Драгич ѡни изгȣбише със хитлѣнство ѡт къ Влада воивода. Ꙗ болѣрии господства ми, жȣпан Владикȣл ключар, ѡн достиже съ правѡм и верным слȣжбѡм ѡт къ Влада воивода. Ꙗ потом, сїе вишереченне комате, села и ацiганї, дел жȣпанȣ Барбȣлов бан и брат его Дръгич ѡнне се изнaидоше и покȣпене ѡт жȣпан Владикȣл ключар, понєже Барбꙋл бан и брат єго Дръгич ѡни ѡсташє дълъжни єминꙋ ѡт Вдин ҂м҃ аспри и єминꙋ ѡт Ѡрѣхова ҂н҃ аспри. И тѣх аспри ѡни бишє царєви, ѡт над бродовє, ѡт разлог тєфтєрдар баша царєвꙋ, Скиндєр Чєлєби. И вєлика прєнїє имал єст покоинога Влада воивода ѡт къ Портє тєх радї аспри. И платил єст нєгова господства тоє дълг, вишєрєчєни аспри, ҂ч҃ аспри. И въсхотѣх господство ми да ꙋзимам съи вишєрєчєнє дълг ѡт над тєизи болѣри кои дръжєт коматє Барбꙋлов бан и Драгичю, а ѡни падѡшє и милидѣшє сє господствꙋ ми како да их помиловам господство ми със що платих господство ми дълг Барбꙋлов бан, ꙗко да им сє назваѡ и покꙋпєнє сїє вишєрєчєнє коматє. И със що би достижал болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Влаикꙋл ключар ѡт къ покоинога Влада воивода, сєла и ацигани вишєрєчєннє, чинит цєна аспри ҂г҂іф҃.

---

[1] Loc rupt.

И паки да им єст пол ѡт брод и ѡт водъницє ѡт Крънгꙋрє, понєжє ю поклони жꙋпаница Ѡанчонє и съ сина єго Стоика, ѡт своꙗ доброволю, како да си сꙋт два братїє.

И паки да им сꙋт челѣдї ацигани, по имє Сєвєрин съ дєцами си и Воина и Бѣлчо съ дєцами си и Стєпан със шꙋри Карагꙋꙗ и Єрха и съ дєцам си, понєжє им сꙋт стари и прави ацигани и дѣдїни.

И пак да им ацигани Данчюл съ дєцами си и Мирча съ дєцами си и Радѵл съ дєцами си и Воико съ дєцами си и Кꙋлѣ съ дєцами си и Радꙋл и Дꙋка съ дєцами си и Милкоч Гꙋцꙋл и Лꙋпша Никꙋла съ дєцами си и Грозѣ съ дєцами си и Моꙗ и Братꙋл и Бата и Стан съ дєцами си и Параскива съ дєцами си, єрє сꙋт били Барбꙋлѡв банꙋ и брат ємꙋ Драгичꙋ, тако ѡни изгꙋбишє съ хитлѣнство; а жꙋнан Влаикꙋл ключар и съ братиꙗм си а ѡни достигошє съ правом и вѣрном слꙋжбѡм тєизи вишє ацигани.

И пак да им єст єдин ациганин по имє Бика съ дєцами си, єрє им єст стари и прави ациган.

И пак да єст жꙋпанꙋ Влаикꙋл ключарꙋ и братꙋ ємꙋ Михнєи и Бадєи и анєпсєꙋ им Пътрꙋ ꙋ Гъвънєщи єжє по водє Тєлєорман, пол, и ꙋ ѡчинꙋ єжє єст на полє глаголєми Клинов пол, понєжє им єст стара и права ѡчина и покꙋпєна ѡт ѡтць им Баико при дьни дєда господства ми Влада воєводї Калꙋгєра ѡт Лѣцѣ спатар, за ҂в҃ аспри и ѡт Гєргила пръкълаѕ за р҃ ѡвцє, али мишрє, чин аспри ҂іс҃.

Ꙗли брат єго Бадѣ да мєтєхат Гъвънєщїи Долни въси и съ въсом хотарєм и в҃ челѣдї ацигани, по имє Бика съ дєцами си и дрꙋги ко им хощєт избрати. Ꙗ анєпсєю им Пътрꙋ да имат чєтвръти дєл ѡт по въсєх сєла и ѡчинє вишєрєчєннє и єдин челѣд ациганин ѡт синови Грозєв циган.

Ꙗ єгда нє хокєт сє наити синови ѡт жꙋпана Влаикꙋла ключар и ѡт брат єго Михнѣ, то Богъ да нє даст, тогда да сꙋт въсє коматє, сєла и ацигани брат єго Бадєи и сєстра им Станка и анєпсєꙋ им Пътрꙋ, да сꙋт три братиє, а над сєло Раковица да нє мєтєхат, нꙋ по съмръти жꙋпана Влаикꙋл ключар и Михнєи столникꙋ да єст. Раковица половино и съ водєница, єлико єст бил дєл жꙋпанꙋ Влаикꙋлов въса, ꙋ монастира ѡт Валє и єдин челѣд ациган, по имє Грозѣ съ дєцами си, али бєз ѡнога вишє писан Пътрѡв, єрє ꙋтжкми сам жꙋпан Влаикꙋл ключар и Михнѣ столник съ своиѡм ꙗзикѡм а доклє хтєт бити живи, да сами ѡбладаєть коматє, сєла и ацигани. И кои им простих господство ми.

Сєго радї и господство ми им дадох жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ ключарꙋ и братꙋ ємꙋ жꙋпанꙋ Михнєи столникꙋ и Бадєи и анєпсєꙋ им Пътрꙋ и съ них синови, ꙗкожє да им бꙋдєт тиꙗ въсѣ вишєрєчєннє коматє, сєла и ацигани вь ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ ним и синовѡм им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непотѫкновенно, по ѡризмо господства ми.

Єщеже и заклинанїе пост:влѣем господство ми како по съмръти господства ми, кого изберет господь Богь бити госгодарь Влашкои Земли, или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт съродники господства ми или, по грѣсех, наших, ѡт инно племеник, да аще почетет и съхранит и ꙋтвръдит и поновит сїи хрисовꙋл господства ми, того господь Богь да почтет и съхранит и ꙋтвръдит въ господствѣ его; а ащели не почетет и не съхранит и не ꙋтвръдит и не поновит, нꙋ разорет и поперет н пострамит сїи хрисовꙋл господства ми, а того господь Богь да га не почетет и не съхранит и не ꙋтвръдит и да мꙋ ꙋбиет зде тѣло а въ бꙋдещих вѣце дꙋшꙋ его и да мꙋ ест съпостатница прѣчиста Богомати на строшнъм сꙋдище и да имат ꙋчестие съ Їꙋдою и съ тръклетим Ꙗрїа и съ инѣми їꙋдеие еже възъпише нa господа Бога и спаса нашего Іѵсꙋса Христа и рекоше кръв его на них и на чедах их, еже ест въ вѣки, амин.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Дръгич велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр велики логофет и жꙋпан Хамза велики бан Жилски и жꙋпан Шербан бивше велики дворник и жꙋпан Вл̃ъсан бивше велики лѡгѡфет и Радѵл вистїiар и Дръгич спатар и Радѵл пехарник и Станко комис и Станко Пръва:ꙋлѡв столник и Радѵл велики постелник. Исправник, Гюра втори лѡгѡфет.

И аз, Кореси писецꙋ, еже написах въ настолни град Тръговище, мѣсеца декемврїе к҃ѳ дьни, а ѡт Ꙗдама текꙋщїи въ лѣт ҂зма.

Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vlad voievod şi domn, fiul preabunului şi marelui Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit şi m-a ridicat cu slavă în scaunul sfîntrăposaţilor părinţi ai domniei mele. Acestea amintindu-mi şi domnia mea, că mulţi împăraţi s-au veselit, însă în împărăţiile lor, ci puţini au moştenit împărăţia cerurilor, m-am silit dar şi eu, nu numai această împărăţie a o îndrepta, ci şi a îngriji de cele veşnice ale mele şi de cei ce sînt întotdeauna adevăraţi şi cu dreaptă credinţă, care mult au slujit şi întru nimic nu au şovăit, nici nu au întors spatele duşmanilor mei, ci nu au cruţat sîngele lor a-l vărsa pentru domnia mea, după cum rădăcina bună aduce rodul cel mai cinstit.

De aceea, am dăruit şi domnia mea aceast atotcinstit şi cu frumoasă faţă, care stă mai presus de toate cinstitele daruri, acest hrisov al domniei mele, dregătorului domniei mele, jupanului Vlaicul clucer şi cu fraţii săi, jupanului Mihnea stolnic şi lui Badea şi nepotului lor Pătru, fiul popii Neagoe şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul, anume Năpîrtenii toţi, cu tot hotarul şi din seliştea Măceşanilor şi a Bozianilor jumătate şi muntele numit Iazerul tot, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi baştine.

Şi să le fie în Berivoeşti şi în Drăgăneştii de la Slănic a treia parte de peste tot hotarul şi în seliştea Copăcenilor şi pe toate seliştele şi pe rîul Bratiei şi pe rîul Năvrapului şi Rîuşorul, părţile lor şi la muntele care se cheamă Berivoescul a treia parte, care se cheamă partea lui Bărcan, toată, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine aceste părţi, a treia, şi cumpărate de părintele lor jupan Pătru postelnic de la Bărcan din Berivoeşti şi de la Cotescul vornic, pentru 70 de florini ungureşti, încă din zilele lui Vlad voievod Călugărul.

Şi iarăşi să le fie în Piscani, de peste tot hotarul jumătate şi la apă şi la uscat. Iar din a doua parte, a şasea parte, pentru că a cumpărat jupan Vlaicul clucer şi cu fraţii lui de la Arfa partea lui Arfa toată, pentru 2 400 aspri. Şi partea lui Negre toată, căci a cumpărat-o de la Dragomir, fiul lui Negre, pentru 2 600 aspri. Şi din partea lui Badea Zvîşteală jumătate, căci au cumpărat de la Zvîşteală, pentru 1 070 aspri. Şi din partea lui Vlad, fratele lui Zvîşteală, jumătate, pentru că au cumpărat-o de la Vladul, pentru 1 300 aspri. Şi din a şasea parte, mai sus scrisă, partea lui Badea Bulgarul toată, căci au cumpărat-o de la Badea pentru 2 400 aspri. Şi din partea lui Alăman un loc de casă, căci l-a cumpărat de la Alăman, pentru 250 aspri. Şi din partea lui Stoian Aleuş o livadă, căci a închinat-o însuşi Aleuş de a sa bunăvoie jupanului Vlaicul clucerul.

Şi iarăşi să le fie în Racoviţa Medeleanului partea pe care a ţinut-o Şerban vornicul, pentru că a dat-o Şerban vornicul jupanului Vlaicul clucerul be a sa bunăvoie; şi după aceea, a şi cumpărat-o jupan Vlaicul clucerul de la jupan Şerban vornic, pentru o sabie ferecată, de 2 000 aspri.

Şi iarăşi să le fie în Bărbăteşti şi în Brăneşti, de peste tot hotarul, partea lui Barbul ban şi a fratelui său Drăghici, toată, căci Barbul ban şi fratele său Drăghici, ei au pierdut-o cu hiclenie faţă de Vlad voievod. Iar boierul domniei mele, jupanul Vlaicul clucer, el a dobîndit-o cu dreaptă şi credincioasă slujbă faţă de Vlad voievod. Iar după aceea, aceste mai sus scrise averi, sate şi ţigani, partea jupanului Barbul banul şi a fratelui său Drăghici s-au aflat şi cumpărat de jupanul Vlaicul clucerul, pentru că Barbul banul şi fratele său Drăghici, ei au rămas datori eminului din Vidin cu 40 000 aspri şi eminului din Rahova cu 50 000 aspri. Şi aceşti aspri erau ai împăratului, de la vaduri, din socoteala lui tefterdar başa al împăratului, Schinder Celebi. Şi mare pîră a avut răposatul Vlad voievod din partea Porţii pentru acei aspri. Şi a plătit domnia lui acea datorie, mai sus zişii aspri, 90 000 aspri. Şi am vrut domnia mea să iau acea mai sus zisă datorie de la acei boieri care ţineau averile lui Barbul ban şi ale lui Drăghici. Iar ei au căzut şi s-au rugat la domnia mea, că să-i miluim domnia mea cu cît am plătit domnia mea datoria lui Barbul ban, ca să li se cheme şi cumpărate acele mai sus zise averi. Şi cu ceea ce a dobîndit boierul domniei mele, jupan Vlaicul clucer de la răposatul Vlad voievod, satele şi ţiganii mai sus zişi, împlineşte preţul de 13 500 aspri.

Şi iarăşi să le fie jumătate din vadul şi din moara de la Crîngure, pentru că a închinat jupaniţa Oancioane şi cu fiul ei Stoica, de a lor bunăvoie, ca să fie unul altuia doi fraţi.

Şi iarăşi să le fie sălaşele de ţigani, anume: Severin cu copiii săi şi Voina şi Belcio cu copiii săi şi Stepan cu cumnaţii săi, Caraguia şi Erha şi cu copiii săi, pentru că le sînt vechi şi drepţi ţigani şi dedină.

Şi iarăşi să le ⟨fie⟩ ţiganii: Danciul cu copiii săi şi Mircea cu copiii săi şi Radul cu copiii săi şi Voico cu copiii săi şi Culea cu copiii săi şi Radul şi Duca cu copiii săi şi Malcoci şi Guţul şu Lupşa şi Nicula cu copiii săi şi Grozea cu copiii săi şi Moia şi Bratul şi Bata şi Stan cu copiii săi şi Paraschiva cu copiii săi, căci au fost ai lui Barbul ban şi ai fratelui său Drăghici. Astfel, ei i-au pierdut cu hiclenie, iar jupanul Vlaicul clucer şi cu fraţii săi, iar ei i-au dobîndit cu dreaptă şi credincioasă slujbă pe acei ţigani de mai sus. Şi iarăşi să le fie un ţigan, anume Bica cu copiii săi, căci le este vechi şi drept ţigan.

Şi iarăşi să le fie jupanului Vlaicul clucerul şi fratelui său Mihnea şi Badea şi nepotului lor, Pătru, în Găvăneşti, care este pe apa Teleormanului, jumătate şi în ocina care este pe cîmpul numit la Clinei, jumătate, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi cumpărată de părintele lor, Baico[1], din zilele bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul, de la Leţea spătarul, pentru 2 000 aspri şi de la Gherghina pîrcălabul, pentru 100 de oi, însă mioare, care fac 1 200 aspri.

Însă fratele său Badea să aibă amestec în Găvăneştii de Jos tot şi cu tot hotarul şi la 2 sălaşe de ţigani, anume Bica şi cu copiii săi şi al doilea, pe care şi-l va alege. Iar nepotul lor Pătru să aibă a patra parte de peste toate satele şi ocinele mai sus zise şi un sălaş de ţigani din fiii lui Grozea ţiganul. Iar cînd nu se vor mai afla fii din jupanul Vlaicul clucerul şi din fratele său Mihnea, aceasta să nu dea Dumnezeu, atunci să fie toate averile, satele şi ţiganii ale fratelui lor Badea şi ale surorii lor Stanca şi ale nepotului lor Pătru, ca să fie trei fraţi.

Iar la satul Racoviţa să nu se amestece, ci, după moartea jupanului Vlaicul clucerul şi a lui Mihnea stolnicul, să fie Racoviţa jumătate şi cu moara, cît a fost partea jupanului Vlaicul toată, la mănăstirea de la Valea şi un sălaş de ţigani, anume Grozea cu copiii săi, însă fără acel mai sus scris al lui Pătru, căci au întocmit înşişi, jupanul Vlaicul clucer şi Mihnea stolnic, cu limba lor. Dar pînă ce vor fi vii, singuri să-şi cîrmuiască averile, satele şi ţiganii. Şi calul li l-am iertat domnia mea.

De aceea şi domnia mea le-am dat jupanului Vlaicul clucerul şi fratelui său jupanului Mihnea stolnicul şi Badei şi nepotului lor Pătru şi cu fiii lor, ca să le fie acestea toate mai sus scrise averi, sate şi ţigani de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va păzi şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va păzi şi nu va întări şi nu va înnoi, ci va strica şi va călca şi va batjocori acest hrisov al domniei mele, iar pe acela Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să-i fie potrivnică preacurata mamă a lui Dumnezeu la cumplita judecată şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu ceilalţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este în veci, amin.

---

[1] Aşa în text.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Şerban fost mare vornic şi jupan Vîlsan fost mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Staico al lui Pîrvan stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Ghiura al doilea logofăt.

Şi eu, Coresi scriitorul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna decembrie 29 zile, iar de la Adam anul curgător 7041 ⟨1532⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 366 (Valea, XVI/2).
Orig., perg. (67 × 50), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1911.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 115—118.

142

⟨1533⟩ ianuarie 10.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana vama Calafatului.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинь въсꙋи землє Ꙋггрѡвлахїюскою [землє], синь прѣдобраго и великаго Радѵла воивода. Дават господство ми сїю повєлєнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ нарицаємаго Тисмана, храмꙋжє и ѡбитѣли свѣтѣи прѣчистнѣ и прѣблагословѣнє владичицє нашои Богородици и приснодѣви Марїєа и чъстнаго и славнаго єѧ ꙋспєнїє, ꙗкожє да єст вама Калафатꙋлꙋи и да възимат ѡт коњ ѕ҃ аспри и ѡт вола аспри г҃ и ѡт кравє аспри в҃ и ѡт двє ѡвьцє а҃ аспрꙋ и ѡт двє ѡброачє пшєницꙋ в҃ аспри, ѡт сто крꙋшци аспри[1] г҃ и ѡт возєлницꙋ аспри і҃.

Сєго радї и господства ми имь дадох и нихто да нє смєєт да дръжєт ни єдно влас главꙋ, понєжє тога чєловєка зло кє патит ѡт господства ми. Ино да нѣст, по рєч господства ми.

Исправник, Гюра логофєт.

Пис гєнарїє і҃ дьни.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милѡстїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, hramul şi lăcaşul sfintei, preacuratei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoarea de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei uspenii, ca să-i

---

[1] Peste „аспри“ scris cu altă cerneală: „крꙋшєц“.

fie vama Calafatului şi să ia de cal, 6 aspri şi de bou, 3 aspri şi de vacă, 2 aspri şi de două oi, un aspru şi de două obroace de grîu, 2 aspri şi de o sută de bolovani <de sare>, 3 bolovani şi de butoi, 10 aspri.

De aceea şi domnia mea am dat şi nimeni să nu cuteze a opri nici cît un fir de păr din cap, pentru că acel om rău va păţi de la domnia mea. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ghiura logofăt.

Scris ianuarie 10 zile.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 367 (Tismana, XCI/32).
Orig. hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 595.
Datat din domnia lui Vlad Vintilă şi după Ghiura logofăt.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 118—119. Facs. *Ibidem*, 453.

143

1533 (7041) ianuarie 12, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Marea Lavră de la Athos un obroc anual de 10 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 1 000 aspri.

† Єлици дȣхѡм Божиемь водимии, сии сȣт сынове божии, рече божествнии апостолъ, емȣже въ слѣд текȣщїи иже правдѣ любители и блаженнии ѡн глас радованїе чаещии ȣслишати: „Приидѣте благословенїи ѡтца моего, насладȣите ȣ готованное вам царство ѡслȣженїе мирȣ, възалках бо се и да<с>те ми ꙗсте и възеждах и напоисте ме, наг и ѡдеасте ме, болен и въ темнице послȣжисте ми“. Єни ȣбо благимь благотворещим ȣслишати и ѡн глас въкȣпѣже и вънити въ радост господа своего. Такожде и грѣшниим ѡтсилаемиим въ ѡгнъ вѣчним, ꙗко не съхраншим заповѣд господиню, и ни ачна не напитавшиим, ни жеждȣща напоившиим ни нага не ѡдеавшиим, ни болнȣ или въ темници послȣжившиим. Єни ȣбо слишѫще ѡт дȣшевних потрѣба ȣбо ест не ѡлагаещи дьнь ѡт дьне или часом, аще бо и многими ѡбложени есми и тежкими грѣхи слишим благааго владїкȣ рекшаго ꙗко: „Не прїидох, рече, праведнии призвати, ни грѣшние на покаанїе“; и ни просто рече грѣшних, нѫ на покаанїе ꙗвѣ много ѡбрази сȣт: любов, правда, чьстота, пост, милостине и прочаа, благаа дѣла иже Богови ȣгодно сȣт, ꙗкоже и ѡбитѣли по мѣре многи сȣт добрии дѣл. <Єї>а ȣбо многаа слишал ѡт богодъхновеннаго Писанїе еже на ползȣ нам речена сȣт. Тѣмже ȣбо да си въсѣко тъщи есми благии дѣл, нѫ на многа....[1] владїчьнии възираем, ꙗко грѣшних радї прѣклоншаго....[2] съшедшаго и даже рабиа ѡбрази смѣрившаго, ꙗко да на грѣшних горѣ възведет и сино положенїе ȣдостоит. Вѣми ȣбо ꙗко къ въсѣми

---

[1] Loc rupt.
[2] Text ilizibil.

грѣшниим рꙋкꙋ простираєм ꙗрє ꙗко: „Нє хотє съмрьти грѣшномꙋ, нѫ ꙗко ѡбратити сє ємꙋ и живꙋ бити“.

Сиа ꙋбо ѡт божєствних Писанїє слишим и ѡбщаго владїко ꙋмилосрьдии ѡт нас грѣшниих, молим сє, и на блага дѣла ѡбратити наша срьдца и мисли. Видѣхом ꙋбо въ сиꙗ врѣмєна свѣтиє монастира и свѣщєнїє и царскиє црькви въ мнозєи нꙋжди, ꙗко благочьстивих и свѣтопочивших цариє и господаХъ ѡбсирѣвшиих и многиих къ кончѫномꙋ заповѣстию доспѣвшиих ради ꙋмалєнїє благочьстиє, ꙋви грѣх ради нашєхъ, наипачє ижє въ Свѣтѣи Горѣ Аѳѡнстѣи, пєриволи прѣчистиє Богоматєри сꙋщии монастири.

И сєго радї, сицє въчиниХом и ѡбєщаХом сє чьстномꙋ и царскомꙋ монастирꙋ рєкомомꙋ Вєликаꙗ Лаврaa, ижє єст глава въсєи Свѣтѣи Горѣ, идєжє лєжить чьстни мощи прѣподобнаго ѡтца нашєго Аѳанасиє Атонскаго, ꙗко прѣдвариши рѣхом, ѡт благочьстивиих цари и хтитори ѡбсирѣвшиих, сим въсє свѣтимь мѣстомь въ подрꙋчиє нєчьстивих и пошєдшимь и много ѡт них насилꙋємим ѡт православнаго ѡбичаа, ащє мошно ѡттрьгнꙋти, нѫ въсєвидєщии ѡко сим да възбранимь ѡт православиꙗжє въ съблюдєнии да ꙋкрѣпить.

Сєго радї и ми грѣшни сꙋщє, надєждꙋ радих раби Христови, азь ꙋбо, Ïѡ Владꙋ воивода, божиємь промислом ѡбрѣтаємии господинь Влашкою Зємли и съ богоданнєми чєдї, Мирча, видѣхом ѡт тєх вишє рєчєних странах въсточнихь си въсєчєстнии монаси дори къ западꙋ ꙋстрьмивши сє, ꙗко ащє гдє ѡт православни цариє и господамь възможно бꙋдє ѡбрѣсти сє къ помощии покрѣплєнїє свѣта монастира. Видѣхом, бо, ѡт благочьстивиих мꙋжии и господа къ таковомꙋ дѣлꙋ, тьщєщих сє въсє срьдно тѣмжє и ми єлико по силѣ потьщаХом сє ѡт Боговьрꙋчєнаго нам имѣнїє и сътвориХом ѡброк въсєчьстномꙋ храмꙋ свѣтого прѣподобнаго ѡтца нашєго Аѳанасиє Тонски, на въсє годинꙋ да приидєт братїє ѡт свѣтаго монастира да ѡднєсит ѡ ꙋ свѣти монастирь по хї҃ аспри и спєнзꙋ братиꙗм приХодєщїимь по ха҃ аспри. Сєи въчиниХом съи нашє хрисовꙋл, ꙋчєниХом, въ свѣти монастир послаХом да стоит; малажє книга єжє сътворєна єст, даю братиꙗмь ѡброка ради приносит.

Сєго ради, ѡтци свѣти, васжє молимь въсисвѣтилинє, чьстнии ѡчє єгꙋмєнє и съ въсєми богоносними свєщєници и старци, въсих єжє сꙋт въ свѣти монастирꙋ братиє, ащє єст бєз досаждєнїє свѣтини вашои, ꙗко да сє въ пишꙋ въ свѣтимь помѣникꙋ ꙋ свѣтоє проскомидию и родїтєли ми и азъ, Ïѡ Владꙋ воивода и чєда наших и ꙋ помѣникь съборно и да сє поєть єдин дьнь въ нєдєлѣ свѣтаꙗ литꙋргиє кьда ви хокєтє, съ прилєбком, а господство ми єликом ѡбѣщаХом дондєжє єсмо живот и въ Богоданоє нам власт, сиє да посиламо свѣтомꙋ мѣсто сємꙋ, рєкшими Вєлика Лаврaa.

По нашємжє ѡт здєшних прѣшєствиє, комꙋ върꙋчить господь Богь по нас бити владалцꙋ Влашкѡи Зємли, или ѡт чєди наших или ѡт сьродникь нашє или, по грѣсєхъ наших, ѡт ино плємєникꙋ, въсаки благочьстиви христиꙗнии, да ащє почєтєт и поновить и ꙋтврьдить и съхранит съи хрисовꙋл господства ми, господь Богь ижє въ троици славими, того господь Богь да почєтєть и ꙋтврьдить и съхранить и здє и въ бꙋдєщии вѣцѣ и да мꙋ єст помощница на страшнѣм и нєлицимѣрна сꙋд прѣчиста богомати и прѣподобнаго ѡтца нашєго Аѳанасиє Тонскаго и въси свѣти, єжє ѡт вѣка богоꙋгодившє. А ижє нє поновит, ни почтєть, нѫ въ забвєнїє ѡставить, да даст ѡтвѣть въ страшнии дьнь сꙋднии.

Тимнжє, ѡ нрѣчьста богомати и прѣподобнє ѡчє Ѧѳанасиє, прими ѡт нас, грѣшнїих и нєдостоиних свои раб сиє малоє приношєнїє, твоа бо ѡт твоих тєбє приносит, милостию бо сина твоєго и Бога нашєго и твоими прѣчьстими молитвами въса нам върȣчєнна сȣтъ. Тѣмжє, владичицє, милостивницѫ и застȣпницѫ бȣдї намъ на страшнѣм и вторѣмъ пришєствию сына твоєго и Бога нашєго, господа Їисуса Христа. Ємȣжє, съ ѡтцимъ слава и покланѣнї и съ прѣсвѣтимъ дȣхомь въ вѣки вѣком, амин.

Исправник, Џюра втораго логофєт.

И аз, Борѣ дніак, єжє написах въ славноє град Тръговищє, мѣсєца гєнарїє в҃ї дьни, въ лѣт ҂зма.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Cîţi se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceştia sînt fiii lui Dumnezeu, zice dumnezeiescul apostol, căruia călcîndu-i pe urmă cei iubitori de dreptate şi acel fericit glas al bucuriei s-au învrednicit a-l auzi: „Veniţi binecuvîntaţii tatălui meu, de moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la alcătuirea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc şi am însetat şi m-aţi adăpat, gol şi m-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi m-aţi slujit". Aceste bunătăţi deci şi acest glas să asculte cei care fac bine şi totodată să pătrundă în bucuria domnului lor. De asemenea şi păcătoşii trimişi în focul veşnic ⟨să audă⟩ că n-au păzit porunca domnului şi nici n-au hrănit pe cei flămînzi, nici pe cei însetaţi nu i-au adăpat, nici pe cei goi n-au îmbrăcat, nici bolnavului sau în temniţă au slujit. Acestea deci auzind despre cele sufleteşti, trebuie deci a nu amîna din zi în zi sau ceasul, căci deşi sîntem şi prin multe îngreunaţi şi prin grele păcate, auzim pe bunul stăpîn zicînd că: „N-am venit, zice, a chema pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă"; şi nu cuvinte zădarnice pentru cei păcătoşi, ci pentru pocăinţă sînt multe chipuri: dragostea, curăţenia, postul, milostenia şi altele, faptele bune care sînt plăcute lui Dumnezeu, ca şi lăcaşurile, după măsura faptelor bune, multe sînt. Acestea dar multe am auzit din Scriptura inspirată de Dumnezeu, căci spre folosul nostru sînt cele spuse. Pentru aceasta deci, ne-am grăbit spre faptele bune, ci la multe ...[1] ale stăpînului ne uităm, căci de cei păcătoşi s-a îndurat ...[1] s-a pogorît şi în chipul robului s-a smerit, ca pe noi păcătoşii în sus să ne ridice şi chiar jertfirea fiului n-a cruţat. Ştiind deci că întinde mîna către toţi cei păcătoşi, căci spune: „Nu vreau moartea păcătosului, ci ca să se îndrepte şi viu să fie".

Aceasta dar din sfînta Scriptură auzim şi stăpînului obştesc ne rugăm să se milostivească de noi păcătoşii şi spre faptele bune să întoarcă inimile şi gîndurile noastre. Văzînd deci în aceste vremuri sfintele mănăstiri şi sfinţitele şi împărăteştile biserici în multe lipsuri, căci au sărăcit de binecinstitorii şi sfînt răposaţii împăraţi şi domni şi multe într-o pustiire desăvîrşită au ajuns din pricina scăderii bunei cinstiri, aceasta din pricina păcatelor noastre, mai ales mănăstirii de la Sfîntul Munte al Athosului, grădina preacuratei maici a lui Dumnezeu.

Şi pentru aceasta, aşa am făcut şi ne-am făgăduit cinstitei şi împărăteştii mănăstiri, numite Marea Lavră, care este capul întregului Sfînt Munte, unde zac cinstitele moaşte ale preacuviosului părintelui nostru, Athanasie

---

[1] Loc rupt.

Atonianul, cum am spus, sărăcită de binecinstitorii împăraţi şi ctitori, toate aceste sfinte locuri au intrat în stăpînirea necredincioşilor şi au căzut şi pe mulţi dintre ei i-au chinuit pentru obiceiurile dreptcredincioase, ca să poată să-i desfacă de ele, însă atotvăzătorul ochi de aceasta, de păcate să-i ferească, în dreapta credinţă să-i întărească.

Pentru aceasta şi noi păcătoşi fiind, cu nădejdea de robi ai lui Hristos, eu deci, Io Vlad voievod, din cugetul lui Dumnezeu aflîndu-mă domn al Ţării Româneşti şi cu copilul meu dat de Dumnezeu, Mircea, am văzut despre aceste mai sus zise laturi, aceşti întrutotul curaţi monahi, care au pornit din răsărit pînă în apus, ca oriunde vor putea afla dreptcredincioşi împăraţi şi domni spre ajutorul şi întărirea sfintei mănăstiri. Văzînd deci binecinstitorii bărbaţi şi domni străduindu-se din toată inima către o atare faptă, de aceea şi noi, după putere ne-am străduit, din avutul încredinţat nouă de Dumnezeu şi am făcut obroc atotcinstitului hram al sfîntului, preacuviosului părintelui nostru Athanasie Atonianul, în fiecare an să vină fraţii de la sfînta mănăstire, să ducă în sfînta mănăstire cîte 10 000 aspri şi cheltuiala fraţilor care vor veni cîte 1 000 aspri. Iată şi am făcut acest al nostru hrisov, l-am făcut, l-am trimis să stea în sfînta mănăstire, cartea însă cea mică, ce este făcută, o dau fraţilor s-o aducă pentru obroc.

Pentru aceasta, sfinţi părinţi, atotluminate, cinstite părinte egumene şi cu toţi purtătorii de Dumnezeu preoţi şi călugări bătrîni, toţi care sînt în sfînta mănăstire fraţi, dacă vă este fără supărare sfinţiilor voastre, ca să scrie în sfîntul pomelnic în sfînta proscomidie şi pe părinţii mei şi pe mine, Io Vlad voievod şi pe copiii noştri şi în pomelnic sobornic şi să se cînte într-o zi pe săptămînă sfînta liturghie, cînd veţi voi, cu băutură, iar domnia mea cît am făgăduit, cît sînt în viaţă şi în puterea dată nouă de Dumnezeu, acestea să trimitem acestui sfînt loc, adică Marei Lavre.

După trecerea noastră din cele de aci, cui îi va îndredinţa domnul Dumnezeu să fie după noi stăpînitor al Ţării Româneşti sau dintre copiii noştri sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, orice binecinstitor creştin, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări şi va păzi acest hrisov al domniei mele, domnul Dumnezeu cel în troiţă slăvit, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească şi aici şi în veacul viitor şi să-i fie lui ajutoare la înfricoşata şi nefăţarnica judecată preacurata maică a domnului şi preacuviosul părintele nostru Athanasie Atonianul şi toţi sfinţii care din veac au plăcut lui Dumnezeu. Iar dacă nu va înnoi, nici va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea seamă la înfricoşata zi a judecăţii.

Pentru aceasta, o preacurată maică a domnului şi preacuvioase părinte Athanasie, primeşte de la noi, păcătoşii şi nevrednicii tăi robi, acest mic prinos, ale tale dintru ale tale, ţie îţi aducem prin mila fiului tău şi a Dumnezeului nostru şi prin ale tale preacurate rugăciuni toate ne sînt încredinţate. Pentru aceasta, stăpînă, fii milostivă şi mijlocitoare nouă la înfricoşata şi a doua venire a fiului tău şi a Dumnezeului nostru, domnului Iisus Hristos. Lui însă, cu tatăl mărire şi închinăciune şi cu preasfîntul duh în vecii vecilor, amin.

Ispravnic, Giura al doilea logofăt.

Şi eu, Borea diac, care am scris în mărita cetate Tîrgovişte, în luna ianuarie 12 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. Fotografii, XXVII/20.
Fotocopie după orig. la m-rea Lavra de la Athos.
Cu un rezumat în lb. franceză ibidem, ms. 4783, f. 1 şi 25.
Altă fotocopie la Muzeul de istorie a Muncipiului Bucureşti, 39.362.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 119—121.

144

1533 (7041) ianuarie 16, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte mai multor mănăstiri partea domnească din Bălţile Doamnei.

† Милостїю божїю, Їѡ Влада воивода и господинъ въсою земли Ѹгровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радȣла воевода. Даватъ господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтим монастирем зовемаго Мȣшетещи, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владїчице нашеи, Богородице и присно дѣви Марїе и честнои еи ȣспенїе и свѣтомȣ монастирȣ глаголеми Снѣгѡв, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣ владїчице нашеи, Богородице и присно дѣви Марїе и честнои еи въведенїе и свѣтомȣ монастирȣ нарицаемаго Нȣчетȣл, идеже ест храм свѣтаго и славнаго велико мȣченика и побѣдоносца Геѡргїе Кападокиискиe и свѣтомȣ монастирȣ зовеми Болинтин, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владїчице нашеи, Богородице и присно дѣви Марие и честнои еи благовѣщенїе и свѣтомȣ монастирȣ еже наречe се Стръмбȣл, идеже ест храм свѣтаго и прѣподобнаго ѡтца нашего архїерарха и чюдотворца Нѣколае Мариликиискиe, ꙗкоже да им сȣт блата що се зовет Госпождїина що ест бил господскј дел въса. И да сȣт кȣпно съ свѣта монастира ѡт Глъвъчѡв и съ свѣта монастирј ѡт Тȣтана, тере да се възимает въс доходѫк що ест ѡт нјд тае више речена блатȣ; али да ест свѣта монастира ѡт Мȣшетещи над една дел, а Снѣговȣл над дрȣга дел, а Нȣчетȣл над дрȣга дел, а Болинтинȣл паки над дрȣга де<л, а Стръмбȣл п>[1]аки над дрȣга дел, а Глъвъчовȣл <пјки>[1] над дрȣга дел, а Тȣтана п'кождере над дрȣга дел да си раздѣлѣет що ке бит доходѫк тое више речене блате братски, къждо над своих си дел.

Понеже господство ми видѣх книга покоинога Влада воивода и инием господарие прѣжде господство ми бивше, како сȣт биле сїе више речене свѣтие монастире помиловане и ȣкрѣплене със сїе више речена блата. Тако и господство ми такождере дадѡх и приложит сїа више реченна блата тем свѣтием монастирем еже сȣт више писане, ꙗко да ест въ покрѣпленїе свѣтим и божественим монастирам и братиꙗм живȣщи въ свѣтие монастирех въ пищȣ, а господство ми и родїтелием господства ми, въ вѣчное въспоминанїе. И них ѡт когоже непотѫкновенно, по ѡризмо господства ми.

---

[1] Loc rupt şi şters.

Сєжє и свєдєтєлиє поставлѣєт господство ми: жꙋпан Хамза вєлики бан Кралєвски и жꙋпан Дръгич вєлики дворник и жꙋпан Ѳєѡдѡр вєлики лѡгѡфєт и Радул вистиꙗр и Дръгич спатар и Данчюл пєхарник и Стаико комис и Винтилъ столник и Радул вєлики постєлник. Исправник, Гюра лѡгѡфєт.

И аз, Корєси, єжє напи<са>х въ настолни град Тръговищє, мѣсєца гєнарїє ѕ҃ї дьни, в лѣт ҂зма҃.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Muşeteşti, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi sfintei mănăstiri numite Sneagov, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei vovidenii şi sfintei mănăstiri numite Nucetul, unde este hramul sfîntului şi slăvitului, marelui mucenic şi purtător de biruinţi Gheorghe din Capadochia şi sfintei mănăstiri ce se cheamă Bolintin, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei blagoveştenii şi sfintei mănăstiri ce se cheamă Strîmbul, unde este hramul sfîntului şi preacuviosului părintelui nostru, arhierarhul şi făcătorul de minuni Nicolae din Mira Lichiei, ca să le fie bălţile ce se numesc ale Doamnei, ce a fost partea domnească toată. Şi să fie împreună cu sfînta mănăstire de la Glavaciov şi cu sfînta mănăstire de la Tutana, de să-şi ia tot venitul ce este de la aceste mai sus numite bălţi; însă să fie sfînta mănăstire de la Muşeteşti pe o parte, iar Sneagovul pe <altă parte, iar Nucetul pe altă parte, iar Bolintinu iarăşi pe altă parte, iar Strîmbul>[1] iarăşi pe altă parte, iar Glăvăciovul iarăşi pe altă parte, iar Tutana de asemeni pe altă parte şi să-şi împartă frăţeşte, fiecare pe partea sa, ce va fi venitul acelor mai sus zise bălţi.

Pentru că domnia mea am văzut cartea răposatului Vlad voievod şi ale altor domni, care au fost înainte de domnia mea, că au fost aceste mai sus numite sfinte mănăstiri miluite şi întărite cu aceste mai sus zise bălţi. Astfel şi domnia mea de asemenea am dat şi am dăruit aceste mai sus zise bălţi sfintelor mănăstiri, ce sînt mai sus scrise, ca să fie de întărire sfintelor şi dumnezeieştilor mănăstiri şi fraţilor care trăiesc în sfintele mănăstiri de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Danciul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

---

[1] Loc rupt.

Şi eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna ianuarie 16 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 368 (Seaca, VII/1).
Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete aplicată, căzută.
Alt orig. la Bibl. Acad., XX/105.
Cu o trad. din 1849; altă trad. ibidem, ms. 367, f. 16 v—17.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 121—2.

145

1533 (7041) ianuarie 26, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Dohiiar de la Athos un obroc anual de 3 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 400 aspri.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи, благочєстивїи и Христолюбиви, Їѡ Влада воивода, синъ вєликаго и добраго Радула воиводє, божиѡм милостїѡм и божиєм бл͠гїим произволєнием ѡбладаєщоми и господствоєщȣми въсєи зємли Ѹгровлахїиской єщєжє и запланинским странам Ꙗмлашȣ и Фагарашȣ хєрцєг. Благопроизволихомъ ѡт господа даннїим ни благими произволєнїємъ чистимъ сръдцємъ, ꙗко прославити прославлъшаго ни господа. Сє ȣбо въспомѣнȣвшє ꙗко мнози зємлїим и нєбєснаа приѡбрѣтошє ꙗко божєствєнаа Писанїє свєдєтєлствȣєт: ,,Коуплю творитє дондєжє тръг єст“. Сєго радї, порєвновахѡм ижє прєждє нас бившїим ижє зємна мирно прѣпроводишє и паки зємнаа зємли ѡставишє и къ нєбєснїимъ благїими прилєпишє сє.

Сєжє и ми зрѣщє и слишєщє въждєлєхом къ чєстномȣ монастирȣ рєкомаго Дѡхиꙗръ, храмȣжє и обитѣли свѣтих бєсплътних архїстратига Михаила понєжє прїидошє братїа ѡт свѣтого монастира и принєсошє писанїє и ѡбѣщанї. моєга родїтєлє Радула воивѡдє. Сєго радї, ѡтци свѣти ми видѣхом и принимихмо свѣтїи монастирȣ съ въсєм ȣсръдиєм и ѡбѣщахмо сє да сє назовємо хтитори свѣтомȣ монастирȣ съ прєжними свѣтопочєвших господа. И ȣчинихмо ѡброк свѣтомȣ монастирȣ, да прїидєт братиа ѡт свѣтого монастира ката годїнє на Въскрєсєнїє Христово, да оузимаєт ѡброк свѣтомȣ монастирȣ по ҂г҃ аспри и братиꙗм спєнзȣ, кромє ѡброка, по у҃ аспри. Тои сє ѡбєщахмо да дръжати нєпотъкнновєнно, да єст ѡброк свѣтомȣ монастирȣ, божєствним инокѡм на потрѣбȣ єлико єст нȣжда свѣтомȣ монастирȣ да сє покрєплѣх, намжє да єст въ вѣчноє въспоминанїє.

Сїє сє ѡбєщахмо доклє смо живи, ȣ господствȣ, давати; а по нас кого изберєт господъ Богъ бити господаръ Влашкои Зємли или ѡт нашєга сръдичнога плода или ѡт нашєх съродьники или ѡт инноплємєник, комȣ да Богъ благочєстиви, кто поновит и твръдит сїє хрисовȣл и твръдит ѡброк свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкожє єст здє въчинєно или ащє наставит дȣхъ свѣти єщє ѡт вишє приложити, то таковаго да помилȣєт господъ Богъ и оукрѣпит въ господствѣ єго и въ бъдєщїимъ вѣцє да даст ємȣ господъ Богъ полȣчити благим єжє ȣготова любъщїимъ єго єжє ѡ дєснжє прєдстоанїє господинъ да сподобит, амин.

Пис аз, многогрѣшнїи Богдан, еже ест въ мали дїацех, мѣсеца генарїе к҃ѕ дьни, и въ столни град Тръговище, ѡт Ядама текѹщаго, в лѣт ҳ҃з҃м҃а.

† Їѡ Влад воевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, Io Vlad voievod, fiul marelui şi bunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu bunăvoinţa lui Dumnezeu, domnind şi stăpînind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit cu bunăvoinţa dată nouă de domnul, cu inima curată, a proslăvi pe domnul cel ce m-a proslăvit. Iată dar, mi-am adus aminte că mulţi au ales cele cereşti pentru cele pămînteşti, precum şi sfînta Scriptură mărturiseşte: „Faceţi negustorie pînă este tîrgul". De aceea, am rîvnit către cei ce au fost înainte de noi, care cele pămînteşti cu pace le-au cîrmuit şi iarăşi pe cele pămînteşti pămîntului le-au lăsat şi către cele cereşti prin cele bune s-au alăturat.

Acestea văzînd şi auzind şi noi, am dorit către cinstita mănăstire numită Dohiiar, hramul şi lăcaşul sfîntului fără de trup arhanghelul Mihail, pentru că au venit fraţii de la sfînta mănăstire şi au adus scrisoarea şi făgăduinţa părintelui meu Radul voievod. De aceea, sfinţi părinţi, am văzut şi am primit sfînta mănăstire cu toată osîrdia şi am făgăduit a ne numi ctitor al sfintei mănăstiri cu cei de mai înainte sfînträposaţi domni. Şi am făcut un obroc sfintei mănăstiri, ca să vină fraţii de la sfînta mănăstire în fiecare an la Învierea lui Hristos, să ia obrocul sfintei mănăstiri, cîte 3 000 aspri şi fraţilor, cheltuială, în afară de obroc, cîte 400 aspri. Aceasta am făgăduit a ţine neatins să fie obroc sfintei mănăstiri, dumnezeieştilor călugări de trebuinţă, cîte ste nevoia sfintei mănăstiri, ca să se întărească, iar nouă să ne fie de veşnică pomenire.

Aceasta am făgăduit a da, cît vom fi în viaţă, în domnie; iar după noi, pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii noastre sau din rudele noastre sau din alt neam, cărui binecinstitor îi va da Dumnezeu, cel care va înnoi şi va întări acest hrisov şi va întări obrocul sfintei mănăstiri, după cum s-a făcut aici, sau dacă îl va îndemna sfîntul duh încă mai mult a adăuga, pe unul ca acela să-l miluiască domnul Dumnezeu şi să-l întărească în domnia lui şi în veacurile viitoare să-i dea domnul Dumnezeu să primească fericirea ce e pregătită celor ce-l iubesc pe el şi locul de-a dreapta domnului să cîştige, amin.

Am scris eu, mult păcătosul Bogdan, care este între diecii cei mici, luna ianuarie 26 zile şi în cetatea de scaun Tîrgovişte, de la Adam curgători, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 369 (Slobozia, I/3).
Orig., perg. (40 × 36), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1911.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 122—123.

1533 (7041) februarie 2, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş satele Prăvălenii şi Iaşii, în urma unei judecăţi.

† Милостию божию, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои землє Ѹггро-влахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Аргиш, идєже єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчицє нашои Богородїцє и присно дѣви Марїє и чьстноєю ꙋспєнїє, ꙗкоже да мꙋ єст <села> на имє Пръвълѣнїи въси, съ въсом хотаром и Ꙗшїи въси, съ въсом хотаром, понєжє сꙋт старах и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Аргиш.

А потом, ѡт врѣмє єжє сътвори Бъсърабє воєвода свѣтаа Митрополїє ꙋ Търговищє, а господство ємꙋ покꙋпи половино ѡт Бънєщии ѡт Рꙋга ѡт Щєфан питар, за ҂к҃ аспри. А ѡт дрꙋга половина ѡт Бънєщи биѡ єст ѡстала пръдалика тєрє єст биѡ пръдалика и господска. Тако господство ємꙋ помилова свѣтаа Митрополїє със Бънєщїи със въсих, а свѣтаа монастирꙋ ѡт Аргиш да си дръжєт Ꙗшїи и Пръвълѣнїи въси, да сꙋт сєла радї сєла.

А потом, при дни Радула воєвода, прїидє Радул Мандєв прєд нєговꙋ господство, тєрє сє ꙋтъкми със ѡтцъ владїка Єларишн, тєрє дадє Радул Мандєв свѣтѣи Митрополїєв Власънєщїи въси, а владїка Єларїѡна, ѡн дадє Радулѡв Мандєв Бънєщїи въси, тєрє минишє сєло радї сєло, али ѡт нихнꙋ добромволю.

А потом, къда би при дьни Моиси воєвода, а Радул Мандєв ꙋзє бєз сꙋдищє и бєз правдꙋ, със силом и Власънєщии и Бънєщии. А гoподство ми сꙋдих и глєдах съ въси чьститими болѣри <господство ми. И п>[1]рочєтах господство ми книгꙋ Радула воєвода за тъкмєжїє и дадох и господство ми свѣтѣи Митрополїє, како да си дръжєт Власънєщии, а свѣтаа монастир ѡт Аргиш да дръжєт Пръвълѣнїи и Ꙗшїи, ꙗкоже да им єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когожє нєпотъкновєнно, по рєч господства ми.

И єщєжє и заклинанїє поставлѣєм господство ми како по съмръти господства ми, кого избєрєт господъ Богъ бити господаръ Влашкои Землє да ащє почєтєт и ꙋтвръдит сїю книгꙋ господства ми, да га съхранитъ господъ Богъ и полоѵат въ господствѣ єго; ащєли нє почєтєт и <нє> ꙋтвръдит того господь Богъ да имат частиє съ Їꙋдєѡм и съ Арїѡм и съинѣми їꙋдєи.

Сєжє и свєдѣтєлїє: жꙋпан Драгич вєлики дворник и жꙋпан Тꙋдор вєлики логофєт и жꙋпан Хамза вєлики бан и жꙋпан [и жꙋпан] Шєрбан дворник и жꙋпан Власан логофєт и Радул вистїар и Драгич спатар и Радул пєхарник и Станико комис и Винтилъ столник и Радул Пашадїꙗ вєлики постєлник. Исправник, Гюра логофєт.

И аз, Сѡпрѣ граматик, исписах въ настолни град Търговищє, мѣсєца фєврꙋарїє в҃ дьни, ѡт Адама тєкꙋщи, въ лѣт ҂з҃м҃а.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїꙗ божїꙗ господинъ.

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei, şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei adormiri, ca să-i fie ⟨satele⟩ anume: Prăvălenii toţi, cu tot hotarul şi Iaşii toţi, cu tot hotarul, pentru că sînt vechi şi drepte ocine şi dedine ale sfintei mănăstiri de la Argeş.

Iar apoi, din vremea cînd a făcut Basarab voievod sfînta Mitropolie de la Tîrgovişte, iar domnia lui a cumpărat jumătate din Bâneştii de la Ruia de la Ştefan pitar, pentru 20.000 aspri, iar cealaltă jumătate din Băneşti a rămas prădalică, de a fost prădalică şi domnească. Astfel, domnia lui a miluit sfînta Mitropolie cu Băneştii toţi, iar sfînta mănăstire de la Argeş să ţină Iaşii şi Prăvălenii toţi, să fie sate pentru sate.

Iar apoi, în zilele lui Radul voievod, a venit Radul al lui Mandea înaintea domniei sale, de s-a întocmit cu părintele vlădica Elarion, de a dat Radul al lui Mandea sfintei Mitropolii Vîlsăneştii toţi, iar vlădica Elarion, el a dat lui Radul a lui Mandea Băneştii toţi, de au schimbat sat pentru sat, însă de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Moisi voievod, iar Radul al lui Mandea a luat fără judecată şi fără dreptate, cu sila şi Vîlsăneştii şi Băneştii. Iar domnia mea am judecat şi am cercetat cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele şi am citit domnia mea cartea lui Radul voievod de întocmire şi am dat şi domnia mea sfintei Mitropolii ca să-şi ţină Vîlsăneştii, iar sfînta mănăstire de la Argeş să ţină Prăvălenii şi Iaşii, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Încă şi blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, dacă va cinsti şi va întări această carte a domniei mele, să-l păzească domnul Dumnezeu şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări, aceluia domnul Dumnezeu ⟨să-i dea⟩ să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei.

Iată şi martori: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Hamza mare ban şi jupan Şerban vornic şi jupan Vîlsan logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul Paşadia mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu, Oprea grămătic, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna februarie 2 zile, de la Adam cursul, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 370 (Ep. Argeş, II/4).
Orig., hîrtie (21,5 × 31,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1796; alte traduceri ibidem, mss. 168, f. 21 şi 708, f. 341v—342.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 123—4. Facs. *Ibidem*, 454.

1533 (7041) februarie 2, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş două sălaşe de ţigani, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божиєю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Ꙗргиш, ꙗкоже да мȣ єст челѣди ацигании, на име Зогорѣн сьс децам си и Кръстїꙗн съ децам си, понеже мȣ єст старах и прави и дани ѡт Бъсарабе воєвода свѣтомȣ монастирȣ ѡт Ꙗргиш. А потом, има ѡтцȣ єгȣмен ѡт Ꙗргиш съпренїє [пренїє] пред господства ми със єгȣменȣ ѡт Дѣл и тако сепреше єгȣмен ѡт Дѣл како сїи више речени ацигани ѡни сȣт монастирев ѡт Дѣл. А господство ми сȣдих и гледах съ въси чьститими болѣри господства ми и ѡбрѣтох господство ми како сї више речени ацигании, а ѡни сȣт свѣтѣи монастирȣ ѡт Ꙗргиш миловали ѡт Бъсърабе воєводе, а свѣтаа монастирȣ ни єдно не имат, нȣ ѡста єгȣмен ѡт Дел ѡт закон ѡт пред господства ми. А потом, ѡни се съмирише ѡт пред господства ми.

Єего радї дадох господство ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Ꙗргиш, ꙗкоже да мȣ єст сїи више речени ацигании въ ѡчи:ıȣ и въ ѡхабȣ и ни ѡт к<ого>[1]же <непо>[1]тъкновенно, по реч господства ми.

Єеже и сведетел<їє>[1] жȣпан Драгичи велики дворник и жȣпан Тȣдор велики логофет и жȣпан Хамза велики бан и жȣпан Шербан дворник и жȣпан Влъсан логофет и Радꙋл вистиꙗр и Драгич спатар и Радꙋл пехарник и Єтанко комис и Винтилъ столник и Радꙋл Пашадїꙗ велики постелник. Исправник, Гюра логофет.

Пис аз, Ѡпрѣ, ȣ Тръговище, февρȣарїє в҃ дьни, вь лѣт ҂зм҃а.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ Божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Argeş, ca să-i fie sălaşele de ţigani, anume Zogorean cu copiii săi şi Cîrstian cu copiii săi, pentru că îi sînt vechi şi drepte şi dăruite de Basarab voievod sfintei mănăstiri de la Argeş. Iar apoi, a avut pîră părintele egumen de la Argeş înaintea domniei mele cu egumenul de la Dealul şi astfel pîra egumenul de la Dealul că aceşti mai sus-zişi ţigani sînt ai mănăstirii de la Deal. Iar domnia mea am judecat şi am cercetat cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele şi am aflat domnia mea că aceşti mai sus-zişi ţigani ei sînt ai sfintei mănăstiri de la Argeş miluiţi de Basarab voievod, iar sfînta mănăstire n-a avut nici unul, ci a rămas egumenul de la Dealul de lege dinaintea domniei mele. Iar după aceea, ei s-au împăcat dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri de la Argeş ca să-i fie aceşti ţigani mai sus-zişi de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Draghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Hamza mare ban şi jupan Şerban vornic şi jupan Vîlsan logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul Paşadia mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Am scris eu, Oprea, în Tîrgovişte, februarie 2 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 371 (Ep. Argeş, LXIX quatuor/2).
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 124—125.

148

1533 (7041) februarie 7, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte mai multora ocină în Breţculeşti, în urma unor judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Влада воивода и господинъ въсою земли Ѹггровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Влада[1] воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми слꙋзем господства ми, на имє: Корнѣ и Дръгич и Ꙗлбꙋл и Мирча и Кръстѣ и съ них синови, єлици им Богъ припꙋстит, ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ ꙋ Брєцкꙋлєщї, варє єлика єст бил ѡчинꙋ дѣдꙋ им Брєцков, въса, съ въсѡм хотарѡм, понєжє им єст стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, ѡни имашє съпрєнїє прєд господства ми със Станчюл ѡт Мърчещи, радї половино ѡт сїа вишє рєчєна ѡчинꙋ. А господство ми ꙋ тєм глєдах и сꙋдих съ чьститими правитєлиє господства ми и дадох господство ми Корнєи и Драгичю и Ꙗлбꙋлꙋ и Мирчє и Кръстєи закон, к҃д болѣри, да заклєт како им єст стара и права ѡчинꙋ, дѣдїнꙋ. Тако, ѡни донєсѡшє тєи к҃д болѣри и заклєшє ѡт прєд господства ми, Станчюл ѡт Мърчещи и съ братиꙗм, на имє Спицѣлє и Дан и Шєрб и Ѹрсилъ, ѡни ѡсташє ѡт закона ѡт прєд господства ми.

А потом, жꙋпан Лъꙋдат ключар и жꙋпан Трифа вистиꙗр и Станчюл съ братиꙗм си, ѡни паки прєшє прєд господства ми како Корнѣ и Дръгич и Ꙗлбꙋл и Мирча и Кръстѣ, ѡни нє сꙋт донєсили тєи к҃д болѣри прєд господства ми и нє сꙋт заклєли. А господство ми ꙋ тєм паки рєчє Корнєи съ братиꙗм си да донєсит и втори рєд тєи к҃д болѣри. Тако, ѡни паки их донєсошє и втори рєд и заклєшє ѡт прєд господства ми, а жꙋпан Лъꙋдат ключар и жꙋпан Трифа вистиꙗр и Станчюл съ братиꙗм си, ѡни паки ѡсташє и втори рєд ѡт прєд господства ми.

Сєго радї, господство ми дадѡх Корнєи и Дръгич и Ꙗлбꙋлꙋ и Мирчєи, и Кръстєи, ꙗкожє да им єст ꙋ Брєцкꙋлєщи ѡчинꙋ дєдꙋ им Брєцков въса, въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчєтом им. И въ них прѣдалика да нѣст, нȣ да єст ѡставшим им. И них ѡт когожє нєпотѫкновєно, по рєч господства ми.

---

[1] În loc de: Радꙋл.

Сєжє и свєдєтєлиє поставлѣєт господство ми: жȣпан Хамза вєлики бан Кралєвски и жȣпан Дръгич вєлики дворник и жȣпан Ѳєѡдѡр вєлики логофєт и жȣпан Шєрбан бившє вєлики логофєт[1] и жȣпан Влъсан бившє вєлики логофєт и Радѹл вистиıар и Дръгич спатар и Данчюл пєхарник и Станко комис и Винтилъ столчик и Радѹл вєлики постєлник. Исправник Влъсан бившє вєлики логофєт.

И аз, Корєси, єжє написах въ настолни град Тръговищє, мѣсєца фєврȣаріє з҃ дьни, в лѣт ҂зма҃.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Vlad[2] voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, anume: Cornea şi Drăghici şi Albul şi Mircea şi Cîrstea şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Breţculeşti, oricît a fost ocina bunicului lor Breţco, toată, cu tot hotarul, pentru că le este lor veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Şi după aceea, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Stanciul din Mărceşti pentru jumătate din această mai sus-zisă ocină. Iar domnia mea întru aceea am cercetat şi am judecat, cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Cornea şi lui Drăghici şi lui Albul şi lui Mircea şi lui Cîrstea lege 24 boieri, să jure că le este veche şi dreaptă ocină, dedină. Astfel, ei au adus pe acei 24 boieri şi au jurat înaintea domniei mele, iar Stanciu din Mărceşti şi cu fraţii, anume Spiţelea şi Dan şi Şerbu şi Ursilă, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Şi după aceea, jupan Lăudat clucer şi jupan Trifa vistier şi Stanciul cu fraţii săi, ei iarăşi au pîrît înaintea domniei mele că Cornea şi Drăghici şi Albul şi Mircea şi Cîrstea, ei nu au adus pe acei 24 boieri înaintea domniei mele şi nu au jurat. Iar domnia mea, întru aceea, iarăşi am zis lui Cornea cu fraţii săi să aducă pentru a doua oară pe acei 24 boieri. Astfel, ei iarăşi i-au adus pentru a doua oară şi au jurat dinaintea domniei mele, iar jupan Lăudat clucer şi jupan Trifa vistier şi Stanciul cu fraţii săi, ei iarăşi au rămas şi în al doilea rînd dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am dat lui Cornea şi lui Drăghici şi lui Albul şi lui Mircea şi lui Cîrstea, să le fie lor la Breţculeşti toată ocina bunicului lor Breţco, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost mare logofăt[3] şi jupan Vîlsan fort mare logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Danciul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Vîlsan fost mare logofăt.

---

[1] În loc de: дворник

[2] În loc de: „Radu“

[3] În loc de: „fost mare vornic“.

Şi eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna februarie 7 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 372 (Nucet II/8—9).
Orig., perg. (25 × 40), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1741 şi un facsimil; altă trad. ibidem, ms. 457, f. 75v—76.
EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 125—126.

149

1533 (7041) februarie 12, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Bistrița morile de pe Rîul Doamnei, în urma mai multor judecăți.

† Милостїю божїю, Їѡ Влада воивода и господинъ въсою Земли Ѹггрровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомȣ монастирȣ зовемаго Бистрицȣ, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владїчїце нашеи Богородице и приснодѣви Марїе и честнои еи ȣспенїе, ꙗкоже да мȣ ест водънице еже сȣт но Рѣкȣ Госпождев, код крънгȣ и със место елико ест, ѡт тополе до тополе, понеже мȣ ест бил стара и права ѡчинȣ, дѣдїнȣ, ещеже ѡт при дьни Хȣбави Радȣꙋа воивода, понеже сȣт биле достижене и добивали ѡт жȣпана Кръжеȣ вистиꙗр ѡт више речено Радꙋла воивода, слȣжбȣ радї еже мȣ ест бил послȣжил.

А по съмръти жȣпанȣ Кръжеȣ вистиꙗрȣ, а тои више реченно брод за водъницȣ, ѡн ест бил стоꙗл пȣсто и затиснен. А ѡт врѣме еже ест запȣстел тои брод за водънице, а мегиꙗши ѡт Мичещї, ѡни сȣт притиснȣли сїа ѡчинȣ. А потом, Мичещїи, ѡни сȣт поклонили съи брод за водънице жȣпанȣ Пръвȣлȣ дворникȣ ѡт своиѡм добром, волиѡм, при дьни Влада воивода Калȣгера. Тако жȣпан Пръвȣл дворник, ѡн ест ȣложил едно сȣдство със милость господина си, тере ест ȣчинил тои ꙗз све със мотике и съ коритами и ȣчинил си ест и водънице и дръжал ех ест жȣпан Пръвȣл дворник сїе водънице докле ест бил жив жȣпан Пръвȣл дворник, ѡн ест дръжал съи брод и съ водънице, а Мичещїи, ѡни си сȣт дръжали ѡчинȣ.

А потом, къда би при дьни Стари Радȣла воивода, синь Влада воивода Калȣгера, а жȣпаница Кръжеоане преше пред негова господства како ест бил сїе више речена ѡчинꙋ притиснена ѡт мегиꙗши ѡт Мичещї. Тако донесил ест Кръжеѡане ві҃ болѣри и заклеше ѡт пред више речени Радꙋла воивода със теи ві҃ болѣри, тере си извадї елика мȣ ест бил неини ѡчинȣ; али ест бил и съи више речени брод за водънице ȣ тае ѡчинꙋ. Тако жȣпаница Кръжеѡане не въсхотѣ [не въсхотѣ] ни како да прѣти или да ȣзимат съи брод за водънице, нȣ сам ѡт неинои добром волиѡм даде съи више речено брод за водънице свѣтомȣ монастирȣ ѡт Бистрицȣ. И записа се въ свѣти помѣникох въ свѣтою проскомидие.

А потом, къда би при дьни Владȣца воивода, а жȣпан Ѡанча ѡт Батю ѡн покȣпи ѡт жȣпаница Кръжеѡане елика ест бил неинои дел ѡт ѡчинȣ ѡт Мичещи, али

без съи више речено брод за водънице, за т҃ аспри. Тако жȣпан Ѡанча ѡт Батю, ѡн си ест дръжал ѡчинȣ, а калȣгери, ѡни сȣт дръжали водънице ȣ мир и слободни.

А потом паки, къда би при дьни Младї Радꙋла воивода, а жȣпан Ѡанча ѡт Батю, ѡн паки преше како да ȣзимат сїе више речене водънице ѡт калȣгери и ȣзел ест в҃ї болѣри да мȣ гледат редȣ тамȣ местȣ, а болѣри и мегиꙗши никакоже не дадоше емȣ, нȣ дадоше паки свѣтомȣ монастирȣ.

А потом паки къда би при дьни Влада воивода, синъ Владȣцев воиводȣ, а жȣпан Влаикȣл ключар, ѡн ȣзе сїе више речене водънице ѡт калȣгери със силом и без сȣдище и не стоꙗл ест лице със калȣгери. И дръжали ех ест дори съда, при дьни господства ми.

А жȣпан Влъсан логофет и калȣгери, ѡни прїидоше пред господства ми тере преше како ест ȣзел Влаикȣл ключар сїе више речене водънице съ силѡм и без ни една сȣдище. А жȣпан Влаикȣл ключар такождере преше како сȣт сїе више речене воденице немȣ старе и праве ѡчине; и извадї Влаикȣл ключар и книге за покȣпенїе. А калȣгери книге не имаше, понеже ех сȣт загȣбили къда сȣт плѣнили ȣгри монастира и посѣцили сȣт и калȣгери, тогда сȣт загинȣли и книге. Тако господство ми ȣ тем гледах и сȣдих съ честитими правителие господства ми и дадох господство ми жȣпанȣ Влъсанȣ логофетȣ и калȣгерѡм закон в҃ї болѣри, да им гледат редȣ по правдȣ али тамо, ȣ место. Тако теизи в҃ї болѣри и със хотарника, жȣпан Радꙋл логофет, ѡни гледаше и ѡбрѣтоше како ест бил поклонен съи више речено брод за водънице ѡт жȣпаница Кръжешане свѣтомȣ монастирȣ; тако и ѡни еще дадоше свѣтомȣ монастирȣ, а Влаикȣл кȣючар, ѡн паки не вѣсхотѣ да ѡставит како дадоше теизи в҃ї болѣри ѡт пред господства ми свѣтомȣ монастирȣ, нȣ преше како да ȣзимат и ѡн закон да заклет. А жȣпан Влъсан логофет и калȣгери, ѡни не дадоше емȣ закон, почто радї дръжаше Влаикȣл ключар водънице, нȣ паки ȣзе жȣпан Влъсан логофет и калȣгери закон и втори ред све велици болѣри, на име: Дръгич велики дворник и Тȣдор велики логофет и Дръгич велики спатар и Бадѣ Ꙗз и Станко комис и Џюра логофет и Лъȣдат ключар и Стоика Козлѣч дворник и Дȣма дворник и Стан дворник и Могош сȣлџар. Тако теи в҃ї болѣри, ѡни паки гледаше по правдȣ и по законȣ и ѡбрѣтоше жȣпаница Кръжешане писана въ свѣти помѣникох и ни един ѡт них не смѣ прикоснъти се своꙗ рȣкȣ извадїти съи више речено имена жȣпанице Кръжешане, еже рече се по калȣгерство имена Магдалина ѡт свѣти помѣникох. Такождере и господство ми кȣпно със ѡтцъ владїка Митрофан и със сїе више речени болѣри и и съ дрȣзи въси болѣри господства ми не смѣхмо извадїти съи више речено имена ѡт свѣти помѣникох, нȣ ѡставихмо съи више речено имена да се помѣнȣет въ свѣтою проскомидие и да сȣт сїе више речене водънице свѣтомȣ монастирȣ. Тако Влаикȣл ключар ѡста ѡт закона ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох свѣтомȣ монастирȣ ꙗкоже да мȣ ест сїе више речене водьнице въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и них ѡт когоже непотъкновене въ вѣки, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господство ми: жȣпач Хамза велики бан Кралевски и жȣпан Дръгич великн дворник и жȣпан Ѳеѡдѡр велики логофет и жȣпан Шербан бивше велики дворник и Радꙋл вистїꙗр и Дръгич спатар и Данчюл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Радꙋл велики постелник.
Исправник, Дѣтко постелник.

И аз, Кореси, еже написах въ настолни град Тръговище, мѣсеца февруар ві҃ дьни, въ лѣт ҂ꙁ҃ма.

† Їѡ Влада воевода, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri, anume Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoarea de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie morile ce sînt pe Rîul Doamnei, lîngă crîng şi cu locul cît este, din plopi pînă în plopi, pentru că i-a fost veche şi dreaptă ocină, dedină, încă din zilele lui Radul voievod cel Frumos, pentru că au fost cîştigate şi dobîndite de jupan Cîrjeu vistier de la mai sus zisul Radul voievod, pentru slujba ce i-a slujit.

Iar după moartea jupanului Cîrjeu vistier, iar acest mai sus amintit vad de mori, el a stat pustiu şi astupat. Iar din vremea în care a fost părăsit acel vad de mori, iar megiaşii din Miceşti, ei au cotropit această ocină. Şi după aceea, Miceştii, ei au închinat acest vad de mori jupanului Pîrvul vornic de bunăvoia lor, în zilele lui Vlad voievod Călugărul. Astfel, jupan Pîrvul vornic, el a pus un judeţ cu mila domnului său, de a făcut acel iaz tot cu sapele şi cu cazmalele şi şi-a făcut şi mori şi le-a ţinut jupan Pîrvul vornic aceste mori, cît timp a fost viu jupan Pîrvul vornic, el a ţinut acest vad şi cu morile, iar Miceştii, ei au ţinut ocina.

Şi după aceea, cînd a fost în zilele lui Radul voievod cel Bătrîn, fiul lui Vlad voievod Călugărul şi jupaniţa Cîrjeoane a pîrît înaintea domniei sale că a fost această mai sus zisă moşie cotropită de megiaşii din Miceşti. Astfel, a adus Cîrjeoane 12 boieri şi a jurat înaintea mai sus zisului Radul voievod cu acei 12 boieri, de şi-a scos cîtă a fost ocina ei, însă a fost şi acest mai sus zis vad de mori în această ocină. Astfel, jupaniţa Cîrjeoane nu a vrut nicidecum să primească sau să ia acest vad de mori, ci singură, de bunăvoia ei, a dat acest mai sus zis vad de mori sfintei mănăstiri de la Bistriţa. Şi s-a scris în sfîntul pomelnic, la sfînta proscomidie.

Şi după aceea, cînd a fost în zilele lui Vlăduţ voievod, iar jupan Oancea din Batiu, el a cumpărat de la jupaniţa Cîrjeoane cît a fost partea ei de ocină din Miceşti, însă fără acest mai sus zis vad de mori, pentru 300 aspri. Astfel jupan Oancea din Batiu, el şi-a ţinut ocina, iar călugării, ei au ţinut morile în pace şi slobozi.

Şi după aceea, iarăşi, cînd a fost în zilele lui Radul voievod cel Tînăr şi jupan Oancea din Batiu, el iarăşi s-a judecat ca să ia aceste mai sus zise mori de la călugări şi a luat 12 boieri, ca să-i cerceteze rîndul, acolo la faţa locului; iar boierii şi megieşii nicicum nu le-au dat lui, ci le-au dat iarăşi sfintei mănăstiri.

Şi după aceea, iarăşi cînd a fost în zilele lui Vlad voievod, fiul lui Vlăduţ voievod, iar jupan Vlaicul clucer, el a luat aceste mai sus zise mori de la călugări cu sila şi fără judecată şi n-a stat de faţă cu călugării. Şi le-a ţinut pînă acum, în zilele domniei mele.

Iar jupan Vîlsan logofăt şi călugării, ei au venit înaintea domniei mele, de au pîrît că a luat Vlaicul clucer aceste mai sus zise mori cu sila şi fără nici o judecată. Iar jupan Vlaicul clucer de asemenea a pîrît că sînt aceste mai sus zise mori ale lui vechi şi drepte ocine; şi a scos Vlaicul clucer şi cărţi de cumpărătoare. Iar călugării cărţi nu au avut, pentru că le-au pierdut, cînd au jefuit ungurii mănăstirea şi au tăiat şi pe călugări, atunci au pierit şi cărţile. Astfel, domnia mea la aceasta am cercetat şi am judecat, cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea jupanului Vîlsan logofătul şi călugărilor lege, 12 boieri, să le cerceteze rîndul după dreptate, însă acolo la faţa locului. Aşa, aceşti 12 boieri şi cu hotarnicul, jupan Radul logofătul, ei au cerut şi au aflat că a fost închinat acest mai sus zis vad de mori de jupaniţa Cîrjeoane sfintei mănăstiri; astfel şi ei încă l-au dat sfintei mănăstiri.

Iar Vlaicul clucer, el iarăşi n-a vrut să lase cum au dat aceşti 12 boieri înaintea domniei mele sfintei mănăstiri, ci a pîrît, ca să ia şi el lege să jure. Iar jupan Vîlsan logofăt şi călugării, ei nu i-au dat lui lege, pentru că ţinea Vlaicul clucer morile, ci iarăşi a luat jupan Vîlsan logofăt şi călugării lege în al doilea rînd, toţi boierii mari, anume: Drăghici mare vornic şi Tudor mare logofăt şi Drăghici mare spătar şi Badea Aiaz şi Staico comis şi Giura logofăt şi Lăudat clucer şi Stoica Cozleci vornic şi Duma vornic şi Stan vornic şi Mogoş sluger. Astfel, aceşti 12 boieri, ei iarăşi au cercetat după dreptate şi după lege şi au aflat pe jupaniţa Cîrjeoane scrisă în sfîntul pomelnic şi nici unul dintre ei nu a îndrăznit a atinge cu mîna lui pentru a scoate acest mai sus zis nume al jupaniţei Cîrjeoane, ce şi-a zis pe călugărie numele Magdalina, din sfîntul pomelnic. Aşijderea şi domnia mea împreună cu părintele vlădica Mitrofan şi cu aceşti mai sus zişi boieri şi şi cu toţi ceilalţi boieri ai domniei mele, n-am putut scoate acest mai sus zis nume din sfîntul pomelnic, ci am lăsat acest mai sus zis nume să se pomenească la sfînta proscomodie şi să fie aceste mai sus zise mori ale sfintei mănăstiri. Astfel Vlaicul clucerul a rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie ei aceste mai sus zise mori de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins în veci, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost mare vornic şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Danciul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Detco postelnic.

Şi eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna februarie 12 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 373 (Bistriţa, XLVI/2).
Orig., perg. (31 × 49), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 595v—596 şi 202, f. 388—390.
EDIŢII. Slav şi trad. Nicolaescu, *Doc. sl. rom.*, 255—264. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 126—128.

1533 (7041) martie 18, Bucureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Lăudat clucer şi soţiei sale Voica jumătate din Runcu, cu mori şi vii.

† Милостїѡм божїѡм, Їѡ Влад воєвода и господинъ въс[с]ои земли Ѹгровлахїискои, синь добраго и великаго Радꙋл воивода. Дават господство ми сїє повелѣние господства ми жꙋпанȣ Киртопȣ портарȣ ꙗкоже да мȣ єст ȣ Рȣнкꙋ ѡт преко Ѡлтȣ половинȣ съ въсом хотаром, понеже мȣ єст стара и права ѡчинȣ и дѣдина.

А потом, прїиде жȣпан Киртоп портар пред господство ми тере си даде сестрȣ ємȣ жȣпанице Воике прекиє сам жꙋпан Киртоп ѡт своѭ доброволѭ. А жȣпан Лъȣдат велики ключар и жȣпаницꙗ ємȣ Воика подарова єго със єдин тȣрскаго конѣ ѡсеꙗлан и ȣбоздан и със єдин ѡблѣч свитȣ и със єдна ложицȣ сребръна за с҃ аспре.

Сего радї дадох и господство ми жȣпанȣ Лъȣдатȣ великомȣ ключарȣ и жȣпанице ємȣ Воике и съ них синове єлици им Богь прѣпꙋстит, ꙗко да им єст ȣ Рȣнкꙋ половинȣ съ воденице и съ винограде и съ въсоим хотаром варе колико єст дръжал жȣпан Киртоп портар, да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синовєм нм и внꙋком и прѣвнȣчетом их. И въ них пръдалике да нѣст нȣ да єст ѡставшим им. Ни ѡт когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелие поставлѣєм господство ми: жȣпан Хамза велики бан Жилски и жȣпан Драгич велики дворник и жȣпан Тꙋдор велики логофет и жꙋпан Шербан бивше дворникꙋ и жȣпан Влъѯан бивше логофет и Радꙋл вистиꙗр и Драгич спатар и Радꙋл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Радꙋл Пашꙗдїꙗ постелникъ.

И исписах въ н столни град Бȣкȣрещи мѣсецꙗ марѳїє и҃і дьни въ лѣт ҂з҃ма.

† Їѡ Влад вѡєвѡдꙗ, милѡстїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Chirtop portarul, ca să-i fie la Runcu de peste Olt, jumătate, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, a venit jupan Chirtop portar înaintea domniei mele, de i-a dat surorii lui, jupaniţei Voica zestre, însuşi jupan Chirtop, de a sa bunăvoie. Iar jupan Lăudat mare clucer şi jupaniţa lui, Voica, l-au dăruit cu un cal turcesc înşeuat şi înfrîuat şi cu o haină de postav şi cu o lingură de argint de 200 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Lăudat mare clucer şi jupaniţei lui, Voica, şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie la Runcu jumătate, cu mori şi cu vii şi cu tot hotarul, oricît a ţinut jupan Chirtop portar, să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. De nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Şerban fost vornic şi jupan Vîlcsan fost logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul Paşadia postelnic.

Şi s-a scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 18 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXX/38.
Orig., perg. (30,5 × 32), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 128—129. Facs. *Ibidem*, 455.

151

1533 (7041) martie 19.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana seliştea Bistreţul şi scuteşte vecinii, cîţi se vor aduna, de toate slujbele şi dăjdiile pe timp de trei ani, în afară de bir şi de oastea ce mare.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинь. Дават господство ми сїю повелѣниє господства ми свѣтиє божєстъвномꙋ монастирꙋ зовомаго Тисмѣна, идеже єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владїчицє нашии, Богородицє и приснодєвии Мариє и свѣтои єи ꙋспениє, ꙗко да им єст селѣщѣ що сє зовєт Бистрєцꙋл, како варє колици вечини хокєт сє искꙋпити ꙋ тога мєста що єст вишє писано, а ѡни да сꙋт мирни и слободни ѡт въсах слꙋжба и дажбах єлика сє находит въ землє господства ми г҃ годїни. Понєжє их съм простил господство ми како да нє плащат ни аспри ѡт сокол, ни ѡт вꙋк, ни ѡт сєно, ни ѡт кони, ни кѫбль да нє плащıт, ни ница, нꙋ тьчию бир да плащат и велика воиска да сътворит, а вєкє дрꙋго ница да нє плащıт.

Сєго радї, нихто да их нє смѣєт бантовати или тєглити нѣщо єрє тога чьловєка вєлико зло и ѡргию хокє имати ѡт къ господство ми. А ино нє чє бити, по рєч господства ми. Исправник, Драгич вєлики дворник.

Пис мѣсєца мартїє ѳ҃ї дьни, въ лѣт ҂зма.

† Їѡ Влад вѡєвѡдı, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi sfintei ei adormiri, ca să-i fie seliştea ce se cheamă Bistreţul, ca oricîţi vecini se vor aduna în acel loc, ce este mai sus scris, iar ei să fie în pace şi slobozi de toate slujbele şi dăjdiile, cîte se află în ţara domniei mele 3 ani. Pentru că i-am iertat domnia mea, ca să nu plătească nici aspri de şoimi, nici de lupi, nici de fîn, nici de cai, nici găleata să nu plătească, nici nimic, ci numai birul să-l plătească şi oastea cea mare să facă, iar mai mult alta, nimic să nu plătească.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a tulbura sau a trage ceva, căci acel om mare rău şi urgie va avea din partea domniei mele. Şi altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Drăghici mare vornic.

Scris în luna martie 19 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 374 (Tismana).
Orig., hîrtie (30,5 × 20), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 610 v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 129. Facs. *Ibidem*, 456.

152

⟨1533—1534⟩ aprilie 7.

Vlad Vintilă voievod porunceşte vameşilor de la vadul Vidinului să lase în pace pe călugării de la Tismana să-şi ia vama ce li se cuvine.

† Милостїю божїєю, Їѡ Влад воєвода и господинь. Пишєт господство ми вам вамєшѡм ѡт Динскомꙋ Бродꙋ и такози ви говорим господства ми, како ꙋ чѧс що хокєтє ꙋзритє сїю книгꙋ господствѧ ми, а ви ꙋ томзи час да глєдатє како варє ѡт що врѣмєна що хокєт доити калꙋгєрии ѡт свѣтомꙋ монастирꙋ или своємꙋ слꙋзє ѡт Тисмѣнскꙋ тамо на бродꙋ, а ви варє коликомꙋ єст била вама монѧстирских ѡт по прѣждє сїю врѣмєна, при дьни дрꙋги господарим и ѡт съда напрєгє єщєжє да сꙋт волници ꙋзимати въсах вамѧ монѧстирских, понєжє га съм помиловах господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ.

Єго радї, нищѧ да нє запрѣтитє, нижє єликожє за єдин власс главꙋ, що сє зовєть, анꙋ вьсѧх вѧмꙋ да си ꙋзимат нихна дєл. И по много да нє прїидєт ꙋ прєд господства ми да сє плѧкат ѡт вас, єрє болѣ да знать єрє кє тє имати зли рѣчи ѡт къ господство ми. Ино нє кє бити, по рєч господства ми.

<И исправник, Гюра логофєт>[1].

<Пис> мѣсєца априлїє з дьнъ.

† Їѡ Влад ѡѡєѡда, милостїѩ божїѩ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn. Scrie domnia mea vouă, vameşilor de la Vadul Diiului şi aşa vă grăiesc domnia mea, că în ceasul în care veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi în acel ceas să căutaţi ca în orice vreme vor veni călugării de la sfînta mănăstire sau slugile lor de la Tismana acolo la vad, iar voi oricîtă a fost vama mănăstirii mai înainte de această vreme, în zilele altor domni şi de acum înainte încă să fie volnici a lua toată vama mănăstirii, pentru că am miluit domnia mea sfînta mănăstire.

---

[1] Textul din paranteze, după traducerea veche.

De aceea, nimic să nu opriţi, nici cît un fir de păr din cap, ce se spune, ci toată vama să şi-o ia, partea lor. Şi mai mult să nu vină înaintea domniei mele, să se plîngă de voi, că bine să ştiţi că veţi avea rele cuvinte de la domnia mea. Şi altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

<Ispravnic, Ghiura logofăt>[1].

<Scris> luna aprilie 7 zile.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 375 (Tismana).
Orig., hîrtie (28,5 × 20,5) pecete aplicată, căzută.
Cu o copie slavă din 1912 şi două traduceri, de la sfîrşitul sec. XVIII şi din 1912; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 592 v.
Datat din domnia lui Vlad Vintilă şi după Ghiura logofăt.
EDIŢII, Trad. *D.I.R.,B.*, 130.

153

1533 (7041) aprilie 15.

Vlad Vintilă voievod împuterniceşte pe călugării de la Argeş să-şi apere braniştea, rîul şi pădurea, de lîngă Flămînzeşti, care sînt ale mănăstirii.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domni méle sfintei şi dumnezeştii mănăstiri Argişul şi părintelui igumenul ieromonah Ilarion şi tuturor fraţilor din sfînta mănăstire, pentru ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să apere braniştea din Piiatră, de lîngă Flămînzeşti, de sus, cîtă ţine moşia mănăstirii, pîn în hotarul Albeştilor şi ca să apere şi rîul, ca să nu vînéze nime péşte, şi pădurea de amîndoao părţile de rîu, din hotarul din Piiatră, de lîngă Flămînzeşti, cum am zis mai sus şi pădurea de amîndoao laturile de rîu, pîn în hotarul Albeştilor.

Pentru aceasta, nime să nu îndrăznească a călca măcar o urmă sau să vînéze péşte; iar de s-ar ispiti cineva să tae pădurea sau a vîna péştele, acel om rău să se pedehsască şi să fie călugării volnici să-l apuce şi să-l cérte pă [pă] acel om. Iar nime să nu cutéze peste zisa domni méle, nici pădure a tăia, nici péştele să vînéze, pentru că acelui om i se va tăia mîna. Într-alt chip nu va fi, după zisa domnii méle.

Şi am scris Vişan logofăt, aprilie 15, 7041 <1533>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 377 (Ep. Argeş, II/5).
Traducere.
EDIŢII *D.I.R.,B.*, 130.

---

[1] Textul din paranteze, după traducerea veche.

1533 (7041) aprilie 15, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş un metoh şi locul numit Geamănă, din jos de Piteşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои землє Ѹггровлахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми свѣтомȣ божественомȣ монастирȣ глаголеми Аргиш и чистнеишомȣ ѡтцȣ єгȣменȣ єрмонах Єларїѡн и въсем братїꙗм ѡт тои свѣтаго ѡбитѣлѣ, ꙗкоже да им <єст> по долє ѡт Питеци, метох и местом съ воденицами що се зовет местȣ Џамъна. Али да им се хотарисат ѡт по долни ѡт воденицȣ, долє по рекȣ Ꙗзȣлѡв, а по сȣхȣ, ѡт долни воденице, ȣ долє, р҃ разкраки до Плопшор, а ѡт Плопшор цєрмȣрашȣл до салче, а ѡт салче преко къ бръдж ȣ ȣста влъчелȣшен, а ѡт къ воденице ѡт згор ѡт плот дворовȣ више к҃ разкраки, а ѡт тȣꙗ влъчѣѡа ȣ долє, до пискъ, а ѡт пискъ ȣ долє, под Ѡбрѣжїю, доклє се съєдиних хотарȣ паки съ долнє влъчелȣша. Понеже сїю ѡчинȣ єст стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ свѣтомȣ монастирȣ.

А потом, имаше съпренїє ѡтцȣ єгȣмен єрмонах Єларниѡн със Дїнкȣл пръкалаб и със Бланкȣл пръкалаб и съ дрȣзи мегїꙗши ѡт Изорани. И тако преше Дїнкȣл и Бланкȣл пръкалаби и мегиꙗши пред господства ми, єре сїю више реченȣ ѡчинȣ єст нихнȣ. А господство ми сȣдих и гледах съ въси боѣри господства ми по правдȣ и по законȣ божїєю и изнаидох како єст стара ѡчинȣ свѣтомȣ монастнрȣ, а Дїнкȣл и Бланкȣл пръкалаби и мегїꙗши нитко метѣхȣ не имают над сїю више реченȣ ѡчинȣ, анȣ ѡсташе ѡт з.кон ѡт пред господство ми и ѡт пред въсем болѣри господства ми.

Єго радї, дадох господство ми свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкоже да им єст сї више реченȣ ѡчинȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ни ѡт когоже непотъкновенно, по реч господства ми.

Єже и сведетелїє: жȣпан Драгич велики дворник и жȣпан Хамза велики бан Жилскомȣ и жȣпан Ѳеѡдор логофет и жȣпан Шербан бивше дворник и жȣпан Блъѕан бивше логофет и Радꙋл вистиꙗр и Драгич спатар и Радꙋл пехарник и Єтаико комис и Винтилъ столник и Радꙋл Пашадїꙗ велики постелник. Исправник, Вишан логофет.

И аз, Ѡпрѣ граматик, исписах ȣ Търговище, мѣсеца априлїє єї дьни, въ лѣт ҂зма҃.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea aceastâ poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Argeş şi cinstitului părinte egumenului ieromonah Elarion şi tuturor fraţilor din acel sfînt lăcaş, ca să le fie din jos de Piteşti metohul şi locul cu morile ce se cheamă locul Geamăna. Însă să se hotărnicească de din jos de moară, pe rîul Iazului în jos, iar pe uscat, din jos de mori, în jos 100 paşi, pînă la Plopşor, iar de la Plopşor, ţărmuraşul, pînă la salcie, iar de la salcie, peste deal, la gura vîl-

celuşei, iar dinspre moară în sus, de la gardul curţii în sus, 20 paşi, iar de acolo, pe vîlcea în jos, pînă la pisc, iar de la pisc în jos, sub Obreajie, pînă se împreună hotarul iarăşi cu vîlceluşa de jos. Pentru că această ocină este veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei mănăstiri.

Iar apoi, a avut pîră părintele egumen, ieromonahul Elarion, cu Diicul pîrcălab şi cu Vlaicul pîrcălab şi cu alţi megiaşi din Izvorani. Şi astfel au pîrît Diicul şi Vlaicul pîrcălabii şi megiaşii înaintea domniei mele, că aceste mai sus zise ocine au fost ale lor. Iar domnia mea am judecat şi am cercetat, cu toţi boierii domniei mele după dreptate şi după legea lui Dumnezeu şi am aflat că este veche ocină a sfintei mănăstiri, iar Diicul şi Vlaicul pîrcălabii şi megiaşii nici un amestec n-au avut peste această mai sus zisă ocină, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, să-i fie această mai sus zisă ocină de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Theodor logofăt şi jupan Şerban fost vornic şi jupan Vîlcsan fost logofăt şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul Paşadia mare postelnic. Ispravnic, Vişan logofăt.

Şi eu, Oprea grămătic, am scris în Tîrgovişte, luna aprilei 15 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 376 (Ep. Argeş, XXXVIII/5).
Orig., hîrtie (21 × 28,5) pecete timbrată.
Cu două traduceri.
EDIŢII Trad. *D.I.R.,B.*, 131. Facs. *Ibidem*, 457.

155

1533 (7041) aprilie 16.

Vlad Vintilă voievod întăreşte dania jupaniţei lui Barbu ban, făcută m-rii Bistriţa, anume satul Stroeştii şi nişte ţigani.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воивода. Дават господство ми сїю повелєнїє господства ми честитои жꙋпаницꙋ Барбꙋла бан, ꙗкожє да мꙋ єст Строєщїи въси и въсом хотаром, понєжє мꙋ єст стара и права и дѣдинꙋ, ѡчинꙋ.

А потѡм, имашє жꙋпаница бановикє прєнїє със Тъбъч и със чата ємꙋ, тєрє прєшє Тъбъч и чата мꙋ како сꙋт притиснꙋли єщє ѡт жꙋпанъ Барбꙋла бан. Тако и господство ми сꙋдїх и глєдах по правдꙋ и по закон със честитими правители господства ми, тєрє дадох господство ми Тъбъчїю със чатом си закон в҃ї болѣри, да заклєт и да мартꙋрисат по правдꙋ и по закон прѣд господства ми, како єст притиснꙋл Тъбъч и със чата ємꙋ жꙋпан Барбꙋл бан, а ѡни нє възмогошє заклєти, нꙋ ѡсташє ѡт закон.

Єєго ради, дадох и господства ми жꙋпаницє бановикє, ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ.

Потѡм, жꙋпаницꙋ бановикє приложи сєло Єтроєщи свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Бистрицꙋ въси със васом хотаром ѡт стари дьни ѡт Пискꙋл Владꙋлов дори ꙋ Гълма Мълинишꙋлꙋи, дори ꙋ Пискꙋл Шкѣꙋлꙋи ѡт згор и ѡт тꙋꙗ право ꙋ ꙋста Чєрнєцꙋлꙋи и ѡт тꙋꙗ по валє дори ꙋ Пискꙋл Цꙋрꙋивꙋ и ѡт Пискꙋл Цюрꙋивꙋ дори ꙋ слѣмє и ѡт тꙋꙗ, слѣмє дори ꙋ ѡбръшїє Воловꙋ и ѡт тꙋꙗ ꙋ Пискꙋл Горꙋнєтꙋлꙋи ѡт згоръ и ѡт тꙋꙗ по слѣмє дори ꙋ Гълма Пъюшꙋлꙋи и ѡт тꙋꙗ прѣз Ѡбръшїꙗ Калꙋгєровꙋ и ѡт тꙋꙗ дажє ꙋ Ѡбръшїꙗ Пътровꙋ и ѡт тꙋꙗ по слємє дори ꙋ Ѡбръшїꙗ Пїєтришꙋлꙋи и ѡт тꙋꙗ свєх по слємє дори ꙋ дъбꙋ ꙋ ѡбръшїꙗ Пꙋт Тръгꙋлꙋи и ѡт дъб дори ꙋ Мꙋкє Єтръмбєн и дори ꙋ хотарꙋл Костєщилор и ѡт тꙋꙗ дажє ꙋ Мꙋкѣ Тєльман по рѣка гор дори ꙋ Валє Рꙋмънацилор и ѡт тꙋꙗ дори ꙋ Пискꙋл Къпришрєн.

И єщє приложи свѣтомꙋ монастирꙋ три чєлѣди ацигани, на имє: Гоглица със дєцам си и Корꙋнга със дєцам си, Ї҆єпꙋричи със дєцам си и Данчюл Корбицєв със дєцам си и Мєца със дєцам си и Ꙗкѡв със дєцам си и єдино циганка, на имє Дафина и със дєцам си, ꙗкожє да им єст въ чєстъ и въ памєт въ вѣки. Ꙗли доклє бити жива жꙋпаницꙋ вишє рєчєна сама да си ѡбладꙋєт сєло и ацигани вишє писани, а по съмръти нєгова да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ и ни ѡт когожє нєпотъкновєно, по ѡризмо господства ми.

Єєжє поставлѣємъ свѣдѣтєлїє господства ми: жꙋпан Драгич вєлики дворник и жꙋпан Хамза вєлики бан Жилскомꙋ и жꙋпан Тꙋдѡр лѡгѡфєт и жꙋпан Шєрбан бившє вєлики дворник и жꙋпан Влъсан логофєт и жꙋпан Радꙋл вистїꙗр и жꙋпан Драгич спатар и жꙋпан Єтанко комис и жꙋпан Ꙋдрищє пахарник и жꙋпан Єтанко столник и жꙋпан Лъꙋдат ключар и жꙋпан Радꙋл вєлики постєлник. Исправник, Єтан лѡгѡфєт.

Пис априлїє ѕ҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃ма.

† Ї҆ѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupaniţe a lui Barbul ban, ca să-i fie Stroeştii toţi şi cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă dedină şi ocină.

Iar apoi, a avut jupaniţa băneasa pîră cu Tăbăci şi cu ceata lui, de a pîrît Tăbăci şi cu ceta lui că au fost cotropiţi încă de jupan Barbul ban. Astfel şi domnia mea am judecat şi am cercetat după dreptate şi după lege cu cinstiţii dregători ai domniei mele, de am dat domnia mea lui Tăbăci cu ceata sa lege, 12 boieri, să jure şi să mărturisească, după dreptate şi după lege, înaintea domniei mele că a fost cotropit Tăbăci şi cu ceata lui de jupan Barbul ban, iar ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei băneasa, ca să-i fie ocină de ohabă.

După aceea, jupaniţa băneasa a dăruit satul Stroeşti sfintei mănăstiri de la Bistriţa, tot, cu tot hotarul, din zile de demult, de la Piscul lui Vlad pînă la Gîlma Mălinişului, pînă la Piscul Şcheaului din sus şi de aici, drept la gura Cernețului şi de aici, pe vale, pînă la Piscul lui Giurgiu şi de la Piscul lui Giurgiu pînă la culme şi de aici, culmea, pînă la obîrşia Boului şi de aici la Piscul Gorunetului din sus şi de aici pe culme pînă la Gîlma Păiuşului şi de aici, peste Obîrşia Călugărului şi de aici pînă la Obîrşia lui Petru şi de aici pe culme pînă la Obîrşia Pietrişului şi de aici, tot pe culme pînă la stejar, la obîrşie, Calea Tîrgului şi de la stejar pînă la Muchea Strîmbei şi pînă la hotarul Costeştilor şi de aici, pînă în Muchea Telmanii, pe rîu în sus, pînă în Valea Rumânaților şi de aici pînă la Piscul Căprioarei.

Şi încă a dăruit sfintei mănăstiri trei sălaşe de țigani, anume: Goglița cu copiii săi şi Corunga cu copiii săi, Iepurici cu copiii săi şi Danciul al lui Corbiță cu copiii săi şi Meța cu copiii săi şi Iacov cu copiii săi şi o țigancă, anume Dafina, cu copiii săi, ca să-i fie de cinste şi de pomenire, în veci. Însă, pînă va fi în viață jupanița mai sus zisă, ea singură să stăpînească satul şi țiganii mai sus scrişi, iar după moartea ei, să fie ai sfintei mănăstiri ocină de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Tudor logofăt şi jupan Şerban fost mare vornic şi jupan Vîlsan logofăt şi jupan Radul vistier şi jupan Drăghici spătar şi jupan Staico comis şi jupan Udrişte paharnic[1] şi jupan Staico stolnic[1] şi jupan Lăudat clucer şi jupan Radul mare postelnic. Ispravnic, Stan logofăt.

Scris în aprilie 16 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 378 (Bistrița, LVI/3).
Orig., hîrtie (21,5 × 31), pecete aplicată.
Cu două traduceri din sec. XVIII şi din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 562; 202, f. 444v.—445 şi 713, f. 776v—777.
Un alt original, hîrtie (21,5 × 31,5) pecete aplicată, căzută, cu acelaşi conținut afară de descrierea hotarului şi de an, ibidem, S.I., nr. 379 (Bistrița LVI/2) cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem Ep. Argeş LXIX bis/1 şi mss. 192, f. 561 v. şi 202, f. 443v—444.
EDIȚII. Trad. *D.I.R.,B.*, 131—132; Leonăchescu, *Stroeşti-Argeş*, 25—26.

156

1533 (7041) aprilie 18, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Cutlumuz de la Athos mai multe sate.

Celui ce vede toate şi preabunului, care în troiță să slăveşte, slavă şi laudă, carele toate ca să fie în facere a adus şi cu cuvîntul său le-au înpreunat şi cu preasfîntul său duh le-au întărit şi pă cel ce cu sîngură a sa voință şi călcare cu zăvistie pă începătorul de rău de la Dumnezeu despărțindu-se cu îndurările sale nu l-au lăsat să piiară, adecă pe neamul omenesc pentru întinderea mîinilor a cărora credinţa şi mai veche înaintea părintelui au fost, ci aplecînd cerurile s-au pogorît şi din stricăciune slobozind în multe chipuri cale pocăinţii au dăruit şi din tot neamul l-au ales, care după bune fapte Dumnezeului plăcînd s-au făcut fii şi moştenitori înpărăţii sale.

---

[1] Probabil: foşti.

De aceia şi eu întru Hristos Dumnezeu, binecredincios şi de Hristos iubitoriu şi singur stăpînitoriu, Io Vlad voievod şi domn, cu mila lui Dumnezeu, a toată ţara Ungrovlahiei, dorinţa care întru binecredincioşii şi de Hristos iubitorii, la cuviincioasă vreme au petrecut şi sfintele biserici au rădicat şi au înpodobit fericiţii ctitori, binecredincioşii înpăraţi, care perivolele preasfintei maicii lui Dumnezeu au înpodobit, care în Sfînta Gora Athona, unde şi binecredincioşii şi de Hristos iubitorii, strămoşii noştri Io Mircea marele voievod, sfîntul şi preacinstitul hram slăvitei preobrăjenii domnului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, înoind ctitoriia, l-au făcut în Ţara Rumânească.

După aceia, pentru păcatele noastre, aceasta sfîntă mănăstire ce să cheamă Cotlomus, pentru multe trebuinţe s-au fost învechit şi stricat şi găsind-o aşa învechită şi alţi răposaţi domni, care au fost mai nainte noastră, cît s-au putut şi au înoit-o şi au întărit-o.

După aceia şi noi, cît am putut, am întărit şi încă am totdeauna să întăresc şi să o înoesc cu darul lui Hristos şi fiindcă la întărirea sfintei mănăstiri am adăogat sate care au fost mai denainte adăogate de binecredincioşii domni şi oblăduitori pentru a lor pomenire, căci am găsit şi sate sfintei mănăstiri din cele în fiinţă multe dintr-însale luate.

Deci şi eu am văzut şi am procitit pitacul întru domnul răposatului Basarab voievod şi lui Radul voevod cel Tînăr şi am găsit precît satele sfintei mănăstiri sînt alese şi hotară puse de boeri hotarnici. Au fost atunci înaintea lui Basarab voevod Milcu stolnic i Cinciul spatar şi au pus hotară pă dreptate pă hotară vechi din toate părţile satelor mănăstireşti, care sînt aceste sate a lui jupîn Căzan ot Ceréşovu de Sus şi lui jupîn Boica or Şerbăneşti i ot Soatine[1], jupîn Ciocîrlie şi popa Dumitru Calcia i Radul Peşghizdav, Radimil, Stoia Gomoiu, Radi sin Fete, ot Şerbăneşti, Drăgoiu i Radul, ot Cirésov, Dragomir, or Milcova, Mihăilă Sîrbul şi Radomir, ot Dobreştii, Goia. Şi au găsit hotarul Ciréşovu pă bătrîne hotare, începînd din hotarul Şerbăneştilor, trece Oltu la capu Ostrovului şi merge în josul rîului păn ⟨în⟩ mijlocul Ostrovului, trece de rîu şi cade la lacul şi desparte hotarul cu Căneştii şi iarăşi trece Oltul şi merge pă rîu şi desparte hotarul cu Dranoveţii şi trece la drum şi desparte hotarul Străhareţii, trece lacul şi merge spre răsărit pă cîmpu şi trece lacul cel mare şi merge pă cîmp şi cade la rîul Jiului şi merge pă rîu la gura Topiliştii. Aceasta a fost hotărnicit mai nainte jupîn Balica, după dînsul, Radul spătar, după dînsul, Tudor vistieru i Lăudat şi aceasta, după a lor trăsură, după ale lor semne.

Şi hotarul Călugărenilor să începe din drumul ce să numeşte Pajişte şi merge la deal la Potan şi merge pă drum spre răsărit şi desparte hotarul Şerbăneştilor, trece pădurea şi merge pă cîmp, trece ⟨peste Pîrîul⟩ Rotăreştilor, aproape de siliştea Rotăreştilor şi merge pă cîmp, ese la drum şi merge pă drum spre răsărit şi trece prin tufe, cade la obîrşiia rîului Prădici, unde vine hotarul Bucel şi merge pă rîu spre amiiazăzi şi ese la cîmp şi merge pă cîmp spre apus şi desparte hotarul Sprădeştii şi cade la Rîul Mănăstiresc şi merge pă rîu la gura Topiliştii şi ese la Mariţa. Aceasta a fost hotărnicit jupîn Balică şi după dînsul, Dumitran şi aceasta după a lor trăsură şi după ale lor semne.

---

[1] Cuvînt adăugat ulterior în traducere.

La satul Dăneştii mărturii: ot Berindeiu, Radul i Draguman i Druja i Nan, ot Crăciuneni, Parda i Pătru, or Corbul, Pere i Dobrin, ot Izvoru, Flîncu, ot Crăciunei, Fratea, ot Băseşti, Vlad i Neacşul, ot Nucet, Vlaicul spatar.

Şi acestui sat hotarul începe de la Rîul Vînăt, merge spre răsărit la Vîlceaoa lui Drăghici, desparte hotarul Suibăreştii şi merge la deal şi merge pă Dumbravă, pă Drumu Ruşilor şi cade pă uscat în jos, iarăşi merge pă drum, ese din Dumbrava şi lasă drumul la dreapta şi merge pă cîmp, cade la Călmăţui, să numeşte Iazurile Dobitoacelor şi desparte hotarul Stoiianeştii şi merge pă Călmăţuiu la gura Badidei, departe hotarul cu Crăciuneni, iarăşi merge spre amiiazăzi păn Dumbrava şi desparte cu Nucetul, cade la Obréjie, la malul de jos, trece lucu[1] la moşoroiu, cade la rîu şi pă rîu sus la hotar. Şi aceasta a fost hotărnicit Radul spatar i Tudor vistierul şi aceasta, după a lor trăsură şi a lor semne.

Şi satul Laova, mărturii: de Laova de Jos, Codra i Dracia, ot Pleşov, Cince Peribaca i Dragomir sin Neacşu, ot Şcheostre, Cernat i Manea Checica, ot Băcăleşti, Şerbu, ot Băseşti, Brata i Vladul, ot Crăngian, Radul Mleacom, ot Creţeşti, Draghiia i Troşan, ot Ostra, Dan, sin Staiu i Vîlcul...[1] Odoba i Stanimir, sin Neacşi ...[2] şi acestui sat hotar ...[1] din Oltu sus de lîngă ‹cri›vinele Cornetului şi ese la pîrîul[3] cel mare, merge pă Gura Corbului în jos şi merge spre răsărit drept, desparte hotarul cu Ostra şi ese la cel mare ...[2] şi merge pă cîmp la moşoroiu şi ese la Drumul Nicopoli şi ...[2] piiatră şi merge pă drum spre miiazăzi şi iarăşi spre apus trece pă cîmp şi merge pă Dumbrava şi eşind la drum în jos ce să chémă ...[2] şi merge pă drum la izvor, apoi iarăşi la Olt, pă Olt, de unde începe hotarul. Aceasta au hotărnicit Radul spătar şi aceasta, după a lor trăsură.

Şi satul Comanca i Ghiurghiuv cu Préslog, mărturii: ot Şcheostre, Cernat i Manea Checica, ot Băcăleşti, Şerbu, ot Băseşti, Brata i Vladu sudţu, ot Crăngeni, Radul, ot Creţeşti, Draghiia i Troşan, ot Laiova de Jos, Dracia i Stan, ot Pleşov, Udoba i Dragomir, sin Neacşu i Baca. Şi acestui sat hotarul începe din Drumul Nicopoli şi merge pă padinele Saşche şi merge la moşoroiu şi merge la lacul şi ese la Moşoroiu Voineagului, să pogoară la rîul Călmăţuiului, la părul şi merge la movila cea mică şi merge spre răsărit la pîrîul cel mic, trece prin tufe la lacul uscat şi ese la cîmp, la movila şi merge pă cîmp, cade în jos la ...[2] desparte hotarul cu Ivaneştii, vine în jos şi merge pă cîmp, cade unde să înpreună amăndoăo Troianurile, desparte hotarul cu Sîrbii şi Ruşi şi iarăşi merge spre miiazănoapte pă drumul Hansarac, pînă la răspîntie, unde să desparte drumul ot Şcheostre şi merge spre apus, pă cîmp aproape de magure Băseştilor, desparte hotarul cu Băseştii, merge pă Obréjiia, trece lucu[1] din jos, la Călmăţuiu şi ese pă Gura Corbului şi ese la drumul Nicopolii, la movila şi desparte hotarul cu Crăngéni şi cu Măneşti, merge pă

---

[1] În loc de: „luncă“.
[2] Loc alb.
[3] În loc de „părul cel mare“ cf. doc orig., D.R.H.,B., vol. II, dec. 105.

Drumul Nicopoli, unde se înpreună aceste hotare. Și aceasta au fost hotărnicit Radu spatar și după dînsul jupan Cotana, și aceasta iarăși după a lor trăsură și după a lor semne.

Și siliștile ce să chiamă Sură i Seaca i Ciora i Suhaia și alte siliște toate cîte sînt împrejuru brat Călmățuiu pînă în Drumul Sfiștovului, începînd din Vadul Sfiștovului sus, pînă la Sichir, toate bălțile și gîrlele.

Și la satul Hră⟨teștii⟩[1] hotarnic Stepan spatar. Mărturii: Bade Cotescul i ot Drăghici, Șandru i Dan i Sîrbul, ot Neagomirești, Stroe i Bade, ot Luciian, Rèpede i Razor i Mihail ot Vîlturești, Șerbu ot Vorovèni, ot Botèni, Dragoslav. Și acestui sat hotarul începe din vale ot Mraze și merge la capul Mlachi Șiconi, trece dealurile și ese la teiu cel mare și merge hotarul cu Gèmeni și iar merge la Murminte și desparte hotarul cu Boteni, trece dealurile, cade pă rîul hotarului și desparte hotarul cu Luciiani, trece Argeșul[2] și merge pe culme, desparte hotarul cu Drăghici, iarăși merge pe culme, trece 2 drumuri și merge hotar cu ...[1] și desparte Gura lui Borde, cade la Gura mai jos, trece lucu la frasinul cel mare și merge hotar cu Batieștii, trece Argeșul[2] și malul, iarăși cade în vale în Mraze și valea Mrazi toată din Argeș[2], ce au cumpărat călugării în zilele bătrînului Radul voevod, de la Căzan armaș.

Și satul Suhaia, hotarul să se știe care au pus Basarab voevod și hotarnic au fost Rîca portar și au hotărnicit cu 12 boeri, anume: Vanciul ot Comișan, Costea i Dan ot Vătășan, Balotă ot Piiatră, Șerbu ot București, Razmir i Nan ot Berești i Dadul i Micul ot Crăcești, Nèniul of Sînburul, Mihail ot Mitrești.

Mai nainte au fost trimis ...[1] înaintea părintelui domniei mele Vlaicul ot Nucet cu 12 boieri, iar acum am dat și domniia mea după trăsura lor, precum au dat și au întocmit mai înainte răposații domni să fie și de la domnia mea asemenea. Și hotar este din Gura ...[1] stîlpu și merge pă cîmpu răspîntie la Gradiște, la stîlpu, iarăși merge pă cîmp la altă Gradiște și iarăși merge pă cîmp, la marginea Găvanului, este stîlp, iarăși merge pă cîmp, trece drumul Găurici în mijlocul Găvanului este stîlp, iarăși merge pă cîmp la altă Grădiște, iarăși merge pă cîmp ...[1] Grădiștea cea mică, este drum și la drum este stîlp, încă pă unde au ales Basarab voevod.

Asemenea am dat și domniia mea ca să fie aceste mai sus zise sfintei mănăstiri moșii ohabnice și de niminé neclintite, după porunca domniei mele.

Încă și blestem puiu domniia mea: după moartea domniei mele, pă cine va alege Dumnezeu să fie domn Țării Rumânești din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din neam strein, dacă va cinsti și va înoi și întări, pă acela Dumnezeu să cinstească și să întărească, iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ci va strica și va călca și va rușina, pă acela Dumnezeu să omore aici trupul și în veacul viitor sufletul său. Și să aibă parte cu Iuda și cu procletul Aria și cu ceilalți jidovi, care au strigat la Dumnezeu izbăvitoriul nostru, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor, care este și va fi în veci, amin.

---

[1] Loc alb.

[2] În loc de „Argeșel".

Mărturii: jupîn Hamza vel ban al Jiului i jupan Drăghici vel dvornic i jupan Tudor vel logofăt, Radul vistier, Drăghici spatar, Staico comis, Radul ot Flocet păharnic, Vintilă stolnic i Radul vel postelnic. I ⟨ispravnic⟩, Vişan logofăt.

Şi eu, Neguit, am scris în Tîrgovişte, în luna lui april 18, leat 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voevoda, milostiiu bojiu, gospodin.

S-au tălmăcit din cuvînt în cuvînt, după limba slavonească în limba românească, 1833 mart 5 Bucureşti, şi pă unde a fost şters s-au tras dungă. Vasile N. Nenovici.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 380 (Clocociov, I/2).
Traducere din 1833; cu o copie din 1880.
Altă trad. ibidem, ms. 205, f. 4v—6.
EDIŢII Nandriş, *Athos* 62—69; *D.I.R.,B.*, 133—136.

157

1533 (7041) aprilie 26.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Micşan cu fiii săi şi lui Vlaicu cu fraţii şi fiii săi ocine în Negeşti şi Ulita.

† Милостїю божїею, Їѡ Влад воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синь великаго Радула воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрωм господства ми Микшанȣ и съ синози емȣ, кои изберит бити синози над ѡчинȣ, Бодѣ и Влаикȣл, и болѣрωм господства ми, жȣпанȣ Влаикȣл бивше ключарȣ и съ братїꙗм си, жȣпан Михнѣ и Бадѣ и съ них синове, ꙗко да им ест ȣ Нецещи и ȣ Ѹлита[1] ѡт над въса ѡчина сего више реченна четврътаго дел, варе елика се хтет избрати ѡчинȣ дел Микшанȣ, понеже мȣ ест Микшанȣ дѣдина и права ѡчина.

А потом, прїиде Микшан пред господства ми та ȣложи жȣпан Влаикȣл ключар покȣде се хощет наити ѡчинȣ Микшанȣ ȣ Нецещи и ȣ Ѹлита[1] над полозина посвȣде и ȣ село Нецещї над седеню кȣкем и над въсех ѡвокиꙗх и над воденицȣ половина, како да ест жȣпан Влаикȣл ключар брат със синȣ Микшанов, Влаикȣл на двое над въсех ѡчине Микшанов. А дрȣг синь Микшанов, Бодѣ, да имат током по ѕ҃ ниве на ѡбе поле и ȣз горе и доле, како ест ȣтѫкмил Микшан и ȣ книг Радула воеводе, веке да не метѣхат. А дрȣги еще два сини Микшанов, Владул и Радул, нигде ничтоже да не метехат над ѡчина бащам им Микшанȣ, понеже их изметни сам Микшан ѡт над ѡчинȣ и ѡтмета се ѡт них, ере бише зли и непочтени быст ѡт них; тако не даде им ѡчинȣ и комате Владул и Радул. Нȣ еще и закпинанїе постави сам Микшан ѡт пред господства ми и ѡт пред мегїꙗши, како варе кто хощет разорити сїю тѫкмеже Микшанов, да ест то проклет ѡт ти҃ї ѡтьць Никенски.

Сего радї, им дадох и господство ми више реченним болѣром господства ми Микшанȣ съ синови емȣ, Влаикȣл и Бодѣ и жȣпанȣ Влаикȣл ключарȣ и съ братїꙗм си и съ них синови тїꙗ вишє писани ѡчинє. И кои дадошє господство ми; и господство ми им дадох, ꙗко да им єст въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ ним и синовом им, внꙋком и прѣвнꙋчєтом. И въ них прьдалика да нєст.

---

[1] Cuvintele: „и ȣ Ѹлита" şterse cu chinovar.

Свєдєтєлїє: жꙋпап Хамза бан и жꙋпан Драгич вєл дворник и жꙋпан Ѳєѡдѡр вєл лѡгѡфєт и Шєрбан бившє дворник и Влъсан лѡгѡфєт и Барбꙋл Дѣтков и Драгомир спатар и Тома бан и Радꙋл вистїꙗр и Драгич спатар и Ꙋдрищє пєхарник и Станко Пръванꙋл и Радꙋл пєхарник вєл и Станко комис и Винтилъ столник и Радꙋл вєлики постєлник. Исправник, Вишан лѡгѡфєт.

И аз, Фоамє, писах, априлїє к҃ꙅ дьни в лѣт ҂ꙁм҃а.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, lui Micşan şi cu fiii lui, pe care i-a ales să fie fii peste ocină, Bodea şi Vlaicul şi boierilor domniei mele, jupanului Vlaicul fost clucer şi cu fraţii săi, jupan Mihnea şi Badea şi cu fiii lor, ca să le fie la Negeşti şi la Ulita[1] de peste toată această ocină mai sus zisă a patra parte, oricît se va alege ocină partea lui Micşan, pentru că îi este lui Micşan dedină şi dreaptă ocină.

Iar apoi, a venit Micşan înaintea domniei mele şi a aşezat pe jupan Vlaicul clucer pe unde se va afla ocină a lui Micşan la Negeşti şi la Ulita[1], peste jumătate, pretutindeni şi în satul Negeşti peste vatra caselor şi peste toate pometurile şi peste moară, jumătate, ca să fie jupan Vlaicul clucer frate cu Vlaicul, fiul lui Micşan, în două, peste toate ocinele lui Micşan. Iar celălalt fiu al lui Micşan, Bodea, să aibă numai peste 6 ogoare, în amîndouă cîmpurile, şi de sus şi de jos, cum a întocmit Micşan şi în cartea lui Radul voievod, iar mai mult să nu se amestece. Iar ceilalţi, încă doi fii ai lui Micşan, Vladul şi Radul, nicăieri nici-un amestec să nu aibă peste ocina tatălui lor Micşan, pentru că i-a lepădat însuşi Micşan de pe ocină şi s-a lepădat de dînşii, căci au fost răi şi nu a fost cinstit de dînşii; astfel nu le-a dat ocină şi averi, lui Vladul şi lui Radul. Ci încă şi blestem a pus însuşi Micşan dinaintea domniei mele şi dinaintea megieşilor, că oricine ar vrea să strice această întocmire a lui Micşan, să fie acela blestemat de 318 părinţi din Nicheia.

De aceea, le-am dat şi domnia mea mai sus zişilor boieri ai domniei mele, lui Micşan cu fiii lui, Vlaicul şi Bodea, şi lui jupan Vlaicul clucer şi cu fraţii săi şi cu fiii lor, aceste mai sus scrise ocine. Şi au dat domniei mele calul. Şi domnia mea am dat să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor. Şi la ei prădalică să nu fie.

Martori: jupan Hamza ban şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Şerban fost vornic şi Vîlsan logofăt şi Barbul al lui Detco şi Dragomir spătar şi Toma ban şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Udrişte paharnic şi Staico Pîrvanul şi Radul mare paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Vişan logofăt.

---

[1] Pasajul „şi la Ulita“, şters cu chinovar.

Şi eu, Foame, am scris aprilie 26 zile, în anul 7041 ⟨1531⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 381 (Cîmpulung, X/1).
Orig., hîrtie (21,5 × 31), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 204, f. 125.
EDIŢII Trad. *D.I.R.*,*B.*, 137.

158

⟨1533 mai—decembrie⟩, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Cernica şi altora ocine în Izvoară, Ostra, Rusineşti şi Selişteni.

Боже помозы!

† **Въ Христа Бога**[1], благовѣрнїи и благочєстивїи и Христвоулюбивыи и самодръжавнїи, **Їѡ Влад** ⟨воивода, синъ великаго и добраго Радула воивода, милостїю божїю божїем дарованїем, ѡблада⟩ющоумн и господствоуєщоми въсои земли Ѹгрровлахїєскои, єщеже зап⟨лаининским странам, Ꙗмлашꙋ и Фагарашꙋ⟩херцег. Благопроизволи господство ми своим благымь произволєнїємь, чистиим ⟨и свѣтлим сръдцєм господства ми и даровах господство ми сїє въсєчє⟩стнїи и благоѡбразних и прѣпочтенїи, иже над въсъми честыми ⟨даров настоєщєн, сїє хрисовꙋл господства ми слꙋгам⟩ господства ми Черника ѡт Извоаръ, съ синови си, по имє Шєрбан и Гѡрꙋи ... єлици мꙋ Богъ припꙋстит и Стѫнислав и Тикоуч и Стєпан ... Котѣна и Кръстѣ и Стєпанѹ, сынь Стєпанѡв и със ꙋнѹка си Рада и Басѣ ... мѹ че Богъ даст, ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ ꙋ Извоаръ, дєл Черникъи въсах, понєже ... Хѡминовꙋлꙋи до ꙋ Пискꙋл Визоунїилорꙋ и ѡт Пискѹл Котєиницєи да ... до оу Влъчаша ...... и ꙋ вратопиєль и по ꙋ ... л'л ... аминє и по ꙋ Въдиє дори ꙋ влъчѣѡа що падє ꙋ Къамъцѹю по горє ѡт Поут Ѡвцєвꙋ ... нєпїилє и по ꙋ Лакѹл Стѫнигачєв и по ꙋ Лакоул Дѣгов и по ꙋ Главаа Плєш ... лоуи.

И паки да им єст ꙋ Полє Вѡгдєи в̃ дєла ѡт ѡчинꙋ.

И паки да им єст ꙋ Ѡстра ... и ѡт Рꙋсинєщи по ѡт доклє кѹдє сє ѡбє Ѡлтышорꙋ и ѡт Мъгѹра фѣтєи до ꙋ Камєни им єст хотарѹл и ѡчина Връиєщилѡр късах и Сєлищѣнїи въсии ... вє ѡчинє и дѣдинє.

Сєго радї, им дадох и господства ми, ꙗкожє да им єст въ ѡчинє и въ ѡхабє ⟨ним и синовом им и вꙋуком и прѣвнꙋчєтом⟩. И варє ⟨ко⟩мꙋ сє хтєт ѡт них наипрѣждє съмръть, а въ них прѣдалика да нѣст. ⟨И ни ѡт когожє⟩ пєпотѫкновєнно, по рєч господстзо ми.

Єщєжє и заклынанїє поставлѣємь господство ⟨ми: кого из⟩бєрит господь Бога быти господарѹ Влашкыи Зємли или ѡт сръдєчнаго плода господство ми,

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

<или ѡт сѫродники нашиҳ, или по> грѣсѣҳ нашиҳ, или ѡт иноплѣменик, тє ащє почєтєт и поновит и съҳранит <сїє ҳрисовȣл господства ми, того господь Богъ да почєтєт и съҳра>нит и оутвръдит въ господѣ єго; аъщєлы нєпочитєт и нєсъҳранит <и нє оутвръдит, нȣ по>пєрєт и разорит и забвєнїє ѡставит, того господь Богь да порȣшит и попєрєт . . . и да имат ȣчастию съ Арїѩ и съ инѣми юдєи єжє възъпишє над <господа Бога и сп са нашєго Їсȣса Христа и рєкът: „възми, възми и распєни єго"; кръв єго над>ниҳ и на чєдаҳ иҳ єжє єст и бѫдєт въ вѣкы, аминь.

Сєжє и свѣдѣтєлїє <поставлѣєт господство ми: жȣпан Хамза> вєликы бан Жиласки и жȣпань Дръгич вєлики дворник и жоуп<ан Ѳєѡдор вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Шєрбан бив дворник и жȣпан Блъсан бив лѡгѡфєт и жȣпан> Станко выстиꙗрȣ и Дръгич спатарȣ и Радоул пєҳарникоу и Бинт<илъ столник и Станко комис и Барбȣл вєлики> постєлник. Исправник, Гюра логофєт.

И аз, Филчѣ написаҳ, ȣ град Тръговищє, мѣсєца . . .

† <Їѡ Влад вѡєвѡда>, милостїѩ божїѩ господинь.

Doamne ajută!

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vlad <voievod, fiul marelui şi bunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu>, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al <părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului> herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu cinstită <şi luminată inimă a domniei mele şi am dăruit domnia mea acest atot>cinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este mai presus de toate cinstitele <daruri, acest hrisov al domniei mele slugii> domniei mele Cernica din Izvoară, cu fiii săi, anume Şerban şi Gorun ... cîţi îi va lăsa Dumnezeu şi Stănislav şi Ticuci şi Stepan ... Coteana, şi Cîrstea şi Stepan, fiul lui Stepan şi cu nepoata sa Rada şi Basea ... Dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină în Izvoară, partea lui Cernica toată, pentru că ... Hominovului pînă în Piscul Vizuniilor şi din Piscul Coteniţei pînă în ... pînă în Vîlcea ... şi în Vîrtopiel ... şi pe Bădie în vîlceaua ce cade în Călmăţui, mai sus de Drumul Oilor ... şi pînă în Lacul lui Stîngăcea şi pînă în Lacul lui Deag şi pînă în Capul Pleş ....

Şi iar să le fie în Cîmpul Bogdei două părţi de ocină.

Şi iarăşi să le fie în Ostra ... şi din Rusineşti şi pînă unde se abate Oltişorul şi din Măgura Fetei pînă la Pietre le este hotarul şi ocina Vrăneştilor toată şi Selişteanii toţi ... ocine şi dedine.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă <lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor>. Şi oricui dintre ei i se va întîmpla moartea mai înainte, la ei prădalica să nu fie. <Şi de nimeni> neatins, după spusa domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele <sau din rudele noastre sau, după> păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va păzi <acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi> să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va păzi <şi nu va întări, ci va> călca şi va strica şi-l va lăsa uitării, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce ... şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra ⟨domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l, şi răstigneşte-l“, sîngele lui asupra⟩ lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori ⟨pune domnia mea: jupan Hamza⟩ mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan ⟨Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost vornic şi jupan Vîlsan fost logofăt şi jupan⟩ ... Staico vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Vintilă ⟨stolnic şi Staico comis şi Barbul mare⟩ postelnic. Şi ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu, Filcea, am scris în cetatea Tîrgovişte, luna ...

⟨Io Vlad voievod⟩, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CLXXXII/5.
Orig., perg., rupt, pecete atîrnată, căzută.
Datat după sfatul domnesc.
EDIŢII Trad. *D.I.R.,B.*, 138.

159

1533 (7041) mai 2, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Xeropotam de la Athos un obroc anual de 5 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

† Въ Христа Бога, благовѣрныи и благочєстивїи и Христолюбивиє и самодръжавниїи и Богѡмпомазанниїи Їѡ Влад воивода, синь великаго и добраго Радꙋла воизодє, милостию божию, божїєм произволєнием ѡбладаєщомꙋ и господствꙋѫщꙋмꙋ въсою земли Ꙋггровлахииското и єщѣже заплаииинским страниєм Ѧламашꙋ и Фагарашꙋ и херцєг. Благопроизволихѡм ѿ Богꙋданниним благиним произволєниним чъстнїим сръдцем ꙗко п<рос>[1]лавлъшени Бога. Сє ꙋбо въспомѣнѫвшє ꙗко мнозє земльними нєбесна приѡбрѣтошє ꙗко божєствна Писаниє свѣдѣтєлсвꙋєт: кꙋплю творити дондєжє тръг стоит. Сєго радї, порєвновахом <єжє прє>[1]ждє нас бившєм. єжє зємна прѣпроводишє, и паки зємна ѡставишє, и къ нєбєсними благиними дѣли прилєпишє сѧ.

Сижє и ми зрѣщє и см<отр>[1]єщи въждєлѣхѡм къ чистномꙋ монастирꙋ зовємаго Ѯиропоѳам пєриволы прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословєнѣи владичицє нашє Богородицє и приснодєвѣи Марїѧ, ижє въ Свѣтѣи Горѣ Ѧѳѡнстѣи, идєжє єст храм свѣтыи м҃ мѫчѫници ижє въ Сєвастиє. И принєсѡшє ѡбичноє благословєниє и писаниє и ѡбѣщанїє прѣжднѣи благочьстивїи господари и родїтєлиє господство ми.

Сєго радї, ѡтьци свѣты, видѣхмо и прїимихмо свѣтыи монастир съ вьсєм ꙋсрьдием и ѡбѣщахмо сє да си <наз>ивамо хтитори свѣтомꙋ монастирꙋ съ прѣжданим свѣтопочившиҳ господаҳ и ȣчениҳмо ѡброк свѣтомȣ монастирȣ, да приҳодит братиє ѡт <свѣтомȣ>[1] монастирȣ катагодїнне на дьнь више реченно м҃ мȣченици да възымают ѡброк по ҂є҃ аспри и спензȣ братиꙗм приҳодѣщим ȣ п...[1] по ф҃ аспри. Тои ѡбѣщаҳмо давати непотѫкновено да єст мертик свѣтомȣ монастирȣ и божєстным иноком на потрѣбȣ єлико єст нȣжда свѣтомȣ монастирȣ, да покрѣпит, а намже да єст вѣчьнноє въспоминаниє.

---

[1] Loc rupt.

Сїє си ѡбѣщаҳмо доклє смо живи ȣ господствȣ давати.

Когѡ изберєт по нас господь Богъ бити господаръ въ Влашкою Земли, или ѡт сръдичнаго плода господство ми, или ѡт нашеҳ грѣсеҳ или, ѡт иноплѣменик комȣ даст Богъ благочестївиҳ кто поновит и ȣтврьдит сїи ҳрисовȣл господство ми и ȣкрѣпит ѡбрѡк свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкоже єст здє въчинєнно, или наставит дȣҳь свѣтыи єщє и ѡт више приложити, того господь Богъ да га помилȣит и ȣкрѣпит въ господствѣ єго и въ бȣдєщим вѣцє, да даст господь Богъ полȣчити блага, єже ȣгȣтова любѣщим єгѡ єже ѡ деснѫꙗ прѣдстоанїє господинѧ да сподобит єго, амин.

Испразник, Вишан логофет.

И азь, Стан червен многогрѣшнїи, иже исписаҳ въ дивныи град Тръговищє, мѣсєца [мѣсєца] має в҃ дьни, въ дьнь прѣподобнаго ѡтьца нашего Аѳанасїє Алиѯандръски, в лѣт ҂з͞ма.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul şi uns de Dumnezeu, Io Vlad voievod, fiul marelui şi bunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, cu voia lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit din bunăvoia dăruită nouă de Dumnezeu, cu inimă curată, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit. Aceasta deci amintind că mulţi prin cele pămînteşti au dobîndit cele cereşti, căci dumnezeiasca Scriptură mărturiseşte: „Să faci negoţ cît este tîrg". Pentru aceasta, au rîvnit cei care au fost înaintea noastră, care cele pămînteşti au cîrmuit şi iarăşi cele pămînteşti pămîntului au lăsat şi către cele cereşti, cu fapte bune s-au alipit.

Acestea deci şi noi văzînd şi cercetînd, am dorit către cinstita mănăstire numită Xiropotam, grădină a preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ce este în Sfîntul Munte al Athosului, unde este hramul sfinţilor 40 mucenici, cei de la Sevastia. Şi au adus obişnuita binecuvîntare şi scrisoare şi făgăduinţa binecinstitorilor domni de mai înainte şi a părinţilor domniei mele. Pentru aceasta, sfinţi părinţi, am văzut şi am primit sfînta mănăstire cu toată osîrdia şi ne-am făgăduit ca să ne numim ctitori ai sfintei mănăstiri cu sfîntrăposaţii domni de mai înainte şi am făcut obroc sfintei mănăstiri, să vie fraţii de la sfînta mănăstire, în fiecare an, la ziua mai sus zisă a celor 40 de mucenici, să ia obrocul, cîte 500 aspri şi cheltuiala fraţilor cari vor veni... cîte 500 aspri. Aceasta am făgăduit a da neclintit, să fie mertic sfintei mănăstiri şi dumnezeieştilor călugări de trebuinţă, cît este nevoie sfintei mănăstiri, să se întărească, iar nouă să ne fie veşnică pomenire.

---

[1] Loc pătat.

Aceasta ne-am făgăduit a da cît vom fi vii, în domnie.

Pe cine va alege după noi domnul Dumnezeu a fi domn în Ţara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau, după păcatele noastre sau din alt neam, cui îi va da Dumnezeu dintre cei binecinstitori, cine va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele şi va întări obrocul sfintei mănăstiri, cum este aici făcut sau îl va îndruma duhul sfînt încă şi mai mult a dărui, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l miluiască şi întărească în domnia lui şi în veacul viitor să-i dea domnul Dumnezeu a primi bunurile ce a pregătit celor ce l-au iubit pe el, care să-l învrednicească cu aşezarea de-a dreapta domnnului, amin.

Ispravnic, Vişan logofăt.

Şi eu, Stan roşul, preapăcătosul, care am scris în minunata cetate Tîrgovişte în luna mai 2 zile, în ziua preacuviosului părintelui nostru Athanasie al Alexandriei, în anul 7041 ‹1533›.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 382 (Mitrop. Ţ. Rom., V/2).
Orig., perg. (43 × 53), pecete atîrnată, căzută.
Cu o trad. din 1864.
EDIŢII. Slav. *Venelin*, 155—157. Trad. *D.I.R.,B.*, 139—140.

160

1533 (7041) mai 27, Bucureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte jupaniţei Neacşa, lui Danciu comis şi lui Stanciu satele Dobruşa, Dragodăneşti şi Măzărani, pe care ei s-au înfrăţit.

† Милостїю божїю, Їѡ Владѹл воєвода и господинъ въсои зємлє Ѹгровлахискоє, синъ вєликагѡ и прєдобрагѡ Радѹл воєвод. Дават господство ми сїю повєлєнїю господства ми жѹпаницєв Нѣкшъв и синѹ єи, по имѣ Драгомир и жѹпан Данчѹл комис и съ синови си и Станчѹл, синѹ Станчѹлов портарюл и със синови си, єлицє мѹ Богѹ даст, ꙗкожє да им сѹт сєла по имє Добрѹша въс, съ въсом хотаром и съ силищах, сєли єжъ съ зовит Драгодънєщи и Мъзърании въсом, съ въсом хотаром, понєжє им єст стара и права ѡчинѹ и дєдїнѹ.

А потом, придоша вишє рєчєни болѣри прєд господство ми, тєрє си побратишє над сїѫ вишє рєчєна сєлах, како да сє сѹт три брати нєраздєлєни. Али жѹпаница Нѣкша съ синѹ си Драгомир да дръжът єдно дєл, а жѹпан Данчѹл комис, ѡн да дръжът дрѹг дєл, а Станчѹл паки дрѹг дєл, понєжє тако ѹтакмишъ ѡт прєд господство ми. А потом, кои ѡт них хощєт расдратї сїѫ тъкмєжъѫ єжъ ѹтъкмишє ѡт прєд господства ми, а тог да га измєтнит ѡт над вишє рєчєна ѡчина.

Сєго радї дадох и господство ми вишє рєчєним болѣром, ꙗкожє да им сѹт сїѫ вишє рєчєна ѡчина въ ѡхабъ ним и синовом им и внѹком им и прєвнѹчєтом им и ни ѡт когожє нєпотъкновєном, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдїтєлїє поставлєх господство ми: жȣпан Хамза вєлики бан Жълском и жȣпан Драгич вєлики дворник и жȣпан Тȣдор вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Шърбан бившъ дворник и жȣпан Влъсан бивши лѡгѡфєт и Станко вистїар и Драгич спатар и Радȣл пєхарник и Станко комис и Винтилъ столник и Барбȣл вєлики постєлник. И исправник, Хамза вєлики бан.

Пис аз, Ѡпрѣ, ȣ Бȣкȣрєщи, мѣсєца маи к͠з дьни, въ лѣт ҂з͠ма.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vladul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Neacşa şi fiului ei, anume Dragomir şi jupanului Danciul comis şi cu fiii săi şi lui Stanciul, fiul lui Stanciul portariul şi cu fiii săi, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie satele anume Dobruşa toată, cu tot hotarul şi cu viile şi cu siliştele, satele care se chiamă Dragodăneşti şi Măzărani, toate, cu tot hotarul, pentru ca le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au venit mai sus zişii boieri înaintea domniei mele, de s-au înfrăţit pe aceste mai sus zise sate, ca să fie trei fraţi nedespărţiţi. Însă jupaniţa Neacşa cu fiul ei Dragomir să ţină o parte, iar jupan Danciul comis să ţină altă parte şi Stanciul iarăşi altă parte, pentru că aşa s-au întocmit înaintea domniei mele. Iar apoi, care dintre dînşii va strica această întocmire, pe care au întocmit-o înaintea domniei mele, iar acela să fie lepădat de peste mai sus zisa ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus zişilor boieri, ca să le fie această mai sus zisă ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi jupan Şărban fost vornic şi jupan Vîlsan fost logofăt şi Staico vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul mare postelnic. Şi ispravnic, Hamza mare ban.

Am scris eu, Oprea, în Bucureşti, luna mai 27 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 176.
Copie; altă copie ibidem. ms. 710, f. 808—809.
Traduceri ibidem, S.I., nr. 384, din 1859 şi ms. 349, f. 392.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 140.

161

1533 (7041) mai 30, Bucureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Barbu mare postelnic şi nepotului său Detco postelnic satul Aninii de Jos şi mai multe selişti, în urma unei judecăţi.

Милостїю божїю, Їѡ Владȣл воєвод и господинъ вьсои зємли Ȣгровлахинскоє, синъ вєликаго и прѣдобраго Радȣла воєвод. Дават господство ми сїю повєлєнїє господства ми почтєномȣ правитєлю, пачєжє из къщю господства ми, жȣпанȣ

Барбꙋлꙋ великомꙋ постєлникꙋ и съ синови ємꙋ, єлицє мꙋ Богꙋ прѣпꙋстит и анєѱїꙋ ємꙋ жꙋпан Дєтко постєлнєкꙋ и съ синови ємꙋ, єлици им Богꙋ дастꙋ ꙗкожє да им єст село по Єлъпницꙋ, на имъ Ꙗнинии ѡт Долъ въси, съ въсохом хотаром ѡт вишє, ѡт ꙋста Добрєви до Блата Понгїнивꙋ и сълищє ѡт главꙋ Корнъцилолов ѡт горє и силищѣ що съ зовєт Бабинци и силищѣ Єꙋха до Блата Понгинов и силищѣ Щирковицїи и силищѣ Влъдєнїи и силищѣ Єърковꙋлꙋи и силищѣ Хлъмъжєлꙋлꙋи и съ въсах хотаровє и ꙋ гор и ꙋ дол, понєжє въсєх им сꙋт стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ. И єщє их достєжашє и ѡт кь господства ми сь правдом и вєрном слꙋжбꙋ.

Ꙗ потом, имашъ сьпрєнїє прєд господства ми съ жꙋпан Влъсан лѡгѡфєт, анꙋ паки сє ꙋтъкмишъ ѡт прєд господства ми.

Єєго ради, дадох и господство ми жꙋпанꙋ Барбꙋлꙋ съ синови си и анєѱїꙋ жꙋпан Дєтко постєлник съ синових, ꙗкожє да им єст въсєх сїє вишє рєчєно село и ѡчинꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабним и синовом ним и внꙋком и прѣвнꙋчитом им и нє ѡт когожє нєпотокновєно, по рєч господства ми.

Єєжє и свєдитєлїє по<с>тавлєєм господство ми: жꙋпан Хамза вєл бан Жълком и жꙋпан Драгич вєл дворник и жꙋпан Ѳєѡдор вєл лѡгѡфєт и жꙋпан Шърбан бившє дворник и жꙋпан Влъсан бившъ лѡгѡфєт и Драгомир спатар и Тома бан и Драгич вєл спатар и Єтанко вєл вистїꙗр и Радꙋл вєл пєхарник и Єтанко комис и Винтилъ столник. Исправник, Ѳєѡдор вєл лѡгѡфєт.

Пис аз, Ѡпрѣ дꙗкон,[1] ꙋ град Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца маи $\widetilde{\text{л}}$, лѣт $\overline{\text{҂змд}}$.

Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător, încă şi din casa domniei mele, jupanului Barbu mare postelnic şi cu fiii lui, cîţi îi va lăsa Dumnezeu şi nepotului lui, jupanului Detco postelnicul şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să le fie satul pe Slăpniţa, anume Aninii de Jos toţi şi cu tot hotarul, de sus, din gura Dobrei pînă la Balta lui Ponghină şi săliştele de la capul Cornăţelilor în sus şi siliştea care se chiamă Babinţi şi siliştea Suha pînă la Balta lui Ponghină şi siliştea Ştircoviţei şi siliştea Vlădenii şi siliştea Sărăcovului şi siliştea Hălmăjelului şi cu toate hotarele şi în sus şi în jos, pentru că toate le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine. Şi încă le-au dobîndit şi de la domnia mea cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu jupan Vîlsan logofăt, ci iarăşi s-au împăcat înaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Barbul cu fiii săi şi nepotului lui, jupan Detco postelnicul cu fiii, ca să le fie toate cele mai sus zise, satul şi ocinele, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost vornic şi jupan Vîlsan fost logofăt şi Dragomir spătar şi Toma ban şi

---

[1] În loc de: дїꙗк.

Drăghici mare spătar şi Staico mare vistier şi Radul mare paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Am scris eu, Oprea diaconul,[1], în cetatea Bucureşti, luna mai 30 zile, anul 7041 ⟨1533⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 32—33.
Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 629.
Traduceri ibidem, din 1859 şi S.I., nr. 385 şi ms. 349, f. 453—454.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B.*, 140—141.

162

1533 (7041) iunie 3, Bucureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana două selişti, numite Călugărenii, lîngă Bistriţa.

† Милостию божиєю, Їѡ Владꙋ воивода и господинь въсои земли Ѹггровлахиискою. Дават господство ми сиє повѣлєнїє господства ми свѣтѣи монастирї глаголємиє Тисмѣна, ꙗкожє да мꙋ єст код Бистрицꙋ в҃ селища зовомаго Кълꙋгърѣнии, понєжє мꙋ єст стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ свѣтѣи монастирꙋ єжє єст вишє писана. Тако и господство ми мꙋ дадох да мꙋ єст ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и ин нихтожє мѣтѣхꙋ да нє имат, понєжє видѣт господство ми инниє стари книгє.

Сєго радї им дадох господство ми, ꙗкожє да мꙋ єст нєпоколѣбимо по ѡризмо господства ми.

Сєжє и свєдѣтєлиє поставлѣєт господство ми: жꙋпан Хамза вєлики бан Жилски и жꙋпан Драгич вєлики дворник и жꙋпан Ѳєѡдѡр вєлики логофєт и Шєрбан бившє дворник и Влъсан бившє логофєт и Драгич спатар и Станко вистиꙗрꙋ и Радꙋл пєхарнєк и Станко комис и Вєнтилъ столник и Барбꙋл вєлики постєлник.

Пис ꙋ град Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца юнїє г҃ дьни, въ лѣт ҂зм҃а.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ бѡжїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana, ca să-i fie lîngă Bistriţa două selişti ce se cheamă Călugărenii, pentru că îi sînt veche şi dreaptă ocină şi dedină sfintei mănăstiri, care este mai sus scrisă. Astfel şi domnia mea am dat să-i fie ocină şi ohabă şi altul nimeni amestec să nu aibă, pentru că am văzut domnia mea alte cărţi vechi.

De aceea, am dat şi domnia mea, să-i fie neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Şerban fost vornic şi Vîlsan fost logăfăt şi Drăghici spătar şi Staico vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Ventilă stolnic şi Barbul mare postelnic.

---

[1] În loc de „diacul".

Scris în cetatea Bucureşti, luna iunie 3 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 386 (Tismana, LXVI/1).
Orig. hîrtie (31,4 × 22), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1846; alte traduceri ibidem, mss. 330, f. 426 v. şi 337, f. 356v—357.
EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 48; *D.I.R.,B.*, 141—142. Facs. *D.I.R.,B.*, 458.

163

⟨1533 iulie 2⟩.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş balta Săltava cu toate iezerele.

† Милостию божию Їѡ Влад воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахиское, синъ велик:го Радꙋла воеводе. Дав:т господство ми сїю повелѣние господства ми свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ глаголемаго Ѩргишꙋ, идеже ест храм прѣсвѣтен, чистѣи и прѣблагословенѣи владичице нашою, Богородице и приснодѣвѣи Мариꙗ и честное жи ꙋспение, ꙗкоже да им ест блата еже се зовет Сълтава и съ въсем ꙗзерем и ѡт горни хотарꙋл по ꙋ Воина и по ꙋ Пърꙋшꙋл дори до Горганꙋл Ръсꙋхатев и паки ѡт дол хотарꙋл ѡт камен по Грꙋмазꙋл Брѫнзешов и междꙋ Сакꙋре и по Лънꙋжде дори до Църкве Блꙋдїником. Понеже га съм помиловал господство ми свѣтаа монастирꙋ, ꙗкоже ест биѡ помиловаѡ и ѡт иннех господарїе прѣжде господстзо ми, със сїе речена више блате.

Сего радї и господство ми помиловах свѣтаа монаст<ира ꙗко да ест божественим иноком на потрѣбꙋ, а гос<подство м>и и родїтелем господства ми ...

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Arghiş, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie balta care se cheamă Săltava şi cu toate iezerele şi din hotarul de sus, pe la Voina şi pe la Păruşul pînă la Gorganul Răsuhatei şi iarăşi din hotarul de jos, de la piatră pe Grumazul Brînzeşului şi între Secure şi pe Lănujde, pînă la Biserica Curvelor. Pentru că am miluit domnia mea sfînta mănăstire, cum a fost miluită şi de alţi domni dinaintea domniei mele, cu aceste mai sus zise bălţi.

De aceea şi domnia mea am miluit sfînta mănăstire ⟨ca să⟩ fie dumnezeieştilor călugări la trebuinţă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele... ⟨Pe verso:⟩ Balta Futeşti.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 387 (Ep. Argeş, XXII/9 şi LXIX bis/2).
Orig., hîrtie (21 × 12,5), fragment (lipseşte partea inferioară).
Cu o trad. din 1912 şi un extras după care s-a completat data; altă trad. ibidem, ms. 708, f. 332 v.
EDIŢII, Trad. *D.I.R.,B.*, 142. Facs. *Ibidem*, 459.

164

1533 (7041) iulie 27, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Vatopedi de la Athos un obroc anual de 10 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 800 aspri.

† Въ име ѡтца и сина и свѣтого дȣха, свѣтые трѡице единосоущнаа и нераздѣлима и молитвами прѣчистые богоматере и владїчице нашои Богородице и приснодѣвѣи Марїѧ, коупноже и въсѣх свѣтыих.

Азь въ Христа Бога, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христолюбывїи, Їѡ Влад воевода, божїею милостїею ѡбладае земле Оуггроврахїиское, желанїе имѣет къ божествными и свѣтыми црьквами и къ иноческомȣ чинȣ, видѣх оубо царские монастири иже съ великим троудѡм и съ тъщанїем ѡт благочьстивїих царїе и господах ѡт ѡснованїа въздвиженнїихь и оукрашенних въ сїаже врѣменна ѡт свѣтопочивших ктиторех ѡбсиревшихь и въ тѣснотѣ мнозѣ и скрьби божественним инокѡм прѣбываѫщиним, зреще таковаа царскаа зданїа свѣтыих црьквах ѡбетшавшаа и роушимаа, понеже прїиде къ намь ѡтць нашь їепископь Їѡасафь и старца Ѳеѡдорита ѡт царскїе и свещеннїе ѡбители нарицаемїи Ватѡпедї, еже ест въ пѡд криле Свѣтѣи Горѣ Аѳѡнстѣи периволи прѣчистые владїчице наше Богородїце и приснодѣвы Марїи и принесоше хрисовȣл свѣтопочившихь дедѡм и родїтелїе господства ми и видѣхь и възревновах исплънити ѡброк свѣтомȣ мѣстоу томȣ, ꙗко да имам и господство ми въ вѣчною помѣнȣ, ꙗко имат и прѣжних свѣтопочивших царїе и господахь.

И се промислихѡм, ѡ елико по силѣ и дарȣ дарованнѣм нам ѡт вышнѣго промисла, съ помагати свѣтомȣ место томȣ и бо слишахѡм и ѡт прѣславних чюдесе прѣсвѣтые иконе прѣчистїе Богоматере, иже ест въ свѣтомȣ монастирȣ томȣ прѣжде бити монастирȣ въ тѡм мѣстѣ, ѡстазшȣ ѡтрочетȣ ѡт родїтелѣ своего въ тѡм мѣсто и бывшȣ лѣтȣ единȣ тоу песлѣд въз вѣстившȣ ѡтрочетȣ родїтеле си ꙗко прѣчистаа прѣпитаего, идеже ест свѣтии ѡлтар.

Сего радї, сице въчинихѡм и ѡбещахмо се томȣ и царскомȣ монастирȣ више реченном, Ватѡпедї, храмȣ прѣсвѣтые владїчице наше, Богородїце и приснодѣвы Марїи и чистно еи благовѣщенїа, ꙗко да приходет братїѧ ѡт свѣтогѡ монастира ката гѡдїне мѣсеца генарїа, да възимает ѡброк свѣтомȣ монастирȣ по ҂ї͠ аспри, да ѡтносит въ свѣти монастир, братїам спензȣ кроме мертика по ѿ͠ аспри. А ѡт тогаи мертика да се дават оу болницȣ по ҂а͠ аспри, да боудет за потрѣбȣ братїꙗм еже се ѡбрѣтает въ болницȣ, да и ѡни милȣеть Бога за наше дȣше. Сїа сице въчинихѡм и ѡбещахом Богȣ, хотещȣ да боудет непотѫкновенно дондеже есми въ настоещим житии въ богоданное намь сїѡи ѡбласти.

Тѣмже и молим се и припадаемь къ прѣчистою и прѣславное владїчици и Богородице и приснодѣвы Марїи: ѡ, прѣчистаа и въсепѣтаа мати кȣпно съ прѣподобними ѡтци, прїими сїе малое дари ѡт нас грѣшних, ꙗкоже сынь твои, Богь, владїкаже мои, господь Їусȣс Христос приета вдовїе ѡнои двѣ цете и ѡставленїе грѣхѡм еи даровавшȣ. Сице, въсепѣтаа мати молитвоу ѡ нас грѣшних сътвори къ господоу Богȣ моемȣ и спасоу нашемȣ Їусȣсȣ Христȣ, ꙗко да многое его милосърдїе на милоста подвигши ѡ нас много грѣшних, ꙗко да милостень и помощник и покровител нам боудєт въ настоєщим житїи да ни съхранит нєврѣждєнних ѡт враг видимних и нєвидїмних и конєц благ настоєщаго житїа да дарȣєт нам. Въ страшнинжє соуд втораго єгова пришєствиꙗ сподобит ни твоими молитв'ми ѡ дєснȣю єгова прѣстола стати и жизнь вѣчнѣ и сподобит ни съ прѣбиванїа съ оугоджьшими ємȣ ѡт вѣка и царстаїю єго наслѣдникѡм бити, амин.

Тыжє, въсєчьстнии ѡчє єгȣмєнє и ѡтци и въси братїꙗ, єлицє стє въ свѣтии монастирȣ томȣ, молимо сє вашои свѣтинє поминаєтє и нас въ свѣтых ваших молитвах и да ви наставит дȣхь свѣты, да ми сє поєт въ сєдмицȣ єдин дєнь свѣтаа лꙋтȣргїа съ параклисом въ храмѣ свѣтого и славнаго пророка и прѣдитичє и кръститєлѣ Їѡанна, єго сȣт ѡбновили родїтєлїє господства ми и да горит кандило нєоусъпно прєд свѣтыим ѡбразѡм прѣчистыє Богоматєрє, чюда творицѡм, за мою дȣшȣ и родїтєлїє господства ми. И пакы да ми сє поєт въ великои цръквє на въсакии мѣсєць по чєтири литȣргїи съ параклисом при животȣ, а по съмръти съ колизѡм, ꙗкожє сє поєт оусъпшиим. Такождєрє и прѣждє рєчєнна лꙋтȣргїа єжє єст въ въсѣкою сєдмици да сє поєт при животȣ съ параклисѡм, а по съмръти по чинȣ оусъпших, съ коливѡм.

И пакы по єжє ѡд здєшних нашємȣ пришєствїю, кого благоволит господь Богь бити господинь Влашкои Зємли, или ѡт нашєго срєдєчнаго плода, или ѡт наши сърѡдники или инь нѣкто ѡт празославних, ємȣжє дарȣєт Богь господство Влашкоє, аще съхранит и поновит съи хрисовꙋл и испльнит сїє нашєми ѡбѣщанїа, да имат помощь и покровь ѡт господа Бога и ѡт прѣчистыє Богоматєрє. А ащєли кто дръзнєт ѡт єти или разорити сїє нами ѡбєщанноє, да мȣ єст съпостатница здє и въ боудєщих вѣцѣ прѣчистаа. Намжє и тѣм ижє по нас испльнит, ꙗкожє ми ѡбѣщахом сє, да дарȣєт господь Богь благодать свою милость и дєснȣю стати прѣстолѣ господа Бога и спаса нашєго Їꙋсȣса Христа, амин.

И писах аз, Дȣмитрȣ Фоамє, словопомозател, въ столни град Тръговищє, мѣсєца юлїє к҃з дьни, ѡт Адама тєкȣщїи, в лѣт ҂з҃ма.

Исправник, Ѳєѡдор вєлики лѡгѡфєт.

† Їѡ Влад вѡєвѡд, милѡстїѧ божїѧ господинь.

---

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, sfîntă troiţă de o fiinţă şi nedespărţită şi cu rugăciunile preacuratei maici a lui Dumnezeu şi a stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, dimpreună şi cu toţi sfinţii.

Eu, în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, stăpînind ţara Ungrovlahiei, avînd dorinţă către sfintele şi dumnezeieştile biserici şi către cinul călugăresc, am văzut deci împărăteştile mănăstiri, ridicate din temelie şi împodobite cu mare trudă şi cu străduinţă binecinstitorilor împăraţi şi domni, însă în aceste vremuri, sărăcite de sfînträposaţii ctitori şi în multe greutăţi şi supărări petrecînd dumnezeieştii călugări, văzînd atari împărăteşti zidiri ale sfintelor biserici părăsite şi dărîmate, pentru că a venit la noi părintele nostru episcopul Ioasaf şi stareţul Theodorit de la împărătescul şi sfinţitul lăcaş numit Vatopedi, care este sub poalele Sfîntului Munte Athos, grădină a preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi au adus

hrisovul sfîntrăposaţilor bunici şi părinţi ai domniei mele şi am văzut şi am rîvnit a împlini obrocul acelui sfînt loc, ca să am şi domnia mea veşnică pomenire, cum au şi cei de mai înainte sfîntrăposaţi împăraţi şi domni.

Şi aceasta am gîndit, ca din cît este după puterea şi darul dăruit nouă din gîndul de sus, a ajuta acel sfînt loc, căci am auzit şi de preaslăvitele minuni ale preasfintei icoane a preacuratei maici a domnului, care este în acea sfîntă mănăstire, înainte de a fi mănăstirea în acel loc, a rămas părăsit un copil de părintele său în acel loc şi a stat un an acolo; în urmă a vestit copilul pe părintele său că preacurata l-a hrănit, unde este ⟨acum⟩ sfîntul altar.

Pentru aceasta, aşa am făcut şi ne-am făgăduit acestei sfinte împărăteşti mănăstiri mai sus zise, Vatopedi, hram al preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei blagoveştenii, ca să vie fraţii de la sfînta mănăstire în fiece an în luna ianuarie, să ia obrocul sfintei mănăstiri, cîte 10 000 aspri, să ducă în sfînta mănăstire, fraţilor cheltuială, în afară de mertic, cîte 800 aspri. Iar din acel mertic să se dea la bolniţă cîte 1 000 aspri, să fie pentru trebuinţa fraţilor care se află în bolniţă, ca şi ei să roage pe Dumnezeu pentru sufletele noastre. Aceasta aşa am făcut şi am făgăduit lui Dumnezeu, vrînd să fie neclintit, cît sînt în viaţa de faţă şi în această stăpînire, dată nouă de Dumnezeu.

De aceea, ne şi rugăm şi cădem către preacurata şi preamărita stăpînă şi născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria: o, precurata şi atotcîntată maică, dimpreună cu preacuvioşii părinţi, primeşte acest mic dar de la noi, păcătoşii, precum fiul tău Dumnezeu, stăpînul meu, domnul Iisus Hristos a primit de la acea văduvă doi bani, dăruindu-i iertarea păcatelor. Aşa, atocîntată maică, fă rugăciune pentru noi păcătoşii către domnul Dumnezeul meu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos, ca multa lui îndurare s-o mişte cu milă către noi multpăcătoşii, ca să fie milostiv şi ajutor şi ocrotitor nouă în viaţa de faţă şi să ne păzească neatinşi de duşmanii văzuţi şi nevăzuţi şi sfîrşit bun al vieţii de acum să ne dăruiască. La înfricoşata judecată a celei de a doua a lui veniri să ne învrednicească, prin rugăciunile tale, a sta de-a-dreapta scaunului său şi de viaţă veşnică a ne învrednici cu petrecerea cu cei cari i-au plăcut din veac şi să fim moştenitori ai împărăţiei lui, amin.

Tu, însă, atotcinstite părinte egumene şi toţi părinţii şi toţi fraţii, cîţi sînteţi în acea sfîntă mănăstire, ne rugăm sfinţiilor voastre, pomeniţi-ne şi pe noi în sfintele voastre rugăciuni şi să vă îndrume duhul sfînt, să mi se cînte într-o zi pe săptămînă sfînta liturghie cu paraclis în hramul sfîntului şi măritului prooroc şi înainte mergător şi botezător Ioan, ce l-au înnoit părinţii domniei mele şi să ardă candelă neadormită înaintea sfîntului chip al preacuratei născătoare de Dumnezeu făcătoare de minuni, pentru sufletul meu şi al părinţilor domniei mele. Şi de asemenea să mi se cînte în biserica mare în fiece lună cîte patru liturghii cu paraclis în timpul vieţii, iar după moarte, cu colivă, cum se cîntă celor adormiţi. De asemenea şi mai sus zisa liturghie care este în fiece săptămînă să se cînte în timpul vieţii cu paraclis, iar după moarte după cinul celor adormiţi, cu colivă.

Şi, iarăşi după a noastră plecare dintre cei de aici, pe cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul nostru de inimă sau dintre rudele noastre sau oricine dintre dreptcredincioşi, căruia îi va dărui Dumnezeu domnia Vlahiei, dacă va păzi şi va înnoi acest hrisov şi va împlini această făgăduinţă a noastră, să aibă ajutor şi ocrotire de la domnul Dumnezeu şi de la preacurata maică a lui Dumnezeu. Iar dacă cineva va îndrăzni a lua sau strica această făgăduinţă a noastră, să-i fie potrivnică aici şi în veacul viitor preacurata. Nouă însă şi celor care după noi vor împlini, după cum ne-am făgăduit, să ne dăruiască domnul Dumnezeu mila sa şi starea de-a-dreapta scaunului domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, amin.

Şi am scris eu, Dumitru Foame, scriitorul de cuvinte, în cetatea de scaun Tîrgovişte, în luna iulie 27 zile, de la Adam cursul, în anul 7041 ⟨1533⟩.

Ispravnic, Theodor mare logofăt.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Fotografii, XXVIII/21.
Fotocopie după orig. la m-rea Vatopedi de la Athos.
Altă fotocopie la Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, 39.367.
EDIŢII, Trad. *D.I.R.,B.*, 142—144.

165

1533 (7041) august 28, Piteşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte hotarul satului Milostea, al m-rii Bistriţa, pe unde a fost fixat din vremea lui Neagoe Basarab.

† Милостию божию, Їѡ Влад воивода и господинъ въсою земли Ѹггровлахискою, синъ добраго и великаго Радула воиводє. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовомаго Бистрицꙋ, ꙗко да мꙋ єст хотарꙋл над село свѣтомꙋ монастирꙋ по имє Милостє, варє по кꙋдє сꙋт хотарисали при дьни покоинномꙋ Басарабє воиводє, понєжє им єст старꙋ и правꙋ хотарꙋ.

А потом, принидошє Бєрєщии и Сьрбєщи прєд господство ми, тєрє прєшє како да измєтнит хотарꙋл свѣтомꙋ монастирꙋ по дрꙋгꙋ мєсто. А господство ми сꙋдих и глєдах със чьститимн правитєли господства ми и дадох господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ како да дръжит варє по кꙋдє єст хотарисал при дьни Басарабє воиводє, єрє єст стар хотар. А Бєрєщии и Сърбєщии ѡсташє ѡт закон прєд господство ми.

Сєго радї, им дадох и господство ми, ꙗкожє да им єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когожє нєпотѫкнно, по рєч господства ми.

Сєжє свєдєтєли повтавлѣєм господство ми: жꙋпан Хамза бан Жилски и жꙋпан Драгич вєл дворник и жꙋпан Тꙋдор вєл лѡгѡфєт и жꙋпан Шєрбан бивши дворник и жꙋпан Вльсан бившє лѡгѡфєт и Станико вистїꙗр и Драгич спатар и Радул пєхарник и Винтилъ столник и Станико комис и Барбꙋл вєлики постєлникꙋ. Исправник, Гюра лѡгѡфєт.

И аз єжє писах, Кръстѣ граматик, ꙋ Питєщїи, мѣсєца аугꙋст к҃и дьни, в лѣт ҂з҃м҃а.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїꙗ божїꙗ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie hotarul în satul sfintei mănăstiri anume Miloste, ori pe unde au hotărnicit în zilele răposatului Basarab voievod, pentru că îi este vechi şi drept hotar.

Iar apoi, au venit Bereştii şi Sîrbeştii înaintea domniei mele, de au pîrît ca să schimbe hotarul sfintei mănăstiri pe alt loc. Iar domnia mea am judecat şi am cercetat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să ţină ori pe unde a fost hotărnicit în zilele lui Basarab voievod, căci este hotar vechi. Iar Bereştii şi Sîrbeştii au rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea, i-am dat şi domnia mea să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hamza ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi şi jupan Şerban fost vornic şi jupan Vîlsan fost logofăt şi Staico vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Vintilă stolnic şi Staico comis şi Barbul mare postelnic. Ispravnic, Ghiura logofăt.

Şi eu care am scris, Cîrstea gramatic, în Piteşti, luna august 28 zile, în anul 7041 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 388 (Bistriţa, X/1).
Orig., hîrtie (21,5 × 31), pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 437, 201, f. 275 şi 713, ff. 566, 607.
EDIŢII Trad. *D.I.R.,B.*, 144—145. Facs. *Ibidem*, 460.

166

1533 (7042) septembrie 5, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Peia portar, soţiei sale Neacşa şi fiicei lor Calea satul Odobeştii, în urma unei judecăţi.

† Милостию божїю, Їѡ Влад воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Радȣла воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномȣ болѣринȣ господства ми, жȣпанȣ Пеꙗ портарȣ и жителница емȣ жȣпаници Нѣкше и дъщем им Калѣ и еще елици синови им ке даст Богъ, ꙗкоже да им ест село Ѡдобещїи въси съ въсом хотарȣ, понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ жȣпаницев Нѣкшев ѡт над матерȣ си Марїꙗ, ере ест бил дал жȣпан Ѡанжш ключар дъщере мȣ си Марїев прикїе, съи више реченȣ село.

Ꙗ потом, жȣпан Пеꙗ портар и жȣпанице Нѣкша имаше съпренїе пред господства ми със пръви братичедїе жȣпанице Нѣкше, със Єтан и със Татȣл. Ꙗ господство ми сȣдих и гледах им редȣ, по правдȣ и по стари закон и съ въси честитими болѣри господстза ми. И прочетах господство ми и книгȣ Влад воевода Калꙋгера и изнандох господство ми како ест излетнил Ꙗнжш ключар по матерꙋ Станꙋ и Татꙋлꙋ от над комате, почто радї ест бѣгль ꙋ блъдство със едно слꙋгꙋ. Тако Стан и Татꙋл ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми како метѣхꙋ веке да не имат.

Сего радї дадох и господство ми жꙋпанꙋ Пеи порт<ар>[1]ꙋ и жꙋпанице Нѣкшев ꙗкоже да им ест в<ъ>[1] ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непотъкновенно, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Хамза векики бан Жилски и жꙋпан Драгич велики дворник и жꙋпан Теѡдѡр велики логофет и Драгич спатар и Станко вистїꙗр и Радꙋл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Барбꙋл велики постелник. Исправник Тꙋдѡр велики логофет.

И аз, Ѡпрѣ граматик, еже исписах ꙋ Тръговище, мѣсеца септемврїе е҃ дьни, въ лѣт ҂з҃мв.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupanului Peia portar şi soţiei sale jupaniţa Neacşa şi fiicei lor Calea şi încă fiilor lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Odobeştii toţi, cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină a jupaniţei Neacşa de la mama sa Maria, căci l-a dat zestre, jupan Ianăş clucer, acest mai sus zis sat fiicei sale Maria.

Iar apoi, jupan Peia portar şi jupaniţa Neacşa au avut pîră înaintea domniei mele cu verii primari ai jupaniţei Neacşa, cu Stan şi cu Tatul. Iar domnia mea am judecat şi le-am cercetat rîndul, după dreptate şi după legea veche şi cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele. Şi am citit domnia mea şi cartea lui Vlad voievod Călugărul şi am aflat domnia mea că a lepădat Ianăş clucer pe mama lui Stan şi a lui Tatul de pe averi, deoarece a fugit în curvie cu o slugă. Astfel, Stan şi Tatul au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea şi domnia mea am dat jupanului Peia portar şi jupaniţei Neacşa, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Teodor mare logofăt şi Drăghici spătar şi Staico vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Şi eu, Oprea grămatic, care am scris în Tîrgovişte, luna septembrie 5 zile, în anul 7042 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXC/8.
Orig., hîrtie (21 × 30), pecete aplicată.
Trad. la Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, ms. 31.277, f. 49.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 145—146. Facs. *Ibidem*, 461.

---

[1] Loc rupt.

1533 (7042) septembrie 10, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Peia portar ocină în Recica lui Dabul.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинь въсои земли Ѹггрровлахнискоє, синь великаго и прѣдобраго Радꙋл воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми почтенномꙋ болѣринꙋ господства ми жꙋпанꙋ Пеꙗ портар и съ синови си, елици емꙋ Богь припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Рѣчка Дабꙋлѡв въса съ въсѡм хотарѡм.

Понеже ест биѡ стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ Житев. А потом, имахꙋ прꙋ Житѣ сьс негови мегиꙗши радї сїє више реченꙋ ѡчинꙋ. Тако преше ѡвие мегиꙗши како имат и ѡни ѡчинꙋ ꙋ Рѣчка кꙋпно сьс Житѣ. А господство ми, ꙋ тем гледах и сꙋдих по правдꙋ; и донеси Житѣ книг Влада воивода Калꙋгера и книг Радꙋл воивода Старога пред господства ми и прочетах господство ми ѡвие книге и изнаидѡх господство ми како сꙋт Житев старе и праве ѡчине и дѣдїнꙋ, а негови мегиꙗши, а ѡни ѡсташе ѡт закѡн ѡт пред господства ми.

А потом се диже више реченога болѣринꙋ господства ми жꙋпанꙋ Пеꙗ портар, тере покꙋпи сїє више речена ѡчинꙋ ѡт Житѣ и ѡт синови Житев и ѡт братїꙗ емꙋ радї ха҃ аспри готови, Рѣчкаа въса съ въсѡм хотарѡм. Али продаде Житѣ ѡт своиѡм добром волюм и съ синови си и съ братїꙗм си ѡт пред господства ми. И господство ми дадоше кѡн.

Сего радї дадѡх и господство ми болѣринꙋ господства ми жꙋпанꙋ Пеꙗ портар, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ емꙋ и синовом емꙋ и внꙋкѡм ч прѣвнꙋчетѡм емꙋ. И прьдалика да нѣст. И не ѡт когѡже непотѫкновено, по рѣч господства ми.

Сеже свѣдѣтели: жꙋпан Хамза велики бан и жꙋпан Дрьгич велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр велики лѡгѡфет и Станко вистиꙗр и Драгич спатар и Радꙋл пехарник и Станко комис и Вентилъ столник и Барбꙋл велики постелник. Исправник, Влъсан лѡгѡфет.

Исписах аз, Строе, ꙋ град Трьговище, мѣсеца септемврїе ї҃ дьни, в лѣт ҂з҃мв.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupanului Peia portar şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Recica lui Dabul toată, cu tot hotarul.

Pentru că a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină a lui Jitea. Şi apoi, a avut Jitea pîră cu megiaşii săi pentru această mai sus zisă ocină. Aşa pîrau aceşti megiaşi că au şi ei ocină în Recica împreună cu Jitea. Iar întru aceasta domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate; şi a adus Jitea cartea lui Vlad voievod Călugărul şi cartea lui Radul voievod cel Bătrîn înaintea domniei mele şi am citit domnia mea aceste cărţi şi am aflat domnia mea că sînt ale lui Jitea vechi şi drepte ocine şi dedină, iar megiaşii lui, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Iar după aceea s-a ridicat mai sus zisul boier al domniei mele, jupan Peia portar, de a cumpărat acestă mai sus zisă ocină de la Jitea şi de la fiii lui Jitea şi de la fraţii lui, pentru 1000 aspri, gata, Recica toată, cu tot hotarul. Însă a vîndut Jitea de a lui bunăvoie şi cu fiii săi şi cu fraţii săi dinaintea domniei mele. Şi au dat domniei mele calul.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, jupanului Peia portar, ca să-i fie ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi prădalica să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martorii: jupan Hamza mare ban şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi Staico vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul mare postelnic. Ispravnic, Vîlsan logofăt.

Am scris eu, Stroe, în cetatea Tîrgovişte, luna septembrie 10 zile, în anul 7042 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, nr. 30.390.
Orig., hîrtie (21 × 30,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1892.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 146. Facs. *Ibidem*, 462.

168

⟨1533⟩ septembrie 18.

Vlad Vintilă voievod scrie orăşenilor din Piteşti, Argeş şi Rîmnic să dea de ştire celor ce trec cu marfă pe la vadul Diiului să plătească vamă m-rii Tismana.

† Милостию божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ. Пишєт господство ми вами, варошаном ѡт Питєщи и ѡт Ꙗргиш и ѡт Рибник и такози ви говорим господства ми како ꙋ час що ꙋзритє сїю книгꙋ господства ми, а ви ꙋ том час да даватє глас въсєм чьловєком, како да си платит вама на брод на Дию ꙋ рꙋкꙋ слꙋгꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Тисмѣна: ѡт сто крꙋшєци сол г҃ крꙋшєци сол и ѡт кон аспри ѕ҃ и ѡт вол аспри г҃ и ѡт крав аспри в҃ и ѡт ѡвни двѣ аспри а҃ и ѡт врѣтищє пшєници аспри в҃ и ѡт возиленицꙋ вина аспри і҃. Си въсє да сє платит како єст повєлѣни господства ми.

Ꙗ тко нєкє платит сиє въсє вамє, а слꙋгє калꙋгєрє да сꙋт волници пєдєпсати их и плєнити тога чьловєка и нихто да нє смѣєт бантоват чьловєкꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ, єрє тога чєловєка вєлико зло и ѡргию хокєт имат ѡт къ господства ми. И а ино да нѣст, по рє<чи господст>[1]ва ми.

Исправник, Гюра лѡгѡфєт.

Пис мѣсєца сєптємвриє ні҃ дьнъ.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостиѫ божиѫ господинь.

---

[1] Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn. Scrie domnia mea vouă orăşenilor din Piteşti şi din Argeş şi din Rîmnic şi astfel vă vorbesc domnia mea, că în ceasul în care veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi în acel ceas să daţi de ştire tuturor oamenilor, ca să-şi plătească vama la vad la Diiu, în mîna slugii sfintei mănăstiri de la Tismana: de la o sută bolovani de sare, 3 bolovani de sare şi de cal, 6 aspri şi de bou, 3 aspri şi de vacă, 2 aspri şi de doi berbeci, un aspru şi de sacul de grîu, 2 aspri şi de butoiul de vin, 10 aspri. Toate acestea să se plătească cum este porunca domniei mele.

Iar cine nu va plăti toate aceste vămi, slugile călugărilor să fie volnice să-i pedepsească şi să prade pe acel om. Şi nimeni să nu îndrăznească să tulbure pe omul sfintei mănăstiri, căci acel om mare rău şi urgie va avea de la domnia mea. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ghiura logofăt.

Scris luna septembrie 18 zile.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 389 (Tismana).
Orig., hîrtie (31 × 21,5) pecete aplicată.
Cu două traduceri de la sfîrşitul sec. XVIII şi din 1912; altă trad., ibidem, ms. 329, f. 593 v.
Datat din domnia lui Vlad Vintilă şi după Ghiura logofăt.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 147. Facs. *Ibidem*, 463.

169

1533 (7042) octombrie 13, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Oprea sluger şi rudelor sale sate, ocine, munţi, vii şi ţigani.

Боже помоѕи!

† Въ Христа Бога благовѣрнїи и благочестивїи и Христȣлюбивїи и самодръжавнїи Їѡ Влад воевода, синь великаго и прѣдобраго Радꙋла воевода, милостиѡм божїѡм и божїѡм дарованием, ѡбладаещоуми и господствȣещоми въсои ѕемли Оуггрроовлахїескои, ещеже и запланинским странам, Ꙗмлашȣ и Фагарашȣ херцег. Благопроизволи господство ми своим благим произволением и чистимь и свѣтаим сръдцемь господства ми ꙗко прославити прославлъшаго ме Бога и на прѣстола родїтелю господства ми, съ славою възнесешаго мѣ. Сего радї, неѡблѣних се и нашим присним и прѣпочтенним болѣрѡмь и съвѣтникѡм болшие потвръждение съчинити и ȣкрашити хрисовȣли наших дедох и родїтели и братиꙗх и иних прѣжде нас бивших въсех.

Сего радї даровах сїи въсичестни и прѣпочтанїи и благоѡбразнии, ихже над въсѣми честитими и даров настоещи, сии хрисовȣл господства ми, прѣпочтенними болѣри господство ми жȣпан Ѡпрѣ сȣлџарȣ и братȣ емȣ Драгомир и съ пръви братичедниꙗм си Драгомирȣ и Радȣл и Дач и Станчюл и съ них синови, єлици им Богъ припȣстит, варє сынови, варє дъщерє, ꙗкожє да им єст Сълътрȣкȣл във, съ въсом хотарѡм и съ планином си, по имє Клъбȣчецȣл и Летница ѡт Недѣꙗ и Пїєтричаѡа и ѡт Перѣни половино и половино ѡт планино Перѣном, щѡ сє зовєт Клъбȣчецȣл, понєжє им сȣт стари и правє ѡчинє и дѣдїнє и покȣпенє.

И пак да єст жȣпанȣ Ѡпрєн сȣлцарȣ и братȣ ємȣ Драгомирȣ ѡт Прислоп половино и ѡт планинȣ щѡ сє зовєт Кȣрълȣша, паки половино и виноград ѡт Ливези ѡт Рибник, варє колико єст бил Стънȣцѡв въсах.

И челѣдї ацигани, по имє Никȣла съ децами си и Боцѣ съ децами си понєжє их єст покȣпил бащȣ ємȣ жȣпанȣ Дан дворникȣл ѡт братȣ ємȣ, жȣпан Радȣл спатарȣ, за єдин кол ѡкован и съ ѕ҃ телегари, за половино ѡт водѣницȣ и за р҃н аспри; и дрȣги ациган по имє Стан съ децами си, понєжє мȣ єст стара и права ѡчина и дѣдинє.

И паки да єст жȣпанȣ Драгомирȣ съ братием си Радȣл и Дан и Станчюл челѣдї ацигани по имє Иван съ децами си, понєжє им єст стара и права ѡчина и д<ѣд>инȣ.

И паки да єст жȣпанȣ Ѡпрєн сȣлцарȣ и братȣ ємȣ Драгомирȣ и съ пръви братичедїꙗм си жȣпанȣ Драгамирȣ и Радȣл и Дан и Станчюл ȣ Бела Река варє єлика єст негов дел, понєжє им єст стара и права ѡчина и дѣдїна ѡт ѡчина Сълътрȣкȣлȣи и ѡт ѡчина Перѣнилѡр.

И паки да им єст ѡчинȣ ѡт ѡчині Поєниєн, варє єлика сє хокє избрати продалі ѡт Власїє Миклъȣшов съ братиꙗм си и съ четом си, понєжє им изметнȣшє жȣпан Ѡпрѣ сȣлциꙗр и братȣ ємȣ жȣпанȣ Драгомирȣ и съ пръви братичедїꙗм си жȣпан Драгомирȣ и Радȣл и Дан и Станчюл, аспри, єжє сȣт дали Власиєв, х҃ат аспри готови и єдин кон мȣргȣ, добръ.

И паки да єст жȣпанȣ Ѡпрєн сȣлцарȣ и братȣ ємȣ Драгомирȣ, ѡт єдин планин по имє Лѣспєдѣ, третаго делі, понєжє прїиндє Стан Долофан пред господство ми, ѡт своꙗ доброволю, терє им поклонишє ѡт томȣ планинȣ, єжє єст вишє писан, третаго дела.

И паки да єст сам жȣпан Ѡпрєн сȣлциꙗрȣ єдна виноград ѡт Ръдъчинещи, понєжє ю покȣпи жȣпан Ѡпрѣ сȣлцарȣ ѡт Стан Кътȣн ѡт Ръдъчинещи, за ѵ҃ аспри готови.

И паки да єст жȣпанȣ Ѡпрєн сȣлцарȣ и жȣпаницєи ємȣ Радєи и съ них синови, єлици им Богъ припостит, ȣ Фънтънѣлє и ȣ Бернещи и ȣ Пльчкони и ȣ Гȣцещи и ȣ Корнȣ и ȣ Ѧчирих, варє колико єст деловє жȣпаницєи Радєи. И паки да им єст ȣ Дончещи и ла Неголѣ[1] такождерє щѡ єст дел жȣпанїцєв Радєи.

И а потом, паки имахȣ жȣпанȣ Ѡпрѣ и жȣпаница єго Рада със некои влахїє пренїє пред господство ми, радї дел Радєи, єжє єст бил ȣ Корнȣ и ȣ Дончещи и ла Неголѣ; и сȣт били продали таи вишє речени деловє ѡт тъща жȣпан Ѡпрєн мати жȣпанїцєи Радєи, жȣпаница Воика и ѡт жȣпан Въсїю и ѡт Бадѣ ѡнемзи влахїє, али на имє попєв Станчюл и Негълєв и съ четом си. И тако прѣшє попа Станчюл и Негълѣ пред господства ми како сȣт покȣпили сїи вишє речени ѡчинє ѡт жȣпаница Воика, тъща жȣпан Ѡпрєн сȣлцарȣл и ѡт Въсїю и ѡт Бадѣ.

---

[1] Pasajul: „И паки да им єст ȣ Дончещи и ла Неголѣ" şters cu chinovar.

Ꙗ оу тем, господство ми глєда и сꙋдї съ въси честитими и старїе правителїе господства ми, по стари закон божїѡм и их наидох господство ми како ест бил попа Станчюл и Негѫлѣ некои влахїе, а сїе више речени ѡчине сѫт праве дѣдїне жꙋпаницеи Радеи, жꙋпаница жꙋпанꙋ Ѡпреи. И кои господство ми.

Єго радї, дадох господство ми жꙋпанꙋ Ѡпреи и жꙋпаницеи емꙋ Радеи да изметнꙋт аспрїи ѡнемзи влахїе, а ѡчина да им ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ ними и сыновом им и внꙋкомь и прѣвнꙋчитом им и ни ѡт когоже да ест непотѫкновено, по реч господства ми.

Єщеже и заклинанїе господство ми поставлѣемь, како по съмръти господства ми, кого изберит господь Богь бити господарь Влашкои Земли или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт съродника господства ми или, ѡт грѣсѣх наших, или ѡт иноплеменикь, то да аще почитет и поновит и ꙋкрѣпит и ꙋтвръдит и съхранит сїю хрисовꙋл господства ми, того господь Богь да почтет и ꙋкрѣпит и съхранит въ господствѣ его; а щели не почтет и не ꙋкрѣпит и не съхранит, анꙋ разорит и пострамит и поперит, того господь Богь да ꙋбиет и поразит и расипет, зде тѣло, а въ бꙋдещим вѣцѣ дꙋшꙵ его. И да имат ꙋчастию съ Идою и съ Ꙗрїе и съ инѣми иꙋдене, иже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їѵсꙋса Христа и рекоше: кръв его на них и на чедѣх их, еже ест и бѫдет въ вѣки, амїнъ.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣемь господство ми: жꙋпанꙋ Хамза велики бан Жилски и жꙋпан Дръгич велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр велики логофет и жꙋпанꙋ Шербан бивше велики дворник и жꙋпан Влъѯан бивших велики логофет и жꙋпан Станко вистиꙗрꙋ и жꙋпан Владѵл бан и жꙋпан Драгомир спатарꙋ и Радѵл бивше вистиꙗрꙋ и Тома бан и Дръгич спатар и Радѵл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Барбꙋл Детковикю постелник. Исправник, Тꙋдор велики логофет.

И съставлъшаго и рꙋкꙋ съписавшаго Филча, еже въ мали днꙗцех, въ прѣꙋкрашенна и дивна града Тръговище, мѣсеца ѡхтомврїе г꙯ї дьнъ, въ лѣтом текꙋщаго ѡт Ꙗдама ҂з꙯мв.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

Doamne ajută!

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vlad voievod, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă şi cu curată şi luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit şi pe scaunul părinţilor domniei mele, cu slavă m-a înălţat. De aceea, ostenindu-se şi ai noştri pururea preacinstiţi boieri şi sfetnici mai mult să facă şi să înfrumuseţeze hrisoavele moşilor, părinţilor şi fraţilor noştri şi ale altora toţi, care au fost mai înainte de noi.

Pentru aceasta, am dăruit acest de faţă întru tot cinstit şi preacinstit şi cu frumoasa faţă, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, preacinstiţilor boieri ai domniei mele jupanului Oprea slugerul şi fratelui lui, Dragomir şi cu verii lor primari, Dragomir şi Radul şi

Dan şi Stanciul şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ori fii, ori fiice, ca să le fie Sălătrucul tot, cu tot hotarul şi cu muntele său, anume: Clăbucetul şi Letniţa, din Nedeia şi Pietriceaua şi din Pereni jumătate şi jumătate din muntele Perenilor, ce se numeşte Clăbucetul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine şi cumpărături.

Şi iar să fie jupanului Oprea sulgerul şi fratelui lui, Dragomir, din Prislop jumătate şi din muntele ce se numeşte Curăluşa, iarăşi jumătate şi via din livezile de la Rîmnic, oricît a fost a lui Stănuţă, toată.

Şi sălaşele de ţigani, anume Nicula cu copiii săi şi Boţea cu copiii săi, pentru că le-a cumpătat tatăl lui, jupan Dan vornicul, de la fratele lui, jupan Radul spătarul, pentru un car ferecat şi cu 6 telegari, pentru jumătate din moară şi pentru 150 aspri; şi alt ţigan, anume Stan cu copiii săi, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Şi iar să fie jupanului Dragomir cu fraţii săi Radul şi Dan şi Stanciul sălaşele de ţigani, anume Ivan cu copiii săi, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Şi iar să fie jupanului Oprea sulgerul şi fratelui său Dragomir şi cu verii lor primari, jupan Dragomir şi Radul şi Dan şi Stanciul în Rîul Alb, oricît este partea lor din ocina Sălătrucului şi din ocină Perenilor, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Şi iar să le fie ocină din ocina Poenei, oricît se va alege, vîndută de Vlasie lui Miclăuş cu fraţii săi şi cu ceata sa, pentru că le-a lepădat jupan Oprea sulgerul şi fratele său jupan Dragomir şi cu verii săi primari, jupan Dragomir şi Radul şi Dan şi Stanciul, asprii, care i-au fost daţi lui Vlasie, 1300 aspri gata şi un cal murg, bun.

Şi iar să fie jupanului Oprea sulgerul şi fratelui său Dragomir, dintr-un munte, anume Lespedea, a treia parte, pentru că a venit Stan Dolofan înaintea domniei mele de a sa bunăvoie, de le-a închinat din acest munte, ce este mai sus scris, a treia parte.

Şi iar să fie jupanului Opres sulgerul, singur, o vie din Rădăcineşti, pentru că a cumpărat-o jupan Oprea slugerul de la Stan Cătun din Rădăcineşti, pentru 400 aspri gata.

Şi iar să fie jupanului Oprea sulgerul şi jupaniţei lui Rada şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, în Fîntînele şi în Verneşti şi în Plăciconi şi în Gugeşti şi în Cornu şi în Acirih, oricît sînt părţile jupaniţei Rada. Şi iarăşi să le fie în Doiceşti şi la Negolea[1] de asemeni ce este partea jupaniţei Rada.

Şi după aceea, iarăşi au avut jupan Oprea şi jupaniţa Rada pîră cu nişte vlahi înaintea domniei mele pentru partea Radei, ce a fost în Cornu şi în Doiceşti şi la Negolea; şi au fost vîndute aceste mai sus zise părţi de soacra jupanului Oprea, mama jupaniţei Rada, jupaniţa Voica şi de jupan Văsiu şi de Badea acelor vlahi, însă anume popii Stanciul şi lui Negolea cu ceata lui. Şi astfel au pîrît popa Stanciul şi Negolea înaintea domniei mele că au cumpărat aceste mai sus zise ocine de la jupaniţa Voica, soacra jupanului Oprea slugerul şi de la Văsiu şi de la Badea.

Şi întru acestea, domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii şi bătrînii dregători ai domniei mele, după legea veche a lui Dumnezeu şi am aflat domnia mea că au fost popa Stanciul şi Negolea nişte vlahi, iar aceste mai sus zise ocine sînt drepte dedine ale jupaniţei Rada, jupaniţa jupanului Oprea. Şi domniei mele ⟨au dat⟩ calul.

---

[1] Pasajul „Şi iarăşi ... la Neagolea“, şters cu chinovar.

Pentru aceea, am dat domnia mea jupanului Oprea şi jupaniţei lui, Rada, să lepede asprii acelor vlahi, iar moşia să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, din păcatele noastre, sau din alt neam, acesta de va cinsti şi va înnoi şi va întări şi va împuternici acest hrisov al domniei mele, pe acesta domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va păzi, ci va strica şi va batjocori şi va călca, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă şi să-l nimicească şi să-l risipească, aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost mare vornic şi jupan Vîlcsan fost mare logofăt şi jupan Staico vistier şi jupan Vladul ban şi jupan Dragomir spătar şi Radul fost vistier şi Toma ban şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul Detcovichiu postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

⟨Şi⟩ am întocmit şi am scris cu mîna, Filcea, între diecii cei mici, în preafrumoasa şi minunata cetate Tîrgovişte, luna octombrie 13 zile, în cursul anilor de la Adam 7042 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Peceţi, nr. 101.
Orig., perg. (52,5 × 43,5) pecete atîrnată.
Traduceri la Arh. St. Buc., S. I. şi ms. 173, f. 7—8.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 147—149.

170

1533 (7042) noiembrie 3, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Govora satele Glodul şi Hinţa, cu munţii, în urma mai multor judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воевод и господинь въсои земле Ѹггровлахискои, синь великаго и предобраго Радȣла воевода. Дават господство ми сие повелѣнїе господства ми свѣтомȣ и божестьвномȣ монастирȣ глаголеми Говора, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владїчице нашои Богородїце и приснодѣви Мариꙗ и честно еꙗ ȣспенїе и честнеишомȣ ѡтцȣ егȣменȣ Теѡдор и въсем братиꙗм живȣщїм въ свѣтомȣ место томȣ, ꙗкоже да им ест

Глодꙋл въс, съ въсам хотаром и Хинца въсах, съ въсом хотар и съ нихно планино, понеже сꙋт старе и празе ѡчине и дѣдини свѣтомꙋ монастирꙋ, еще ѡт старе дьни ѡт къда ест Влашка Земле и ѡт къда сее първе и се зидал свѣти монастир. Анꙋ сие више речена села били сꙋт претисснене.

А потом, стараго Радꙋла воивода, сина великаго Влада воивода Калꙋгера, Богꙋ да им прости дꙋше, ѡн е покꙋпил сие више речена села ѡт Кръстѣ и ѡт четꙋ емꙋ за ҂е҃ аспри готови, зарадї да бꙋде със покои, без ни еднꙋ прꙋ ѡт никогоже, въ вѣки.

А потом, калꙋгери ѡт свѣта монастир, кои сꙋ били тогда, имали сꙋт съпрѣнїе пред Михне воивода и съ Кръстѣ и съ анепсиꙗм си. Тако Михне воивода гледа ред по правдꙋ и нашел ест како сꙋт сие више речена села права ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастир, еще и покꙋплене ѡт стараго Радꙋла воивода. Тако Кръстѣ и анепси его <ѡставит ѡт закон, прѣд Михнѣ воевод.

А потом свѣта монастир имаше прѣнїе>[1] съ Станчꙋл и съ Фрацилъ и съ Братꙋл и съ Щефан и съ четом их над сие више речена села. Тако преше си више речени лꙋдїе како сꙋт нихна села. А господства ми сꙋдї и гледа по правде и по закон, съ въси честитими правители господства ми и прочета книги старемꙋ Радꙋла воивода и Михне воивода и наидох господства ми како сꙋт старе и праве ѡчине свѣтомꙋ монастир еще и покꙋплене ѡт Радꙋла воивода, за ҂е҃ аспри. Тако, Станчюл и Фръцилъ и Щефан и Братꙋл, ѡни ѡсташе ѡт закон пред господства ми, како веки метех да не имат, въ въки.

Сего радї, дадѡх и господства ми свѣтом монастир и ѡтцꙋ егꙋмен и братиꙗм, ꙗко да им ест више речена села и планина въ ѡчинꙋ, въ ѡхаб, ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже сведетели поставлѣемꙋ господства ми: жꙋпан Хамза велики бан и жꙋпан Драгич велики дворник и жꙋпан Ѳеѡдор велики лѡгѡфет и жꙋпан Шербан бивше велики дворник и жꙋпан Влъсан лѡгѡфет и Драгич спатар и Станко вистїꙗр и Радꙋл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Барбꙋл велики постелник. Исправник, Ѳеѡдор велики лѡгѡфет.

Аз пис менши диацех въ столни град Троговище, мѣсеца ноемврие г҃ дьни, въ лѣт ҂ѕмв҃.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Govora, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi cinstitului părinte egumen Teodor şi tuturor fraţilor care trăiesc în acest sfînt loc, ca să le fie lor Glodul tot, cu tot hotarul şi Hinţa toată, cu tot hotarul şi cu munţii lor, pentru că sînt vechi şi drepte ocine şi dedine ale sfintei mănăstiri, încă din zilele de demult, de cînd este Ţara Românească şi de cînd s-a zidit întîi sfînta mănăstire. Ci aceste mai sus zise sate au fost cotropite.

Şi după aceea, bătrînul Radul voievod, fiul marelui Vlad voievod Călugărul, Dumnezeu să-i ierte sufletul, el a cumpărat aceste mai sus zise sate de la Cîrstea şi de la ceata lui, pentru 5 000 aspri gata, pentru ca să fie cu pace, fără nici o pîră de la nimeni în veci.

---

[1] Loc rupt.

Iar apoi, călugării de la sfînta mănăstire, care au fost atunci, au avut pîră înaintea lui Mihnea voievod cu Cîrstea şi nepoţii săi. Astfel, Mihnea voievod a cercetat rîndul cu dreptate şi a aflat că sînt aceste mai sus zise sate dreaptă ocină a sfintei mănăstiri, încă şi cumpărate de bătrînul Radul voievod. Astfel Cîrstea şi nepoţii săi ⟨au rămas de lege dinaintea lui Mihnea voievod.

Iar după aceea, sfînta mănăstire⟩[1] a avut pîră cu Stanciul şi cu Frăţilă şi cu Bratul şi cu Ştefan şi cu ceata lor pe aceste mai sus zise sate. Astfel au pîrît mai sus zişii oameni că sînt satele lor. Iar domnia mea am judecat şi am cercetat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit cărţile bătrînului Radul voievod şi Mihnea voievod şi am aflat domnia mea că sînt vechi şi drepte ocine ale sfintei mănăstiri încă şi cumpărate de Radul voievod, pentru 5 000 aspri. Astfel, Stanciul şi Frăţilă şi Ştefan şi Bratul, ei au rămas de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă, în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri şi părintelui egumen şi fraţilor, să le fie mai sus zisele sate şi munţi de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost mare vornic şi jupan Vîlsan logofăt şi Drăghici spătar şi Staico vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul mare postelnic. Ispravnic, Theodor mare logofăt.

Am scrie eu, cel mai mic între dieci, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna noiembrie 3 zile, în anul 7042 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 391 (Govora, III/3).
Orig., hîrtie (31 × 20,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1842; alte traduceri ibidem, mss. 234, f. 61v—63 (cu văleatul 7041), 447, f. 53—54 (cu văleatul 7041) şi 463, f. 106 v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 150—151.

171

1533 (7042) noiembrie 15, Curtea de Argeş.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Govora o ocină în Bircieşti, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои земли Ѹггровлахїєскои, синь великаго и прѣдобраго Радꙋл воєводє. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Говора ємꙋже єст храм прѣс-

---

[1] Loc rupt un rînd întreg, completat după traducere.

вѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи владїчицє нашє Богородици, присноДѣви Мариꙗ и чєстнои єи ꙋспенїє и ѡтцꙋ єгꙋменꙋ кѵр Ѳєѡдѡр и въсєм братиє ѡт свѣтаго монастира, ꙗкоже да им єст ꙋ Бирчиещи дєл Чєрнатов въсаχ, варє єлика сє хокє избратит нєгов дєл ѡт ѡчинꙋ, варє колико єст кꙋповал Чєрнат и варє колико єст достижал ѡт покоинога Радѵл воєводє, синь Калꙋгєра, понєжє ю єст покꙋпил Добраго Радѵл воєвод, синь Калꙋгєрꙋ, ѡт Чєрнат за р҃м флоринти ꙋгръски.

А потом, имашє ѡтцꙋ єгꙋмєн Ѳєѡдѡр и въси братиє ѡт свѣтаго монастира прѣнїє прєд господства ми със Станчюл Мирчєв; тако прѣшє Станчюл Мирчєв прєд господство ми, како єст била сїю вишє писана ѡчинꙋ нєгов дѣдинꙋ. А господство ми ꙋ тєм глєда и сꙋдї, по стари закон божїѡм и съ въси чєститими и стари правитєли господства ми и изнаидоχ господство ми и ꙋ книга покоинаго Радѵла воєводє прѣдобраго, синь Влад воєводє Калꙋг<єрꙋ> како ю єст покꙋпил ѡт Чєрнат, за р҃м флоринти сїю ѡчинꙋ и ю приложил свѣтѣи божєствнѣи монастирꙋ, памєт радї. А Станчюл Мирчєв нє єдно мєтѣχ нє имат и ѡставшє ѡт закон ѡт прєд господства ми.

Сєго ради дадоχ и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Говора, ꙗкожє да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ѡχаб и ни ѡт когожє да єст нєпотꙁкновєно, по рєч господство ми.

И свѣдѣтєлїє поставлѣєм господства ми: жꙋпан Хамза вєл бан и жꙋпан Дръгич вєлики дворник и жꙋпан Тꙋдорꙋ вєлики логофєт и Станко вистиꙗрꙋ и Дръгич спатарꙋ и Радѵл пєχарник и Станко комис и Винтилъ столник и Барбꙋл постѣлник. Исправник, Тꙋдор вєл лѡгѡфєт.

Пис аз, Филча граматик, ꙋ Двор Аргиш, мѣсєца ноємврїє в҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃мв.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri din Govora, căreia îi este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi părintelui egumen chir Theodor şi tuturor fraţilor din sfînta mănăstire, ca să le fie în Bircieşti partea lui Cernat toată, oricît se va alege partea lui de ocină, oricît a cumpărat Cernat şi oricît a dobîndit de la răposatul Radul voievod, fiul Călugărului, pentru că a cumpărat-o Radul voievod cel Bun, fiul Călugărului, de la Cernat, pentru 140 florinţi ungureşti.

Şi după aceea, a avut părintele Theodor şi toţi fraţii din sfînta mănăstire pîră înaintea domniei mele cu Stanciul al lui Mircea; astfel a pîrît Stanciul al lui Mircea înaintea domniei mele că a fost această mai sus scrisă ocină a lui de moştenire. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat, după legea veche a lui Dumnezeu şi cu toţi cinstiţii şi bătrînii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea şi în cartea răposatului Radul voievod Preabunul, fiul lui Vlad voievod Călugărul, că a cumpărat de la Cernat, pentru 140 florinţi, această ocină şi a dăruit-o sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri, pentru pomenire. Iar Stanciul a lui Mircea nu are nici un amestec şi a rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri de la Govora, să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Staico vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Filcea grămătic, în Curtea de Argeş, luna noiembrie 15 zile, în anul 7042 ‹1533›.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 392 (Govora, IV/2).
Orig., hîrtie (31,5 × 20,5) pecete timbrată, cu legenda: † Їѡ Влад воєвода синь Радѵл воєвода и господинь.
Cu o trad. din 1842; alte traduceri ibidem, mss. 234, f. 88—89, 447, f. 344 şi 463, f. 139 v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 151.

172

1533 (7042) noiembrie 15, Curtea de Argeş.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Govora jumătate din balta Mamina, dăruită de Neagoe Basarab.

† Милостию божїю, Їѡ Влад воєвода и господинь въсои земли Ѹггровлахїєскои, синь великаго и прѣдобраго Радѵл воєвода. Дават господство ми сїю повєлѣнїє господства ми свѣтѣи, божєствнѣи монастирȣ рєкомаго Говора, ємȣжє єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословєнѣи владїчицє нашою Богородїцє, присно дѣви Мариꙗ и чистнои єи ȣспєнїє и ѡтцȣ єгȣмєн кѵр Ѳєѡдѡр и въсєм братиє ѡт свѣтого монастирȣ, ꙗкожє да нм єст половино ѡт блатȣ ѡт Маминъ, єжє єст извадил покоинога Басарабъ воєвод ѡт царȣ тȣрскȣ, тєрє єст помиловал и ȣкрѣпил свѣтаа монастира щю єст вишє ȣписана памєт радї.

Сєго радї, и господство ми такождєрє помиловах и ȣкрѣпи свѣтаа монастир єжє єст и наивишє писана със сїю блатȣ ѡт Маминȣ щю єст вишє писана, ꙗкожє да єст свѣтѣи монастирȣ въ покрѣплєнїє, а чистнъишєм иноком, єжє живȣщȣ въ свѣтомȣ храмȣ сємȣ в'ь пищȣ, а господства ми и родїтєлєм господства ми вѣчноє въспоминанїє, въ вѣки. И ни ѡт къгожє да єст нєпотѫкновєнно, по ȣризмо господства ми.

Сєжє и свѣдѣтєлиє господства ми поставлѣєм: жȣпан Хамза вєлики бан Жилски и жȣпан Дръгич вєлики дворник и жȣпан Ѳєѡдѡр вєлики логофєт и жȣпан Шєрбан бившєх вєлики дворникȣл и жȣпан Влъѯан бившєх вєлики логофєт и жȣпан Станко вєлики вистиꙗр и жȣпан Дръгич спатарȣ и жȣпан Радѵл Пашадиꙗ пєхарник и Станко Шинтєскȣл вєлики комис и Винтилъ столник и Барбȣл Дєтковикю вєлики постєлник. Исправник, Тȣдор вєл логофєт.

И аз написах, Филча граматикȣл, въ дивнаа Двора ѡт Ѧргиш, мѣсєца ноєврїꙗ єі҃ дьнъ ѡт Ѧдама тєкȣщаго лѣт хзмв҃.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Govora, căreia îi este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi părintelui egumen chir Theodor şi tuturor fraţilor din sfînta mănăstire, ca să le fie jumătate din balta de la Mamina, pe care a scos-o răposatul Basarab voievod de la împăratul turcesc, de a miluit şi întărit sfînta mănăstire ce este mai sus scrisă, pentru pomenire.

De aceea şi domnia mea de asemenea am miluit şi am întărit sfînta mănăstire, care este mai sus scrisă, cu această baltă de la Mamina, ce este mai sus scrisă, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire, iar cinstiţilor călugări, care trăiesc în acest sfînt hram de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele, veşnică pomenire în veci. Şi de nimeni să nu fie atins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Theodor mare logofăt şi jupan Şerban fost mare vornic şi jupan Vîlcsan fost mare logofăt şi jupan Staico mare vistier şi jupan Drăghici spătar şi jupan Radul Paşadia paharnic şi Staico Şintescul mare comis şi Vintilă stolnic şi Barbu Detcovichiu mare postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Şi am scris eu, Filcea gramaticul, în minunata Curte de Argeş, luna noiembrie 15 zile, de la Adam curgători, anul 7042 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 393 (Govora, XXIV/1).
Orig. hîrtie (20,5 × 32), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1848; alte traduceri ibidem, mss. 234, f. 315, 447, f. 301v—302 şi 463, ff. 57, 58 v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 152. Facs. *Ibidem*, 464.

173

1533 (7042) noiembrie 18, Curtea de Argeş.

Şerban vornic, Barbu postelnic, Diicu şi Vlaicu pîrcălabi dăruiesc m-rii Argeş trei mori la Gura Geamănei, din jos de Piteşti.

Въ име ѡтца и сина и свѣтого дȣха, амин.

† Пишет жȣпан Шербан дворник и жȣпан Барбȣл постєлник и Дїикȣл и Влаикȣл паркалаби сїю нашє книгȣ свѣтомȣ монастирȣ ѡт Ѧргиш, єжє мȣ єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи ‹и› прѣблагословенѣи владичицє нашє, Богородицє, присно дѣвии Марїꙗ и чистноє єи ȣспенїє, ꙗкож‹є› да мȣ сȣт г҃ водѣнїцє по долє ѡт Питєщи, ѡт Ȣста Џѣмєнєи, понєжє сȣт бил нашє стари и правє ѡчинє и дѣдїнє.

Ѧ потом сȣт били притєснєнє ѡт покоиногa Басараба воєвода, тєрє сȣт дали свѣтомȣ монастир єжє вишє писана.

А потом ми сь имал прѣнїе със калȣгери пред Влада воевода прѣдобраго, синь великаго и прѣдобраго Радоѵл воеводе и извадил съм водѣнїце от калȣгери ѡ<т>[1] пред Влад воеводе със в҃ї болѣри, понеже их съм донесил тере сȣт заклели и истинствовали над нихне дȣше, како сȣт наше стари дѣдїне, сїе г҃ водїнице.

А потом и паки прилож<и>[1]хом сии више речени водѣнице свѣтомȣ монастирȣ, еже ест више писана памет радї и да се ȣпишехмо въ помѣникȣ на свѣтое проскомидие. И да ест свѣтомȣ монастир, що ест више писана въ покрѣпленїе, а братїе чистнейшем инохом, еже живȣщȣ въ свѣтомȣ храмȣ семȣ въ пищ<ȣ>[1], а намже грѣшниим въ вѣчное въспоминанїе и ни ѡт когоже непотѫкновено, през сїи наше рѣчи.

И варе кого се хощет изберит ѡт наше чеде или ѡт съродника нашех...[1] тко хощет вратит и расипет и разорит и потѫпкат сїю наше тъкмежїю, тог господа Богъ да мȣ вратит дȣшȣ на страшнїи дьнъ съмрътй си и да мȣ ръсипет и ȣбїет его зде тѣло, а въ ин вѣк дȣше его. И да ест съ Июда и съ Арїга и съ инѣм юдеие, еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їѵсȣса Христа, кръв его на них и на чедах их, еже и бъдет въ вѣки, амин.

Пис аз, Филча граматик, въ дивни Двор Аргиш, мѣсеца ноемврие и҃ї дни, въ лѣт ҂змв҃.

În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, amin.

† Scriu jupan Şerban vornic şi jupan Barbul postelnic şi Diicul şi Vlaicul pîrcălabi această carte a noastră sfintei mănăstiri de la Argeş, căreia îi este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie 3 mori din jos de Piteşti, de la gura Geamănei. Pentru că au fost ale noastre vechi şi drepte ocine şi dedine. Şi după aceea, au fost cotropite de răposatul Basarab voievod, de le-a dat sfintei mănăstiri ce este mai sus scrisă.

Şi după aceea, am avut pîră cu călugării înaintea lui Vlad voievod Preabunul, fiul marelui şi preabunului Radul voievod şi am scos morile de la călugări dinaintea lui Vlad voievod cu 12 boieri, pentru că i-am adus de au jurat şi au adeverit pe sufletele lor, că sînt ale noastre vechi dedine aceste trei mori.

Iar apoi, iar am dăruit aceste mai sus zise mori sfintei mănăstiri, ce este mai sus scrisă, pentru pomenirea şi să ne scrie în pomelnic, la sfînta proscomodie. Şi să fie ale sfintei mănăstiri, ce este mai sus scrisă, de întărire şi cinstiţilor fraţi călugări, care trăiesc în sfîntul hram, de hrană, iar nouă păcătoşilor, de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, înaintea acestei spuse a noastre.

Şi oricine s-ar alege dintre copiii noştri sau din rudele noastre sau ...[1] dacă cineva va întoarce şi va risipi şi va strica şi va călca această întocmire a noastră, aceluia domnul Dumnezeu să-i întoarcă sufletul în ziua straşnică a morții și să-i risipească și să-i ucidă aici trupul, iar în veac sufletul lui. Și să fie cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceea ce va fi în veci, amin.

---

[1] Loc rupt.

Am scris eu, Filcea grămăticul, în minunata Curte de Argeș, luna noiembrie 18 zile, în anul 7042 ⟨1533⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 394 (Ep. Argeș, XIX/3).
Orig., hîrtie (21 × 28,5) patru peceți inelare timbrate.
EDIȚII. Trad. *D.I.R.,B.*, 152—153. Facs. *Ibidem*, 465.

174

1533 (7042) ⟨decembrie⟩ 27.

Vlad Vintilă voievod întărește m-rii Bistrița ocine în Mirilița.

† Милостию божїю, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїєскои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воєвода. Давıт господства ми сїю повелѣнїє господства ми ѥрмонах єгꙋменꙋ кꙋр Мисаил и въсєм братиє єжє жꙋвъщꙋ въ свѣтаа монастира глаголєми Бистрицъ, ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ ꙋ Мирилицъ дєл Данов въсах и дєл Стан бꙋтарꙋл въсах и дєл Ѡанчєвꙋ въсах, варє єлика сє хтєт избрати нихнє дєловє ꙋ Мирилица, понєжє єх покꙋпишє ѡтцꙋ єгꙋмєн и въсєм братїє єжє сꙋт вишє писани ѡт свѣтаго монастирах ѡт Дан и ѡт Стан бꙋтарꙋ и ѡт Ѡанча, за ҂є҃ аспри готови.

Сєго радї, дадох и господства ми ѡтцꙋ єгꙋмєн и въсєм братїє ѡт свѣтаго монастира ѡт Бистрицꙋ, ꙗкожє да єст свѣтомꙋ монастирꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когожє да єст нєпотꙗкновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свѣдѣтєлїє поставлѣєт господство ми: жꙋпан Хамза вєлики бан Жилски и жꙋпан Дръгич вєлики дворник и жꙋпан Тꙋдорꙋ вєлики логофєт и Станко вистиıар и Дръгич спатар и Радꙋл пєхарник и Станко комис и Винтилъ столник и Барбꙋл постєлник. И<справник>, Тꙋдор вєл логофєт.

Пис <дєкємврїє> к҃з, в лѣт ҂зм҃в.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ieromonahului egumen chir Misail și tuturor fraților, care viețuiesc în sfînta mănăstire numită Bistrița, ca să-i fie ocină în Mirilița, partea lui Dan toată și partea lui Stan butarul toată și partea lui Oancea toată, oricît se vor alege părțile lor în Mirilița, pentru că le-a cumpărat părintele egumen și toți frații care sînt mai sus scriși, din sfînta mănăstire, de la Dan și de la Stan butaru și de la Oancea, pentru 5000 aspri gata.

De aceea, am dat și domnia mea părintelui egumen și tuturor fraților de la sfînta mănăstire de la Bistrița, ca să-i fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Staico vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul postelnic. Ispravnic, Tudor mare logofăt.

Scris ⟨decembrie⟩[1] 27, în anul 7042 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 395 (Bistriţa, XXII/1).
Orig., hîrtie (20,5 × 31), pecete aplicată.
Cu două traduceri din 1847 şi din 1883; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 300 202, f. 157 şi 713, f. 567 v.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 153—154. Facs. *Ibidem*, 456.

175

1534 (7042) martie 17, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte hotarele oraşului Gherghiţa.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и благочьстївїи и и Христолюбїи и самодръжавнїи, Їѡ Владꙋ воевода, синь великаго и прѣдѡбраго Радꙋла воевода, милостїѡм божїѡм и божїем дарованїем, ѡбладаещомȣ и господствȣещоми въсои земли Ȣггровлахїиской, ещеже запланїнским странам, Ѧмлашȣ и Фагарашȣ и херцегȣ. Благопроизволих господство ми, своим благим произволенїем, чистим и свѣтлим сръдцем господства ми ꙗко прославїти прославлѣшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочивших родителю господство ми, ꙗко ȣбо мноѕи царие въ царствїꙗ си веселише се, нѫ мали небеснаго царствїꙗ наслѣдоваше. Тъщих бо се и аз не тъчїю се царство исправїти, нѫ и ѡ присни своих съматрѣти еже сȣт правовѣрнїи много послȣжївших и ни въ ничтоже ниже врагом моим даше плещи, нѫ кръвȣ своих пощѫдѣ се радї господства ми излиꙗти и благо коренїи чьстнеишеи садовние плод прїнеси.

Тем радї, дарѡвах и господство ми съи въсечьстнїи и благоѡбразнїи, и прѣпочтанїи, иже над въсѣми даров настоещеи се, сїи хрисѡвȣл господства ми, варѡшȣ господства ми зѡвемаго Гергїцѫ, ꙗкоже да им се знаетȣ хотарѣ що сȣт ѡколо ѡт варѡш господство ми, како сȣт хотарисали със в҃ї - тим болѣрѡм ѡчиннȣв господски ѡт Гергицевȣ.

И поставише ѡт над Борȣс първо хѡтар на малȣ и паки на пърȣ ȣ гриндѡв и паки на ръстоака и а паки на колцѡ дъмбръвев и паки на Тополїе ѡт над Бȣкшачѡв, положе хѡтарȣ на Єлвнїцѡр и паки на кръигȣ Мънерев ...[2] полȣ хотар и паки ...[2] ȣ Ѡлом<ница>, ѡт над Ръсипничи, положе хотар над три лакȣрев и паки над мал ...[2] ȣ прѡтив Балачик ѡт над Пестрѣ, положе хотар на тополна мала, на Банкȣ и паки положе на попадїа, на респънтїе, над Виꙗнїн,

---

[1] Luna s-a completat după traducerea din 1847.
[2] Text ilizibil.

положе хотар на стꙋденецъ, на Косинтинꙋ и паки положе хотар на горганꙋ и паки на воденїцъ Родеи, над Милещи Крїкѡв[1] над Вїꙗнїи, над глав пискꙋлꙋи ѡт над Ѡрлочор, положе хотар ѡпет на малꙋ Праххѡвво, над тополъ великꙋ. И хотарник, жꙋпан Пинтенꙋ спатар. Сице се ꙋтъкмише тези в҃ї болѣри и съ хотарник, ꙗкоже да се знает хотареве варѡшом.

Сего радї, им дадѡх и господство ми, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ нимꙋ и ни ѡт когождѡ непотъкновено, по реч господства ми.

С ещеже и заклинанїе поставлѣем господства ми, како по съмръти господства ми, кого изберет господъ Богъ бити господар и ѡбладател Влашкои Земле или ѡт сръдечнаго плѡда господства ми или съродникꙋ господства ми или, по грѣсех нашех, или ѡт иноплеменик, да аще кто почтит и поновит и съхранит и ꙋтвръдит сїе хрисовѡм господства ми и покрѣпит сїе наше данїе и милованїе, того господъ Богъ да почетет и да га съхранит и помиловат въ господствѣ его и да имат помощ и покровꙋ ѡт господа Бога и спаса нашего Їусꙋса Христа и ѡт прѣчисти его матире и ѡт свѣтого архїерарха Николае чюдотворца Мирилекински и ѡт въсѣх свѣтахъ и ѡт вѣка Богꙋ ꙋ<го>дивших. Ꙗ ащели кто не почетет и не поновит и не съхранит сїи хрїсовꙋл господства ми и не покрѣпит сїе наше приложенїе и милованїе, нꙋ разорит и порꙋшит и поперꙋт, того господъ Богъ и прѣчиста Богꙋ мати да га ꙋбиет да га порꙋшит и посрамит и поперꙋт зде тѣлом, а въ бꙋдещих вѣце дꙋше его. И да имат ꙋчестию сꙋдїщꙋ съ Їдою и тръклетим Ꙗрїꙗм и съ инѣми иꙋдеи, еже възъпише на господа нашего Їусꙋса Христа, кръв его на них и на чедахъ их, еже ест и бꙋдетъ въ вѣки, амин.

Сеже и сведїтелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Дръгич бивше дворник и жꙋпан Теѡдор бивше велики лѡгѡфет и жꙋпан Шербан велики дворник и жꙋпан Влъѕан велики лѡгѡфет и жꙋпан Барбꙋл велики бан Краливски и жꙋпан Владул бан и жꙋпан Драгомир бивше спатар и жꙋпан Тома бан и жꙋпан Диникꙋл и Стан велици пръкълаби Поенарскомꙋ <града> и жꙋпан Радул Фꙋркъ бивше велики вистиꙗр и жꙋпан Драгич велики спатар и жꙋпан Станко велики вистиꙗр и жꙋпан Ꙋдрище <бив вел вистиꙗр> и жꙋпан Радул Пашадїꙗ велики пехарник и жꙋпан Станко ѡт Шинтещи велики комис и жꙋпан Винтилъ велики столникꙋ и жꙋпан Барбꙋл Дѣтковикю велики постелникꙋ. Исправники, жꙋпап Влъѕан велики лѡгѡфет и Марча лѡгѡфет.

И аз, много грѣшнїих и меншиих диꙗцѣх, Флорѣ, еже въ начертах съи хрисовꙋл господство ми въ настолни град Тръговище, мѣсеца мартїе з҃ї дьни, текꙋщих лѣтѡм ѡт Ꙗдама дѡ селѣ, въ лѣто ҂змв.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vlad voievod, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului şi herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu curata şi luminata inimă a domniei mele, să proslăvesc pe Dum-

---

[1] Pasajul „над Милещи Крикѡв" şters cu chinovar şi scris un alt text în româneşte (vezi traducerea).

nezeu, cel ce m-a proslăvit şi pe scaunul sfîntrăposaţilor părinţi ai domniei mele ⟨m-a ridicat⟩, căci mulţi împăraţi în împărăţiile lor s-au veselit, însă puţini au moştenit împărăţia cerească. De aceea şi eu am sîrguit nu numai a îndrepta această împărăţie, ci a socoti pentru cele veşnice ale noastre către cei cu dreaptă credinţă mult au slujit şi întru nimic n-au întors spatele duşmanilor domniei mele; ci sîngele lor necruţîndu-l, pentru domnia mea l-au vărsat şi rădăcina bună a adus rod cinstit şi mănos.

De aceea, am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este mai presus de toate darurile, acest de faţă hrisov al domniei mele, oraşului domniei mele ce se cheamă Gherghiţa, să i se ştie hotarele ce sînt împrejurul oraşului domniei mele, precum s-a hotărnicit de 12 boieri ocina domnească din Gherghiţa.

Şi au aşezat de la Borus primul hotar la mal şi iarăşi la părul în grind şi iarăşi la răstoacă şi iarăşi la colţul dumbravei şi iarăşi la Plopii de la Bucşan, au pus hotar la Ialomicioara şi iarăşi la crîngul Mînerei ...[1] jumătate de hotar şi iarăşi ...[1] în Ialomiţa, de la Răsipnici, au pus hotar la cele trei lacuri şi iarăşi pe malul ...[1] în dreptul Balacicului de la Pestrea, au pus hotar la plopul mic, la Baicu şi iarăşi au pus la preoteasa, la răspîntie, deasupra Vianii, au pus hotar la fîntînă, la Cosintin şi iarăşi au pus hotar la gorgan şi iarăşi la moara Rodei, la Mileştii de la Cricov[2] deasupra Vianii, la capul piscului de la Orlocior, au pus hotarul iarăşi la malul Prahovei deasupra plopului celui mare. Şi hotarnic ⟨a fost⟩ jupan Pintenul spătar. Aşa au întocmit aceşti 12 boieri şi cu hotarnicul, ca să se ştie hotarele oraşului.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi de ohabă lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi domn şi stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudeniile domniei mele sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va păzi şi va împuternici acest hrisov al domniei mele şi va întări această danie şi miluire a noastră, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l miluiască în domnia lui şi să aibă ajutor şi ocrotire de la domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi de la preacurata lui maică şi de la sfîntul arhierarh Nicolae făcătorul de minuni din Mira Lichiei şi de la toţi sfinţii, care din veac i-au plăcut lui Dumnezeu. Iar dacă cineva nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va păzi acest hrisov al domniei mele şi nu va întări această danie a noastră şi miluire, ci o va nimici şi o va strica şi o va călca, pe acela domnul Dumnezeu şi preacurata maica lui Dumnezeu să-l ucidă şi să-l lovească şi să-l batjocorească şi să-i nimicească aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte la judecată cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

---

[1] Text ilizibil.

[2] Pasajul „ la Mileştii de la Cricov“ şters cu chinovar, iar pe margine e adăugat româneşte, tot cu chinovar: „Aceştia Mileştii cu tot hotarul iaste al mănăstirii Tînganul unde iaste hramul stretenii, ce cu acest hotar Gherghiceanii treabă nimic să n-aibă. Şi s-au scos cu chinovar aceştia Mileştii după judecată, în zilele măriei sale domnului nostru Io Şerban voievod. Ispravnic, Barbul Bădeanul vel logofăt, v leat 7193“.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Teodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlcsan mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Vladul ban şi jupan Dragomir fost spătar şi jupan Toma ban şi jupan Diicul şi Stan mari pîrcălabi ai ⟨cetăţii⟩ Poenarilor şi jupan Furcă fost mare vistier şi jupan Drăghici mare spătar şi jupan Staico mare vistier şi jupan Udrişte ⟨fost mare vistier⟩ şi jupan Radul Paşadia mare paharnic şi jupan Staico din Şinteşti mare comis şi jupan Vintilă mare stolnic şi jupan Barbul Deatcovichiu mare postelnic. Ispravnici, jupan Vîlcsan mare logofăt şi Marcea logofăt.

Şi eu mult păcătosul, cel mai mic între dieci, Florea, care a scris acest hrisov al domniei mele în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna martie 17 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7042 ⟨1533⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh St. Buc., S.I., nr. 396 (Mitrop. Ţ. Rom., CCLXXXIX/1).
Orig., perg. (52 × 42), pecete atîrnată, căzută.
Cu trei traduceri, una din sec. XVIII, iar celelalte din 1864 şi 1865; altă trad. ibidem, ms. 128, 71–72.
EDIŢII, Slav. *Venelin*, 159–161. Trad. Gherasim Timuş, *Mitropolia*, 846–848; *D.I.R.,B.*, 154–156.

176

1534 (7042) aprilie 3, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Snagov ocine în Dobruşeşti, dăruite de Tudor logofăt.

† Милостию божнєю, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синь вєликаго и прѣдобраго<Радꙋла воєвода. Дават господство ми>¹ сїю повєлєнїє господства ми свѣтомꙋ и божєственомꙋ монастирꙋ нарицаємаго Снѣгов, <идєжє єст храм прѣсвѣтѣи>¹, чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчицє нашою Богородїцє и присно дєвѫ Марїє и чистно єѫ въвєдєнїє, ꙗкожє да им <єст . . .>¹мєгиꙗшом четврътаго дєло ѡт въсıх ѡчинꙋ колико єст <Гє>рмънєщом . . .¹ имѣшє прѣнїє със мєгиꙗшим, със Владꙋл и със Бєрнвоє н със Станцика и със синовом их, прєд господства ми. Ѹ тєм, <господство ми глєдах и сꙋдих по>¹ правдꙋ и по законо и със въсих чєстнтими правитєлїє господства ми и изнаидох господство ми въ свѣтаю монастирꙋ єжє єст пис вишє кı нгꙋ Владꙋла вєликаго воєвода старога и єжє достижє съмрътъ на сєло Блътѣни и паки такождєрє и кн<игꙋ Ба>сараба старога воєвода єжє донєсошє прєд господства ми. И прочєтах господство ми ѡнє книгє и изнаидох господство ми како сꙋт писани <за чєтвр ь>¹таго дила.

И паки донєсошє калꙋгєри ѡт свѣтаı монастир и книгꙋ Бъсърабє воєводє старога и изнаидох господство ми како єст кꙋпил жꙋпан Тꙋдор логофєт за

---

¹ Loc şters, ilizibil.

р҃н аспри єдно дел ѡт мегиꙗши више реченни, и пакиже и сие приложил жѹпан Тѹдор логофет свѣтомѹ монастирѹ своего радї дѹше. И сице ѡбрѣтох господство ми како сѹт <дръжали>[1] калѹгери ѡт свѣтомѹ монастирѹ єщи ѡт прѣждеми пошедвимих господах стариим . . .[1] даже до дьнїє господство ми.

Тогаи радї дадох и господство ми да дръжет калѹгери ѡт свѣта монастир теи три дела ѡт по въсах ѡчинѹ.

И по сим, прїиде ѡтцѹ єгѹменѹ Сава єрмонах пред господства ми тере ѹзеше в҃ї болѣри како да се хотарисает. И дадох господство ми хотарник жѹпан Сахат пехарник ѡт Гречи, како да их хотарисает със теизи в҃ї болѣри. И тако мартѷрисаше ѡвїе в҃ї болѣри пред господства ми како ест ѹбил єдин грък, єще ѡт давна, при старими дьнъми, ѹ Валѣ Мънилатѹ, а село Добрѹшещїи платили сѹт дѹшегѹбинѹ ѡномѹ гръкѹ. Таже, дадоше ѡви в҃ї болѣри съ своиѡм дѹшем како ест хотар ѹмершаго гръкѹ мѣстом ѡт Валѣ Мънилатѹ. Ꙗли паки да се знает, ѡт врѣме еже ест хотарисал жѹпан Сахат пехарник и със теизн в҃ї болѣри, а мегиꙗши да имат половино ѡт вода, ѹ хотар що ест горе ѹ Вѣрделе, дори ѹ хотарѹ що поставише по долѹ. Ꙗ потом прїидоше ѡнеи в҃ї болѣри и въспросише єгѹмена Сава съ великои ѹмиленїе, како да их помилѹет съ нѣколико ѹчинѹ, а ѡтцѹ єгѹменѹ ѹмилостиви се ѹ том и помилова их със три ѹже. Нѫ аще въсхощет бити добрии приꙗтелие свѣтомѹ монастирѹ, а ѡни да дръжет ѡнеи три ѹже, а ащели ѹбо били и ѡни мегиꙗши зли и неприꙗтели свѣтомѹ монастирѹ, а више речене три ѹже да их дръжет паки калѹгери ѡт свѣта монастир, покѹде им дадоше ѡнеи в҃ї болѣри.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомѹ монастирѹ, ꙗкоже да им ест въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ въ вѣки и ни ѡт когоже непотъкновинно, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Драгич бивше велики дворник и жѹпан Теѡдоръ старога бивше велики логофетъ и жѹпан Шербанъ велики дворникъ и жѹпанъ Влъсанъ велики логофетъ и жѹпан Барбѹлъ синъ Предев, велики бан Кралевски и жѹпанъ Владѵл бан и жѹпан Драгомир велики спатаръ и жѹпан Тома бан и жѹпанъ Дїикѹл и жѹпанъ Станъ велициже пръкалаби Поенарскомѹ градѵ и жѹпан Радѵл Фѹркѫ бивше вистиꙗр и Драгич велики спатар и Станко велики вистиꙗр и Станко ѡт Шинтещи велики комис и жѹпан Винтилѫ велики столник и жѹпан Барбѹл Дѣтковикю велики постелник. Исправник, Влаикѹл постелник.

И аз еже начрътах, Ѡпрѣ дїꙗк, въ настолни град Тръговище, мѣсеца априлїе г҃ дьнъ, текѹщим лѣтом ѡт Ꙗдама до селѣ, в лѣт ҂з҃мв.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милостїѧ бѡжїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului ⟨Radul voievod. Dă domnia mea⟩[1] această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Snagov, ⟨unde este hramul preasfintei⟩[1] şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei văvidenii, ca să-i fie ...[1] megiaşilor a patra parte din toată ocina cîtă este a ⟨Gh⟩ermăneştilor...[1]

---

[1] Loc şters.

au avut pîră cu megiaşii, cu Vladul şi cu Berivoe şi cu Stanţica şi cu fiii, înaintea domniei mele. Întru acestea, ⟨domnia mea am cercetat şi am judecat⟩[1] după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea în sfînta mănăstire, care este mai sus scrisă, cartea marelui voievod Vlad cel Bătrîn, pe care l-a ajuns moartea în satul Bălteni şi iarăşi deasemeni şi cartea lui Basarab voievod cel Bătrîn pe care le-au adus înaintea domniei mele. Şi am citit domnia mea acele cărţi şi am aflat domnia mea că au fost scrise pentru a patra parte.

Şi iarăşi au adus călugării de la sfînta mănăstire şi cartea lui Băsărab voievod cel Bătrîn şi am aflat domnia mea că a cumpărat jupan Tudor logofăt pentru 150 aspri, o parte de la megiaşii mai sus zişi, şi iarăşi şi pe aceasta a dăruit-o jupan Tudor logofăt sfintei mănăstiri pentru sufletul său. Şi astfel a aflat domnia mea că au ţinut călugării din sfînta mănăstire încă de la trecuţii domni bătrîni ...[1] pînă acum, în zilele domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea să ţină călugării de la sfînta mănăstire aceste trei părţi de peste toată ocina.

Şi după aceasta, a venit părintele egumen Sava ieromonahul înaintea domniei mele, de a luat 12 boieri, ca să se hotărnicească. Şi i-am dat domnia mea hotarnic pe jupan Sahat paharnic din Greci, ca să le hotărnicească cu aceşti 12 boieri. Şi au mărturisit acei 12 boieri înaintea domniei mele că a fost ucis un grec, încă de demult, în zilele vechi, în Valea lui Măilat, iar satul Dobruşeştii au plătit duşegubina acelui grec. Apoi, au dat acei 12 boieri cu sufletele lor că este hotarul unde a fost omorît grecul locul din Valea lui Măilat. Însă iarăşi să se ştie, din vremea în care a hotărnicit jupan Sahat paharnic şi cu aceşti 12 boieri, iar megiaşii să aibă jumătate din apă, în hotarul ce este sus la Verdele, pînă în hotarul ce l-au aşezat din jos. Şi după aceasta, au venit acei 12 boieri şi au rugat pe egumenul Sava cu mare umilinţă, ca să-i miluiască cu cîteva ocine, iar părintele egumen s-a milostivit întru aceasta şi i-a miluit cu trei funii. Ci încă de vor fi buni prieteni ai sfintei mănăstiri şi ei să ţină aceste trei funii, iar dacă ei vor fi megiaşi răi şi neprieteni ai sfintei mănăstiri, mai sus zisele trei funii să le ţină iarăşi călugării din sfînta mănăstire, pe unde le-au dat acei 12 boieri.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, să-i fie de ocină şi de ohabă în veci şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Teodor cel bătrîn fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi jupan Barbul, fiul lui Preda mare ban al Craiovei şi jupan Vladul ban şi jupan Dragomir mare spătar şi jupan Toma ban şi jupan Diicul şi jupan Stan mari pîrcălabi ai cetăţii Poenari şi jupan Radul Furcă fost vistier şi Drăghici mare spătar şi Staico mare vistier şi Radul Paşadia mare paharnic şi Staico din Şinteşti mare comis şi jupan Vintilă mare stolnic şi jupan Barbul Deatcovichiu mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul postelnic.

---

[1] Loc şters.

Şi eu, care am scris Oprea diiac, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna aprilie 3 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7042 ⟨1534⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 397 (Snagov, IV/1).
Orig., perg. (28 × 40,5) pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 354, f. 12.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 156—7.

177

⟨1534⟩ aprilie 7.

Vlad Vintilă voievod întăreşte mitropoliei din Tîrgovişte satul Aninoasa.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod şi domn. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei şi marei Mitropolii de la Tîrgovişte, ca să-i fie satul anume Aninoasa tot şi cu viile, pentru că am dat domniia mea cum au fost dat şi Io Basarab voevod şi de la Radul voevod, aşijderea şi domnia mea am dat sfintei Mitropolii, ca să-i fie moşie ohabnică, iar altul nimenea să nu aibă amestec.

Pentru aceasta, tu, Vladule bane, şi voao slugilor Vladului banul, carii veţi fi la acest sat, în ceas ce veţi vedea această carte a domniei méle, iar voi întru acest ceas să vă feriţi de acest sat şi nimica amestec să nu aveţi. Şi ori ce veţi fi luat de la acest sat, iar voi să lasaţi şi nimica să nu luaţi, nici un păr din cap. Într-alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

⟨Ispravnic⟩, Şărban vel dvornic.

S-au scris aprilie 7 dni.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţ. Rom., nr. 127, f. 282.
Traducere.
Datat din domnia lui Vlad Vintilă şi după Şerban mare vornic.
EDIŢII. *D.I.R.,B.*, 157—158.

178

1534 (7042) aprilie 27.

Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Hilandar de la Athos un obroc anual de 10 000 aspri, bolniţei m-rii, 800 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

† Въсе свѣтомꙋ, божествъномꙋ послѣдꙋеще Писаніе рекшомꙋ: „Милости хощꙋ, а не жрътвѫ, ꙗко милостинѣми ѡцѣщает сѧ грѣси". И паки: „Блаженни милостивїи, ꙗко тїи помиловани бꙋдетъ", ꙗкоже пророчъска дꙋха насищена ꙋста глаголетъ: „Блаженъ мѫжъ милꙋеи вес дьнъ, наслаждает сѧ господови".

Сїꙗ ȣбо ѡт божєстъвнаго Писанїє ȣвѣдѣвшє паки слишахом пророчъска глаголєща дȣхомъ свѣтимь ꙗко ȣбо: „Ꙋслишитє цариє и разȣмѣитє и навикнѣтє сȣдїꙗ концємъ зємлимъ, вєнȣшитє дръжєщєи множєства и гръдєщєи сє ѡ народѣх ꙗзикь, ꙗко дана быст ѡт господа дръжавѫ вам и сила ѡт вишнѣго”. Разȣмѣвшє ȣбо ꙗко въсѣх въ рȣка Божиꙗ сѫт и єлико хощєт оубо комождȣ ѡт нас подаваєт, нѫ ȣбо блажєнїи и тръблажєнии ижє богоданои богатъство добрѣ растачаєт и дѣлаєтъ въ таинѣ богȣвърȣчєни ємȣ талантъ, ꙗко ȣбо ȣслишєть благи ȣбо сладки ѡн глас радованїа: „Благїи рабє и вѣрнїи, въниди [въниди] въ радостъ господа своєго”. Сїꙗ слишавшє, подобашєжє и нам вънимати ѡт здєшниих, ꙗко маловрѣмєна и прѣходна сѫт, ꙗкожє и глаголєтъ: „Въсѣка слава чьловєка доврѣмєна єст”. Подобашєжє и намъ порєвновати прѣжднимъ благочєстивїим и свєтопочившихь господахъ, ижє зємлънаа добрѣ оустроившє и сїꙗ добрѣ прѣпроводивших, сими зємлъними нєбєсна приѡбрѣтшє благаа и сих наслѣдовашє, а зємлъна зємнимь ѡставлъшє.

Сєжє ȣбо и азъ, ижє въ Христа Бога, благовѣрнїи и Богомхранимїи и благочьстивии и самодръжавнїи, Їѡ Винтилѫ воєвода, нарицаєми Влад воєвода, милостиєю божиєю господаръ и ѡбладатєлъ въсои зємлє Ꙋгрровлахїиской, жєланїє въждєлѣхомъ къ въсєчьстномȣ и божиєм цръквамъ по пророчъскомȣ слово: „Имжє ѡбразом жєлаєтъ єлєнъ на источники водниє, сицє жєлаєтъ и дȣшє моа к тєбє, Божє“. Видѣвшє ȣбо, ꙗко ради наших грѣхов, ȣмалишє сѧ благочьстиваго господа, ижє божєствнии и свѣщєнїє цръкви въставлѣхѫ и ȣкрашахѫ и миловахѫ, наипачє ижє въ Свѣтѣи Горѣ Ꙗѳонсцѣи, ижє въ периволи прѣчистиє богомати, царскиє свѣщєнїє и ѡбитѣли вєликїє лаври сръбскиє, свѣтаа монастирȣ глаголєми Филандар, ижє єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчици нашои Богородїци и приснодѣвѣи Марїє и чьстноєѧ ꙗ въвєдєнїє въ свѣтаахъ свѣтихь, єгожє въздвигошє и създашє съ многим трȣдом свѣти Симєѡн, нови мироточєцъ и свѣтитєлъ и чюдотворєц Сава и ȣчинихмо ѡброк свѣтомȣ монастирȣ хї҃ аспри и за болницȣ, єжє бȣдєт за потрѣбȣ болєщим, ѡ҃ аспрєх, тєрє да прїидєтъ братиꙗ ката години да прїимаєтъ вишєрєчєнȣ ѡброк свѣтомȣ монастирȣ, тєрє да идєт цєло до свѣтого монастирȣ и братиꙗм приходєщим, спєнзȣ ф҃ аспрєх. Да прїидєтъ братиꙗ на врѣмє по свѣтою Богоꙗвлєнїє, ꙗкожє вишєрѣхомъ, да примастъ, да єст свѣтомȣ и божєстъвномȣ царскомȣ монастирȣ въ оукрѣплєнїю и въ ȣстрабȣ и чєстнєишимъ инокомъ, прѣбиватєлиєм въ свѣтого мѣсто томȣ, въ пищȣ и въ прѣбиванїє, а намжє и родїтєлїємъ нашимъ, въ вѣчнои въспоминанїє.

И да сє помѣнȣєм и съ свѣтими хтитори въ въсѣхь възглашєнїа въ цръквих и на трапєзȣ, по въсѫдȣ и да сє поєтъ чьстнию параслисъ въ сѫботъ по вєчєрнїи и въ нєдѣлю сȣтра да ни сє поєтъ свѣтаа литȣргїю съборно и съ коливомъ и прилєвкомъ, нєпрѣмѣнно и да ни ȣпишєтѧ въ свѣтою проскомидию и въ свѣтихъ помѣникȣ, до живота нашєго. И по съмръти нашои да ми сє чинитъ памєтъ, коливо съборно и свѣтаа литȣргиꙗ и на трапєзо, како єстъ ѡбично за благочьстивии цариє, творитє нєизмѣнно дондєжє стоитъ свѣтаа монастиръ. И по сихъ, ѡтци свѣтиихъ и богобоазни, молитє Бога и ѡ мнѣ грѣшномȣ и лѣниваго въ свѣтихъ вашихъ таинахъ.

И паки, по єжє ѡт здєшнихъ нашємȣ пришєствию, єгожє благоволнтъ господъ Богъ бити господаръ и ѡбладатєлъ въсои зємає Ꙋгрровлахиской, или ѡт нашєго сръдєчнаго плода или ѡт нашихъ съродникъ или инъ нѣкто ѡт пра-

вославнихъ мȣжи и господахъ, аще поновитъ и ȣтврьдитъ и съхранитъ съи хрисовȣлъ господства ми и испльнитъ сїє наше ѡбѣщанїє и милованїє или єго наставитъ дȣхъ свѣтихъ аще и више приложити и миловати свѣтаа монастиръ, ꙗкоже єст здє вьчинєно, того да иматъ помощїю ѡт господа Бога и спаса нашєго Ї҃ȣсȣса Христа и покровъ ѡт прѣчистиє єго матєри и ѡт свѣтого Симєѡна нови мироточца и ѡт свѣтого чодотворца Сава и ѡт вьсѣхъ свѣтихъ, иже ѡт вѣка Богȣ оугодившинхъ и да дарȣєтъ господъ Богъ благодєтъ своє милостъ и въ снємъ вѣцѣ проводити въ благочьстию и православнїи и конєцъ благъ въ бȣдєщинимъ вѣцє жизнъ вѣчнои и ѡт дєснѧє стати прѣстола господа Бога и спаса нашєго Ї҃ȣсȣса Христа, аминъ.

Исправник бист Гюра логофєт.

И начрьтахъ сїи хрисовȣл рȣкȣ многогрѣшнаго и мєншаго въ писатєлиє, Ѡпрѣ диꙗк, въ мѣсєца април кз҃ дьни, тєкȣщих лѣтом въ лѣт ҂зм҃в.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Urmînd atotsfînta, dumnezeiasca Scriptură care zice: „Milă vreau, iar nu jertfă, căci prin milostenii se curăță păcatele“. Şi iarăşi: „Fericiți cei milostivi, căci aceştia vor fi miluiți“, căci gura proorocului inspirată de duh spune: „Fericit bărbatul care miluieşte în fiecare zi, căci se desfată întru domnul“. Acestea deci cunoscînd din dumnezeiasca Scriptură, iarăşi am auzit proorocul vorbind prin duhul sfînt: „Ascultați deci împărați şi pricepeți şi vă învățați judecători ai marginilor pămîntului, pătrundeți-vă voi cei ce stăpîniți mulțimile şi vă mîndriți cu limbile popoarelor, că stăpînirea vă este dată de la domnul şi puterea de la cel de sus“. Înțelegînd deci că toate în mîna lui Dumnezeu sînt şi cît vrea dă fiecăruia dintre noi, ci fericit şi de trei ori fericit cel ce bogăția dată de Dumnezeu bine o foloseşte şi creşte în taină talantul încredințat lui de Dumnezeu, încît să audă acel bun glas dulce al bucuriei: „Bunule şi credinciosule rob, pătrunde în bucuria domnului tău“. Acestea auzind, se cuvine şi nouă să ne amintim despre cele de aci, că sînt scurte şi trecătoare, după cum se şi spune: „Orice mărire a omului pînă la o vreme este“. Se cuvine deci şi nouă a rîvni celor de mai înainte binecinstitori şi sfîntrăposați domni, carele cele pămînteşti bine le-au întocmit şi acestea bine au petrecut, prin aceste pămînteşti au dobîndit bunurile cele cereşti şi acestea moştenind, cele pămînteşti pămîntului le-au lăsat.

Iată dar şi eu, cel în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi de Dumnezeu păzitorul şi binecinstitorul şi singur stăpînitorul, Io Vintilă voievod, zis Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu domn şi stăpînitor a toată țara Ungrovlahiei, am rîvnit cu dorința către atotcinstitele şi dumnezeieştile biserici, după cuvîntul proorocului: „În ce chip doreşte cerbul spre izvoarele cu apă,aşa doreşte şi sufletul meu către tine, Dumnezeule“. Văzînd dar, că din pricina păcatelor noastre, s-au împuținat binecinstitorii domni, care au ridicat, au înfrumusețat şi au miluit dumenezeşti şi sfințite biserici, mai ales cele din Sfîntul Munte Athos, care este grădina preacuratei născătoare de Dumnezeu, împărătescul şi sfințitul lăcaş marea lavră sîrbească, sfînta mănăstire numită

Filandar, care este hramul sfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei vovidenii în sfînta sfintelor, pe care l-a ridicat şi zidit cu multă trudă sfîntul Simeon, noul izvorîtor de mir şi sfîntul şi făcătorul de minuni, Sava şi am făcut obroc sfintei mănăstiri 10 000 aspri şi pentru bolniţă, care va fi pentru trebuinţa bolnavilor, 800 aspri; ca să vină fraţii în fiecare an să primească mai sus zisul obroc al sfintei mănăstiri, ca să meargă întreg la sfînta mănăstire, iar fraţilor care vor veni cheltuială 500 aspri. Să vină fraţii la vremea sfintei Bobotezi, cum am spus mai sus, să primească, să fie sfintei şi dumnezeieştii împărăteşti mănăstiri de întărire şi de trebuinţă şi preacinstiţilor călugări, trăitori în acel sfînt loc, de hrană şi de trai, iar nouă şi părinţilor noştri, de veşnică pomenire.

Şi să fim pomeniţi cu sfinţii ctitori în toate strigările în biserică şi la trapeză, peste tot şi să cînte cinstitul paraclis sîmbătă după vecernie şi duminică de dimineaţă să ni se cînte sfînta liturghie sobornică şi cu colivă şi băutură, neschimbat şi să ne scrieţi în sfînta proscomiedie şi în sfîntul pomelnic, tot timpul vieţii noastre. Şi după moartea noastră, să ni se facă pomenire, colivă sobornică şi sfînta liturghie şi la trapeză, cum este obişnuit pentru binecinstitorii împăraţi, faceţi neschimbat cît timp va sta sfînta mănăstire. Şi după aceasta, sfinţi părinţi şi temători de Dumnezeu, rugaţi pe Dumnezeu şi pentru mine păcătosul şi leneşul în sfintele voastre taine.

Şi iarăşi, după trecerea noastră dintre cele de aici, pe cine va binevoi domnul Dumnezeu a fi domn şi stăpînitor a toată ţara Ungrovlahiei sau din rodul inimii noastre sau dintre rudele noastre sau oricare dintre dreptcredincioşii bărbaţi şi domni, dacă va înnoi şi va întări şi va păzi acest hrisov al domniei mele şi va împlini această făgăduinţă şi miluire a noastră sau îl va îndruma duhul sfînt încă şi mai mult a dărui şi a milui sfînta mănăstire, decît este aici făcut, acela să aibă ajutor de la domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi ocrotire de la preacurata lui maică şi de la sfîntul Simeon noul izvorîtor de mir şi de la sfîntul făcător de minuni Sava şi de la toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui Dumnezeu şi să-i dăruiască domnul Dumnezeu bunătatea milei sale şi în acest veac să petreacă în bunăcinstire şi dreaptăcredinţă şi sfîrşit bun în veacul viitor al vieţii veşnice şi să stea de-a dreapta scaunului domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, amin.

Ispravnic a fost Ghiura logofăt.

Şi a scris acest hrisov mîna mult păcătosului şi celui mai mic între scriitori, Oprea diac, în luna aprilie 27 zile, cursul anului în anul 7042 ⟨1534⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Fotografii, XXVII/22.
Fotocopie după orig. la m-rea Hilandar de la Athos.
Altă fotocopie la Muzeul de istorie a Municipiului Bucureşti, 39, 363.
EDIŢII. Trad., *D.I.R.,B*, 158—159.

179

1534 (7042) mai 10, Argeş.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Oprea şi rudelor sale părţi de ocină în Posmag.

† Милостїю божїєю, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сїє повелѣнїє господста ми Ѡпреи и съ братиꙗм си, на имє Микшан и Ѹрсȣ и съ синови си и съ пръвиим братичєдї, Манѣ и Ратѣ и съ них синови, ꙗкоже да им єст ѡчинȣ ȣ Посмагȣ ѡт дєл Драгомирѡв и братиꙗм ємȣ, Иѡнȣ и Станȣ и Цȣрцє, половино, понєже покȣпих Ѡпрѣ и съ братиꙗм си Микшан и Ѹрсȣ и съ пръвиим братичєдї Манѣ и Ратѣ ѡт Драгомир и ѡт братїѧм ємȣ, Иѡн и Стан и Цȣрцє, више рѣчено них дєл половина за ф҃ аспри.

И паки да им єст Ѡпрѣв и съ <братїꙗм си Микшан и Ѹрсȣ и съ них> синови ѡчинȣ ȣ Посмагȣ дєл Драгомирѡв свах, варє єлико ѡстала нєспроданна, понєже прїидє Драгомир прєд господство ми тєрє ȣложи и дах нєгов дєл въсах ѡт По<смагȣ Ѡп>рєв и съ братїꙗм си Микшанȣ и Ѹрсȣ, ѡт нєгово добрѡмволю. И пак да мȣ єст Ѡпрєв и братїꙗм си ѡт дєл Иѡнȣ и Станѡв и Цȣрцȣ, братїꙗм Драгомирѡв, ѡт що єст нєпроданна, половина, понєже прїидє Иѡн и Стаи и Цȣрцє прєд господство ми тєрє ȣложи и побратишє по Ѡпрѣ и съ братиꙗм си Микшан и Ѹрсȣ и съ синови си над дєл ѡт Посмаг, над половина ѡт своиѡм си добромволю.

И да єст Ѡпреи съ братиꙗм си Микшанȣ и Ѹрсȣ и съ синови си, ȣ Посмаг ѡт дєл Владꙋлѡв, д҃ дєловє, понєже покȣпнишє ѡт Владꙋл, за ѡ҃ аспри. И паки да єст Ѡпреи съ братїꙗм си Микшанȣ и Ѹрсȣ, ȣ Посмаг, ѡт дєл Нанѡв и Семанѡв г҃-ти дєл, понєже покȣпишє ѡт Нан и ѡт Семан за ф҃ аспри. И да єст Манеи и Ратеи и съ синови си ѡт дєл Семанѡв половина, єрє покȣпишє ѡт Семан за сн҃ аспри. И господствȣ ми дадошє кон.

Сего радї, им дадох и господство ми, ꙗкоже да им бȣдєт тїꙗ въсє више рєчєннє въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им, внȣком и прѣвнȣчєтом им. И въ них пръдалика да нѣст, въ вѣки. И ѡт никогожє нєпотѧкновєнно, по рєч господства ми.

Сведетеліє: жȣпан Драгич бивши велики дворник и жȣпан Ѳєѡдѡр бившє велики лѡгѡфєт и жȣпан Шербан велики дворник и жȣпан Влъсан велики лѡгѡфєт и жȣпан Барбȣл Кралєвски бан и Драгомир спатар и Тома бан и Дїкȣл и Стан пръкалаби Поєнарски и Радꙋл Фȣркъ вистїꙗр и Драгич спатар и Радꙋл пєхарник и Станко вистїꙗр и Станко комис и Винтилъ столник и Барбȣл велики постєлник. И исправник, Гюра лѡгѡфєт.

Ꙗз Дȣмитрȣ, пис ȣ Ꙗргиш, мѣсєца маи ї҃ дьни, в лѣт ҂змв҃.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милѡстїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Oprei şi cu fraţii săi, anume Micşan şi Ursu şi cu fiii lor şi cu verii lor primari, Manea şi Ratea şi cu fiii lor, ca să le fie ocină în Pos-

mag din partea lui Dragomir şi a fraţilor lui, Ion, Stan şi Giurge, jumătate, pentru că a cumpărat Oprea şi cu fraţii săi Micşan şi Ursu şi cu verii primari Manea şi Ratea, de la Dragomir şi de la fraţii lui Ion şi Stan şi Giurge, mai sus zisa lor parte jumătate, pentru 500 aspri. Şi iarăşi să-i fie Oprei şi cu ⟨fraţii săi Micşan şi Ursu, cu fiii lor⟩, în Posmag toată partea lui Dragomir, oricît a rămas nevîndută, fiindcă a venit Dragomir înaintea domniei mele de a aşezat şi a dat partea lui toată din Posmag Oprei cu fraţii săi Micşan şi Ursu, de a lui bunăvoie. Şi iarăşi să-i fie lui Oprea cu fraţii săi din partea lui Ion, a lui Stan şi a lui Giurge, fraţii lui Dragomir, din ceea ce este nevîndută, jumătate, fiindcă au venit Ion şi Stan şi Giurge înaintea domniei mele, de au aşezat şi au înfrăţit pe Oprea cu fraţii săi Micşan şi Ursu şi cu fiii lor peste parte din Posmag, peste jumătate, de a lor bunăvoie.

Şi să fie Oprei cu fraţii săi Micşan şi Ursu şi cu fiii lor în Posmag, din partea lui Vladul, 4 părţi, pentru că au cumpărat de la Vladul, pentru 800 aspri. Şi iarăşi să fie Oprei cu fraţii săi Micşan şi Ursu, în Posmag, din partea lui Nan şi a lui Seman a 3-a parte, pentru că au cumpărat de la Nan şi de la Seman, pentru 500 aspri. Şi să fie Manei şi Ratei şi cu fiii lor din partea lui Seman jumătate, pentru că au cumpărat de la Seman, pentru 250 aspri. Şi domniei mele au dat calul.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie acestea toate mai sus zise de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie în veci. Şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vîlsan mare logofăt şi jupan Barbul ban al Craiovei şi Dragomir spătar şi Toma ban şi Diicul şi Stan pîrcălabi de Poenari şi Radul Furcă vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico vistier şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul mare postelnic. Şi ispravnic, Ghiura logofăt.

Eu, Dumitru, am scris în Argeş, în luna mai 10 zile, în anul 7042 ⟨1534⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCI/3.
Orig., perg. (23 × 50), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII, Slav. şi trad. Ghibănescu, *Codrescu*, 1—3 (sub martie 10). Trad. *D.I.R.*, *B.*, 160.

180

1534 (7042) mai 23, Slatina.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Bărbulea şi lui Lupa ocină în Studina, în urma unei judecăţi.

† **Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинь въсои земле Ѹггрровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Радꙋ воеводї. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Бърбꙋлеи и Лꙋпеи, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Стꙋдена ѡт една ꙋже половинꙋ, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дединꙋ.**

А потом, имашє прȣ Бърбȣлѣ и Лȣпа прѣд господства ми съ Доброславꙋ и съ Михȣл и съ Драгомирꙋ и тако прѣшє Доброслав и Михȣл и Драгомирȣ како га сȣт имали и ѡни дѣдинȣ ꙋ сиє ꙋжє, щѡ єст вишє писано, половино. А господство ми гледах и сȣдих съ ...[1] честитими правителиє господства ми и изнандох господство ми добрє како га єст продал Доброславȣ и Михꙋл и Драгомир неговȣ дєл ѡт ꙋжє дрȣзєм мегиꙗшом. И ѡсташє Доброслав съ четом си ѡт закона ѡт прєд господства ми.

Сєго радї, им дадох и господство ми Бърбȣлєи и Лȣпєи, ꙗкожє да им єст ѡчинȣ и ѡхабꙋ немȣ и синовом ємꙋ и внȣком и прѣвночетом ємȣ и ни ѡт когождє нєпотѫкновєно, по ѡризмо господства ми.

Сєжє и сведєтелиє поставлєх господство ми: жꙋпанȣ Драгич бившє великомȣ дворникȣ и жꙋпанȣ Θєѡдѡр бившє великомȣ лѡгѡфєт и жȣпанȣ Шєрбан великомȣ <дворникȣ и жȣпан>[1]ȣ Влъꙁан великомȣ лѡгѡфєт и жꙋпанꙋ <Барбȣл>[1] вєл бан Кралєвски и Драгомир <спатар>[1] и Тома банꙋ и Радꙋл вистиꙗр и Драгич спатарȣ и Станко вистиꙗр и Винтилъ столник и Станко комис и Радꙋл Пашадиꙗ пєхарник и Барбꙋл Дѣтковикю вели постєлник.

Аз исписах, Бадѣ писцȣ, ȣ Слатина, мѣсєца маи к҃г дьни, въ лѣт ҂ꙁмв.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bărbulea şi lui Lupa, ca să le fie ocină în Studina, jumătate dintr-o funie, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut pîră Bărbulea şi Lupa înaintea domniei mele cu Dobroslav şi cu Mihul şi cu Dragomir. Şi aşa pîrau Dobroslav şi Mihul şi Dragomir că au avut şi ei dedină jumătate din această funie, ce este scrisă mai sus. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu ...[1] cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea bine că au vîndut Dobroslav şi Mihul şi Dragomir, partea lor din funie altor megiaşi. Şi a rămas Dobroslav cu ceata sa de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat şi domnia mea lui Bărbulea şi lui Lupa ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare <vornic şi jupan> Vîlcsan mare logofăt şi jupan <Barbul>[1] mare ban al Craiovei şi Dragomir <spătar>[1] şi Toma ban şi Radul vistier şi Drăghici spătar şi Staico vistier şi Vintilă stolnic şi Staico comis şi Radul Paşadia paharnic şi Barbul Deatcovichiu mare postelnic.

Şi am scris eu, Badea scriitorul, în Slatina, luna mai 23 zile, în anul 7042 <1534>.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 398 (Bistriţa).
Orig., perg. (26 × 35,5), pecete timbrată.
Copie slavă ibidem, ms. 712, f. 353.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 161.

---

[1] Loc şters, ilizibil.

181

〈1534 septembrie—1535 iunie〉.

Vlad Vintilă voievod dăruieşte m-rii Homor din Moldova un sălaş de ţigani.

† Въ Христа Бога, благовѣрни и благочестиви и Христолюбиви и самодръжавни, Їѡ Влада воивода, синь прѣдобраго и великаго Радꙋла воиводе, божїѡм милостїѡм и божїєм дарованїєм, ѡбладаєщꙋми и господствꙋєщꙋми въсою земле Ѹггровлахїискою, єщєже и запланинским странам, Ꙗмлашꙋ и Фагарашꙋ херцег. Благопризволи господство ми своим благим призволенїєм, честитим и свѣтлим сръцем господства ми, ꙗко прославити прославлъшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочившиx родїтелѣ господства ми и съ славоє възнесешаго ме. Сеже ꙋбо видѣх и господство ми, ꙗко прѣжде нас бившиx царїє и господах, ѡни послѣдꙋєщїи Писанїє испланѣєщиx повелѣнїє господа нашего Їѵсꙋса Христа, съзидавше и оукрасивше свѣтиє церкви и монастирах дꙋше своє, радї добрѣ ꙋстроивше къ Богоу. Сего радї, поревновах и господство ми прѣжде реченним господдам и царие єже дꙋше своє радї добрѣ ꙋстроивше и господꙋ Богꙋ благоꙋгодивше. Таже ꙋбо, съмотрих и господство ми єлико по силѣ и по прилежанїє ѡт Богаданно єст нам ѡбласт и приложих семꙋ свѣтомꙋ и божественомꙋ ѡбитѣли монастирꙋ зовемаго Хомѡр, идеже єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословеннѣи владїчице нашеи Богородице и присно деви Марїє и честнои еи ꙋспенїє; господство ми приложих и дадох свѣтомꙋ монастирꙋ єдин челѣд aцигании, именем Радїна и съ циганка си, Илка и съ ѕ҃ синови си, ꙗкоже да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ въ покрѣпленїє и чистнѣишим и божествим свещеним иноком въ покою и въ послꙋшествꙋ, а господство ми и родїтелием господства ми въ вѣчное въспоминанїє.

Тем радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да сꙋт ѡви више речени aцигани свѣтомꙋ монастирꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ѡт когоже непотѧкновенни въ вѣки, по ѡризмо господства ми.

Сего радї, чистнѣиши ѡтци свѣти и Богꙋбоазни прѣбиваєщои въ свѣта монастир више реченна, молю ви съ именом божїем, сътворшаго небо и земле и и за молбꙋ прѣчистꙋю его матерь, прїимите и благодарите и нас ꙋсръдно благословите и 〈молите〉 Бога и ѡ нашеx съгрѣшенїє въ свѣтиx ваших таинах.

Єщеже и заклинанїє поставлѣем господство ми: кого изберет и дарꙋет господь Богь съ помазанїєм ... въ благочистивїеx християних, да аще почетет и ꙋтвръдит и съхранит и поновит сьи хрисовꙋл господства ми, того господь Богь да почетет и ꙋт〈връдит и да съхранит〉 въ господствѣ его; а аще кого се покꙋсит възимати и потворити, порꙋшити и разорити више реченно ѡбѣщанїє и по〈мощь господства ми〉 да не почетет ниже пощѧдит его, нꙋ да ꙋбиет зде тѣло, а въ бꙋдещих вѣцѣ дꙋша его и да мꙋ єст съпостатница 〈прѣчиста Богомати,〉 и да єст тръклет ѡт ті҃и Богоносни ѡтци, иже въ Никеи и да имат ꙋчестию съ Їꙋдою и съ тръклетим Ꙗрїє и съ 〈иними юдеи, єже възълише над господа〉 нашего Їѵсꙋса Христа и рекоше кръв его над них и на чедах их, єже єст и бꙋдет въ вѣки, амин.

Сеже и свѣдѣтелїе пост<авлѣм господство ми: жȣпан Драгич бивше дворник и жȣ>пан Ѳеѡдорȣ бивше лѡгѡфет и жȣпан Шербан велики дворник и жȣпан Влаикȣл велики логофет и жȣпан Бар<бȣл бан Кралевски> и Дрѫгич спатар и Ȣдрище вистиꙗр и Радȣл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ꙗꙗз велики <постелник>.

И аз, Иан начрътах ...

† Іѡ Влад вѡевѡда, <милостїѫ божїѫ господинь>.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vlad voievod, fiul preabunului şi marelui Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu cinstita şi luminata inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit şi pe scaunul sfîntrăposatului părinte al domniei mele cu slavă m-a înălţat. Iată dar am văzut şi domnia mea, că cei ce au fost înaintea noastră împăraţi şi domni, urmînd Scriptura şi îndeplinind porunca domnului nostru Iisus Hristos, au zidit şi au înfrumuseţat sfintele biserici şi mănăstiri pentru sufletele lor, bine întocmindu-se faţă de Dumnezeu. Pentru aceasta, am rîvnit şi domnia mea, către domnii şi împăraţii zişi mai înainte, care pentru sufletul lor bine au întocmit şi domnului Dumnezeu bine au plăcut. Astfel dar, am socotit şi domnia mea după putere şi după prilej, din stăpînirea cea dată nouă de Dumnezeu şi am dăruit acestui sfînt şi dumnezeiesc lăcaş, mănăstirea ce se cheamă Homor, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre şi de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii; domnia mea am dăruit şi am dat sfintei mănăstiri un sălaş de ţigani, anume Radina cu ţiganca sa Ilca şi cu 6 fii ai săi, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi cinstiţilor şi dumnezeieştilor ieromonahi pentru odihnă şi în ascultare, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea, ca să fie aceşti mai sus zişi ţigani sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatinsi în veci, după porunca domniei mele.

De aceea, cinstiţî părinţi sfinţi şi de Dumnezeu temători, care trăiţi în sfînta mănăstire mai sus zisă, vă rog în numele lui Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului şi pentru ruga preacuratei lui mame, primiţi şi mulţumiţi şi pe noi din inimă ne binecuvîntaţi şi ⟨rugaţi⟩ pe Dumnezeu şi pentru păcatele noastre în sfintele voastre taine.

Încă şi blestem punem domnia nea: pe cine-l va alege şi-l va dărui domnul Dumnezeu cu ungerea ... dintre binecinstitorii creştini, dacă va cinsti şi va întări şi va păzi şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela Dumnezeu domnul să-l cinstească şi ⟨să-l întărească şi să-l păzească⟩ în domnia lui; iar pe cel care se va încerca să ia, să clintească şi să strice mai sus zisa făgăduinţă şi ⟨ajutor ale domniei mele⟩ să nu-l cinstească şi să nu-l ajute pe el, ci să-i ucidă aici trupul, iar în viitor sufletul lui şi să-i fie potrivnică ⟨preacurata maică a lui Dumnezeu⟩ şi să fie blestemat de trei ori de 318 părinţi purtători de Dumnezeu, cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi ⟨cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului> nostru Iisus Hristos şi au spus: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem <domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi> jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul <ban al Craiovei> şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare <postelnic>

Şi eu Nan am scris ...

† Io Vlad voievod, <din mila lui Dumnezeu, domn>.

Bibl. Acad., LXXXV/50.
Orig., perg., lipsă o treime.
Datat după domn şi sfat.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 164—165 sub <1534 noiembrie—1535 mai>.

182

1534 (7042) septembrie 6, Fureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana mai multe selişti, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсою землю Ꙋгроѡвлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воивода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ нарицаемаго Тисмѣна, идеже ест храм прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословениие владїчице нашои Богородїце и приснодевѣи Марїи и честное еи ꙋспенїе и наставникꙋ ѡтцꙋ егꙋменꙋ кꙋр Тофан и въсѣм ꙗже ѡ Христѣ братїе, ꙗкоже да им сѫт селищи ѡба Сâговци ꙋ Блатницъ и Пестичево и Топорно и Согоина и ѡбою Калꙋгеровци и Трꙋфешїи и Пиꙗтра и Ѽбѣдинꙋл и Ꙋнгꙋрени въси, понеже сꙋт биле старе и праве ѡчине и дѣдїне свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Тисмѣна, дадене ещеже ѡт стари господари прѣжде господство ми бивше.

А потом, имах съпрѣнїе ѡтцꙋ егꙋменꙋ Тофан пред господства ми със синови Стоевꙋ ѡт Копъчани, със Пътрꙋ и със Дръгою, радї една селище що се зовет Ꙋнгꙋрени[1]. Ꙋ тем господство ми сꙋдих и гледах им работꙋ, по правдꙋ и по законꙋ съ в<ъс>и властелїе господства ми и прочетах господство ми и к<ниги с>тарим господари, покоиномꙋ Їѡ Мирче воивода, Їѡ Дан воивода и книгꙋ родїтелю господства ми Їѡ Радꙋла воивода за сїе селище Ꙋнгꙋрени[1], нꙋ изнаидох господство ми како ест била дадена и приложена, и ꙋчинене книге съ великою клетфꙋ. Тако и господство ми дадох и приложих сїе више речена селище Ꙋнгꙋрени, а Пътрꙋ и Дръгою, ѡни ѡсташе ѡт закона ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох свѣтомꙋ и божественомꙋ местꙋ, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непоткновено, по реч господства ми.

---

[1] „Ꙋнгꙋрени" tăiat cu chinovar.

Сеже и сведителїе поставлѣет господство ми: жȣпан Дръгич велики пръкалаб и жȣпан Шербан велики дворник и жѹпан Влаикȣла велики лwгwфет и жȣпан Драгомир спатар и жȣпан Тома бан и жȣпан Драгич спатар и Радѹл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Вадѣ Аіаз велики постелник. Исправник, Татȣл лwгwфет.

И аз, Цалапи, еже написах ȣ Фȣрещи, мѣсеца септемврїе ѕ҃ дьни, въ лѣт з҃мг.

† Їw Влад вwевwда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi nastavnicului, părintelui egumen chir Tofan şi tuturor celor întru Hristos fraţi, să le fie seliştele: amîndoi Sagoveţii la Blatniţa şi Pesticevo şi Toporno şi Sogoina şi amîndoi Călugărenii şi Trufeştii şi Piatra şi Obedinul şi Ungureii, toţi pentru că au fost vechi şi drepte ocine şi dedine ale sfintei mănăstiri de la Tismana, date încă de către vechii domni ce au fost înaintea domniei mele

Iar apoi, a avut pîră părintele egumen Tofan înaintea domniei mele cu fiii lui Stoe din Copăceni, cu Pătru şi cu Drăgoiu, pentru o selişte ce se cheamă Ungureii[1]. Întru aceasta, domnia mea am judecat şi am cercetat. lucrul lor, după dreptate şi după lege, cu toţi dregătorii domniei mele şi am cetit domnia mea şi cărţile vechilor domni, a răposatului Io Mircea voievod, a lui Io Dan voievod şi cartea părintelui domniei mele, Io Radul voievod pentru această selişte Ungureii[1], ci am aflat domnia mea că a fost dată şi dăruită şi cărţile făcute cu mare blestem. Astfel şi domnia mea am dat şi am dăruit această mai sus zisă selişte Ungureii, iar Pătru şi Drăgoiu, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat sfîntului şi dumnezeiescului loc, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare pîrcălab şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Dragomir spătar şi jupan Toma ban şi jupan Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Ţalapi, care am scris în Fureşti, luna septembrie 6 zile, în anul 7043 ⟨1534⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 399 (Tismana, LXVI/2).
Orig., hîrtie (21 × 31,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1846; altă trad. ibidem, ms. 337, f. 358—359.
EDIŢII, Trad. Nicolescu, *Doc. Vlad Vintilă*, 117—119; Nicolăescu-Plopşor, *Mon. J. Dolj.*, 49—50 (sub septembrie 7); *D.I.R.,B.*, 161—162. Facs. Nicolaescu, *Doc. Vlad Vintilă*, 118.

---

[1] „Ungureii“ şters cu chinovar.

1534 (7043) septembrie 6, Fureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Ţigulea pîrcălab şi rudelor sale mai multe ocine în Pîrscov, Muşcel, la Lacuri şi în dealul Săsenilor, precum şi mănăstirea din Valea lui Purcal.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсою землю Ѹгровлахїискои, синъ добраго и великаго Радѹла воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми болѣринȣ господства ми жȣпанȣ Цигȣлѣ пръкълабȣ и съ братиꙗм си, Далика и Манѣ, и съ них синови, єлици им Богь даст и съ анєѱєє си, Миклѣ и Ѡана и Иѡн, и съ синови си, ꙗкоже да мȣ єст ѡчинȣ ȣ Пръсков трєти дєл, понєже им єт стара и права ѡчинȣ дѣдїна. И паки до им єст ѡчинȣ ȣ Мȣшчєл трєти дєл. И да им сє знаєт хотар: Пръсковȣл; понєже им єст стара и права ѡчинȣ дѣдїна.

И паки да єст Цигȣлєи съ синови си и съ дъщєрє си монастира ѡт Валє Пȣр<ка>лѡв. А дрȣзи людїє ѡт нєговȣ четȣ да нє мєтєхат, нȣ да єст Цигȣлєв съ синови си, ні имє: Владѹл и Далєкі и Барбȣл и Кр<ъс>тиꙗн и Мошȣл и Цигȣлнѣ и Нѣгȣл и Манѣ ѡчинȣ ла Лакȣрє ѡколо, покȣдє им сȣт хотаръ, понєже и достижє съ правѡм и вєрном слȣжбѡм ѡт къ Басараба воєвод, такождєрє и ѡт къ господство ми. Али ѡт тои вишє рєчєна ѡчинȣ ѡт Лакȣрє, а Цигȣлѣ продадє Татȣлѡв и Радѹлѡв и Нѣгȣлȣи и Барбȣли половино за ҂а҃с аспри и єдинѫ брод за водъницъ ȣ водȣ Бȣзъѡм. А Цигȣлѣ ѡсташє над дрȣга половина ѡт ѡчинȣ.

И паки да єст Цигȣлєи съ синови си є҃ дєл ѡт ѡчино ѡт въсѣх ȣ Дѣл Сѫсѣном, понєже га покȣпи Цигȣлѣ ѡт Бъдилъ за т҃и[1] аспри, али виногрѫд със мєсто.

Єго радї им дадох и господство ми, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ нємȣ и синовѡм ємȣ и внȣкѡм и прѣвнȣчєтом ємȣ. И въ них придалникє да нєст, нȣ да єст ѡставшиним и ни ѡт когожє нєпотѫкновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдєтєлиє поставлѣєт господство ми: жȣпан Драгич вєлики пръкълаб и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Вланкȣл вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Драгомир спатар и жȣпан Тома бан и жȣпан Драгич спатар и Ѹдрищє вистиꙗр и Радѹл пєхарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ꙗз вєлики постєлник. Исправник, Нѣгоє Правѫц столник.

И аз, Цалапи, єжє написах ȣ Фȣрєщи, мѣсєца сєптємврїє ѕ҃ дьнъ, в лѣт ҂зм҃г.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Ţigulea pîrcălab şi cu fraţii săi, Dalica şi Manea, şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu şi cu nepoţii săi, Miclea şi Oana şi Ion, şi cu fiii lor, ca să le fie ocină în Pîrscov a treia parte, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină. Şi iar să le fie

---

[1] Ulterior s-a adăugat cifra: ҂ї.

ocină în Muşcel a treia parte. Şi să li se ştie hotarul: Pîrscovul; pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Şi iar să-i fie lui Ţigulea cu fiii săi şi cu fiicele sale mănăstirea din Valea lui Purcal. Iar alţi oameni din ceata lui să nu se amestece, ci să fie a lui Ţigulea cu fiii săi, anume: Vladul şi Daleca şi Barbul şi Cîrstian şi Moşul şi Ţigulea şi Neagul şi Manea, ocină la Lacure împrejur, pe unde le sînt hotarele, pentru că a cîştigat cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la Basarab voievod, de asemenea şi de la domnia mea. Însă din această mai sus zisă ocină de la Lacure, Ţigulea a vîndut lui Tatul şi lui Radul şi lui Neagul şi lui Barbul jumătate, pentru 1 200 aspri şi un vad de moară pe apa Buzăului, iar Ţigulea a rămas peste cealaltă jumătate de ocină.

Şi iar să-i fie lui Ţigulea cu fiii lui 5 părţi de ocină, din toate, în dealul Săsenilor, pentru că a cumpărat-o Ţigulea de la Bădilă, pentru 350[1] aspri, însă vie cu loc.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare pîrcălab şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Dragomir spătar şi jupan Toma ban şi jupan Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Neagoe Pravăţ stolnic.

Şi eu, Ţalapi, care am scris în Fureşti, luna septembrie 6 zile, în anul 7043 ⟨1534⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 400 (Ep. Buzău, XLVIII/2).
Orig., perg. (32 × 40), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1850; altă trad. ibidem, ms. 172, f. 422.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 162—163.

184

1534 (7043) septembrie 12, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Vlaicu mare logofăt şi fraţilor lui ocine şi ţigani în Spinişor, Stîngăcea şi Frătoştiţa.

† Милостїю божїею, Їѡ Влада воивода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великааго и прѣдобрааго Радѵла воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми почтенномꙋ правителю господства ми, жꙋпаниꙋ Влаикꙋлꙋ великомꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗ єго, жꙋпаниꙋ Михнѣ столникꙋ и Бадѣ, и съ них синѡви, єлици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им бꙋдет въсє комате

---

[1] Corectat apoi în: 10 350.

Радꙋлѡв ѡт Спинишор и братȣ єго Владꙋлѡв, ѡчинȣ ȣ Спинишор и ȣ Стѫнгьча и ȣ Фратощицѫ, такогере нихнє деловє, варє єлика сє хтєт избрати и село и ацигани и виноградє и жито и добитѡк и свє що сȣт комате Радꙋл[л]ѡв и брат єго, понеже Радꙋл и брат єго, а ѡни их изгȣбише със злаа хитлѣнство, єще ѡт къ покоинога Младї Влада воивода. Єрє єст биѡ Радꙋл събиратєл бир ȣ сȣдство Дѡлни Жил, терє єст побѣгѫл със бир и със харач Влашкои Землє и царевȣ прєко Дȣнав, със ҂л҃ аспри. А покоинога Влада воивода ѡн га єст достигал съ право сȣд и съ възмѡжно ѡт къ чьститои Портє и ȣфатил га єст <и по п>[1]равдȣ сȣдїлъ га єст и достиза єго закѡн погȣбити си главȣ и изгȣби єго по дѣлѡм єго, како єдин хитлѣн. А комате их вишє реченнє помиловал єст вишє реченно правителю господства ми.

Тако и господство ми съмѡтрих и ȣтѫкмих съ правителїє господства ми и избраше сє хитлѣнє комате и такождерє и господство ми помиловах със въсє вишє реченнє кѡмате вишє реченно правителю господства ми жȣпан Влаикȣл лѡгѡфетъ и съ братиꙗ єго, ꙗкоже да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабѫ, ним и синовѡм им и внȣкѡм и прѣвнȣчетѡм им и ни ѡт когѡже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдетелїє поставлѣєм господство ми: жȣпан Драгич бившє дворник и жȣпан Тȣдѡр бившє лѡгѡфет и жȣпан Шербан велики дворник и жȣпан Барбȣл бан и Драгич спатар и Ȣдрище вистиꙗр и Станко комис и Радꙋл пехарник и Винтилъ столник и Бадє велики постелник. Исправник, Бадѣ Ꙗꙗз вел постелник.

И аз изписах, Косорѡавѫ граматик, ȣ град Търговище, мѣсеца септемврїє в҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃м҃г.

† Їѡ Влада вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vlaicul mare logofăt şi cu fraţii săi, jupanului Mihnea stolnic şi lui Badea, şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie toate averile lui Radul din Spinişor şi ale fratelui său Vladul, ocină în Spinişor şi în Stîngăcea şi în Fratoştiţa, de asemenea părţile lor, oricît se va alege şi satul şi ţiganii şi viile şi grîul şi vitele şi toate ce sînt averile lui Radul şi ale fratelui său, pentru că Radul şi fratele său, iar ei le-au pierdut cu rea hiclenie, încă de la răposatul Vlad voievod cel Tînăr. Căci a fost Radul strîngător de bir în judeţul Jiul de Jos, de a fugit cu birul şi cu haraciul Ţării Româneşti şi al împăratului peste Dunăre, cu 30 000 aspri. Iar răposatul Vlad voievod l-a ajuns cu dreaptă judecată şi cu putere de la cinstita Poartă şi l-a prins şi l-a judecat după dreptate şi l-a ajuns legea să-şi piardă capul şi l-a ucis după faptele sale, ca pe un hiclean. Iar averile sale mai sus zise le-a miluit mai sus zisului dregător al domniei mele.

Astfel şi domnia mea am socotit şi am întocmit cu dregătorii domniei mele şi s-au ales averile hiclene şi de asemenea şi domnia mea am miluit cu toate mai sus zisele averi pe mai sus zisul dregător al domniei mele jupan

---

[1] Loc rupt.

Vlaicul logofăt şi cu fraţii lui, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Draghici fost vornic şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Barbul ban şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Staico comis şi Radul paharnic şi Vintilă stolnic şi Bade mare postelnic. Ispravnic, Badea Aiaz mare postelnic.

Şi eu am scris, Cosoroavă gramatic, în cetatea Tîrgovişte, luna septembrie 12 zile, în anul 7043 ⟨1534⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 401 (Valea, XVI/3).
Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete timbrată cu legenda: † Їѡ Влад воевода, сынъ Радѹла воевода, господинъ...
EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon.j. Dolj*, 50—51; *D.I.R.,B.*, 163—164.
Facs. *D.I.R.,B.*, 467.

185

1534 (7043) decembrie 11, Buzău.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Slăvilă şi altora ocină în Sibiceu, în urma unei judecăţi.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul prebunului şi marelui Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei méle lui Slăvilă şi Stanciului şi lui Nan şi fétei Stanciului, anume Briia, şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor Sibiciu părţile lor de moşie, oricîte li se va alége, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie de la stremoşi, den Piiatra Corbului pînă în matca Bîşcii şi muntele ce să chiamă Tega şi la Căşăuca orice li se va alége partea lor. Însă Briia să aibă numai treabă peste partea tătîne-său, Stanciului, pentru că i-au fost dat-o însăş Stanciul ei.

Iar dup⟨ă⟩ aceasta, au avut pîră cu fraţii Balii ot Hinţeşti, pentru o înfrăţire, de pîriia fraţii Balii, cum că s-au înfrăţit cu Slăvilă şi cu fraţii lui pe aceasta mai sus zisă moşie. Deci, domnia mea am judecat după dreptate şi după lége şi am dat fraţilor Balii lége 12 boieri, să jure cum că s-au aşezat Slăvilă şi l-au înfrăţit pre el peste a lor moşie. Şi sorocul le-am pus domnia mea la sîntă Mariia mică, ca să aducă légea. Deci ei n-au putut să aducă, ci au rămas de lége dinaintea domniei méle.

Pentru aceasta, am dat şi domniia mea lui Slăvilă şi fraţilor lui ce scrie mai sus, ca să le fie lor moşiia întru stăpînire, feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi pricină să n-aibă în veci şi de către nimenea să nu să clătească, den zisa domniei méle.

Şi mărturii am pus domniia mea: jupan Drăghici biv vel vornic i jupan Şărban vel dvornic i jupan Theodor biv vel logofăt i jupan Vlaicul vel logofăt i Udrişte vistiar i Drăghici spatar i Staico comis i Vintilă stolnic i Badea vel postelnic.

Ispravnic, Oprea logofăt.
S-au scris în tîrgul Buzăului, dechembrie 11, 7043 ⟨1534⟩.

I rumăneşte s-au tălmăcit de Vasilie dascăl de la sfînta episcopie a Buzăului, iulie 1 dni 7258 ⟨1740⟩.

Bibl. Acad., CXXVI/119.
Traducere.
EDIŢII. *D I R,.B.*, 165—166.

186

1534 (7043) decembrie 18, Bucureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana mai multe sate, selişti şi bălţi.

† Въ законѣ повелѣ господь Богь сыновом Їсраелевом на въсѣко лѣто десетствовати ѡт елика аще стежит и сих <ведѣще апостоли свѣтии и богоносни ѡтци> и съвѣщаше на помощь и на благодѣтелство <дꙋшам нашим> и прѣдаше нам чедом, ѡви молитвою и бдѣнїем и постом, ѡви милост инѣми ѡтгрѣбати сѧ ѡт въсѣх грѣхопаданїи.

<Єже и азъ>, благочестивии и христолюбивии и самодръжавнии Їѡ Винтилъ воевода, нарицаемаго Влада воивода, <сынь великаго> и прѣдобраго Радꙋла воеводе и господинь въсои земли Ѹггровлахїиской, въспоминѫвше господство ми слово старца нѣкое, <ꙗко рекше....стѣжанїа> врѣмѣ прииде и кꙋпим <мъдростїѫ и съмирѣнїе къ нам....> принести въ врѣме сѫда и въдомости.

<Єже ꙋбо и аз въжделѣх> ѡт деснѫѧ ѡтца стати <и падаѫт> на самомꙋ Христꙋ царꙋ Бого нашемꙋ и прѣчистѣи его матери, еже ест храм свѣтаго Ꙋспенїа еѫ иже въ Тисмѣна и даровах съи въсечестни и благообразнїи и прѣпочетеннїи, иже над въсѣми чести и даров настоѫщиѫи сїи хрисовꙋл господства ми молебником господства ми негꙋменꙋ Їеромонах Ѳеѡфан и въсѣ братиꙗм ѡбрѣтаѫщим сѧ въ свѣтое ѡбители тое, ꙗкоже да мꙋ ест свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ глаголеми Тисмана, села по име: Тисмана и съ въсом хотаром и Покрꙋꙗ и съ въсом хотаром и Годинещии въси и съ въсом хотаром и Єръбшории въси и съ въсом хотаром и Ѡхаба въсѣ и съ въсом хотаром и Топещии въси и съ въсом хотаром и Подѣнии, варе колико се хтет избрати дел свѣтомꙋ монастирꙋ и Площина въса и съ въсом хотаром и Єтънчещии, варе колико се хтет избрати дел свѣтомꙋ монастирꙋ и Грозещии въси и съ въсом хотаром и Нѫсипꙋл, варе колико се хтет избрати дел свѣтомꙋ монастирꙋ и Шꙋшица и Жидощица и съ въсѣми селищѣми и Поточецꙋл и Жарковецꙋл и ѡба Варовничеле и Бꙋчина съ въсом хотаром и Петровица и Прекръстиꙗ и Кличевецꙋл и Бахна и Илховица и Черровецꙋл и съ въсѣми селищѣми и дел Лигъчешко и дел Рꙋшешко и Пиетра и <Тꙋрчине>щии и Ѡбѣдинꙋл и Єълчешорѫ.

И пак да ест свѣтомꙋ монастирꙋ....ковии ꙋ Блатнице и Пестичево и Топорна....цаб лꙋи и блата що <се зовет Бистрецꙋл...> селище... ѡбе Калꙋгеровци и Пиатра и Трȣфещи и Бѣдинъ Корзи[1] и Бистрица съ васами хотарѡм и сѣлищем и Ѹнгȣрен и . . . . та . . . понеже сїе въсех села сȣт старе и праве ѡчине и дѣдине . . . свѣтомȣ монастирȣ . . . Жалеш ꙗзȣл дори паки падает ȣ Жалеш . . . въсом хотаром еже сȣт свѣтомȣ монастирȣ. . . . село Ѹнгȣрен. И имаше пренїе калȣгерии ѡт Тисмѣна < . . . . със Пътрȣ> и със Дръгою, сынови Стоꙗсев; <а господство ми съм гледах и сȣдих> по старни закон съ честитими старие правителие <господства ми и ѡбрѣтох> и господство ми еже ест биѡ село Ѹнгȣрени стара и права <ѡчинъ> свѣтомȣ монастирȣ и ещеже и покȣпена тан ѡчинȣ еще при дьни Мирче воивод, ѡт Станчюл, синъ Махринев за един кон добръ и за в҃ї . . . и за е҃ ижжики и за един поꙗс ѡт сребро. Тако ѡсташе синови Стоꙗчев, Пътрȣ и Дръгою, ѡт закона ѡт пред господства ми како ничисоже по вѣке метѣхȣ да не имат.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомȣ и божественомȣ монастирȣ що ест више ȣписано, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ свѣтомȣ монастирȣ, а господствȣ ми и рѡдїтелием господства ми въ вечное въспоминанїе и ни ѡт когождо непотѫкновенно, по ѡризмо господства ми.

Сеже и заклинанїе поставлѣем господство ми, како по съмръти господства ми, <кого> изберет господъ Богъ бити господинъ Влашкои Земли или ѡт сръдичнаго плода господства ми или ѡт сърѡдники господства ми или, по грѣсѣх наших, ѡт ино племеник да аще почетет и ȣтвръдит и съхранит и поновит сїю хрисовȣл господства ми, того господъ Богъ да ȣтвръдит и почетет и съхранит въ господствѣ его; а ащели не почетет и не ȣтвръдит и не съхранит и не поновит, нѫ разорит и поперет и посрамит, того господь Богъ да га разорит и да га поперет и да га посрамит въ господствѣ его и да га ȣбиет зде тѣлом, а въ бȣдищих вѣцѣ дȣша его и да мȣ ест съпостатница прѣчистаа его Богоматери на страшнѣм и неȣмитном съдище идеже лицемѣрие нѣст и да имат ȣчестие и съ Їȣдоѫ и съ Ꙗрїѫ и съ инѣми Їȣдеи, еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їѵсȣса Христа и рекоше: кръв его на них и на чедах их.

Сеже и сведѣтелие поставлѣем господство ми: жȣпан Дръгич велики пръкалаб <града Поенарскога>, жȣпан Ѳеѡдѡр бивших логофет и жȣпан Шербан велики дворник и жȣпан Влаикȣл велики логофет и жȣпан Диикȣл и жȣпан Влаикȣл пръкалаби и жȣпан Барбȣл бан Кралевски и Дръгич спатар и Ѹдрище вистїꙗр и Радѹл пехарник и Станко комис и Вентилъ столник <и Бадѣ> велики постѣлник. Исправник, Татȣл втири логофет.

И азъ написах, Тȣдоран словописец, въ столни града Бȣкȣрещи, мѣсеца декемврїе и҃ї дьнь, ѡт Ꙗдама текȣщаго летом, въ лѣт ҂з҃мг.

† Їѡ Влада вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel să dea în tot anul zeciuială din cîte vor agonisi şi acestea ⟨cunoscînd sfinţii apostoli şi purtătorii de Dumnezeu părinţi⟩ ne-au sfătuit pe noi spre ajutor şi facere de bine ⟨a sufletelor noastre⟩ şi ne-au lăsat nouă, fiilor lor, ca unii cu milostenie şi priveghere şi post, alţii cu milostenii să ne curăţim de toate păcatele.

⟨Iată deci şi eu⟩ binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vintilă voievod numit Vlad voievod, ⟨fiul marelui⟩ şi preabunului Radul Voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, amintindu-mi domnia

---

[1] „Бѣдинъ Корзи" scris deasupra cu altă cerneală.

mea de cuvîntul unui oarecare stareţ care spune: „Vremea supărării a sosit, să cumpărăm ⟨înţelepciune şi pace; către noi ...⟩ să aducem în vremea judecăţii şi a răsplăţii“.

⟨Iată deci şi eu doresc⟩ a sta ⟨de-a dreapta⟩ tatălui ⟨şi am căzut⟩ la însuşi Hristos împăratul şi Dumnezeul nostru şi preacurata maica lui, ce este hramul sfintei sale uspenii, care este la Tismana şi am dăruit acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit acest de faţă hrisov al domniei mele, ce este mai presus de tote cinstele şi ⟨darurile⟩ rugătorilor domniei mele, egumenului şi ieromonahului Theofan şi tuturor fraţilor ce se află în acest sfînt lăcaş, ca să-i fie sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tismana, satele anume: Tismana şi cu tot hotarul şi Pocruia şi cu tot hotarul şi Godineştii toţi şi cu tot hotarul şi Sîrbşorii toţi şi cu tot hotarul şi Ohaba toată şi cu tot hotarul şi Topeştii toţi şi cu tot hotarul şi Podenii, oricît se va alege partea sfintei mănăstiri şi Ploştina toată şi cu tot hotarul şi Stănceşti, oricît se va alege partea sfintei mănăstiri şi Grozeştii toţi şi cu tot hotarul şi Năsipul, oricît se va alege partea sfintei mănăstiri şi Şuşiţa şi Jidoştiţa şi cu toate seliştele şi Potoceţul şi Jarcovăţul şi amîndouă Varovnicele şi Bucina cu tot hotarul şi Petroviţa şi Precîrstia şi Clicevăţul şi Bahna şi Ilhoviţa şi Ceroveţul şi cu toate săliştile şi partea Ligăcească şi partea Ruşească şi Pietra ⟨şi Turcineşti...⟩ şi Obedinul şi Sălcişoara.

Şi iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri ... în Blatniţa şi Pesticevo şi Toporna... şi balta ce se ⟨cheamă Bistreţul⟩ ... seliştea, amîndouă Călugărenii şi Piatra şi Trufeşti şi Bedin-Corzii[1] şi Bistriţa cu tot hotarul şi săliştele şi Ungureii... pentru că aceste sate sînt vechi şi drepte ocine şi dedine ale sfintei mănăstiri... Jaleş, iazul pînă ce cade în Jaleş ... cu tot hotarul, ce sînt ale sfintei mănăstiri... satul Ungurei. Şi au avut călugării de la Tismana ... cu Pătru şi cu Drăgoiu, fiii Stoiasei; ⟨iar domnia mea, am cercetat şi am judecat⟩ după vechea lege cu cinstiţii şi bătrînii dregători ⟨ai domniei mele şi am aflat⟩ domnia mea, că a fost satul Ungurei veche şi dreaptă ⟨ocină a sfintei⟩ mănăstiri şi încă cumpărată această ocină încă din zilele lui Mircea voievod de la Stanciul, fiul Marinei, pentru un cal bun şi pentru 12 ... pentru două paftale şi pentru un brîu de argint. Astfel, au rămas fiii Stoiasei, Pătru şi Drăgoiu, de lege înaintea domniei mele, ca nicicînd mai mult amestec să nu aibă.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri, ce este mai sus scrisă, ca să-i fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe ⟨cine⟩ va alege domnul Dumnezeu a fi domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va păzi şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va păzi şi nu va înnoi, ci va nimici şi va călca şi va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească, să-l calce şi să-l batjocorească în domnia lui şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu la înfricoşata şi nemiloasa judecată, unde făţărnicie nu este şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor.

---

[1] „Bedin Corzi“, scris pe deasupra cu altă cerneală.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare pîrcălab ⟨al cetăţii Poienari⟩, jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Diicul şi jupan Vlaicul pîrcălabi şi jupan Barbul ban al Craiovei şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic ⟨şi Badea⟩ mare postelnic. Ispravnic, Tatul al doilea logofăt.

Şi eu am scris, Tudoran scriitor de cuvinte, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 18 zile, de la Adam cursul anilor, în anul 7043 ⟨1534⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 402 (Tismana, I/10).
Orig., perg. (52 × 40), rupt şi şters, pecete atîrnată, căzută.
Cu două traduceri, una de la sfîrşitul sec. XVIII şi alta din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 79, 335, f. 13—15 şi 711, f. 17—18.
EDIŢII. Trad. Ştefulescu, *Tismana*, 223—226, sub ⟨1532—1535⟩ *D.I.R.,B.*, 166—168.

187

1534 (7043) decembrie 27, Bucureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Cozia mai multe bălţi, cu venitul lor, în urma unei judecăţi, precum şi satele Cărărenii şi Luminenii.

† Бъ законѣ повелѣ господъ Богъ сынѡм Їисраелевом, на въсѣко лѣто десетствовати въсѣ єлика аще кто стѧжет и сїє десетѫк принести господинȣ Богȣ своємȣ, въ ѡцѣщеных своих грѣхопаденїє. Сеи оубо видѣх свѣтїи апостоли и богоноснїи ѡтци, предаша нам послѣдниим на помощь, бл҃годѣтелство дȣшам нашим, ѡвїи молитва и бдѣнїємъ и постомъ, ѡвїи милостинею и покаꙗнїєм ѡгрѣбати се ѡ въсѣких грѣхопаденїє и еще оуготовати оуслышати глас ѡн благїи и глаголющїи: „Прїидѣте къ мнѣ въси трȣждающим сѧ и аз оупокои вас. Наоучити бо сѧ ѡт мене, ꙗко благи есмъ и кротостїє и смирен сръдцем, възмите иго мое на себе, иго бо мои благо ест и бреме мое легко ест и симъ ѡбрѣщетие покои дȣшам вашим и достоини бȣдете оуслышати благїи глас естъже: Прїидѣте благословенїи ѡтци моєгѡ, наслѣдȣите оуготованноє вам царствїє ѡт слȣженїа мирȣ, възалках бо се и дасте ми ꙗсти, въжеждах бо се и напоисте мѧ, наг и болен и въ темници посѣтисте ме и послȣжисте ми“. Сими ȣбо ѡбрази сподобити сѧ въ час сѫднїи благобоꙗзнїи христїꙗнен вънити въ радост господа своєгѡ.

Сего ради, видѣхом и наипреждни нас бивши владателїє, рекшеже и царїє и кнѧзи и сїє слишеще, земна добре оустроивше и сими небеснаго, приѡбрѣте гласȣ

и божєствєннаго пророка свѣтаго и благоѡтца Давида „Блаженъ мꙋжъ милꙋєт вєсъ дьнъ, наслаждаєт сѧ господови“. И паки, ꙗко: „Милостинѧми ѡцѣщаєт сѧ грѣси“.

Сєго ради и аз, ижє въ Христа Бога, благовѣрнїи и благочєстивїи и самодръжавнїи, Їѡ Винтилъ воєвода, милостїю божїєю господаръ и ѡбладатєль въсои ꙁємлє Ꙋггровлахїнскои, прїимисмо съ въсєм срьдцємъ и благим произволєнїєм къ сїємꙋ въсє свѣщанномꙋ божєствєнномꙋ храмꙋ свѣтѣи и животворѧщои нєраздѣлимѣи троици, монастир глаголємїи Козїѧ, єгожє въздвижє и ꙋкраси свѣтопочившиx Їѡ Мирчꙗ воєвода Стараго, ꙗкожє да єст свѣтомꙋ монастирꙋ блатовє ѡт Съпатꙋл дори ꙋста Ѡловницꙋ и ѡт тꙋѧ дажє до Дꙋнавꙋ и до Гриндꙋ. Ꙗли да имат свѣтаѧ монастир дєсєтаго риба и пєрпєры такождєрє како єст биѡ дал и ѡт прєждє господарїє нас бившє.

И паки да єст свѣтомꙋ монастирꙋ гръла Къбълꙋюлꙋи и съ въсѣми прєвалєлє и съ въсѣми ꙗзєрєлє и Привалꙋл Чєгѧи. Тьчїю калꙋгєри да имат работ със тєнзє ꙗзєрє а дрꙋг нєхто да нє мєтєхат, ни скилѣри ѡт Варош ѡт Флоч, ни бръницари, ни инь нихто, понєжє сꙋт старє и правє ѡчинє и дєдинє ѡт Мирчѣ воєвода Старога свѣтомꙋ монастирꙋ.

Ꙗ потом, калꙋгєри ѡт свѣтаѧ монастир имашє съпрєнїє <прєд>[1] господства ми със Тома бан за ради Привалꙋл Чєгѧи, єрє хотѣ Тома бан да прєтиснєт, тєрє да га възмєт. Ꙗ калꙋгєри прїидоша лицє прєд господства ми и прѣшъ съ със Тома бана. Ꙗ господство ми, ꙋ тєм, сꙋдих их по правдꙋ и по законꙋ и глєдах им рєдꙋ, съ въсѣми чьститємїи правитєлїє господства ми и глєдах господство ми старє книгє Мирчєв воєвода Стараго и книг Радꙋла воєвода Стараго и изнаидох господство ми како сꙋт въсє сїє вишєрєчєнє коматє старє и правє дѣдинє свѣтомꙋ монастирꙋ, а Тома бан ни єдино книг нє има и ни єдино мѣтѣхꙋ, нъ хотѣ съ силом да притѣснит. Тако, Тома бан ѡста ѡт закон ѡт прєд господства ми, како вѣкє мѣтєхꙋ да нє имат, нꙋ да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ.

И паки да сꙋт свѣтомꙋ монастирꙋ сєлах на имє Кърърѣнїи и Лꙋминѣнїи тоци, кꙋ тот хотарꙋл ши кꙋ морилє[2], понєжє сꙋт старє и правє ѡчинє свѣтомꙋ монастирꙋ. И ѡт тꙋи, варє колико браницєх сꙋтъ на тєх ѡчинє свѣтомꙋ монастирꙋ, нихто да нє смѣєт сѣцити ни єдно прꙋт или оуѕѣти ни єдно дрєво, єрє тогаи чловѣка господство ми га хочєм ѡбѣсити ѡт тогаи дрєва.

И паки да сє знаєт пєрпєры ѡт кола съ рибом или ѡт въѕєлницє със вином или бꙋдє щѡ кє сє продати на ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ или хтєт бити пчєли или виноградє или градинє или ѡвощїє, а ѡни да сє плащат пєрпєри и вамашєрїѧ и винарич и свєх дажбꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ, понєжє сїє въсєх сꙋт приложєнє свѣтомꙋ монастирꙋ єщє при старами дьнъми свѣтопочивших господах.

Ꙗ потом, нихто да нѣст волєн ловити или заградити вишєрєчєнє блатовє, ни болѣрини, ни варошани, ни хорани, ни инии нихто бєз знанїю и бєз волю калꙋгєром, єрє тогаи чловѣка вєликꙋ досадꙋ пꙗтит. Сицєжє, помиловах и приложих и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкожє да сꙋт сїѧ въсєх въ пищꙋ и въ крєплѣнїє свѣтомꙋ монастирꙋ и чьстнѣишим иноком, ижє въ нєм живꙋщих, а намижє

---

[1] Omis.
[2] Aşa în text.

и родителїем нашимъ въ вѣчное въспоминанїе и ни ѡт когоже непоколебимѡ, по ѡризмȣ господства ми.

И еще же и заклинанїе поставлѧем господство ми, какѡ по нас, кого изберет господъ Богъ бити господаръ Влашкои Земли или ѡт сръдечнаго плода господства ми или сродник господства ми или, по грѣсех наших, или ѡт ино племенник, да аще кто почетет и поновит и ȣтвердит сїемȣ повелѣнїе господства ми, того господъ Богъ да почетет его и поновит и ȣтвердит и съхранит его въ господствѣ его; аще ли не почитет и не оутве<р>дит, нȣ поперет и порȣшит и посрамит сїемȣ повелѣнїе господства ми, того господъ Богъ да га порȣшит и посрамит и да оубїет его здѣ тѣлом а въ бȣдȣщем вѣце дȣшȣ его и да имат оучестїю съ Їȣдою и съ тръклѣтȣ Арїєм и съ инѣми їȣдеи еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їсȣса Христа кръвъ его на них и на чедах их, еже ест и бȣдет въ вѣки, амин.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѧем господство ми: жȣпан Драгич великїи пръкълабȣ Поенарскомȣ градȣ и жȣпан Ѳеѡдор стари бивше логофет и жȣпан Шърбан великїи дворник и жȣпан Власкȣл великїи логофет и жȣпан Барбȣл банȣл Кралевски и жȣпан Дїнкȣл пръкалаб и жȣпан Драгич вел спатар и жȣпан Оудрище велики вистїарю и жȣпан Радȣл великїи пехарник и жȣпан Стаико великїи комис и жȣпан Винтилъ великїи столник и жȣпан Бадѣ Агїаз великїи постелник. Исправник, Татȣл вторїи логофет.

И аз еже написах, Ѡпрѣ словосъписател, въ великїи град Бȣкȣрещи, мѣсеца декемврїе $\widetilde{кз}$ дьни, текȣщим лѣтѡм ѡт Адама до сѣлѣ, в лѣто х$\overline{змг}$.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel, ca în fiecare an să dea zeciuială din tot ceea ce vor dobîndi şi această zeciuială să o aducă domnului Dumnezeului său pentru curăţirea păcatelor lor. Acestea dar ştiindu-le sfinţii apostoli şi părinţi purtători de Dumnezeu, ne-au lăsat nouă celor din urmă ⟨urmaşi⟩ pentru ajutorul şi binefacerea sufletelor noastre, ca unii cu rugăciuni şi veghere şi post, alţii cu milostenie şi pocăinţă, să ne curăţim toate păcatele şi să fim gata să auzim acel glas bun care spune: „Veniţi către mine toţi cei ce vă trudiţi şi eu vă voi împăca. Învăţaţi-vă de la mine, că sînt bun şi umil şi smerit cu inima, luaţi jugul meu asupra voastră, căci jugul meu este bun şi povara mea este uşoară şi prin aceasta veţi afla linişte sufletelor voastre şi veţi fi vrednici să auziţi glasul bun, care este: Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la facerea lumii, căci am fost flămînd şi mi-aţi dat să mănînc, însetat am fost şi mi-aţi dat să beau, gol şi bolnav şi în temniţă m-aţi cercetat şi mi-aţi slujit". Iar acest chip se cuvine a se învrednici în ceasul judecăţii creştinului temător de Dumnezeu să intre în bucuria domnului său.

De aceea, am văzut şi pe stăpînitorii care au fost înaintea noastră, adică împăraţii şi cnezii şi auzind aceasta, cele pămînteşti bine le-au întocmit şi prin aceasta au dobîndit cele cereşti, după cum spune dumnezeescul proorOc sfîntul şi părinte al lui Dumnezeu, David: „Fericit bărbatul care miluieşte în fiecare zi, acela se îndulceşte de domnul". Şi iarăşi că: „Prin milostenii se curăţă păcatele".

Pentru aceasta şi eu, cel în Hristos Fumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi singur stăpînitorul, Io Vintilă voievod, din mila lui Dumnezeu domn şi stăpînitor a toată ţara Ungrovlahiei, primim din toată inima şi cu bunăvoinţă către acest atotsfinţit şi dumnezeiesc hram al sfintei şi de viaţă făcătoarei nedespărţite troiţe, mănăstirea numită Cozia, pe care a ridicat-o şi a înfrumuseţat-o sfînt răposatul Mircea voievod cel Bătrîn, ca să fie sfintei mănăstiri bălţile de la Săpatul pînă la gura Ialomiţei şi de acolo pînă la Dunăre şi pînă la Grind. Însă să aibă sfînta mănăstire al zecelea peşte şi perperii, asemenea cum au dat şi ceilalţi domni ce au fost înaintea noastră.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri gîrla Căbălăului şi cu toate privalele şi cu toate iezerele şi Privalul Cegăi. Numai călugării să aibă treabă cu acele iezere şi altul nimeni să nu se amestece, nici schilerii din Oraşul de Floci, nici brăniştarii, nici nimeni altul, pentru că sînt ocine vechi şi drepte şi dedine de la Mircea voievod cel Bătrîn ale sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, călugării de la sfînta mănăstire au avut pîră ⟨înaintea⟩[1] domniei mele cu Toma banul, pentru Privalul Cegăi, căci a voit Toma banul să cotropească, ca să-l ia. Iar călugării au venit de faţă înaintea domniei mele şi s-au pîrît cu Toma banul. Iar domnia mea, la aceasta, am judecat după dreptate şi după lege şi le-am cercetat rîndul cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am cercetat domnia mea şi cărţile vechi ale lui Mircea voievod cel Bătrîn şi cărţile lui Radul voievod cel Bătrîn şi am flat domnia mea că sînt toate aceste averi mai sus zise, vechi şi drepte dedine ale sfintei mănăstiri, iar Toma banul nu a avut nici o carte şi nici un amestec, ci voia cu sila să cotropească. Astfel, Toma banul a rămas de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă, ci să fie ale sfintei mănăstiri de ocină de de ohabă.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satele anume Cărărenii şi Luminenii toţi, cu tot hotarul şi cu morile, pentru că sînt ocine vechi şi drepte ale afintei mănăstiri. Iar de acolo, oricîte branişti sînt pe acele ocine ale sfintei mănăstiri, nimeni să nu îndrăznească să taie nici o nuia sau să ia vreun copac, căci pe acel om domnia mea îl voi spînzura de acel copac.

Şi iar să se ştie, perperitul de carul cu peşte sau de butoiul cu vin sau orice se va vinde pe ocina sfintei mănăstiri sau de vor fi stupi sau vii sau grădini sau pomet, iar ei să-şi plătească perperii şi vămeşitul şi vinăriciul şi toate dările sfintei mănăstiri, pentru că toate acestea sînt dăruite sfintei mănăstiri încă din zilele vechi ale sfîntrăposaţilor domni.

Iar după aceea, nimeni nu este volnic să pescuiască sau să zăgăzuiască bălţile mai sus zise, nici boierii, nici orăşenii, nici ţăranii, nici nimeni altul, fără ştirea şi fără voia călugărilor, căci acel om va păţi mare certare. Astfel am miluit şi am dăruit şi domnia mea, ca să fie acestea toate de hrană şi de întărire sfintei mănăstiri şi cinstiţilor călugări, care trăiesc în ea, nouă şi părinţilor noştri de veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea, ca după noi, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau rudenia domniei mele sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l înnoiască şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări, ci va călca şi va strica şi va batjocori această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l batjocorească şi să-l ucidă, aici cu trupul lui, iar în viaţa viitoare sufletul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie de trei ori blestemat şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

---

[1] Omis.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare pîrcălab al cetăţii Poenari şi jupan Theodor cel bătrîn fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul ban al Craiovei şi jupan Diicul pîrcălab şi jupan Drăghici mare spătar şi jupan Udrişte mare vistier şi jupan Radul mare paharnic şi jupan Staico mare comis şi jupan Vintilă mare stolnic şi jupan Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul al doilea logofăt.

Şi eu care am scris, Oprea scriitorul de cuvinte, în marea cetate Bucureşti, luna decembrie 27 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7043 ⟨1534⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 371—372.
Copie.
Traducere ibidem, ms. 209, f. 251v—253.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 168—170.

188

1535 (7043) ianuarie 11.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Corlate, în schimbul oraşului Tismana, pe care îl dă m-rii Tismana.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахеискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Бистрица, ꙗкоже да мȣ ест село по име Корлате, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ.

А потом, имах съпрѣнїе свѣтаа монастира ѡт Бистрица със свѣтаа монастира ѡт Тисмѣна пред господства ми радї Тисмѣна. А господство ми ѡтскъдех Бистрицев ѡт варош ѡт Тисмѣна, тере дадох свѣтомȣ монастирȣ ѡт Тисмѣна. А почто ѡтскъдех свѣтомȣ монастирȣ ѡт варош ѡт Тисмѣна, а господство ми съмотрих и погледах съ чьститими правителїе господства ми, тере помиловах свѣтомȣ монастирȣ ѡт Бистрица със село Влъсан логофет, еже ест нан више писан, понеже Влъсан логофет загинȣ съ зла хитлѣнство ѡт къ господство ми. А господство ми дадох да ест свѣтомȣ монастирȣ въ ѡкрѣпленїе и господство ми вѣчнїи въспоминанїе и непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгич велики пръкълаб градȣ Поенарско и жȣпан Тȣдорȣ бивше логофет и жȣпан Шербанȣ велики

дворник и жȣпан Влаикȣл вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Барбȣл бан вєлики Кралєвски и жȣпан Драгич спатар и Ѹдрищє вистиꙗр и Радȣл пєхарник и Єтанко Шєнтєскȣл вєлики комис и Бадѣ Ꙗз вєлики постєлник. Исправник, Влаикȣл вєлики лѡгѡфєт.

И аз, Гаврил, єжє написах, мѣсєца гєнарїє аї дьни, въ лѣт ҂зм̃г.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voeivod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Bistriţa, ca să-i fie satul, anume Corlate, de ocină şi de ohabă.

Iar după aceea, au avut pîră sfînta mănăstire de la Bistriţa cu sfînta mănăstire de la Tismana înaintea domniei mele, pentru Tismana. Iar domnia mea am scăzut Bistriţei, din oraş de la Tismana, de am dat sfintei mănăstiri de la Tismana. Iar pentru că am scăzut sfintei mănăstiri din oraş de la Tismana, iar domnia mea am socotit şi am cercetat cu cinstiţii dregători ai domniei mele, de am miluit sfînta mănăstire de la Bistriţa cu satul lui Vîlsan logofăt, care este mai sus scris, pentru că Vîlsan logofăt a pierit cu rea hiclenie faţă de domnia mea. Iar domnia mea am dat să fie sfintei mănăstiri de întărire şi domniei mele veşnică pomenire şi neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Draghici mare pîrcălab al cetăţii Poenarilor şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Draghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico Şentescul mare comis şi Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Gavril, care am scris în luna ianuarie 11 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 403 (Bistriţa, XLIV/1).
Orig., hîrtie (21,5 × 30,5) pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1849; alte traduceri ibidem, mss. 202, f. 376 şi 713, f. 569.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 171

189

1535 (7043) ianuarie 19, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Cană, Gîciul, Vlad şi Muşa ocine în Negoşina, Criveala şi Cernăteşti.

† Милостию божию, Їѡ Влада воєвода и господинъ въсои зємли Ѹггровлахїискои, синъ прѣдобрааго и вєликааго Радула воєводї. Дазат господство ми сїю повєлѣнїє господства ми слȣзєм господства ми Канѫ и Гъчюл и съ них синови, єлицижє им Богь припȣстит, ꙗкожє да им бȣдє ȣ Нѣгошина ѡчинȣ дєл Єтънилѡв[1] и Рѫтєв въса, варє єлика сє хтєт избрати понє<жє> ю покȣпишє ѡт Єтънилъ и ѡт Рѫтѣ, за ҂вф̃ аспри.

---

[1] Pasajul „ꙗкожє... Єтънилѡв" a fost şters cu chinovar.

И пак да имат Канъ и съ синови си ѡчинȣ ȣ Кривѣлѫ ѡт дєл Гъчюлѡв третаго дєл, понєжє им єст дал сам Гъчюл ѡт свою доброволю ѡт прєд господства ми.

И пак Владȣ и сєстра єго Мȣшꙗ да им єст ȣ Чєрнътєщи нихни дєли ѡт ѡчинȣ, варє єлика им сє избрат, понєжє нм єст стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ.

Ꙗ потѡм, имашє прєнїє прєд господства ми Канъ съ Стоꙗ и Нандрѣ радї сиꙗ вишє рєчено ѡчинȣ ѡт Нѣгошина[1]. Ꙗ господство ми на тѡм им глєдах работ и сȣдих их по правдȣ със въсєми чьститих правитєлих господства ми и прочєтах и старє книгє Басарабє воєводї иниєм господам прѣждє нас бивших и ѡбрѣтох господство ми како Стоꙗ и Нандрѣ ни єднȣ мєтєх нє имꙗт над таю ѡчинє, нȣ ѡстꙗшє ѡт закон ѡт прѣд господствꙗ ми. И господство ми простах кон.

Сєго радї им дадох и господство ми Канъ и Гъчюлȣ, ꙗкожє да им бȣдє ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синовѡм им, внȣком и прѣвнȣчєтом им. И пръдалика да нѣст въ вѣки; и ни ѡт когожє нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Сєжє и свєдєтєлїє поставлѣєм господство ми: жȣпан Драгич бивши дворник и жȣпан Тȣдор бивши логофєт и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Влаикȣл вєлики логофєт и жȣпан Барбȣл Кралєвски бан и Томꙗ бан и Дїикȣл пръкълаб и Драгич спатꙗр и Ѹдрищє вистиꙗр и Радȣл пєхарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Аꙗз вєлики постєлник. Исправник, Татȣл лѡгѡфєт.

Исписах аз, Пъдȣрє лѡгѡфєт, въ град Тръговищє, мѣсєца гєнарїє ѳ҃ї дьнь, въ лѣт ҂з҃мг.

† Іѡ Влада вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlagiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Cană şi Găciul şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie la Negoşina ocină, toată partea lui Stănilă[2] şi a lui Rîtea, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o de la Stănilă şi de la Rîtea, pentru 2 500 aspri. Şi iar să aibă Cană şi cu fiii săi ocină în Criveală, din partea lui Găciul a treia parte, pentru că le-a dat-o însuşi Găciul de a lui bunăvoie dinaintea domniei mele.

Şi iarăşi, lui Vlad şi surorii lui, Muşa, să le fie la Cernăteşti părţile lor de ocină, oricît li se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele Cană cu Stoia şi Nandrea pentru acea mai sus zisă ocină de la Negoşina[3]. Iar domnia mea la aceasta le-am cercetat treaba şi i-am judecat după dreptate, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit şi cărţile vechi ale lui Basarab voievod şi ale altor domni, care au fost înaintea noastră şi am aflat domnia mea că Stoia şi Nandrea n-au nici un amestec cu acea ocină, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele. Şi domnia mea am iertat calul.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, lui Cană şi lui Găciul, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi prădălica să nu fie în veci. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

---

[1] Pasajul: „Стоꙗ... Нѣгошина" a fost şters cu chinovar.
[2] Pasajul: „ca să le fie ... Stănilă", şters cu chinovar.
[3] Pasajul: „cu Stoia ... Negoşina", şters cu chinovar.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul ban al Craiovei şi Toma ban şi Diicul pîrcălab şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Am scris eu, Pădure logofăt, în cetatea Tîrgovişte, luna ianuarie 19 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 404 (Ep. Buzău, LVII/1).
Orig., perg. (27,5 × 41,5) pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 171, f. 422.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 171—172.

190

1535 (7043) martie 27, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte episcopiei din Buzău o vie şi o livadă cu pomi, dăruite de Vasilie călugărul.

† Милостїю божїєю, Їѡ Влада воєвода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Радѹла воиводє. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми свѣтѣи и божєствнѣи и вєлицѣи цръквє єпискѹпїє ѡт Бѹзъѹ, ꙗкожє да им єст єдна виноград Василиєв калѹгєрѹ със место и ѡвощїє. Понєжє мѹ єст била права ѡчина и сътворєна ѡт Василїє. А потом, прїидє прєд господства ми калѹгєр Василїє, тєрє приложи и дадє ѡт вишє рєчєнно виноград свѣтѣи єпискѹпїє, половина. А дрѹга половина, ѡн да си държит, доклє хтєт бити жив, а по нєгов съмрътъ да єст и дрѹга половина свѣтѣи црьквє, єрє ѹтѫкми такои сам Василїє калѹгєр своимѡм ꙗзиком и дадє и приложи сїꙗ вишє ѹписана виноград свѣтомѹ мєстѹ, радї нєговѹ дѹшѹ; исписа сє въ свѣтих помѣник.

Єго радї, мѹ дадох и господство ми свѣтѣи и вєлѣцѣи црьквє єпискѹпїє, ꙗкожє да им бѹдєт тои виноград въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ и ѡт никогожє нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Свєдєтєлїє: жѹпан Драгич дворник и жѹпан Ѳєѡдѡр бившє лѡгѡфєт и жѹпан Шєрбан вєлики дворникѹ и жѹпан Влаикѹл вєлики лѡгѡфєт и жѹпан Барбѹл бан Жилски и Драгич спатар и Ѹдрищє вистїꙗр и Радѹл пєхарник и Станко комис и Винтиль столник и Бадѣ Аꙗз вєлики постєлник. Исправник, Татѹл лѡгѡфєт.

И аз, Дѹмитрѹ, писах ѹ Тръговищє, мѣсєца мартїє кз дьни лѣт ҂змг.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii şi marei biserici a episcopiei din Buzău, ca să le fie o vie a lui Vasilie călugărul cu loc şi pomet. Pentru că a fost dreaptă ocină şi făcută de Vasilie. Iar apoi, a venit înaintea domniei

mele călugărul Vasilie de a adăugat şi a dat jumătate din via mai sus zisă sfintei episcopii. Iar cealaltă jumătate, el să şi-o ţină, cît timp va fi viu, iar după moartea lui, să fie sfintei biserici, şi cealaltă jumătate, căci aşa a întocmit însuşi Vasilie călugărul cu limba sa şi a dat şi a adăugat această vie mai sus scrisă sfîntului loc, pentru sufletul său; s-a scris în sfîntul pomelnic.

De aceea, i-am dat şi domnia mea sfintei şi marei biserici a episcopiei, ca să-i fie acea vie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul ban al Jiului şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Dumitru, am scris în Tîrgvoişte, luna martie 27 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso⟩: Această carte a lui Vasilie pentru vie. Cartea pentru locul lui Vasilie unde este Ţigănia, locul de hotar.

Bibl. Acad., CXXVI/26.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.
Trad. la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 524.
EDIŢII. Slav. *Miletic — Agura*, 355—356 (sub noiembrie 27).
Trad. *D.I.R.*, *B.*, 172—173.

191

1535 (7043) martie 29.

Vlad Vintilă voievod întăreşte jupanului Stoica din Văcăreşti ocine în Corbi şi Văcăreşti.

1535 (7043) martie 29. Cu mila lui Dumnezeu, creştinul Vlad voevod, domn fiind a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Radu voevod. Dat-au domniia lui această poruncă a domnii lui, lui jupan Stoica ot Văcăreşti şi tutulor feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, pentru ca să-i fie lui ocină în Corbi şi în Văcăreşti, veri cîtă să vă alege încă partea lui Neagoie, care au fost dă zestre. Şi au răscumpărat jupan Stoica ocina de la jupan Neagoe, feciorul lui Dumitru vistieru, partea lui toată, za aspri 6000. Şi iar să fie jupan Stoicăi ocină în Corbi, partea Tatului, din sus de Văcăreşti.

Şi iar au cumpărat jupan Stoica partea Borcii şi a fii-so, Dumitru vistiiaru, za aspri 500 aspri şi drept un cal bun domnesc.

Drept aceia, domniia lui au dat jupan Stoichii ca să-i fie lui aceste ocine ce sînt mai sus-zise, pentru ca să-i fie ohabnice şi statornice feciorilor lui, nepoţilor şi strenepoţilor şi într-alt chip să nu fie, peste zisa domnii lui.

Şi mărturii am pus domniia lui: pan Theodor biv vel logofăt i jupan Şerban vel dvornic i jupan Vlaicul i jupan Barbul vel ban i Drăghici spatar i Udrişte vistieru i Radul paharnic i Stoica comis[1] i Vintilă stolnic i Badea postelnic. ⟨Ispravnic⟩ Drăgoi stolnic.

Şi am scris eu, Oprea.

După G. D. Florescu şi D. Pleşia, *Condica Văcăreştilor*, în „Studii", 19 (1966), p. 969.
Copie după trad.

192

1535 (7043) martie 30, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Tismana dreptul de a pescui în rîul Tismana şi de a-şi paşte vitele, de la sat pînă la munte.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахискои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воиводї. Давaт господства ми сїю повєлѣнїє господства ми свѣтѣи монастирꙋ зовомаго Тисмѣна и ѡтцꙋ єгꙋмєна и молєбника господства ми Ѳєѡфан, ꙗкожє нихто да га нє смѣєт ловити рибꙋ по рѣкꙋ Тисмѣнскою, нижє ли добиток да пасит, бꙋдї кои добитѫк, ѡт сєло из горꙋ дори до планинꙋ бєз тъчїю калꙋгєри ѡт монастирꙋ Тисмѣна да сꙋт волници ловити и добитѫк монастирским да єст волєн пасити а ин ничїє добитѫк да нє смѣєт ходїти пасити бєз волѣ калꙋгєрѡм, ни болѣрски, ни влашки, ни ин нихто.

Ꙗ тко сє би покꙋсити бꙋдї вєлики, бꙋдї мали пристъпит сїꙗ ѡризмо господства ми, а тои га чьловєка да єст проклєт ѡт прѣчистїѫ ꙋспєнїє Богородицѫ и ѡт въсѣх свѣтих Богоносних ѡтцъ и Ѳєѡфанѡм клєтфꙋ да имат.

Томꙋ и ѡт господство ми вєлико зло и ѡргїю хокєт въсприꙗти ѡт къ господство ми. Нѫ въсєкога чьловєка да сє варꙋєт по повєлѣнїє и по ѡризмо господства ми.

Сєжє и свєдѣтєлїє поставлѣєм господство ми: жꙋпан Драгич бившє дворник и жꙋпан Ѳєѡдор бившє логофєт и жꙋпан Шєрбан вєлики дворник и жꙋпан Влаикꙋлъ вєлики лѡгофєт и жꙋпан Барбꙋл вєлики бан Жилски и ꙋпан Драгич спатар и жꙋпан Ꙋдрищє вистиꙗр и Радꙋл Пашадїа пєхарник и Станко комис и Винтила столник и Бадѣ Ꙗз постєлникꙋ. Исправник, Влаикꙋл вєлики лѡгофєт.

И аз, Драгомир, исписахмо, въ столни град Тръговищє, мѣсєца мартїє л҃ дьни, въ лѣт ҂з҃мг.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѫ божиѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana şi părintelui egumen şi rugătorului domniei mele Theofan, pentru ca nimeni să nu cuteze a vîna

---

[1] În loc de: Staico.

peşte pe rîul Tismanei, nici dobitoc să nu pască, ori al cui dobitoc, din sat în sus pînă la munte, fără numai călugării de la mănăstirea Timsana să fie volnici să vîneze şi să aibă voie să pască dobitoacele mănăstirii, iar alt dobitoc al nimănui să nu cuteze să meargă să pască, fără voia călugărilor, nici boieresc, nici al vlahilor, nici altul al nimănui.

Iar cine s-ar încumeta, fie mare, fie mic, să calce această poruncă a domniei mele, iar acel om să fie blestemat de preacurata adormire a născătoarei de Dumnezeu şi de toţi sfinţii părinţi purtători de Dumnezeu şi să aibă blestemul lui Theofan. Acela şi de la domnia mea mare rău şi urgie va primi din partea domniei mele. Deci orice om să se ferească, după porunca şi hotărîrea domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Jiului şi jupan Drăghici spătar şi jupan Udrişte vistier şi Radul Paşadia paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Dragomir, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna martie 30 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 405 (Tismana, I/11, I/20, f. 2v—3).
Orig. perg. (32,5 × 42), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1859; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 170v—171 şi 335, f. 12—13.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 173.

193

1535 (7043) martie 31, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Cozia ocine în Lieşti şi Pleşile Hotăranilor.

† Милостїю божїею, Їѡ Влад воевода и господинъ въсою земле Оугровлахиское, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воевода. Дават господство ми сие повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Козиѧ, идеже ест хр:м свѣта тронце господа Бога и спаса нашего Їѵсꙋс Христос, ꙗкѡ да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Лиещи пол и Плешиле Хотъраном въси, понеже их покꙋпише калꙋгери ѡт Зопа и ѡт Леꙋла и ѡт Бъра, за аспри хв҃с, али на поле, а на планин калꙋгери метехꙋ да не имат.

Того ради, дадох и господство ми свѣтомꙋ монастир, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ. И ни ѡт когоже непотъкновениꙋ, по ѡризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлеем господство ми: жꙋпан Драгич бивше дворник и жꙋпан Тꙋдор бивше логофет и жꙋпан Шърбан вел дворник и жꙋпан Влаикꙋла великїи логофет и жꙋпан Барбꙋл банꙋл Кралевски и жꙋпан Тома бан и жꙋпач Диникꙋла великїи пръкълаб и Дръгич спатар и Оудрище вистїꙗр и Радꙋл пъхаарник и Винтилъ столник и Станкѡ комис и Бадѣ пѡстѣлникꙋл. Исправник, Блаикꙋл великїи лѡгѡфєт.

И кои простих посподство ми.

И аз, Стан ꙋрикар, єжє писах настолни грѧд Тръговищє, мѣсєцѧ мартиє л҃а дьни, въ лѣт х҃змг.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Cozia, unde este hramul sfintei troiţe a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie ocină în Lieşti jumătate şi Pleşile Hotăranilor toate, pentru că au cumpărat călugării de la Zopa şi de la Leul şi de la Bîra, pentru 2.200 aspri, însă la cîmp, iar la munte călugării amestec să nu aibă.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie de ocină şi ohabă. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul ban al Craiovei şi jupan Toma ban şi jupan Diicul mare pîrcălab şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Vintilă stolnic şi Staico comis şi Badea postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi calul l-am iertat domnia mea.

Şi eu, Stan uricariul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna martie 31 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 398.
Copie.
Traduceri ibidem, mss. 209, f. 137v—138 şi 215, f. 43.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 174.

194

1535 (7043) aprilie 1, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte episcopiei din Rîmnic ocine în Poieni, Frăsinet, Cacova, mori, vie şi ţigani.

† Єлици дꙋхом божїимъ водими сꙋт, сїи сꙋт сынове божїи и ꙗкоже рєчє божєствнии апостолъ, ємꙋжє въ слєд тєкꙋщи, ижє правдєлюбитєлїє и блаженъ ѡни глас радовѧнїє чаєщє оуслиш.ти єст: „Прїидѣтє благословєнїє ѡтца моєго, наслѣдꙋитє ꙋ готовѧноє вам царство ѡт сложєнїꙗ мирꙋ, възалках бо сє дастє ми ꙗсти, въжєждах и нѧпоистє мє, стрѧна и въвєдостє мє, нѧга и ѡдєꙗстє мє, болєн и въ тємници и послꙋжистє ми“. Сїи оубо глас благии благаа творєщим ꙋслишати єст въкꙋпѣжє и вънити въ радостъ господа своєго. Такождє и грѣшнїє ѡтсилєамим въ ѡгнъ вѣчнии оуслишати єст ꙗко: нє съхранишїєнм господа Бога заповєд, нижє алчюща, нижє жєждꙋща, нижє болна, ни въ тємници сꙋща и нєпосєтившими и нєпослꙋживши им.

Сїꙗ ȣбо поминаєщє, нє подобаєт ѡтлагати врємєна или час, нє вѣдєщє въ кии час господъ наш прїидєт и въсако нєготовєх ни бдєщих ѡбрєщєт ни. Нѫ оуꙋбо ащє и тєшкими брємєним грѣхѡм ѡдръжими єсми и лютою стрєлою вражїєю грєх радї оуꙋєзвихѡм сє въсакои потрєба єст цєлба и врачю притєщи лєпо єст, наш бо подвиг мал єст тъкможє възнєнавидєти зла, господажє въсє дȣшно възлюбити въкȣпѣжє и благими дѣли, господнєжє благооуꙋтробиє вєлиє єст, къ въсєм бо рȣцє простираєт. Сам бо рєчє въсєчистими своими чьстними ȣсти, ꙗкожє: „Нє хощȣ съмръти грѣшномȣ, нѫ ѡбратити сє ємȣ и живȣ бити. Нє прїидох бо п<ра>[1]вдєни призвати, нѫ грѣшниє на покаанїє“. И нє просто рєчє <грѣ>[1]шнїє, нѫ на покаанїє, понєжє мнози ѡбрази сѫт покаанїє, ꙗкожє и много ѡбитѣли по мєрє добри дєл, дображє дѣла много ѡбразни: любов, милостинє и пост и въздръжанїє, къ сим, вєра, надєждȣ и ина многа слишим ѡт божєствна Писанїи. Въса оуꙋбо на ползȣ нам, нѫ ȣбо ащє и слишим, нѫ нє творим, ꙗко житєнски<ми и>[1] сȣєтними мира сєго низȣ влачими єсми и попєчєнєми. Нѫ ѡбачє на спасово милосръдїє възираєщє, надѣєм сє, ꙗко много грѣшних и низȣ влѣкомих милосръдиє възводит и милȣєт и єщєжє и сыноположєнїє нє лишаєт радї тъчию ѡбращєнїє. Сими оуꙋбо ѡбрази сподобит сє въсаки богобоꙗзниви христиꙗнин вънити въ радост господа своєго.

Сєго радї, ȣвєдєхом ꙗко прєждним и нас бившє владатєлїє, рєкшижє и царїє и кнєзи сїꙗ слишєщє, зємнама добрє ȣстроившє и сими нєбєсна приѡбрѣтошє гласȣ божєствнаго пророка въ царих и Богоѡтца, Давида: „Блажєнъ мѫж милȣєи въс дьнъ наслаждаєт сѧ господови“. И паки, ꙗко. „Милостинѣми ѡцєщаєт сє грѣси“.

Сыжє видєвшє и ми, божїєю милостїю, Їѡ Винтилъ воивода и господинъ въсои зємли Ꙋгровлахїиской, жєланиєм и ȣсръдиєм въждєлєх къ свѣтѣи, вєлицѣи, божєствнѣи цръквє Їєпискȣпиє ѡт Рибник, наипачє къ въсєсвѣтомȣ и ѡсвѣщєномȣ и божєствномȣ храмȣ и ѡбитєл свѣтого и прѣподобнаго ѡтца нашєго архїєрарха и чюдотворца Николає Мириликииски и чьстнѣишомȣ ѡтцȣ Їєпискȣпȣ кȣр Паусїє, ꙗкожє да им єст ѡчинȣ ȣ Поєни, ѡт дєл Фиꙗтоⷡ и Влъсанов трєти дєл, понєжє прїидошє сынови Фиꙗтов прєд господства ми тєрє поклонишє свѣтѣи Їєпискȣпиє ѡт нихно дєловє трєтаго дєл, али ѡт своиѡм добрѡмволиѡм.

А потом, сълȣчи сє нєкоємȣ чловєкȣ съмрътъ ѡт над тай ѡчинȣ. Ꙋ тєм, господство ми нє наидох добиток, да ми испльнит той дȣшєгȣбинȣ, нȣ ȣзєх им господство ми ѡчинȣ ȣ разлог дȣшєгȣбинȣ. А ѡтцȣ Їєпискȣпȣ Лєѡнтїє нє въсхотѣ ѡставити ѡчинȣ свѣтѣи Їєпискȣпиє загинȣти, анȣ дадє ф҃ аспри, тєрє га искȣпи ѡт къ господство ми.

И паки да єст свѣтѣи Їєпискȣпїє ѡчинȣ ȣ Фръсинєт, ѡт дєл Станов, ѡт пол ȣжє, трєти дєл, понєжє ю поклони Стан ѡт нєговȣ добромволиѡм. И паки да єст свѣтѣи Їєпискȣпиє ѡчинȣ ȣ Фръсинєт, понєжє га покȣпи Влъсан логофєт ѡт Новак, за х҃є҃ѱ҃ аспри.

И паки да єст свѣтѣи Їєпискȣпиє ѡчинȣ ȣ Какова, дєл <С>[1]тоикєв, понєжє ю поклони Бодѣ, брат Стоикєв, ѡт своѥ добрѡмволиѡм, <али>[1] ѡчина єст била бирника.

И паки да єст свѣтѣи Їєпискȣпиє двѣ водъницє що сȣт бил Нѣгоє дворникȣ, понєжє и приложих и дадох господство ми свѣтѣи Їєпискȣпиє, ꙗкожє да мȣ єст въ ꙋкрѣпленїє и въ пищꙋ а господство ми и родїтелием господства ми вечноє въспоминанїє.

---

[1] Loc rupt.

И паки да єст свѣтѣи Їєпискꙋпиє половин ѡт мостꙋ на Ѡлтꙋ код Рибник, єрє га сꙋ дръжали и до съда ꙋ дрꙋзи господари прєждє господство ми бившє. Тако, и господство ми приложих и дадох тои половин ѡт мостъ свѣтѣи Їєпискꙋпиє, да єст въ ꙋкрѣпленїє, а господство ми и родителием господства ми въ вѣчноє въспоминанїє.

И паки да єст свѣтѣи Їєпискꙋпиє єдно мєсто ѡт пчєларство по валѣ Їєпискꙋпиєи, вишє, до гдє хокє бити волѣ ѡтцꙋ Їєпискꙋпꙋ Паѵсїє, да <єст въ> ꙋкрѣпленїє свѣтѣи Їєпискꙋпиє, а господство ми въ веки помєнꙋ.

И паки да єст свѣтѣи Їєпискꙋпиє єдно виноград на Ѡкнꙋ, понєжє и покꙋпи госпожда Ꙗнка ѡт Илиꙗш Ѳасин, за хгфпє҃ аспри, а потом ю приложи и дадє тои виноград свѣтѣи Їєпискꙋпиє за радї нєиною дꙋшє.

И паки покꙋпи ѡтцꙋ Їєпискꙋпꙋ Лєѡнтїє ѡчинꙋ ѡт Ѳтєпка свѣтѣи Їєпискꙋпиє, за хасн҃ аспри; и да сє ꙋпишит Ѳтєпка и съпръжница ємꙋ въ свѣтою великои помєник. И паки покꙋпи Їєпискꙋпꙋ Лєѡнтїє ѡчинꙋ ѡт Ѡпрѣ, за с҃ аспри. И паки покꙋпи Їєпискꙋпꙋ Лєѡнтїє ѡчинꙋ ѡт Ромънѣса, за хаѵкз҃ аспри. И паки покꙋпи Їєпискꙋпꙋ Лєѡнтїє ѡчинꙋ ѡт Микꙋл, за ха҃ аспри. И паки покꙋпи Лєѡнтїє ѡчинꙋ ѡт Кръстѣ, за хакє҃ аспри.

И паки покꙋпи, ѡт здє, госпожда Дєспина ѡчинꙋ ѡт Хънъшоає, за х҃ аспри. И паки покꙋпи госпожда Дєспина ѡчинꙋ ѡт попа Ѡана, за х҃ аспри; сїꙗ въсѣ ѡчинє вишє писанє да сꙋт свѣтѣи и божєственѣи Їєпискꙋпиє въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ.

Ꙗ потом, помиловал єст и Басараб воивода свѣтаа Їєпискꙋпиє със нєкои чєлѣдї ацигани, по имє Пътрꙋ съ циганка си и със г҃ дъщєрє и със чєд а҃, радї дꙋшєє єго. И паки да им єст єдин ациган, на имє Татꙋл съ циганка си и със а҃ дъщєра и Ѡпрѣ съ циганка си и със єдин чєд и Коꙗ съ циганка си.

И паки помилова Радꙋл воєвод свѣтї Їєпискꙋпиє със нєкои аццигани, по имє Нєнчюлѣса със а҃ дъщєра и със д҃ чєдї и Барбꙋл съ циганка си и съ в҃ дъщєрє и Ѡпрѣ съ циганка си и Бадѣ съ дєцами си и Вєлики съ дєцами си и брат ємꙋ, Радꙋл, съ дєцами си.

И паки помилова госпожда Ꙗнка свѣтаа Їєпискꙋпиє със аццигани чєлѣдї, по имє Кирфотє със д҃ дъщєрє и със а҃ чєд и Ꙗнꙋл съ циганкꙋ си и дъщєра а҃ и Бєнѣ съ циганкꙋ си и дъщєрє в҃ и чєд а҃, на имє Радꙋл съ циганка си и съ дєцам си.

Ѳєго радї и господство ми дадох сїꙗ въсѣ вишєрєчєнє ѡчинє, сєла и аццигани свѣтою и божєственою Їєпискꙋпиє Рибнически, ꙗкожє да им єст въ покрѣпленїє въ вѣки и ни ѡт когожє нєпотъкновєнє, по ѡризмо господства ми.

Єщєжє и заклинанїє поставлѣєм господство ми како по съмръти господства ми, кого изберєт господъ Богъ бити господаръ Влашкои Зємли или ѡт сръдєчнаго плода господства ми или ѡт сълодники господства ми или, по грѣсє наших, ѡт ино плѣмєник, <да>[1] ащє почтєт и съхранит и ꙋтвърдит и по<новит>[1] сїю хрисовꙋл господва <ми, того господъ>[1] Богъ да почтєт и да съхранит и ꙋтвърдит єго въ господствѣ єго; а ащє нє почтєт и нє съхранит и нє ꙋтвръдит и нє поновит, нꙋ разорит и поперєт и посрамит съи хрисовꙋл господства ми, а того господъ Богъ да га нє почтєт и нє съхранит и нє ꙋтвръдит и да мꙋ ꙋбиєт здє тѣлѡм а въ бꙋдищєм вѣцѣ дꙋша єго и да мꙋ єст съпостатница

---

[1] Loc rupt.

прѣчьста Богомати на страшнѣм сȣдищє и да имат ȣчєстиє съ Їȣдою и съ тръклєтїм Ѧрїєво и съ инѣми Їюдєниє єжє възъпишє на господа Бога <и> спаса нашєго Їꙋсȣса Христа и рєкошє: кръв єго на них и на чєдах их єжє єст и бȣдєт въ вєки, амин.

Єжє и свєдєтєлиє поставлѣєм господство ми: жȣпан Драгич бивши дворник и жȣпан Ѳєѡдѡр бивши логофєт и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Бладкȣл вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Барбȣл вєлики бан Кралєвски и жȣпан Тома бан и жȣпан Драгич спатар и Ȣдрищє вистиꙗр и Радꙋл пєхарник и Єтанко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ѧгаз вєлики постєлник. Исправник, Татȣл лѡгѡфєт.

И аз, Цалапи диꙗк, єжє начрътах въ настол град Тръговищє, мѣсєца априлиє а҃ дънъ, ѡт Ѧдама тєкȣщї, въ лѣт ҂з҃мг.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Cîţi se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceştia sînt fiii lui Dumnezeu, precum spune dumnezeiescul apostol, căruia pe urmă mergîndu-i iubitorii de dreptate şi cei ce aşteaptă să asculte acel fericit glas de bucurie: „Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi mi-aţi dat să beau, străin am fost şi m-aţi cercetat, gol şi m-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi mi-aţi slujit". Deci acest glas bun îl vor auzi făcătorii de bine şi împreună vor intra în bucuria domnului lor. De asemenea şi păcătoşii trimişi în focul veşnic vor auzi precum că: n-au păzit poruncile domnului Dumnezeu, nici pe cel flămînd, nici pe însetat, nici pe bolnav, nici pe cei ce sînt în temniţe nu i-au cercetat şi nu i-au slujit.

Aceasta deci amintindu-ne, nu se cuvine a întîrzia vremea sau ceasul, neştiindu-se în ce ceas va veni domnul nostru şi ne va găsi nepregătiţi şi neveghind. Căci chiar dacă sîntem ţinuţi cu grele sarcini ale păcatelor şi sîntem răniţi de săgeata înveninată a diavolului, pentru păcate, fiecare are nevoie de tămăduire şi este plăcut a alerga la tămăduitor, căci nevoinţa noastră mică este, numai să urîm cele rele, pe domnul din tot sufletul să-l iubim, împreună şi cu fapte bune, dumnezeieşti, căci îndurarea domnului mare este şi către toţi întinde mîinile. Căci însuşi spune cu preacurata, cinstita sa gură, că: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi viu să fie. Căci n-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă". Şi aceasta nu numai vorbă zadarnică, ci la pocăinţă, pentru că multe chipuri sînt ale pocăinţei, precum şi multe lăcaşuri după măsura faptelor bune, căci faptele bune sînt în multe chipuri: dragoste, milostenie şi post şi înfrînare, pe lîngă aceasta, credinţă, nădejde şi alte multe, auzim din dumnezeiasca Scriptură. Toate spre folosul nostru dar, deşi le auzim,nu le facem, ca nişte trecătoare vieţuitoare ale lumii acesteia, sîntem traşi în jos şi cuprinşi de rele. Dar privind la mila mîntuitoare, nădăjduim, ca nişte mult păcătoşi şi căzuţi jos, că ne va ridica şi ne va milui, căci nu s-a dat în lături nici de la jertfa fiului său, numai pentru îndreptarea noastră. Deci, în acest chip se cuvine ca fiecare creştin cu teama lui Dumnezeu să se cuprindă în bucuria domnului său.

De aceea, am văzut cum stăpînitorii care au fost înaintea noastră, adică şi împăraţii şi cnezii, aflînd aceasta, cele pămînteşti bine întocmindu-le şi cu aceasta dobîndindu-şi cele cereşti, după spusa dumnezeiescului prooroc între împăraţi şi părinte al lui Dumnezeu, David: „Fericit bărbatul care miluieşte în fiecare zi, căci se va îndulci de domnul“. Şi iarăşi: „Prin milostenie li se şterg păcatele“.

Acestea văzîndu-le şi noi, din mila lui Dumnezeu, Io Vintilă voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, dorind şi îndreptînd silinţă către sfînta, marea, dumnezeiasca biserică a episcopiei de la Rîmnic, mai ales către atotsfîntul şi sfinţitul şi dumnezeiescul hram şi lăcaş al sfîntului şi preacuviosului părintelui nostru arhiereul şi făcătorul de minuni Nicolae de la Mira Lichiei şi cinstitului părinte episcop chir Paisie, ca să le fie ocină în Poieni, din partea lui Fiat şi a lui Vîlsan a treia parte, pentru că au venit fiii lui Fiat înaintea domniei mele, de au închinat sfintei episcopii din părţile lor a treia parte, însă de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, i s-a întîmplat moarte unui om oarecare, pe acea ocină. La aceasta, domnia mea nu am aflat vite, ca să-mi împlinească acea duşegubină, ci le-am luat domnia mea ocina pe seama duşegubinei. Iar părintele episcop Leontie n-a vrut să lase ocina sfintei episcopii să se piardă, ci a dat 500 aspri, de a răscumpărat-o de către domnia mea.

Şi iarăşi să fie sfintei episcopii ocină în Frăsinet, din partea lui Stan, dintr-o jumătate de funie, a treia parte, pentru că a închinat-o Stan de a lui bunăvoie. Şi iarăşi să fie sfintei episcopii ocină în Frăsinet, pentru că a cumpărat-o Vîlsan logofăt de la Novac, pentru 5 700 aspri.

Şi iarăşi să fie sfintei episcopii ocină în Cacova, partea lui Stoica, pentru că a închinat-o Bodea, fratele lui Stoica, de a lui bunăvoie, însă ocina a fost birnică.

Şi iarăşi să fie sfintei episcopii două mori care au fost ale lui Neagoe vornic pentru că le-am dăruit şi le-am dat domnia mea sfintei episcopii, ca să-i fie de întărire şi de jrană şi domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

Şi iarăşi să fie sfintei episcopii jumătate din podul de la Olt, lîngă Rîmnic, pentru că l-au ţinut şi pînă acum la alţi domni, care au fost înaintea domniei mele. Astfel şi domnia mea am dăruit şi am data acea jumătate din pod sfintei episcopii, ca să-i fie de întărire, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

Şi iarăşi să fie sfintei episcopii un loc de prisacă pe valea episcopiei, în sus, pînă unde va fi voia părintelui episcop Paisie, ca să fie de întărire sfintei episcopii, iar domniei mele pomană în veci.

Şi iarăşi să fie sfintei episcopii o vie la Ocna, pentru că a cumpărat-o doamna Anca de la Iliaş Sasul, pentru 3 585 aspri, iar după aceea a dăruit şi a dat acea vie sfintei episcopii pentru sufletul ei.

Şi iarăşi a cumpărat părintele episcop Leontie ocină de la Stepca pentru sfînta episcopie, pentru 1 250 aspri; şi să se scrie Stepca şi soţia lui în sfîntul marele pomelnic. Şi iarăşi a cumpărat episcopul Leontie ocină de la Oprea, pentru 200 aspri. Şi iarăşi a cumpărat episcopul Leontie ocină de la Româneasa, pentru 1 427 aspri. Şi iarăşi a cumpărat episcopul Leontie ocină de la Micul, pentru 1 000 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Lentie ocină de la Cîrstea, pentru 1 025 aspri.

Şi iarăşi a cumpărat de aici doamna Despina ocină de la Hănăşoaia pentru 600 aspri. Şi iarăşi a cumpărat doamna Despina ocină de la popa Oană, pentru 600 aspri; toate aceste ocine mai sus scrise să fie ale sfintei şi dumnezeieştii episcopii de ocină şi de ohabă.

Iar după aceea, a miluit şi Basarab voievod sfînta episcopie cu nişte sălaşe de ţigani, anume Pătru cu ţiganca sa şi cu 3 fiice şi cu 1 fiu, pentru sufletul său. Şi iar să le fie un ţigan, anume Tatu cu ţiganca sa şi cu 1 fiică şi Oprea cu ţiganca sa şi cu un fiu şi Coia cu ţiganca sa.

Şi iarăşi a miluit Radul voievod sfînta episcopie cu nişte ţigani şi anume Nenciuleasa cu 1 fiică şi 4 fii şi Barbul cu ţiganca sa şi cu 2 fiice şi Oprea cu ţiganca sa şi Badea cu copiii săi şi Velichi cu copiii săi şi fratele lui, Radul, cu copiii săi.

Şi iarăşi a miluit doamna Anca sfînta episcopie cu sălaşe de ţigani, anume Chirfote cu 4 fiice şi cu 1 fiu şi Ianul cu ţiganca sa şi cu 1 fiică şi Benea cu ţiganca sa şi 2 fiice şi 1 fiu anume Radul cu ţiganca sa şi cu copiii săi.

De aceea şi domnia mea am dat aceste mai sus zise ocine, sate şi ţigani sfintei, dumnezeieştii episcopii a Rîmnicului, ca să-i fie de întărire în veci şi de nimeni neatinse, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va păzi şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va păzi şi nu va întări şi nu va înnoi, ci va nimici şi va călca şi va batjocori acest hrisov al domniei mele, iar pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească şi să nu-l păzească şi să nu-l întărească şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sulfetul lui şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu la cumplita judecată şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Toma ban şi jupan Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Ţalapi diacul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna aprilie ziua 1, de la Adam curgători, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 9 (Ep. Rîmnic, LXV/1).
Orig., perg. (67,5 × 48), pecete atîrnată.
Cu două traduceri de la sfîrşitul sec. XVIII şi din sec. XX.
EDIŢII. Trad. Bulat, *Documente*, 338—341; *D.I.R.,B.*, 174—177.

195

1535 (7043) aprilie 10, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Argeş mori în Berileşti, pe Ialomiţa, în urma unei judecăţi. De asemenea îi dăruieşte satul Fălcoi, în schimbul satului Şeoaşul, pe care îl dă Mitropoliei din Tîrgovişte.

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и Христѡлюбиви и самодръжавнїи, Iѡ Винтилъ воивода, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воиводе, божїю милостїю и божием дарованїемь, ѡбладаещꙋ ми и господствꙋещꙋ ми въсои земли Ꙋггровлахїискои, ещеже и запланинским странам, Амлашꙋ и Фагарашꙋ херцег. Благопроизволих господство ми своим благим произволением, чистим, свѣтлим срьдцем господства ми, ꙗко прославити прославлъшаго ме Бога и на прѣстоле свѣтопочивши родїтеле господства ми, съ славое възнесеша ме. Сеже ꙋбо видѣх и господство ми ꙗкоже прѣжде нас бившех царїе и господах Богꙋ послѣдꙋещи Писанїе испльнѣещи повелѣнїе господа нашего Ӱсꙋса Христа съзидавше и ꙋк<рас>ивше свѣтие цръкви монастира дꙋше свое радї добрѣ ꙋстроивше къ Богꙋ.

Тѣмже оубо тъщи бо се и аз, нѫ тъчїю се царство исправити, нѫ и господа въсе дꙋшно възлюбити въкꙋпѣже и блатими дѣли господинеже благооутробию великою ест къ въсем бо рꙋце простирати. Сам бо реч въсечестними своими и чистними ꙋсти ꙗко: „Не хощꙋ съмръти грѣшникѡм, нь обратити се емꙋ и живꙋ бити“ и „Не прїидох бо праведнїи празвати, нь грѣшнїи на покаанїе.“ Понеже мнози ѡбрази сꙋт покаанїе, дображе дѣла много ѡбразна сꙋт: любов и милостине, пост и въздръжанїе и памет нескончаемѫ. Кь сим Їефрем Сириꙗнин глаголеть: „Същи въ скръвѣх и въ темници посѣща еи и нищимь съ помощник бꙋдї, падшем покрѣпител и сирим наситител, вдовицам посѣтител, да тобоꙗ господь Богь посѣтител въ дьнь сѫдни и да ꙋлꙋчише благаго его деснааго прѣдстоанїе“.

Сего радї и господство ми, аще невѣжѣствїе ѡбꙗть есим и грꙋбостїю испльнен, поревновах господство ми прѣжде реченним господада и царїе еже дꙋше свое радї добрѣ ꙋстроивше и господꙋ Богꙋ благоꙋгодивше. Сице и господство ми видѣх ꙋбо свѣти цръкве и монастирах ѡставше без посѣтителїе и ѡра слаблѣещих се въ сие нꙋжна врѣмена. Таже ꙋбо съмотрих и господство ми елико по силѣ и по прилежанїе ѡт Богоданное нам ѡбласт и никомꙋ ꙋсилностїю не сътворих, нѫ ѡт правде господство ми приложих съи свѣтомꙋ монастирꙋ глаголемїи Аргиш, идеже ест прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи владїчицѫ наше и присно деви Марїе и чистно еи ꙋспенїе и честнеишомꙋ ѡтцꙋ їегꙋменꙋ кꙋр Паисїе їеромонахꙋ и въсем братиꙗм живѣщих въ свѣтем местѣ томꙋ, ꙗкоже да им сꙋт воденице по Ꙗловницꙋ оу село Берилещи, понеже сꙋт били дали и сътворене свѣтомꙋ монастирꙋ покоинаго Влада воивода Ꙋдавленаго, анꙋ били сꙋт притеснꙋли ѡт Радꙋл Фꙋрковик вистиꙗр.

А господство ми ꙋ тем гледах и сꙋдих по правдꙋ и законꙋ, съ въсѣми честитими правителїе господства ми и ѡкꙋпноже съ митрополит Влашкои Земли, кꙋр Варлам и изнаидох господство ми како сꙋт били сїꙗ више реченне воденице дали и сътворене ѡт покоинаго Влада воиводе свѣтомꙋ монастирꙋ више речено, а брод воденицем биѡ ест поклонил ѡт Котѣ и ѡт брата емȣ Ѡана и анепсею си Станко свѣтомȣ монастирȣ више речена.

Ꙗ потом, паки ест бил притеснȣл ѡт Радꙋл Фȣрковик вистиарȣ. Ꙗ господство ми ȣ тем такождере сȣдих и гледах по законȣ божию, по правдȣ, със ѡтцȣ владїка кꙋр Варлам и съ въсѣми честитими правителїе господства ми. И видѣ господство ми и книге дрȣзем господарїе прѣжде господство ми бивше и ѡбрѣтох господство ми како сȣт били сїꙗ више речене воденице и със брод праве и старе свѣтомȣ монастирȣ.

И паки да ест свѣтомȣ монастирȣ село по име Фѫлкои въси, съ въсѡм хотаром и със виноград и със три воденице, понеже дадох и приложих господство ми свѣтомȣ монастирȣ съ си село више речено, почто радї ȣзех господство ми дрȣго село свѣтомȣ монастирȣ ѡт Ꙗргиш, по име Шеѡашȣл, тере га съм дал и приложил свѣтѣи, велицѣи Митрополие ѡт Тръговище. Сице ȣстроих и приложих господство ми, ꙗкоже да ест свѣтомȣ монастирȣ въ ȣкрѣпленїе, а братиам къ пищȣ, а господство ми и родїтелием господства ми въ вечное въспоминанїе и не ѡт когоже непотѫкновено, поризмо господства ми.

Єще и заклинанїе поставлѣем господство ми, како по съмръти господства ми, кого изберет господь Богь бити господарь и ѡбладатель Влашкои Земли, аще почитет и поновит и ȣтвръдит съи хрисовȣл господства ми, того господь Богь да га почитет и да га ȣтвръдит въ господствѣ его; а ащелиже не почитет, нѫ разорит и порȣшит и поперет хрисовȣл господства ми, того господь Богь да га порȣшит и поперет и посрамит въ господствѣ его и да имат ȣчестїю съ Юдою и съ треклетим Ꙗрием и съ инеми їȣдеи еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їꙋсȣса Христа и да ест проклет ѡт ти҃ї ѡтци иже въ Некеи.

Сеже и сведетелїе: жȣпан Драгич бивше дворник, жȣпан Ѳеѡдор бивше лѡгѡфет, жȣпан Шербан велики дворник, жȣпан Влаикȣл велики лѡгѡфет, жȣпан Варбȣл велики бан Кралевски и Тома бан и Дїикȣл пръкалаб и Драгич спатар и Ѹдрище вистиꙗрȣ и Радꙋл Пашадїꙗ велики пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ꙗꙗз велики постелник. Исправник, Влаикȣл велики логофет.

И аз, многогрѣшни Богдан, еже написах въ столни град Тръговище, мѣсеца априлїе ї҃ дьни, в лѣто ҂з҃мг.

† Їѡ Влада вѡевѡда, ‹милостїѧ›[1] божїѧ господинь

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Vintilă voievod, fiul preabunului şi marelui Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit şi m-a ridicat cu slavă pe scaunul sfîntrăposaţilor părinţi ai domniei mele. Iată dar, am văzut şi domnia mea că împăraţii şi domnii care au fost naintea noastră, urmînd Scriptura lui Dumnezeu, împlinind poruncile domnului nostru Iisus Hristos, au zidit şi au împodobit sfintele biserici ‹şi› mănăstiri pentru sufletele lor, bine întocmindu-le către Dumnezeu.

---

[1] Loc rupt.

De aceea, silindu-mă şi eu la acesta, nu numai a cîrmui această împărăţie, ci şi pe Dumnezeu a-l iubi din tot sufletul, împreună şi cu fapte bune dumnezeieşti, căci îngăduinţa lui Dumnezeu mare este, căci către toţi întinde mîinile. Căci însuşi a spus cu atotcinstita şi curata sa gură, că: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu". Şi: „N-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe păcătoşi la pocăinţă". Pentru că multe chipuri sînt ale pocăinţei, faptele bune sînt în multe chipuri: dragostea şi milostenie, post şi înfrînare şi pomenire neîncetată. Către acestea Efrem Sirul spune: „Celor ce se află în supărări şi în temniţe fii ajutător şi celor săraci sprijinitor, celor căzuţi întăritor şi orfanilor împlinitor, văduvelor ajutător, pentru ca domnul Dumnezeu să-ţi fie sprijinitor în ziua judecăţii şi să dobîndeşti bunurile celor ce stau la dreapta lui".

De aceea şi domnia mea, deşi cuprins încă de neştiinţă şi plin de greutăţi, am rîvnit domnia mea către mai înainte zişii domni şi împăraţi care pentru sufletele lor bine au întocmit şi pe domnul Dumnezeu cu bine l-au bucurat. Astfel şi domnia mea am văzut sfintele biserici şi mănăstiri rămase fără sprijinitori şi slăbite în aceste vremuri de nevoi, de aceea am îngrijit şi domnia mea, după putere şi după prilej, din averea dată nouă de Dumnezeu şi nefăcînd nimănui vreo silă, ci din cele drepte cuvenite domniei mele am dăruit acestei sfinte mănăstiri numite Ardeş, unde este ⟨hramul⟩ preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi cinstitului părinte egumen chir Paisie ieromonahul şi tuturor fraţilor care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie morile de pe Ialomiţa, în satul Berileşti, pentru că au fost date şi clădite pentru sfînta mănăstire de răposatul Vlad voievod Inecatul, ci au fost cotropite de Radul Furcovici vistier.

Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi împreună cu mitropolitul Ţării Româneşti, chir Varlaam şi am aflat domnia mea că au fost acele mai sus zise mori date şi clădite de răposatul Vlad voievod pentru sfînta mănăstire mai sus zisă. Iar vadul morilor a fost închinat de Coţea şi fratele lui, Oană şi de nepotul lor, Staico, sfintei mănăstiri mai sus zise.

Iar după aceea, iarăşi au fst cotropite de Radul Furcovici vistier. Iar domnia mea întru aceasta de asemenea au judecat şi am cercetat după legea lui Dumnezeu şi după dreptate cu părintele vlădica chir Varlaam şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi cărţile altor domni care au fost înaintea domniei mele şi am aflat domnia mea că au fost aceste mai sus zise mori şi cu vadul drepte şi vechi ⟨ocine⟩ ale sfîntei mănăstiri.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri satul, anume Fălcoi, tot, cu tot hotarul şi cu via şi cu trei mori, pentru că am dat şi am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri acest sat mai sus zis, pentru că am luat domnia mea un alt sat de la sfînta mănăstire de la Argeş, anume Şeoaşul, de l-am dat şi l-am dăruit sfintei, marei mitropolii din Tîrgovişte. Astfel am întocmit şi am dăruit domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar fraţilor de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor al Ţării Româneşti, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti, ci va strica şi va schimba şi va călca hrisovul domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-l batjocorească în domnia lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu ceilalţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi să fie blestemat de 318 părinţi care au fost la Nicheia.

Iată şi martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Theodor fost logofăt, jupan Şerban mare vornic, jupan Vlaicul mare logofăt, jupan Barbul mare ban al Craiovei şi Toma ban şi Diicul pîrcălab şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul Paşadia mare paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, mult păcătosul Bogdan, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna aprilie 10 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, ⟨din mila⟩[1] lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 406 (Ep. Argeş, XIX/3).
Orig. perg. (38 × 46), pecete atîrnată, căzută.
Cu două traduceri, una de la începutul sec. XIX, iar cealaltă din sec. XX.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 177—179.

196

1535 (7043) aprilie 18, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Dan spătarul şi rudelor sale satul Ciurileştii, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божию, Їѡ Влад воєвода и господинъ въсои земле Ꙋгровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми слꙋзем господство ми Данꙋ спатарꙋ и съ синови, въ име Стан и Станка, дъщера емꙋ и еще колица синове хокет Богъ емꙋ припꙋстит и синъ братїам емꙋ, по име Богдан и Бꙋкше и Влъсан и съ них синови и съ пръвибратием чедїю, Стоика и Стан съ синови и съ брати емꙋ Радꙋл и Коика и Юѡван съ синовем елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест село Чюрилещини въси и съ въсем хотаром, понеже им ест старе и праве ѡчине, дѣдинꙋ.

А потом, имаше съпрении пред господство ми съ Брътиꙗн и съ четом си и съ Нан и Стънилъ и Гале и съ четом. Ꙋ тем, господство ми сꙋдих и гледах със честитими властелем господство ми и видох господство ми и книгꙋ старога Радꙋла воєводе ѡнога Хꙋбаꙋ за дѣдинꙋ и еще прочие господарїе прѣжде господство ми бивше, книге за дѣдинꙋ. Анꙋ ѡсташе Брътиꙗн и съ дрꙋжим емꙋ ѿ закон ѡт прєд господство ми, како вєкїи мєтѣхъ да нє имат над сїю вишє рєчєнно сєло. Анȣ ѡсташє ѡт закон <ѡт прєд господства ми>.

---

[1] Loc rupt.

<Сєго радї, да>дох и господство ми ꙗкожє да им єст въ ѡчинє и въ ѡхабє им и синовом им и вноком им и прѣвнȣчєтом им. <И> варє комȣ сълȣчити ѡт них прѣждє съмръти и нє ѡсташє ни єдин ѡт<рок....>[1] да нє ѡсташє пръдалика, анȣ да єст дъщєрє емȣ. Ѡт никогожє нєпотѧкновєно, по ѡризмѡ господства ми.

Сєжє свєдєтєлиє поставлєх господство ми: жȣпан Д<рагич>[1] пъркълабѫ Поєнаррскомȣ градꙋ и жȣпан Ѳєѡдѡр бившє лѡгѡфєт и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Влаикȣл вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Барбȣл бан Кралєвскїи и Драгич <спатар и>[1] Ȣдрищє вистиꙗр и Вєнтилъ столник и Радꙋл пєхарник и Станко <ко>мис и Бадѣ постєлник. Исправник, Татȣл лѡгѡфєтȣ.

И аз, Стан, єжє исписах въ дивни град Тръговищє, мѣсєца априлїє иї҃ дьни, въ лѣт ҂змг҃.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостиѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Dan spătarul şi cu fiii lui, anume Stan şi Stanca, fiica lui şi încă cîţi fii îi va da Dumnezeu şi cu fraţii lui, anume Bogdan şi Bucşe şi Vîlsan şi cu fiii lor şi cu verii lor primari, Stoica şi Stan cu fiii şi cu fraţii lor, Radul şi Coica şi Iovan, cu fiii, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Ciurileştii toţi şi cu tot hotarul, fiindcă le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea au avut pîră înaintea domniei mele cu Brătian şi cu ceata sa şi cu Nan şi Stănilă şi Gale şi cu ceata. Întru aceasta, domnia mea am judecat şi am cercetat cu cinstiţii vlasteli ai domniei mele şi am văzut domnia mea şi cartea bătrînului Radul voievod cel Frumos, de moştenire şi încă şi ale celorlalţi domni, care au fost înaintea domniei mele, cărţi de moştenire. Ci a rămas Brătian cu cetaşii lui de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă în acest sat mai sus zis. Ci a rămas de lege <dinaintea domniei mele>.

<Pentru aceea>, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină, de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor. <Şi> ori cui se va întîmpla dintre ei moartea mai înainte şi nu va rămîne nici un urmaş ...[1] să nu rămînă prădalice, ci să fie a fiicelor lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan D<răghici>[1] pîrcălab al cetăţii Poenari şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul ban al Craiovei şi Drăghici <spătar>[1] şi Udrişte vistier şi Vintilă stolnic şi Radul paharnic şi Staico <co>mis şi Badea postelnic. Ispravnic, Tatul lopofăt.

---

[1] Loc rupt (menţiune în copie).

Şi eu, Stan, care am scris în minunata cetate Tîrgovişte, luna aprilie 18 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 27.
Copie şi trad. din 1925 după orig., perg.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 179—180.

197

1535 (7043) mai 7, Buzău.

Vlad Vintilă voievod dăruieşte episcopiei din Buzău ocine în Pîrscoveni şi Cucuteni şi-i întăreşte o ocină în Groşani, dăruită de Toma banul.

† Милостию божїю, Їѡ Влад воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи и божественѣи епискꙋпїе ѡт тръг Бꙋзъꙋ и честнейшомꙋ ѡтцꙋ епискꙋпꙋ Пансїе, еже прѣбивает въ сїꙗ врѣмена въ таковаго свѣтаго места, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Пръсковѣни ѡт дел Данчюл четврътаго дел и ѡт дел Нѣгꙋлов третаго дел и дел Бѣлецов въса, понеже изгꙋбише радї една дꙋшегꙋбинꙋ.

И да мꙋ ест ѡт дел Гаврен третаго дел ѡт ѡчинꙋ, ере ю ест извадил Драгомир спатар ѡт три бирове.

И паки да мꙋ ест дел Славен и дел мꙋжꙋ ен въса, понеже ю сꙋт поклонили Драгомирꙋ спатарꙋ Слава и мꙋжꙋ ен ѡт нихꙋ добромволиѡм.

И паки да мꙋ ест ѡчине...[1]ѡв синовем, понеже ест ꙋложил едни негов братꙋчедꙋ над неговꙋ ѡчинꙋ, како да мꙋ ест добръ. И паки ест ꙋложил Гаго и поклонил ест ѡт неговꙋ добромволю Драгомирꙋ спатарꙋ трети дел ѡт ѡчинꙋ ѡт Пръсковѣни, тере га ест извадил из бир. И варе покꙋде ест ходил Драгомир спатар със в҃ї болѣри тере сꙋт постлъпили и хотарисали тїꙗ въсех ѡчинꙋ да сꙋт свѣтомꙋ епискꙋпїе.

И паки да мꙋ ест ꙋ Кꙋкꙋтѣни ѡчинꙋ дел Драгомир спатарꙋ варе колико ест бил Стоиканѡв въсаХ.

А потом, Драгомир спатар ѡи си загини въсех негове комате съ зла хитлѣнство ѡт къ господство ми и еще и главꙋ си загꙋби; а със сїꙗ више речене ѡчине а господство ми помиловах и приложих свѣтѣи епискꙋпїе ѡт Бꙋзъꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест въ покрѣпленїе свѣтомꙋ местꙋ и чъстнейшим братїꙗми въ пищꙋ и въ ꙋстрабꙋ, а господствꙋ ми и родїтелїем господства ми въ вѣчное помѣнꙋ.

И паки да мꙋ ест ... <свѣтомꙋ епискꙋпїе ꙋ Грошани>[2] дел <Мънюг>[2]ъв и Манев въсах варе <елико се хтит избрати <поне>[2]же се сꙋт побратили и ꙋложи Мънюга и Манѣ по жꙋпан Томи бан над половинꙋ <ѡт>[2] Грошани, али ѡт нихꙋ добромволю. А жȣпан Тома бан, ѡн ю даде и приложи паки свѣтѣи епискȣпие, ꙗкоже да ест свѣтомȣ местȣ въ покрѣпленїе и братиꙗм въ пищȣ, а жȣпанȣ Томе банȣ въ вѣчнȣе помѣнȣ.

---

[1] Loc şters.

[2] Loc rupt şi şters.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи епискȣпїе, ꙗкоже да мȣ ест въсех више речене ѡчине въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ. И да сȣт волници вечини ѡт Пръсков да се хранит над ѡчинȣ ѡт Грошани. И ни ѡт когоже непотъкнвенно, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгич бивше дворник и жȣпан Ѳеѡдѡр бивше логофет и жȣпан Шербан велики дворник и жȣпан Влаикȣл велики логофет и жȣпан Барбȣл велики бан Крѧлевски и Драгич спатар и Ȣдрище вистїꙗр и Радѹл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ꙗз велики постелник. Исправник, Татȣл логофет.

И аз, Ѡпрѣ, исписах ȣ тръг Бȣзъȣ, маие ꙁ҃ дьнь, в лѣт ҂ꙁмг҃.

† Їѡ Влад вѡевѡда, милѡстїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii episcopii din tîrgul Buzăului și preacinstitului părinte episcop Paisie, care viețuiește în această vreme în acest sfînt loc, ca să-i fie ocină la Pîrscoveni, din partea lui Danciul a patra parte și din partea lui Neagul a treia parte și partea lui Beleț toată, pentru că le-au pierdut pentru o dușegubină.

Și să-i fie din partea lui Gavrea a treia parte de ocină, căci l-a scos Dragomir spătar de la trei biruri.

Și iar să-i fie partea Slavei și partea bărbatului ei, toată, pentru că i-au închinat-o lui Dragomir spătar Slava și bărbatul ei de a lor bunăvoie.

Și iar să-i fie ocinele fiilor lui ...[1], pentru că a așezat pe un văr al său peste ocina lui, ca să-i fie bun. Și iarăși a așezat Gago și a închinat de a lui bunăvoie lui Dragomir spătar a treia parte de ocină din Pârscoveni, de l-a scos de la bir. Și ori pe unde a umblat Dragomir spătarul cu 12 boieri, de au stîlpit și au hotărnicit toate acele ocină, să fie ale sfintei episcopii.

Și iar să-i fie în Cucuteni ocină partea lui Dragomir spătar, oricît a fost a lui Stoican, toată.

Iar apoi, Dragomir spătar, el și-a pierdut toate averile cu rea hiclenie către domnia mea și încă și capul și l-a pierdut, iar cu aceste mai sus zise ocine domnia mea am miluit și am dăruit sfinta episcopie din Buzău, ca să-i fie de întărire sfîntului loc și preacinstiților frați hrană și odihnă, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Și iarăși să fie sfintei episcopii în Groșani partea lui Măniuga și a lui Manea toată, oricît se va alege, pentru că s-au înfrățit și au așezat Măniuga și Manea pe jupan Toma ban peste jumătate din Groșani, însă de a lor bunăvoie. Iar jupan Toma ban, el le-a dat și le-a dăruit iarăși sfintei episcopii, ca să fie sfîntului loc de întărire și fraților de hrană, iar jupanului Toma ban veșnică pomenire.

---

[1] Loc șters în orig.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei episcopii, ca să-i fie toate acele mai sus zise ocine şi de ohabă. Şi să fie volnici vecinii de la Pîrscov să se hrănească pe ocina de la Groşani. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Oprea, am scris în tîrgul Buzău, mai 7 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 407 (Ep. Buzău, LXXII/1).
Orig., hîrtie (39 × 28), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1852; altă trad. ibidem, ms. 173, f. 150.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 180—181.

198

1535 (7043) mai 15, Tîrgovişte.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Vlad şi Stanciu ocină în Vlădeşti.

† Милостїю божиєю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои земли Ѹггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Радоѹла воєводє. Дават господство ми сїю повелєниє господства ми Владȣлȣ и братȣ ємȣ Станчюлȣ и єщєжє и съ них синови си, єлици им Богъ припȣстит, ꙗкожє да им єст ȣ Блъждєщи половинȣ ѡт ѡчинȣ, али бєз дєл Силєв, понєжє мȣ єст стара и права ѡчина и дєдина.

И єщєжє да сє знáєт хотарȣл ѡчєнєи: ѡт къ варош, Валѣ Хотарȣлȣи дори ȣ Прива и прєз рѣка ѡт къ Калȣгєри дори гдє падаєт ȣ Чєрвȣл и ѡт гори ѡт сєло ѡт къ Ꙗрослѫвєщи. А ѡн да сє знаєт хотарȣл Валѣ Мирославȣ и ѡт тȣꙗ по слъмѣ Вєдєрєи дажє до кȣдє излєзит ȣ Пискȣл Котрофонюлȣи и паки ѡт къ Ꙗрослѫвєщи прєз рѣка дори ȣ дѣл Хȣхȣрєзо̀м и ѡт тȣє до Лазȣл Воинєв, понєжє им єст стара и права ѡчина и дѣдїна.

Сєго радї, дадох и господство ми Владȣлȣ и братȣ ємȣ Станчюлȣ и єщєжє и съ них синови си да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ ним и синовом им и внȣком и прєвнȣчєтом им. А пръдалники да нѣст. И ни ѡт когожє до нєпотѫкновєно, по рєч господства ми.

Свєдѣтєлиє поставлѣєм господство ми: жȣпан Дръгич бивших дворник и жȣпан Өєѡдѡр бивших логофєт и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Влаикȣл вєлики логофєт и жȣпан Барбȣл бан Кралєвски и Дръгич спатарȣ и Ѹдрищє вистꙗр и Радоѹл пєхарник и Станко комис и Вєнтилъ столник и Бадѣ Ꙗꙁ вєлики постєлник. Исправник, Болѣ портар.

И аз исписах, Тѹдоран, въ столни град Тръговищє, мѣсєца маи єі҃ дьни, въ лѣт ҂з҃мг.

† Їѡ Влад вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul şi fratelui lui, Stanciul şi încă şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Vlădeşti jumătate de ocină, însă fără partea lui Silea, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Şi încă să se ştie hotarul ocinei: dinspre oraş, Valea Hotarului pînă în Priba şi peste rîu dinspre Călugări pînă unde cade în Cerbul şi din sus de sat dinspre Iaroslăveşti. Şi să se ştie hotarul Valea Miroslavu şi de aci pe culmea Vederei pînă unde iese în Piscul Cotrofoniului şi iarăşi dinspre Iaroslăveşti peste rîu pînă în dealul Huhurezilor şi de acolo pînă la Lazul lui Voinea, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vladul şi fratelui lui, Stanciul, şi încă şi cu fiii lor, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Iar prădalica să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul ban al Craiovei şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Ventilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Bolea portar.

Şi eu, Tudoran, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 15 zile, în anul 7043 ‹1535›.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, XXXIV/1.
Orig. perg., (27 × 39), pecete aplicată, căzută.
Copie şi trad. la Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 29.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 181—182.

199

1535 (7043) iunie 5, Slatina.

Vlad Vintilă voievod întăreşte m-rii Cutlumuz de la Athos ocine la Uibăreşti, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїю, Їѡ Влада воивода и господинъ въсою земли Ѡѵгровлахїискою, синъ прѣдобраго и великаго Радѵла воєводє. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми свѣтомѹ монастирѹ зовеми Котломѹз, ꙗкожє да мѹ єст єдно ѡчинѹ що єст код Ѹибърещи, що єст биѡ ѹзєла ѡт Нѣгоє дворник при дни Радѵлов воиводѹ, понєжє єст била стара и права ѡчинѹ и дѣдїнѹ, анѹ єст била притиснєна и ѹзєла ѡт Нѣгоє дворник съ силом и без правдѹ.

А потом, калȣгєри ѡт свѣта монастир жаловашє прєд господства ми радї сїа вишє рєчєна ѡчинȣ. А господство ми, ȣ тєм, глєдах и сȣдих съ чьститими правитєлиє господства ми и изнaидох господство ми како єст била стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ свѣтомȣ монастирȣ и покȣпєна ѡт покоинаго Радꙋла воєвода, синъ Владє воєводє Калȣгєра, ѡт Кирка, за ҂ї аспри, да єст свѣтомȣ монастирȣ въ покрѣплєнїє и въ пищȣ. Тако, господство ми дадох калȣгєром ѡт свѣта монастирȣ хотарник Пътрȣ ѡт Слъвилєщи и със в҃ї болѣри да хотарисат по кȣдє сȣт били стари хотарє. Тако, сȣт ходили хотарника и съ тєи в҃ї болѣри, тєрє сȣт хотарисали и поставили сȣт стлъпи по кȣдє сȣт били стари хотарє. И вєкє синови Нѣгоєв дворник нища мєтєх да нє имат със сїа вишє рєчєна ѡчинȣ.

Сєго радї, господство ми дадох свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкожє да мȣ єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и них ѡт когожє нєпотокъновєно въ вѣки, по ѡризмо господства ми.

Сєжє и свєдєтєлиє поставлѣєт господство ми: жȣпан Дръгич бившє дворник и жȣпан Ѳєѡдѡр бившє лѡгѡфєт и жȣпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Влаикȣл вєлики лѡгѡфєт и жȣпан Барбȣл вєлики бан Кралєвски и жȣпан Тома бан и Дръгич спатар и Ꙋдрищє вистиꙗр и Радꙋл пєхарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ꙗз вєлики постєлник. Исправник, Татȣл втори лѡгѡфєт.

И аз, Корєси, єжє написах въ настолни варош Слатина, мѣсєца юнїє є҃ дьни, в лѣт ҂з҃мг.

† Їѡ Влада воєвода, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Cotlomuz, ca să-i fie o ocină, ce este lîngă Uibăreşti, care a fost luată de Neagoe vornic în zilele lui Radul voievod, pentru că a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină, ci a fost cotropită şi luată de Neagoe vornic cu sila şi fără dreptate.

Iar apoi, călugării de la sfînta mănăstire s-au jeluit înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus zisă. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei mănăstiri şi cumpărată de răposatul Radul voievod, fiul lui Vlad voievod Călugărul, de la Chirca, pentru 10 000 aspri, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi de hrană. Astfel, domnia mea am dat călugărilor de la sfînta mănăstire hotarnic pe Pătru din Slăvileşti şi cu 12 boieri, ca să hotărnicească pe unde au fost vechile hotare. Astfel, au umblat hotarnicul şi cu acei 12 boieri, de au hotărnicit şi au pus stîlpi pe unde au fost vechile hotare. Şi mai mult fiii lui Neagoe vornic nici un amestec să nu aibă cu această ocină mai sus zisă.

Pentru acesta, domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins în veci, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi Toma ban şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul al doilea logofăt.

Şi eu, Coresi, care am scris în oraşul de scaun Slatina, luna iunie 5 zile, în anul 7043 ‹1535›.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Gr. Nandriş., *Doc Athos*, p. 70.
Orig., hîrtie la m-rea Cultlumuz de la Athos, pecete aplicată.

200

1535 (7043) iunie 7.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Fîrtat pîrcălab ocine în Lăleşti, Drăgăşani şi Murgeşti, în urma unei judecăţi.

† Милостию божию, Іѡ Влад воевода и господинь въсои земли Ѹггровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл воеводє. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми почтенномѹ болѣринѹ господства ми жѹпанѹ Фрътатѹ пръкалабѹ и съ синови си ꙗко да им єст ѹ Лѫлєщи и ѹ Дръгъшани и ѹ Мѹрџєщи понєжє им сѹт старє и правє ѡчинє дѣдїнє.

А потом, имашє прѣнїє със Станка ѡт Рибник прєд господства ми над сїє вишє рєчєнє коматє и сєла, тєрє прєшє Станка по жѹпанѹ Фрътат како єст анєпсєꙗ, ѹчинєна ѡт брата ємѹ. А господство ми ѹ тєм сѹдих по законо съ честитими правитєлїє господства ми и дадох господство ми законь в҃ї болѣрї, Станкє ѡт Рибник како да заклєт прєд господства ми єрє єст сътворєна ѡт брата вишє рєчєнога болѣрина господства ми жѹпанѹ Фрътатѹ пръкълабѹ, а ѡна нє могошє да заклєт, нѹ ѡсташє ѡт закона ѡт прєд господства ми.

Сєго радї дадох и господство ми болѣринѹ господства ми ꙗко да им сѫт въ ѡчинє и въ ѡхабѹ и ни ѡт когожє нєпотѫкновєно по рєчь господства ми.

Сєжє и свєдєтєлїє поставих господство ми: жѹпан Дръгич бивши дворник и жѹпан Шєрбан вєлики дворник и жѹпан Влаикѹл вєлики лѡгѡфєт и Дръгич спатар и Ѹдрищє вистиꙗр и Радѹл пєхарник и Станко комис и Вєнтилъ столник и Бадѣ Аꙗз вєлики постєлник. Исправник, Татѹл логофєт.

Пис юнїє з҃ дни, в лѣт ҂змг.

† Іѡ Влад вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului bioer al domniei mele, jupanului Fîrtat pîrcălabul şi cu fiii săi, ca să-i fie în Lăleşti şi în Drăgăşani şi în Murgeşti, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine, dedine.

Iar apoi a avut pîră cu Stanca din Rîmnic înaintea domniei mele pentru aceste mai sus zise averi şi sate, de a pîrît Stanca pe jupan Fîrtat, că este nepoată, făcută de fratele lui. Iar domnia mea întru acesta am judecat după lege, cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lege, 12 boieri, Stancăi din Rîmnic, ca să jure înaintea domniei mele că este făcută de fratele mai sus zisului boier al domniei mele, jupan Fîrtat pîrcălab. Iar ea n-a putut să jure, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Ventilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Scris iunie 7 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 408 (Ep. Rîmnic, LXVII/5).
Orig. hîrtie (21 × 29,5) pecete timbrată.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 707, f. 242.
EDIŢII. Trad. *D I R.,B.*, 182—183. Facs. *Ibidem*, 468.

201

1535 (7043) iunie 10, Craiova.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Bratul şi altora ocine în Drăghiceni, Valea lui Soare şi Lihăceni.

† Милостию божию, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои земли Ѹггровлахискои, синъ великаго Радꙋл воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми Братȣл и Ѧлдѣ и съ синови си, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Дръгичани, дел Нанов въса и ѡт селище и ѡт поллю, понеже га покȣпише Братȣл и Ѧлдѣ ѡт Нан, за т҃ аспрї. И пак покȣпи Братȣл и Ѧлдѣ ѡт Ѧлб, брат Нанѡв, дел Ѧлбȣлов ѡт Дръгичани ȣ село седенїе, за ѯ҃ аспри. И пак покȣпише Братȣл и Ѧлдѣ ѡт Мирча ѡчинȣ ȣ Дръгичани ȣ село и ȣ полю дори ȣ рекѫ, али ѡт дел Мирчев пол, за т҃ аспрї.

И пак покȣпи Мънъилъ и Стан и Дан и Стан и съ них синови ѡчинȣ ȣ Валѣ Соарев, ѡт селище ȣз доле, ѡт трета ȣже пол, ере га покȣпише ѡт Бȣнѣ и ѡт Нана ѡт Маротин, за ҂ас҃ аспри, али дадоше Мънъилъ и Стан аспри ѡ҃ тако да сȣт над два дел, а Стан и Дан ѡни дадоше аспри ѵ҃, тако да сȣт над трети дел.

И пак покȣпише Дръган и Тȣдор и съ синови си ѡчинȣ ȣ селище Соарев, дел Данов въса, понеже га покȣпише ѡт Дан, за т҃л аспри. И пак покȣпише Дръган и Тȣдор ѡчинȣ ѡт Кожокарюл, брат Данов, ѡт негов дел, трети дел, за р҃ї аспри. И пак покȣпи Дръган ѡчинȣ ȣ Лихъчани, дел Станов и дел Негоюлѡв, въсех, за т҃ѯ аспри, али ѡт Гриндȣл Нанов ȣ полю дори ȣ хотар Маротинѣнѡм. И пак покȣпи Дръган ѡт Мирча ȣ село ȣ Дръгичани место за градїнѫ, али ȣ селище, за м҃ аспри.

И пак покȣпи Радꙋл съ синови си ѡчинȣ ȣ Дръгичани, ѡт Ꙗлб і҃ паши за р҃ аспри. И пак покꙋпи Радꙋл Краєв съ синови си ѡчинȣ ȣ Лихъчани, ȣ долю, ȣ полю, ѡт Єтан з҃і паши, за рч҃є аспри.

И пак покꙋпишє Балотъ съ синови си ѡчинȣ ѡт Воико ѡт Лихъчани є҃і паши, за рпи҃ аспри, али ȣ Лихъчани.

И пак покȣпи Братȣл и Лепъдат и Воико и съ них синови ѡчинꙋ ѡт Бъладȣр ȣ Лихъчани л҃ паши, за т҃ꙋ аспри, ѡт Гриндȣл Нанов до кȣдє сє хотарисат със Єоарє. И и господство ми дадошє єдин кон мȣрг.

Єєго радї, им дадох и господство ми ꙗко да им сȣт въ ѡчинє и въ ѡхабȣ и ним и синовом и внȣком и прѣвнȣчетом им и варє комȣ сє ѡт них слꙋчи пръждє съмрътъ, а въ них пръдаликє да нѣст, нꙋ да сѫт ѡставшим им. И ни ѡт когожє нєпотѫкновєнно, по рєч господства ми.

Єєжє и свєдєтєлїє поставих господство ми: жȣпан Дръгич бивши дворник и жȣпан Ѳєѡдѡр бивши логофєт и жꙋпан Шєрбан вєлики дворник и жȣпан Владкꙋл вєлики лѡгѡфєт и Дръгич спатар и Ѹдрищє вистиꙗр и Радꙋл пєхарник и Єтанко комис и Вєнтилъ столник и Бадѣ Ꙗꙗз вєлики постєлник. Исправник, Татȣл лѡгѡфєт.

И аз, Цалапи Харват, пис ȣ Краюва, мѣсєца юнїє і҃ дьни, въ лѣт ҂з҃мг.

† іѡ Влад вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bratul şi lui Aldea şi cu fiii lor ca să le fie ocină în Drăghiceni, partea lui Nan toată şi din selişte şi din cîmp, pentru că au cumpărat-o Bratul şi Aldea de la Nan, pentru 300 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Bratul şi Aldea de la Albu, fratele lui Nan, partea lui Alb din Drăghiceni în vatra satului, pentru 60 aspri. Şi iar au cumpărat Bratul şi Aldea de la Mircea ocină în Drăghiceni în sat şi în cîmp pînă la rîu, însă din partea lui Mircea jumătate, pentru 300 aspri.

Şi iarăşi au cumpărat Mănăilă şi Stan şi Dan şi Stan şi cu fiii lor ocină în Valea lui Soare, din selişte în vale, din a treia funie, jumătate, pentru că au cumpărat-o de la Bunea şi de la Nan din Marotin, pentru 1 200 aspri, însă au dat Mănăilă şi Stan 800 aspri, astfel ca să fie peste două părţi, iar Stan şi Dan, ei au dat 400 aspri, astfel ca să fie peste a treia parte.

Şi iarăşi au cumpărat Drăgan şi Tudor şi cu fiii lor ocină în seliştea lui Soare, partea lui Dan toată, pentru că au cumpărat-o de la Dan, pentru 330 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Drăgan şi Tudor ocină de la Cojocariul, fratele lui Dan, din partea lui, a treia parte, pentru 110 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Drăgan ocină în Lihăceni, partea lui Stan şi partea lui Neagoiul, toate, pentru 360 aspri, însă de la Grindul lui Nan, în cîmp, pînă la hotarul Marotinenilor. Şi iarăşi a cumpărat Drăgan de la Mircea în sat în Drăghiceni un loc de grădină, însă în selişte, pentru 40 aspri.

Şi iarăşi a cumpărat Radul cu fiii săi ocină în Drăghiceni de la Alb 10 paşi, pentru 100 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Radul al lui Craia cu fiii săi ocină în Lihăceni, în vale, în cîmp, de la Stan, 17 paşi, pentru 195 aspri.

Şi iarăşi a cumpărat Balotă cu fiii săi ocină de la Voico din Lihăceni, 15 paşi, pentru 188 aspri, însă în Lihăceni.

Şi iarăşi au cumpărat Bratul şi Lepădat şi Voico cu fiii lor ocină de la Bălaur, în Lihăceni, 30 paşi, pentru 360 aspri, de la Grindul lui Nan, pînă unde se hotărăşte cu Soare. Şi domniei mele au dat un cal murg.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricăruia dintre dinşii i s-ar întîmpla mai înainte moarte, iar la dînşii să nu fie prădalice, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Ţalapi Harvat, am scris în Craiova, luna iunie 10 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1232, f. 33.
Copie şi trad. din 1908, după orig., perg.
EDIŢII Trad. Nicolaescu, *Doc. Vlad Vintilă*, 119—120; *D.I.R.*, *B.*, 183—184.

202

1535 (7043) iulie 12, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod dăruieşte lui Vlaicu mare logofăt şi lui Detco postelnic mai multe selişti.

† Милостию божиею, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои земли Ѹггровлахинскои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воиводе. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почитенномꙋ властелинꙋ господства ми жꙋпанꙋ Блаикꙋлꙋ великомꙋ логофетꙋ и жꙋпанꙋ Дѣтко постелникꙋ, ꙗкоже да им ест силищиле ѡт по Десницꙋю що се зовет Бръбовꙋл и Клѣновꙋл ѡт ꙋстие до ѡбръшие и Прѣжва и Бꙋковечорꙋл и Бардиницин и Балачица и Ѿзꙋпча ѡт сꙋха силище дори ꙋ Ѡбръшие. Понеже тиꙗ въсе ѡчине що сꙋт више ꙋписане, ѡне их достигоше болѣри господства ми що сꙋт више реченни ѡт къ господство ми съ правом и верном слꙋжбом господства ми що ми сꙋт послꙋжили господства ми, а господство ми помиловах их, али ѡт над въсех ѡчинех еже сꙋт више писане, а жꙋпанꙋ Блаикꙋлꙋ логофет да мꙋ сꙋт три делове, а жꙋпанꙋ Дѣтко постелник да мꙋ ест четврътаго дел, понеже такои их помиловах господство ми. Сего радї им <дад>[1]ох и господство ми да им ест ѡчинꙋ и ѡхаба ним и синовом им и внꙋком и превнꙋчетом <и ни ѡт когожде не>[1]потꙿкновено по реч господства ми.

Сеже и сведѣтелие: жꙋпан Дръгич бивших дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр бивших логофет и жꙋпан Шербан велики дворник и жꙋпан Ѳѡма бан и жꙋпан Барбꙋл бан Кралевски и Дръгич спатар и Ѹдрище вистиꙗр и Радꙋл пехарник и Станко комис и Вентилъ столник и Бадѣ Аїаз велики постелник. Исправник, Радѹл Пашадїа велики пехарник.

---

[1] Loc rupt.

И аз исписах Тȣдоран словоположителю въ столни град Тръговище, мѣсеца юлие ві҃ дьнъ въ лѣт ҂зм҃г.

† Іѡ Радѹл воевѡда милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin al domniei mele, jupanului Vlaicul mare logofăt şi jupanului Detco postelnic, ca să le fie siliştele de pe Desnăţuiu, care se cheamă Vîrbovul şi Cleanovul, de la gură pînă la obîrşie şi Preajva şi Bucoveciorul şi Vardinţii şi Balaciţa şi Iazupcea, de la Siliştea Seacă pînă la obîrşie. Pentru că toate acele ocine care sînt mai sus scrise, le-au dobîndit boierii domniei mele, care sînt zişi mai sus, de la domnia mea cu dreaptă şi credincioasă slujbă a domniei mele, pe care mi-au slujit-o domniei mele, iar domnia mea i-am miluit, însă de peste toate ocinele, care sînt mai sus scrise, iar jupanului Vlaicul logofăt să-i fie trei părţi, iar jupanului Detco postelnic să-i fie a patra parte, pentru că astfel i-am miluit domnia mea.

De aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor ‹şi de nimeni›[1] neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Thoma ban şi jupan Barbul ban al Craiovei şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Ventilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Radul Paşadia mare paharnic.

Şi am scris eu, Tudoran logofăt, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 12 zile, în anul 7043 ‹1535›.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh St. Buc., S.I. nr. 410 bis (Valea, XVI/4).
Orig. hîrtie (33 × 21), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1911.
EDIŢII. Trad. *D I.R.,B.*, 185—186. Facs. *Ibidem*, 469.

203

1535 (7043) ‹iulie› 13, Bucureşti.

Radu Paisie voievod întăreşte lui Dragomir şi altora ocină la Brătienii de Sus.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radului voevod. Dă domnia mea aceasta poruncă a domniei mele lui Dragomir Căul cu fiii săi şi lui Turcul cu fiii săi şi lui Duca cu fiii săi şi lui Voicu cu fiii săi, veri cîţi Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor Brătienii de Sus trei părţi de ocină, cîte au fost părţile lor,

---

[1] Loc rupt.

pentru că le este bătrînă şi dreaptă ocină de moştenire de la Brătienii de Sus, trei părţi. Şi după aceea, mai nainte de aceste vremuri, el, Vlad voievod numit Ventilă, le-a fost împresurat aceste mai sus zise ocine de le-a dat mănăstirii de la Brădet, cu silă şi fără dreptate, şi încă i-a fost şi alungat de pe ocinele şi bucatele lor. Pentru că i-a fost pîrît egumenul Mihail înaintea lui Ventilă voevod şi le-a aruncat multă năpaste şi puţin a fost de n-au pierit. Iar după moartea lui Ventilă voevod şi domnia mea le-am căutat lucrul şi am judecat cu toţi cinstiţii aleşii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după legea lui Dumnezeu. Şi am aflat domnia mea şi am văzut şi cărţile altor domni bătrîni, care au fost mai naintea domniei mele, cum că le este bătrînă şi dreaptă ocină şi moştenire.

Drept aceea le-am dat şi domnia mea, ca să fie ale lor părţile cu toate hotarele vechi, pe unde au ţinut moşii şi strămoşii lor: din Valea Aninilor, unde dă la rîu, şi pînă la carpenul de la hotar, şi deacolea pe hotar pînă la Valea Humei, şi de acolo pe crîngu pînă la Gruiul Secăturii, şi pe Valea Secăturii şi pînă la Valea Lazului şi pînă la Malul Stejarului, şi de acolea pe sleme pînă la Chicioră pe Predeal pînă la Calea Călugărului, de la Calea Călugărului la vale pînă la Gruiul Seliştii şi pînă la Fîntîna Seliştii, şi de acolea pe hotar pînă la fagul din cale, şi de acolea pe valea Făgeţelelor pînă la malul Făgeţelelor, de acolea pînă la sleme şi pe sleme pînă la Coasta Judelui şi cu muntele carele se cheamă Drăghina şi Vârtopul Ursului, ca să le fie lor de ocină şi ohabnică lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de către nimeni neclintită, după zisa domniei mele. Şi ver cui s-ar întîmpla mai nainte moarte de la dînşii, vînzare să nu fie, ci să fie urmaşilor lor, iar călugării din Brădet să n-aibă nici un amestec, în veci.

Iată şi mărturii aşează domnia mea: pe jupan Drăghici dvornic şi jupan Tudor biv logofăt şi jupan Şerban vel dvornic şi jupan Vlaicul vel logofăt şi jupan Toma ⟨ban⟩ şi jupan Barbul Craiovescul banul şi Stroe spatar şi Udrişte vistier şi Radul Paşadiia paharnic şi Staico comis şi Ventilă stolnic şi Badea Iaz postelnic. Ispravnic, Vlaicul vel logofăt.

Am scris eu, Bora din diacii cei mici, în locul cetăţii Bucureşti, luna iunie a 13-a zi, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După St. Nicolaescu, *Doc. Vlad Vintilă*, în „Arh. Olt“, XV (1936), p. 120—121 (sub iunie).
Trad. după orig. slav., perg., în posesia locuitorilor din Brătienii de Sus, pecete timbrată.
Luna, după sfatul domnesc.

204

1535 (7043) iulie 22, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod dăruieşte lui Ţalapi logofăt mai multe selişti din pustiu, loc domnesc, pentru credincioasă slujbă în ţări străine.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахинскою, синъ добраго и великаго Радꙋла воеводї. Дават господство ми сїꙗ повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми жꙋпанꙋ Цалапи лѡгѡфетꙋ и съ

братїꙗм си и съ них синовим си, елици им Богь припȣстит, ꙗкоже да им сȣт селищѣ ѡт преко Жилю, що се зовет Стръмбеле, въсѣх и съ блата и съ гърла и Котловеле въсѣх и блата и гръла и ȣ полю и Дъмбрава Нъсипȣлȣи въса и до хотар Кълȣгърѣнѡм и ѡт тȣи до хотар храстȣлѡв. Понеже сїꙗ селищи и ѡчине били сȣт ѡтпȣстине место господскȣ господства ми, а господство ми помиловах по болѣриня господства ми више писан, по жȣпан Цалапи лѡгофет слȣжбȣ радї еже ми ест послȣжил господство ми по чюждем земле съ правѡм и верным верȣ.

Тем радї им дадох и господство ми ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и не ѡт когоже непотѫкновенȣ по ѡризмȣ господства ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгич дворник и жȣпан Теѡдоро лѡгѡфет и жȣпан Шербан велики дворник и жȣпан Влаикȣл велики лѡгофет и жȣпан Барбȣл велики бан Кралевски и жȣпан Тома[ма] бан и Строе спатар и Ȣдрище вистиꙗр и Радул Пашадїꙗ пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ꙗꙗз велики постѣлникȣ. Исправници Влаикȣл велики лѡгофет и Щефȣл столникȣ.

И аз Драгомир исписах сїю книгȣ, въ столни град Тръговище, мѣсеца юлїе к҃в дьнъ въ лѣт ҂зм҃г.

† Їѡ Радул воевода, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Ţalapi logofăt şi cu fraţii lui şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie seliştea de peste Jiu, care se cheamă Strîmbele, toată şi cu balta şi cu gîrla şi Cotloavele toate şi balta şi gîrla şi în cîmp şi Dumbrava Năsipului toată şi pînă la hotarul Călugărenilor şi de aci pînă la hotarul Hrastului. Pentru că această selişte şi ocine au fost din pustie, loc domnesc al domniei mele, iar domnia mea am miluit pe boierul domniei mele, mai sus scris, pe jupan Ţalapi logofăt pentru slujba pe care mi-a slujit-o domniei mele în ţări străine, cu dreaptă şi credincioasă credinţă.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Theodor logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Toma bun şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Radul Paşadia paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt şi Şteful stolnic.

Şi eu, Dragomir, am scris această carte în cetatea de scaun Tîrgovişte luna iulie 22 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., 411 (Govora, X/1)
Orig. hîrtie (21 × 33), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1797; alte traduceri ibidem, Govora X/13 (nr. 1) şi mss. 234, f. 197v.198; 447, f. 203 şi 463, f. 43 (sub iulie 25).
EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 52—53; *D.I.R.,B.*, 186.
Facs. *D.I.R.,B.*, 470.

1535 (7043) iulie 30, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod întăreşte lui Şerb şi altora ocine în: Negraşii de Sus şi de Jos, Bodineşti, Costeşti, Borotbeni, Romanaţii Costei şi Bărbăteşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсои земли Ѹгровлахиискои, синъ добраго и великаго Радꙋл воивода. Даваꙑ господство ми сїа повѣленїе господства ми ѡвомȣ человекъ, по име Шерб, съ синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Горни Неграши, негов дел <въса>, елика се избрат, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ. А потом, прииде Шэрб пред господства ми тере си ȣложи по фиꙗстри си, по име Манѣ над неговȣ дел ѡт ѡчинȣ ȣ Горни Неграши, али над третаго дел. И паки да мȣ ест ѡчинȣ дел братȣ емȣ Радꙋл пол, понеже га ест покȣпил ѡт Радꙋл, за с҃и аспри.

И паки да ест Гȣрбанов негов дел ѡт ѡчинȣ ȣ Горни Неграши, варе елико се избрати, понеже мȣ аст стара и права ѡчинȣ, дѣдїнȣ. А потом, Гȣрбан прииде ѡн пред господства ми таже си ȣложи дъщере емȣ по име Нѣкша и Марта и Дана и Нѣголе, ещеже елици мȣ даст Богъ, над неговȣ дел, ꙗкоже да си сȣт сестре едина како и дрȣга ѡт ѡколо, али по съмръти емȣ тогда да ѡбладает више речена ѡчина; али къда не се наит синъ ѡт тѣло его.

И паки Нѣг ȣложи дъщера емȣ над негова дел али къда не се наити синъ ѡт тѣло его, а дъщере емȣ да ест ѡколо.

И паки да ест Єтанȣ, <еже>[1] ȣложи над неговȣ дел ѡт ѡчинȣ <по фиꙗстри си, по Котѣнȣ и по Галеш>[1], али над д҃-го дел[2]; али къда не ке бити добри, тогда не кет имати ѡчинȣ.

И паки да ест Воико ѡт Бодинещи неговȣ дел ѡт ѡчинȣ ȣ Бодинещи и ȣ Неграши, варе елика се избрати, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ, дѣдїнȣ. А потом Воико ȣложи по фиꙗстри емȣ, по име Дȣмитрȣ и Ѡнчѣ <над неговȣ дел>[1] ѡт ѡчине, али над ѳ҃-го; али да га <почетет>[1]. И паки, ако не бȣдет добри, да ест волен да извадит ѡт негово дел.

И паки Манȣл покȣпил ѡчинȣ ȣ Долни Неграши, дел поп Негою ѡт <дел>[1] Єтанчюлов <половино ѡт над Єтона неговȣ>[1] дел и ѡт над синови Данов а҃ нив и пол, за ѱ҃ї аспри.

И паки да им ест Бадюлов, синъ Берилъв, ѡчинȣ ȣ Костещи, дел синови Михъилъ въсах, понеже га ест покȣпил, за ѵ҃н аспри и за г҃ волове и за в҃ краве.

И паки Шерб ѡт Костещи ȣложи дъщере си по име Єтана и Бȣна и Тотѣ над негове ѡчине ѡт Костещи и ѡт Бърбътещї, али Єтана да ест над д҃-го дел ѡт ѡчинȣ; а по съмръти емȣ, къда не се наит синови ѡт тѣло его, да ест дрȣга дел ѡт ѡчинȣ, да ест Бȣнев и Тотев.

---

[1] Loc rupt.

[2] Pasajul: „еже ȣложи... д҃-го дел", şters cu roşu.

И паки да єст попєв Нѣгоє ѡчинȣ ȣ Ромонаци ѡт Мȣзан, ѡт дєл синовом Мȣрцєв д҃-го дєл, понєжє га єст покȣпил поп Нѣгоє ѡт над синови Мȣрцєв, за х҃п аспри. И паки ѡт над синови Мȣрцєв є҃ нивє, щѡ єст покȣпил ѡт над них за в҃ волови, єдин нив ѡт гор, а єдин ѡт дол[1].

И паки да єст Станов със синови си ѡчинȣ ȣ Ромонацїи Костєи щѡ єст покȣпил ѡт Шєрбан, ѡт дєл Костєв половино ѡт ѕ҃-го нив, понєжє покȣпил ѡт Шєрбан за с҃н аспри.

И паки да єст Манєи със синови си ѡчинȣ ȣ Ромонацїи Костєв, щѡ єст покȣпил ѡт Радȣл, ѡт дєл Костєв, пол ѡт ѕ҃-го дєл, за с҃н аспри.

И паки Воїко ȣложи ѡт Боробѣника, по анєпсиѡм ѡт сєстрє, по имє Пътрȣ и Михȣл и съ синови си, ȣ Боробѣника, над нєговȣ ѡчинȣ, али колико єст въ животѣ єго, да єст волєи сам ѡбладȣєт нєгово коматє; а по съмрътии єго да єст анєѱєним си. Ꙗли кȣкє ємȣ да єст Пътров и със ѡвоцїю...[2] а по коматє ємȣ да ѡбладаєт и житєлница нмȣ; такождєрє ако ѡни ѡ почєтаєт, а коматє да сȣт анєѱєсєни си.

И паки Єтан и Мȣрцє и Юбєнка ȣложишє сє сєстра си Драголє над д҃-го дєл. И господство ми кон.

Єєго радї, и господство ми им дадох ѡвєм въсєм єлици сȣт по имє вишє писани и със них синови, ꙗко да им бȣдєт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовим и внȣчєтом <и прѣ>[1]внȣчєтом им и ни ѡт когожє нєпотъкновє<но, по ѡр>[2] — измȣ господства ми.

Єєжє и свѣдѣтєлїє господства ми: жȣпан Драгич бившє дворникȣ и жȣпан Ѳȣдор бившє логофєтȣ и жȣпан Шєрбан вєлики дворникȣ и жȣпан Владкȣл вєлики логофєтъ и Ѳѡма бан и Барбȣл бан Жилски и Єтроє спатар и Ȣдрищє вистиꙗр и Радул Пашадїꙗ пєхарник и Єтанко кѡмис и Вєнтилѧ столникȣ и Бадѣ Ꙗз вєлики постєлникъ. Исправник, Владкȣл вєлики логофєт.

Исписах аз, Борѣ, ѡт мєниши дїꙗцї, въ славною мѣсто рєкоми Тръговищє, мѣсєца юлїє л҃ дьнь и ѡт Ꙗдама тєкȣщи лѣто ҂змг҃.

† Їѡ Радул вѡєвѡда, милостїѧ божїє господинь.

<Adaos contemporan:>

† И паки да сє знає како єст покȣпил синови Бад<єв> ѡ<т> Костєщї, на имє Єтанчюл и Драгомир и Єтан и Дȣмитрȣ и Владкȣл нєговє ѡчинȣ ȣ Костєщї ѡт Дич...[2] и ѡт Єѡанча и ѡт Цилѣ и ѡт Фръцика и ѡт Тодєр ѡт Бȣнєщї, тєрє сȣт повратили нєговє ѡчинȣ тєх вишє сȣт писани людїє, тєрє сȣт дал аспри ҂а҃х готови и сицє знаєт єрє сȣт повратит нєговє ѡчинȣ.

Исписах аз Радомир ръспоп.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Şerb cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Negraşii de Sus, partea lui <toată>, cît se alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar după aceea, a venit Şerb înaintea domniei mele, de a aşezat pe fiastrul său, anume Manea peste partea lui de ocină din Negraşii de Sus, însă peste a treia parte. Şi iarăşi

---

[1] Pasajul „И паки да єст попєв...ѡт дол" şters cu roşu.
[2] Loc rupt.

să-i fie ocină partea fratelui său Radul jumătate, pentru că a cumpărat-o de la Radul, pentru 250 aspri.

Şi iarăşi să fie lui Gurban partea lui de ocină în Negraşii de Sus, oricît se alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină. Iar după aceea, Gurban a venit înaintea domniei mele şi astfel a aşezat pe fiicele lui, anume Neacşa şi Marta şi Dana şi Neagole şi încă cîte i-ar da Dumnezeu, peste partea lui, ca să fie între ele, surori, una ca şi cealaltă, de ocol, însă după moartea lui, atunci să stăpînească ocina mai sus zisă; însă dacă nu se va afla fiu din trupul său.

Şi iarăşi Neagu a aşezat pe fiicele lui peste partea lui, însă dacă nu se va afla fiu din trupul lui. Iar fiicele lui să fie în ocol.

Şi iarăşi să fie lui Stan, care a aşezat pe partea lui de ocină ⟨pe fiiaştrii săi, pe Coteanu pe şi Galeş⟩, însă pe a patra parte[1]; iar dacă nu vor fi buni, atunci nu vor avea ocină.

Şi iarăşi să-i fie lui Voico din Bodineşti partea lui de ocină în Bodineşti şi în Negraşi, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină. Iar după aceea, Voico a aşezat pe fiiaştrii lui, anume Dumitru şi Oancea peste partea lui de ocină, însă peste a noua; însă să-l cinstească. Şi iarăşi, dacă nu vor fi buni, să fie volnic să-i scoată de pe partea lui.

Şi iarăşi Manul a cumpărat ocină în Negraşii de Jos, partea popii Negoiu, din partea lui Stanciul jumătate şi de la Stoia partea lui şi din ocina fiilor lui Dan un ogor şi jumătate, pentru 710 aspri.

Şi iarăşi să-i fie lui Badiul, fiul lui Berilă, ocină în Costeşti, partea fiului lui Mihăilă toată, pentru că a cumpărat-o, pentru 450 aspri şi pe trei boi şi pe două vaci.

Şi iarăşi Şerb din Costeşti a aşezat pe fiicele sale, anume Stana şi Buna şi Totea, peste ocinele lui din Costeşti şi din Bărbăteşti, însă Stana să fie peste a patra parte de ocină; iar după moartea lui, dacă nu se vor afla fii din trupul lui, să fie cealaltă parte de ocină, să-i fie Bunei şi Totei.

Şi iarăşi să fie popii Neagoe ocină în Romonaţii de la Muzan, din partea fiilor lui Murgea a patra parte, pentru că a cumpărat-o popa Neagoe de la fiii lui Murgea, pentru 680 aspri. Şi iarăşi de la fiii lui Murgea, două ogoare pe care le-a cumpărat de la dînşii pe doi boi, un ogor din sus, iar celălalt din jos[2].

Şi iarăşi să fie lui Stan cu fiii săi ocină în Romonaţii Costei, pe care a cumpărat-o de la Şerban, din partea lui Costea, jumătate din al şaselea ogor, pentru că a cumpărat de la Şerban, pentru 250 aspri.

Şi iarăşi să-i fie lui Manea cu fiii săi ocină în Romonaţii lui Costea, pe care a cumpărat-o de la Radul, din partea lui Costea, jumătate din a şasea parte, pentru 250 aspri.

Şi iarăşi Voico din Borobeică a aşezat pe nepoţii lui de soră, anume: Pătru şi Mihul şi cu fiii lor în Borobeică peste ocina lui, însă cît va fi viaţa lui, să fie volnic singur să-şi stăpînească averea lui; iar după moartea lui, să fie a nepoţilor săi. Însă casa lui să fie a lui Pătru şi cu pometul ...[3] iar peste bucatele lui să stăpînească şi soţia lui; de asemenea dacă ei o vor cinsti ‹pe ea›, averile să fie ale nepoţilor săi.

---

[1] Pasajul „care a aşezat ... a patra parte", şters cu roş.
[2] Pasajul „Şi iarăşi să fie popii ... din jos", şters cu roşu.
[3] Loc şters.

Şi iarăşi Stan şi Murgea şi Iubenca au aşezat pe sora lor Dragole peste a patra parte. Şi domniei mele au dat un cal.

De aceea şi domnia mea le-am dat tuturor acestora, cîţi pe nume sînt mai sus scrişi şi cu fiii lor, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martorii domniei mele: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Thudor fost logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Thoma ban şi Barbul ban al Jiului şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Radul Paşadia paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Borea, dintre diecii mai mici, în slăvitul loc numit Tîrgovişte, luna iulie 30 zile şi de la Adam curgător, anul 7043 ‹1535›.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

‹Adaos contemporan:› + Şi iarăşi să se ştie că au cumpărat fiii lui Badea din Costeşti, anume Stanciul şi Dragomir şi Stan şi Dumitru şi Vlaicul ocina lor la Costeşti de la Dici ...[1] şi de la Oancea şi de la Ţilea şi de la Frăţica şi de la Toader din Buneşti, de au înapoiat ocina lor acestor mai sus zişi oameni, de le-au dat 1600 aspri gata şi astfel ştie că şi-au întors ocina.

Am scris eu Radomir răspopa.

Bibl. Acad., XX/154.
Orig., perg. (40 × 43), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1847 după care s-au făcut completările.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 187—189.

206

1535 (7043) august 9, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod întăreşte lui Detco vornic şi fraţilor săi ocina numită Ungureni, în urma unei judecăţi.

† Милостїю божїєю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсою землю Ѹггровлахїискою, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋлꙋ воєводꙋ. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми болѣрωм господства ми, жꙋпанꙋ Дѣтко дворник и съ братиꙗм єго, Дръгою и Пътрꙋ и Михъилъ и съ них синови, варє єлици им Богъ припꙋстих, ꙗкожє да им бꙋдєт ѡчинꙋ що сє зовєт Ѹнгꙋрени, въса, варє колико сє хтєт избрати, понєжє им єст стара и права ѡчинꙋ, дєдинꙋ и покꙋпєна єщєжє ѡт при дєди им, при дьни старога Влада воєводѣ, ѡт Стана и ѡт Махєра, за в҃ чашꙋ сребръне и за а҃ поꙗс сребръно и за а҃ саблю ѡковано съ сребром и за а҃ кон.

---

[1] Loc şters.

А потом, Дѣтко и братиꙗм им, ѡни имаше съпреніє със калȣгери ѡт Тисмѣна пред господства ми радї тан више речене ѡчинъ, понеже въсхотѣше калȣгери ꙋзети и притиснȣти. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих им и съ честитими правителие господства ми, по правдȣ и по законꙋ и прочитах и видех господство ми и книге старомȣ Владȣ воєводꙋ <за покȣпеніє> и изнаидох господство ми како им ест стара и права ѡчинȣ дединȣ жȣпанꙋ Дѣтко дворникꙋ и братиꙗм емȣ и покꙋпена ѡт дед и ѡт предед им, Стоꙗн и Пътрꙋ, ѡт над Стан и Махерѣ. А калȣгерии ѡт Тисмѣна ни един метѣхȣ да не имат по сие више речена ѡчинȣ, нꙋ ѡсташе ѡт закона ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох жꙋпанꙋ Дѣтко дворникꙋ и съ братїꙗм си Дръгою и Пътрȣ и Михъилъ, въса више речена ѡчинȣ Ѹнгꙋрени, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовѡм им и внꙋком и прѣвнȣчетом им. А въ них пръдалика да нѣст, нȣ да ест ѡставшим им. И ни ѡт когоже непотъкновенно, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господство ми: жȣпан Драгич дворник и жȣпан Ѳеѡдор логофет и жȣпан Шербан велики дрорник и жꙋпан Бланкꙋл вел логофет и жȣпан <Барбȣл> Кралевски бан <и> Драгич бивши спатар и Ѹдрище вистиꙗр и Строе спатар и Радꙋл пехарник и Станко комис и Винтилъ столник и Бадѣ Ꙗз вел постелник. Исправник, Бланкꙋл вел логофет.

И аз, Тꙋдор, еже иписах ȣ град глаголема Тръговище, мѣсеца аȣгȣст ѳ҃ дьни, в лѣт ҂змг҃.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupanului Detco vornicul şi cu fraţii lui, Drăgoi şi Pătru şi Mihăilă şi cu fiii lor, oricîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină care se cheamă Ungureni, toată oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină şi cumpărată încă de strămoşii lor, în zilele bătrînului Vlad voievod, de la Stan şi de la Mahera pe două ceşti de argint şi pe un brîu de argint şi pe o sabie ferecată cu argint şi pe un cal.

Iar după aceea, Detco şi fraţii lui au avut pîră cu călugării de la Tismana înaintea domniei mele pentru acea mai sus zisă ocină, pentru că au vrut călugării să o ia şi să o cotropească. Iar întru acesta, domnia mea am cercetat şi i-am judecat şi cu cinstiţii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după lege şi am citit şi am văzut domnia mea şi cartea lui Vlad voievod cel Bătrîn, de cumpărătură şi am aflat domnia mea că le este veche şi dreaptă ocină, dedină a jupanului Detco vornicul şi a fraţilor lui şi cumpărată de bunicul şi străbunicul lor, Stoian şi Pătru, de la Stan şi de la Maherea. Iar călugării de la Tismana nici un amestec să nu aibă pe acele mai sus zise ocine, ci au rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat jupanului Detco vornicul şi cu fraţii săi, Drăgoi şi Pătru şi Mihăilă, toată mai sus zisă ocină, Ungureni, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Iar la dînşii prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatinse, după spusa domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Theodor logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan ⟨Barbul⟩ ban al Craiovei ⟨şi⟩ Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Tudor, care am scris în cetatea numită Tîrgovişte, luna august 9 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/22.
Orig., perg. (34 × 46), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 189—190.

207

1535 (7043) august 30, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod întăreşte lui Vlad şi fraţilor săi Neagoe şi Comşa ocină în Zorileşti, precum şi înfrăţirea cu Dragomir.

† Милостию божию, Їѡ Радѹл воивода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синь великаго и прѣдобраго Радѹла воивода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми Влѧдѹл със братиѩми си Нѣгоє и Комшѧ и синови си им, єлицє Богъ припȣстит, ꙗкожє да им сѹт ѡчинȣ ѹ Зорилєщи нєговє дєл, варє колико сє хтєт избрат, понєжє им сȣт стара и права ѡчина, дѣдєнȣ. А потом приидє Владѹл със братом си, Нѣгоє и Комша, прєд господство ми тєрє побратишє и ȣложє по Драгомир нѧд нєгов дєл, д҃ дєл, ѡт своє добрѫ волѣ, к.ко да сȣт братиє нєраздѣлєнє, въ вѣки.

И пак приидє Зорилъ прєд господство ми тєрє побратишє и ȣложє по Драгомир над єдно место ѡт кȣкє ѡт своє добро волє.

Єєго радї, им дадох и господство ми, ꙗкожє да им сѹт ѡчинȣ и ѡхаб ним и синови им и прѣвночєтом им. И варє комо сє лȣчит прѣждє съмрът, а въ них прѫдалика да нѣст, нȣ да єст ѡставшим. И нє ѡт когожє нєпотъкновєно, поризмо господства ми.

Єєжє свѣдєтєлѣ поставлѣєм господство ми: жȣпан Шєрбан вєлики бан и жѹпан Дръгич бившє дворникȣ и жѹпан Тȣдор бившє логофєт и жȣпан Вєнтилъ вєлики дворникȣ и жȣпан Єтроє спатар и Ѹдрищє вистиꙗрю и Драгѹл столникѹ и Єтанко комис и Радѹл Пашѧдиє пєхарникȣ и Бадѣ Ꙗз великѹ постєлникȣл. Исправник, Влаикȣл вєлики логофєт.

Пис ѹ стол ȣ Тръговищє, мѣсєца авгȣст л҃ дьни, в лѣт ҂змг҃.

† Їѡ Радѹл вѡєвода, милостїѩ божїѩ господинъ.

† Din milə lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţarə Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul cu fraţii săi, Neagoe şi Comşa şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Zorileşti partea lor, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină. Iar apoi, au

venit Vladul cu fraţii săi, Neagoe şi Comşa, înaintea domniei mele de au înfrăţit şi au aşezat pe Dragomir pe partea lor pe a patra parte, de a lor bunăvoie, ca să fie fraţi nedespărţiţi, în veci..

Şi iar a venit Zorilă înaintea domniei mele de a înfrăţit şi a aşezat pe pe Dragomir pe un loc de casă, de a lui bunăvoie.

Pentru acesta, le-am dat şi domnia mea ca să le fie ocină şi ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor. Şi oricui i se va întîmpla mai înainte moarte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Ventilă mare vornic şi jupan Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Dragul stolnic şi Staico comis şi Radul Paşadie paharnic şi Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în scaun în Tîrgovişte, luna august 30 zile, în anul 7043 ⟨1535⟩

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Tg. Jiu, nr. 20.
Orig. perg. (38,5 × 33,5) pecete timbrată, stricată.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl. rom.*, 103—104.

208

1535 (7043) septembrie 1, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Govora satul Plopul în urma unor judecăţi.

† Милостїю божїѡ, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахєискоє, синь великаго и добраго Радꙋл воевода. Дават господство ми сїє повєлєнїє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ глаголеми Говора, ꙗкоже да мꙋ ест село що се зовет Плопꙋл въс, съ въсом хотаром, понеже ест бил селѡ Плопꙋл свѣтомꙋ монастирꙋ стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, имаше ѡтцꙋ егꙋменꙋ Θеѡдѡр и прочии въси калꙋгери ѡт свѣтѣи монастирꙋ пренїє пред Вентилъ воеводе радї више речено селѡ със Михаил граматик, тере прѣше Михаил граматик како нѣст стари хотаръ покꙋде дръжит калꙋгери ѡчинꙋ. Тако, ꙋзеше калꙋгери ві҃ болѣри и Манѣ портар хотарник, тере се хотарисаше калꙋгери и избранише дел ѡт ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт къ Михаил граматик и поставише хотара: ѡт матка Чорръкъи по ꙋста Боꙋлꙋи, до ѡбръшинꙗ Ѹрсонев и до ѡбръшинꙗ Ѹрсоев, до ꙋста Валѣ Кънелꙋи и ѡт Валѣ Кънелꙋи, до ѡбръшинꙗ и ѡт ѡбръшине Кънелꙋи, до ѡбръшинꙗ Фетицеи и ѡт ѡбръшинꙗ Фетицеи, право преко срѣди Бꙋчинꙋлꙋи и паки ѡт толѣ ꙋ маткꙋ Фата Велика, по Лꙋподане до ѡбръшине и ѡт ѡбръшїа Лꙋподанеи, до ѡбръшинꙗ Ноатенꙋлꙋи и ѡт ѡбръшинꙗ Ноатенꙋлꙋи, до матка Боꙋлꙋи, горе, до хотарꙋл Кокꙋлꙋи. Тако, видѣх и господство ми како сꙋт више речена ѡчинꙋ старе и праве хотаре.

Єего радї, дадох и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ, що ест више писана, селѡ Плопꙋл, съ въсом хотаром, стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ свѣтомꙋ монастирѹ ѡт Говора, въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ свѣтомѹ монастирѹ и ни ѡт когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Свѣдетелѣ поставлѣем господства ми: жѹпан Дръгич дворник и жѹпан Тѹдор логѡфет и жѹпан Шербан велики бан Кралевски и жѹпан Винтилъ велики дворник и жѹпан Влаикѹл велики лѡгѡфет и Строе спатар и Радѹл пехарник и Драгѹл столник и Станко комис и Бадѣ Ꙗаз велики постелник. Исправник, Влаикѹл велики лѡгѡфет.

И аз, Радѹл граматик, еже написах въ столни град Тръговище, пис мѣсеца септемврїе, а҃ дьни, въ лѣт ҂зм҃г.

† Їѡ Радѹл воевода, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie satul care se cheamă Plopul tot, cu tot hotarul, pentru că a fost satul Plopul al sfintei mănăstiri veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut părintele egumen Theodor şi toţi ceilalţi călugări de la sfînta mănăstire pîră înaintea lui Vintilă voievod pentru mai sus zisul sat cu Mihail gramatic, de pîra Mihail gramatic că nu este hotarul cel vechi pe unde ţin călugării ocina. Astfel, au luat călugării 12 boieri şi pe Manea portar hotarnic, de s-au hotărnicit călugării şi au ales partea de ocină a sfintei mănăstiri de către Mihail gramatic şi au aşezat hotarul: din matca Ciorîcăi la gura Boului, pînă la obîrşia Ursoaiei şi de la obîrşia Ursoaiei, pînă la gura Văii Cîinelui şi de la Valea Cîinelui, pînă la obîrşia Cîinelui, pînă la obîrşia Fetiţei şi de la obîrşia Fetiţei, de-a dreptul peste mijlocul Bucinului şi iarăşi de acolo la matca Fata Mare, pe Lupoane, pînă la obîrşie şi de la obîrşia Lupoanei, pînă la obîrşia Noatenului şi de la obîrşia Noatenului, pînă la matca Boului, în sus, la hotarul Cocului. Astfel, am văzut şi domnia mea că sînt ale mai sus zise ocine vechi şi drepte hotare.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, care este mai sus scrisă, satul Plopul, cu tot hotarul, veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei mănăstiri de la Govora, de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Tudor logofăt şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Radul paharnic şi Dragul stolnic şi Staico comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Radul gramatic, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, scris luna septembrie 1 zi, în anul 7043 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh St. Buc., S.I., nr. 412 (Govora, IX/3).
Orig. hîrtie (31 × 21,5) pecete timbrată, căzută.
Cu două traduceri, una din 1797 şi alta din 1842; alte traduceri ibidem, Mitrop. Ţ. Rom., CCCXIX/6 şi mss. 234, f. 193v—194; 447, f. 189v şi 463, f. 101v—102.
Data 7043 sept. 1 corespunde cu anul 1534. 1 sept. fiind ziua anului nou, după era bizantină, s-a scris din nebăgare de seamă cifra anului precedent.
Anul 1534 nu corespunde nici cu domnia lui Radu Paisie, nici cu boierii menţionaţi în sfat.
EDIŢII. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 211—212; sub 1534; *D.I.R.*,*B.*, 190—191.

1535 (7044) septembrie 1, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod întăreşte lui Radu şi fratele său Stoian ocină la Stroieşti, precum şi înfrăţirea cu unchiul lor, Ion din Stoiceşti.

Izvorul ce s-au scos dupe o carte a Radului Vodă, feciorul marelui şi preabunului Radul Voievod.

† Dat-am domnia mea această poruncă a domniei méle Radului din Stroeşti, partea tătîne-său Budii, toată partea, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă ocină şi moşie. Iar după aceia, au venit Radul şi cu frate-său Stoian înaintea domnii méle, de a lor bunăvoe, de au băgat pe unchi-său Ion din Stoiceşti pre a lor parte de moşie din Stroieşti, peste toată, ca să fie fraţi nedespărţiţi în veci, iar unchi-său Ion, iar el încă, iar dinaintea domnii méle, aşijderea de a lui bună voe, au înfrăţit pre nepoţii lui, Radul şi Stoian, şi cu ai lor feciori şi cu feciorii lui pre ale lor dobitoace cîte au avut, vii, preste toate aşijderea ca să fie în véci nedespărţiţi. Şi un cal roibu au dat domnii méle.

Drept acesta, am dat domnia mea, ca să le fie lor întru moşie statornică, lor şi feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor. Şi oricui să va întîmpla dintrînşii mai nainte a muri, iar întru dînşii vînzare să nu fie, ci să rămîe la dînşii. Şi de către nimeni nepoticnit, peste zisa domnii méle.

Şi încă şi mărturii am pus domnia mea pe: Drăghici dvornic, Tudor logofăt, Şerban marele ban al Craiovei şi Vintilă marele dvornic şi Vlaico marele logofăt, Udrişte vistier, Drăghici spătar, Radul păharnic, Dragul stolnic, Staico comis, Badea postelnic, Stroe portar.

Şi iaste scrisă de Filcea logofăt în cetate în Tîrgovişte, méseţa septembrie 1 dni, leat 7044 <1535>.

Bibl. Acad., Fotografii, LXXXI/557.
Fotocopie după o traducere din sec. XVIII.

210

1535 (7044) septembrie 9, Tîrgovişte.

Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Glavacioc satul Scăeşti şi nişte ţigani, dăruiţi de Hamza ban şi soţia lui, Slavna.

† Милостїю божїю, Їѡ Радѹл воивода и господинъ въсєи зємли Ѹггровлахїискои, синъ прѣдобраго и вєликаго Радѹла воивода. Дават господство ми сїє повєлѣнїє господства ми свѣтомѹ монастирѹ нарицаємаго Глъвъчог, идєжє єст храм чєстноє и прѣславноє благовѣщєнїє владичицє нашє Богородїцє и присню дєви Марїа, ꙗкожє да мѹ єст село Скъєщїи въс, съ въсѡм хотарѡм и чєлѣдї

ѡт ацигани по имє Воико и Радꙋл и Богдан и Радꙋл и Манчюл и Бєзгомєн и Хрꙋса и Стан и Бꙋна и Ѡприш и Добра и Станка, понєжє им дадє и приложи поконнаго Хамза бан на нєговꙋ съмрътъ радї що сє погрєбєл ꙋ свѣтоє монастир. А по съмръти єго и дадє и съпрꙋжница єго Славна радї дꙋша єго, да єст свѣтомꙋ монастирꙋ въ ꙋкрѣплєнїє, а братїꙗм въ пищꙋ, а поконнаго Хамза бан, ѡн дал сън сєло и ацигани єжє сꙋт вишє рєчєнни, да мꙋ єст въ вѣчноє въспоминанїє.

Сєго радї, им дадох и господство ми, ꙗкожє да єст свѣтомꙋ монастирꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и ѡт никогожє нєпотѫкновєнно по оризмꙋ господства ми.

Сєжє свєдєтєлїєм поставлѣєм господства ми: жꙋпан Дръгич бившє дворник и жꙋпан Тꙋдор <бившє лѡ>[1]гѡфєт и жꙋпан Шєрбан вєликии бан Кралєвски и жꙋпан Винтилъ вєлики дворник и жꙋпан Влаикꙋ в<єлики лѡ>[1]гѡфєт и жꙋпан Тома бан и жꙋпан Дръгич бившє спа<тар и Ꙋ>[1]дрищє вистиꙗр и Станко комис и Радꙋл пєхарник и Строє спатар и Драгꙋл столник и Бадѣ Ꙗз вєлики постєлник. Исправник, Татꙋл лѡгѡфєт.

Пис аз, Їѡсиф граматик, въ град Тръговищє, мѣсєца сєптєврїє ѳ҃ дьнь, въ лѣт ҂ꙁмд҃.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостиѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glăvăciog, unde este hramul cinstitei şi preabinecuvîntatei blagoveştenii a stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie satul Scăeştii tot, cu tot hotarul şi sălaşele de ţigani, anume: Voico şi Radul şi Bogdan şi Radul şi Manciul şi Bezgomen şi Hrusa şi Stan şi Buna şi Opriş şi Dobra şi Stanca, pentru că i-a dat şi i-a dăruit răposatul Hamza ban la moartea lui, pentru ca să se îngroape în sfînta mănăstire. Iar după moartea lui, i-a dat şi soţia lui, Slavna, pentru sufletul lui, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar fraţilor de hrană. Iar răposatul Hamza banul, el a dat acest sat şi ţiganii, care sînt mai sus zişi, ca să-i fie de veşnică pomenire.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie sfintei mănăstiri de ocină, şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Tudor fost logofăt şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Toma ban şi jupan Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Staico comis şi Radul paharnic şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Am scris eu, Iosif gramatic, în cetatea Tîrgovişte, luna septembrie 9 zile, în anul 7044 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 414 (Glavacioc, XVIII/1).
Orig., hîrtie (21,5 × 31), pecete aplicată.
Cu două traduceri, una din sec. XVII şi alta din 1882; altă trad. ibidem, ms. 223, f. 94.
EDIŢII. Trad. *D I R.,B.*, 191.

---

[1] Loc rupt.

211

1535 (7044) octombrie 24, Bucureşti.

Radu Paisie voievod întăreşte lui Vlaicu mare logofăt ocine în Stăneşti, cu munţi, în urma unei jdecăţi. De asemenea nişte sălaşe de ţigani.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсою земли Ѹггровлахїискою, синь прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми почтенномꙋ правителю господства ми, пачєжє из къщї господства ми, жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ великомꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗм си и съ них синови, єлицї им Богъ припꙋстит, ꙗкожє да им єст ѡчинꙋ ꙋ Стънєшї, шєсти дєл, що єст дръжал Манѣ Бꙋлпарюл и съ водъницами, понєжє єст бил жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗм си стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

А потом, имашє съпрєнїє жꙋпан Влаикꙋл лѡгѡфет и съ братиꙗм си прєд похоиного Радꙋла воєводє със Манѣ Бꙋлпарюл радї єдин залѡг за ҂а҃ аспри. Тако, жꙋпан Влаикꙋл лѡгѡфет ѡн єст заклєл прєд Радꙋлѡм воєводѡм със в҃ї болѣри и извадил си єст тоє вишє рєченно дльг.

А потом, къда би при дьни Моиси воиводꙋ, жꙋпан Влаикꙋл лѡгѡфет съ братиꙗм си паки имашє съпрєнїє със Манѣ Бꙋлпарюл радї сїа вишє рєченна ѡчинꙋ. Тако, жꙋпан Влаикꙋл лѡгѡфет съ братиꙗм си, ѡни нє имашє инако како ꙋчинити, нꙋ продадѡшє сїа вишє рєчена ѡчинꙋ Манєи Бꙋлпарюл, за нєволю, за ҂ѳѱ҃ аспри.

А къда би съда, господство ми глєдах и сꙋдих съ чєститими правитєлиє господства ми и наидох господство ми како єст бил продал жꙋпан Влаикꙋл лѡгѡфет и съ братиꙗм си <сї>[1]а вишє рєчена ѡчинꙋ бєз волю и съ силѡм Манєи Бꙋлпарюл, за вишє рєченно цєно. Тако, господство ми и съ въси болѣри господства ми дадѡх паки жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗм си, како да вратит ѡвии вишє рєченни аспри Манєи Бꙋлпарꙋ. И мєтнꙋ ємꙋ въси вишє рєчени аспри ѡт прєд господства ми.

И паки жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗм си да им єст ꙋ Стънєщи ѡт дєл Алъманꙋ вътах трєтаго дєла, дєл синꙋ ємꙋ Радꙋлѡв въса, понєжє прїидошє прєд господства ми синови Алъманꙋ, Гжндѣ и Нѣгоє, тєрє дадошє и поклонишє сїа въса вишє рєченна ѡчинꙋ, дєл Радꙋлѡв, жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗм си, ѡт прєд господства ми, ѡт своиѡм добрѡм волиѡм. И єщє колико нивє сꙋт били продадєнє ѡт Радꙋл Манєи Бꙋлпарꙋ, а жꙋпан Влаикꙋл лѡгѡфет ѡн их плати и тиє нивє ѡт Манѣ Бꙋлпарюл, тєрє дадє готови аспри ҂ас҃ и єдин кон и єдна кобила.

И паки жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗм си да им єст ꙋ Стънєщи дєл Станчюлов Ботєв, нєгов дєл въса, понєжє ю похꙋпи жꙋпан Влаикꙋл лѡгѡфет и съ братиꙗм си ѡт жєнꙋ Станчюлов и ѡт синови єи, за ѱ҃ аспри готови.

И паки жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ лѡгѡфетꙋ и съ братиꙗм си да им єст ꙋ Стънєщи ѡт над дєл Татꙋлов и братꙋ ємꙋ Киртопꙋ, двє вєчини добри и съ дѣлницєм си, понєжє прїидє Татꙋл и Киртоп прєд господства ми, тєрє их дадє и поклони жꙋпанꙋ Влаикꙋлꙋ лѡгѡфетꙋ ѡт прєд господства ми ѡт своиѡм добром волиѡм.

---

[1] Loc rupt.

И еще да им сȣт планини, варе колико се хтет избрати ѡвемзи въсѣ више речене ѡчинне, али планинȣ на име що се зовет Момаꙗ и еще и по дрȣзих планиних, п<о кȣ>[1]де се хтет избрати ѡт планини ѡвемзи ѡчинне, понеже ѡве више имените ѡчинне въси сȣт били старе и праве дѣдїнне, ѡчинне, а потом их плати съ своиѡм...[1] аспри.

И паки жȣпанȣ Бланкȣлȣ лѡгѡфетȣ и съ братиꙗм си да мȣ сȣт челѣдї ацигани, по име: Никȣла съ циганкȣ си и съ децами си и Радѹл съ ациган<к>ȣ си и съ де>[1]цами си и дрȣг Никȣла съ ациганкȣ си и съ децами си и съ шȣр мȣ, Пътрȣ и съ синови си. Понеже ѡви више реченни ацигани бил их ест покȣпил Влада воивода Винтилъ ѡт през планинȣ, <да сȣт гос>[1]подски. Тако, господство ми помиловах по почтенога правителю господства ми по жȣп.н Бланкȣл лѡгѡфет, радї права и верна слȣжба еже ми послȣжит господствȣ ми.

И паки жȣпанȣ Блан<кȣлȣ лѡгѡ>[1]фетȣ и съ братиꙗм си да им сȣт челѣдї ацигани, по име: Житѣ съ децами си, на име Костѣ и Манѣ и Данчюл и Бадїна и съ децами си и Данчюл съ децами си, по име Танка и...[1]ȣл и Гжде и Мȣша и Мариꙗ......[2] Понеже ѡвии више речени ацигани, ѡни сȣт били Бадикев; тако Бадика ѡстал ест въ многох дълговех тȣрцем, ѡ въсех дълговех чинит аспри хрх҃н. И платили се сȣт ѡвии въси више речени аспри със иманїе господска и ѡсташе ѡвии више речени ацигани господски бити господства ми. Тако, господство ми помиловах по почтенога правителѣ господства ми, по жȣпан Бланкȣл лѡгѡфет със ѡвии више речени ацигани, радї права и верна слȣжба еже ми послȣжит господствȣ ми.

И паки жȣпанȣ Бланкȣлȣ лѡгѡфетȣ и съ братиꙗм си да им сȣт челѣдї ацїгани, по име Драгомир съ ацитенкȣ си и съ децами си, понеже их покȣпи ѡт преко планинȣ, за хар҃н аспри. И Пабл съ аиганкȣ си Ꙗрмѣнка и съ децами си, на име Танасие и Мънжина и съ анепсеѡм си Ѡпрѣ, понеже их покȣпи жȣпан Бланкȣл лѡгѡфет, за ха҃т аспри. И Данчюл съ аиганкȣ си Нѣга и съ децами си Џюрџю и съ дъщера си Параскива, понеже их покȣпи жȣпан Бланкȣл лѡгѡфет, за ѱ҃н аспри. Ꙗли съи ациган, Данчюл съ децами си више речени, ѡт врѣме еже их ест покȣпил жȣпан Бланкȣл лѡгѡфет, ѡни падоше и ȣ рȣк Микле лѡгѡфетȣ, тако, за цено що ест више писан; а жȣпан Бланкȣл лѡгѡфет, ѡн их ест покȣпил и ѡт Миклѣ, за т҃ аспри. И Баꙗ съ аиганкȣ си Ꙗнка и съ децами си, по име Радѹл и Костѣ и Добротин и Пътрȣ и съ децами си, понеже их покȣпи жȣпан Бланкȣл лѡгѡфет, за хаѵ҃ аспри. Ꙗли половин ѡт цено ест дал Герги спатар. Ꙗ потѡм, се ȣтъкми жȣпан Бланкȣл лѡгѡфет със Герги спатар радї цено више реченно, тере мȣ даде дрȣзи ацигани, по име Радѹл съ аиганка си и съ едно деца и съ една дъщера, занеже да мȣ неразделѣли челѣдȣ.

Єго радї и господство ми дадох жȣпанȣ Бланкȣлȣ лѡгѡфетȣ и съ братиꙗм си, ꙗкоже да им сȣт сїе въсе више реченне комате, села и ацигани, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им. И въ них пръдалике да нѣст, нȣ да сȣт ѡставшим им. И нних ѡт когоже непотъкновенно, по ѡризмо господства ми.

Єже и сведетелие поставлѣет господство ми: жȣпан Дръгич бивше дворник и жȣпан Ѳеѡдѡр бивше лѡгѡфет и жȣпан Шербан велики бан Кралевски и жȣпан Винтилъ велики дворник и жȣпан Влайкȣл велилики лѡгѡфет и Дръгичи спатар и Ѹдрище вистиıар и Радѹл пехарник и Станко комис и Драгȣл столник и Бадѣ велики постелник. Исправник, Винтилъ велики дворник.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb aproape un rînd.

И аз, Кореси, еже написах въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца ѡхтоврїе к҃д дьни и ѡт Адама текȣщих, в лѣт ҂з҃м҃д.

† Їѡ Радѹл вѡевѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, încă şi din casa domniei mele, jupanului Vlaicul mare logofăt şi cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Stăneşti, a şasea parte, ce a ţinut Manea Vulpariul, şi cu morile, pentru că a fost a jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră jupan Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi înain) tea răposatului Radul voievod cu Manea Vulpariul pentru un zălog de 1000 aspri. Astfel, jupan Vlaicul logofăt, el a jurat înaintea lui Radul voievod cu 12 boieri şi şi-a scos acea mai sus zisă datorie.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Moise voievod, jupan Vlaicul logofăt cu fraţii săi iarăşi au avut pîră cu Manea Vulpariul pentru această mai sus zisă ocină. Astfel, jupan Vlaicul logofăt cu fraţii săi, ei n-au avut altfel cum face, ci au vîndut acea mai sus zisă ocină lui Manea Vulpariul, de nevoie, pentru 9.700 aspri.

Iar cînd a fost acum, domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că a vîndut jupan Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi acea mai sus zisă ocină fără voie şi de silă lui Manea Vulpariul, pentru preţul mai sus zis. Astfel, domnia mea şi cu toţi boierii domniei mele am dat iarăşi jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi, ca să întoarcă aceşti mai sus zişi aspri lui Manea Vulpariul. Şi i-au lepădat toţi mai sus zişii aspri înaintea domniei mele.

Şi iarăşi să le fie jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi în Stăneşti din partea lui Alăman vătaf a treia parte, partea fiului lui, Radul, toată, pentru că au venit înaintea domniei mele fiii lui Alăman, Gîndea şi Neagoe, de au dat şi au închinat toată acea mai sus zisă ocină, partea lui Radul, jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi, înaintea domniei mele, de a lor bunăvoie. Şi încă, cîte ogoare au fost vîndute de Radul lui Manea Vulparu, iar jupan Vlaicul logofăt le-a plătit şi acele ogoare de la Manea Vulpariul, de a dat 1200 aspri gata şi un cal şi o iapă.

Şi iarăşi să le fie jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi în Stăneşti partea lui Stanciul al lui Botea, toată partea lui pentru că a cumpărat-o jupan Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi de la femeia lui Stanciul şi de la fiii ei, pentru 700 aspri gata.

Şi iarăşi să le fie jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi în Stăneşti din partea lui Tatul şi a fratelui lui, Chirtop, doi vecini buni şi cu delniţele lor, pentru că au venit Tatul şi Chirtop înaintea domniei mele, de i-au dat şi i-au închinat jupanului Vlaicul logofăt înaintea domniei mele, de a lor bună voie.

Şi încă să le fie munţii, oricît se vor alege ale tuturor acelor mai sus zise ocine, însă muntele anume care se cheamă Momaia şi încă şi pe alţi munţi, pe unde se va alege din munţii acelor ocine, pentru că toate acele mai sus numite ocine au fost vechi şi drepte dedine, ocine, iar după aceea, le-au plătit cu asprii lor ...[1].

Şi iarăşi să le fie jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi sălaşele de ţigani anume: Nicula cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Radu cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi alt Nicula cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi cu cumnatul lui, Pătru şi cu fiii săi. Pentru că acei mai sus zişi ţigani au fost cumpăraţi de Vlad voievod Vintilă de peste munţi, ca să fie domneşti. Astfel, domnia mea am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Vlaicul logofăt pentru dreapta şi credincioasa slujbă pe care mi-a slujit-o domniei mele.

Şi iarăşi să-i fie jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi sălaşele de ţigani, anume: Jitea cu copiii săi, anume Costea şi Manea şi Danciul şi Badina şi cu copiii săi şi Danciul cu copiii săi, anume Taica şi ...[1] şi Gîde şi Muşa şi Maria ...[2] pentru că acei mai sus zişi ţigani, ei au fost ai lui Badica; astfel Badica a rămas în mari datorii la turci, toate datoriile fac aspri 150 000. Şi s-au plătit toţi acei mai sus zişi aspri cu averea domnească şi au rămas acei mai sus zişi ţigani să fie domneşti, ai domniei mele. Astfel, domnia mea am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele, pe jupan Vlaicul logofăt, cu acei mai sus zişi ţigani, pentru dreapta şi credincioasa slujbă pe care mi-a slujit-o domniei mele.

Şi iarăşi să le fie jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi sălaşele de ţigani, anume Dragomir cu ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că i-a cumpărat de peste munţi cu 1 150 aspri. Şi Paul cu ţiganca sa Armeanca şi cu copiii săi, anume Tanasie şi Mînjina şi cu nepotul său Oprea, pentru că i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, pentru 1 300 aspri. Şi Danciul cu ţiganca sa Neaga şi cu copiii săi Giurgiu şi cu fiica sa Paraschiva, pentru că i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, pentru 750 aspri. Însă acest ţigan, Danciul cu copiii săi, mai sus zişi, din vremea în care i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, ei au căzut în mîinile lui Miclea logofăt, aşa, pentru preţul care este mai sus scris; iar jupan Vlaicul logofăt, el i-a cumpărat şi de la Miclea, pentru 300 aspri. Şi Baia cu ţiganca sa Anca şi cu copiii săi, anume Radul şi Costea şi Dobrotin şi Pătru şi cu copiii săi, pentru că i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, pentru 1 400 aspri. Însă jumătate din preţ l-a dat Gherghi spătar. Iar apoi s-au tocmit jupan Vlaicul logofăt cu Gherghi spătar pentru preţul mai sus zis, de i-a dat alţi ţigani, anume Radul cu ţiganca sa şi cu un copil şi cu o fiică, pentru ca să nu i se împartă sălaşul.

De aceea şi domnia mea am dat jupanului Vlaicul logofăt şi cu fraţii săi, ca să le fie aceste toate mai sus zise averi, sate şi ţigani, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la dînşii să nu fie prădalice, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb aproape un rînd.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Theodor fost logofăt şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Drăghici spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea mare postelnic. Ispravnic, Vintilă mare vornic.

Şi eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 24 zile şi de la Adam curgători, în anul 7044 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 416 (Valea, XVI/5).
Orig., perg. (55 × 40,5) pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1911.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 192—194.

212

1535 (7044) octombrie 28, Bucureşti.

Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Govora mai multe bălţi, dăruite de Vlad voievod Călugărul.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воивода и господинъ въсою землє Ѹггровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сїє повєлѣниє господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовємаго Говора, идєжє єст храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословєнѣи владїчицє нашєи Богородицє и приснодѣвим Мариє и чистнои єи ꙋспєнїє, ꙗкожє да мꙋ єст блато зовєми Пиротꙋ и Лищѣва и Гръла и ѡт Ѡрлова Гнѣздо дажє до Пирот, понєжє сꙋт били дали ѡт покоинога Влада воивода Калꙋгєра и ѡт инних господарие прѣждє господство ми бившє.

И такождєрє и господство ми єщє дадох и помиловах свѣта монастир със сїє вишє рєчєниє блатєх, ꙗкожє да мꙋ єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и братиꙗм въ пищꙋ, а господство ми и родитєлєм господства ми въ вѣчноє въспоминанїє. И них ѡт когожє нєпотъкновєно, по ѡризмо господства ми.

Исправник, Θєодѡр лѡгѡфєт.

И аз, Корєси, єжє написах въ настолни град Бꙋкꙋрєщї, мѣсєца ѡхтомврие к҃и дьни, въ лѣт ҂змд.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, unde este hramul preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie bălţile numite Pirotu şi Lişteava şi Gîrla şi de la Cuibul Vulturului pînă la Pirot, pentru că au fost date de răposatul Vlad voievod Călugărul şi de alţi domni, care au fost înaintea domniei mele.

Şi de asemenea şi domnia mea încă am dat şi am miluit sfînta mănăstire cu aceste mai sus zise bălţi, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi fraţilor de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Ispravnic, Theodor logofăt.

Şi eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 28 zile, în anul 7044 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 417 (Govora, XXIII/3).
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5) pecete timbrată, căzută.
Cu două traduceri, una din 1848 şi alta din 1911; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 314 v. şi 447.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 194. Facs. *Ibidem*, 471.

213

1535 (7044) noiembrie 23, Bucureşti.

Radu Paisie voievod întăreşte lui Mihnea postelnic ocină în Bădeni şi nişte ţigani.

† Милостию божїю Їѡ Радул воєвода и господинь въсои земли Ꙋггровлахїискои, синь прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сиє повєлѣнїє господства ми болѣринꙋ господства ми жꙋпан Михнѣ постєлник съ синови си, єлици им хтєт Богь даст, ꙗкожє да им єст ꙋ Бѫдѣни ѡт дєл Зорѣскѫ що єст покꙋпил мати єго жꙋпаница Стана въсах, понєжє прїидє мати єго, жꙋпаница Стана прѣд господства ми тєрє си дадє нихню дєл въсах синꙋ єꙗ, жꙋпан Михнєв постєлник, али ѡт нихню добром волю.

И да мꙋ єст ацигани, по имє: Иван със дєцам си и Никꙋла със дєцам си, понєжє сицє сє ꙋтѫкмишє ѡт прєд господства ми и ѡт прєд въсєм мєгїєшом како по съмрьти жꙋпан Михнєв постєлник нихто да нѣст волєн извадїти мати єго ѡт над комати и ѡт кꙋлю Михнєвꙋ постєлник, анꙋ сама да єст волна ѡбладати и задрьжати.

А по съмърти жꙋпаницє Станєв да єст въсѣх комати, ацигани що сє хтєт избрати ѡт коматї жꙋпаницєв Станєи жꙋпан Михнєв постєлник и синовом єго, а дрꙋзи братїє Мих.єв постєлник, по имє Радул и Владул, нищо мєтѣхꙋ да нє имат със комати матим си жꙋпаницє Станєв.

Сєго радї им дадох господство ми жꙋпан Михнєв постєлникꙋ със синови си ꙗкожє да им єст въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ ним и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчєтом им. И варє комꙋ сє хтєт сълꙋчит ѡт них прѣждє съмрътъ а въ них прьдаликє да нѣст, нꙋ да сꙋт ѡставшим. И ни ѡт когожє нєпотъкновєно, по рєч господста ми.

Сєжє и свѣдѣтєлє поставлѣєм господства ми: жꙋпан Дръгич дворник и жꙋпан Тꙋдор логофєт и жꙋпан Шєрбан вєлики ван Кралєвским и жꙋпан Винтилъ вєлики двѡрник и жꙋпан Влаикꙋл вєликь логофєт и Тома бан и Строє спътар и Ꙋдрищє вистїꙗр и Радул пєхарник и Станко комис и Драгꙋл столник и Бадѣ Аꙗз вєлики постєлник. Исправник, Ивънꙋш столник.

И азь, Димитрѹ граматик, пис ѹ град Бѹкѹрещи, ноємврїє к҃г дьни в лѣт хꙁмд.

† Їѡ Радѹл вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Mihnea postelnicul cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie în Bădeni, din partea Zorească, tot, cît a cumpărat mama lui, jupaniţa Stana, pentru că a venit mama lui, jupaniţa Stana înaintea domniei mele de a dat părţile ei toate fiului ei, jupanului Mihnea postelnicul, însă de a ei bunăvoie.

Şi să-i fie ţiganii, anume: Ivan cu copii săi şi Nicula cu copiii săi, pentru că astfel s-au întocmit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor megiaşilor, ca, după moartea jupanului Mihnea postelnicul, nimeni să nu fie volnic să scoată pe mama lui de peste averi şi din casa lui Mihnea postelnicul, ci ea singură să fie volnică să stăpînească şi să ţină.

Iar după moartea jupaniţei Stana, să fie toate averile, ţiganii, cît se va alege din averea jupaniţei Stana, ale jupanului Mihnea postelnicul şi ale fiilor lui, iar alţi fraţi ai lui Mihnea postelnicul, anume Radul şi Vladul, nici un amestec să nu aibă cu averile mamei lor, jupaniţa Stana.

De aceea, i-am dat domnia mea jupanului Mihnea postelnicul cu fiii săi, ca să-i fie de ocină şi de ohabă lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi oricui i s-ar întîmpla dintre dînşii mai înainte moarte, iar la dînşii prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Tudor logofăt şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Toma ban şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Ivănuş stolnic.

Şi eu, Dimitru gramatic, am scris în cetatea Bucureşti, noiembrie 23 zile, în anul 7044 ‹1535›.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 418 (Ep. Buzău, XVI/1).
Orig., hîrtie (22,5 × 31,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1862; altă trad. la Bibl. Acad., CXXVI/15.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 195.

214

1535 (7044) decembrie 10.

Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Argeş ocină în Tătari, în urma unei judecăţi.

† Милостию божию, Їѡ Радѹл воивода и господинъ въсои земли Ѹггрооблахїискоє, синъ прѣдобраго и великаго Радѹла воиводє. Дават господство ми сию повелѣнїє господства ми свѣтомѹ ‹монастир› нарицаємаго Аргиш, идєжє

ест храм прѣсвѣтаа, чистиꙗ и прѣблагословена владїчица наше Богородице, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Тътари ѡт Въжище, що ест дръжал Гергина пръкалабваре колико ест било покꙋпил ѡт Корман спатар и ѡт Къзан за ҂ѕ҃ ѧспри.

И паки да им ест Балев дел ѡт ѡчиноꙋ ѡт Тътари, варе елика им се хтет избрати неговꙋ дел, понеже ю поклони Балѣ Гергинев пръкалаб, почто радї ꙋкраде едномꙋ синꙋ един кон по име Рꙋцѣ. Ѧ потом... <Гергина>[1] пръкалаб, тере даде ѡвех въсех ѡчине свѣтомꙋ монастирꙋ нариц<аемаго Ѧргеш>[1].

Ѧ потом, паки се дигаше калꙋгери више речени тер<е покꙋпил ѡт на покон>нога Басараб воиводе за ҂е҃ и х҃ аспри и един кѡн. Ѧ пот<ом, Басараб>[1] воевод даде тои ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ више речено. Ѧ потом <имаше прꙋх>[1] калꙋгери пред господство ми със Къзан, ере такои прѣше Къзан како да ꙋзимает половинꙋ ѡт ѡчинꙋ ѡт Тътари. Ѧ господство ми ꙋ тем радї гледах и сꙋдих съ честитием правителїем господства ми и дадох господство ми калꙋгерим вї҃ болѣри, тере гледах место и недадоше да имах половинꙋ Къзан ѡт ѡчинꙋ, нꙋ им дадоше четвръти дел ѡт ѡчинꙋ. И хотарник, Барбꙋл дворник...[2] по име ѡт Бомборъщи, Дан и ѡт Битънещи, Бꙋда и ѡт Габров, Михъилъ и ѡт Раковица, Нѣнюл и Драгие, ѡт Блъчани, Кында, ѡт Кꙋртѣни, Билан, ѡт Сингꙋрѣни, Ѡана, ѡт Мирчещи, Нѣкшꙋл, ѡт Дъръщи, Тоадер и ѡт Ръзмирещи, Коман и ѡт Поенари, Стоꙗ.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Шербан велики бан Кралевски и жꙋпан Драгич дворник и жꙋпан Тꙋдор логофет и жꙋпан Бентилъ велики дворник и жꙋпан Бланкꙋл вел логофет и Баде Ѧꙗз вел постелник. Исправник, Татꙋл логофетъ.

Пис мѣсеца декемврїе ї҃ дьна, въ лет ҂змд҃.

† Їѡ Радꙋл воивода, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei ⟨mănăstiri⟩ numite Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Tătarii din Văjişte, pe care a ţinut-o Gheorghina pîrcălab, oricît a cumpărat de la Corman spătar şi de la Căzan pentru 6 000 aspri.

Şi iarăşi să-i fie partea de ocină a lui Balea din Tătari, oricît i se va alege partea lui, pentru că a închinat-o Balea lui Gherghina pîrcălab, deoarece a furat unui fiu al său, anume Rugea, un cal. Iar apoi, ⟨a venit⟩[1] Gherghina pîrcălab de a dat toate aceste ocine sfintei mănăstiri numite Argeş.

Iar apoi, iarăşi s-au ridicat călugării mai sus zişi, de au cumpărat de la răposatul Basarab voievod pe 5 000 şi 600 aspri şi un cal. Iar apoi, ⟨Basarab⟩[1] voievod a dat acea ocină sfintei mănăstiri mai sus zise. Iar după aceea, au avut călugării pîră înaintea domniei mele cu Căzan, căci aşa pîra Căzan, ca să ia jumătate din ocina de la Tătari. Iar domnia mea pentru acesta am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

dat domnia mea călugărilor 12 boieri, de au cercetat locul şi nu au dat ca să aibă Căzan jumătate din ocină, ci au dat a patra parte din ocină. Şi hotarnic, Barbul vornic ...[1] anume: din Bomborăşti, Dan şi din Vităneşti, Buda şi din Gabrov, Mihăilă şi din Racoviţa, Neniul şi Dragne, din Vîlceni, Cînda; din Curteni, Bilan, din Singureni, Oană, din Mirceşti, Neacşul, din Dărăşti, Toader şi din Răzmireşti, Coman şi din Poenari, Stoia.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Drăghici vornic şi jupan Tudor logofăt şi jupan Ventilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Scris în luna decembrie 10 zile, în anul 7044 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 419 (Ep. Argeş, XXXIII/2).
Orig., hîrtie (21,5 × 31,5) pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1911; altă trad. ibidem, ms. 708, f. 319 (sub 1525 dec. 4).
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 195—196. Facs. *Ibidem*, 472.

215

1535 (7044) decembrie 11, Bucureşti.

Radu Paisie voievod întăreşte m-rii Sf. Arhangheli satele Vlădeşti, Buneşti şi Urlueşti, vii în Copăceni şi ţigani, dăruiţi ei de mai mulţi boieri.

† Милостию божию, Їѡ Радꙋл воєвода и господинь въсои зємлє Ѹгровлахїискоє, синъ великаго и добраго Радꙋла воєводє. Дават господство ми сїє повѣлєнїє господства ми свѣтомꙋ, божєствномꙋ монастирꙋ ѡт Архангєлъ, идєжє єст храм свѣтїих и бєсплѣтних архаггєла Михаил и Гавриил, ꙗкожє да мꙋ єст бранищѣ, варє єлика єст ѡколо свѣтомꙋ монастирꙋ и сєла, на имє Влъдєщїи, али дєл Житиꙗнѡв и братиам ємꙋ, въсах и варє єлика сє хтєт избрати дєл Ма<нєв и>[1] братиꙗм ємꙋ, въса и ѡт во<да>[1] и ѡт сꙋх, над въсє хотаръ.

Понєжє сїꙗ вишє рєчєни били сꙋт правє и старє ѡчинє жꙋпанꙋ Ѡпрєв пръкълаб и жꙋпан Радꙋлѡв дворник и покꙋпєнє <ѡт>[1] Житиꙗн и ѡт Манѣ. А потом, Ѡпрѣ пръкалаб и Радꙋл дв<ор>[1]ник, ѡни дадошє сїє вишє рєчєнни ѡчиннє свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Архаггєлє, ꙗкожє им сꙋт помѣнꙋ въ вѣки.

И паки да єст свѣтомꙋ монастирꙋ виноградꙋ ѡт Копъчєл и съ въсои мѣсто, понєжє паки прилѡжи свѣтомꙋ монастир Ѡпрѣ пръкълаб и Радꙋл дворник нихнє радї дꙋшє.

И паки да єст свѣтомꙋ монастирꙋ сєла, на имє Бꙋнєщїи и Ѹрлꙋєщи въси и съ въсом хотарє.

---

[1] Loc rupt.

И челѣдї аццигани, на име Пꙋнгина и съ децами си и по великаго сина Жаева и съ децами и Боꙗ кълдърарꙋл и съ децами.

Понеже сїꙗ ви<ше речене села и>[1] челѣдї аццианин биле сꙋт праве и старе ѡчине, дѣдине Єтанꙋ пръкълабꙋ и синовем емꙋ, Бадѣ и Кирка. И докле жив Єтан пръкълаб и синови емꙋ Бадѣ и Кирка, да ли сꙋт ѡбѣщенїе къ господꙋ, ꙗкоже да се даст сїе више речене села и аццигани свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Ꙗрхааггела. Ꙗ съмрътъ приспѣше их. Ꙗ по своиѡм съмрътъ, а жꙋпан Бланкꙋл пръкълаб и жꙋпаница емꙋ, Нѣкша и жꙋпан Єтонка армаш, ѡни сведетелствоваше пред господство ми зарадї сїе више речени комате, села и аццианин, како сꙋт биле дане ѡт Єтан пръкълаб и ѡт синови емꙋ, Бадѣ и Кирка, свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Ꙗрхааггела, ꙗкоже да ест родїтелїем им и ним и синовом им вѣчное въспоминанїе.

Ꙗли Бꙋꙗ съ децами си било ест ѡт прѣжде ѡткꙋпно Ѡпрев пръкълаб, а синови си Ѡпрев пръкълаб, на име Пѣкша и съ анепсїꙗми си и синови Ꙗлбꙋлѡв и синови Радѵлѡв дворник, Єтонка армаш и Мꙋжа, ѡни га дадоше паки свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже да ест въ пищꙋ и въ поклѣпленїе, а намѣже и родїтелем им вѣчное въ помѣнꙋ. Сїꙗ дадоше и приложише свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт пред господство ми.

Єнце, дадѡх и господство ми, ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчине и въ ѡхабе и ѡт никогоже непотъкновено, по реч господства ми.

Єеже сведетелие поставлех господство ми: жꙋпан Дрꙋгич бивше вел дворник и жꙋпан Ѳеѡдѡр бивше вел лѡгѡфет и жꙋпан Шербан велики бан Желске и жꙋпан Вентилъ велики дворник и жꙋпан Бланкꙋл велики лѡгѡфет и Єтрое спатар и Ѹдрище вистиꙗр и Радѵл пехарникꙋ и Єтанко комис и Драгꙋл столник и Бадѣ велики постѣлник. Исправник, Татꙋл лѡгѡфет.

И аз, Єтан дїꙗкъ, еже исписах въ настолни градѵ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемврїе $\widetilde{\text{дї}}$ дьнь, в лѣт $\times\overline{\text{змд}}$.

† Іѡ Радѵл воевода, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri de la Arhanghel, unde este hramul sfinţilor şi celor fără de trup arhangheli Mihail şi Gavril, ca să-i fie braniştea, oricît este în jurul sfintei mănăstiri şi satele, anume Vlădeştii, însă partea lui Jitian şi a fraţilor lui, toată şi oricît se va alege partea lui Manea şi a fraţilor lui, toată şi din apă şi din uscat, peste tot hotarul.

Pentru că acestea mai sus zise au fost drepte şi vechi ocine ale jupanului Oprea pîrcălab şi ale jupanului Radul vornic şi cumpărate de la Jitian şi de la Manea. Iar apoi, Oprea pîrcălab şi Radul vornic, ei au dat aceste mai sus zise ocine sfintei mănăstiri de la Arhanghel, ca să le fie pomană în veci.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri via de la Copăcel şi cu tot locul, pentru că iar au dăruit sfintei mănăstiri Oprea pîrcălab şi Radul vornic pentru sufletele lor.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri satele, anume Buneşti şi Urluieştii toate şi cu toate hotarele.

---

[1] Loc rupt şi şters.

Şi sălaşele de ţigani, anume: Punghina şi cu copiii săi şi pe fiul cel mare al lui Jae şi cu copiii şi Boia căldărarul şi cu copiii.

Pentru că aceste mai sus ⟨zise sate şi⟩[1] sălaşe de ţigani au fost drepte şi vechi ocine, dedine ale lui Stan pîrcălab şi ale fiilor lui, Badea şi Chirca. Şi pînă cînd au fost vii Stan pîrcălab şi fiii lui, Badea şi Chirca, au făcut făgăduială către Dumnezeu, ca să dea aceste mai sus zise sate şi ţigani sfintei mănăstiri de la Arhanghel. Iar moartea i-a ajuns pe ei. Iar după moartea lor, jupan Vlaicul pîrcălab şi jupaniţa lui, Neacşa şi jupan Stoica armaş, ei au mărturisit înaintea domniei mele pentru aceste mai sus zise averi, sate şi ţigani, că au fost date de Stan pîrcălab şi de fiii lui, Badea şi Chirca, sfintei mănăstiri de la Arhanghel, ca să fie părinţilor lor şi lor şi fiilor lor veşnică pomenire.

Însă Buia cu copiii săi au fost de cumpărătură încă dinainte împreună ai lui Oprea pîrcălab, iar copiii lui Oprea pîrcălab, anume Neacşa şi cu nepoţii săi şi fiii lui Albul şi fiii lui Radul vornic, Stoica armaş şi Muja, ei i-au dat iarăşi sfintei mănăstiri, ca să fie de hrană şi de întărire, iar lor şi părinţilor lor de veşnică pomenire. Acestea le-au dat şi le-au dăruit sfintei mănăstiri înaintea domniei mele.

Astfel am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Stan diac, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti luna decembrie 11 zile, în anul 7044 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 420 (Zlătari, XII/1).
Orig. perg. (37 × 33), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1745; altă trad. ibidem, ms. 725, f. 276 v—277.
EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B.*, 196—197.

---

[1] Loc rupt şi şters.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A

⟨1532⟩ mai 22, Bucureşti.

Vlad Înecatul voievod întăreşte lui Bolea şi lui Ion ocina Plăcicoiul.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Владꙋл воивода и господинь въсои зємлє Ѹггровлахискою, синъ вєликаго и прѣдобраго Влад воивод. Дават господство мч сїю повєлѣнїє господство ми Болєив и Їѡнов и и Їѡн и със синови имȣ єлицєжи Богъ прѣпȣститъ, ꙗкожє да мȣ єст ѡчино Плъчкоюл въс, със въсхотаромȣ ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вода и съ виноградꙋ и със въсах силѣщѣ сєлов и съ доходок ѡт посвȣдї, ѡт по въсах хотарови. И бѣлєѕи хотарови да сє знаєт: ѡт Кръст дрȣзи сєлови ѡт хотар дажє до Грȣю, ѡт тȣждо дори хотаромȣ Ѹрлъторилѡв и Зърна, ѡт тȣжди дажє до хотаромȣ Ходобѣнимȣлѡв, ѡт тȣждо дажє до хотаромȣ Мирларилѡв и дажє до водинница за вътрѣно, ѡт тȣждо идѣт дажє до хотарѡмȣ Ѧлдѣнимȣ. Занѣжє ю єст своимȣ стара и правда дѣдїнно ѡт дѣдїно ѡт прѣз дѣдїнно стъжала ѡт прочїю стари господари дрѣвнѣшє.

Тѣм радї и господство ми поновил ȣтвръдї сїю ѡчинȣ и дѣдїнно със сїю <к>нєг господство ми. Єєго радї дадох и господство ми да мȣ єст ѡчинно ѡхабь и синови имȣ и внoком<и прѣвн>очитомȣ и ѡт нє когожди нєпотъкновѣни и поризмо господство ми.

Єєжє свѣдєтєлю поставлѣнимȣ господство ми: жȣпан Дръгич вєлики дворник и жȣпаи Єтанко вєлики лѡгѡфєть и жȣпан Хамза бан и жȣпан Радꙋл вєлики вистїꙗрȣл и Дръгич спатар и Єтан столник и Єтанко комис и Радꙋл Пашадїѫ постєлник. И исправник, Гюра лѡгѡфєт.

Пис азь, Цалапи граматик, въ столни град Бȣкȣреџи, мѣсєца маю к҃в дьни ѡт Ѧдам въ лѣт ҂ѕ҃цчз.

† Їѡ Владꙋл вѡєвѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vladul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bolea şi lui Ion şi altui Ion şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină Plăcicoiul tot, cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vie şi cu toată siliştea satului şi cu venitul de pretutindeni, de peste tot hotarul.

Şi semnele hotarului să se ştie: din crucea celorlalte sate, din hotar pînă la grui, de acolo pînă la hotarul Urlătorilor la Zîrna, de acolo pînă la hotarul Hodobenilor, de acolo pînă la hotarul Mirlarilor şi pînă la moara de vînt, de acolo merge pînă la hotarul Aldenilor. Pentru că este a lor veche şi dreaptă dedină de la moşi, de la strămoşi, dobîndită de la alţi vechi domni, de demult.

Pentru aceea şi domnia mea am înnoit şi am întărit această ocină şi dedină cu această carte a domniei mele. Pentru acesta, am dat şi domnia mea să le fie ocină, ohabă şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic şi jupan Staico mare logofăt şi jupan Hamza ban şi jupan Radul mare vistier şi Drăghici spătar şi Stan stolnic şi Staico comis şi Radul Paşadia postelnic. Şi ispravnic, Ghiura logofăt.

Am scris eu, Ţalapi gramatic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 22 zile, de la Adam în anul 6997[1] ‹1489›.

† Io Vladul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 352 (Tismana)
Orig. (?), hîrtie (29,5 × 26), pecete timbrată.
Copie slavă şi trad. la Bibl. Acad., XXXLV/9.
Îndoielnic, după dată şi sfatul domnesc.
EDIŢII. Slav. şi trad. *Panaitescu*, 376 (sub 1489).
Trad. *D.I.R.,B.*, 412—413 sub ‹1531—1532›.

B

‹1534› mai 23, Bucureşti.

Vlad Vintilă voievod întăreşte lui Stan Sturza şi altora ocină în Studina de Jos.

† Милостїю божїю, Їѡ Влад воивода и господинъ въсои землє Ѹгро[ро]влахїиско, синъ великаго и прѣдобраго Радѹлє воєводї. Дават господство ми сї повелѣнїє господства ми Стан Стѹрзє със братиамъ єго, със синовим, єлици им Богъ даст и Стоика и със них синови, єлици им Вогъ даст и Грозавє със братиамъ єго, със синови, єлици им Богъ даст и Блъндєскѹл със братиамъ єго, със синовим, єлици им Богъ даст и Бърбѹл и със братиамь єго, със синовим,

---

[1] Data scrisă pe loc răzuit.

єлици им Богъ даст, ꙗкожє да им єст ѡчинȣ ѡт Дол Стȣдина, ȣ Стȣрзъщи, понєжє имъ єст стара и права ѡчинȣ и дєдинȣ.

Сєго ради, им дадох и господство ми сїє вишє рєчєни людє, ꙗкожъ да им єст въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ имъ и синовєм имъ и внȣкомъ и прѣвнȣчєтомъ и нє ѡт когождо нєпотъкновєно, по рєч господства ми.

Сєжє и свѣдѣтєлиє постазлѣєт господство ми: жȣпанȣ Драгич бившє вєликомȣ дворникȣ и жȣпанȣ Ѳєѡдѡр бившє вєликомȣ лѡгофєтъ и жȣпанȣ Шєрбан вєликомȣ дворникъ и Блъсан вєликȣмȣ логѡфєт и жȣпан Барбȣл вєлики бан Кралєвски и Драгомир спатарȣл и Тома банȣл и Радꙋлє вистиꙗр и Драгич спатарȣл и Стаико вистиꙗр и Бинтила столникȣл и Стаико комис и Радꙋлє Пашадиꙗ пахарникъ и Барбȣл Дѣтковникю вєлики постєлник.

И азє и исписах, Бадѣ писєцȣ, ȣ град Бȣкȣрєщи, мѣсєца маи кг҃ дьни, въ лѣт ҂з҃лв.

† Їѡ Блад вѡєвѡда, милостїѧ божїѧ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan Sturza cu fratele său şi cu fiii, cîţi îi va da Dumnezeu şi lui Stoica cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu şi lui Grozav cu fratele său şi fiii, cîţi îi va da Dumnezeu şi lui Blîndescul cu fratele său şi cu fiii, cîţi îi va da Dumnezeu şi lui Barbul cu fratele său şi cu fiii, cîţi îi va da Dumnezeu, să le fie ocina din Studina de Jos, de la Sturzeşti, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

De aceea, le-am dat şi domnia mea acestor mai sus zişi oameni ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Theodor fost mare logofăt şi jupan Şerban mare vornic şi Vîlsan mare logofăt şi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi Dragomir spătarul şi Toma ban şi Radul vistier şi Drăghici spătarul şi Staico vistier şi Vintilă stolnic şi Staico comis şi Radul Paşadia paharnic şi Barbul Deatcovici mare postelnic.

Şi eu am scris, Badea scriitorul, în oraşul Bucureşti, luna mai 23 zile, în anul 7032 ⟨1524⟩.

† Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I. nr. 383 (Bistriţa, XXIV/4).
Orig., perg. (29 × 41,5), pecete timbrată, căzută.
Îndoielnic. Scrisul este altul decît cel adevărat al lui Badea, mai recent; formule neobişnuite. Data nu corespunde cu domnia.
Vezi şi I. R. Mircea, *Catalog*, sub. nr. 408.
EDIŢII. *Trad. D.I.R.,B.*, XVI, vol. I, 201 sub 1524.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

EDIŢII ANTERIOARE	EDIŢIA NOASTRĂ
1489 mai 22 (*Panaitescu*, 376)	v. 〈1532〉 mai 22, doc. A.
1500 mai 30 (*D.I.R.,B.*, 269)	v. 〈1528〉 mai 30, doc. 53.
1524 mai 23 (*D.I.R.,B.*, XVI, vol. 1, 201)	v. 〈1534〉 mai 23, doc. B.
1526 ianuarie 8 (Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 87—88)	Eliminat, fiind din 〈1536〉, ianuarie 8.
〈1526 iulie-decembrie〉 (*D.I.R., B.*, 19—20)	v. 〈1526—1528 aprilie 4〉 doc. 1.
〈1530 iunie—1532 septembrie〉 (*D.I.R.,B.*, 78—79)	v. 〈1530 octombrie —1531 iulie〉, doc. 100.
〈1530 iunie—1532 septembrie〉 (*D.I.R.,B.*, 79—80)	v. 〈1530 septembrie 1—1531 august 31〉, doc. 99.
1530 〈iunie-august〉 20 (*D.I.R.,B.*, 81)	v. 1530 〈august〉 20, doc. 98.
1531 septembrie 1 (*Venelin*, 151—152)	v. 〈1532〉 septembrie 1, doc. 134.
〈1531—1532〉 mai 22 (*D.I.R.,B.*, 412—413)	v. 〈1532〉 mai 22, doc. A.
〈1532—1535〉 decembrie 18 (Ştefulescu, *Tismana*, 223—226)	v. 1534 decembrie 18, doc. 186.
1534 martie 10 (Ghibănescu, *Codrescu*, 1—3)	v. 1534 mai 10, doc. 179.
1534 septembrie 1 (Ionaşcu, *Biserici*, 211—212)	v. 1535 septembrie 1, doc. 208.
1534 septembrie 7 (Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 49—50)	v. 1534 septembrie 6, doc. 182.
〈1534 noiembrie—1535 mai〉 (*D.I.R.,B.*, 164—165)	v. 〈1534 septembrie—1535 iunie〉, doc. 181.
1535 iunie 13 (St. Nicolaescu, *Doc. Vlad Vintilă*, 120—121)	v. 1535 〈iulie〉 13, doc. 203.
1535 octombrie 23 (Sacerdoţeanu, *Acte*, 222—225)	Eliminat, fiind din 1536 iunie 23.
1535 noiembrie 27 (*Miletić-Agura*, 355—356)	v. 1535 martie 27, doc. 190.

INDICE ONOMASTIC

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c. = comună
f. = fost
j. = judeţ
lg. = lîngă
log. = logofăt
menţ. = menţiune
m-re = mănăstire
or. = oraş
pah. = paharnic
post. = postelnic
spăt. = spătar
stol. = stolnic
ş.a. = şi alţii
top. = toponimic
v. = vezi
vist. = vistier

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor aşezări omeneşti.
( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor şi, prin indicaţia „menţ.“, lipsa de contemporaneitate.
⟨ ⟩ paranteza ascuţită indică intervenţiile şi identificările.
— pauza pusă la începutul rîndului arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.
(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales traduceri vechi şi copii. Cuvîntul „probabil“ — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de preciziune a localizărilor, cît şi îndoiala în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicaţiile geografice menţionate în text. Identificările s-au făcut în funcţie de împărţirea administrativă actuală, indicîndu-se, în măsura posibilităţilor, şi împărţirea pe judeţe istorice.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului; documentele îndoielnice sînt însemnate cu litere.

A

__*Acirih__ (?), sat <Cerih? probabil j. Buzău>, parte întărită jupaniţei Rada a lui Oprea sluger 169.
Adîncata, top. <probabil la Popeşti, j. Teleorman; azi j. Argeş> ogoare vîndute de Stan Ciovică lui Mihăilă 124.
Afumaţi, sat <j. Ilfov>, părţi întărite cu imunităţi lui Neagoe mare vist. 18.
Aiaz v. **Badea Aiaz.**
Alădin, ţigan 18.
Alăman, boier din Piscani vinde loc de casă 141; martor 22.
Alăman, vătaf, familie, partea lui din Stăneşti (menţ.) 211.
Albeşti, sat <j. Argeş> în hotar cu Flămînzeşti 153.
Albul v. şi **Vlaicul al lui Albul.**
Albu (Alb) din Drăghiceni, frate cu Nan, cu parte 201.
Albul, fiii săi donatori la m-rea Arhanghel, familie (menţ.) 215.
Albul, fiul lui Ion din Goleşti, familie, în pricină pentru Runcul 128.
Albul, frate cu Goran spăt., familie, întărit peste parte cu moară în Iaroslăveşti 40.
Albu, jupan, tatăl lui Stan ş.a., familie, stăpîn în Lăngeşti, Răugeni şi Găureni cu mori 134.
Albul, slugă domnească, frate cu Manciul şi Stan, stăpîn în Blăjeşti, Codreşti şi Glavacioc 35.
Albul, slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126.
Albul, slugă domnească, nepotul lui Breţco, întărit peste parte în Breţculeşti 148.
Albul, vistier ţine zălog sate ale lui Neagoe mare vist. (menţ.) 18.
Albul Rogoz (Albul), vornic, fiul lui Nanul, dăruieşte parte în Futeşti m-rii Argeş 49.
Aldea cumpără părţi în Drăghiceni 201.
Aldeni, sat <j. Buzău> în hotar cu Pleşcoi A.
Aleuş v. **Stoian Aleuş.**
Alexandru, jupan, fiul lui Harvat mare log., stăpîn în Studina 14.
Almaşul v. **Amlaşul şi Făgăraşul.**
Almăjelu v. **Hălmăjel,** sat.
Aluniş, sat <j. Olt> 85.
Amlaşul şi Făgăraşul, în titulatura domnului 17, 18, 80, 96, 110, 141, 145, 158, 159, 169, 175, 181, 195.
Amza v. **Hamza.**
Anca, doamnă, mama lui Vlad <Înecatul> şi fiica Radei, dăruieşte vie şi ţigani episcopiei Rîmnicului (menţ.) 194; în pomelnicul m-rii Sf. Ecaterina de la Sinai 102.
Anca, mama Vişei, înzestrează pe fiica sa cu ogoare în Broştenii de la Crivină, în Frasinul de la Poduri şi Vrabeţi (menţ) 36.
Anca, ţigancă 211.
Andone, egumen al m-rii Codmeana (1529) 80.
Aninii de Jos pe Slăpniţa, sat <probabil Valea Anilor, j. Mehedinţi> întărit lui Barbu mare post. şi nepotului său Detco post. 161.
Aninoasa, sat <j. Dîmboviţa; azi în or. Tîrgovişte> întărit lui Neagoe mare vist. ş.a. 18; ∼ Mitropoliei din Tîrgovişte dania lui Neagoe Basarab 89, 177.
Arbănaş v. **Athos.**
Arfa, partea lui în Piscani 141.
Argeş (Argeşul, Argheş, Arghiş, Argişul, Adormirea), m-re <în or. Curtea de Argeş>;
  loc de metoh 31, 154;
  sate, vecini, păduri, branişti, bălţi, ţigani 16, 18, 29, 30, 49, 51, 52, 55, 64, 66, 126, 130, 146, 147, 153, 163, 195, 214;
  mori 31, 51, 52, 55, 83, 154, 173, 195;
  vămi 51, 52, 55;
  egumeni 31, 49, 51, 52, 55, 66, 147, 153, 154, 195;
  act domnesc scris la ∼ 59.
Argeş (Arghiş, Curtea de Argeş), oraş, tîrg 32,83; drumul tîrgului 155;
  orăşenii obligaţi să plătească vamă m-rii Tismana la vadul Diiului 168; vornic de ∼ 60;
  acte domneşti scrise în ∼ 171, 172, 179; act particular scris în ∼ 173.

⟨**Argeş**⟩, rîu; drept de pescuit rezervat m-rii Argeş 153.
Argeşel ((Argeşul ⟨sic⟩, Arghişel), pîrîu, sate pe ~ 11, 114, 156.
Arghel, „clisiarh", ispravnic 125.
Arghiş, Argişul v. **Argeş.**
Arhanghel (M-rea Sf. Arhangheli Mihail şi Gavril), m-re ⟨j. Vîlcea; azi în or. R. Vîlcea⟩, întărire pentru sate, vie şi vatra m-rii, donatori 215.
Aricea, ţigan 88.
Armeanca, ţigancă 211.
Arsu, tatăl lui Stanciul (menţ.) 11.
Athanasie, egumen al m-rii Bolintin (1532) 122.
Athos (Sfînta Gora Athona, Sfîntul Munte al Athosului), munte ⟨Grecia⟩, mănăstiri:
Castamonit, danie de bani 113;
Cotlomus (Cotlomuz, Preobrajenia), ctitorie a Ţării Româneşti, sate 114, 156, 199;
Dohiiar (Sf. Mihail) întărire de obroc 145;
Filandar (Vovidenia) ⟨Hilandar⟩, danie de bani 178;
Marea Larvă (Sf. Atanasie), danie de bani 143;
Turnul lui Arbănaş (Sf. Gheorghe şi Sf. Nicolae), danie de bani 57;
Vatopedi (Blagoveştenia), danie de bani, stareţ 164.
Xiropotam, danie de bani 159.

B

Baba, sat ⟨probabil Babele, j. Vlaşca; azi Neajlovul, j. Ilfov⟩ 11.
***Babinţi,** silişte ⟨lg. Corlăţel, j. Mehedinţi⟩, întărită lui Barbul mare post. şi Detco post. 161.
Baca din Pleşov, hotarnic la Comanca ş.a. 114, 156; v. şi **Cince Peribaca.**
Bacre, ţigan 32.
Badea, Badiul, Badul:
Badea v. şi **Drumul lui Badea.**
Badea din Costeşti, tatăl lui Stanciul, Dragomir ş.a. (menţ.) 205.
Badea din Făgeţel, vinde parte în Plopul 65, 85.
Badea (Bade) din Luciani, boier hotarnic la Hîrteşti 114, 156.
— **Badiul,** fiul lui Berilă, cumpără parte în Costeşti 205.
Badea, fiul lui Stan pîrcălab, donator la m-rea Arhanghel (menţ.) 215.
— **Badul,** frate cu Oprea, Stan ş.a., întărit în Nenciuleşti 39.
Badea, frate cu Vlaicul clucer (mare log.) şi Mihnea stolnic, stăpîn în Găvăneşti, Piscani ş.a. 141, 157, 184.
— **Badiul** întărit peste ogoare în Tămăşeşti 35.
Badea, pîrcălab, dă bani cu împrumut şi ţine zălog parte în Berivoeşti 28.
Badea, postelnic mare] în sfatul domnesc (1526—1527, 1529 ... 1532) 1, 2, 9, 11—15, 17—21, 23—25, 27, 28, 30, 31, 34—41, 78, 81, 82, 91, 109, 133; ⟨eroare⟩: Bolea 109.
Badea postelnic mare în sfatul domnesc (1528 oct. 28; 1534 — 1535) v. **Badea Aiaz.**
Badea, scriitor de acte domneşti (1534) 180, B.
Badea, stăpîn în Cornu şi Doiceşti, ⟨unchiul⟩ lui Oprea sluger din Sălătruc 169.
Badea stolnic mare v. **Badea Aiaz.**
Badea (Bădea, Bădia), ţigani 4, 5, 25, 32, 110, 194.
Badea (Badia) ⟨diferiţi⟩ vînd: ogor în Blăjeşti 35; ~ parte în Futeşti 49; ~ parte din Novăceasca 64; ~ parte în Plopul v. **Badea** din Făgeţel.
Badea vornic ⟨din Cojeşti⟩ ţine zălog sate (menţ.) 18.
Badea Aiaz (Bade, Iaz); în sfatul domnesc: mare stolnic (1529) 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87; mare postelnic (1528?, 1534—1535) 64, 181—211, 213, 215; ispravnic în act domnesc 184; jurător 149.
Badea Bulgarul (Badea), partea lui în Piscani 141.
Badea Cotescu (Cotescul, Bate Cotescu), vornic stăpîn în Drăgăneşti şi Berivoeşti 28, 141; boier, hotarnic la Hîrteşti 114, 156.
Badea Zambac, logofăt, ispravnic în act domnesc 35.
Badea Zvîşteală (Zvîşteală), partea lui în Piscani 141.
Badica v. **Bădica.**
Badidea, top. la Dăneşti ⟨Dăneasa, j. Olt⟩ 156.
Badina, ţigan 211.

Badiul, Badul v. **Badea.**
Bahna, sat <j. Mehedinţi; azi în or. T. Severin> întărit m-rii Tismana 186.
Baia, ţigan 211.
Baico „părintele" lui Vlaicul clucer, Mihnea stol. ş.a. 141 <probabil eroare> v. şi **Pătru** post.
Baicu, în descriere de hotar la Gherghiţa 175.
Baiul v. **Drumul Baiului.**
Balacicul <Bălaciul?> de la Pestrea, top. la Gherghiţa <j. Ilfov; azi j. Prahova> 175.
Balaciţa, silişte <Bălăciţa, j. Mehedinţi> dăruită de domn lui Vlaicu mare log. şi Detco post. 202.
Balaur, Bălaur:
— **Bălaur,** gramatic scrie cartea marelui ban (1529) 88.
Balaur (Bălaur), logofăt;
mare logofăt în sfatul domnesc (1528) 49—52, 55, 56, 58; ispravnic în acte domneşti 1—3, 6, 7, 11, 24, 30, 41, 48, 51, 54.
—**Bălaur** vinde parte în Lihăceni 201.
Baldovin, pîrcălab, părintele lui Ivaşco pah., stăpîn în Vierăş şi Duşeşti; înfrăţit în Goleşti ş.a. (menţ.) 61.
Balea din Hinţeşti, fraţii săi în pricină pentru Sibiceu (menţ.) 185.
Balea din Tătari închină parte de ocină pentru că a furat un cal 214.
Balea, fiul lui Dracea, familie, întărit peste parte în Băjeşti 56.
Balea întărit în Hurezi 63.
Balea, ţigan 18.
Balea vinde funia sa din Străhaeţ 58.
Balica (Balică), jupan, hotarnic la Cireaşov şi Călugăreni 114, 156.
Balotă, birciu, martor în diata călugăriţei Magdalina <Maria din Goleşti> 32.
Balotă, boier din Piatră, hotarnic la Suhaia 156.
Balotă cumpără parte în Lihăceni 201.
Balta Albă, baltă la Bistreţ <j. Dolj>, vama din peşte întărită m-rii Tismana 7, 74, 136.
Balta Doamnei (Bălţile Doamnei), baltă <probabil balta Greaca, j. Ilfov>, partea domnească întărită m-rilor Glavacioc, Bolintin, Nucet, Strîmbul şi Muşăteşti 8, 144.
Balta lui Ponghină, baltă <probabil lg. Valea Anilor, j. Mehedinţi> în hotar cu Aninii de Jos 161.
Balta Pîrtei, baltă <la Lipia, j. Ilfov> întărită lui Stanciul gramatic 41.
Bana, ţigancă 18.
Bancea, în pricină pentru Studina 14.
Bancea (Bance), ţigani 18, 110.
Banciuleasa, fiii săi vînd în Duşeşti (menţ.) 61.
Banea întărit în Bălărie; vinde ogoare în Dibăceşti 77.
Bangala, ţigan 18.
Baniţa Udoba v. **Udoba.**
Bao, ţigan 18.
Barbul ban v. **Barbul Craiovescu,** bani.
Barbul cumpără parte în Lacure 183.
Barbul fiul lui Preda mare ban v. **Barbul Craiovescul.**
Barbul, fiul lui Ţigulea pîrcălab, familie, stăpîn în Pîrscov, Muşcel, Lacure ş.a. 183.
Barbul întărit peste parte în Studina de Jos B.
Barbul jupan v. **Barbul Craiovescu,** ban mare, fiul lui Neagoe Strehăianul.
Barbul pîrcălab, ~ postelnic mare v. **Barbul Deatcovici.**
Barbul, slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126; în pricină pentru Valea Oraşului 23.
Barbul, ţigan 194.
Barbul vinde ogor în Blăjeşti 35.
Barbul, vornic <din Pietroşani>, hotarnic la Tătari 214.
Barbul al lui Detco v. **Barbul Deatcovici.**
Barbul Bădeanul, mare logofăt, ispravnic în act domnesc (1685) 175.
Barbul Craiovescu (Barbul), ban <mare> al Craiovei, <fiul lui Neagoe Strehăianul> (menţ.) 15, 155; familie 123; stăpîn, donator la m-rea Bistriţa 18,95,107.
Barbul <Craiovescu>, ban mare al Craiovei (1529 menţ ... 1532), frate cu Drăghici post. 97, 141; donator la m-rile Bistriţa şi Cozia 88,97; viclean, pierde satele Bărbăteşti şi Brăneşti 141.
Barbul Craiovescul (Barbul), ban mare al Craiovei (1534—1535), fiul lui Preda mare ban 176; în sfatul domnesc 175, 176, 179—181, 184, 186—199, 202—206, B;
<eroare:> Pîrvul 180.
Barbul Deatcovici (Barbul, ~ al lui Detco, ~ Deatcovichiu, ~ Detco, ~ Detcovichiu), mare postelnic, stăpîn în Aninii de Jos ş.a., familie 161; dăruieşte mori m-rii Argeş 173;
pîrcălab: hotarnic, cercetează pricină 43,59;
în sfatul domnesc: fără dregătorie (1533) 157; mare postelnic (1533—1534) 158, 160, 162, 165—167, 169—172, 174—176, 179, 180, B; ispravnic în acte domneşti 5, 75, 91;
martor în diata lui Pîrvul ban, vistier (1529) 69.

Basarab voievod v. **Matei Basarab.**

Bsarab (Băsăr ab); ‹Neagoe Basarab›, domn al Țării Românești ‹1512—1521› 8, 11, 42, 43, 44, 77, 81, 91, 95, 120, 126, 132, 165: soțul doamnei Despina 55; ctitor și donator: la m-rea Argeș 16, 30, 147, 173, 214; la mitropolia din Tîrgoviște 89, 146, 177; la m-rea Govora 65, 85; la episcopia Rîmnicului 194; unui boier 183;
scoate balta Mamina de la turci 172; cărți menționate de la ∼ 2, 14, 19, 82, 134, 156, 189.

Basarab cel Bătrîn ‹Laiotă›, domn al Țării Românești ‹1473—1477›, carte de la ∼ 176.

Basarab cel Tînăr, Țăpăluș, domn al Țării Românești ‹1477—1482›, carte de la ∼ 19.

Basea întărit peste părți în Izvoară ș.a. 158.

Basea, țigan 88.

Bata, țigani 18, 141.

Batiești v. **Bătiești,** sat.

—***Batiu,** sat ‹Colțu, j. Teleorman; azi j. Argeș› 149.

Băbeni, sat ‹j. Vîlcea› întărit cu imunități m-rii Bistrița 72, 93, 107.

Băcălești, sat ‹j. Teleorman› 114, 156.

Bădea v. **Badea.**

Bădeanul v. **Barbul Bădeanul.**

Bădeni, sat ‹j. Săcuiani; azi j. Buzău›, partea Zorească întărită lui Mihnea post. 213.

Bădia v. **Badea.**

Bădica, Badica:

—**Badica,** ‹probabil Radul Bădica domn al Țării Românești 1523› dator la turci 211.

Bădica, țigan 18.

Bădie, top. la Cotenița ‹j. Olt› 158.

Bădilă, frate cu Vlad și Cîrstian, vinde parte în Studina 14.

Bădilă, țigan 32.

Bădilă vinde parte cu vie în dealul Sășenilor 183.

Bădișor, țigan 32.

Băjan vinde livadă cu pomi m-rii Argeș 64.

***Băjești,** sat ‹lg. Măriuța, j. Ilfov› 125.

Băjești, sat ‹j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș›, părțile lui Stanciul și ogoarele lui Nan întărite lui Șerb ș.a. 56.

Bălan, frate cu Roman, cu parte în Podeni (menț.) 67.

Bălaur v. **Balaur.**

Bălăcița v. **Balacița,** siliște.

Bălărie, sat ‹j. Vlașca; azi Valea Plopilor, j. Ilfov›, parte întărită lui Dobrotă ș.a. 77.

***Bălgătaci,** sat ‹Tărtășești, j. Ilfov› act domnesc scris în ∼ 20.

***Bălteni,** sat ‹lg. Broșteni, j. Argeș› dat zestre de călugărița Magdalina nepoatei sale Maria 32.

Bălteni, sat ‹j. Ilfov›, Vlad voievod cel Bătrîn mort la ∼ 176.

Bălțatul v. **Stoica Bălțatul.**

Bălțile Doamnei v. **Balta Doamnei.**

Băneștii de la Ruia, sat ‹j. Vlașca; azi j. Dîmbovița› parte dăruită de Neagoe Basarab Mitropoliei din Tîrgoviște; schimbat cu Radul al lui Mandea 146.

Bărbătești, sate: parte pierdută de Barbul ban și fratele său pentru viclenie, dăruită de domn lui Vlaicul clucer ș.a. 141; partea lui Șerb întărită fiicelor sale 205.

Bărbulea întărit peste parte în Studina 180.

Bărcan din Berivoești, stăpîn în Drăgănești ș.a. (menț.) 28, 141.

Bărcănești, sat ‹probabil j. Ilfov› părți întărite cu imunități lui Neagoe mare vist. ș.a. 18.

Băsărab v. **Basarab.**

Băsești, sat ‹j. Teleorman; azi Călmățuiu› în hotar cu Comanca 114, 156; v. și **Măgura Băseștilor.**

Bătești, sat ‹j. Prahova; c. Brazi, or. Ploiești› 33.

Bătiești (Batiești), sat ‹j. Mușcel și Pădureț; azi c. Vîlturești, j. Argeș› în hotar cu Hîrtiești 114, 156.

Beceani, sat ‹Beceni, j. Buzău›, părți întărite lui Vintilă portar ‹Vlad Vintilă› și Sorei 1.

Bedinu Corzii v. **Obedin,** sat.

Bejan, țigan 32.

Belcio, țigan 141.

Belea, țigani 106, 110.

Beleț pierde parte în Pîrscoveni pentru o dușegubină 197.

Beleți, sat ‹j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș› 32.

Benea, țigan 194.

Bercea, în pricină, împreună cu Vlad banul, pentru Aninoasa 89.

Bercea, țigan 18.

***Berești,** sat ‹probabil lg. Nicolae Titulescu, j. Olt› 156.

Berești, sat ‹j. Vîlcea› în pricină de hotar cu Milostea 165.

Berevoești v. **Berivoești,** sat.

Berilă, tatăl lui Badiul cu parte în Costești (menț.) 205.

***Berilești** pe Ialomița, sat ‹lg. Bucu, j. Ialomița›, mori întărite m-rii Argeș 195.

Berindeiu (Berindeni), sat ‹j. Olt› 114, 156.

Berivoe, megiaș din Ghermănești, în pricină cu m-rea Snagov 176.

Berivoescul, munte <j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte întărită lui Vlaicul clucer, Mihnea stolnic ș.a. 141.
Berivoești, sat <Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte întărită lui Vlaicu clucer, Mihnea stolnic ș.a. 28, 141.
Bezgomen, țigan 210.
Bica, țigan 141.
Bilan din Curteni, jurător 214.
***Birciești,** sat <probabil j. Romanați; azi j. Olt>, partea lui Cernat întărită m-rii Govora 171.
Biserica Curvelor, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 163.
Bistrețul (Mistrețu, Bistrița?), baltă <j. Dolj> 162; vama din pește întărită m-rii Tismana 7, 74, 136, 186.
Bistrețul (Bistreț), siliște <j. Dolj>; drept de slobozie acordat m-rii Tismana 116, 151.
Bistrița (Adormirea), m-re <j. Vîlcea>; sate, stupărie, munți, imunități, țigani 15, 18, 47, 70—73, 88, 93, 95, 103, 107, 108, 137, 139, 155, 165, 174, 188; mori 149; vamă 71; cășăritul din j. Vîlcea 72, 93; egumeni 73, 174; prădată de unguri 149.
Bistrița, sat <j. Mehedinți> întărit m-rii Tismana 186.
Bîra vînd: ogor în Blăjești 35; ~ părți în Liești și Pleșile Hotăranilor 193.
Bîrcă, tatăl Stănaei și al Malei, partea lui în Micești de Sus (menț.) 56.
Bîrlan cu ceata lui, în pricină pentru Nenciulești 39.
***Bîrluiu,** sat <Bărăști c. Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt>, parte dată în schimb de Pîrvul ban lui Șerban, pentru parte în Tîrsa 47.
Bîrseanul din Broșteni, vinde vad de moară la Cîrcimari 42.
Bîrzoténi, sat <j. Vîlcea; în or. Horezu>, părți și livezi întărite lui Vîlcul din Rămești 99.
Bîșca, rîu <Bîsca Rozilei, afluent al Buzăului>, sat pe ~ 185.
Blatnița (Blatița), top. <probabil la Măceșul de Jos, j. Dolj>, sate și bălți la ~ 7,74, 136, 182, 186.
Blădești <?>, sat, întărit m-rii Bistrița, dania lui Stroe post. 70.
Blăjești, sat <j. Vlașca; azi Blejești, j. Teleorman>, părți întărite lui Albul slugă domnească ș.a., cumpărătură de la Barbul, Cornea ș.a. 35.
Blîndescul, întărit peste parte în Studina de Jos B.
Boari v. **Buari,** sat.
Boba, țigancă 18.
Bobe, popă din Golești, martor 32.
Bobina, țigan 32.
Bodea, fiul lui Micșan, familie, întărit în Negești și Ulita 157.
Bodea închină partea fratelui său, Stoica din Cacova, episcopiei Rîmnicului 194.
***Bodinești,** sat <probabil lg. Negrași, j. Vlașca; azi j. Argeș>, parte întărită lui Voico ș.a. 205.
Bogdan v. și **Danciul al lui Bogdan.**
Bogdan, frate cu Dan spătar, familie, stăpîn în Ciurilești 196.
Bogdan, gramatic, diac mic, fiul lui Dimitru (1530 ... 1535) 102; scrie acte domnești 102, 135, 145, 195.
Bogdan închină parte în Glodeni, cu moară și vecini, lui Staico log. (menț.) 18.
Bogdan, țigani 18, 32, 210.
Bogdana, bunica lui Neagoe care vinde ogoare în Tămășești (menț.) 35.
Bogdăneștii de la Cotmeana v. **Vîlturești,** sat.
Bogdea v. **Cîmpul Bogdei.**
Boh din Ciumești, <jurător> 131.
Boia (Buia), țigani 215; căldărar 215.
Boica, jupan din Șerbănești, boier hotarnic la Cireașov ș.a. 114, 156.
Boico, fiul lui Ivan vornic, familie; stăpîn de țigani (menț.) 25.
Bojică (Bojica), frate cu Dragomir, întărit peste funii în Nenciulești 39.
Boldea (Gura lui Borde), top. la Hîrtiești <j. Mușcel, azi j. Argeș> 114, 156.
Bolea cu ceata lui, în pricină cu m-rea Argeș 66.
Bolea întărit în Plăcicoi A.
Bolea, portar, ispravnic în act domnesc 198.
Bolintin (Bolintinu, Bolintinul, Blagoveștenia), m-re <j. Ilfov>; întărire pentru vad de moară 122; ~ venituri la bălți 8, 144.
Boloșin, în pricină pentru Călinești și Neagra 79.
***Bomborăști** <?>, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Teleorman> 214.
Bora v. **Borea.**
Borcea, tatăl lui Dumitru <mare> vistier, familie, partea lui în Văcărești (menț.) 191.
Borde v. **Boldea,** top.
Bordea din Slăvitești, fiii săi în pricină pentru țigani (menț.) 25.
Bordea, țigan 110.
Borea (Bora), gramatic, diac mic, scrie acte domnești (1532 ... 1535) 132, 143, 203, 205.
Borețul, munte <Bourețul, lg. satul Nucșoara j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte întărită lui Voicul comis, Tatul post. ș.a. 12.

***Borobeică,** sat <lg. Negraşi, j. Vlaşca; azi j. Argeş>, partea lui Voico întărită lui Pătru şi Mihul, după înfrăţire 205.
***Borus,** sat <j. Ilfov; azi Independenţa, j. Prahova> în hotar cu Gherghiţa 175.
Botea v. **Stanciul al lui Botea.**
Boteni (Boténi), sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş> în hotar cu Hîrtieşti 114, 156.
Boţe, ţigan 169.
Boul, pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 85, 208.
Boul, pîrîu la Stroeşti <j. Argeş> 155.
Boul Mare, pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 65.
Bouretul v. **Boretul,** munte.
Bouşorul, pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 65.
***Boziani,** selişte <lg. Berevoeştii, j. Muşcel; azi j. Argeş>, parte întărită lui Vlaicu clucer, Mihnea stolnic ş.a. 141.
Braga v. **Neagu Braga.**
Brata din Băseşti, boier hotarnic la Comanca ş.a. 114, 156.
Brata din Urlaţi, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Bratia, rîu <j. Argeş>, selişte pe ~ 141.
Bratul cumpără în: Drăghiceni 201; ~ în Lihăceni 201.
Bratul, frate cu Dracea, familie, partea lui în Băjeşti (menţ.) 56.
Bratul, în pricină cu m-rea Govora pentru Glodul şi Hinţa 170.
Bratul, ţigan 141.
Bratul vinde moşie lg. Slănic 121.
Brădet, m-re <j. Argeş> în pricină pentru părţi în Brătienii de Sus; egumen 203.
***Brăgeşti,** sat <probabil lg. Vintilă Vodă, j. Buzău> întărit lui Vintilă portar <Vlad Vintilă voievod> şi surorii sale 1.
Brăneşti, sat, parte pierdută de Barbul ban şi fratele său pentru viclenie; dăruită de domn lui Vlaicul clucer ş.a. 141.
***Brătăşani,** sat <Şopîrliţa, j. Romanaţi; azi j. Olt>, parte şi case ale fiilor lui Buşagă confiscate pentru viclenie; dăruite lui Fîrtat pîrcălab 101.
Brătiian din Bratiani martor în diata Magdalinei din Goleşti 32.
Brătian, cu ceata sa, în pricină pentru Ciurileşti 196.
Brătiani (Brătiiani), sat <Brăduleţ, j. Argeş> 22, 32; **Brătienii de Sus,** hotare; luat de Vlad Vintilă şi dăruit m-rii Brădet; părţi întărite lui Dragomir Căul ş.a. 203.
Breţco, bunicul lui Cornea, slugă domnească ş.a.; partea lui în Breţculeşti (menţ.) 148.
***Breţculeşti,** sat <lg. Băleni, j. Dîmboviţa>, parte întărită lui Cornea ş.a., după pricină cu Stanciul din Mărceşti ş.a. 148.
Bria, în hotarnica Flămînzeştilor <or. Curtea de Argeş> 30.
Briia, fiica lui Stanciul, întărită peste parte în Sibiceu 185.
Brînzeş v. **Grumazul Brînzeşului.**
Broştenii de la Crivină, sat <j. Mehedinţi>, ogor întărit Vişei 36.
***Broşteni,** sat <j. Săcuiani; azi în or. Urlaţi, j. Prahova> 42.
***Buari,** sat <*Boari lg. Letca Veche, j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 77.
Bucel v. **Buiceşti,** sat.
***Bucina,** sat <lg. Jidoştiţa, j. Mehedinţi> întărit m-rii Tismana 186.
Bucinul, top. la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 208.
Bucoveciorul pe Desnăţui, silişte <j. Mehedinţi; azi j. Dolj> dăruită de domn lui Vlaicul mare log. şi Detco post. 202.
Bucovul, sat <j. Săcuiani; azi j. Prahova> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Bucşan v. **Plopii de la Bucşan.**
***Bucşani,** sat <lg. Micşuneşti Moara, j. Ilfov> 41.
Bucşani, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 11.
Bucşe, frate cu Dan spătar, familie; stăpîn în Ciurileşti 196.
Bucur, slugă domnească, întărit în Nucşoara 126.
Bucur, soţul Bucuresei, tatăl Stancăi, Dragolei ş.a., cu parte în Şasa (menţ.) 50.
Bucureasa, soţia lui Bucur, familie întărită în Şasa 50.
Bucureşti, oraş, cetate de scaun; foişor 118; menţiuni tîrzii 156; Şcoala domnească din ~ 32; acte domneşti scrise în ~ 7, 46, 100—102, 104—106, 114, 115, 118—120, 134—136, 150, 160—162, 186, 187, 203, 211—213, 215, A,B.
***Bucureşti,** sat <probabil lg. or. Alexandria> 156.
Buda din Vităneşti, jurător 214.
Budea, tatăl lui Radul din Stroeşti, familie, partea lui în Stroeşti (menţ.) 209.
Buda, partea lui în Blăjeşti 35.
Budeasa, sat <j. Argeş> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Budeni, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, parte întărită cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Budeşténi, sat <j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş>, stupină lăsată moştenire de monahia Magdalina fiului său Ivaşco 32.
Budeşti, sat <probabil j. Ilfov> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.

Budur, țigan 29, 130.
Buia v. **Boia.**
Buicești (Bucel?), sat ⟨j. Olt⟩ în hotar cu Călugăreni 114, 156.
Bujoară, moșie la Nucșoara ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ întărită m-rii Corbii de Piatră 23.
Bujor v. **Rîul lui ~** și **Vadul lui Bujor.**
Bulat, țigan 18.
Buldurul de piatră cel galben, top. ⟨la Rucăr, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ în hotarul muntelui Piscu 12.
Bulgarul v. **Badea Bulgarul.**
Bumboești, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită cu imunități lui Neagoe mare vist. ș.a. 18.
Buna, fiica lui Șerb din Costești, familie, așezată de tatăl său peste părți în Bărbătești ș.a. 205.
Buna, țigănci 32, 210.
Bunea schimbă împreună cu toți tîrsenii, toată partea sa din Tîrsa pentru Slătioara 47.
Bunea vinde parte în Valea lui Soare 201.
Bunești, sat ⟨probabil c. Cotmeana, j. Argeș⟩ 205.
***Bunești,** sat ⟨lg. Urluiești, j. Argeș⟩ întărit m-rii Arhanghel 215.
Bunghea, țigan 18.
Bunilă, partea lui la Șasa (menț.) 50.
Bunoe, țigan 18.
Burdelea, ogorul lui la Tămășești 35.
Bușagă, fiii săi vicleni, pierd parte în Brătășani (menț.) 101.
Buta, bier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Buzău, episcopie:
  sate și vii 104, 190, 197;
  în menț. ult. 185, 190;
  episcopi 104, 197.
Buzău, rîu, vad de moară pe ~ 183.
Buzău, tîrg:
  vii ale episcopiei 190; țigănie (menț. ult.) 190;
  biserica episcopiei 190;
  acte domnești scrise în ~ 185, 197.

C

Cacalea, țigan 18.
Cacova, sat ⟨Piscu Mare, j. Vîlcea⟩, parte întărită episcopiei Rîmnicului 194.
Caico, țigan 18.
Calafat (Vadul Diiului, vad la Diiu), vamă ⟨or. Calafat, j. Dolj⟩ întărită m-rii Tismana 7, 74, 136, 142, 152, 168; orășenii din Pitești, Argeș și Rîmnic obligați să dea vamă m-rii Tismana la ~ 168; parte dăruită de Pîrvul ban m-rii Bistrița 71.
Calcea, Calcia v. **Dumitru Calcea.**
Calea, fiica lui Peia portar și a Neacșei ⟨din Brîncoveni⟩, familie, stăpînă în Epotești și Odobești 81, 166.
Calea, ⟨fiica⟩ Magdalinei călugărița ⟨Maria din Golești⟩, înzestrată în Slănic cu vii și țigani 32.
Calea, soră cu Tatul post., Voicul comis ș.a.; înfrățită în Leurdeni și Mușetești, cu munți, păduri și vii 12.
Calea ... v. și **Drumul ...**
Calea Călugărului, top. la Brătienii de Sus ⟨Brădulet, j. Argeș⟩ 203.
Calea Tîrgului ⟨la Curtea de Argeș⟩ în hotarul Stroeștilor 155.
***Cameni,** sat cu baltă ⟨*Vadul Cumanilor; azi Basarabi, or. Calafat, j. Dolj⟩ întărit m-rii Tismana 7, 136.
Camenița (Piatra?), top. la Săltava ⟨lg. Pietroiu, j. Ialomița⟩ 45, 163.
Cană, slugă domnească, întărit în Negoșina și Criveală 189.
Candală, țigan 18.
Cantacuzino v. **Șerban Cantacuzino.**
Caplea, soția lui Neagoe m. vist. ⟨nepoata lui Vlad Călugărul⟩, familie, stăpînă în Dragoslavele, Dragomirești, Mogoșești ș.a. 18.
Capul Pleș... top. la Izvoare ⟨probabil j. Olt⟩ 158.
Caracal, boier din Caracal, martor pentru Micești (ante 1526) 22.
Caracal, sat ⟨Păuleasca, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 22.
Caraguia, țigan 141.
Castamonit m-re v. **Athos.**
Cazan v. **Căzan.**
Căbăluі (Căblălul), baltă și gîrlă ⟨Căbăluі, j. Ialomița⟩ întărite m-rii Cozia 80, 187.
Călinești, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, parte cu vecini zălogită de Radul al lui Văsiiu m-rii Glavacioc; pricină cu Boloșin 79.
Călinești, sat ⟨j. Prahova⟩, vinăriciul domnesc întărit lui Drăghici mare comis și Udriște post. 90.

Călmăţui (Călmaţui), rîu <j. Teleorman>, sate pe ~ 114, 156, 158.
***Călugăreni** lg. Bistriţa <Bistreţu>, silişti <j. Dolj> în hotar cu Strîmbele 204; întărite m-rii Tismana 162, 182, 186.
***Călugăreni,** sat <Cireaşov, j. Olt>, hotare; întărit m-rii Cutlumuz 114, 156.
Călugări, sat <j. Olt> 85.
Călugărul, ţigan 18.
***Căneşti,** sat <*Cîineşti, lg. Arceşti, j. Romanaţi; azi j. Olt> în hotar cu Cireaşov 114, 156.
Căpăţîna, munte <j. Argeş> întărit lui Voicul comis, Tatul post. ş.a. 12.
Căprioară, partea lui în Pîcleni 138.
***Cărăreni,** sat <Hagieni, j. Ialomiţa> cu vii, vinărici, grădini, pomet, mori, stupi întărit m-rii Cozia 187.
***Cărpeşti,** sat <*Crăpeşti lg. Vadu Soreşti, j. R. Sărat; azi j. Buzău> întărit lui Vintilă portar <Vlad Vintilă voievod> şi surorei sale 1.
Căruntul v. **Stanciul Căruntul.**
Căşăuca, munte (?) <Căşoca, j. Săcuiani; azi j. Buzău>, părţi întărite lui Slăvilă ş.a. 185.
Cătruneşti v. **Crătuneşti,** sat.
Cătun v. **Stan Cătun.**
Căul v. **Dragomir Căul.**
Căzan, Cazan:
Căzan, armaş,stăpîn în Hîrtieşti 114, 156.
— **Cazan** din Hamarade, martor în cartea marelui ban 97.
Căzan, jupan din Cireaşovul de Sus, hotarnic 114, 156.
Căzan, pitar, ispravnic în act domnesc 21.
Căzan vinde parte în Tătarii de la Văjişte 214.
Căzăneşti pe Topolov, sat <c. Milcoiu, j. Argeş; azi j. Vîlcea>, metoh şi moară întărite m-rii Muşeteşti 62.
Cega v. şi **Privalul Cegăi.**
Cega, <spătar>, tatăl lui Vlaicul vornic, familie, stăpîn în Mogoşeşti (menţ.) 11.
Celebi v. **Schinder Celebi.**
Celeiu (Celeiul) din j. Romanaţi, sat cu gîrlă <azi or. Corabia, j. Olt> întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 73, 93, 95.
Ceplea de Sus, sat <j. Gorj> dăruit de Pîrvul ban slugilor sale Pîrvul ş.a., pentru slujbă dreaptă 87.
Cerăţel (Cerăţelul), sat <Ţerăţelul, Copăcioasa, j. Gorj> întărit lui Stanciul, Dobromir, Cînda ş.a. 19.
Cerbul, top. la Vlădeşti <j. Vîlcea> 198.
Cermegeşti, sat <j. Vîlcea> în hotar cu Peşceana 26.
Cernat v. şi **Piscul lui ~** şi **Rîul lui Cernat.**
Cernat din Şcheioastre, boier hotarnic la Comanca şi Laiova 114, 156.
Cernat, partea lui în Bircieşti (menţ.) 171.
Cernăteşti, sat <j. Buzău>, vinăriciul domnesc întărit m-rii Snagov 133; parte întărită lui Vlad şi surorei sale Muşa 189.
Cerneţul, pîrîu la Stroeşti <j. Argeş> 155.
Cernica, slugă domnească din Izvoară, tatăl lui Şerban şi Gorun, stăpîn în Ostra şi Rusineşti 158.
***Ceroveţul,** sat <*Ţarovăţ lg. Bahna, j. Mehedinţi; în or. T. Severin> întărit m-rii Tismana 186.
Checica v. **Manea Checica.**
Chicioră, top. la Brătienii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.
Chirca, fiul lui Stan pîrcălab, frate cu Badea, stăpîn în Buneşti şi Urluieşti cu ţigani (menţ.) 215.
Chirca, unchiul lui Neagoe vist., tatăl lui Marcea, Creciotă şi Stoica, stăpîn în Titeşti, Bumboieşti, Uibăreşti ş.a. (menţ.) 18, 199; dator la turci 18.
Chirfote, ţigan 194.
Chirtop, portar, frate cu Tatul şi jupaniţa Voica, cumnat cu Lăudat mare clucer, stăpîn în Runcu şi Stăneşti 150, 211.
Chiseleţul, sat <Chiseleţ, j. Ilfov> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Chiţul, ţigan 18.
Cica, ţigan 18.
Cince Peribaca din Pleşov, boier hotarnic 156; v. şi **Baca.**
Cinciul, spătar, vlastelin, hotarnic al satelor m-rii Cutlumuz (menţ.) 114, 156.
Cioara, Ciora:
— **Ciora** din Popeşti, vinde parte 124.
Cioara (Ciora) lg. balta Călmăţui, sat <j. Teleorman; azi Năvodari> 114, 156.
Cioară, ţigan 110.
Ciocan, ţigan 18.
***Ciocăneşti,** sat (?) <j. Teleorman; azi j. Argeş> în hotar cu Popeşti 124.
Ciochină, ţigan 32.
Ciocîrlie, jupan din Slatina, boier hotarnic la Cireaşov ş.a. 114, 156.
Ciodat, ţigan 32.
Ciofrîngeni, sat <j. Argeş> 64.
Ciomîrda, ţigan 18.
Ciora v. **Cioara.**
Ciorîca, pîrîu <afluent al Vedei> la *Plopul 208.
Ciortan, ţigan 18.
Ciovică v. **Stan Ciovică.**
Cireaşov (Ciréşov, Ciréşovu), sat <j. Olt; or. Slatina>, hotare, întărit m-rii Cutlumuz 114, 156; **Cireaşovul de Sus** 114, 156.
Ciucea, ţigan 88.

Ciumeşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi Argeşelul, j. Argeş în or. Piteşti> 131.
Ciurileşti, sat întărit lui Dan spătar ş.a., după pricină cu Brătian ş.a. 196.
Cîinele (Valea Cîinelui), pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 208.
Cîinepi, top. la Adîncata <j. Teleorman; azi j. Argeş> 124.
Cîineşti v. **Căneşti** sat.
Cîmpulung, <oraş> <j. Muşcel; azi j. Argeş>, case şi pivniţă ale unor boieri 32.
Cîmpulungeanul, munte <j. Buzău> întărit lui Vintilă portar <Vlad Vintilă voievod> şi surorei sale 1.
Cîmpulungeni, sat <Cîmpulungeanca, j. R. Sărat; azi j. Buzău> întărit lui Vintilă portar <Vlad Vintilă voievod> şi surorei sale 1.
Cîmpul Bogdei, top <probabil la Izvoare, j. Olt> 158.
Cîmpul Glupavilor v. **Glupavi,** sat.
Cînda din Dobroeşti, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Cînda din Vîlceni, jurător 214.
Cînda întărit în Cerăţel 19.
Cînda, unchiul lui Ivaşco pah., stăpîn în Goleşti şi Mărăcineni 61.
Cîndea dă parte din muntele Tomescu lui Fîrtat pîrcălab, pentru că l-a scos de la bir 135.
Cîrbeşti, sat <j. Gorj, azi în or. Tg. Jiu>, parte întărită lui Stanul şi cetei sale 44.
Cîrcei v. **Fătăciunea lui Cîrcei.**
***Cîrcimari** pe Cricov, sat <Vadu Părului, j. Prahova>, vad de moară întărit m-rii Snagov 42.
Cîrjeu (Cîrjău), vistier, stăpîn de părţi şi mori la Valea Oraşului şi Bujoară (menţ.) 23, 149.
Cîrjeoae, Cîrjoane jupaniţă v. **Magdalina,** călugăriţă.
Cîrstea <din Glod>, vinde satele Glodul şi Hinţea (menţ.) 170.
Cîrstea, fiul lui Ion din Goleşti, familie, în pricină pentru Runcul 128.
Cîrstea, gramatic, scrie act domnesc (1533) 165.
Cîrstea întărit peste părţi în Izvoară, Ostra şi Rusineşti 158.
Cîrstea, slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126.
Cîrstea, slugă domnească, nepotul lui Breţco, întărit peste parte în Breţculeşti 148.
Cîrstea vînd: episcopiei Rîmnicului 194; ~ parte în Tigveni 64.
Cîrsteeneşti, sat <c. Corbi, j. Muşcel; azi j. Argeş> în hotar cu Corbi 66.
Cîrstian, fiul jupanului Neagu Braga, familie 1.
Cîrstian, fiul lui Ţigulea pîrcălab, familie; stăpîn în Pîrscov, Muşcel, Lacure ş.a. 183.
Cîrstian, frate cu Vlad şi Bădilă, vinde parte în Studina 14.
Cîrstiian întărit peste parte în Pîcleni 138.
Cîrstian (Cîrstiian), logofăt, ispravnic în act domnesc 43, 58, 124, 140.
Cîrstian, părţile lui în Placico, Glodeni şi muntele Rădilă 82.
Cîrstiian, portar în sfatul domnesc (1527) 44.
Cîrstian, postelnic mare în sfatul domnesc (1526) 5, 7.
Cîrstian, ţigan 147.
Cîrstoane vinde împreună cu fiul ei vitreg, Oprea, parte în Tigveni 64.
Clăbucetul, munte al satelor Pereni şi Sălătruc <j. Argeş> 169.
Clăteşti, sat <j. Ilfov; azi în or. Olteniţa> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Cleanovul pe Desnăţui, silişte <j. Mehedinţi> dăruită de domn lui Vlaicu mare log. şi Detco post. 202.
***Clicevăţul,** sat <lg. Şuşiţa, j. Mehedinţi> întărit m-rii Tismana 186.
Clina, cîmp la Găvăneşti <c. Purani, j. Teleorman> 141.
Clinciul (Cliciul), sat <j. Ilfov>, parte întărită lui Neagoe mare vist. ş.a. 18; întărit lui Vintilă mare clucer 110.
Coadă, clucer, stăpîn în Placico, Glodeni şi muntele Rădilă 82.
Coasta Judelui, top. la Brătienii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.
Cociman, ţigan 11.
Cocora, plai <j. Vîlcea> întărit lui Vîlcul slugă domnească, Stan ş.a. 99.
Cocu (Cucu), sat <j. Argeş> în hotar cu Plopul 65, 85, 208.
Codmeana m-re v. **Cotmeana.**
Codra din Laiova de Jos, boier hotarnic 156.
Codreşti, sat <probabil *Codrişeşti lg. Bucşani, j. Vlaşca; azi j. Teleorman>, părţi întărite lui Albul slugă domnească şi fraţilor săi, după înfrăţire 35.
Coia, ţigani 18, 194.
Coica, pîrcălab din Cojeşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Coica, văr primar cu Dan spătar ş.a., frate cu Stoica ş.a., stăpîn în Ciurileşti 196.
Cojeşti, sat <j. Ilfov>, pîrcălab 125.
Cojocariul, frate cu Dan, partea lui în Valea lui Soare 201.

Colfu, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Colnicul Feciorului, top. la Verneşti ⟨j. Buzău⟩ 104.
Coman v. şi **Icoman.**
Coman din Creţi, jurător 85.
Coman din Răzmireşti, jurător 214.
Coman, hotarnic ⟨la Cîrbeşti⟩ 44.
***Comanca,** sat ⟨Dorobanţu, j. Olt; azi j. Teleorman⟩, hotare; întărit m-rii Cutlumuz 114, 156.
Comani v. **Cameni,** baltă.
Comarnic, sat ⟨j. Prahova; azi oraş⟩, parte întărită lui Nan şi lui Stan, după pricină cu Dragomir portar 127.
Comatul, baltă ⟨c. Făcăeni, j. Ialomiţa⟩ întărită m-rilor Cozia şi Cotmeana 80.
***Comişan,** sat ⟨probabil lg. Seaca, j. Teleorman⟩ 156.
Comşa, frate cu Vladul şi Neagoe, întărit peste parte în Zorileşti 207.
Conda, ţigan 106.
Conţeşti, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa⟩, partea lui Voico din Bucşani 11; întărit lui Vintilă mare clucer 106, 110.
Copăcel, sat ⟨j. Vîlcea; azi în or. Ocnele Mari⟩; vie dăruită m-rii Arhanghel de Oprea pîrcălab şi Radul vornic 215.
Copăcel, top. la Popeşti ⟨j. Teleorman; azi j. Argeş⟩ 124.
Copăceni, sat ⟨c. Băleşti, j. Gorj⟩ 182.
***Copăceni,** silişte ⟨c. Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Vlaicul clucer, Mihnea stolnic, ş.a. 28, 141.
Corbi, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 130; hotare; parte întărită m-rii Argeş 66.
***Corbi,** sat ⟨Văcăreşti, j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Stoica din Văcăreşti 191.
Corbii de Piatră (Adormirea), m-re ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, ctitoria monahiei Magdalina, întărită peste sate 23.
Corbiţă, ţigan 155.
Corbul v. **Gura Corbului.**
***Corbul,** sat ⟨probabil lg. Dăneasa, j. Olt⟩ 114, 156; v. şi **Vrăneşti.**
Coresi, diac, logofăt, scrie acte domneşti (1527 ... 1535) 45, 57, 71, 86, 110, 141, 144, 148, 149, 199, 211, 212.
Corlat, slugă domnească, dăruit de domn cu parte în Curtişoara 53.
Corlate, sat ⟨j. Dolj⟩, pierdut de Vîlsan log. pentru viclenie; dat m-rii Bistriţa în schimbul unei părţi din oraşul Tismana 188.
Corman, spătar, vinde parte în Tătarii din Văjişte 214.
***Cornăţelul,** sat ⟨lg. Mănăstirea, j. Ilfov⟩ întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Cornăţel, sat ⟨Corlăţel, j. Mehedinţi⟩ în hotar cu Aninii de Jos 161.
Cornăţel, top. ⟨la Cîrbeşti, j. Gorj⟩ 44.
Cornăţeni (Corneşti), sat ⟨Cornăţel, j. Dîmboviţa⟩ 133; întărit lui Vintilă mare clucer 110.
Cornea, slugă domnească, nepotul lui Breţco, întărit în Breţculeşti 148.
Cornea vinde ogor în Blăjeşti 35.
Corneşti v. **Cornăţeni,** sat.
Cornet, top. la *Laiova ⟨Saelele, j. Teleorman⟩ 114, 156.
***Cornu,** sat ⟨probabil lg. Plopu, j. R. Sărat; azi j. Brăila⟩, parte întărită jup. Rada a lui Oprea sluger, pricină cu vlahii 169.
Cortofleş, ţigan 18.
Corunga, ţigan 155.
Cosintin, în descriere de hotar la Gherghiţa ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 175.
Coslegi v. **Cozleci,** sat.
Cosoroavă, gramatic, scrie act domnesc (1534) 184.
Costea din Vătăşani, boier hotarnic la Suhaia 156.
Costea, partea lui în Romonaţii Costei (menţ.) 205.
Costea vinde parte cu vad de moară în Măciuca 115.
Costea, ţigani 6, 18, 106, 110, 211.
Costeşti, sat ⟨j. Argeş⟩ în hotar cu Flămînzeşti şi Stroeşti 30, 155.
Costeşti, sat ⟨j. Argeş; azi oraş⟩, părţi întărite lui Badiul şi fiicelor lui Şerb 205.
Costeşti, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa, ~ din Deal⟩, întărit lui Vintilă mare clucer 110.
Cotana jupan, hotarnic la Comanca ş.a. 114, 156.
Cotea, frate cu Oană, dăruieşte vad de moară în Berileşti m-rii Argeş 195.
Coteana, sat (?) ⟨j. Olt⟩ 158.
Coteanu, fiu vitreg al lui Stan, frate cu Galeş, aşezat de tatăl său peste parte în Negraşi 205.
Coteniţa, sat (?) ⟨Coteana, j. Olt⟩, în hotar cu Izvoară 158; v. şi **Piscul Coteniţei.**
Cotescu, Cotescul v. **Badea Cotescu.**
Cotică, ţigan 18.
Cotloavele, baltă şi gîrlă ⟨lg. Negoiu, j. Dolj⟩, loc domnesc în pustie dăruit lui Ţalapi log. pentru slujbă dreaptă 204.
Cotlomus, Cotlomuz m-re v. **Athos.**
Cotmeana (Codmeana, Blagoveştenia), m-re ⟨j. Argeş⟩; sate, vinăriciuri, bălţi, perperi, găleţi domneşti 11, 18, 80, 100; egumen 80.
Covîrluiaşul, baltă ⟨lg. Săltava, j. Ialomiţa⟩ întărită Mitropoliei 45.

Cozia (Sf. Troiţă, Rusaliile), m-re <j. Vîlcea>; ctitori 187; sate, vinăriciuri, bălţi, perperi, găleţi domneşti 80, 97, 100, 187, 193.
Cozleci v. **Stoica Cozleci.**
Cozleci, sat <Coslegi, j. Prahova> 42.
Cozma v. **Gorunul lui Cozma.**
Craia v. **Radul al lui Craia.**
Craina din Stănceşti, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Craiova, <oraş>:
sate şi silişti în împrejurimi 123; mori, vii, bălţi, ţigani 123; act domnesc scris în ~ 201;
bani de ~ 1, 2, 4—9, 10—14, 17, 18, 20, 21, 24—28, 33, 34, 37, 39, 41—45, 47, 49—52, 56, 58, 59, 61—67, 69, 88, 97, 98, 109, 128, 144, 148, 149, 175, 176, 179—181, 186—189, 193—199, 202, 204, 206, 208—211, 213, 214, B; bani ai Jiului 75, 107, 108, 132, 133, 135, 141, 150, 154—156, 158, 160—162, 165, 166, 169, 172, 174, 190, 192, 205, 209, 215; ban al Jiului şi al Craiovei 123.
Craiovescu, Craiovescul v. **Barbul** ~ şi **Pîrvul Craiovescul.**
***Crăceşti,** sat <lg. Cilieni, j. Romanaţi; azi j. Olt> 156.
Crăciun, partea lui din Străhareţ 58.
Crăciun, slugă domnească, frate cu Manea, stăpîn în Grădiştea de Sus cu moară şi muntele Grădişteanul 27.
Crăciunei (Crăciuneni), sat <j. Olt> 114; în hotar cu Dăneşti 156.
Crăngeni, Crăngiani v. **Crîngianii,** sat.
Crăpeşti v. **Cărpeşti,** sat.
Crătuneşti, sat <Cătruneşti, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov> 125.
Creciotă, fiul lui Chirca, văr cu Neagoe vist., familie 18.
Creţeşti, sat <c. Sprîncenata, j. Olt> 114, 156.
Creţi, sat <j. Olt> 85.
Cricov, pîrîu <Cricovul Sărat, afluent al Prahovei>, sate pe ~ 33, 42, 175; vad de moară pe ~ 18.
***Cricoveni,** sat <Ghirdoveni, j. Dîmboviţa>, vinăriciul domnesc întărit lui Drăghici mare comis şi Udrişte post. 90.
Criveală, sat <Creveleşti, j. Buzău>, partea lui Găciul întărită lui Cană 189.
Crîng, top. la Lupia <Lipia, j. Ilfov> 41.
***Crîngianii** (Crăngeni, Crăngiani), sat <j. Teleorman> în hotar cu Comanca 114, 156.
Crîngure <pe Doamna>, top. <la Miceşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> vad de moară la ~ 141.
Cruce <**a lui Basarab voievod**>, top. la Flămînzeşti <în or. Curtea de Argeş> 30.
Cucu v. **Cocu,** sat.
***Cucuteni,** sat <c. Lipia, j. Buzău>, partea lui Dragomir spătar pierdută pentru viclenie, întărită episcopiei de Buzău 197.
Cuibul Orlei, top. la balta Pirotul <Orlea, j. Romanaţi; azi j. Olt> 212.
Culea, ţigan 141.
Culeiu, ţigan 18.
Cumani v. **Cameni,** sat.
Cumpăna, ţigan 18.
Curăluşa, munte <probabil j. Argeş; azi j. Vîlcea>, parte întărită lui Oprea sluger şi fratelui său Dragomir 169.
Curca, ţigan 110.
Curchi (Curchia), ţigani 18, 32.
Curmătura Prajelui, top. <la Slănic, j. Prahova> 121.
Curtea de Argeş v. **Argeş.**
***Curteni,** sat <j. Vlaşca, probabil lg. Gălăteni; azi j. Teleorman> 214.
Curtişoara, sat <j. Olt>, partea popii Vîrlan, cu pădure dăruită de domn m-rii Govora 53.
Custură, frate cu Manea, vinde parte în Tigveni 64.

D

Dabul v. şi **Recica lui Dabul.**
Dabul, ţigan 110.
Dadul din Crăceşti, boier hotarnic la Suhaia 156.
Dadul, ţigan 4, 6.
Dafina, ţigancă 155.
Daleca, fiul lui Ţigulea pîrcălab, întărit în Pîrscov ş.a., familie 183.
Dalica, frate cu Ţigulea pîrcălab şi cu Manea, întărit în Pîrscov ş.a., familie 183.
Dan <diferiţi> cu părţi în: muntele Peştera 135; ~ în Valea lui Soare 201.
Dan din Bomborăşti, jurător pentru Tătarii din Văjişte 214.
Dan din Nagomireşti, boier hotarnic la Hîrteşti 114, 156.
Dan din Ostra, fiul lui Staiu, boier hotarnic la Laiova 156.
Dan din Vătăşani, boier hotarnic la Suhaia 156.

Dan, fiii săi vînd ogor în Negraşii de Jos (menţ.) 205.
Dan, fiul lui Dobre al Neagăi, frate cu Şerban şi Toma, întărit peste părţi în Olteanca şi Peşceana 26.
Dan, frate cu Dragomir ş.a., stăpîn în Sălătrucul, Pereni ş.a., familie 169.
Dan, frate cu Stanciu din Mărceşti ş.a., în pricină pentru parte în Breţculeşti 148.
Dan, sluga banului, dăruit cu părţi în Ceplea de Sus şi Turceni pentru slujbă dreaptă 87.
Dan, spătar stăpîn în Ciurileşti, familie 196.
Dan, tatăl lui Stanciul gramatic (menţ.) 41.
Dan <diferiţi> vinde: partea sa din Novăcească 64; ~ livadă în Rămeşti 99; ~ la Verneşti 104; ~ la Miriliţa 174.
Dan, vornic <Durduca>, tatăl lui Oprea sulger, familie, stăpîn de ţigani (menţ.) 169.
Dan <I>, domn al Ţării Româneşti <1384—1386>; carte de la ~ 182.
Dana, fiica lui Gurban, aşezată de tatăl său peste parte în Negraşii de Sus, familie 205.
Danciul v. şi **Radul al Danciului.**
Danciul comis v. **Danciul al lui Bogdan.**
Danciul din Baba, împrumută bani şi ţine zălog un ţigan (menţ.) 11.
Danciul, fiul lui Boico, stăpîn de ţigani, familie 25.
Danciul, frate cu Vlaicul, unchi lui Goran spătar <din Olăneşti> ş.a. întărit peste parte şi moară în Iaroslăveşti 40.
Danciul, logofăt scrie act domnesc (1527) 43.
Danciul paharnic v. **Danciul al lui Bogdan.**
Danciul pierde parte din Pîrscoveni pentru o duşegubină 197.
Danciul, ţigani 6, 25, 88, 141, 155, 211.
Danciul al lui Bogdan (Danciul) <din Popeşti>, înfrăţit cu jupaniţa Neacşa şi cu Stanciul în Dobruşa, Dragodăneşti şi Măzărari 160; în sfatul domnesc: mare pah. (1526—1527) 8, 9, 12—14, 17, 20, 23, 24, 26—28, 30, 31, 34—41; <f.> mare pah. (1528?) 64; mare comis (1530—1532) 92, 95, 96, 98, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 126, 127; mare pah. (1533) 144, 148, 149.
Darciul, ţigan 32.
Darul, fiul lui Ilie, vinde parte din Tigveni 64.
David, ţigan 18.
Dănciuleasă, ţigancă 18.
Dăneşti, sat <Dăneasa, j. Olt>, hotare; întărit m-rii Cutlumuz 114, 156.
Dănuleţi, frate cu Oprea ş.a., întărit în Nenciuleşti 39.
Dărăşti, sat <j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, 214.
Dărmăneşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 22.
***Dărmoxă,** sat <lg. Bobu, j. Gorj> 19.
Deadilov, sat <Mihai Bravul, j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, parte cu baltă întărită lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Deag v. **Lacul lui Deag.**
Deag, sat <j. Argeş>, stupină lăsată de monahia Magdalina fiului său Ivaşco 32; v. şi **Dici** ...
Dealul (Deal), m-re <j. Dîmboviţa; or. Tîrgovişte>, sate şi ţigani 106, 147; în pricină 147.
Deatco v. **Detco.**
Deatcovichiu, Deatcovici v. **Barbul Deatcovici.**
Dedeiu v. **Pană Dedeiu.**
Dediu v. **Dadul.**
Degone, partea lui în Stăneşti (menţ.) 28.
***Descupereşti,** sat <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Desnăţuiu, rîu, silişti pe ~ 202.
Despina, doamna lui <Neagoe> Basarab, primeşte de la Radu de la Afumaţi bani datoraţi lui Neagoe Basarab 55; dăruieşte ocini episcopiei de la Rîmnic 194.
Detco, Deatco:
Detco v. şi **Barbul Deatcovici.**
— Deatco dăruieşte un ogor la Nucşoara lui Radul slugă domnească 126.
Detco din Bucşani, fiii lui în pricină pentru Lipia cu Stanciul grămătic (menţ.) 41.
Detco <din Brîncoveni>, postelnic, nepotul lui Barbul Deatcovici mare post., dăruit de domn cu silişti la Vîrbovul şi Cleanovul 202; stăpîn în Aninii de Jos ş.a. 161; ispravnic în act domnesc 149.
Detco din Drăgoeşti, jupan, stăpîn în Topeşti 91.
Detco, frate cu Stoica mare şetrar, Stan spătar şi Dobroslav, stăpîn în Grădiştea de Sus 27.
Detco, gramatic, scrie act domnesc (1527) 44.
Detco postelnic v. **Detco** din Brîncoveni.
Detco, tatăl lui Nanul, în pricină pentru Cerăţel (menţ.) 19.
Detco, vornic, frate cu Drăgoi, Pătru şi Mihăilă, stăpîn în Ungureni 206.
Detcovichiu v. **Barbul Deatcovici.**

Devul, partea lui din Odobeşti întărită lui Vintilă portar şi surorii sale Sora (menţ.) 1.

***Dibăceşti,** sat <lg. Bălăria, j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, părţi întărite lui Tatul şi fratelui său Dragomir 77.

Dici... 205.

Dieniş, martor în cartea lui Barbul ban 97.

Diicul din Izvorani, mare pîrcălab al cetăţii Poenari, în pricină cu m-rea Argeş pentru mori la gura Geamănei 154, 173;
în sfatul domnesc (1534, 1535) 175, 176, 179, 186, 187, 189, 193, 195.

Diiu, oraş <Vidin R.P. Bulgaria>, Vadul Diiului v. **Calafat.**

Dimitran v. **Dumitran.**

***Dinţeşti,** sat <lg. Radovanu, j. Ilfov> întărit lui Drăghici mare vornic 112.

Dînzul închină partea lui din Tigveni m-rii Argeş 64.

Dîrzul, top. (?) <lg. Piteşti>, mori cumpărate de domn şi dăruite m-rii Argeş 52.

Doamna v. **Rîul Doamnei.**

Dobra, pîrîu la Aninii de Jos <probabil Valea Anilor, j. Mehedinţi> 161.

Dobra, ţigănci 21, 210.

Dobre, fiul lui Dragomir cumnat cu Radul de la Afumaţi, stăpîn în Mogoşeşti, familie 11.

Dobre al Neagăi, tatăl lui Dan, Şerban şi Toma, întărit peste părţi în Olteanca şi Peşceana 26.

Dobrenii, sat <j. Ilfov, probabil c. Văreşti> întărit lui Drăghici mare vornic 112.

***Dobreşti,** sat <lg. Curtişoara, j. Olt> 114, 156; probabil acelaşi 97.

Dobriceani, sat <Dobriceni, j. Vîlcea>, parte luată prin schimb de Pîrvul mare ban de la Neagotă şi dăruită m-rii Bistriţa 47.

Dobrin din Corbul, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.

Dobrin (Dobriin), tatăl lui Stanciul grămătic, întărit în Lupia (menţ.) 41.

Dobroeşti, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, partea lui Stan lăsată de Magdalina <jupaniţa lui Baldovin pîrcălab> Velicăi 32.

Dobromir întărit în Cerăţel 19.

Dobromir vinde loc la Stupina Gramei 10.

Dobroslav, cu ceata sa, în pricină pentru ocină în Studina 180.

Dobroslav, frate cu Stoica mare şetrar, Stan spătar şi Detco, stăpîn în Grădiştea de Sus 27.

Dobrotă, frate cu Draghie, întărit peste parte în Bălărie 77.

Dobrotă, în pricină pentru ţigan zălogit 11.

Dobrotin, ţigan 211.

Dobruşa, sat <j. Vîlcea> întărit cu vii şi silişte jupaniţei Neacşa din Strejeşti, lui Danciul comis ş.a., înfrăţire 160.

Dobruşeşti, sat <c. Snagov, j. Ilfov>, în hotar cu Ghermăneşti; duşegubină 176.

Dodan, ţigan 18.

Dode, ţigan 18.

Dohiiar m-re v. **Athos.**

Doiceşti, sat <probabil Cioara Doiceşti, j. Ialomiţa; azi Bărăganul, j. Brăila>, parte întărită jupaniţei Rada a lui Oprea sluger, după pricină cu vlahi 169.

Dolj v. **Jiul de Jos,** judeţ.

Dolofan v. **Stan ~ şi Stoica Dolofan.**

Domneşti, sat <j. Muşcel; azi j. Argeş>, hotare; părţi întărite m-rii Argeş 66.

Dorotei, egumen al m-rii Govora (1526... 1530) 6, 17, 76, 85, 92.

Doşman v. **Duşman.**

Dracea (Dracia) din Laiova de Jos, boier hotarnic 114, 156.

Dracea închină partea lui din Oteştii de Jos lui Fîrtat pîrcălab (menţ.) 132.

Dracea, tatăl lui Balea ş.a. cu parte în Băjeşti (menţ.) 56.

Draghia (Draghie) din Creţeşti, boier hotarnic la Laiova 114, 156.

Draghici v. **Drăghici.**

Draghie, frate cu Dobrotă, întărit în Bălărie 77.

Draghicescul v. **Oprea Drăghicescul.**

Draghina v. **Drăghina** munte şi **Valea Draghinei.**

Dragne, din Racoviţă, jurător 214.

***Dragodăneşti,** sat <lg. Dobruşa, j. Vîlcea> întărit după înfrăţire jupaniţei Neacşa <din Strezeşti>, lui Danciul comis şi fiilor lui Stanciul portar 160.

Dragole înfrăţită de fraţii săi, Stan, Murgea şi Iubenca în Romonaţii Costei (?) 205.

Dragolea, fiica Bucuresei, familie, întărită în Şasa 50.

Dragomir cumnat cu Radu de la Afumaţi v. **Dragomir** fiul lui Vlaicul.

Dragomir (Draguman) din Berindeiu, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.

Dragomir din Brătiani v. **Dragomir Căul.**

Dragomir din Călugări, jurător 85.

Dragomir din Cireaşov, boier hotarnic 114, 156.

Dragomir din Cozleci, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.

Dragomir din Pleşov, fiul Neacşei, boier hotarnic la Comanca şi Laiova 114, 156; <eroare>: Stănimir 156.

Dragomir din Rămeşti, vinde livadă 99.

Dragomir din Şuici v. **Dragomir,** frate cu Şuica.
Dragomir, fiul lui Badea din Costeşti, familie, cumpără parte la Costeşti 205.
Dragomir, fiul lui Dan vornic, familie, stăpîn în Sălătruc, Pereni ş.a. şi în munţii Clăbucetul, Curăluşa ş.a. 169.
Dragomir, fiul lui Negre, vinde partea tatălui său din Piscani 141.
Dragomir, fiul lui Vlaicu vornic şi cumnat cu Radul dela Afumaţi, familie; stăpîn în Mogoşeştii pe Argeş ⟨spătar⟩ (menţ.) 11.
Dragomir, fiul Neacşei ⟨vorniceasa din Strezeşti⟩, stăpîn de sate, silişti şi vii în Dobruşa, Dragodăneşti şi Măzărari 160.
Dragomir, frate cu Radul ş.a., familie, stăpîn în Sălătruc, Pereni ş.a., şi în munţii Clăbucetul, Pietriceaua ş.a. 169.
Dragomir, frate cu Şuica, hotarnic la Valea Oraşului 23.
Dragomir, în pricină pentru parte în Studina 180.
Dragomir, logofăt, scrie acte domneşti în Tîrgovişte (1529 ... 1535) 74, 98, 192, 204.
Dragomir, ⟨diferiţi⟩, partea lui în: Nenciuleşti, frate cu Bojică 39; ~ în Dibăceşti, frate cu Tatul 77; ~ în Posmag, familie 179; ~ în Şasa (menţ.) 50.
Dragomir, popă, cumpără loc de stupină la Frăsinet 10.
Dragomir, portar, în pricină pentru Fiiani, Comarnic şi Vaca 127.
Dragomir scrie act domnesc v. **Dragomir** logofăt.
Dragomir, slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126.
Dragomir spătar v. şi **Dragomir** fiul lui Vlaicul.
Dragomir, spătar mare, vistier mare;
danii m-rii Vărbila 33; pierde pentru viclenie satele Pîrscoveni şi Cucuteni, tăiat 197;
în sfatul domnesc: mare spătar (1526) 2, 4—9, 11—15, 17—21, 23—28, 30, 31; mare vistier (1529) 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87, 89; mare spătar (1530) 92, 95, 96; f. mare spătar (1531 ... 1534) 112, 157, 161, 169, 175, 176, 179, 180, 182, 183, B.
Dragomir, ţigani 25, 211.
Dragomir vinde parte în Momoteşti lui Fîrtat clucer 60.
Dragomir vistier v. **Dragomir** spătar.
Dragomir vornic mare ⟨eroare⟩ v. **Drăghici Vintilescu.**
Dragomir Căul din Brătiani, fiul lui Mogoş; întărit peste părţi în Brătienii de Sus 203; martor 22, 32.
Dragomireşti, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Dragosina, sora lui Vlad Înecatul, stăpînă în Poiană (menţ.) 121.
Dragoslav din Boteni, boier hotarnic la Hîrtieşti 114, 156.
Dragoslav, nepotul lui Voico, întărit în Voiceasca 34.
Dragoslav vinde parte la Studina 14.
Dragoslavele, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Dragotă, fiul lui Vîlcu, în pricină pentru Stoiceni 17.
Dragotă, vornic, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Dragosin, ţigan 18.
Dragul în sfatul domnesc: mare postelnic (1526—1528) 2, 6, 8, 9, 11—15, 17—20, 23—28, 30, 31, 34—45, 47, 49— 53, 55, 56, 58—63, 65 —67; mare stolnic (1532?, 1535) 121, 207—211, 213, 215.
Draguman v. **Dragomir** din Berindeiu.
Draje (Druja) din Berindeiu, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.
Dranoveţi (Dreanoviţa), sat ⟨Dranovăţ, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, în hotar cu Cireaşov 114, 156; parte întărită lui Ghiura paharnic 78.
Drăculeştii, boieri, cotropesc Stoicenii pentru neplata unei duşegubine 17.
Drăgan comis ⟨eroare⟩ v. **Drăghici al lui Stoican.**
Drăgan întărit în Valea lui Soare, ş.a. 201.
Drăgan, postelnic, jupan ⟨ginerele lui Calotă mare vornic⟩; slugile sale la vama Vîlcan 68; în sfatul domnesc (1529) 89; ispravnic 49.
Drăgan schimbă împreună cu toţi tîrsenii, toată partea sa din Tîrsa, pentru Slătioara 47.
Drăgan vinde la Vărbila 33.
***Drăgăneşti,** sat ⟨probabil la Gura Ocniţei, j. Dîmboviţa⟩, părţi cu vinărici întărite cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
***Drăgăneştii** de la Slănic, sat ⟨lg. Aninoasa, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, părţi întărite lui Vlaicu clucer ş.a. 28, 141.
Drăgăşani, sat ⟨j. Vîlcea, azi oraş⟩, parte întărită lui Fîrtat pîrcălab, după pricină cu Stanca din Rîmnic 200.
Drăghiceni, sat ⟨j. Romanaţi; azi în or. Caracal, j. Olt⟩, părţi întărite lui Bratul şi Aldea 201.
Drăghicescul v. **Oprea Drăghicescul.**
Drăghici v. şi **Vîlciaoa lui Drăghici.**
Drăghici comis v. **Drăghici al lui Stoican.**

Drăghici din Stoiceşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.

Drăghici pîrcălab v. **Drăghici Vintilescu.**

Drăghici, postelnic, frate cu Barbul <Craiovescul II> ban (1530, menţ. 1532); întăreşte m-rii Cozia satul Orlea cu bălţile 97; pierde pentru viclenie părţi în Bărbăteşti şi Brăneşti 141.

Drăghici, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> în hotar cu Hîrteşti 114, 156.

Drăghici, slugă domnească, nepotul lui Breţco, întărit în Breţculeşti 148.

Drăghici spătar v. **Drăghici al lui Stoican.**

Drăghici vornic v. **Drăghici Vintilescu.**

Drăghici al lui Stoican (Drăghici) <din Mărgineni> 17;
întărit peste vinăriciul domnesc din Mărgineni, Filipeşti ş.a. împreună cu <fratele său> Udrişte 90;
în sfatul domnesc: mare comis (1526—1529) 1, 6, 8, 9, 12—14, 17, 19, 20, 23, 24, 26—28,30, 31,34—45,47,49—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87, 89; mare spătar (1530—1535) 98, 101, 104—110, 115, 117—121, 123, 124, 126—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—202, A, B; f. mare spătar (1535) 206, 209—211; jurător 149;
<eroare>: Drăgan 26.

Drăghici Vintilescu (Drăghici) < Florescul> mare vornic, pîrcălab al cetăţii Poenari stăpîn în Dinţeşti, Fîsîiani ş.a. 112;
în sfatul domnesc: f. mare vornic (1526...1535), 2, 4, 5, 7—9, 11—15, 17—21, 24—28, 30, 31, 33—42, 45, 47, 49, 50, 52, 53, 55, 56, 58, 59, 63—65, 67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 85, 87, 89, 92, 96, 101, 104—110, 112, 115, 117, 118, 120, 121, 126, 127, 175, 176, 179—181, 184, 185, 189, 190, 192—195, 197—211, 213—215, B; mare vornic (1531—1533) 119 (?), 123, 124, 128—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—151, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174, A; mare pîrcălab al cetăţii Poenari (1534—1535) 182, 183, 186, 187, 196; ispravnic în act domnesc 137; jurător 149;
<eroare>: Dragomir 26.

Drăghina, munte <j. Argeş> la Brătienii de Sus 203; v. şi **Valea Draghinei.**

Drăgoeşti, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea> 133.

Drăgoeşti, sat <c. Peştişani, j. Gorj>, 91.

Drăgoeşti, sat <j. Ilfov>, întărit m-rii Snagov după pricină cu megiaşii 125.

Drăgoi din Popeşti vinde partea sa 124.

Drăgoiu din Şerbăneşti, boier hotarnic la Cireaşov ş.a. 114, 156.

Drăgoi (Drăgoiu), fiul lui Stoe din Copăceni, familie, în pricină pentru Ungureni 182, 186, 206.

Drăgoi (Drăgoiu), gramatic, scrie acte domneşti (1530, 1532) 106, 136.

Drăgoi, stolnic, ispravnic, în act domnesc 191.

— **Drăgoiu,** ţigan 18.

— **Drăgoiu** vinde partea sa şi livezi din Bîrzoteni 99.

Drăgotescu v. **Pătru Drăgotescu.**

Drăgoteştii în pricină cu m-rea Argeş pentru morile de pe Argeş 83.

***Drăjeneşti,** sat <probabil lg. Spineni, j. Olt> 85.

Drăjenuţ din Drăjeneşti, jurător 85.

Dreanoviţa v. **Dranoveţi.**

Drugăneşti, sat <c. Floreştii Stoeneşti, j. Vlaşca; azi j. Ilfov>, parte cu mori dată în schimb de Vintilă mare clucer m-rii Dealul 106.

Druja v. **Draje.**

Drumul ... v. şi **Calea ...**

Drumul Baiului, sat pe ~ 112.

Drumul lui Badea, drum la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 66.

Drumul Nicopolei <prin j. Teleorman> 114, 156.

Drumul Oilor, <în j. Olt> 158.

Drumul Ruşilor, drum la Dăneasa <j. Olt> 156.

Drumul Sviştovului (~ Sfiştovului) <prin Teleorman, spre Şiştov, R.P. Bulgaria> 114, 156.

Duca întărit peste părţi în Brătienii de Sus 203.

Duca, ţigan 141.

Dudure vinde în Tigveni 64.

Dula, ţigani 18, 32.

Duma v. şi **Piatra lui Duma.**

Duma, vornic, ispravnic în act domnesc 23; jurător 149.

Dumbrava, top. la Dăneşti <Dăneasa, j. Olt> 156.

Dumbrava (Dumbravă), top. la *Laiova <Saelele, j. Teleorman> 114, 156.

***Dumbrava Năsipului,** loc domnesc în pustie <Catanele, j. Dolj>, dăruită lui Ţalapi logofăt 204.

Dumbravă, portar, ispravnic în act domnesc 138.

Dumitra, jupaniţa lui Tudor log. din Drăgoeşti, familie, stăpînă cu imunităţi în Stoiceni 17.

Dumitran (Dimitran), boier hotarnic la Călugăreni 114, 156.

Dumitru, Dimitru:
Dumitru dăruieşte partea lui din muntele Tomescu lui Fîrtat pîrcălab, deoarece l-a scos de la bir 135.
Dumitru din Argeş, martor în diata călugăriţei Magdalena 32.
Dumitru, fiul lui Vîlsan, în pricină pentru Şasa cu fiicele Bucuresei 50.
Dumitru grămătic v. **Dumitru Foame.**
Dumitru, în pricină pentru Veţel 13.
Dumitru<diferiţi> partea lui în: Băjeşti, familie 56; ~ în Bodineşti şi Negraşii de Sus, familie 205; ~ în Costeşti, familie 205; ~ în Poiană 121.
Dumitru, pîrcălab<din Cepturoaia> ispravnic 60; martor în cartea marelui ban 69.
—**Dimitru,** tatăl lui Bogdan gramatic (menţ.) 102.
Dumitru, ţigani 18, 25.
Dumitru vinde parte în Lăngeşti 134.
Dumitru, vistier <mare>, fiul lui Borcea şi tatăl lui Neagoe, stăpîn în Văcăreşti (menţ.) 191.
Dumitru Calcea (Dimitru Calcia), popă din Slatina, hotarnic la Cireaşov ş.a. 114, 156.
Dumitru Foame (Dimitru, Dumitru, Dimitru Foame), diac, gramatic, scriitor (1527 ... 1535) 36, 37, 41, 42, 52, 55, 61, 62, 78, 140, 157, 164, 179, 190, 213.
Dunărea, fluviu de hotar 184; bălţi şi gîrle la ~ 45, 49, 187.
Duşa, ţigan 18.
Duşeşti, sat, parte vîndută de fiii Bănciulései, Vlaicul şi Semen, şi întărită lui Ivaşco paharnic 61.
Duşman (Doşman) din Vîrloni, înfrăţit de Oprea din Pisconi 109.
Duţul v. **Stan al lui Duţul.**

E

Efrem, egumen al m-rii Tismana (1528 ... 1531) 59, 94.
Elarion (Ilarion), egumen al m-rii Argeş (1533) 153, 154.
Elarion, mitropolit al Ţ. Rom. (1533) 146.
Eneasca, ocină la Popeşti <j. Teleorman; azi j. Argeş> întărită lui Mihăilă 124.
Epoteşti, sat <Ipoteşti j. Olt>, partea lui Stan stolnic întărită lui Peia portar 81.
Epure (Ipure, Iepurici), ţigani 18, 110, 155.
Erciul v. **Iarciul.**
Erha, ţigan 141.
Erina (Irina), ţigănci 18.
Eroslăveşti v. **Iaroslăveşti.**
Eustratie, Istratie:
—**Istratie,** diac, scrie act domnesc (1526) 13.
Eustratie, nastavnic al m-rii Tismana (1526, 1529) 7, 74.
Evghenie, călugăr de la Athos 113.

F

Fagul lui Secară, top. la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 66.
Fata (Fata Mare), pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 65, 208; v. şi **Fetiţa.**
Făgăraşul v. **Amlaşul şi Făgăraşul.**
Făgcţel, sat <probabil j. Olt> 85.
Făgeţele, pîrîu la Brătienii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.
Fălcoi, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> dat cu vii şi mori de Neagoe Basarab m-rii Argeş 195.
Fătăciunea lui Cîrcei, top. la Lupia <Lipia, j. Ilfov> 41.
Fecioara, ţigan 18.
Fetea (Fete), tatăl lui Radul boier hotarnic la Cireaşov (menţ.) 114, 156.
Fetea, ţigani 18, 110.
Fetiţa, pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 85, 208; v. şi **Fata.**
Fiat, partea lui din Poieni (menţ.) 194.
Fierra, ţigan 18.
Fiiani, sat <Fieni, j. Dîmboviţa>, părţi întărite lui Nan şi fratelui său Stan, după pricină cu Dragomir portar 127.
Filandar m-re v. **Athos,** m-ri.
Filcea, diac mic (1532, 1533) 133, 158, 169; grămătic (1533) 171, 172, 173; logofăt (1535) 209.
Filipeşti, sat <j. Prahova>, vinăriciul domnesc întărit lui Drăghici mare comis şi Udrişte post. 90.
Finţeşti v. **Hinţeşti,** sat.
Fîntîna, top. la Stupina Gramei 10.
Fîntîna Seliştii, top. la Brătienii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.
Fîntînele, sat <probabil j. Săcuiani; azi j. Prahova>, parte întărită jupaniţei Rada a lui Oprea sluger 169.

Fîrtat (Furtat), clucer, pîrcălab, stăpîn de sate, munţi, ş.a. în Momoteşti, Brătăşani ş.a. 24, 38, 60, 101, 115, 132, 135, 200.
***Fîsîianii,** sat ⟨lg. Radovanu, j. Ilfov⟩ întărit lui Drăghici mare vornic 112.
Flămînzeştii, sat ⟨în or. Curtea de Argeş⟩ întărit m-rii Argeş 30, 153; biserică 30.
Flîncu v. **Frîncu.**
Floarea, fiica lui Ganea, întărită în Mirileşti, Jid şi Liseni, familie 37.
***Floceşti** (Floceştii de pe Sabar, Flocet), sat ⟨Dumitrana, j. Ilfov; azi în or. Bucureşti⟩ 132, 133, 135, 138, 156.
Floci v. **Oraşul de Floci.**
Florea, grămătic (1526) 24, 31; diac mic (1528 ... 1534) 60, 115, 175.
Florea vinde parte în Găojani 78.
Florea vinde parte în Tigveni 64.
Foame v. **Dumitru Foame.**
Frasinul de la Poduri, top. ⟨probabil la Broşteni, j. Mehedinţi⟩ parte întărită Vişei 36.
Fratea din Crăciunei, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.
Fratea, ţigan 110.
Fratoştiţa, sat ⟨j. Dolj; azi în or. Filiaşi⟩, părţi întărite lui Vlaicul mare log. 184.
Frăsinet, moşie ⟨probabil lg. Comanca, j. Vîlcea⟩, părţi întărite episcopiei Rîmnicului 194.
***Frăsinet,** sat (?) ⟨j. Dîmboviţa⟩, loc de stupină întărit popii Dragomir 10.
Frăţică vinde parte în Costeşti 205.
Frăţilă, în pricină cu m-rea Govora pentru satele Glodul şi Hinţa 170.
Frăţilă, vătaf, cu ceata sa în pricină pentru Varomnic 59, 94.
Frîncu (Flîncu) din Izvoară, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.
Fundul Gîrlei, top. ⟨probabil Fundu, j. Ilfov; azi c. Gruiu⟩, branişte întărită lui Stanciul diac ş.a. 41.
Furcă, Furcovichiu, Furcovici v. **Radul Furcovici.**
***Fureşti,** sat ⟨Izvorul Dulce, j. Buzău⟩ întărit cu munte lui Vintilă portar ⟨Vlad Vintilă voievod⟩ ş.a. 1; acte domneşti scrise în ~ 182, 183.
Furtat v. **Fîrtat.**
Futeşti, sat cu baltă ⟨j. Ialomiţa; azi or. Feteşti⟩, părţi cu baltă întărite m-rii Argeş 49, 163.

G

***Gabrov,** sat ⟨lg. Pielea, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 214.
Gago închină partea sa din Pîrscoveni lui Dragomir spătar deoarece l-a scos de la bir 197.
Gale, cu ceata sa, în pricină pentru Ciurileşti 196.
Galeş, fiul vitreg al lui Stan şi frate cu Coteanu, aşezat în Negraşii de Sus 205.
Ganea, fiica lui Ganea, întărită peste părţi în Mirileşti, Jid şi Liseni, familie 37.
Ganea, tatăl Neacşei, Ganei ş.a., cu părţi în Mirileşti, Jid şi Liseni (menţ.) 37.
Ganmeci, ţigan 18.
Gavrea dă partea sa din Pîrscoveni lui Dragomir spătar ca să-l scoată de la bir 197.
Gavriil scrie act domnesc (1535) 188.
Găbăviştea, top. la Corbi ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 66.
Găcea, ţigan 6.
Găciul, slugă domnească, cu părţi în Negoşina şi Criveală 189.
Găleşăşti, sat ⟨c. Budeasa, j. Argeş⟩ 32.
Gălilea, ţigan 18.
Găneasa j. Romanaţi, sat ⟨azi j. Olt⟩ întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 71—73.
Gănştea cel bătrîn, tatăl lui Micul, Ratea şi Iachim, dăruit cu loc de casă în Miceşti 22.
Găojani, sat ⟨probabil Valea Merilor, j. Olt⟩, parte schimbată de Giura pah. cu Stanciul sluger 78.
***Găojanii,** sat ⟨lg. Mănăstirea, j. Ilfov⟩ întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
***Găureni,** silişte ⟨probabil c. Vlădeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Albu şi fiilor săi, Stan, Vlaicul, Neagoe 134.
Găurici, sat ⟨j. Teleorman⟩, drum la ~156.
Găvanul, top. la Suhaia ⟨j. Teleorman⟩ 156.
Găvăneşti pe Teleorman, sat ⟨j. Teleorman⟩, fost al lui Leţea spătar şi Gherghina pîrcălab, întărit lui Vlaicu clucer ş.a. 141; ~ **de Jos** întărit lui Badea, fratele lui Vlaicu clucer 141.
Geamăna, sat ⟨j. Argeş; or. Piteşti⟩, hotare ⟨31⟩ 154; metoh şi loc cu mori întărite m-rii Argeş ⟨31⟩, 154, 173.
Gemeni (Gemine), sat ⟨Gemenea Brătuleşti, j. Dîmboviţa⟩ în hotar cu Hîrteşti 114, 156.

Genuneni, sat <j. Vîlcea> 99.
Ghențea, țigan 18.
Gheorghe (Gheorghie), egumen al m-rii Argeș (1526 ... 1528) 31, 49, 51, 52, 55, 66.
Gherghi, spătar, stăpîn de țigani 211.
Gherghina, pîrcălab <de Poenari, unchiul lui Radu cel Mare> (menț.) stăpîn în Topoloveni, Găvănești ș.a. 117, 141; donator la m-rile Glavacioc și Argeș 117, 214.
Gherghița, oraș domnesc <j. Ilfov; azi j. Prahova>, ocina orașului, în pricină de hotar cu Mileștii 175.
<**Ghe**>**rmănești,** sat <j. Ilfov> în pricină de hotar cu satul Dobrușești 176.
Ghiga, țigan 18.
***Ghiurghiuv** (Ghiurgheva), sat <lg. Călmățuiu, j. Teleorman>, hotare, întărit m-rii Cutlumus 114, 156.
Giura (Ghiura), logofăt <ctitor al m-rii Stănești> (1526 ... 1534); al doilea log. 141, 143;
ispravnic în acte domnești 101, 105, 116, 130, 132—136, 139, 141—144, 146, 147, 152, 158, 165, 168, 178, 179, A;
scrie act domnesc 110;
jurător 149.
Giura, paharnic stăpîn în Dranoveți și Găojani 78; martor 69; probabil același: **Giura,** mare post. în sfatul domnesc (1526, 1532) 4, 124.
Giura, țigan 18.
Giurge (Giurgea), frate cu Dragomir, Ion și Stan, partea lui în Posmag 179.
Giurgiu, țigan 211.
Giurgiu v. **Piscul lui Giurgiu.**
Gîde, țigan 211.
Gîlea, țigan 18.
Gîlma Mălinișului, Gîlma Păiușului, topice la Stroești <j. Argeș> 155.
Gîndea, fiul lui Alăman vătaf și frate cu Radul și Neagoe, închină parte din Stănești 211.
***Gîndenii** j. Romanați, sat <Potopinu; azi j. Olt>, întărit cu imunități m-rii Bistrița 72, 73, 93.
Gîrcovul (Gîrcul) j. Romanați, sat <azi j. Olt>, întărit cu imunități m-rii Bistrița, dania lui Pîrvul mare ban 71—73, 108.
Gîrla<?>, gîrlă la Orlea <j. Romanați; azi j. Olt>, întărită m-rii Govora, dania lui Vlad Călugărul 212.
Gîrla Lungă, gîrlă <Pietroiu, j. Ialomița>, dăruită m-rilor Snagov și Tînganu 96.
Glavacioc (Glavaciogul, Glavaciov, Glăvăciog, Glăvăciov, Bunavestire), m-re <j. Vlașca; azi j. Argeș>, sate, vii, bălți, țigani 8, 117, 140, 144, 210; scutire de vinărici domnesc și boieresc 117; ține ocine zălog 79;
egumeni 2, 3, 79, 117, 140.
Glavacioc, sat <j. Vlașca; azi j. Argeș>, părți întărite lui Albul slugă domnească ș.a., înfrățiri 35.
Glodeni, sat, parte întărită cu vecini, mori și imunități lui Neagoe mare vist. și rudelor sale 18; parte întărită jupanului Radul, lui Coadă clucer ș.a. 82.
Glod, top. la Nucșoara <j. Mușcel; azi j. Argeș> 126; v. și **Muchea Glodurilor.**
Glod, top. <Slănic, j. Prahova> 121.
***Glodul,** sat <j. Vîlcea; or. Băile-Govora> cu munte stăpînit de m-rea Govora de la întemeierea țării; răscumpărat de Radul cel Mare de la Cîrstea și dăruit m-rii 170.
***Glupavi,** sat <probabil lg. Mirău, j. Vlașca; azi j. *Ilfov*>, act domnesc scris în Cîmpul Glupavilor 91.
Godinești, sat <j. Gorj>, întărit m-rii Tismana 186.
Goglița, țigancă 155.
Gogoșoaia v. **Hrusana.**
Goia v. **Gruiul Goiei.**
Goia din Dobrești, boier hotarnic la Cireașov 114, 156.
Goiciul, țigan 1.
Golaș, țigan 18.
Golea, țigani 18.
Golești, sate <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> cu vii, stăpînite de Ivașco pah. și de unchiul său Cînda 32, 61; popă 32.
Golești, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea> 128.
Gomoi, Gomoiu v. **Stoia Gomoi.**
Gomoiu, țigan 18.
Gonțu, țigan 18.
Goran, spătar, fiul lui Radul Goran, familie, în pricină pentru Iaroslăvești 40, 118.
Gorganul Răsuhatei, top. la balta Săltava <j. Ialomița> 163.
Gorun v. și **Piscul lui Gorun.**
Gorun, fiul lui Cernica slugă domnească și frate cu Șerban, întărit în Izvoară, Ostra și Rusinești 158.
Gorun, țigan 18.
Gorunul lui Cozma, top la *Comanca <lg. Dorobanțu, j. Teleorman> 114.
Gote, țigan 4.
Govora (Adormirea), m-re <j. Vîlcea>, sate, munți, bălți, țigani 6, 18, 53, 65, 85, 170—172, 208, 212; parte din vama de la Runcu 76, 92;
egumeni 6, 17, 65, 76, 85, 92, 170—172, 208.
Grama v. **Stupina Gramei.**
Grădiștea, sat <probabil j. Romanați; azi j. Olt> întărit cu imunități m-rii Bistrița 93, 103.

Grădiştea, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş, în or. Cîmpulung⟩ ~ **de Sus,** parte întărită lui Stoica mare şetrar ş.a. înfrăţit cu slugile domneşti Manea şi Crăciun 27.
Grădiştea (Gradişte), topice la Suhaia ⟨j. Teleorman⟩ 156.
Grădişteanul, munte ⟨j. Muşcel, lg. Cîmpulung; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Stoica mare şetrar ş.a. înfrăţiţi cu Manea şi Crăciun slugi domneşti 27.
***Grămăditele,** sat ⟨lg. Largu, j. Buzău⟩, parte întărită cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Greaca, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩, acte domneşti scrise la ~ 132, 133.
Greci, sat ⟨j. Ilfov⟩ 125, 176.
Grind, top. la Gura Ialomiţei ⟨j. Ialomiţa⟩ 187.
Grind, top. la Lupia ⟨Lipia, j. Ilfov⟩ 41.
Grindul lui Nan, top. la Lihăceni ⟨Liiceni, j. Romanaţi; azi j. Olt, în or. Caracal⟩ 201.
Groşani, sat ⟨j. Buzău⟩, părţile lui Măniuga şi Manea dăruite de Toma ban episcopiei de Buzău, înfrăţire 197.
Grozav întărit în Studina de Jos, de la Sturzeşti B.
Grozea din Pădure, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Grozea, ţigani 18, 110, 141.
Grozeşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 186.
Gruiul ..., top. la Cîrbeşti ⟨j. Gorj; azi în or. Tg. Jiu⟩ 44.
Gruiul Găiei, top. la Corbi ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 66.
Gruiul Secăturii, Gruiul Seliştii, topice la Brătienii de Sus ⟨Brăduleţ, j. Argeş⟩ 203.
Grumazul Brînzeşului, top. la balta Săltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 163.
Guga vinde la Studina 14.
***Gugeşti,** sat ⟨Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila⟩, parte întărită jupaniţei Rada a lui Oprea sluger 169.
Gugucea, ţigan 18.
Guldea, ţigan 110.
Gurban, tatăl Neacşei, Neagolei ş.a., aşează pe fiicele sale peste parte în Negraşii de Sus 205.
Gura Corbului, top. la *Laiova ⟨Saelele, j. Teleorman⟩ 156; v. şi **Vrăneşti.**
Gura Ialomiţei, sat (?)⟨j. Ialomiţa⟩ 187.
Gura lui Borde v. **Boldea.**
Gura Ursonii (~ Ursănei), top. ⟨la Slănic, j. Prahova⟩ 121.
Guţul, ţigan 141.

H

Hamarade, sat (?) ⟨probabil pe Amaradia⟩ 97.
Hamo, ţigan 18.
Hamza (Amza) ⟨din Obislav⟩, mare ban al Jiului şi al Craiovei; vlastelin, din casa domnească 123; familie 123, 210; stăpîn peste satul Craiova cu mori, bălţi, vii şi ţigani 123; dăruieşte Scăeştii m-rii Glavacioc 210; în sfatul domnesc: vistier (1527) 34—39; ⟨fost⟩ vistier (1530) 96; mare ban (1530—1533) 98, 106—110, 124, 128, 132, 133, 135, 136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174, A; ispravnic în act domnesc 160; martor în diata banului 69.
Hamza, ţigan 18.
***Hansăreşti** (Hansarac ?), sat (?) ⟨lg. Dorobanţu, j. Teleorman⟩, drum la ~114, 156.
Harvat v. şi **Stanciul** ~ şi **Ţalapi Harvat.**
Harvat, logofăt (menţ), tatăl lui Alexandru 14; stăpîn în Studina 14, 43; dă bani cu împrumut şi ţine ocină zălog 81.
Hădîr, ţigan 110.
Hăeşti, sat ⟨probabil j. Gorj⟩, parte întărită lui Voico, slugă domnească şi fiului său Stan 5.
Hălmăjel, sat ⟨probabil Almăjelu, j. Mehedinţi⟩ întărit lui Barbu post. ş.a. 161.
Hănăşoaia vinde parte ⟨în Ocna⟩ doamnei Despina 194.
***Hermani,** sat ⟨probabil lg. Petreşti, j. Gorj⟩, parte întărită lui Stoia pitar, Mirciu ş.a. 120.
Hină, ţigan 4.
***Hinţa,** sat ⟨j. Vîlcea; or. Băile Govora⟩ cu munte stăpînit de m-rea Govora „de cînd este Ţara Românească"; răscumpărat de Radu cel Mare de la Cîrstea şi dăruit m-rii; pricini cu Stanciul ş.a. 170.
Hinţeşti, sat ⟨Finţeşti, j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩ 185.
Hîrgota, ţigan 18.
Hîrs, ţigan 18.
Hîrteşti (Hrăteşti), sat ⟨Hîrtieşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, hotare; întărit m-rii Cutlumuz 114, 156.

***Hodobeni,** sat <Odobeni lg. Sătuc, j. Buzău> în hotar cu Pleşcoi A.

Hogea, ţigan 18.

Hominovul, top. la Izvoare <j. Olt> 158.

Homor (Uspenie), m-re <c. M-rea Humor, j. Suceava> dăruită de domnul Ţării Româneşti cu ţigani 181.

Horezu v. **Hurezi,** sat.

Hotărani, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt> 137, 139; v. şi **Pleşile Hotăranilor.**

Hrastu, sat <Rastu, j. Dolj> în hotar cu Dumbrava Năsipului 204.

***Hrăneşti,** sat <lg. Lipia c. Gruiu, j. Ilfov> hotare 41.

Hrăteşti v. **Hîrteşti,** sat.

Hrusa, ţigancă 210.

Hrusan, ţigani 6, 18.

Hrusana, jupaniţă <fiica lui Gherghina pîrcălab şi soţia lui Danciul Gogoaşă Craiovescul>, stăpînă în Ruşi (menţ.) 11; numită Gogoşoaia 55.

Huda v. **Valea Hudei.**

Huhurezi, deal la Vlădeşti <j. Vîlcea> 198.

Humor v. **Homor.**

Hurezi, sat <Horezu, j. Romanaţi; azi j. Olt>, parte întărită lui Balea 63.

I

Iachim, fiul lui Gănştea cel bătrîn, familie, dăruit cu loc de casă în Miceşti 22.

Iacov, ţigan 155.

Iala, ţigan 32.

Ialomicioara, pîrîu <afluent al Ialomiţei> 175.

Ialomiţa, rîu, baltă la gura ~ 187; sate şi mori pe ~ 41, 175, 195.

Ianăş, clucer, familie, stăpîn în Odobeşti (menţ.) 166.

Iancul, ţigan 17.

Ianiu (Ianul), ţigani 17, 194.

Iarci, familie din Iaroslăveşti 118.

Iarciul (Erciul), slugă domnească din Iaroslăveşti înfrăţit cu vărul său Iarciul din Mihăeşti 119; pricină 40, 118.

Iarciul (Erciul), slugă domnească din Mihăeşti înfrăţit cu vărul său Iarciul din Iaroslăveşti 119; pricină 118.

***Iaroslăveşti** (Eroslăveşti, Iaraslăveşti, Iarăslăveşti), sat <Priporul, j. Vîlcea> în hotar cu Vlădeşti 198; înfrăţiri, pricini între Radul Goran spătar, Iarcii ş.a. 40, 118, 119.

Iaşii, sat <Valea Iaşului, j. Argeş> întărit m-rii Argeş 146.

Iaz v. **Badea Aiaz.**

Iazerul, munte <Iezărul, j. Muşcel; azi j. Argeş> întărit lui Vlaicu clucer ş.a. 141.

Iazul, top. la Geamăna <j. Argeş; azi or. Piteşti>, mori pe ~ 31, 154.

***Iazupcea** pe Desnăţui, silişte <probabil lg. Veleni, j. Mehedinţi; azi j. Dolj>, dăruită de domn lui Vlaicul mare log. şi lui Detco post. 202.

Iazurile Dobitoacelor (Rîul Boilor), top. la Dăneşti <Dăneasa, j. Olt> 156.

Icoman, cu ceata lui, vinde în Plopul (menţ.) 65.

Iezărul v. **Iazerul.**

Ignat, ţigani 25, 110.

Ilarion v. **Elarion.**

Ilca, ţigancă 181.

Ilhoviţa, sat <Iloviţa, j. Mehedinţi>, întărit m-rii Tismana 186.

Iliaş Sasul vinde doamnei Anca vie la Ocna 194.

Ilie, tatăl lui Darul care vinde în Tigveni (menţ.) 64.

Ioasaf, episcop de la Athos (?) 164.

Ion dăruieşte parte din muntele Tomescu pentru că a fost scos de la biruri 135.

Ion din Goleşti, tatăl lui Albul ş.a. (menţ.) 128.

Ion din Stoiceşti, unchi lui Radul şi Stoian, se înfrăţeşte cu nepoţii săi pe parte în Stroeşti 209.

Ion, frate cu Dragomir, Stan şi Giurge, cu parte în Posmag 179.

Ion <diferiţi> întăriţi cu părţi şi vie în Plăcicoiul A.

Ion, jurător <probabil la Miceşti> 131.

Ion, nepot lui Ţigulea pîrcălab, stăpîn în Pîrscov, Muşcel ş.a., familie 183.

Ion vinde ogoare din Blăjeşti 35.

Ion vinde o selişte <la Cîrbeşti> 44.

Iosif, egumen, nepotul călugăriţei Magdalina, martor (a. 1526) 22.

Iosif, grămătic, scrie act domnesc (1535) 210.

Iova, ţigan 18.

Iovan, văr primar cu Dan spătar, stăpîn în Ciurileşti, familie 196.

Ipoteşti v. **Epoteşti,** sat.

Ipure v. **Epure.**

Irina v. **Erina.**

Istratie v. **Eustratie.**

Iubenca, frate cu Stan şi Murgea, înfrăţeşte <probabil în Romanaţi> pe sora sa Dragole 205.

Iuga, din Miceşti, jurător 131.

Ivan, portar, ispravnic în acte domneşti 12, 13.

Ivan, socrul lui Stoia pitar; aşează pe fiica sa Stana peste părţi în Rogojina ş.a., familie 120.

Ivan, ţigani 106, 110, 169, 213.

Ivan, vornic, socrul lui Radul Măţil, mare log., familie, răsplătit de Vlad Călugărul cu danie de ţigani (menţ.) 25.

***Ivaneţ** (Ivaneştii), sat (?) <lg. Dorobanţu, j. Teleorman>, în hotar cu Comanca 114, 156.

Ivaşco, paharnic, fiul Magdalinei din Goleşti, familie, stăpîn în Goleşti, Mărăcineni, Vierăş ş.a. 32, 61.

Ivănuş, stolnic, ispravnic în act .domnesc 213.

Izvoară (Izvorul), sat <Izvoare, j. Olt> 114, 156; părţi întărite lui Cernica slugă domnească ş.a. 158.

Izvor, sat (?) <j. Argeş>, ogor vîndut de Stan Ciovică lui Mihăilă 124.

Izvorani, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi în or. Piteşti>, pîrcălabi şi megiaşi în pricină cu m-rea Argeş pentru părţi la Geamăna 154.

J

Jae, ţigan 215.

Jaleş, rîu <afluent al Jiului>, iaz 186.

Jarăştea, sat (?) <Jaroştea, j. Vîlcea> în hotar cu Verdea 24.

***Jarcoveţul,** sat <c. Brezniţa, j. Mehedinţi> întărit m-rii Tismana 186.

***Jid,** sat <lg. Brebeni, j. Olt>, parte întărită fiicelor lui Ganea 37.

Jidoştiţa, sat <j. Mehedinţi> întărit m-rii Tismana 186.

Jitea, ţigan 211.

Jitea vinde satul Recica lui Dabul, după pricină cu megiaşii 167.

Jitian, partea lui Vlădeşti (menţ.) 215.

Jitian, stolnic, martor 69.

Jiu, bani de ~ v. **Craiova,** bani.

Jiu, rîu, selişte pe ~ 204.

Jiul v. şi **Pîrîul Femeii,** pîrîu.

Jiul de Jos, judeţ, strîngător de bir 184.

Juna, ţigan 18.

L

Lacul cu Mărul, top. la Nucşoara <j. Muşcel; azi j. Argeş> 126.

Lacul lui Deag, Lacul lui Stîngăcea, lacuri la Izvoare <j. Olt> 158.

Lacul Lungu, lac la Vărbila <j. Săcuiani; azi j. Prahova> 33.

Lacure, sat <probabil Lacu, c. Odăile, j. Buzău>, parte întărită lui Ţigulea pîrcălab ş.a. 183.

Laiova v. **Laova,** sat.

Lal, frate cu Ivan ş.a. înfrăţiţi cu nepoata lor Stana în Rogojina, Roşia ş.a. 120.

Lal, ţigani 6, 18, 21.

***Laova,** sat <Saelele, j. Teleorman>, hotare; întărit m-rii Cutlumuz <114>, 156; **Laiova de Jos** 114, 156.

Lavra m-re v. **Athos.**

Lazul lui Neagoie, top. la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 66.

Lazul lui Voinea, top. la Vlădeşti <j. Vîlcea> 198.

Lăleşti, sat <Leleasca, j. Olt>, parte întărită lui Fîrtat pîrcălab după pricină cu Stanca din Rîmnic 200.

***Lăngeşti,** sat <lg. Furnicoşi, j. Muşcel; azi j. Argeş>, parte cu mori întărită lui Albu şi fiilor săi 134.

Lănujde (?), top. la balta Săltava <j. Ialomiţa> 163.

Lăudat, boier hotarnic la Cireaşov 114, 156.

Lăudat (Lăudatul), clucer mare, soţul Voicăi, familie 12, 150; în pricină pentru parte în Breţculeşti 148; în sfatul domnesc (1533) 155; jurător 149; probabil acelaşi: **Lăudat,** în pricină cu m-rea Argeş pentru parte în Ştefăneşti (1526) 16.

Leleasca v. **Lăleşti,** sat.

Leontie, episcop al Rîmnicului (1535) 194.

Leordeni v. **Leurdeni.**

Lepa, ţigan 32.

Lepădat cumpără parte în Lihăceni 201.

Lepădat vinde parte în Tigveni 64.

Lepădat, ţigan 18.

Lespede, top. la Nucşoara <j. Muşcel; azi j. Argeş> 126.

Lespedea, munte <j. Argeş; azi probabil j. Vîlcea>, parte închinată de Stan Dolofan lui Oprea sluger ş.a. 169.
Letniţa de la Nedeia, munte <j. Argeş> întărit lui Oprea sluger ş.a. 169.
Leţea, spătar vinde parte în Găvăneşti (menţ.) 141.
Leul vinde părţi în Lieşti şi Pleşile Hotăranilor 193.
Leurdeni, sat <Leordeni, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş>, parte cu vii întărită lui Voicul comis, Tatul post. ş.a. 12.
Leuştean, ţigan 110.
***Lieşti,** sat <lg. Berislăveşti, j. Argeş; azi j. Vîlcea>, parte întărită m-rii Cozia 193.
Liga întărit în Cerăţel 19.
Ligăceasca, moşie la Tismana <j. Gorj> întărită m-rii Tismana 186.
Lihăceni, sat <Liiceni, j, Romanaţi; azi j. Olt în or. Caracal> în hotar cu Marotinul 201.
Lipia v. **Lupia,** sat.
Liseni, sat <Lisa, j. Olt>, parte întărită fiicelor lui Ganea 37.
Lişteava, baltă <probabil j. Dolj> întărită m-rii Govora 212.
Lozan, ţigan 18.
Lucăvăţ, pîrîu <Luncavăţul, afluent al Oltului> 99.
Luciani (Luciiani), sat <Lucieni, j. Muşcel; azi j. Argeş> în hotar cu Hîrtieşti 114, 156.
***Luminenii,** sat <Hagieni, j. Ialomiţa> cu vii, grădini, pomet, mori, stupi, întărit cu perper m-rii Cozia 187.
Luminov v. **Hominovul.**
Lumotă, boier din Miceşti, martor 22.
Lungaş v. **Măgura lui Lungaş.**
Lupa întărit peste parte în Studina 180.
Lupia, sat <Lipia, j. Ilfov>, hotare; parte întărită lui Stanciul gramatic ş.a., după pricină cu fiii lui Detco 41.
Lupoane, pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 208.
Lupp, dascăl slovenesc la Şcoala domnească din Bucureşti (menţ. sec. XVIII) 32.
Lupşa, ţigan 141.
Lupşanul, sat <probabil j. Ilfov; azi j. Ialomiţa>, părţi întărite cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Lupşă vinde parte în Rîmeşti 99.

M

Maca (?) **lui Ştirbu,** <mlacă> la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 66.
Macea, ţigan 32.
Macrea, logofăt, ispravnic în act domnesc 175.
Magdalina (Cîrjoae, Cîrjoane), călugăriţă, jupaniţa <Muşa> din Corbi, familie 22; stăpînă în Miceşti şi Nucşoara 22, 126, 149;
ctitoră la m-rea Corbii de Piatră 23, 130; donatoare la m-rile Argeş şi Bistriţa 29, 149; probabil aceeaşi: **Magdalina** călugăriţă, dăruieşte ţigani m-rii Govora 6.
Magdalina, călugăriţă <Maria din Goleşti>, mama lui Ivaşco, familie, diată 32.
Magoe, în pricină pentru Varovnic 59.
Mahera (Maherea) vinde parte în Ungureni (menţ.) 206.
Maichina, ţigancă 18.
Malcoci, ţigan 141.
Malea, fiica lui Bîrcă, vinde parte în Miceştii de Sus 56.
Malea vinde parte în Tigveni 64.
Malul Mărului, top. la Nucşoara <j. Muşcel; azi j. Argeş> 126.
Malul Stejarului, top. la Brătienii de Sus <Brădulet j. Argeş> 203.
Mamina, baltă <Potel, j. Romanaţi; azi j. Olt> scoasă de Basarab voievod de la turci; parte întărită m-rii Govora 172.
Manca, stăpîn în Placico, Glodeni şi muntele Radilă, familie 82.
Mancilul, frate cu Albul slugă domnească şi Stan, întărit peste părţi în Blăjeşti, Glavacioc ş.a. 35.
Manciul, ţigani 110, 210.
Manda, jupaniţă, vară cu Oprea Drăghicescul, familie, stăpînă de ţigani 21; v. şi **Radul al lui Mandea.**
Mandela, ţigan 18.
Manea, Manul, Mănea:
—**Manul** cumpără părţi în Negraşii de Jos 205.
Manea, din Boteşti, ispravnic de hotărnicie 33.
Manea, fiul lui Ţigulea pîrcălab, familie, stăpîn în Pîrscov, Muşcel şi la m-rea din Valea lui Purcal 183.
Manea, fiul vitreg al lui Şerb, aşezat peste parte în Negraşii de Sus 205.
Manea, frate cu Custură cu parte în Tigveni (menţ.) 64.

Manea, frate (?) cu Ratea, familie, întărit peste părţi în Posmag 179.
Manea, frate cu Stoian, înfrăţeşte pe Fîrtat clucer în Momoteşti 38.
Manea, frate cu Ţigulea pîrcălab, familie, stăpîn în Pîrscov, Muşcel şi la m-rea din Valea lui Purcal 183.
Manea înfrăţeşte în Groşani 197.
Manea întărit peste parte în Romonaţii Costei 205.
Manea, portar, hotarnic la Plopul 208.
Manea, slugă domnească, frate cu Crăciun, stăpîn peste parte cu moară în Grădiştea de Sus şi muntele Grădişteanul 27.
Manea, ţigani 110, 211.
Manea (Mănea) ⟨diferiţi⟩ vînd: parte la Broştenii de la Crivina 36; ∼ parte cu vad de moară în Măciuca 115; ∼ parte în Vlădeşti (menţ.) 215.
Manea Checica (Checica) din Şcheioastre, boier hotarnic la Comanca ş.a. 114, 156.
Manea Perşanul (Manea, ∼ Părşanul, ∼ Perişanul, ∼ Perşa, ∼ Perşanu), mare vornic, vlastel, din casa domnească, familie, stăpîn în Stoiceni 17; în pricină pentru Domneşti, Glodeni, ş.a. 66, 82; ctitor al m-rii Museteşti, donator 61, 62, 129;
în sfatul domnesc: mare vornic (1526—1527) 2, 6, 8, 9, 12—14, 19, 20, 23, 24, 26—28, 30, 31, 34—41, 47; fost vornic (1528) 51.
Manea Vulparul (∼ Vulpar, ∼ Vulpariul, ∼ Vulparu) din Stăneşti dă bani cu împrumut şi ţine zălog, pricini 28, 211; martor 22.
Marcea, fiul lui Chirca, familie, stăpîn în Titeşti, Bomboeşti ş.a. 18; probabil acelaşi: **Marcea,** logofăt, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Marco din Băjeşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Marcoci, ţigan 110.
Mardarie, egumen al m-rii Codmeana (1529) 80.
Marea Lavră m-re v. **Athos.**
Marga, jupaniţa lui Şerban mare vornic, familie, dăruieşte Gîrcovul m-rii Bistriţa 108.
Maria, fiica lui Ianăş clucer, soacra lui Peia portar, familie, stăpînă în Odobeşti (menţ.) 166.
Maria, nepoata călugăriţei Magdalina ⟨Maria din Goleşti⟩, familie; înzestrată în Bălteni 32.
Maria, ţigancă 211.
***Maricino,** sat ⟨*Mărăcini, probabil lg. Greci, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit m-rii Cutlumuz 114.
Marin, ţigan 32.
Marina, mama lui Stanciul stăpîn în Ungurei (menţ.) 186.
Mariţa, top la *Călugăreni ⟨lg. Cireaşov, j. Olt; or. Slatina⟩ 114, 156.
Marotin, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ în hotar cu Lihăceni 201.
Marta, fiica lui Gurban, familie, aşezată de tatăl său peste parte în Negraşii de Sus 205.
Matca Verzei, loc domnesc ⟨Verdea, j. Vîlcea⟩ în hotar cu Jaroştea, dăruit lui Fîrtat clucer 24.
Matei Basarab, domn al Ţării Româneşti ⟨1632—1654⟩ (însemnare sec. XVII) 1.
Maţea, ţigan 1.
***Măceşani,** silişte ⟨j. Muşcel, probabil lg. Berevoeşti; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Vlaicu clucer, Mihnea stolnic ş.a. 141.
***Măceşti** (Măneşti), sat (?) ⟨lg. Dorobanţu, j. Olt; azi j. Teleorman⟩ 114, 156.
Măciuca, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Fîrtat pîrcălab 115.
Mădulari, sat ⟨j. Vîlcea⟩, funii cumpărate de Neagomir şi Oprea din Tîrsa de la Sîrbul, Micul ş.a. 48.
Măgura Băseştilor, top. la *Comanca ⟨lg. Dorobanţu, j. Olt⟩ 114, 156.
Măgura Fetei, top. la *Rusineşti ⟨Mihăeşti, j. Olt⟩ 158.
Măgura lui Lungaş, top. ⟨la Slănic, j. Prahova⟩ 121.
Măgureni, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Măilat v. **Valea lui Măilat.**
Mălae, ţigan 32.
Mălaiu, portar, ispravnic în act domnesc 77.
Măliniş v. **Gîlma Mălinişului.**
Mănăilă cumpără parte în Valea lui Soare 201.
Mănăilă, nepotul său Ratea în pricină pentru Bujoara (menţ.) 23.
Mändeşti v. **Mandea** şi **Radul al lui Mandea.**
Mănea v. **Manea.**
Măneşti v. **Măceşti,** sat.
Măniuga înfrăţeşte pe Toma ban peste partea lui din Groşani 197.
Mărăcineni, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ cu mori, lăsat de monahia Magdalina fiului său Ivaşco pah. 32; părţi întărite lui Ivaşco şi unchiului său Cînda 61.
Mărăcini v. **Maricino,** sat.
Mărceşti, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ 148.

Mărgineni, sat ⟨j. Prahova⟩, vinăriciul domnesc întărit lui Drăghici mare comis şi Udrişte post. 90.
Mărra, ţigan 18.
Mărul lui Săcară, top. la Corbi ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 66.
Măţilă v. **Radul Măţilă.**
Măzărani, sat ⟨Măzărari, j. Vîlcea⟩ întărit jupaniţei Neacşa, lui Danciul comis şi lui Stanciul, după înfrăţire 160.
Medeleanul v. **Racoviţa Medeleanului.**
Mehedinţa, sat ⟨j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ în hotar cu Vărbila 33.
Mehedinţi, judeţ, boieri din ~ 59.
Meţa, ţigancă 155.
Mia, ţigancă 18.
Miceşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 131; loc de casă dăruit de monahia Magdalina lui Gînştea cel bătrîn 22; megiaşii în pricină cu m-rea Bistriţa 149; ~ **de Sus,** partea lui Bîrcă întărită lui Oprea ş.a. 56.
Miclăuş cu ceata lui, cumpără parte în Poiana 169.
Miclăuşani, sat ⟨Micloşani, j. Muşcel; azi j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Vintilă mare clucer 110.
Miclea, din Şopleşti, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Miclea, logofăt, cumpără ţigani 211.
Miclea, nepotul lui Ţigulea pîrcălab, familie, stăpîn în Pîrscov, Muşcel, m-rea din Valea lui Purcal ş.a. 183.
Micloşani v. **Miclăuşani,** sat.
Micşan, frate cu Oprea şi Ursu, familie întărit peste părţi în Posmag 179.
Micşan, tatăl lui Bodea ş.a., stăpîn în Negeşti şi Ulita 157.
Micşan vinde parte pe Valea Bisericii 134.
Micul din Crăceşti, boier hotarnic la Suhaia 156.
Micul, fiul lui Gînştea cel bătrîn dăruit cu loc de casă în Miceşti, familie 22.
Micul ⟨diferiţi⟩ vînd: funie în Mădulari 47; ~ ocină episcopiei de Rîmnic 194.
Mierăovul, munte al satului Petreşti ⟨j. Gorj⟩ întărit lui Stoia pitar, Mirciu ş.a. după înfrăţire 120.
Mierlari v. **Mirlari,** sat.
Mihaeşti, Mihaieşti v. **Mihăeşti,** sat.
Mihail, Mihăilă:
— **Mihăilă** din Ciumeşti, ⟨jurător⟩ 131.
— **Mihăilă** din Gabrov, jurător 214.
Mihail din Mitreşti, boier hotarnic la Suhaia 156.
Mihail din Vîltureşti, boier hotarnic la Hîrteşti 114, 156.
Mihail, egumen al m-rii Brădet (1535) 203.
Mihail, fiul lui Stănimir, în pricină pentru parte în Studina 43.
— **Mihăilă,** fiul său vinde parte în Costeşti (menţ.) 205.
— **Mihăilă,** frate cu Detco vornic, familie, stăpîn în Ungureni 206.
Mihail, grămătic, în pricină cu m-rea Govora pentru Plopul (1528 ... 1535) 65, 85, 208.
— **Mihăilă,** întărit peste părţi în Popeşti, Adîncata şi Izvor 124.
— **Mihăilă,** slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126.
— **Mihăilă,** slugă domnească, întărit peste părţi în Pîcleni 138.
Mihai (Mihăilă), ţigan 18.
Mihail vinde parte în Verneşti 104.
Mihail Sîrbul (Mihăilă ~) din Milcov, boier hotarnic la Cireaşov ş.a. 114, 156.
Mihăeşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ în hotar cu Hîrtieşti 114.
Mihăeşti (Mihaeşti, Mihaieşti), sat ⟨j. Vîlcea⟩ 118; înfrăţire între Erciul din Iaroslăveşti şi vărul său Iarciul, din ~ 119.
Mihăilă v. **Mihail.**
Mihnea din Berivoieşti, în pricină pentru Stăneşti ş.a. ţine zălog (menţ.) 28.
Mihnea, postelnic ⟨din Bădeni⟩ fiul Stanei şi frate cu Radul şi Vladul, stăpîn 213;
în sfatul domnesc: mare postelnic (1526—1528) 1, 21, 42—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67;
ispravnic în act domnesc 14.
Mihnea, stolnic ⟨din Piscani⟩, fiul lui Pătru post., frate cu Vlaicul mare log. şi cu Badea, stăpîn în Piscani, Berivoieşti, ş.a. 28, 141, 157, 184.
Mihnea ⟨**cel Rău**⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1508—1509⟩, cărţi de la ~ 1, 70.
Miho, ţigan 110.
Mihul, în pricină pentru parte în Studina 180.
Mihul, nepotul lui Voico şi frate cu Pătru, înfrăţit peste parte în Borobeică 205.
Milco, stolnic, vlastelin, ispravnic de hotărnicie al satelor m-rii Cutlumuz (menţ.) 114, 156.
Milco, tatăl lui Stoica în pricină pentru Aninoasa (menţ.) 89.
Milcov (Milcova), sat ⟨Milcovu, j. Olt⟩ 114, 156.
Milea v. **Radul Milea.**
***Mileşti** de la Cricov, sat ⟨azi j. Prahova⟩ în hotar cu Gherghiţa 175.
Milostea, sat ⟨j. Vîlcea⟩ întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 72, 93, 165.

Miloş, ţigan 25.
Minune, ţigan 18.
Mirca, popă, întărit peste parte în Nucşoara 126.
Mirca (Mircan), slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126; cu ceata lui, în pricină pentru parte în Valea Oraşului 23.
Mircea v. şi **Stanciul al lui Mircea.**
Mircea, fiul lui Dracea, familie, întărit peste parte în Băjeşti 56.
Mircea, fiul lui Vlad ⟨Vintilă⟩ voievod 143.
— **Mirciu,** frate cu Ivan, Nan şi Lal, stăpîn în Rogojina, Roşia ş.a. 120.
Mircea, partea lui cu loc de grădină în Drăghiceni 201.
Mircea, popă, înfrăţeşte pe fiicele sale Muşa, Stana, Vişa şi Stoica 35.
Mircea, slugă domnească, nepotul lui Breţco, întărit în Breţculeşti 148.
Mircea, stăpîn peste părţi în Placico, Glodeni şi muntele Radilă 82.
Mircea, ţigan 141.
Mircea cel Bătrîn, domn al Ţării Româneşti ⟨1386—1418⟩ 186; ctitor la Cozia 187; ~ la Athos 114, 156; cărţi de la ~ 182, 187.
***Mirceşti,** sat ⟨Comoara, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 214.
***Mirileşti,** sat ⟨lg. Dobroteşti, j. Teleorman⟩, parte întărită fiicelor lui Ganea 36.
Mirliţa, sat ⟨Mirila, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, părţile lui Dan, Stan butarul şi Oancea întărite m-rii Bistriţa 174.
***Mirlari,** sat ⟨*Mierlari, lg. Pleşcoi, j. Buzău⟩ în hotar cu Pleşcoi A.
Miroslavu v. **Valea Miroslavu.**
Misail, egumen al m-rii Bistriţa (1529, 1533) 73, 174.
Misea, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
***Mitreşti,** sat ⟨probabil lg. Ţigăneşti, j. Teleorman⟩ 156.
Mitrofan, mitropolit al Ţării Româneşti (1533) 149.
Mitropolia din Tîrgovişte, ctitorie a lui Neagoe Basarab 146; stăpînă de sate, bălţi şi gîrle 45, 89, 146; face schimb 146; act domnesc scris în ~ 65; mitropolit 146.
Mîneri, crîng lg. oraşul Gherghiţa ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 175.
Mînjina, ţigan 211.
Mîrza, ţigan 32.
Mlaca v. şi **Maca.**
Mlaca Şiconei (~ Şiconi), top. la Hîrteşti ⟨j. Muşcel şi Pădureţi; azi j. Argeş⟩ 114, 156.
Mleacom v. **Radul Mleacom.**
Moga vinde livadă şi selişte ⟨în Cîrbeşti⟩ 44.
Mogoş, logofăt; mare logofăt în sfatul domnesc (1530) 91; ispravnic în acte domneşti 80, 89, 90.
Mogoş, partea lui în Predeşti (menţ.) 129.
Mogoş, sluger, jurător 149.
Mogoş, stăpîn în Bujoară — împreună cu Cîrjău — (menţ.) 23; probabil acelaşi: ~, tatăl lui Dragomir boier din Brătiani (menţ.) 22.
***Mogoşeşti** pe Argeş ⟨Argeşel⟩, sat ⟨lg. Băjeşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ al lui Vlaicul vornic ş.a., cotropit de Staico mare log. 11.
Mogoşeşti, sat ⟨probabil j. Dîmboviţa⟩ întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Moia, ţigan 141.
Moica, cu ceata lui, în pricină pentru părţi în Nenciuleşti 39.
Moise (Moisi), domn al Ţării Româneşti (1529, 1530) 146, 211; fiul lui Vladislav voievod, dă cărţi 68, 70—87, 89—91; donator 80, 86;
⟨eroare⟩: Moise Movilă 78.
Moisi scrie act domnesc (1526) 15.
Moma, fiica lui Ganea, familie, întărită peste părţi în Mirileşti, Jid şi Liseni 37.
Moma, ţigancă 18.
Momaia, munte al satului Stăneşti ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ întărit lui Vlaicul mare log. 211.
Momoteşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi în or. Drăgăşani⟩, părţi întărite lui Fîrtat clucer 38, 60.
Morminte v. **Murminte,** top.
Moş, Moşul:
Moş cu ceata lui, în pricină pentru părţi în Nenciuleşti 39.
Moş din Stoiceşti, hotarnic la Drăgoeşti 125.
— **Moşul** fiul lui Ţigulea pîrcălab, familie, întărit în Pîrscov, Muşcel, m-rea din Valea lui Purcal ş.a. 183.
Moş închină parte din Oteştii de Jos 132.
Movila 78 ⟨eroare⟩ v. **Moise,** domn.
Movila Voineagului (Moşoroiu ~), top. la *Comanca ⟨lg. Dorobanţu, j. Olt⟩ 114, 156.
Mraze v. **Omraza.**
Muchea Glodurelor, top. la Corbi ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 66.
Muchea Strîmbei, Muchea Telman, topice la Stroeşti ⟨j. Argeş⟩ 155.
Muchia, ţigan 19.
Muja, fiul lui Radul vornic, familie, donator la m-rea Arhanghel 215.

Muntele Sinai v. **Sinai.**

Murgaş, sat <j. Romanaţi; azi j. Dolj>, stupărie întărită m-rii Bistriţa, dania boierilor Craioveşti 88.

Murgea, fiii săi vînd parte în Romonaţii de la Muzan (menţ.) 205.

Murgea, frate cu Stan, Iubenca şi Dragole înfrăţeşte pe sora sa 205.

Murgeşti, sat <c. Dobroteasa, j. Olt>, parte întărită lui Fîrtat pîrcălab, după pricină cu Stanca din Rîmnic 200.

Murminte, top. la Hîrteşti <j. Muşcel; azi j. Argeş> 114, 156.

Muşa din Corbi v. **Magdalina.**

Muşa, fiica popii Mircea, înfrăţită de tatăl său 35.

Muşa, soră cu Vlad, întărită peste parte în Cernăteşti 189.

Muşa, soră cu Voicul comis, Tatul post. ş.a., înfrăţită peste părţi în Leurdeni şi Muşeteşti cu vii, păduri şi munţi 12.

Muşa, ţigancă 211.

Muşat, ţigan 6.

Muşat vinde parte în Lăngeşti 134.

Muşătescu, munte <c. Nucşoara, j. Muşcel; azi j. Argeş> întărit lui Voicul comis şi Tatul post. 12.

Muşăteşti (Muşeteşti, Adormirea), m-re <Seaca, j. Olt>, ctitoria lui Manea Perşanul 61, 62, 129; sate, bălţi, vămi, mori, ţigani 4, 8, 61, 62, 76, 92, 129, 144.

Muşăteşti, sat <j. Argeş>, parte întărită lui Voico comis şi Tatul post. 12.

Muşcel v. şi **Valea Muşcelului.**

Muşcel, sat <c. Vipereşti, j. Săcuiani; azi j. Buzău>, parte întărită lui Ţigulea pîrcălab ş.a. 183.

***Muşcelul** (Muşcel) j. Romanaţi, sat <Dranovăţ; azi j. Olt> întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa, dania lui Stroe post. şi Pîrvul ban 70, 73, 93, 137, 139.

Muşcelul, top. la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 66.

Muzan v. **Romonaţii de la Muzan,** sat.

N

Nacoe, ţigan 18.

Nagomireşti v. **Neagomireşti,** sat.

Nagone v. **Voicilă al lui Nagone.**

Nan, Nanul:

Nan v. şi **Grindul lui Nan.**

Nan din Bereşti, boier hotarnic la Suhaia 156.

Nan din Berindei, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.

Nan din Marotin vinde parte în Valea lui Soare 201.

— **Nanul,** fiul lui Detco, în pricină pentru Cerăţel 19.

Nan, frate cu Albu, partea lui în Drăghiceni 201.

Nan, frate cu Ivan şi Mirciu, familie, stăpîn în Rogojina, Roşia ş.a. 120.

Nan, frate cu Stan, stăpîn în Fiani, Comarnic ş.a. 127.

Nan (Nanul), grămătici (?), piseţ, scrie acte domneşti (1527 ... 1535) 39, 105, 120, 181.

Nan, în pricină pentru Ciurileşti 196.

Nan întărit peste parte în Sibiceu 185.

Nan, partea lui în Posmag 179.

Nan, sluga banului, frate cu Pîrvul şi Dan, dăruit cu părţi în Ceplea şi Turceni 87.

Nan, slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126; în pricină pentru Valea Oraşului 23.

Nan, ţigani 18.

Nan vinde ogoare la Băjeşti 56.

— **Nanul Rogoz** (Nanul), tatăl lui Albul Rogoz vornic, pierde capul pentru vina fiului său (menţ.) 49.

Nana, ţigan 32.

Nană, fiica lui Voico, familie, întărită peste parte în Veţel 13.

Nandrea, în pricină pentru parte în Negoşina 189.

Nanuca, ţigani 6.

Nanul v. **Nan.**

Nănuţă, ţigan 18.

***Năpîrteni,** sat <Berevoieştii Ungureni, j. Muşcel; azi j. Argeş> cu munte, întărit lui Vlaicu clucer, Mihnea stolnic ş.a. 141.

Năsipul v. şi **Dumbrava Năsipului.**

Năsipul, sat <c. Ceplea j. Gorj>, parte întărită m-rii Tismana 186.

Năsturel v. **Udrişte Năsturel.**

Năvrap, pîrîu <la Berevoieşti, j. Muşcel; azi j. Argeş> 28, 141.

Neacşa, fiica lui Albu, familie, stăpînă în Lăngeşti, Răugeni şi Găureni 134.

Neacşa, fiica lui Ganea, familie, stăpînă în Mirileşti, Jid şi Liseni 37.

Neacşa, fiica lui Gurban, familie, aşezată de tatăl său peste parte în Negraşii de Sus 205.

Neacşa, jupaniţă <fiica lui Harvat mare log.>, soţia lui Peia portar şi mama Calei <din Brîncoveni>, stăpînă în Epo-

teşti şi Odobeşti 81, 166.
Neacşa, jupaniţa lui Vlaicul pîrcălab (clucer) şi fiica lui Oprea pîrcălab, martoră în diata Magdalinei călugăriţa 32; pentru daniile făcute m-rii Arhanghel 215.
Neacşa, jupaniţă <din Strejeşti>, mama lui Dragomir, stăpînă în Dobruşa, Dragodăneşti şi Măzăreni 160.
Neacşa, jupaniţă, soacra lui Radul comis, stăpînă în Cerăţel (menţ.) 19.
Neacşa, jupaniţă <Stroeviţa>, stăpînă în Ostrovul de la Olt 115.
Neacşa, mama lui Dragomir din Pleşov (menţ.) 114, 156; <eroare:> Neacşu 156.
Neacşa, ţigancă 18.
Neacşu cumpără plaiul Cocora 99.
Neacşul din Băseşti, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.
Neacşul din Mirceşti, jurător 214.
Neacşul, frate cu Stoia şi Stanciul, vinde plai 99.
Neacşu tatăl lui Dragomir v. **Neacşa,** mamă.
Neag v. **Neagul.**
Neaga v. şi **Dobre al Neagăi** şi **Privalul Negăi.**
Neaga, ţigancă 211.
Neagoe v. şi **Lazul lui Neagoie.**
Neagoe din Găleşăşti, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Neagoe din Piscuri, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Neagoe, fiul lui Alăman vătaf, familie închină parte în Stăneşti 211.
Neagoe, frate cu Stănislav, partea lui din muntele Peştere 135.
Neagoe, frate cu Vladul şi Comşa, întărit peste parte în Zorileşti 207.
Neagoe întărit peste ogor în Băjeşti 56.
Neagoe (Neagoie), jupan, fiul lui Dumitru <mare> vistier, familie, stăpîn în Văcăreşti 191.
Neagoe, nepotul Bogdanei, vinde ogoare în Tămăşeşti 35.
Neagoe, popă, tatăl lui Pătru şi ginerele lui Pătru post., cumnat cu Vlaicul clucer (menţ.) 141.
Neagoe, popă, cumpără parte în Romonaţii de la Muzan 205.
Neagoe, slugă domnească, fiul lui Albu, familie, stăpîn în Lăngeşti, Răugeni şi Găureni 134.
Neagoe, spătar, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Neagoe al lui Socol (Neagoe), soţul Caplei <nepoata lui Vlad Călugărul>, din casa domnească 18; stăpîn în Dragomireşti, Mogoşeşti, Uibăreşti ş.a. 18, 194, 199; în sfatul domnesc: mare vistier (1526) 2, 4—9, 11—15, 17, 19—21, 23—28, 30, 31; fost vistier (1527) 36, 37; mare vornic (1527—1529) 42—45, 49—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 81, 85, 87, 89, 90;
hotarnic 49.
Neagoe Basarab v. **Basarab** domn.
Neagoe Pilea, frate cu Şerban, înfrăţit peste părţi în Străhaeţ 58; martor în cartea marelui ban 97.
Neagoe Pravăţ, stolnic, ispravnic în act domnesc 183.
Neagole, fiica lui Gurban, familie, aşezată de tatăl său peste parte în Negraşii de Sus 205.
Neagomir vinde toate părţile lui din Tîrsa şi cumpără în Mădulari 47.
***Neagomireşti** (Nagomireşti), sat <lg. Boteni, j. Muşcel; azi j. Argeş> 114, 156.
Neagotă dă toată partea sa din Tîrsa pentru parte în Dobriceni 47.
***Neagra,** sat <lg. Glavacioc, j. Vlaşca; azi j. Argeş>, părţi întărite m-rii Glavacioc 2, 3, 79, 140.
Neagu aşează pe fiicele sale în Negraşii de Sus 205.
Neagul cumpără parte în Lacure şi vad de moară pe Buzău 183.
Neagul, fiul lui Ţigulea pîrcălab, familie, stăpîn în Pîrscov, Muşcel, Lacure ş.a. 183.
Neagul (Neagu) închină partea lui din Căzăneşti pe Topolov lui Manea Perşanul mare vornic 62.
Neagul pierde parte în Pîrscoveni, pentru o duşegubină 197.
Neagu (Neag) <diferiţi> vînd: ogor în Tămăşeşti 35; ~ ogoare şi fălci în Tigveni 64; ~ parte în Verneşti 104.
Neagu Braga, tatăl lui Vintilă portar <Vlad Vintilă> ş.a., desmoşteneşte pe fiii săi Pătru şi Cîrstian; stăpîn în Brăgăreşti, Piciorul Caprei ş.a. (menţ.) 1.
Nebunul, ţigan 110.
Necula v. **Nicula.**
Nedea, ţigan 32.
Nedeia v. **Letniţa de la Nedeia.**
Nedeia, sat <j. Dolj>, parte întărită m-rii Sadova, dania lui Pîrvul ban 98.
Nega v. **Privalul Negăi.**
Negeşti, sat <c. Vlădeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş>, parte întărită lui Micşan, Vlaicul clucer ş.a., după înfrăţire 157.
Negoieşti, sat <j. Ilfov> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Negoiţă v. şi **Neguiţ.**
Negoiţă, fiul jupanului Oprea Drăghicescul. nepot de văr jupanului Manda, stăpîn de ţigani 21.

Negoiul, partea lui în Lihăceni 201.
Negoiu, popă, partea lui în Negraşii de Sus 205.
Negolea cu ceata lui, „vlah”, în pricină pentru părţi în Cornu şi Doiceşti 169.
***Negolea,** sat <probabil j. Ialomiţa, lg. Bărăganul; azi j. Brăila>, parte întărită jupaniţei Rada după pricină cu „vlahi” cărora le leapădă asprii 169.
Negoşina, sat <j. Buzău>, părţile lui Stănilă şi Rîtea întărite lui Cană şi Găciul, după pricină cu Stoia şi Nandrea 189.
Negraşii, sat <j. Vlaşca; azi j. Argeş>, partea lui Voico din Bodineşti 205; ~ **de Jos,** partea popii Negoiu ş.a. aşezări, înfrăţiri; ~ **de Sus,** părţi întărite lui Şerb, Manea ş.a. 205.
Negre, tatăl lui Dragomir, partea lui în Piscani 141.
Negre, ţigani 9, 110.
Negrilă, ţigan 18.
Neguit (Neguiţă), piseţ, grămătic, scrie acte domneşti (1526 ... 1533) 9, 59, 65, 112, 156.
Nehtan, partea lui în Grădiştea de Sus şi în muntele Grădişteanul 27.
Nénciul din Ştirbeşti vinde parte 110.
Nenciuleasa, ţigan 194.
Nenciuleşti, sat <j. Teleorman>, părţi întărite lui Bojica şi Oprea cu ceata lor, după pricină cu Bîrlan cu ceata lui 39.
Neniul din Racoviţă, jurător 214.
Néniul din Sînburul(?), boier hotarnic la Suhaia 156.
Nenovici, Vasile N., tălmăceşte document slav (1833) 156.
Nica, ţigan 4.
Nicodim, <ctitor şi egumen> al m-rii Tismana (menţ.) 59.
Nicola v. **Nicula.**
Nicopole <oraş R.P. Bulgaria>, Drumul Nicopolei prin Ţara Românească 114, 156.
Nicula din Roşii, vinde parte 112.
Nicula (Necula, Nicola), ţigani 18, 98, 110, 141, 169, 211, 213.
Nicula, vornic, martor în cartea marelui ban 88, 97.
Noatenul (Noatin), pîrîu la *Plopul <Rîjleţul Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 65, 85, 208.
Novac vinde parte în Frăsinet 194.
Novăceasca, moşie la Tigveni <j. Argeş>, vîndută şi închinată de Oprea ş.a. m-rii Argeş 64.
Nucet (Nucetul, Sfîntul Gheorghe), m-re <j. Dîmboviţa> în pricină pentru vii 117; întărită peste venituri de la bălţi 8, 144; ~ peste vama de la Runcu 76, 92.
***Nucet,** sat <lg. Dăneasa, j. Olt> 114; în hotar cu Dăneşti 156.
Nucşoara, sat <j. Muşcel; azi j. Argeş>, hotare; cumpărat de Radul, Cîrstea ş.a. de la jupaniţa Cîrjoaae <Muşa din Corbi>, pricini cu m-rea Argeş; popă 126.

O

Oană v. **Vîlceaua Oanei.**
Oană din Singureni, jurător 214.
Oană, frate cu Cotea, familie dăruieşte m-rii Argeş vad de moară din Berileşti 195.
Oana, nepot lui Ţigulea pîrcălab, familie, stăpîn în Pîrscov, Muşcel, Lacure, ş.a. 183.
Oană, popă, partea lui în Ocna 194.
Oancea, Oncea:
Oancea din Urlaţi, hotarnic la Valea Călugărilor 42.
— **Oncea,** fiii săi vînd părţi la Gura Ursanei <la Slănic> (menţ.) 121.
Oancea, fiul lui Ion din Goleşti, familie; în pricină pentru Runcul 128.
— **Oncea,** fiu vitreg al lui Voico din Bodineşti, frate cu Dumitru, aşezat de tatăl său peste părţi în Bodineşti şi Negraşii de Sus 205.
Oancea închină partea sa din Novăcească m-rii Argeş 64.
— **Oncea,** în pricină pentru părţi din Oteştii de Jos 132.
Oancea, jupan din Batiu, vistier, stăpîn în Piteşti, Miceşti ş.a.; pierde averea pentru hiclenie (menţ.) 51, 52, 55, 149; probabil acelaşi: **Oancea** pîrcălab, ispravnic în act domnesc 20.
Oancea (Oncea) <diferiţi> vînd: parte în Costeşti 205; ~ parte în Miriliţa 174; ~ ogor în Tămăşeşti 35.
Oancea vistier v. **Oancea** din Batiu.
Oancioaie, jupaniţă, mama lui Stoica, se înfrăţeşte peste parte din vad şi moară în Cringure 141.
***Obedin** (Bedinu Corzii, Obiedin), sat şi silişte <Corzu, j. Mehedinţi>, întărit m-rii Tismana 182, 186.

Obîrşia Călugărului, ~ lui Pătru, ~ Pietrişului, topice la Stroeşti ⟨j. Argeş⟩ 155.
Obreaji, top. la Dăneşti ⟨j. Olt⟩ 156.
Obrejie (Obrejiia), top. la *Comanca ⟨lg. Dorobanţu, j. Teleorman⟩ 156.
Obrejie (Obreajie), top. la Geamăna ⟨j. Argeş, or. Piteşti⟩ 31, 154.
Ocna, ⟨tîrg şi ocnă probabil or. Ocnele Mari⟩, vie dăruită episcopiei Rîmnicului 194; vinărici întărit m-rii Cotmeana 100; mertice de sare pentru m-rea Ostrov 86.
Odobeni v. **Hodobeni,** sat.
Odobeşti, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, dat zestre de Ianăş clucer fiicei sale Maria; întărit lui Peia portar şi fiicei lui, Calea din Brîncoveni 166.
***Odobeşti,** sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Vintilă portar ⟨Vlad Vintilă voievod⟩ 1.
***Ohaba,** sat ⟨lg. Hobiţa, j. Gorj⟩, întărit cu imunităţi m-rii Tismana 186.
Olăneşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi or. Olăneşti⟩, părţi întărite lui Radul Goran ş.a. 40.
***Oliteşti,** sat ⟨*Uliteşti, Mărginenii de Jos, j. Prahova⟩, parte întărită jupanului Radul, lui Coadă clucer ş.a. 82.
Ologul v. **Tănase Ologul.**
Olt (Oltu, Oltul), rîu, Ostrovul pe ~ 114, 115, 156; pod peste ~ (la Rîmnic) 194; sate pe ~ 114, 150, 156.
Olteanca, sat ⟨c. Glăvile, j. Vîlcea⟩, întărit lui Dobre al Neagăi, Vlad ş.a. 26.
Olteniţa, sat ⟨j. Ilfov; azi oraş⟩, întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Olteţ, rîu ⟨afluent al Oltului⟩, hotar al vămii de la Vîlcan 68, 75, 111.
Oltişorul, pîrîu la *Rusineşti ⟨probabil Mihăeşti, j. Olt⟩ 158.
Omraza (Mraze, Valea Mrazi), vale ⟨lg. Văleni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 114, 156.
Oncea v. **Oancea.**
Oneasa vinde parte din Futeşti 49.
Oprea cumpără împreună cu fiul său vitreg, Panul, parte în Miceştii de Sus 56.
Oprea, diac v. **Oprea,** grămătic.
Oprea din Dobroeşti, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Oprea din Pisconi înfrăţit de Vîlcul şi Duşman din Vîrloni 109.
Oprea, fiu vitreg al Cîrstoanei, vinde parte în Tigveni 64.
Oprea, frate cu Micşan, familie, întărit peste părţi în Posmag 179.
Oprea, frate cu Stan, Badul ş.a.; întărit peste parte în Nenciuleşti 39.
Oprea, grămătic, diac, scriitor de cuvinte (1529 ... 1535) 81, 118 127, 128, 146, 147, 154, 160, 161, 166, 176, 178, 187, 191, 197.
Oprea, livezile lui în Bîrzoteni 99.
Oprea, logofăt, ispravnic în act domnesc 185.
Oprea, pîrcălab ⟨din Rîmnic⟩, familie, dăruieşte m-rii Arhanghel parte din Vlădeşti (menţ.) 215.
Oprea ⟨diferiţi⟩ schimbă împreună cu toţi tîrsenii, toată partea lor din Tîrsa, pentru Slătioara sau pentru Mădulari 47.
Oprea, scriitor de cuvinte v. **Oprea,** grămătic.
Oprea sluger, fiul lui Dan ⟨Durduca⟩ vornic, familie, stăpîn de sate, vii, munţi şi ţigani în Sălătruc, Pereni, Clăbucet ş.a. 169.
Oprea, ţigani 110, 194, 211.
Oprea vinde parte din Verneşti 104.
Oprea vinde parte ⟨probabil la Valea Episcopiei⟩ 194.
Oprea, vistier, stăpîn în Conţeşti 11.
Oprea Drăghicescul (Oprea, ~ Draghicescul) jupan, tatăl lui Negoiţă, familie, stăpîn de ţigani 21.
Opriş, paharnic, în sfatul domnesc (1530) 91.
Opriş, ţigan 210.
Oprişa, fiica lui Bucur şi a Bucureasei, familie, stăpînă în Şasa 50.
Oprişanul, jurător ⟨probabil la Miceşti⟩ 131.
Oraşul de Floci, oraş ⟨j. Ialomiţa⟩, schilerii din ~ opriţi să se amestece la bălţile m-rii Cozia 187.
Orlea, sat cu baltă ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ dăruit de Craioveşti m-rii Cozia 97; v. şi **Cuibul Orlei.**
Orlocior, top. la Gherghiţa ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 175.
Orzea vinde parte cu pomet, moară şi munţi la Stăneşti (menţ.) 28.
Oslatuna 23.
***Ostra,** sat ⟨Slobozia Mîndra, j. Olt; azi j. Teleorman⟩, în hotar cu Laiova 114, 156; parte întărită lui Cernica din Izvoară ş.a. 158.
Ostrov (Naşterea Fecioarei Maria), m-re de călugăriţe ⟨j. Vîlcea; în or. Călimăneşti⟩, obroc în bani, grîu, orz, vin şi sare; sărăcită 86.
Ostrov pe Olt, ostrov ⟨j. Olt⟩ 114, 156.
Ostrov pe Olt, ⟨dinspre Pădureni⟩ ⟨j. Vîlcea; probabil lg. Drăgăşani⟩, cu vad de moară întărit lui Fîrtat pîrcălab 115.
Oteştii de Jos, sat ⟨j. Olt⟩, părţi închinate de Dracea şi Moş lui Fîrtat pîrcălab 132.
Ozun, ţigan 18.

P

Paisie, egumen al m-rii Argeş (1535) 195.
Paisie, episcop al Buzăului (1530, 1535) 104, 197.
Paisie, episcop al Rîmnicului (1535) 194.
Pajişte, top. la ***Călugăreni** <Cireaşov, j. Olt; azi în or. Slatina> 114, 156.
Palmeş, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Pană Dedeiu, armaş, ispravnic în act domnesc 9.
Panea, ţigan 18.
Panul, fiastru <fiu vitreg> lui Oprea, întărit peste parte în Miceşti de Sus 56.
Paraschiva (Parascheva), ţigani 6, 18, 141, 211.
Parda din Crăciuneni, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.
Parnaia, ţigancă 18.
Parnica, ţigan 32.
Paşadia, Paşadie v. **Radul Paşadia.**
Paşiva, ţigan 32.
Patan v. **Potan.**
Paul, ţigan 211.
Pavel, ţigan 18.
Pădure, logofăt <Radul ~, Pădure din Săcuiani> vinde moşie <lg. Slănic> 121; ispravnic în acte domneşti 33, 111, 121; scrie acte domneşti 8, 49, 189.
***Pădure,** sat <probabil lg. Plopul, j. Săcuiani; azi j. Prahova> 42.
Păiuşul v. **Gîlma Păiuşului.**
Părăul v. **Pîrîul,** sat.
***Părdeşti** (Prădeşti), sat (?)<lg. Cireaşov; azi în or. Slatina> în hotar cu Călugărenii 114, 156; v. şi **Pîrîul Părdeşcului.**
Pârşanul v. **Manea Perşanul.**
Păruşul, top. la balta Săltava <j. Ialomiţa> 163.
Pătru v. **Obîrşia lui Pătru.**
Pătru (Petru) din Crăciuneni, hotarnic la Dăneşti 114, 156.
Pătru din Genuneni vinde plaiul Cocora 99.
Pătru din Slăvileşti, boier hotarnic 199.
Pătru, fiu desmoştenit al lui Neagu Braga, familie, fiii săi în pricină cu Vintilă portar <Vlad Vintilă voievod > pentru Fureşti, Odobeşti, Cîmpulungeni ş.a. 1.
Pătru, fiul lui Stroe din Copăceni, frate cu Detco vornic ş.a., în pricină pentru Ungureni 182, 186, 206.
Pătru, fiul popii Neagoe şi nepotul lui Vlaicul clucer ş.a.; familie, stăpîn în Piscani, Berivoeşti, Drăgăneşti, ş.a. 141.
Pătru, în pricină pentru Veţel 13.
Pătru întărit în Cerăţel 19.
Pătru, nepot lui Voico şi frate cu Mihul, înfrăţit în Borobeică 205.
Pătru, postelnic <din Piscani> (menţ.) tatăl lui Vlaicul clucer, Mihnea stolnic ş.a.; familie, stăpîn în Stăneşti, Berivoeşti, muntele Berivoescul ş.a. 28, 141; v. şi **Baico.**
Pătru, sluger, martor în diata banului Pîrvul Craiovescul 69.
Pătru, străbunicul lui Detco vornic, Pătru ş.a., cumpără parte în Ungureni (menţ.) 206.
Pătru, ţigani 18, 194, 211.
Pătru Drăgotescul, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Pecea, ţigan 6.
Peia, gramatic, scrie act domnesc (1530) 104.
Peia, portar, soţul Neacşei, familie 81, 166; stăpîn în Odobeşti, Studina, Epoteşti, ş.a. 43, 81, 166, 167;
în sfatul domnesc (1526) 4; în cărţile Craioveştilor 69, 88.
Peponea, ţigan 32.
Pere v. **Pero.**
***Pereni,** sat <lg. Sălătruc; j. Argeş>, parte cu munte întărită lui Oprea sluger şi rudelor sale 169.
Peribaca v. **Baca** şi **Cince Peribaca.**
Pero (Pere) din Corbul, boier hotarnic la Dăneşti (menţ.) 114, 156.
Perişanul, Perşa, Perşanu v. **Manea Perşanul** şi **Stanciul Perşa.**
Pesticevo la Blatniţa, silişte <probabil Măceşul de Jos, j. Dolj> întărită m-rii Tismana 182, 186.
Pestrea, top. <lg. Gherghiţa, j. Ilfov; azi j. Prahova> 175; v. şi **Balacicul de la** Pestrea.
Peşceana, moşie <Peşteana, j. Vîlcea> în hotar cu Cermegeşti 26.
Peşghizdav v. **Radul Peşghizdav.**
Peştere, munte <probabil j. Vîlcea> parte întărită lui Fîrtat pîrcălab 135.
Petra v. **Piatra.**
Petreşti, sat <c. Bărbăteşti, j. Gorj>, parte întărită lui Stoia pitar şi rudelor sale 120.
Petrica, ţigan 18.
Petroviţa, sat <probabil lg. Brezniţa, j. Mehedinţi> întărit m-rii Tismana 186.
Petru v. **Pătru.**
Piatra v. şi **Cameniţa.**
Piatra, sat <probabil j. Olt>, Pîrvul mare ban mort la ~ 69.
Piatra (Pietra), sat şi silişte <Petra, j. Mehedinţi> întărite m-rii Tismana 182, 186.
Piatră, sat <j. Teleorman> 156.

Piatră, top. la Flămînzeşti ⟨în or. Curtea de Argeş⟩, branişte volnicită m-rii Argeş 153.
Piatra Corbului, munte ⟨j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩ în hotar cu Sibiceu 185.
Piatra lui Duma, munte ⟨probabil j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩ în hotar cu muntele Piciorul Caprei 1.
Piciorul Caprei, munte ⟨j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩ întărit lui Vintilă portar ⟨Vlad Vintilă voievod⟩ şi Sorăi 1.
Pietre, top. la *Rusineşti ⟨probabil Mihăeşti j. Olt⟩ 158.
Pietrele Gemene, top. la Nucşoara ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 126.
Pietri, sat ⟨Pietrile, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Pietriceaua, munte ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ întărit lui Oprea sluger, Dragomir ş.a. 169.
Pietriş, top. la Băjeşti ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 56.
Pilea v. **Neagoe Pilea.**
Pintenul, spătar, hotarnic la Gherghiţa 175.
Pirot (Pirotu), baltă ⟨probabil la Orlea, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărită m-rii Govora 212.
Piscani, sat ⟨c. Dărmăneşti, j. Argeş⟩ 22; părţi întărite lui Vlaicul clucer 141.
Pisconi, sat ⟨probabil Piscoiu, j. Gorj⟩, parte întărită lui Oprea Vîlcul şi Duşman după înfrăţire 109.
Piscu, munte ⟨probabil j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ întărit lui Voicul comis şi Tatul post.; hotare 12.
Piscul Căprioarei, top. la Stroeşti ⟨j. Argeş⟩ 155.
Piscul Coteniţei, top. la Izvoară ⟨Izvoare, j. Olt⟩ 158.
Piscul Cotrofoniului (?), top. la Vlădeşti ⟨j. Vîlcea⟩ 198.
Piscul lui Cernat, top. la Corbii de Piatră ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 23.
Piscul lui Gorun, top. ⟨lg. Slănic, j. Prahova⟩ 121.
Piscul Gorunetului, ~ lui Giurgiu, ~ lui Vlad, Piscul Şcheaului, topice la Stroeşti ⟨j. Argeş⟩ 155.
Piscul Măgurii, top. la Runcul ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ 128.
Piscul Tocililor, top. la Vărbila ⟨j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ 33.
Piscul Vizuinilor, top. la Izvoară ⟨Izvoare, j. Olt⟩ 158.
***Piscuri,** sat ⟨Măriuţa, j. Ilfov⟩ 125.
Piteşti, cetate, oraş domnesc, scaun;
sate şi locuri în jurul oraşului 31, 154; mori 31, 51, 52, 55, 154, 173; stăpîniri ale m-rii Argeş 31, 51, 52, 55, 154; jumătate din vama oraşului întărită m-rii Argeş 51, 52, 55; orăşenii obligaţi să plătească vamă la Vadul Diiului 168;
acte domneşti scrise în ~ 61, 124, 126, 128—131, 165;
~ sat, partea lui Oancea vist. dăruită de domn m-rii Argeş 51, 52.
Pîcléni, sat ⟨probabil Pîclele, j. Buzău⟩, părţi întărite lui Mihăilă ş.a. 138.
Pîrîul (Părăul), sat ⟨j. Gorj⟩, întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 72, 93.
Pîrîul Femeii (~ Jiul), **Pîrîul Mănăstirii** (Rîul Mănăstiresc), **Pîrîul Pârdeşcului** (Prădici), **Pîrîul Rotăreştilor,** pîrae la Cireaşov şi *Călugăreni ⟨lg. Cireaşov, j. Olt; or. Slatina⟩ 114, 156.
Pîrscov (Pîrscovul), sat ⟨j. Buzău⟩ în hotar cu Muşcel; parte întărită lui Ţigulea pîrcălab ş.a. 183.
***Pîrscoveni** (Pîrscov), sat ⟨Balta Plopului, c. Lipia j. Buzău⟩ părţi întărite episcopiei Buzău; dreptul vecinilor de a se hrăni pe ocina de la Groşani 197.
Pîrtea v. **Balta Pîrtei.**
Pîrvan v. **Staico al lui Pîrvan.**
Pîrvul ban mare v. **Pîrvul Craiovescul.**
Pîrvul ⟨din Ruşi⟩, jupan, cumnat cu Neagoe mare vist. şi ⟨nepotul lui Vlad Călugărul⟩, familie, stăpîn în Dragomireşti, Dragoslavele ş.a. 18.
Pîrvul, jupan, fiul lui Ivan vornic, frate cu Voica şi Boico, familie, stăpîn de ţigani 25.
Pîrvul, sluga banului Pîrvul Craiovescul, frate cu Nan şi Dan, dăruit cu părţi în Ceplea de Sus şi Turceni pentru slujbă 87.
Pîrvul vinde ţigani 21.
Pîrvul, vornic ⟨Craiovescul, fratele lui Barbul ban⟩, stăpîn de vad şi mori pe Rîul Doamnei (menţ.) 149.
Pîrvul Craiovescul (Pîrvul, Craiovescu) ⟨fiul lui Pîrvul vornic⟩, mare ban al Craiovei stăpîn de sate, vamă şi ţigani în Tîrsa, Bîrluiu, Turceni ş.a. 47, 69, 71, 87, 88, 98, 105, 108, 137, 139; danii: slugilor sale 87; ~ m-rii Bistriţa 47, 71, 88, 108, 137, 139; ~ m-rii Sadova 98; ~ m-rii Tismana 69, 105; diată 69;
în sfatul domnesc mare ban (1526—1529) 1, 2, 4—9, 11—15, 17—21, 22—28, 30, 31, 33—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67; ⟨eroare⟩ 180 în loc de Barbul.
Pîrvuleştii, sat ⟨c. Măneşti, j. Dîmboviţa⟩ întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
Platăţ (Platăţu, Plateţul), baltă ⟨j. Dolj⟩ întărită cu vama din peşte m-rii Tismana 7, 74, 136.

Plăcicoiul, sat ⟨Pleşcoi, j. Buzău⟩, parte cu vie şi pădure întărită lui Bolea ş.a.; hotare A.
***Plăcicoiu** (Placico), sat ⟨Brădeanca, j. R. Sărat; azi j. Brăila⟩, parte întărită jupaniţei Rada a lui Oprea sluger 169; localizare probabilă: parte întărită jupanului Radul, Coadă clucer ş.a. 82.
Pleaşov v. **Pleşov,** sat.
Pleş ... v. **Capul Pleş...**
Pleşa, top. probabil la Corbi ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 23.
Pleşcoi v. **Plăcicoiul,** sat.
Pleşile Hotăranilor, moşie ⟨?⟩ întărită m-rii Cozia 193.
Pleşov, sat ⟨Pleaşov j. Olt; azi j. Teleorman⟩ 114, 156.
Pletea v. **Stancio Pletea.**
Plopii de la Bucşan, top. la Gherghiţa ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 175.
Plopşor, top. la Geamăna ⟨j-Argeş; or. Piteşti⟩ 154.
***Plopul,** sat ⟨Rîjleţu Govora, j. Olt; azi j. Argeş⟩, hotare; părţi întărite m-rii Govora 65, 85, 208.
Ploştina, sat ⟨j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana 186.
Poarta ⟨Otomană⟩ 141, 184.
Pocruia, sat ⟨j. Gorj⟩, părţi întărite m-rii Tismana 186.
***Podeni,** sat ⟨lg. Arjoci, j. Gorj⟩, parte dăruită m-rii Tismana de fiii lui Roman pentru că nu o pot plăti de bir 67; părţi întărite Tismanei 186.
Podunavia, în titulatura domnului Ţării Româneşti, 49, 57.
Poenari (Poienari), cetate ⟨j. Argeş⟩ pîrcălabi de ~ 175, 176, 179, 186—188, 196.
Poenari, sat ⟨Schitu Poienari, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 214.
Poenărei, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ în hotar cu Corbi 66.
Poiana, deal la Valea Călugărilor ⟨probabil Valea Călugărească, j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ 42.
Poiana, sat ⟨c. Perişani, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, partea lui Vlasie întărită lui Oprea sluger ş.a. 169.
Poiana, top. ⟨lg. Slănic, j. Prahova⟩, partea Dragosinei, sora lui Vlad Înecatul 121.
Poiana Ursului, Poiana Volpii, topice ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ în hotar cu muntele Piscu 12.
Poieni, top. la Comanca de Munte ⟨j. Vîlcea⟩, părţi întărite episcopiei Rîmnicului 194.
Poienari v. **Poenari, Poenărei.**
Ponghină v. **Balta lui Ponghină.**
Popară, ţigan 18.
Popeşti, sat ⟨j. Teleorman; azi j. Argeş⟩, hotare; părţi întărite lui Mihăilă, cumpărate de la Stan Ciovică ş.a. 124.
Popîrche, ţigan 18.
Porcăréni v. **Purcăreni,** sat.
***Posmag,** sat ⟨lg. Nucet, j. Ialomiţa⟩, părţi întărite lui Oprea, Micşan, Ursu ş.a. 179.
Potan (Patan), deal la ***Călugăreni** ⟨Cireaşov, j. Olt; or. Slatina⟩ 114, 156.
Potelu (Potelul), sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit cu baltă şi imunităţi m-rii Bistriţa 72, 73, 93.
***Potoceţul,** sat ⟨lg. Brezniţa, j. Mehedinţi⟩ întărit m-rii Tismana 186.
Potros din Porcăréni, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Prahova, rîu, oraş pe ~ 175.
Prajel, Praja v. **Curmătura Prajelui** şi **Valea Prajelui.**
Pravăţ v. **Neagoe Pravăţ.**
Prădeşcul, Prădici v. **Pîrîul Prădeşcului.**
***Prăvăleni,** sat ⟨lg. Valea Danului, j. Argeş⟩ întărit m-rii Argeş 146.
***Preajva** pe Desnăţui, silişte ⟨probabil lg. Bucovicior, j. Mehedinţi; azi j. Dolj⟩ dăruită lui Vlaicu mare log. şi Detco post. 202.
***Precîrstia,** sat ⟨lg. Gura Văii, j. Mehedinţi; azi în or. Turnu Severin⟩ întărit m-rii Tismana 186.
Preda, fiul lui Boico şi nepotul lui Ivan vornic, familie, stăpîn de ţigani 25.
Preda, stolnic, martor în cartea marelui ban 88.
Preda ⟨Craiovescul⟩, mare ban (menţ.) familie 123, 176; stăpîn în Craiova 123; păgubit de Stan stolnic 81.
Predeal, top. la Brătienii de Sus ⟨Brăduleţ, j. Argeş⟩ 203.
Predeal, top. la Vărbila ⟨j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ 33.
Predeşti v. şi **Părdeşti,** sat.
Predeşti, (?), sat, părţi întărite m-rii din Muşeteşti, dania lui Manea vornic 129.
Préslog v. **Prislopul,** sat.
Priba, top. la Vlădeşti ⟨j. Vîlcea⟩ 198.
***Prislop,** sat ⟨lg. Rădăcineşti, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Oprea sluger şi lui Dragomir 169.
***Prislopul** (Préslog), sat ⟨probabil lg. Călmăţuiul, j. Teleorman⟩, hotare; întărit m-rii Cutlumus 114, 156.
Privalul Cegăi, top. lg. Căbălul ⟨j. Ialomiţa⟩ întărit m-rii Cozia după pricină cu Toma ban 187.
Privalul Negăi, top. lg. Căbălul ⟨j. Ialomiţa⟩ întărit m-rii Cozia 187.
Prodan închină părţi din Smîrci, Afumaţi şi vad de moară lui Staico log. 18.

Prodan, medelnicer, martor la diata lui Pîrvul Craiovescul ban 69.
Puiul, spătar în sfatul domnesc (1529—1530) 90, 91.
Pulcucă, ţigan 18.
Pulica, ţigan 106, 110.
Punghina, ţigan 215.
Pupa, ţigan 18.
Puraneia, ţigancă 18.
Purcal v. **Valea lui Purcal,** m-re.
Purcariul, top. la Popeşti <j. Teleorman; azi j. Argeş> 124.
Purcăreni (Porcăréni), sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 22, 32.
Purcilă, tatăl lui Stanciul, martor în diata călugăriţei Magdalina (menţ.) 32.
Purniche, ţigan 18.
Puşcarul, pîrcălab, martor în cartea marelui ban 88.
Puţo din Neagra, în pîră cu m-rea Glavacioc 3.

R

***Racoviţa,** sat <Izvoru, c. Gogoşari, j. Vlaşca; azi j. Ilfov> 214.
Racoviţă, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş, în or. Piteşti>, parte cu moară lăsată de Vlaicul clucer şi Mihnea stol. m-rii Valea 141; ~ **Medeleanului,** parte dată de Şerban ban lui Vlaicul clucer 141.
Rada, jupaniţa lui Oprea sluger, fiica jupaniţei Voica, stăpînă în Fîntînele, Verneşti, Plăcicoi ş.a. 169.
Rada, mama doamnei Anca şi bunica lui Vlad <Înecatul>, în pomelnicul m-rii din Sinai (menţ.) 102.
Rada, nepoata lui Stepan, familie, întărită peste părţi în Izvoară, Ostra şi Rusineşti 158.
Radi v. **Radul.**
Radici v. **Rădici.**
Radilă, munte <Rădila, j. Prahova>, întărit jupanului Radul, lui Coadă clucer ş.a. 82.
Radimil v. **Radul Milea.**
Radina, ţigan 181.
Radomir din Milcov, boier hotarnic la Cireaşov ş.a. 114, 156.
Radomir, răspopă 205.
Radomir, ţigan 88.
Radoslav, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Radovan, portar mare, ispravnic în act domnesc 65; v. şi **Rădici.**
Radul, ban mare <eroare>: v. **Radul Măţilă.**
Radul, comis în sfatul domnesc (1532) <probabil eroare> 128.
Radul, comis, ginerele Neacşăi, stăpîn în Cerăţel (menţ.) 19.
Radul, comis în sfatul domnesc (1529) 91; martor în cartea marelui ban 88.
Radul comis (1526) v. **Radul al Danciului.**
Radul <diferiţi> cumpără parte: în Drăghiceni 201; ~ în Lacure şi vad de moară la Buzău 183.
Radul diac v. **Radul,** grămătic.
Radul din Aluniş, jurător 85.
Radul din Berindeiu, boier hotarnic la Dăneşti 114, 156.
Radul din Buari, scrie act domnesc (1529) 77; v. şi **Radul** grămătic.
Radul din Crîngeni v. **Radul Mleacom.**
Radul din Floceşti (Flocet) v. **Radul** paharnic mare.
Radul din Purcăreni <vornic>, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Radul din Sălătruc v. **Radul,** spătar.
Radul din Spinişor, frate cu Vladul, stăpîn de părţi, vii şi ţigani în Stîngăcea, Fratoştiţa ş.a., strîngător de bir, viclean (menţ.) 184.
Radul din Stroeşti, fiul lui Budea, familie, înfrăţeşte pe unchiul său Ion din Stoiceşti 209.
Radul din Şerbăneşti, boier hotarnic la Cireaşov ş.a. (menţ.) 114, 156.
Radul, fiul lui Alăman vătaf, familie, partea lui din Stăneşti (menţ.) 211.
Radul, fiul lui Dracea, familie; întărit în Băjeşti 56.
Radul (Radi), fiul lui Fetea din Slatina, boier hotarnic la Cireaşov ş.a. 114, 156.
Radul, fiul lui Micşan, familie; dezmoştenit, împreună cu fratele său Vladul, de tatăl lor 157.
Radul, fiul lui Vlaicul şi frate cu Stoica, vinde parte în Novăceasca 64.
Radul, frate cu Dragomir ş.a., familie, stăpîn în Sălătruc, Pereni ş.a., 169.
Radul, frate cu Mihnea postelnic <din Bădeni> şi cu Vladul 213.
Radul, frate cu Oancea vistier, vinde parte din Piteşti cu vecini, mori şi vămi 51, 52.
Radu, frate cu Oprea, Stan ş.a.; întărit în Nenciuleşti 39.
Radul, frate cu Şerb, vinde parte în Negraşii de Sus 205.

Radul, grămătici (dieci) neidentificaţi (1528 ... 1535), scriu: diată pentru marele ban 69; ~ acte domneşti 67, 76, 107, 108, 208; v. şi **Radul** din Buari.
Radul în pricină v. **Radul,** slugă domnească.
Radul întărit în Blăjeşti 35.
Radul întărit peste părţi în Olteanca şi Peşceana 26.
Radul jupan, cu ceata lui, stăpîn în Placico, Glodeni şi muntele Radilă 82.
Radul logofăt v. **Radul Măţilă.**
Radul, paharnic mare (1526, 1533—1535) v. **Radul Paşadia.**
Radul, paharnic mare din Floceşti (Flocet) (1532—1533), în sfatul domnesc 129, 130, 132—136, 138, 141, 146, 147, 150, 154, 156—158, 160—162, 165—167, 169—171.
Radul, partea lui din muntele Peştere 135.
Radul portar, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Radul, postelnic mare (1529 ... 1533) v. **Radul Paşadia.**
Radul, postelnic, nepotul lui Radul Runcenescul, înfrăţit de unchiul său peste parte în Stăneşti 20.
Radul, scriu acte domneşti v. **Radul,** grămătici.
Radul, slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126.
Radul, spătar din Sălătruc, frate cu Dan ⟨Durduca⟩ vornic, familie; stăpîn de ţigani (menţ.) 169.
Radul, spătar, hotarnic la Cireaşov, Laiova şi Comanca (menţ.) 114, 156.
Radul, spătar mare (1527—1529) v. **Radul Furcovici.**
Radul, tăblariul, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Radul, ţigani 6, 18, 32, 141, 194, 210, 211.
Radul, vărul lui Oprea sluger, familie, stăpîn în Sălătruc, Pereni ş.a., cu munţii Clăbucet, Pietriceaua ş.a. 169.
Radul, văr primar cu Dan spătar ş.a., familie; stăpîn în Ciurileşti 196.
Radul ⟨diferiţi⟩ vînd parte în: Romonaţii Costei 205; ~ în Tigveni 64.
Radul, vistier mare (1529—1534) v. **Radul Furcovici.**
Radul voievod cel Bătrîn, ~ cel Bun v. **Radul cel Mare.**
Radul voievod cel Tînăr v. **Radul de la Afumaţi.**
Radul voievod, fiul lui Radul cel Mare v. **Radul de la Afumaţi** şi **Radul Paisie.**
Radul voievod, fiul lui Vlad Călugărul şi al lui Vlad v. **Radul cel Mare.**
Radul voievod, fiul lui Vlad voievod 129 ⟨eroare⟩ v. **Vlad Înecatul.**
Radul ⟨vornic⟩ 32 v. **Radul** din Purcăreni.
Radul vornic (fost) în sfatul domnesc (1526) 2.
Radul vornic, tatăl lui Stoica armaş şi Muja ⟨comis⟩, stăpîn în Vlădeşti ş.a.; dăruieşte m-rii Arhanghel sate şi ţigani (menţ.) 215.
Radul al lui Craia, partea lui în Lihăceni 201.
Radul al Danciului, mare comis, în sfatul domnesc (1526) 2, 4, 5, 7, 11, 15, 18, 21, 25.
Radul al lui Mandea, stăpîn în Vîlsăneşti, Băneştii de la Ruia şi Neagra 140, 146; probabil acelaşi: **Radul al lui Văsiiu,** jupan, stăpîn în Călineşti şi Neagra 79.
Radul Bădica domn v. **Bădica.**
Radul cel Frumos (Radul), domn al Ţării Româneşti ⟨1462 ... 1478⟩, dăruieşte lui Cîrjeu vist. morile de pe Rîul Doamnei 149; carte de la ~ 196.
Radul ⟨cel Mare⟩ (~ cel Bătrîn, ~ cel Bun, ~ Preabunul), domn al Ţării Româneşti ⟨1495—1508⟩ 61, 156; fiul lui Vlad Călugărul 11, 25, 141, 149, 170, 171, 199; frate cu Vlad cel Tînăr 10; tatăl lui: Radul de la Afumaţi 1, 2, 4—21, 23—31, 33—45, 47—53, 55—65, 67; ~ al lui Radul Paisie 202—215; şi al lui Vlad Vintilă 138, 140—142, 144—150, 154, 155, 157—161, 163, 165—167, 169—176, 179—186, 188—193, 195—201, B; unchiul lui Vlad Înecatul 114; danii m-rii Govora 170, 171; donator la Athos 199; „vinde" vinăriciul domnesc, pe cai 90;
dă cărţi 1, 25, 145, 167, 170, 171, 182, 187; ⟨erori⟩: Vlad 53, 148.
Radul ⟨de la Afumaţi⟩ (~ cel Tînăr), domn al Ţării Româneşti ⟨1522, 1525—1529⟩ 129, 130, 149, 156, 211; fiul lui Radul cel Mare 1, 2, 4—21, 23—31, 33—45, 47—53, 55—65, 67; nepotul lui Vlad Călugărul 11, 25; nepot de frate al lui Vlad cel Tînăr 11, 19; cumnat cu Dragomir 11;
danie m-rii Muşeteşti 4; donator la Athos 57; danie unor boieri 24, 29; dă cărţi 1—21, 23—31, 33—67; cărţi de la ~ 75, 82, 94, 146, 157, 177, 194; pierit la Rîmnic 77, 112.
Radul Furcovici (~ Furcă, ~ Furcovichiu, Radul) cotropeşte mori în Berileşti 195; în sfatul domnesc: mare spătar (1527—1529) 34—45, 47, 49, 50—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 81, 85, 87, 89; mare vistier (1529—1533) 90—92, 95, 96, 98, 101, 104—110, 112, 115, 117—120, 123, 124, 126—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—157,

A; fost mare vistier (1533—1534) 169, 175, 176, 179, 180, B;
ispravnic în act domnesc 128;
<eroare>: Radul Vucovici 98.
Radul Goran (Goran), tatăl lui Goran spătar, familie, stăpîn în Iaroslăveşti (menţ.) 40, 118.
Radul Măţilă <din Buiceşti>, fost mare logofăt, soţul Voicăi şi ginerele lui Ivan vornic, familie, stăpîn de ţigani 25;
în sfatul domnesc (1526 ... 1530) 1, 4, 5, 7—9, 11—15, 17—21, 24, 26—28, 30, 31, 34, 38, 40, 41, 91;
hotarnic 149; martor 32;
<eroare>: mare ban 9.
Radul Milea (Radimil) din Slatina, hotarnic la Cireaşov ş.a. (menţ.) 114, 156.
Radul Mleacom (Radul) din Crîngeni, boier hotarnic la Comanca, Laiova ş.a. (menţ.) 114, 156.
Radul <Paisie>, domn al Ţării Româneşti <1535—1545> fiul lui Radul cel Mare 202—215;
danii unor boieri 202, 204;
dă cărţi 202—215.
Radul Paşadia (Radul, ~ Paşadie, ~ Paşadiia) văr cu Voicul comis, Tatul post. ş.a., familie 12;
în sfatul domnesc: mare paharnic (1526, 1533—1535) 2, 4—7, 11, 15, 18, 19, 21, 25, 172, 174—176, 179—184, 186—211, 213, 215, B; mare postelnic (1529 ... 1533) 70, 71, 74, 76,—78, 80—82, 85, 87, 89, 90, 123, 128—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—157, A;
ispravnic în act domnesc 202.
Radul Pădure v. **Pădure** log.
Radul Peşghizdav, boier hotarnic la Cireaşov ş.a. (menţ.) 114, 156.
Radul Runcenescul, înfrăţeşte pe nepotul său Radul post. peste parte în Stăneşti 20.
Radul Vucovici v. **Radul Furcovici.**
Rahova, oraş <R.P. Bulgaria>, eminul din ~ creditor al lui Barbu ban 141.
Rastu v. **Hrastu,** sat.
Ratea, fiul lui Gănştea cel bătrîn, frate cu Micul şi Iachim, dăruit cu loc de casă în Miceşti 22; probabil acelaşi: **Ratea,** nepotul lui Mănăilă în pricină pentru Bujoară 23.
Ratea, frate cu Manea, familie; întărit peste părţi în Posmag 179.
Ratea (Rratea) logofăt, vistiernic „mic" (1526, 1528) scrie acte domneşti 18, 53; în criptogramă 18.
Ratea, partea lui în muntele Peştere 135.
Razmir din Bereşti, boier hotarnic la Suhaia (menţ.) 156.
Razo (Razor) din Vîltureşti şi Luciani, boier hotarnic la Hîrteşti (menţ.) 114, 156.
Rădăcineşti, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea>, vie întărită lui Oprea sulger 169.
Rădici (Radici), mare portar, ispravnic în act domnesc 118, 119; v. şi **Radovan.**
Rădila v. **Radilă,** munte.
Rădivoe din Ciumeşti, <jurător> 131.
Răduţa, ţigan 18.
Rămeşti, sat <Rîmeşti, j. Vîlcea; azi în or. Horezu>, parte cu loc de casă şi livadă întărită lui Vîlcul 99.
Răpede v. **Répede.**
Răsipnici, sat <Răsimnicea, j. Ilfov> în hotar cu Gherghiţa 175.
Răstoacă, pîrîu <afl. al Argeşului>, vad de moară întărit m-rii Bolintin 122.
Răsuhata v. **Gorganul Răsuhatei,** top.
Rătivoeştii Vechi, sat <Retevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş> 22.
***Răugeni,** sat <lg. Aninoasa, j. Muşcel; azi j. Argeş>, părţi întărite lui Albul şi fiilor săi 134.
Răvăciog, ţigan (menţ.) 25.
Răzmireşti, sat <Răsmireşti, j. Vlaşca; azi j. Teleorman> 214.
***Recica lui Dabul,** sat <lg. Dăbuleni, j. Romanaţi; azi j. Dolj> întărit lui Peia portar, cumpărătură de la Jitea 167.
Répede (Răpede) din Vîltureşti, boier hotarnic la Hîrteşti (menţ.) 114, 156.
Repede, ţigan 25.
Retevoeşti v. **Rătivoeştii Vechi.**
Rîca, portar, hotarnic la Suhaia (menţ.) 156.
Rîmeşti v. **Rămeşti,** sat.
Rîmnic, episcopie; sate, vii şi vinăriciuri, prisăci, mori, ţigani, venitul de la podul de peste Olt 194;
episcop 194.
Rîmnic, oraş domnesc, tîrg <Rîmnicu Vîlcea> 200;
în hotar cu Vlădeşti 198; podul de la Olt lg. ~ 194; via lui Oprea sulger 169; vinăriciuri întărite m-rii Ostrov 86; orăşeni obligaţi să plătească vamă la vadul Diiului 168; biserica episcopiei 194;
Radul <de la Afumaţi> mort la ~ 77, 112.
Rîpa, ţigan 18.
Rîtea vinde parte în Negoşina 189.
Rîul Alb, top. la Sălătruc <j. Argeş> 169.
Rîul Boilor v. **Iazurile Dobitoacelor.**
Rîul Colnicelului, Rîul Crucei, Rîul lui Bujor, pîrae la Nucşoara <j. Muşcel; azi j. Argeş> 126.
Rîul Doamnei, rîu <afluent al Argeşului>, sat pe ~ 66; mori pe ~ 149.

Rîul lui Cernat, top. la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 23.
Rîul Mare, pîrîu la Nucşoara şi Drăgăneşti <j. Muşcel; azi j. Argeş> 28, 126.
Rîul Mănăstiresc v. **Pîrîul Mănăstirii.**
Rîul Şesului, pîrîu la Nucşoara <j. Muşcel; azi j. Argeş> 126.
Rîul Vînăt, pîrîu la Dăneşti <Dăneasa, j. Olt> 156.
Rîuşor (Rîuşorul) pîrîu <afluent al Bratiei> sate pe ~ 28, 141.
Rodea, moara Rodei la Gherghiţa 175.
Rogojina, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Stoia pitar ş.a. 120.
Rogoz v. **Albul ~** şi **Nanul Rogoz.**
Roman din Ciumeşti, <jurător> 131.
Roman din Rudeni, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Roman, frate cu Bălan (menţ.) partea lui din Podeni, pierdută pentru neplata birului 67.
Roman, grămătic, ispravnic în act domnesc (1528) 50.
Roman, spătar, soţul Stancăi, stăpîn în Runcul 128.
Romanaţi, judeţ, sate ale m-rii Bistriţa scutite de slujbe şi dăjdii 73.
Romonaţii Costei (~ lui Costea), sat <Romanaţi, c. Negraşi, j. Argeş>, părţi întărite lui Stan şi Manea 205; **~ de la Muzan,** parte întărită popii Neagoe 205.
Româneasa vinde ocină la Ocna <Mare> 194.
Roşca, ţigan 110.
Roşia, sat 112; întărit lui Stoia pitar, soţiei sale Stana ş.a. 120.
Roşul v. **Stan Roşul.**
***Rotăreşti,** silişte <lg. Cireaşov, j. Olt; azi în or. Slatina> în hotar cu Călugăreni 114, 156; v. şi **Pîrîul Rotăreştilor.**
Rratea v. **Ratea,** logofăt.
Rudéni, sat <j. Argeş> 32.
Ruia, top. la Băneşti <j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa> 146.
Rumănaţi v. **Valea Rumănaţilor.**
Runcenescul v. **Radul Runcenescul.**
Runcu de peste Olt, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, parte cu vii şi mori întărită lui Chirtop portar şi Lăudat mare clucer 150.
Runcul, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea> întărit lui Roman spătar şi Stancăi, după pricină de hotare cu fiii lui Ion din Goleşti 128.
Runcul (Runcu) vamă, parte întărită m-rilor Govora, Nucet şi Muşeteşti 76, 92.
Rusca, vale la *Laiova <Saelele, j. Teleorman> 114.
***Rusineşti,** sat <probabil Mihăeşti, j. Olt>, parte întărită lui Cernica din Izvoară ş.a. 158.
Ruşeasca, moşie la Tismana <j. Gorj> întărită m-rii Tismana 186.
Ruşii de la Vedea (Ruşi), sat <j. Teleorman, or. Roşiorii de Vede> în hotar cu Comanca 114, 156; parte dată în schimb de Staico logofăt lui Cega vornic ş.a., apoi m-rii Cotmeana 11.
***Ruşii** mai jos de Tîrgovişte, sat <lg. Lazuri, j. Dîmboviţa> întărit lui Neagoe vist. şi rudelor sale 18.

S

Saca v. **Seaca.**
Sadova, m-re <j. Dolj>, întărire pentru ocine şi ţigani, dania lui Pîrvul mare ban 98.
***Sagoveţi** la Blatniţa, silişte <*Saghevăţ, probabil lg. Măceşul de Jos, j. Dolj> întărită m-rii Tismana 182.
Sahat, paharnic din Greci, hotarnic la Dobruşeşti ş.a. 125, 176.
Sasul v. **Iliaş Sasul.**
Saşca (Saşche), padină la Comanca <Dorobanţu, j. Olt; azi j. Teleorman> 114, 156.
Sava, egumen al m-rii Glavacioc (1526, 1529—1530, 1532) 2, 3, 79, 117, 140.
Sava, egumen al m-rii Snagov (1527—28, 1534) 42, 176.
Săcară v. **Secară şi Mărul lui Săcară.**
Sălătrucul, sat <probabil Sălătrucel, j. Argeş; azi j. Vîlcea> cu munte întărit lui Oprea sluger, Dragomir ş.a. 169.
***Sălcioara,** sat <probabil lg. Bistreţ, j. Dolj> întărit m-rii Tismana 186.
Săltava, baltă <j. Ialomiţa>, parte întărită Mitropoliei 45; parte întărită cu toate iezerele m-rii Argeş; hotare 163.
Sămnicul v. **Simnic.**
Săpatul, baltă <probabil Săpata, j. Ialomiţa> întărită cu imunităţi m-rii Cozia 187.
***Sărăcov,** silişte <lg. Vlădaia, j. Mehedinţi> întărită lui Barbu şi Detco postelnic ş.a. 161.
Săseni, deal <j. Buzău>, părţi cu vie întărite lui Ţigulea pîrcălab 183.

***Scăeşti,** sat ⟨lg. Bîrca, j. Dolj⟩ întărit m-rii Glavacioc, dania lui Hamza ban 210.
Schinder Celebi, tefterdar başa; boieri rămaşi datori lui ~ 141.
Scoarţa v. **Valea cu Scoarţa.**
Scorţea, ţigan 32.
Seaca, ~ Bătrînă v. **Siliştea Seacă.**
Seaca (Saca) lg. balta Călmăţui, selişte ⟨j. Teleorman⟩ întărită m-rii Cutlumuz 114, 156.
Sebeş, cetate ⟨j. Alba⟩, sebeşani obligaţi să plătească vamă la Vîlcan 75, 111.
Secara v. **Sichir,** sat.
Secară, clucer, hotarnic la Domneşti ş.a. 66, 131; v. şi **Fagul lui ~, Mărul lui Săcară.**
Secătura v. **Gruiul Secăturii** şi **Valea Secăturii.**
Secure, top. la balta Săltava ⟨j. Ialomiţa⟩ 163.
Seman, partea lui în Posmag 179.
Semen vinde satul Duşeşti (menţ.) 61.
Serban v. **Şerban.**
Severin, oraş (?) ⟨or. Drobeta-Turnu Severin⟩ 7, 74, 136; hotar al vămii de la Vîlcan 68, 75, 111.
Severin, ţigan 141.
Sfîntul Munte al Athosului, Sfînta Gora Athona v. **Athos.**
Sfiştov v. **Sviştov.**
Sibiciu, sat ⟨j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩, părţi întărite lui Slăvilă ş.a. după pricină cu fraţii lui Bolea din Hinţeşti 185.
Sichir, sat (?) ⟨probabil Secara, j. Teleorman⟩ în hotar cu balta Călmăţuiului 114, 156.
Silea, partea lui în Vlădeşti (menţ.) 198.
Siliştea Seacă, silişte ⟨Seaca de Pădure, j. Mehedinţi; azi j. Dolj⟩ în hotar cu Iazupcea 202.
Simion, egumen al m-rii Cutlumuz (1531) 114.
Simnic (Sămnic), pîrîu la Runcu ⟨Şimnicu j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ 128.
Simul, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Sinai (Muntele Sinai), munte ⟨R. Arabă Egipt⟩ m-rea Blagoveştenia (?) ⟨Preobrajenia⟩ de la ~ dăruită de domn cu obroc 102.
Singureni, sat ⟨j. Vlaşca; j. Ilfov⟩ 214.
Sinu, armaş, tatăl lui Vlaicul, stăpîn de ţigani 9.
Sînburul (?), sat 156; v. şi **Sîrbi.**
Sîrbeştii, sat ⟨j. Vîlcea⟩ în pricină de hotar cu Milostea 165.
Sîrbi, sat ⟨c. Şuşani, j. Vîlcea⟩, ogoare întărite lui Fîrtat pîrcălab 115.
***Sîrbi,** sat ⟨lg. or. Roşiorii de Vede, j. Teleorman⟩ în hotar cu Comanca 114.
***Sîrbşori,** sat ⟨lg. Tismana, j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana 186.
Sîrbul v şi **Mihail Sîrbul.**
Sîrbul din Nagomireşti, boier hotarnic la Hîrteşti 114, 156.
Sîrbul, ţigani 1, 32.
Sîrbul vinde funia sa din Mădulari 47.
Slatina (Soatine ?) , oraş de scaun 199; sate şi locuri din jur; popi 114, 156; acte domneşti scrise în ~ 180, 199.
Slav din Dărmoxă, în pricină pentru Cerăţel 19.
Slav din Stoiceşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Slav, ţigani 6, 18, 32, 110.
Slav vinde falce din Rîmeşti 99.
Slava închină partea ei din Pîrscoveni lui Dragomir spătar (menţ.) 197.
Slavna, soţia lui Hamza ban, dăruieşte satul Scăeşti cu ţigani m-rii Glavacioc (menţ.) 210.
Slănic, pîrîu la *Năpîrteni ⟨Berevoeştii-Ungureni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 141.
Slănic pîrîu ⟨afluent al Vărbilăului⟩ 121.
Slănic, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ în hotar cu Domneşti 66; parte dată zestre Calei de călugăriţa Magdalina 32.
Slănic, sat (?) ⟨j. Prahova⟩, parte cumpărată de Vlad slugă domnească ş.a. de la Pădure log. ş.a. 121.
Slăpniţa (?), pîrîu la Aninii de Jos ⟨probabil Valea Anilor, j. Mehedinţi⟩ 16.
Slătioara, sat ⟨j. Vîlcea⟩ cu moară dat în schimb de Pîrvul mare ban tuturor tîrsanilor pentru Tîrsa 47.
Slăvilă, stăpîn în Sibiceu 185.
Slăvileşti, sat ⟨Plopii-Slăviteşti, j. Olt; azi. j. Teleorman⟩ 199.
Slăviteşti, sat ⟨probabil j. Vîlcea⟩ 25.
Smîrci, sat (?) ⟨probabil j. Ialomiţa; azi j. Prahova⟩ parte întărită cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
Snagov (Sneagov, Znagov, Vovidenia), m-re ⟨j. Ilfov⟩ sate, ocine, vii şi vinăriciuri, munţi, bălţi şi gîrle 33, 42, 96, 125, 133, 144, 176; moară 42; drept de a lua perperii de la Valea Călugărilor 42; egumeni 42, 176.
Soare v. şi **Valea lui Soare.**
Soare, seliştea lui în Valea lui Soare 201.
Soatine v. **Slatina.**
Socol, tatăl lui Neagoe mare vist., ⟨log.⟩, stăpîn în Titeşti, Bumboeşti, Budeşti ş.a. (menţ.) 18.
***Sogoina** la Blatniţa, silişte ⟨probabil lg. Măceşul de Jos, j. Dolj⟩ întărită m-rii Tismana 182.

Solovan, top. la Corbi ⟨j. Muşcel; azi Argeş⟩ 66.
Sora, fiica lui Bucur şi a Bucureasei, familie, stăpînă în Şasa 50.
Sora, soră cu Vintilă portar ⟨Vlad Vintilă voievod⟩ şi Pătru, stăpînă în Fureşti, Odobeşti ş.a. 1.
Sora vinde funia sa din Mădulari 47.
Spahiul, jupan, martor în cartea marelui ban 88.
Spărturi, ocină la Popeşti ⟨j. Teleorman; azi j. Argeş⟩ întărită lui Mihăilă 124.
Spăteni, sat ⟨Speteni, c. Bărcăneşti, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov⟩ 125.
Sperlan din Hamarade, martor în cartea marelui ban 97.
***Spinişor,** sat ⟨or. Filiaşi, j. Dolj⟩, părţi întărite lui Vlaicul mare log.; pierdute de Radul şi Vladul pentru hiclenie 184.
Spiţelea, frate cu Stanciu din Mărceşti ş.a., în pricină pentru Breţculeşti 148.
Staia pierde Băbenii pentru hiclenie faţă de Vlad Călugărul (menţ.) 107.
Staico comis, Staico din Şinteşti v. **Staico Şintescu.**
Staico, fiul lui Vintilă mare clucer şi al Voicăi, stăpîn în Cornăţeni, Conţeşti, ş.a. 110.
Staico, jupan, cumnat cu Neagoe mare vist. v. **Staico** paharnic.
Staico ⟨mare⟩ logofăt ⟨din Ruşi⟩, stăpîn în Lupşanul, Ruşi şi Bărcăneşti, familie 18; cotropeşti satul Mogoşeşti şi îl dăruieşte m-rilor Cotmeana şi Tutana (menţ.) 11.
Staico, nepot lui Cotea şi Oană, dăruieşte m-rii Argeş vad de moară în Berileşti 195.
Staico (Staicu), mare paharnic ⟨fiul lui Staico mare log. şi nepot lui Vlad Călugărul⟩, jupan, din casa domnească familie, întărit cu sate şi ţigani în Dragomireşti, Dragoslavele, Ruşi ş.a. 18; în sfatul domnesc: mare paharnic (1527—1529) 42—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—63, 65—67, 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87, 89, 90; mare logofăt (1532) A;
⟨eroare⟩: Stanco 81.
Staico, pîrcălab, înfrăţit de Balea pe ocina lui din Hurezi 63.
Staico al lui Pîrvan (Staico);
în sfatul domnesc: mare stolnic (1530—1532) 92, 95, 96, 98, 101, 104—110, 112, 115, 117—120, 123, 124, 126, 127, 140, 141, A; ⟨fost mare⟩ stolnic (1532, 1533) 155, 157;
⟨eroare⟩: Stan stolnic A; probabil acelaşi: **Staico,** mare vistier (1533, 1534) 158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179, 180, B.
Staico Şintescu (Staico, ~ Şentescul, ~ Şintescul) din Şinteşti, mare postelnic apoi mare comis 103;
în sfatul domnesc: mare postelnic (1530, 1531) 92, 95, 96, 98, 100, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 126, 127; mare comis (1532—1535) 123, 124, 129, 130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—211, 213, 215, A, B; ispravnic în act domnesc 117;
jurător 149;
⟨erori⟩: Stoica 121, 191.
Stait v. **Valea lui Stait.**
Staiu, tatăl lui Dan din Ostra (menţ.) 156.
Stan, Stanul:
Stan, boier hotarnic la Valea Călugărilor (menţ.) 42.
Stan, butar vinde partea sa din Miriliţa m-rii Bistriţa 174.
— **Stanul,** cu ceata sa întărit cu ocină şi livadă în Cîrbeşti 44.
Stan ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Romonaţii Costei 205; ~ în Valea lui Soare 201.
Stan dăruieşte episcopiei de Rîmnic parte de ocină în Frăsinet 194.
Stan diac v. **Stan,** grămătici.
Stan ⟨din Goleşti, fiul Mariei şi tatăl Velicăi⟩, partea lui în Dobroeşti (menţ.) 32.
Stan din Hotărani v. **Stan,** vornic.
Stan din Laiova de Jos v. **Stanciul.**
Stan din Miceşti, ⟨jurător⟩ 131.
Stan, fiul lui Badea din Costeşti şi frate cu Stanciul ş.a., cumpără ocină în Costeşti 205.
Stan, fiul lui Dracea, familie, întărit peste parte în Băjeşti 56.
Stan, fiul lui Ion din Goleşti, frate cu Albul ş.a., în pricină de hotar cu Runcul 128.
Stan, fiul lui Voico slugă domnească, întărit peste parte în Hăeşti 5.
Stan, frate cu Albul slugă domnească şi cu Manciul, întărit peste părţi în Blăjeşti, Trestenic ş.a. 35.
Stan, frate cu Dragomir ş.a., partea lui în Posmag 179.
Stan, frate cu Murgea şi Iubenca, înfrăţeşte pe sora lor Dragole în Borobeică (?) 205.
Stan, frate cu Nan, întărit peste părţi în Fiiani, Comarnic ş.a. 127.
Stan, frate cu Oprea ş.a., întărit în Nenciuleşti 39.
Stan, frate cu Vîlcul din Rîmeşti, cumpără părţi în Bîrzoteni 99.

Stan <diferiţi> grămătici, diac, scriitor, uricar, scriu acte domneşti 113, 126, 129, 130, 193, 196, 215; v. şi **Stan al lui Duţul** şi **Stan Roşul.**
Stan întărit în Cerăţel 19.
Stan întărit peste părţi în Olteanca şi Peşceana 26.
Stan, logofăt, ispravnic în act domnesc 155; v. şi **Stan,** grămătici.
Stan, nepotul lui Dan spătar, familie, stăpîn în Ciurileşti 196.
Stan, nepotul lui Ianăş clucer, în pricină pentru satul Odobeşti 166.
Stan, partea lui din Corbi întărită m-rii Argeş 66.
Stan, partea lui în Lihăceni 201.
Stan, partea lui din Predeşti întărită m-rii Muşeteşti (menţ.) 129.
Stan, pîrcălab de Poenari, familie, stăpîn în Buneşti şi Urluieşti 215;
în sfatul domnesc (1534) 175, 176, 179.
Stan schimbă, împreună cu toţi tîrsenii, toată partea sa din Tîrsa, pentru parte în Slătioara 47.
Stan scrie act domnesc v. **Stan,** grămătici.
Stan, slugă domnească, fiul lui Albu, familie, stăpîn de sate, selişte şi mori în Lăngeşti, Răugeni ş.a. 134.
Stan, slugă domnească, fiul lui Dan spătar, familie, stăpîn în Ciurileşti 196.
Stan, spătar, familie, înfrăţit peste parte din Grădiştea de Sus şi muntele Grădişteanul 27.
Stan, stolnicul banului Preda, zălogeşte moşia sa din Epoteşti (menţ.) 81.
Stan (?), stolnic în sfatul domnesc A.
Stan, tatăl vitreg al lui Coteanu şi Galeş, aşază pe fiii săi peste parte în Negraşii de Sus 205.
Stan, ţigani 18, 32, 141, 169, 210.
Stan uricariul v. **Stan,** grămătici.
Stan vinde livezi în Bîrzoteni 99.
Stan vinde partea Novăcească din Tigveni m-rii Argeş 64.
Stan vinde parte în Ungureni (menţ.) 206.
Stan, vornic din Hotărani, stăpîn în Muşcel 137, 139; jurător 149.
Stan al lui Duţul scrie act domnesc (1530) 92; v. şi **Stan** grămătici.
Stan Cătun vinde vie în Rădăcineşti 169.
Stan Ciovică vinde ogoare în Adîncata şi Izvor 124.
Stan Dolofan închină partea sa din muntele Lespedea lui Oprea sulger ş.a. 169.
Stan Roşul, scrie acte domneşti (1532, 1533) 123, 159; v. şi **Stan,** grămătici.
Stan Sturza întărit în Studina de Jos de la Sturzeşti B.
Stana, fiica popii Mircea, înfrăţită de tatăl său 35.
Stana, fiica lui Şerb din Costeşti, familie, aşezată de tatăl său peste părţi în Costeşti şi Bărbăteşti 205.
Stana, jupaniţa lui Stoia şi fiica lui Ivan, stăpînă în Rogojina, Roşia ş.a. 120.
Stana, jupaniţă, mama lui Mihnea post. din Bădeni ş.a.; cumpără partea Zorească (menţ.) 213.
Stana, ţigancă 130.
Stanca din Rîmnic, în pricină cu Fîrtat pîrcălab pentru Lăleşti, Drăgăşani şi Murgeşti 200.
Stanca, fiica lui Bucur şi soră cu Dragolea ş.a. întărită în Şasa 50.
Stanca, fiica lui Dan spătar, familie, stăpînă în Ciurileşti 196.
Stanca, fiica lui Pătru post. şi sora lui Vlaicul clucer ş.a., familie, aşezată de fraţii săi în Năpîrteni, Berivoeşti, Drăgăneşti ş.a. 141.
Stanca, jupaniţă, mama jupaniţei Manda, stăpînă de ţigani (menţ.) 21.
Stanca, jupîneasa lui Roman spătar, stăpînă în Runcul 128.
Stanca, ţigancă 210.
Stancio Pletea vinde selişte şi livadă <la Cîrbeşti> 44.
Stanciul, cu ceata lui, în pîră pentru ocină în Corbi 66.
Stanciul, cu ceata lui, întărit în Cerăţel 19.
Stanciul diac v. **Stanciul** grămătic.
Stanciul (Stan) din Laiova de Jos, boier hotarnic la Comanca ş.a. (menţ.) 114, 156.
Stanciul (Stanciu) din Mărceşti, frate cu Spiţelea ş.a., în pricină pentru Breţculeşti 148.
Stanciul din Stoiceşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Stanciul, fiul lui Aron, cotropeşte ţigani 11.
Stanciul, fiul lui Badea din Costeşti şi frate cu Dragomir ş.a. 205.
Stanciul, fiul lui Dan v. **Stanciul** grămătic.
Stanciul, fiul lui Purcilă, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Stanciul, fiul lui Stanciul portar, înfrăţit în Dobruşa, Dragodăneşti şi Măzărani 160.
Stanciul, fiul Marinei, vinde m-rii Tismana satul Ungurei (menţ.) 186.
Stanciul, frate cu Dragomir şi văr cu Oprea sulger, familie, stăpîn în Sălătrucul, Pereni ş.a., cu munţii Clăbucetul, Pietriceaua ş.a. 169.
Stanciul, frate cu Stoia şi Neacşul, vinde plaiul Cocora 99.

Stanciul, frate cu Vladul, întărit peste parte în Vlădeşti 198.

Stanciul, grămătic (diac) fiul lui Dan, familie, întărit cu ocine şi baltă în Lipia (1527) 41; probabil acelaşi: ~ scrie act domnesc (1528) 50.

Stanciul, împreună cu Lăudat, în pcicină cu m-rea Argeş pentru Ştefăneşti 16.

Stanciul, în pricină cu m-rea Govora pentru Glodul şi Hinţa 170.

Stanciul, în pricină pentru Veţel 13.

Stanciul, partea lui în Negraşii de Jos 205.

Stanciul, popă „vlah", în pricină pentru părţi în Cornu, Doiceşti şi Negolea 169.

Stanciul, portar, tatăl lui Stanciul, înfrăţit în Dobruşa, Dragodăneşti şi Măzărari (menţ.) 160.

Stanciul schimbă împreună cu toţi tîrsenii, toată partea sa din Tîrsa pentru parte în Slătioara 47.

Stanciul scrie act domnesc 50; v. şi **Stanciul** grămătic şi **Stanciul Harvat.**

Stanciul, sulger, schimbă partea lui din Dranoveţi pentru parte în Găojani 78.

Stanciul, tatăl Briei, întărit peste parte în Sibiceu, Căşăuca ş.a. 185.

Stanciul, ţigani 11, 18.

Stanciul <diferiţi> vinde: funia sa din Mădulari 47; ~ parte în Băjeşti 56; ~ parte în Bîrzoteni 99.

Stanciul al lui Botea, partea lui din Stăneşti (menţ.) 211.

Stanciul al lui Mircea, în pricină cu m-rea Govora pentru parte din Bircieşti 171.

Stanciul Căruntul din Ciofrăngeni, vinde în Tigveni 64.

Stanciul Harvat <fiul lui Toma ban şi nepotul lui Harvat mare log.>, diac mic, scrie acte domneşti (1526, 1530) 14, 95; v. şi **Stanciul** diac.

Stanciul Perşa <Perşanul?>, stolnic, martor în cartea marelui ban 97.

Stanco, paharnic <eroare> v. **Staico.**

Stanţica, megiaş din Ghermăneşti, în pricină cu m-rea Snagov 176.

Starcea, ţigan 32.

Stănae, fiica lui Bîrcă şi soră cu Malea, vinde parte în Miceştii de Sus 56.

Stănceşti, sat <j. Mehedinţi; în or. Strehaia>, parte întărită m-rii Tismana 186.

Stănceşti, sat <j. Prahova> 42.

Stăneşti, sat <j. Muşcel; azi j. Argeş> 22; părţi cu pomet, mori, şi munţi întărite lui Vlaicul mare log., fiul lui Pătru post. 28; delniţe cu rumâni închinate de Chirtop portar 211.

Stăneşti, sat <probabil j. Vîlcea> întărit lui Radul Runcenescul ş.a. după înfrăţire 20.

Stănilă în pricină pentru Ciurileşti 196.

Stănilă, partea lui din Şasa (menţ.) 50.

Stănilă <diferiţi> vînd părţi din: Bîrzoteni 99; ~ din Negoşina 189.

Stănimireasa, mama lui Mihail, vinde parte în Studina 43.

Stănimir 156 <eroare> v. **Dragomir** din Pleşov.

Stănimir, tatăl lui Mihail, vinde parte din Studina (menţ.) 14, 43.

Stănimir vinde parte din Bîrzoteni 99.

Stănislav <diferiţi> cu părţi în muntele Peştere 135.

Stănislav întărit peste părţi în Izvoară, Ostra şi Rusineşti 158.

Stănislav, martor la diata călugăriţei Magdalina 32.

Stănislav, pîrcălab, martor în cartea marelui ban 88, 97.

Stănuţă, partea lui de vie la Rîmnic <Vîlcea> (menţ.) 169.

Steia, ţigan 18.

Stepan, Ştefan:

— **Ştefan** în pricină pentru Glodul şi Hinţa 170.

Stepan întărit peste părţi în Izvoară, Ostra şi Rusineşti 158.

— **Ştefan,** pitar vinde parte în Băneştii de la Ruia 146.

Stepan, spătar, hotarnic la Hîrteşti 114, 156.

Stepan, tată şi fiu, stăpîni în Izvoară, Ostra şi Rusineşti 158.

Stepan, ţigani 18, 141.

Stepca vinde ocină episcopiei Rîmnicului 194.

Stircoviţa v. **Ştircoviţa,** sat.

Stînca Slănicului, top. <lg. Slănic, j. Prahova> 121.

Stîngăcea v. şi **Lacul lui Stîngăcea.**

Stîngăcea, sat <Stîngăceaua, j. Mehedinţi>, părţi pierdute de Vladul şi Radul din Spinişor pentru hiclenie, întărite lui Vlaicul mare log. 184.

Stoe din Copăceni, fiii săi Pătru şi Drăgoiu în pricină cu m-rea Tismana pentru seliştea Ungureii (menţ.) 182.

Stoia din Aluniş, jurător 85.

Stoia din Poenari, jurător 214.

Stoia, frate cu Stanciul şi Neacşul, vinde plaiul Cocora 99.

Stoia în pricină pentru ocină în Negoşina 189.

Stoia, partea lui în Negraşii de Jos 205.

Stoia, pitar, soţul Stanei şi ginerele lui Ivan, stăpîn în Rogojina, Roşia ş.a. 120.

Stoia Gomoi (Gomoiu), boier hotarnic la Cireaşov ş.a. 114, 156.

Stoian, bunicul lui Detco vornic ş.a., partea lui în Ungureni (menţ.) 206.
Stoian diac, diecel v. **Stoian** grămătic.
Stoian din Stoiceşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Stoian, frate cu Manea, înfrăţit cu Fîrtat clucer în Momoteşti 38.
Stoian, grămătic (diac, diac mic, diecel, scriitor) scrie acte domneşti (1526... 1532) 10, 21, 28, 34, 40, 47, 82, 85, 90, 111.
Stoian, frate cu Radul, familie, se înfrăţeşte pe parte de moşie din Stroeşti 209.
Stoian, slugă domnească, întărit în Nucşoara 126.
Stoian Aleuş închină livadă din Piscani lui Vlaicu clucer 141.
Stoiasa, soţia lui Stoe din Copăceni, fiii ei Pătru şi Drăgoiu în pricină cu m-rea Tismana pentru Ungurei (menţ.) 186.
Stoica, armaş, fiul lui Radul vornic, familie, donator la m-rea Arhanghel 215.
Stoica comis v. **Staico Şintescu.**
Stoica din Beleţi v. **Stoica** spătar.
Stoica din Cozleci (Stoica Cozleci), vornic ispravnic de hotărnicie 42; jurător 149.
Stoica din Creţi, jurător 85.
Stoica din Dobreşti, Stoica din Văcăreşti v. **Stoica** jupani.
Stoica, fiul jupaniţei Oancioaie, înfrăţeşte pe Vlaicu clucer peste vad şi moară în Crîngure 141.
Stoica, fiul lui Chirca, familie, zălogeşte sate pentru datoria tatălui său la turci 18.
Stoica, fiul lui Milco, în pricină cu Mitropolia din Tîrgovişte pentru Aninoasa 89.
Stoica, fiul lui Vlaicul şi frate cu Radul, vinde partea Novăcească din Tigveni 64.
Stoica, fiul (?) popii Mircea, familie, înfrăţit de tatăl său 34.
Stoica, frate cu Bodea, partea lui în Cacova 194.
Stoica în pricină cu Fîrtat pîrcălab pentru părţi în Oteştii de Jos 132.
Stoica întărit peste moşii ⟨lg. Slănic⟩, cumpărate de la Pădure log. ş.a. 121.
Stoica întărit în Studina de Jos de la Sturzeşti B.
Stoica, jupan din Dobreşti, martor în cartea marelui ban 97.
Stoica, jupan din Văcăreşti, stăpîn în Corbi şi Văcăreşti 191.
Stoica, logofăt, scrie testamentul călugăriţei Magdalina (1526) 32.
Stoica, partea lui ⟨la Cîrbeşti⟩ 44.
Stoica ⟨diferiţi⟩, părţile lor din muntele Peştere 135.
Stoica, postelnic, ispravnic în act domnesc 15, 31.
Stoica, postelnic 121 v. **Staico Şintescu.**
Stoica, spătar din Beleţi, martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Stoica, stolnic, martor în cartea marelui ban 88.
Stoica, şetrar mare, frate (?) cu Stan spătar ş.a., înfrăţit în Grădiştea de Sus şi muntele Grădişteanul 27.
Stoica, ţigan 110.
Stoica, văr primar cu Dan spătar ş.a., frate cu Stan, Radul, Coica şi Iovan, stăpîn în Ciurileşti 196.
Stoica Bălţatul, mare vornic în sfatul domnesc (1530) 91.
Stoica Cozleci v. **Stoica** din Cozleci.
Stoica Dolofan, partea lui la Topliceni (menţ.) 32.
Stoican ⟨din Mărgineni⟩ v. **Drăghici al lui Stoican.**
Stoican, partea lui din Cucuteni (menţ.) 197.
Stoicăneşti (Stoiianeşti), sat ⟨j. Olt⟩ în hotar cu Dăneşti 156; întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. ş.a. 18.
***Stoiceni,** sat ⟨lg. Valea lui Albu, j. Olt⟩, parte întărită lui Manea vornic, Tudor log. ş.a., după pricină cu boierii Drăculeşti 17.
***Stoiceşti,** sat ⟨Chiroiu, j. Ilfov⟩ 125; Ion din ~ înfrăţit în Stroeşti 209.
Străharet (Străhaeţ), sat ⟨Strihareţ, j. Olt; azi în or. Slatina⟩ în hotar cu Cireaşov 114, 156; părţi întărite lui Şerban şi Neagoe Pilea după înfrăţire 58.
***Strîmbele,** sat şi silişte din pustie ⟨Catanele, j. Dolj⟩; silişte cu baltă şi gîrlă dăruită lui Ţalapi log. 204.
Strîmbul, baltă ⟨lg. Săltava, j. Ialomiţa⟩ întărită Mitropoliei 45.
Strîmbul (Sf. Nicolae), m-re ⟨Găiseni, j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa⟩, întărire pentru parte din Bălţile Doamnei 8, 144.
Stroe din Luciani, boier hotarnic la Hîrteşti 114, 156.
Stroe, partea lui în Blăjeşti 35.
Stroe, portar în sfatul domnesc (1535) 209.
Stroe, postelnic mare ⟨frate cu Radul Bădica voievod⟩ (1529 ... 1533) dăruieşte m-rii Bistriţa Blădeşti, Muşcelul şi ţigani 70, 137, 139.
Stroe scrie act domnesc (1533) 167.
Stroe, spătar în sfatul domnesc (1535) 203—210, 213, 215.

Stroeştii, sat <j. Argeş>, hotare 155; întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa, dania <Neagoslavei> jupaniţa lui Barbul ban 15, 72, 93, 155.

Stroeşti, sat <Fierbinţii de Sus, j. Ilfov>, înfrăţire între Radul din ~ şi unchiul său Ion din Stoiceşti 209.

Stropîlea (Stropolea), partea lui în Vărbila (menţ.) 33.

Studina, sat <j. Romanaţi; azi j. Olt>, părţi întărite lui Alexandru, fiul lui Harvat log. 14; parte întărită lui Peia portar 43; parte întărită lui Bărbulea şi Lupa 180; **~ de Jos, de la Sturzeşti,** parte întărită lui Stan Sturza ş.a. B; v. şi **Sturzeşti,** sat.

Stupina Gramei, loc de stupină <la Frăsinet> întărit popii Dragomir 10.

Sturza v. **Stan Sturza.**

***Sturzeşti,** sat <lg. Studina, j. Romanaţi; azi j. Olt> B; v. şi **Studina.**

***Suha,** silişte <lg. Corlăţel, j. Mehedinţi> întărită lui Barbul <Deatcovici> mare post. şi nepotului său Detco post. 161.

Suhaia lg. balta Călmăţui, sat şi silişte <j. Teleorman>, hotare 156; întărite m-rii Cutlumuz 114, 156.

***Suharna,** sat <lg. Clăteşti, j. Ilfov> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi familiei sale 18.

Suibăreşti v. **Uibăreşti.**

***Sura** lg. balta Călmăţui, silişte <lg. Năvodari, j. Teleorman> întărită m-rii Cutlumuz 114, 156.

Sviştov (Sfiştov), oraş <R. P. Bulgaria>, drum şi vad la ~ 114, 156.

Ş

Şandru din Drăghici, boier hotarnic la Hîrteşti 114, 156.

Şasa, sat <j. Gorj>, părţi întărite Bucuresei şi fiicelor sale, după pricină cu Dumitru, fiul lui Vîlsan 50.

Şărban v. **Şerban.**

Şcheau v. **Piscul Şcheaului.**

Şcheioastre (Scheostre), sat <probabil Scrioaştea, j. Teleorman> 156; în hotar cu Comanca 114.

Şentescul v. **Staico Şintescu.**

***Şeoaşul** (Şeoşul), sat <j. Vîlcea; în or. Ocnele Mari> întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 72, 93; luat de la m-rea Argeş şi dăruit Mitropoliei din Tîrgovişte 195.

Şerb, Şerbu, Şerbul:

Şerb (Şerbu) din Băcăleşti, boier hotarnic la Comanca şi Laiova 114, 156.

Şerbu din Bucureşti, boier hotarnic la Suhaia 156.

Şerb din Costeşti, tatăl Stanei, Bunei şi Totei, aşază pe fiicele sale peste părţi în Costeşti şi Bărbăteşti 205.

Şerb (Şerbu) din Voroveni, boier hotarnic la Hîrteşti 114, 156.

Şerb, frate cu Radul şi tatăl vitreg al lui Manea, părţile lui în Negraşii de Sus 205.

Şerbu, frate cu Stanciu din Mărceşti, Spiţelea, Dan şi Ursilă; în pricină pentru Breţculeşti 148.

Şerb întărit peste părţi şi ogoare în Băjeşti 56.

Şerb, <jurători> 131.

— **Şerbul,** partea lui din Odobeşti, întărită lui Vintilă portar <Vlad Vintilă voievod> (menţ.) 1.

— **Şerbu** vinde ocină pe Argeş Drăgoteştilor 83.

— **Şerbul,** vornic, ispravnic în act domnesc 27.

Şerban (Şărban), ban mare, familie 108; stăpîn în Racoviţa Medeleanului 141; dăruieşte: Gîrcovul m-rii Bistriţa 108, mori la gura Geamănei m-rii Argeş 173;
în sfatul domnesc: mare stolnic (1526—1528) 2, 4—9, 11—15, 17—21, 23—28, 30, 31, 34—45, 48, 50—54, 56, 57, 59—68; mare vornic (1530—1531, 1534—1535) 92, 95, 96, 98, 101, 104—110, 115, 117—119, 121, 126, 127, 175, 176, 179—206, B; fost mare vornic (1532—1533) 132—136, 140, 141, 146—150, 154, 155, 157, 158, 160—162, 165, 169, 170, 172; mare ban al Craiovei (1535) 207—211, 213, 214; mare ban al Jiului 215; ispravnic în act domnesc 98, 106, 177; martor în cartea marelui ban 69; <eroare:> mare logofăt 148.

Şerban, diac, scrie cartea marelui ban (1530) 97.

Şerban, fiul lui Cernica slugă domnească şi frate cu Gorun, întărit peste părţi în Izvoară, Ostra şi Rusineşti 158.

Şerban, fiul lui Dobre al Neagăi şi frate cu Dan şi Toma, întărit peste părţi în Olteanca şi Peşceana 26.

Şerban, <jurător> 131.

Şerban mare logofăt v. **Şerban,** ban.

Şerban schimbă împreună cu toţi tîrsenii, toată partea sa din Tîrsa pentru Bîrluiu 47.
Şerban, slugă domnească, înfrăţeşte pe fratele său Neagoe Pilea peste părţi în Străhaeţ 58.
Şerban stolnic mare v. **Şerban,** ban mare.
Şerban vinde funia sa din Mădulari 47.
Şerban vinde parte în Romonaţii Costei 205.
Şerban vornic mare v. **Şerban,** ban.
Şerban ⟨**Cantacuzino**⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1678—1688⟩ (în menţ. ulterioară) 175.
***Şerbăneşti,** sat ⟨lg. Dobrotineţ, j. Olt⟩, în hotar cu Cireaşov şi Călugăreni 114, 156.
Şerbu, Şerbul v. **Şerb.**
Şicone v. **Mlaca Şiconei.**
Şimnic v. **Simnic,** pîrîu.
Şintescu v. **Staico Şintescu.**
Şinteşti, sat ⟨probabil Sinteşti, j. Ilfov; în or. Bucureşti⟩ 96, 118, 175, 176.
Şoimul, top. la Vărbila ⟨j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ 33.
Şoplea, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
***Şopleşti,** sat ⟨lg. Corlăteşti, j. Prahova; azi în or. Ploieşti⟩ 42.
Ştefan v. **Stepan.**
Ştefăneşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş în or. Piteşti⟩, părţi întărite m-rii Argeş, după pricină cu Lăudat şi Stanciul 16.
Şteful, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Şteful, ⟨jurător⟩ 131.
Şteful (Ştefu), stolnic, dăruit de domn cu parte în Momoteşti 60; ispravnic în act domnesc 204.
***Ştirbeşti,** sat ⟨lg. Poenarii Moşteni, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ partea lui Nenciul cumpărată de Vintilă mare clucer 110.
Ştirbu v. **Maca lui Ştirbu.**
Ştircoviţa, silişte ⟨j. Mehedinţi⟩ întărită lui Barbu Deatcovici mare post. şi Detco post. 161.
Şuclea, ţigan 32.
Şuica vornic, frate cu Dragomir hotarnic 23; martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Şuşiţa, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ întărit m-rii Tismana 186.

T

Taica, ţigani 6, 21, 211.
Tanasie, ţigan 211.
Tatul, cu ceata lui, cu parte în Plopul 65.
Tatul cumpără în Lacure 183.
Tatul, frate cu Dragomir, stăpîn în Bălărie şi Dăbăceşti 77.
Tatul închină împreună cu fratele său Chirtop ⟨portar⟩, delniţă cu vecini din Stăneşti lui Vlaicul mare log. 211.
Tatul, logofăt, al doilea logofăt (1526 ... 1535) scrie acte domneşti 2, 35, 51; ispravnic în acte domneşti 10, 28, 37, 115, 126, 127, 182, 186, 187, 189, 190, 194, 196, 197, 199—201, 210, 214, 215; hotarnic la Piteşti 52, 55.
Tatul, nepotul lui Ianăş clucer, în pricină pentru Odobeşti 166.
Tatul, partea lui în Corbi 191.
Tatul, postelnic, frate cu Voicul comis, familie, stăpîn în Leurdeni, Muşăteşti cu vii şi peste munţii Muşătescu, Piscu şi Căpăţîna; înfrăţeşte pe surorile sale 12; probabil acelaşi: **Tatul,** martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Tatu, ţigan 211.
Tăbăci cu ceata lui, în pricină pentru Stroeşti 15, 155.
Tămăşeşti, sat ⟨j. Vlaşca; azi în or. Videle, j. Teleorman⟩, părţi întărite lui Badiul ş.a. 35.
Tănase Ologul, cu părţi în Iaroslăveşti (menţ. ulterioară) 119.
***Tătarii** din Vîjişte (Tătari), sat ⟨lg. Schitu Poienari, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ parte dăruită de Gherghina pîrc. m-rii Argeş; partea lui Căzan 214.
Tega, munte ⟨j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩ întărit lui Slăvilă ş.a. după pricină cu fraţii Bolii din Hinţeşti 185.
Tega, ţigan 18.
Teodor v. **Tudor.**
Teofan v. **Theofan.**
Teleajen, rîu, sat pe ~ 42.
Teleorman, rîu, sate pe ~ 124, 141.
Telman v. **Muchea Telman.**
Tetrade, ţigan 18.
Tezlui, ţigan 18.
Theodor v. **Tudor.**
Theodorit, stareţ al m-rii Vatopedi de la Athos (1533) 164.
Theodosie, mare logofăt v. **Tudor.**
Theofan (Teofan, Tofan), nastavnic al m-rii Tismana (1531 ... 1535) 116, 136, 182, 186, 192.

Thoma v. **Toma.**
Thudor v. **Tudor.**
Ticuci rudă cu Cernica din Izvoară, stăpîn în Ostra, Rusineşti ş.a. 158.
Tigveanul, baltă lg. Săltava <j. Ialomiţa> întărită Mitropoliei 45.
Tigveni, sat <j. Argeş>, părţi vîndute şi închinate de Dîrzul, Dudure şi mulţi alţii m-rii Argeş 64.
Tinca, ţigancă 18.
Tiodor v. **Tudor.**
Tismana (Uspenia, Adormirea), m-re domnească <j. Gorj>, arhimandrie 105; sate, silişti, bălţi, gîrle, vămi de peşte, imunităţi 7, 59, 67, 69, 74, 91, 94, 136, 151, 162, 182, 186, 206; drept de slobozie 116, 151; drepturi din pescuit şi din păscutul vitelor 192; ~ din vămi: de la Calafat 7, 74, 136, 142, 168; de la Diiu 152; vama de la Vîlcan 46, 48, 54, 68, 75, 84, 111; drepturi asupra oraşului Tismana 188;
egumeni 59, 94, 116, 136, 182, 186, 192.
Tismana, pîrîu <j. Gorj>, drept de pescuit rezervat m-rii Tismana 192.
Tismana, sat <j. Gorj> întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 93; ~ m-rii Tismana 186; „oraşul" Tismana, parte luată m-rii Bistriţa şi întărită m-rii Tismana 188.
Titeşti, sat <j. Argeş; azi j. Vîlcea> moştenit de Neagoe mare vist. de la tatăl său Socol 18.
Titinichea, ţigan 32.
Tîlveşti, sat <j. Gorj; azi în or. Tg. Jiu> în hotar cu Cîrbeşti 44.
***Tîmbureşti,** sat <Borcea, j. Ialomiţa> în hotar cu Gîrla Lungă 96.
Tînganu (Stretenia), m-re <j. Ilfov>, întărire pentru sat şi gîrlă 96, 175.
Tîrgovişte, cetate de scaun, oraş domnesc 33; sat lîngă ~ 18; vii 18;
acte domneşti scrise în ~ 2, 4, 5, 6, 8—15, 17—19, 21, 23—28, 30, 31, 34—45, 47, 49—51, 53, 55—58, 62—64, 66, 70, 71, 74—78, 80, 82, 85, 86, 90, 92, 95, 96, 98, 107, 108, 110, 112, 113, 117, 121, 123, 138, 140, 141, 143—149, 154, 156, 158, 159, 164, 166, 167, 169, 170, 175, 176, 184, 189, 190, 192—196, 198, 202, 204—210; diată scrisă în ~ 32;
Mitropolia din ~ ctitorie a lui <Neagoe> Basarab 146; sate şi vii 89, 146, 177, 195; jurămînt făcut la ~ 12; act domnesc scris la ~ 65.
***Tîrsa,** sat <Costeşti, j. Vîlcea>, părţi dăruite m-rii Bistriţa de Pîrvul mare ban după schimb cu toţi tîrsenii 47.
Toader v. **Tudor.**
Tocsaba, vătaf, martor la diata călugăriţei Magdalina <din Goleşti> 32.
Tofan v. **Theofan.**
Togăiasa, top. la Verdea <j. Vîlcea> 24.
Toma (Thoma), ban (1532—1535), <ginerele lui Harvat mare log.>, dăruieşte Groşanii episcopiei Buzău 197; în pricină pentru Privalul Cegăi 187;
în sfatul domnesc 157, 161, 169, 175, 176, 179, 180, 182, 183, 189, 193—195, 199, 202—205, 210, 213, B;
ispravnic 123.
Toma, fiul lui Dobre al Neagăi, întărit peste părţi în Olteanca şi Peşceana 26.
Toma scrie act domnesc (1526) 20.
Tomescu, munte <la Comanca, j. Vîlcea; în or. Băile Olăneşti>, parte întărită lui Fîrtat pîrcălab 135.
Topeşti de lg. Tismana, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Detco din Drăgoeşti 91; întărit m-rii Tismana 186.
Topiliştea, pîrîu la Cireaşov şi Călugăreni <j. Olt; or. Slatina> 114, 156.
***Toplicéni,** sat <j. Argeş>, partea lui Stoica Dolofan lăsată de monahia Magdalina fiului ei Ivaşco 32.
Topolov, dealul Topolovului <or. Curtea de Argeş> în hotar cu Flămînzeşti 30.
Topolov, rîu <afluent al Oltului>, sat pe ~ 62.
Topoloveni, sat <j. Pădureţ; azi oraş, j. Argeş>, vii cu vinăriciuri întărite m-rii Glavacioc, dania lui Vlad Călugărul şi Gherghina pîrcălab 117.
Toporna (Toporno), baltă (?) şi silişte <la Basarabi, j. Dolj> întărită m-rii Tismana 182, 186.
Totea, fiica lui Şerb din Costeşti, aşezată de tatăl său peste părţi în Costeşti şi Bărbăteşti 205.
<**Transilvania**> „de peste munţi", sebeşani obligaţi să plătească m-rii Tismana vamă la Vîlcan 75, 111; ţigani cumpăraţi din ~ 211.
Trestenic, sat <Tomuleşti, j. Vlaşca; azi j. Teleorman>, părţi întărite lui Albul, slugă domnească ş.a., după înfrăţire 35.
Trifa (Triful), logofăt al doilea, ispravnic în acte domneşti 16, 42, 46, 52, 55, 59, 64.
Trifa, vistier, în pîră pentru ocină în Breţculeşti 148.
Troiane, top. la *Comanca <lg. Dorobanţu, j. Olt; azi j. Teleorman> 114, 156.
Troşan din Creţeşti, boier hotarnic la Comanca şi Laiova 114, 156.

***Trufeşti,** sat şi silişte <lg. Corzu, j. Mehedinţi> întărite m-rii Tismana 182, 186.

Tudor Theodor, Toader:

Tudor cumpără părţi în Valea lui Soare 201.

Tudor, diac v. **Tudor,** logofăt.

— **Toader** din Buneşti, partea lui în Costeşti 205.

— **Toader** din Dărăşti, boier hotarnic 214.

Tudor din Drăgoeşti v. **Tudor,** mare logofăt.

— **Theodor** (Teodor), egumen al m-rii Govora (1528 ... 1535) 65, 170—172, 208.

Tudor, <mare> logofăt <din Orboeşti> dăruieşte parte în Ghermăneşti m-rii Snagov (menţ.) 176.

Tudor, logofăt (diac) (1527 ... 1535), scrie acte domneşti 38, 121, 134, 206.

Tudor (Teodor, Theodor, Thudor, Tiodor, cel bătrîn), mare logofăt din Drăgoeşti; vlastelin din casa domnească, familie, în pricină pentru Stoiceni 17;
în sfatul domnesc: mare logofăt (1526 ... 1533) 1, 2, 6, 8, 9, 13, 14, 19, 20, 23, 24, 26—28, 30, 31, 34—45, 47, 59—67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 81, 85, 87, 89, 90, 123, 124, 128—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174;
fost mare logofăt (1528 ... 1535) 49—53, 55, 56, 58, 92, 96, 98, 101, 104—110, 115, 117—121, 126, 127, 175, 176, 179—181, 184—199, 201—211, 213—215, B;
ispravnic în acte domneşti 35, 37—39, 44, 47, 53, 63, 67, 68, 70—74, 76, 83—87, 110, 129, 161, 164, 166, 169—172, 174, 212;
jurător 149;
< eroare:> Theodosie 26.

Tudor, partea lui din Grădiştea de Sus şi din muntele Grădişteanul 27.

Tudor, portar, stăpîn în Momoteşti 60.

Tudor scrie act domnesc v. **Tudor,** logofăt.

Tudor (Theodor) <mare> vistier, hotarnic la Cireaşov şi Dăneşti (menţ.) 114, 156.

Tudora, ţigancă 18.

Tudoran, fiul lui Dragomir, cumnatul lui Radu de la Afumaţi, familie; stăpîn în Mogoşeşti 11; probabil acelaşi: ~ martor în diata călugăriţei Magdalina <din Goleşti> 32.

Tudoran, logofăt (grămătic, scriitor de cuvinte) (1526 ... 1535), scrie acte domneşti 27, 30, 75, 80, 91, 186, 198, 202.

Turcenii, sat <j. Gorj> întărit m-rii Tismana, dania lui Pîrvu mare ban 69, 105; parte dăruită de Pîrvu mare ban lui Pîrvul, Nan ş.a. 87.

***Turcineşti,** sat <lg. Ploştina, j. Gorj>, întărit m-rii Tismana 186.

Turcul întărit peste părţi în Brătienii de Sus 203.

Turcul vinde ogoare din Tigveni m-rii Argeş 64.

Turnul lui Arbănaş v. **Athos,** m-ri.

Tutana, m-re <j. Argeş> întărită cu sate şi bălţi 11, 144; pricini 11.

Ţ

Ţalapi, diac, grămătic scrie acte domneşti (1528 ... 1535) 58, 96, 182, 183, 194; v. şi **Ţalapi Harvat.**

Ţalapi, logofăt, jupan (1535), dăruit de domn cu silişti, bălţi şi gîrle în Strîmbele, Băileşti ş.a. pentru slujbă în ţări străine 204.

Ţalapi Harvat <nepotul lui Harvat mare log.> scrie act domnesc (1535) 201; v. şi **Ţalapi** diac.

Ţara Românească, redobîndeşte baltă de la turci 172;
sate de la întemeierea ţării 170;
boieri fugiţi cu haraciul ţării 184.

Ţarovăţ v. **Cerovețul,** sat.

Ţerăţelul v. **Cerăţelul,** sat.

Ţigănia v. **Buzău,** tîrg.

Ţigănuşa, unchiul lui Puţa, înfrăţeşte pe nepotul său în Neagra 3; danie m-rii Glavacioc 2.

Ţigulea, fiul lui Ţigulea pîrcălab, familie; întărit în Pîrscov, Muşcel ş.a. 183; probabil acelaşi: ~ stăpîn în Pîcleni 138.

Ţigulea, pîrcălab, familie; stăpîn de sate şi vad de moară în Pîrscov, Muşcel, ş.a. 183.

Ţilea vinde parte în Costeşti 205.

Ţiţea, ţigan 32.

U

... uceşti, ocina Voicească întărită lui Voico şi lui Dragoslav 34.
***Udéni,** sat <lg. Boteni j. Dîmboviţa>, întărit lui Vintilă mare clucer şi soţiei sale Voica 110.
Udoba (Odoba) <Baniţa Udoba> din Laiova de Jos, hotarnic la Comanca ş.a. (menţ.) 114, 156.
Udrişte <din Mărgineni, fiul lui Stoican>, postelnic, mare stolnic, mare paharnic şi mare vistier scutit de vinăriciul domnesc din Mărgineni, Filipeşti ş.a. 90; în sfatul domnesc: stolnic (1530) 91; mare paharnic (1530—1532) 95, 96, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126, 127, 140; fost mare paharnic (1533) 155, 157; mare vistier (1534—1535) 175, 181, 183 – 207, 209—211, 213, 215.
Udrişte Năsturel, logofăt al doilea (menţ. din sec. XVII) 1.
Uglea, ţigan 18.
***Uibăreşti** (Suibăreşti), sat <lg. Drăgăneşti, j. Olt> în hotar cu Dăneşti 156, 199; întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
... ul, fiul jupanului Oprea Draghicescul, familie, stăpîn de ţigani 21.
Ulita, sat <j. Muşcel; azi j. Argeş>, părţi întărite lui Micşan şi Vlaicul fost clucer 157.
Uliteşti v. **Oliteşti,** sat.
Ulmeni, sat <j. Ilfov> întărit cu imunităţi lui Neagoe mare vist. şi rudelor sale 18.
***Ungurei** (Ungureni), sat <lg. Corneşti, j. Gorj; azi în or. Tg. Jiu> întărit cu imunităţi m-rii Tismana, dania lui Mircea voievod 182, 186; localizare probabilă: parte întărită lui Detco vornic ş.a., după pricină cu m-rea Tismana 206.
Urlaţi, sat <j. Prahova; azi oraş> 42.
Urlători, sat <j. Buzău; azi Valea Nucului> în hotar cu Pleşcoi A.
Urluieşti, sat <j. Argeş>, întărit m-rii Arhanghel 215.
Ursilă, frate cu Stanciu din Mărceşti ş.a.; în pricină pentru Breţculeşti 148.
Ursoaia, pîrîu la *Plopul <Rîjleţu Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 65, 85, 208.
Ursoaia, top. la Vărbila <j. Săcuiani; azi j. Prahova> 33.
Ursona (Ursăna) v. **Gura Ursonii.**
Ursu, frate cu Oprea şi Micşan, familie, întărit peste părţi în Posmag 179.

V

Vaca, munte <j. Dîmboviţa>, parte întărită lui Nan şi Stan, după pricină cu Dragomir portar 127.
Vadul Călugăriţelor, top. la Lupia <Lipia, j. Ilfov> 41.
Vadul Cumanilor v. **Cameni,** sat.
Vadul Diiului v. **Vidin.**
Vadul lui Bujor, top. la Nucşoara <j. Muşcel; azi j. Argeş> 126.
Vadul Sviştovului (~ Sfiştovului), vad <la Zimnicea, j. Teleorman>, hotar al bălţii Călmăţui 114, 156.
Vale, top. la *Valea Bisericii 134.
Valea, m-re <Ţiţeşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> dăruită de Vlaicul clucer cu parle de sat, moară şi ţigani, după moartea sa 141.
Valea Aninilor, top. la Brătenii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.
***Valea Bisericii,** sat <probabil Plaiul Bisericii, j. Muşcel; azi j. Argeş>, parte întărită jup. Albu şi fiilor săi 134.
Valea Călugărilor (Poiana), sat <Valea Călugărească, j. Săcuiani; azi j. Prahova> în hotar cu Vărbila 33; parte cu vie, vinărici şi perper întărită m-rii Snagov 42.
Valea Cireşului, top. la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 66.
Valea Cîinelui, pîrîu la *Plopul <Rîjleţu Govora, j. Olt; azi j. Argeş> 65, 85, 208.
Valea cu Scoarţa, top. la Verdea <j. Vîlcea> 24.
Valea Dracului, top. la Verdea <j. Vîlcea> 24.
Valea Draghinei, top. la *Lăngeşti <lg. Furnicoşi, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 134.
Valea Hotarului, top. la Vlădeşti <j. Vîlcea> 198.
Valea Hudei, top. la Corbi <j. Muşcel; azi j. Argeş> 66.
Valea Humei, top. la Brătienii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.
Valea Iaşului v. **Iaşii,** sat.
Valea Lazului, top. la Brătienii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.

Valea lui Măilat, top. la Dobruşeşti ‹c. Snagov, j. Ilfov› 176.
Valea lui Purcal, m-re ‹probabil lg. Pîrscov, j. Buzău› întărită lui Ţigulea pîrcălab ş.a. 183.
Valea lui Soare, sat şi silişte ‹Valea Soarelui, j. Romanaţi; azi j. Olt›, părţile lui Bunea, Nan ş.a. întărite lui Mănăilă ş.a. 201.
Valea lui Stait, top. ‹la Cîrbeşti, j. Gorj; azi în or. Tg. Jiu› 44.
Valea Miroslavu, top. la Vlădeşti ‹j. Vîlcea› 198.
Valea Muşcelului, top. lg. Slănic ‹j. Prahova› 121.
Valea Oraşului, moşie ‹probabil lg. Muşeteşti j. Argeş› „unde a stat Cîrjău", întărită m-rii Corbii de Piatră 23.
Valea Prajelui, top. ‹Praja lg. Slănic j. Prahova› 121.
Valea Rumânaţilor, top. la Stroeşti ‹j. Argeş› 155.
Valea Secăturii, top. la Brătienii de Sus ‹Brăduleţ, j. Argeş› 203.
Vanciul din Comişani, boier hotarnic la Suhaia 156.
Vardiniţii pe Desnăţui, silişte ‹Gvardeniţa, j. Mehedinţi› dăruită de domn lui Vlaicul mare log. şi Detco pah. 202.
Varlaam, ieromonah de la m-rea Sf. Ecaterina de la Sinai 102.
Varlaam, mitropolit al Ţării Româneşti (1535) 195.
Varlaam scrie act domnesc (1528) 63.
Varnava, boier din Dărmăneşti, martor 22.
Varnava, logofăt scrie act domnesc (1528) 56.
***Varomnic** (Varomnicul, Varovnicele, Varovnicul), două sate ‹lg. Schela Cladovei, j. Mehedinţi; azi în or. Turnu Severin› întărite m-rii Tismana după pricină cu Frăţilă vătaf şi ceata sa 59, 94, 186.
Vasilca, ţigancă 18.
Vasilie, călugăr, dăruieşte vie episcopiei de Buzău 190.
Vasilie, dascăl din episcopia de Buzău, tălmăceşte act (1740) 185.
Vatopedi v. **Athos,** m-ri.
Văcăreşti, sat ‹j. Dîmboviţa› în hotar cu Corbi, partea lui Neagoe întărită jupanului Stoica 191.
Vărbila, m-re ‹j. Săcuiani; azi j. Prahova› dăruită cu munte şi părţi de Dragomir spătar 33.
Vărbila, pîrîu ‹afluent al Cricovului Sărat› 33.
Vădastra (Vodastra) j. Romanaţi, sat ‹azi j. Olt› întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 72, 73, 93.
Văjişte, pîrîu la ‹Schitu Poenari, j. Vlaşca; azi j. Teleorman› 214.
Văronicele v. **Varomnic,** sat.
Văsiiu v. **Radul al lui Văsiiu.**
Văsiu, jupan, stăpîn împreună cu jupaniţa Voica şi Badea în Cornu, Doiceşti şi Negolea 169.
***Vătăşan,** sat ‹lg. Voevoda, j. Teleorman› 156.
Vedea, rîu, sat pe ~ 11.
Vederea (?), top. la Vlădeşti ‹j. Vîlcea› 198.
Velica, fiica călugăriţei Magdalina ‹Maria din Goleşti› înzestrată în Dobroeşti 32.
Velichi, ţigan 194.
Ventilă v. **Vintilă.**
Verdea, sat ‹j. Vîlcea›, în hotar cu Jariştea, loc domnesc întărit lui Fîrtat clucer 24; ~ **de jos** 24; v. şi **Matca Verzei.**
Verdele, top. la Dobroşeşti ‹c. Snagov, j. Ilfov› 176.
Verneşti, sat ‹j. Buzău›, părţi cu vie întărite episcopiei de Buzău 104; parte întărită jupaniţei Rada a lui Oprea sulger 169.
Vetrele v. **Vitera,** munte.
Veţel, sat ‹j. Vîlcea›, partea lui Voico întărită fiicelor sale 13.
Viani, top. la Gherghiţa ‹j. Ilfov; azi j. Prahova› 175.
Vidin (Diiul), oraş ‹R. P. Bulgaria›, eminul din ~ creditează boieri din Ţara Românească 141; vamă pentru ~, vadul Diiului v. **Calafat** vamă.
Vierăşul, sat ‹Vieroş, j. Pădureţ; azi Făgetul în or. Piteşti, j. Argeş› cumpărat de Baldovin pîrcălab, tatăl lui Ivaşco pah., de la Vlaicul, Semen ş.a. 32, 61.
Vintilă (Ventilă) din Cornăţeni ‹fiul lui Radul›; mare clucer, familie, stăpîn în Conţeşti, Cliciul ş.a. 106, 110; în sfatul domnesc: mare stolnic (1529... 1535) 82, 89, 90, 128—130, 132—136, 138, 144, 146—150, 154, 156—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—187, 189—206, B; mare vornic (1535) 207—211, 213—215; ispravnic în act domnesc 211; ‹eroare?›: din ~ Corneşti 133.
Vintilă portar, voievod v. **Vlad Vintilă** domn.
Vintilescu v. **Drăghici Vintilescu.**
Vişa, fiica Ancăi, înzestrată cu ogoare în Broştenii de la Crivină, Vrabeţi ş.a. 36.

Vişa, fiica lui Voico, familie, întărită peste parte în Veţel 13.

Vişa, fiica popii Mircea, înfrăţită de tatăl său 35.

Vişa, ţigancă 9.

Vişan, logofăt (1526 ... 1533) scrie acte domneşti 4, 11, 17, 25, 66, 153; ispravnic în acte domneşti 19, 61, 154, 156, 157, 159.

Vişan, ţigan 18.

Vişan, vornic, martor în cartea lui Barbul ban 97.

Vităneşti, sat <j. Vlaşca; azi j. Teleorman> 214.

Vitera, munte <Vetrele, j. Buzău> întărit lui Vintilă portar <Vlad Vintilă voievod> şi Sorei 1.

Vîlcan, vamă de la Olteţ pînă la Severin întărită m-rii Tismana 46, 48, 54, 68, 75, 84, 111.

Vîlcea, judeţ, căşăritul întărit m-rii Bistriţa 72, 93; găleţi de grîu şi orz dăruite m-rii Ostrov 86.

Vîlceaua Oanei, top. la Popeşti <j. Teleorman; azi j. Argeş> 124.

Vîlciaoa lui Drăghici, top. la Dăneşti <Dăneasa, j. Olt> 156.

***Vîlceni,** sat <Botoroaga, j. Vlaşca; azi j. Teleorman> 214.

Vîlcsan v. **Vîlsan.**

Vîlcul cumpără, împreună cu alţii, plaiul Cocora 99.

Vîlcu din Creţi, jurător 85.

Vîlcul din Ostra, boier hotarnic la Laiova 156.

Vîlcul din Vîrloni, înfrăţit de Oprea din Pisconi 109.

Vîlcul, slugă domnească din Rămeşti, întărit peste părţi şi livezi în Rămeşti şi Bîrzoteni 99.

Vîlcul, stolnic din Rătivoeşti, martor 22.

Vîlcu, tatăl lui Dragotă, în pricină pentru Stoiceni (menţ.) 17.

Vîlcul, ţigan 18.

Vîlsan, fiii săi închină parte în Poieni episcopiei Rîmnicului (menţ.) 194.

Vîlsan, frate cu Dan spătar ş.a., familie, stăpîn în Ciurileşti 196.

Vîlsan, tatăl lui Dumitru, în pricină pentru Şasa (menţ.) 50.

Vîlsan vinde parte în Măciuca 115.

Vîlsan (Vîlcsan, Vîlxan, Vlăsan), vistier mare, mare logofăt, <fiul lui Furcovici> şi soţul Vlădaei 108; stăpîn în Corlate, Gîrcov şi Frăsinet 108, 188, 194; în pricină pentru Anini şi mori pe Rîul Doamnei 149, 161;
în sfatul domnesc: mare vistier (1527, 1528) 40—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67; mare logofăt, f. mare logofăt (1530—1534) 92, 95, 96, 98, 100, 101, 104—106, 108—110, 112, 115, 117—121, 123, 126, 127, 132—136, 140, 141, 146—148, 150, 154, 155, 157, 158, 160—162, 165, 169, 170, 172, 175, 176, 179, 180, B;
ispravnic în acte domneşti 92—95, 98, 102—104, 112, 120, 148, 167, 175; martor 69; viclean 188.

Vîlsăneşti, sat <probabil j. Argeş> întărit Mitropiliei din Tîrgovişte 146.

***Vîltureşti,** sat <*Bogdăneştii de la Cotmeana, Răchiţele, j. Argeş> întărit cu imunităţi m-rii Bistriţa 72, 93.

Vîltureşti, sat <Vultureşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 114, 156.

Vîrbovul pe Desnăţui, silişte <Vîrvor, j. Dolj> dăruită de domn lui Vlaicul log. şi Detco post. 202.

Vîrlan, popă, partea lui din Curtişoara pierdută pentru că fiii săi au ucis un om 53.

***Vîrloni,** sat <probabil lg. Ocracu, j. Vîlcea>, parte întărită lui Vîlcul, Duşman şi Oprea din Pisconi, după înfrăţire 109.

Vîrtopul Ursului, top. la Brătienii de Sus <Brăduleţ, j. Argeş> 203.

Vlad, Vladul:

Vlad v. şi **Piscul lui Vlad.**

— **Vladul,** ban <din Cepturoaia> (1526) martor 32; probabil acelaşi: în sfatul domnesc ban (1533, 1534) 169, 175, 176.

— **Vladul** ban <din Maxim> în pricină, împreună cu Bercea, pentru Aninoasa 89, 177.

— **Vladul** boier din Purcăreni, martor 22.

— **Vladul** din Băjeşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.

Vlad din Băseşti v. **Vlad,** judeţ.

— **Vladul** din Călugări, jurător 85.

— **Vladul** din Iaroslăveşti, partea lui rămasă prădalică (menţ.) 40.

— **Vladul,** fiul lui Micşan, frate cu Bodea ş.a., dezmoştenit din Negeşti şi Ulita 157.

— **Vladul,** fiul lui Ţigulea pîrcălab, familie, stăpîn în Pîrscov, Muşcel şi m-rea din Valea lui Purcal 183.

Vlad (Vladul), frate cu Badea Zvîşteală, partea lui în Piscani 141.

Vlad (Vladul), frate cu Bădilă şi Cîrstian, vinde parte în Studina 14.

— **Vladul,** frate cu Mihnea post. din Bădeni şi fiul jup. Stana, dezmoştenit 213.

Vlad, frate cu Muşa, întărit în Cernăteşti 189.

— **Vladul,** frate cu Neagoe şi Comşa, întărit peste parte în Zorileşti 207.
— **Vladul,** frate cu Radul din Spinişor, viclean, pierde părţi în Stîngăcea, Fratoştiţa ş.a. 184.
— **Vladul,** frate cu Stanciul, întărit peste parte în Vlădeşti 198.
— **Vladul,** gramatic, scrie act domnesc (1530) 101.
Vlad, hotarnic, împreună cu Coman ⟨la Cîrbeşti⟩ 44.
— Vladul în pricină pentru Aninoasa v. **Vlad** ban.
Vlad (Vladul) întărit peste părţi în Olteanca şi Peşceana 26.
Vlad întărit peste parte ⟨în Cîrbeşti⟩ 44.
Vlad (Vladu, Vladul), judeţ din Băseşti, boier hotarnic pentru Dăneşti, Comanca ş.a. (menţ.) 114, 156.
— **Vladul,** megiaş din Ghermăneşti, în pricină cu m-rea Snagov 176.
— **Vladul,** partea lui în Posmag 179.
— **Vladul,** postelnic, hotarnic la Flămînzeşti 30.
Vlad, slugă domnească, întărit peste parte ⟨lg. Slănic⟩ 121.
Vlad (Vladul) vinde ogor din partea Novăcească 64.
Vlad voievod bătrînul v. **Vlad cel bătrîn** şi **Vlad Dracul.**
Vlad voievod, bunicul lui Radul de la Afumaţi, Vlad Înecatul şi Vlad Vintilă v. **Vlad Călugărul.**
Vlad voievod, tatăl lui Radul voievod 53; ~ tatăl lui Vlad voievod 148 ⟨erori⟩ v. **Radul cel Mare.**
Vlad, Vladul voievod, tatăl lui Vlad Înecatul şi unchiul lui Radul de la Afumaţi v. **Vlad cel Tînăr.**
Vlad Călugărul (Călugărul, Vladul ~), domn al Ţării Româneşti ⟨1482—1495⟩ 91; tatăl lui Radul cel Mare 25, 149, 170, 171, 199; bunicul lui Radul de la Afumaţi 11, 25, 61; ~ lui Vlad Înecatul 95, 117; ~ lui Vlad Vintilă 141; vinde vinăriciul domnesc 90;
danii m-rii Govora 212; ~ unui boier 107;
cărţi de la ~ 25, 166, 167.
Vlad cel Bătrîn ⟨probabil Vladislav Vlaicu⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1364—1377⟩ 206.
Vlad cel Tînăr, domn, fiul lui Vlăduţ v. **Vlad Înecatul.**
Vlad cel Tînăr (Vlad, Vladul, Vlăduţ),domn al Ţării Româneşti ⟨1510—1512⟩, tatăl lui Vlad Înecatul 92, 93, 95, 96, 98—102, 104—112, 114—121, 123—130, 132—136, 149, A; unchiul lui Radul de la Afumaţi 11, 19; pedepseşte boieri vicleni 184; donator la Athos 114; cărţi de la ~ 11, 19.
Vladul ⟨Dracul⟩ (Vlad cel Bătrîn), domn al Ţării Româneşti ⟨1436—1442, 1443—1446⟩ mort la Bălteni; carte de la ~ 176.
Vlad Înecatul (Vlad, Vladul, Vlad cel Tînăr), domn al Ţării Româneşti ⟨1530—1532⟩, fiul lui Vlad cel Tînăr 92, 93, 95, 96, 98—102, 104—112, 114—121, 123—130, 132—136, 149, A; şi al doamnei Anca 102; frate cu Dragosina 121; nepot de frate lui Radul cel Mare şi strănepot lui Mircea cel Bătrîn 114; nepot lui Vlad Călugărul 95, 117;
dăruieşte mori m-rii Argeş 195; dăruieşte obroc m-rii de la muntele Sinai 102; confiscă averea unor boieri vicleni; în pricină cu Poarta pentru venitul vadurilor 141;
dă acte 92—96, 98—136, A; carte menţionată de la ~ 144; ⟨eroare⟩: Radul 129.
Vlad Vintilă (Ventilă, Vintilă, Vladul), domn al Ţării Româneşti ⟨1532—1535⟩ 208; fiul lui Radul cel Mare 138, 140—142, 144—150, 154, 155, 157—161, 163, 165—167, 169—176, 179—186, 188—193, 195—201, B; tatăl lui Mircea 143; frate cu Sora 1; nepotul lui Vlad Călugărul 141, 170; cotropeşte sat 203; cumpără ţigani 211;
donator la m-rea Homor 181; ~ la Athos 143, 145, 156, 159, 164, 178;
dă acte 137—201, B;
portar, stăpîn în Fureşti, Odobeşti ş.a. 1.
***Vladimireşti,** sat ⟨j. Ilfov⟩ întărit lui Drăghici mare vornic 112.
Vladislav Vlaicu v. **Vlad cel Bătrîn.**
Vladislav ⟨III⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1523—1525⟩ 28; tatăl lui Moise voievod 70—72, 74, 75, 78, 80—82, 85—87, 89—91.
Vladul v. **Vlad.**
Vlaico, Vlaicul clucer v. **Vlaicul** mare logofăt.
Vlaicul din Izvorani v. **Vlaicul** pîrcălab.
Vlaicu din Miceşti, ⟨jurător⟩ 131.
Vlaicul din Nucet v. **Vlaicul** spătar.
Vlaicul, fiul lui Badea din Costeşti, frate cu Stanciul ş.a. 205.
Vlaicul, fiul lui Micşan, familie, întărit peste părţi în Negeşti şi Ulita 157.
Vlaicul, fiul lui Sin armaş, stăpîn de ţigani 9.
Vlaicul, frate cu Danciul şi unchiul lui Goran spătar, întărit peste parte cu moară în Iaroslăveşti 40.
Vlaicul (Vlaico), mare logofăt, vlastelin, din casa domnească 202, 211; fiul lui

Pătru post. şi frate cu Mihnea şi Badea, familie 28, 32, 141, 157, 184; stăpîn în Piscani, Berivoeşti, Stăneşti şi pe Desnăţui cu mori, munţi şi ţigani 28, 29, 130, 141, 149, 157, 211; dăruit de domn cu sate, vii şi ţigani 184, 202; clucer 28, 29, 32, 130, 141, 149; fost clucer 157;
în sfatul domnesc: mare logofăt (1534—1535) 181—183, 185—201, 203—206, 208—211, 213—215; ispravnic în acte domneşti 188, 192, 193, 195, 203—208; martor în diata călugăriţei Magdalina 32.
Vlaicul, pîrcălab din Izvorani, soţul Neacşei, familie, mărturiseşte pentru danii făcute m-rii Arhanghel 215; în pricină pentru Geamăna 154; donator la m-rea Argeş 173; în sfatul domnesc (1534) 186.
Vlaicul, postelnic, ispravnic în act domnesc 176.
Vlaicul, slugă domnească, fiul jupanului Albul, familie, stăpîn în Lăngeşti, Răugeni şi Găureni 134.
Vlaicul, spătar din Nucet, hotarnic pentru Dăneşti (menţ.) 114, 156.
Vlaicul, tatăl lui Stoica şi Radul, vinde partea sa din Novăceasca 64.
Vlaicul, ţigan 18.
Vlaicul unchiul lui Dragomir 11 v. **Voico** din Bucşani.
Vlaicul vinde, împreună cu alţii, satul Duşeşti (menţ.) 61.
Vlaicul al lui Albul (Vlaicul), tatăl lui Dragomir, familie, stăpîn în Mogoşeşti (menţ.) 11.
Vlaicul al lui Cega (Vlaicul) vornic <din Bucşani>, fiul lui Cega, văr cu Dragomir, stăpîn în Mogoşeşti 11.
Vlasie vinde parte în Poiana 169.
Vlădae, jupaniţa lui Manea <Perşanul> vornic, familie, stăpînă în Stoiceni 17.
Vlădaie, jupaniţa lui Vîlsan mare log., familie, donatoare la m-rea Bistriţa 108.
Vlădeni, silişte <probabil Vlădaia, j. Mehedinţi> întărită lui Barbu post. şi Detco 161.
Vlădeşti, sat <j. Vîlcea>, hotare: parte întărită lui Vladul şi fratelui său 198; părţile lui Jitian şi Manea întărite m-rii Arhanghel 215.
Vlăduţ voievod, tatăl lui Vlad Înecatul v. **Vlad cel Tînăr.**
Vlăsan v. **Vîlsan.**
Vodastra v. **Vădastra,** sat.
Voica, fiica lui Ivan vornic, soţia lui Radul mare log., familie, stăpînă de ţigani 25.
Voica, fiica lui Voico, soră cu Vişa şi Nana, întărită peste parte în Veţel 13.
Voica, jupaniţa lui Lăudat mare clucer şi soră cu Chirtop portar, înzestrată în Runcu 150.
Voica, jupaniţa lui Vintilă mare clucer, stăpînă în Cornăţeni, Conţeşti, Udeni ş.a. 110.
Voica, jupaniţă, mama Radei, soacra lui Oprea sluger, stăpînă în Cornu, Doiceşti ş.a. (menţ.) 169.
Voiceasca, ocină întărită lui Voico şi Dragoslav 34.
Voicilă din Crătuneşti, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Voicilă din Spăteni, boier hotarnic la Drăgoeşti 125.
Voicilă al lui Nagone, boier hotarnic la Valea Călugărilor 42.
Voico, Voicu:
Voico, bunicul lui Voico şi Dragoslav cu parte în Voiceasca (menţ.) 34.
Voico (Voicul), comis, frate cu Tatul post. ş.a. înfrăţeşte în Leurdeni şi Muşăteşti pe surorile sale Calea şi Muşa 12.
Voico cumpără parte în Lihăceni 201.
Voico din Bodineşti, familie, aşează pe fiii săi peste părţi în Negraşi ş.a. 205.
Voico (Vlaicul) din Bucşani stăpîn în Conţeşti, dăruieşte ţigan nepotului său Dragomir spătar (menţ,) 11.
Voico din Lihăceni, vinde parte 201.
Voico, fiul lui Dracea, familie, întărit peste parte în Băjeşti 56.
Voico, împreună cu toţi tîrsenii schimbă toată partea sa din Tîrsa, pentru parte în Slătioara 47.
—Voicu, întărit peste părţi în Brătienii de Sus 203.
Voico, nepotul lui Voico şi frate cu Dragoslav, întărit în Voiceasca 34.
Voico, slugă domnească, întărit peste parte în Nucşoara 126.
Voico, slugă domnească, tatăl lui Stan, întărit peste parte în Hăeşti 5.
Voico, tatăl Vişei, Voicăi şi Nanei, partea lui în Veţel (menţ.) 13.
Voico, ţigani 25, 141, 209.
Voicoane vinde ogoare în Tigveni 64.
Voicu, Voicul v. **Voico.**
Voina, portar, ispravnic în act domnesc 56.
Voina (Voinna), top. la balta Săltava <j. Ialomiţa> 44, 163.
Voina, ţigani 32, 141.
Voinea v. **Lazul lui Voinea.**
Voroveni, sat <j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş> 114, 156.
Vrăbeţi, sat <Brabeţi-Horăşti, j. Mehedinţi; azi or. Motru, j. Gorj>, ogor întărit Vişei 36.
Vraneşti, deal în hotarul *Laiovei <Saelele, j. Teleorman> 114; v. şi **Corbu.**

***Vrănești,** sat <lg. Dorobanțu, j. Teleorman>, parte întărită lui Cernica din Izvoară ș.a. 158; v. și **Corbu.**
Vucovici v. **Radul Furcovici.**
Vulpar, Vulpariul, Vulparu, Vulparul v. **Manea Vulparul.**
Vulturești v. **Vîlturești,** sat.

X

Xiropotam v. **Athos.**

Z

Zagorcea, fiii săi vînd ogoare în Sîrbi (menț.) 115.
Zambac v. **Badea Zambac.**
Zăvalul, sat <j. Dolj> întărit m-rii Sadova, dania lui Pîrvul ban 98.
Zgîcea, țigan 18.
Zîrna, munte <j. Brașov> în hotar cu muntele Piscul 12.
Zîrna, sat <Zărneștii de Slănic, c. Cernătești, j. Buzău> în hotar cu Plăcicoi A.
Zlăștișorul, pîrîu <la Zlășteni, c. Drăguțești; or. Tg. Jiu> 44.
Znagov v. **Snagov.**
Zogorean, țigan 147.
Zoica, fiica jupanului Albul, soră cu Vlaicu ș.a.; stăpînă de sate, seliști și mori în Lîngești, Răugeni, Găureni ș.a. 134.
Zopa vinde ocini în Liești și Pleșile Hotăranilor, m-rii Cozia 193.
Zoreasca, ocină la Bădeni <j. Săcuiani; azi j. Buzău> întărită lui Mihnea post. 213.
Zorilă înfrățește pe Dragomir în Zorilești 207.
Zorilești, sat <Zorlești, j. Gorj>, parte întărită lui Vladul, Neagoe ș.a. 207.
Zvîșteală v. **Badea Zvîșteală.**

INDICE DE MATERII

A

acte:
domneşti: hrisoave de danie 55, 57,80, 96, 100, 102, 113, 143, 145, 159, 164, 178, 181; hrisoave de întărire 17, 18, 42, 49, 110, 114, 141, 156, 158, 169, 175, 186, 187, 194, 195; cărţi, porunci: passim; dispoziţii 3, 46, 94; scutiri 72, 73, 93, 116, 117; răvaş de jurători 131; cărţi numite „mici" 102, 143; scrise în oraşe: passim; scrise în sate 20, 132, 133, 183; scris în mănăstire 59; sparte, mincinoase 23, 50; cu pasaje scoase cu chinovar 1, 124, 157, 175, 189, 205; menţiuni de acte mai vechi de la Dan I, Mircea cel Bătrîn, Vlad Ţepeş, Radu cel Frumos, Basarab cel Bătrîn, Basarab cel Tînăr, Vlad Călugărul, Radu cel Mare, Mihnea cel Rău, Vlad cel Tînăr, Neagoe Basarab, Radu de la Afumaţi, Vlad Înecatul 1, 11, 14, 19, 25, 59, 82, 90, 94, 95, 118, 134, 137, 144—146, 149, 156, 157, 162, 166, 167, 170, 171, 176, 182, 187, 189, 195, 196, 203, 206; cărţi pierdute 149;
boiereşti 69, 88, 97, 173;
date de călugăriţe 22, 32;
v. şi **dieci, grămătici, logofeţi, piseţi,** şi **scriitori.**
albinărit 17.
aluniş 85.
anini, în toponimie 66, 161, 203.
arătură, ogor arat 41.
arbănaş, în toponimie 57.
argint, podoabe şi obiecte 55, 150, 186, 206.
arhimandrie v. **mănăstiri.**
armaşi, stăpîni 9, 114, 156; ispravnic de act domnesc 9; opriţi de a tulbura privilegiaţi 18; martor 215.
armeancă, în onomastică 211.
aspri, în preţuri 6, 9, 10, 14, 16, 19, 21, 28, 32, 33, 35, 43, 44, 47, 49—53, 55, 56, 58, 60, 61, 64, 65, 77, 83, 85, 89, 95, 99, 104, 107, 110, 115, 120, 121, 124, 126, 129, 134, 138, 140, 141, 146, 149, 150, 167, 169, 170, 174, 176, 179, 183, 189, 191, 193, 194, 199, 201, 205, 211, 214; ~ în danii 57, 86, 102, 113, 143, 145, 159, 164, 178: ~ în împrumuturi şi datorii 11, 28, 81, 141, 211; zălog pentru ~ 211; ~ la înfrăţire 63; ~ la duşegubină 194; taxe vamale în ~ 7, 74, 75, 136, 142, 168; bir şi haraci în ~ 184; în obligaţii fiscale 116, 151; echivalenţe cu galbeni 55.
aşezare v. **înfrăţire.**
atlas, caftan de ~ 28.
averi, confiscate pentru hiclenie 55, 101, 110, 141, 184, 197; v. **hiclenie.**

B

bani ⟨dregători⟩:
stăpîni, familie 15, 18, 47, 69, 71, 87, 88, 95, 97, 98, 105, 107, 108, 123, 137, 139, 141, 155, 197;
în sfatul domnesc: mari bani ai Craiovei, 1, 2, 4—9, 11—15, 17—21, 23—28, 30, 31, 33, 34, 36—45, 50, 51, 56, 58—60, 62—67, 109, 128, 138, 144, 148, 149,

175, 176, 179—181, 186—189, 193—199, 202—204, 208—211, 213, 214, B; mari bani ai Jiului 107, 108, 132, 133, 135, 141, 150, 154—156, 158, 160—162, 165, 166, 169, 172, 179, 190, 192, 205, 215; mari bani ⟨numai numele⟩ 35, 47, 49, 52, 53, 55, 61, 98, 106, 110, 124, 136, 140, 146, 147, 157, 167, 170, 171, 184, 191, 206, 207; bani 157, 161, 169, 175, 176, 179, 180, 182, 183, 187, 189, 193—195, 199, 202—205, 210, 213, A; mare ban al Jiului şi al Craiovei 123; ispravnici în acte domneşti 123, 160; opriţi să tulbure privilegiaţi 72, 93, 116; martor 32;
stolnicul banului 81;
slugile banului 8, 54, 72, 75, 87, 93, 111, 116, 177;
v. şi **Barbu Craiovescu, Hamza, Pîrvu Craiovescu, Şerban,** mari bani; bani ⟨monede⟩ v. **aspri, ducaţi, florini, grivne, perperi.**
barbă, smulsă 1.
bălţi 114; întărite Mitropoliei şi unor mănăstiri 7, 8, 44, 49, 72, 74, 80, 93, 97, 114, 136, 144, 156, 163, 172, 186, 187, 212; unor boieri 18, 123, 204; pază la ~ 116; în descrieri de hotare 41, 114.
băneasă, stăpînă 15, 155.
bătaie, pentru pîră nedreaptă 39.
berbec, taxă vamală pentru ~ 168.
bir, plătit de sate privilegiate 73, 116, 151; scoateri de la ~ 67, 135, 197; furt ai banilor din ~ 184.
birari, opriţi să tulbure privilegiaţi 18, 73; fuge cu banii birului 184; martor 32.
biserici, în toponimie 134, 163; în descriere de hotar 30.
boi, în preţ 56, 205; taxe vamale pentru ~ 7, 74, 136, 142, 168.
boieri (jupani):
  stăpîni: passim; ctitori şi donatori 33, 61, 62, 210; v. şi **danii**;
  scos de la bir 135, 197;
  dau bani cu împrumut 28, 81; datorează bani 18, 141, 211;
  dezmoştenesc 1, 157, 166;
  hicleni 55, 107, 141, 184, 188, 197;
  slugile lor 54, 72, 75;
  v. şi **cete, hotarnici** şi **jurători.**
bolniţe 164, 178.
bolovani de sare 7, 74, 86, 136, 142, 168.
branişti 41, 153, 187, 215.
brăniştari 187.
brîie, de argint, în preţuri 186, 206.
bulgar, în onomastică 141.
butar 174.
butoaie de vin, taxe vamale pentru ~ 7, 74, 136, 142, 168, 187.

C

caftane, în preţuri 28, 112.
cai
  fel şi calitate 150, 169, 186;
  în preţuri 9, 28, 61, 90, 112, 124, 169, 186, 191, 206, 209, 211, 214;
  taxe vamale pentru ~ 7, 74, 136, 142, 168;
  ~ pierduţi 14; ~ furaţi 214;
  scutiri de a da şi a hrăni ~ 116, 151;
  v. şi **darea calului.**
car cu peşte 7, 74, 136, 187; ferecat, cu preţ 169.
carpeni, în descrieri de hotar 126, 203.
casa domnească, dregători din ~ 17, 18, 20, 25, 123, 161, 211.
case, gospodării 100; în oraş 32; locuri de ~ şi ~ în sate 22, 64, 99, 101, 141, 157, 205, 207, 213.
cazmale 149.
căldărar 215.
călugări (fraţi, monahi) donatori v. **danii**; ~ străini, veniţi după mile 102, 113, 143, 145, 159, 164, 178; jefuiţi şi ucişi 149; în onomastică şi toponimie 18, 85, 155, 203; slugile călugărilor 152, 168.
călugăriţe (monahii) donatoare 6, 22, 23, 29, 130; diata unei ~ 32; în toponimie 41; v. şi **mănăstiri.**
căprioară, în onomastică şi toponimie 138, 155.
cărături, scutire de ~ 17, 18.
căşărit 72, 93.
ceşti, de argint, în preţ 206.
cetaşi 196.
cetăţi v. **Poenari**; ~ de scaun v. **Bucureşti, Piteşti, Tîrgovişte.**
cete, de boieri 82; a unui pîrcălab 183; a unui vătaf 94; de megiaşi 15, 17, 19, 23, 39, 44, 65, 66, 155, 169, 170, 180, 196.
cheltuieli de drum ale unor călugări străini 57, 102, 113, 143, 145, 159, 164, 178.
cireş, în toponimie 66.
cîmpuri, de sus, de jos 157.
cînepă, în descrieri de hotare 124.
clisiari, martor 32; ispravnic în act domnesc 125.

cluceri mari, stăpîni, familie 106, 110, 148, 150; în sfatul domnesc 155; ~ stăpîni 24, 28, 29, 60, 82, 130, 141, 157, 166; jurători 131, 149; martor 32; înfrăţit 38; face abuz 149.
cojocar, în onomastică 201.
comişi:
stăpîni 12, 19, 90, 160; în sfatul domnesc (comişi, mari ~) 1,2,4—9, 11—15, 17—21, 23—28, 30, 31, 34—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87, 89, 91, 92, 95, 96, 98, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—211, 213, 215, A, B; jurător 149; martor 88.
copaci, oprelişte de a tăia 187.
corăbii cu peşte sărat, taxe vamale 7, 74, 136.
cositul fînului, în scutiri 17, 18.
cotropiri 11, 13.
criptogramă, semnătură în ~ 18.
crînguri, în descrieri de hotare 41, 203.
curătură 64.
curte domnească 48, 173; foişor la ~ 118; curţi 31, 154; v. şi **Curtea de Argeş.**
curve în toponimie 163.
curvie, boieroiacă fuge în ~ cu o slugă 166.

D

danii (miluire, închinare):
domneşti către biserică (Mitropolie, episcopi, mănăstiri) 4, 8, 30, 46, 48, 51—53, 55, 57, 65, 68, 76, 80, 85, 86, 89, 96, 100, 113, 143—147, 156, 159, 164, 171, 173, 178, 181, 187, 188, 194, 195, 197, 199, 212, 214; către boieri, pentru „slujbă dreaptă şi credincioasă” 24, 25, 29, 33, 60, 95, 107, 123, 149, 184, 202, 204, 211;
~ ale doamnei către biserică 194;
~ boiereşti către biserică 33, 47, 49, 69—71, 88, 95, 97, 98, 105, 107, 108, 129, 137, 139, 173, 176, 197, 214, 215; către boieri sau slugi boiereşti 11, 21, 87,189;
~ ale unor jupaniţe către biserică 15, 149, 155;
~ ale unor călugări şi călugăriţe către biserică 6, 22, 29, 122, 130, 190;
~ ale unor megiaşi către biserică 2, 64, 67, 194, 195, 197;
~ între rude 150;
~ cu efect pe timpul vieţii sau după moarte 6, 15, 23, 141, 155, 190;
„închinări” ⟨vînzări deghizate⟩ 18, 62, 67, 132, 135, 141, 149, 169, 211.
darea calului 18, 20, 27, 35, 38, 56, 58, 60, 63, 90, 99, 120, 124, 134, 138, 141, 157, 167, 169, 179, 189, 193, 201, 205.
dascăli sloveneşti ⟨menţiuni tîrzii⟩ 32, 185.
datări de la facerea lumii: passim; după sărbători religioase 123, 159.
datorii 11, 211; ~ la turci 18, 141, 211.
dări (dăjdii) şi slujbe, nespecificate 72, 73, 93, 103; specificate 17, 18, 116, 151; v. şi **albinărit, bir, cai, căşărit, cositul fînului, dijme, găleţi, munci, oi, om legat, perperi, şoimi, tălpi, vaci, vama oilor, vama porcilor, vinărici.**
delniţe, 211.
diaconi 85, 95.
diate 32, 69.
dieci, stăpîn 41; scriu acte domneşti 13, 14, 25, 38, 41, 45, 67, 71, 85, 130, 143, 161, 170, 176, 178, 194, 215; ~ mici scriu acte domneşti 21, 28, 36, 60, 96, 133, 145, 169, 175, 203, 205; diac scrie act boieresc 97.
dijme, scutiri 17, 18, 116; ~ din peşte 187.
doamne, stăpînă 55; donatoare 194; în pomelnic 102; în toponimie 66, 149.
dobitoace, confiscate 101; la păşunat 192.
domnul:
titlu: voievod şi domn al Ţării Româneşti: passim; herţeg al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului 17, 18, 80, 96, 110, 141, 145, 158, 159, 169, 175, 181, 195; stăpînitor al Podunaviei 49, 57;
ctitor nou 49, 57, 149; v. şi **danii.**
locuri şi ocini domneşti 24, 60, 61, 146, 175, 204; v. şi **vinărici;**
cumpără, vinde 51, 52, 65, 85, 90, 146, 171, 211;
acordă scutiri 17, 18, 72, 73, 93, 116, 117, 187;
judecă: passim;
cotropeşte 173;
scoate baltă de la turci 172;
v. şi **slugi domneşti.**
dregători:
din casa domnească 18, 20, 161, 211;
judecă împreună cu domnul: passim;

plătesc vamă 75, 111; opriţi să tulbure privilegiaţi 18, 48, 73, 93, 116.
drumuri 126, 156; în descriere de hotare 41, 114.
ducaţi, taxă vamală în ~ 75.
dud, în descriere de hotar 66.
dulămi 81.
dumbrăvi, în descriere de hotare 114, 156, 175.
duşegubine 17, 53, 116, 176, 194, 197.

E

egumeni (ieromonahi, nastavnici) 2, 3, 7, 31, 42, 49, 51, 52, 55, 59, 65, 72—74, 76, 79, 80, 85, 92, 94, 95, 102, 114, 116, 117, 122, 136, 140, 143, 154, 170—172, 174, 176, 182, 186, 192, 195, 203, 208;
  se judecă 66, 147;
  martori 17, 22;
  cumpără 6.
emini 141.
episcopi 164, 194, 197; ispravnic de act domnesc 79; cumpără 104.
episcopii 104, 185, 190, 194, 197.
evanghelie 12.

F

fagi, în descrieri de hotare 66, 203.
fălci 64, 99.
ferecături 141, 169, 206.
fîn 151.
fîntîni, în toponimie 10, 99, 175.
florini, în preţuri 28, 112, 141, 171; galbeni ~ 55, 122; ~ ungureşti 141, 171.
foişor, la curtea domnească 118.
frasini, în toponimie 36; în descrieri de hotare 114, 156.
frăsinet 10, 194.
frîie 112, 150.
fugă, cu birul 184; în curvie 166.
funii 39, 58, 124, 176, 180, 194, 201; în preţ 47.
furturi, de averi 55; de cai 214.

G

galbeni v. **florini.**
garduri 154.
găletărit, în scutiri 17, 18.
găleţi, în danii 86, 100; în scutiri 116, 151.
gîrle, ale unor mănăstiri 45, 80, 93, 96, 114, 187; ale unor boieri 18, 204.
gloabe, în scutiri 116.
gorgan, în descriere de hotare 163, 175.
gorun, în onomastică 18, 158; în toponimie 114, 121.
gorunet 155.
grădini 187, 201.
grămătici:
  stăpîni 41, 65, 85, 208;
  scriu acte domneşti 9, 24, 30, 39, 40, 44, 47, 55, 58, 62, 76, 82, 90, 92, 101, 102, 104—107, 113, 118, 126, 132, 135, 136, 146, 154, 165, 166, 171, 172, 184, 208, 210, 213, A;
  scriu acte boiereşti 69, 88, 173;
  ispravnic de act domnesc 50.
grivne, în amenzi 41.
grîu (pîine) în preţ 56; găleţi de ~ în danii 86, 184; taxe vamale pentru vaci şi obroace de ~ 7, 74, 136, 142, 168.

H

haine 150.
haraci, plătit 73; furat 184.
herţeg v. **domnul,** titlul său.
hiclenii faţă de domn 55, 101, 107, 110, 141, 184, 188, 197.
hotare vechi 19, 41, 66, 97, 98, 114, 134, 156, 165, 199, 203, 208; ~ de sus 44, 121, 163; descrieri de ~ 12, 23, 30, 31, 41, 45, 65, 66, 85, 124, 126, 128,

154, 155, 158, 163, 175, 185, 198, 203, 208, A; semne de ⁓ 49, 114, 156, 199, A.
hotarnici 1, 59, 114, 156; logofeţi ⁓ 52, 55, 149; paharnic ⁓ 125, 176; pîrcălabi ⁓ 44, 125; portari ⁓ 156, 208; postelnic ⁓ 30; spătari ⁓ 114, 156, 175; vistieri ⁓ 114, 156; vornic ⁓ 49, 214; oameni fără dregătorii ⁓ 23, 66, 199.
hotărnicii 30, 39, 49, 165; ⁓ cu 12 boieri 33, 44, 125, 156, 175, 176, 197, 199, 208.
hramuri:
  Adormirea Maicii Domnului (Uspenia), la m-rea Argeş 16, 30, 49, 51, 52, 55, 64, 83, 146, 163, 173, 195, 214; la m-rea Bistriţa 47, 70, 71, 95, 108, 149; la m-rea Corbii de Piatră 23; la m-rea Govora 6, 53, 65, 85, 170—172, 212; la m-rea Homor 181; la m-rea Muşeteşti 4, 129, 144; la m-rea Tismana 7, 46, 67, 74, 75, 111, 136, 142, 151, 182, 186;
  Bunavestire (Blagoveştenia), la m-rea Cotmeana 80; la m-rea Sf. Ecaterina de la Sinai 102; la m-rea Glavacioc 2, 117, 140, 144, 210; la m-rea Vatopedi 164;
  Intrarea în biserică (Vovidenia), la m-rea Hilandar 178; la m-rea Snagov 42, 96, 133, 144, 176;
  Înălţarea, la Mitropolie 45;
  Întîmpinarea Domnului (Stretenia), la m-rea Tînganu 96, 175;
  Naşterea Maicii Domnului, la m-rea Ostrov 86;
  Pogorîrea Sfîntului Duh (Rusaliile), la m-rea Cozia 97;
  Schimbarea la Faţă (Preobrajenia), la m-rea Cutlumuz 114, 156;
  Sfîntul Athanasie, la m-rea Lavra de la Athos 143;
  Sfîntul Gheorghe, la m-rea Turnul lui Arbănaş 57; la m-rea Nucetul 144;
  Sfîntul Mihail, la m-rea Dohiar 145; la m-rea Arhanghel 215;
  Sfinţii 40 de mucenici de la Sevastia, la m-rea Xeropotam 159;
  Sfîntul Nicolae, la m-rea Turnul lui Arbănaş 57; la m-rea Sadova 98; la m-rea Strîmbul 144; la episcopia Rîmnicului 194;
  Sfîntul Ştefan, la m-rea Castamonit 113;
  Sfînta Troiţă, la m-rea Cozia 187, 193.
hrisoave v. **acte.**

I

iazuri, de moară 31, 149; în toponimie 154, 156.
ieromonahi v. **egumeni.**
iezere 163, 186, 187; în toponimie 141.
ispravnici, în acte domneşti: armaş 9; bani, mari bani 123, 160; clisiarh 125; grămătic 50; logofeţi, vtori şi mari logofeţi 1—3, 6, 7, 10, 11, 16, 19, 24, 28, 30, 33, 35—43, 45, 47, 48, 51—55, 58, 59, 61, 63, 64, 67, 68, 70—74, 76, 80, 83—87, 90, 92—95, 101—105, 110—112, 115, 116, 120, 121, 124, 126, 127, 129, 130, 132—136, 139—144, 146—148, 152, 154—159, 161, 164—172, 174, 175, 178, 179, 182, 185—190, 192—197, 199—201, 203, 205—208, 210, 212, 214, 215, A; mare paharnic 202; pitar 21; pîrcălabi 5, 20, 75, 91; portari, mari portari 12, 13, 56, 65, 77, 118, 119, 138, 198; postelnici, mari postelnici 14, 15, 31, 49, 117, 149, 176, 184; stolnici 82, 183, 191, 213; vlădică 79; mare vistier 128; vornici, mari vornici 23, 27, 106, 137, 151, 177, 211; cîte doi ⁓: mare vornic şi mare logofăt 98; mare logofăt şi logofăt 175; mare logofăt şi stolnic 204.

Î

împărat, turcesc 141, 184.
împresurare de moşie 128.
împrumuturi v. **datorii.**
închinări v. **danii, înfrăţiri.**
înfrăţiri (aşezare) 82, 185, 205; între rude: tată pe fiice 35, 37, 120, 134, 185, 205; tată pe fii vitregi 205; între fraţi 12, 35, 58, 141, 205; unchi pe nepoţi 2, 3, 20, 205, 209; între veri 119, 197; între cumnaţi 18; fără menţiune de rudenie: între boieri 61, 157, 160; între boieri şi megiaşi 40, 141, 197; între megiaşi 109, 179, 207; vînzări deghizate 27, 38, 63.

J

jaf la o mănăstire 149.
jarişte 25.
jude, în toponimie 203.
judecăţi:
- între boieri 1, 17, 18, 28, 40, 43, 60, 61, 82, 118, 161, 166, 200, 211;
- între boieri şi biserică 11, 29, 55, 66, 91, 130, 149, 154, 187, 195, 199, 206, 208, 214;
- între boieri şi megiaşi 14, 15, 25, 33, 127, 128, 132, 148, 155, 167, 169, 196;
- între mănăstiri 117, 147, 188;
- între biserică şi slugi domneşti, boiernaşi 65, 85, 89;
- între biserică şi megiaşi 16, 23, 59, 62, 125, 126, 165, 170, 171, 176, 182, 186, 203;
- între boiernaşi şi megiaşi 41;
- între slugi domneşti (boiernaşi) 189;
- între megiaşi 13, 19, 39, 50, 180, 185;
- ~ repetate 11, 19, 23, 28, 41, 82, 148, 149, 195, 211.
  - ~ în faţa domnului: passim.

judecător 60.
judeţe 59, 72, 73, 86, 93, 100, 184.
judeţi (sudeţi), opriţi să tulbure privilegiaţi 18, 73; hotarnici 114, 156; la făcutul unui iaz 149.
jurămînt, pe evanghelie 12.
jurători, întocmitori 52, 55; în număr de şase 43; de doisprezece 15, 16, 23, 28, 33, 39, 41, 42, 44, 66, 82, 85, 114, 125, 128, 132, 149, 155, 156, 173, 175, 176, 185, 197, 199, 200, 208, 211, 214; de douăzeci şi patru 28, 82, 128, 148; de patruzeci şi opt 61.

L

lacuri, în toponimie şi descrieri de hotare 33, 66, 126, 156, 158, 175, 183.
lavră v. **mănăstiri.**
laz, în toponimie 66, 198, 203.
legea veche 91, 169, 186.
leuştean, în onomastică 110.
lingură, de argint, în preţ 150.
livezi 44, 99, 141; curătură de livadă 64; vii în ~ 169.
logofeţi:
- mari ~ din casa domnească 17, 25;
- vlasteli 17, 202;
- stăpîni, mari ~ 14, 17, 25, 43, 81, 108, 149, 161, 176, 184, 194, 202;
- stăpîni ~ 11, 18, 121, 204, 211;
- în sfatul domnesc, foşti mari ~ 1, 2, 4, 7, 8, 11—15, 17—21 24, 26—28, 30, 31, 34, 38, 40, 41, 49—53, 55, 56, 58, 91, 92, 96, 98, 101, 104—110, 115, 117—121, 123, 124, 126, 127, 132—136, 140, 141, 146–148, 150, 154, 155, 157, 158, 160—162, 165, 169, 170, 172, 175, 176, 179—181, 184—199, 201—211, 213—215, B; mari ~ 1, 2, 5, 6, 8, 9, 13, 14, 19, 20, 23, 24, 26—28, 30, 31, 34-45, 47, 49—52, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 81, 85, 87, 89—92, 95, 96, 98, 100, 101, 104—106, 108—110, 112, 115, 117—121, 123, 126—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169-172, 174—176, 179—183, 185—190, 192—201, 203—211, 213-215, A, B;
- ispravnici în acte domneşti v. sub voce;
- scriu acte domneşti 35, 43, 53, 56, 66, 98, 110, 119, 121, 153, 189, 202, 209;
- scrie diată 32;
- martori 32;
- hotarnici v. sub voce;
- hiclean 188;
- slugile logofătului 75, 111.

lunci 156.
luntri, cu peşte sărat, în taxe vamale 7, 74.
lupi, în scutiri 116, 151.

M

majă, de peşte sărat, în taxe vamale 136.
marfă turcească 18.
măgură, în toponimie 158.
mălai, în onomastică 32, 77.
mănăstiri:
- de călugări: passim;
- de călugăriţe 86;
- lavre, numite arhimandrii 69, 105, 178;
- zidire 187;
- sărăcite 80, 86, 114, 143, 164, 195;
- ~ străine, dăruite 102, 113, 114, 143, 145, 156, 159, 164, 178;

stăpîne de sate, ocini, vii, bălţi, ţigani, vămi, etc.: passim;
vînd, schimbă 33, 106, 195; v. şi **vînzări-cumpărări;**
se judecă 11, 16, 59, 61, 62, 65, 66, 94, 117, 125, 126, 130, 137, 147, 149, 154, 170, 171, 173, 176, 182, 186—188, 199, 203, 206, 208; v. şi **judecăţi**;
jefuită de unguri 149;
morminte în ~ 210;
act domnesc scris în ~ 59;
v. şi **egumeni, Argeş, Arhanghel, Bistriţa, Bolintin, Brădet, Cotmeana, Corbii de Piatră, Cozia, Dealul, Glavacioc, Govora, Homor, Muşeteşti, Nucet, Ostrov, Sadova, Snagov, Strîmbul, Tismana, Tînganu;**
mănăstiri străine v. **Athos.**

măr, în toponimie 126.
medelnicer, martor 69.
măsuri v. **butoaie, care, fălci, funii, găleţi, obroace, paşi, pogoane, saci, vedre.**
megiaşi 14, 180; întocmiri 52, 55, 213; în pricini 125, 154, 167, 176; martori 17, 112, 157; cotropesc 149; au hrisov 26; v. şi **danii, judecăţi.**
mertice (obroace), în bani 57, 102, 113, 143, 145, 159, 164, 178; în natură 86.
metohuri 31, 62, 154.
milostenii, slugi domneşti după ~18, 93,116.
mitropolie, stăpînă 177, 195; jurămînt în ~ 12.
mitropoliţi (vlădici) 146, 149, 195.
moaşte 102, 143.
monahi v. **călugări.**
mori:
iaz de ~ 149;
vaduri de ~ ale unor boieri 18, 115, 141, 183; ale unor mănăstiri 42, 83, 122, 183; părăsit 149;
~ ale unor boieri 18, 27, 28, 32, 40, 106, 123, 134, 149, 150, 157, 211;
~ ale unor mănăstiri 31, 51, 52, 55, 62, 122, 141, 149, 154, 173, 187, 194, 195;
în preţ 169; în toponimie 126, 175; în descriere de hotare A.

morminte, în mănăstire 210; în descrieri de hotare 114, 156.
moştenire 166, 205; v. şi **înfrăţiri, prădalică.**
movile, în descrieri de hotare 114, 156.
munci 116.
munţi, căşărit din ~ 72, 93; domneşti 33; ai unor boieri 1, 12, 27, 28, 82, 135, 141, 169; ai unor mănăstiri 42, 170; ai unor megiaşi 13, 120, 185, 193, 211; în descrieri de hotare 23, 192, 203; în toponimie 135.
muşuroaie, în descrieri de hotare 156.

N

nastavnici v. **egumeni.**
noateni 65, 85, 208.
nucet, în toponimie 8, 76, 92, 117, 144, 156.
nuntă 11.

O

oaste, cea mare, obligaţie 73, 116, 151.
obroace, măsuri în preţ 56; în taxe vamale 142; v. şi **mertice.**
ocne, de sare 86; în toponimie 86, 100, 194.
ocol 66, 205.
ogoare 36, 41, 56, 64, 77, 115, 124, 126, 157, 205, 211.
ohabă: passim.
oi, în preţuri 112, 141; taxe vamale 7, 74, 136, 142; obligaţie fiscală 116.
om legat, a duce, obligaţie 116.
omoruri 53, 149, 176, 184, 194.
oraşe v. **Bucureşti, Calafat, Cîmpulung, Craiova, Curtea de Argeş, Gherghiţa, Oraşul de Floci, Piteşti, Rimnic, Severin, Slatina, Tismana, Tîrgovişte.**
orăşeni, obligaţi la taxe vamale 168; opriţi a face un zăgaz la o baltă 187.
orz, găleţi dăruite 86.
ostroave, pe Olt 114, 115, 156; în toponimie 86.

P

pafta, în preţ 186.
paharnici:
stăpîni 61, 78;
în sfatul domnesc 2,4—9, 11—15, 17—21, 23—28, 30, 31, 34—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80—

—82, 85, 87, 89—91, 95, 96, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126, 127, 129, 130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—184, 186—211, 213, 215, B; <fost mare ~> 157;
ispravnic în act domnesc 202;
hotarnici 125, 176;
martori 69.

pași, măsuri 14, 31, 154, 201; în preț 124.
pază, la bălți și vad 116.
păducel, în descriere de hotare 66.
păduri 12, 53, 114, 153, 156, A; curățite cu securea 28.
pănură, în preț 56.
păr, în descrieri de hotare 114, 156, 175.
pedepse 49, 197; v. și **hiclenii.**
perperi (perperit), obligații fiscale 42, 80, 187.
pescuit (vînătoare de pește) 153, 187, 192.
pește, sărat, în taxe vamale 7, 74, 136; perperi pentru ~ 187; venituri din ~ 8, 153, 187, 192.
piele, pentru hrisov 102.
pietre, semne de hotar 114, 156.
piseți, scriu acte domnești 59, 120.
pitari, stăpîni 120, 146; ispravnic în act domnesc 21.
pivnițe 32.
pîrcălabi:
stăpîni 28, 61, 63, 101, 115, 117, 132, 135, 141, 154, 173, 183, 200, 214, 215;
în sfatul domnesc, mari ~ ai cetății Poenari 175, 176, 179, 182, 183, 186—188, 196; pîrcălabi 186, 187, 189, 193, 195;
ispravnici în acte domnești 5, 20, 60, 75, 91;
hotarnici 44, 125;
martori 69, 88, 97, 215;
cercetează pricină 59;
ceata pîrcălabului 183.
plai 99.
plopi, în descrieri de hotare și toponimie 31, 65, 66, 85, 149, 175, 208.
poduri, în descrieri de hotare 41, 114; întărit unei episcopii 194.
podvoade, în scutiri 17, 18.
pogoane, în preț 104.
pomeni 149, 190.
pomi (pometuri) 28, 64, 157, 187, 190, 205.
popi, clisiar 82; stăpîni 10, 35, 53, 126, 141, 194, 205; în pricină 169; jurători 114, 156; martor 32; răspopit 205.
porc, în preț 99.
portari:
stăpîni, familie 1, 43, 60, 81, 127, 150, 160, 166, 167;
în sfatul domnesc 4, 44, 209;
ispravnici în acte domnești 12, 13, 56, 65, 77, 118, 119, 138, 198;
hotarnici 156, 208;
martori 32, 69, 88.
poslușnici 54, 72, 73, 97.
postav 36, 77, 150.
postelnici:
stăpîni 12, 20, 28, 70, 90, 97, 137, 139, 141, 161, 173, 202, 213;
în sfatul domnesc, cîte doi ~ (mari~) 1, 2, 4—9, 11—15, 17—21, 23—25, 27, 28, 30, 31, 34—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67, 78, 81, 82, 89, 109; cîte unul 25, 70, 71, 74, 76, 77, 81, 85, 87, 90—92, 95, 96, 98, 100, 101, 104—108, 110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160, 162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—187, 189—211, 213—215, A, B;
ispravnici în acte domnești 14, 15, 31, 49, 117, 149, 176, 184;
hotarnic 30;
slugile lor 68, 103.
potir, în preț 55.
poveri, în taxe vamale 7, 74, 136.
povodnicari 18.
prădalică (în traduceri: vînzare) scutiri de ~ 9—11, 13, 14, 17—21, 24—28, 32, 34, 36—40, 50, 56, 58, 61, 63, 78, 82, 87, 91, 106, 110, 112, 115, 119, 123, 124, 134, 148, 150, 157, 158, 167, 179, 183, 189, 196, 198, 201, 203, 206, 207, 211, 213; ocine rămase prădalice 40, 50, 61, 146.
preoteasă, în toponimie 175.
prețuri:
de sate 19, 61, 89, 167, 170;
de părți de sate 28, 51—53, 120, 141, 146, 211;
fălci 64;
funii 48, 58, 201;
pași de ocină 14, 124, 201;
pogoane 104;
țigani 6, 9, 21, 211;
oi 141;
cal 124;
obiecte diverse 55, 141, 150, 206;
~ mixte 28, 61, 211.
prisacă 194.
pustie, seliști în ~ 204.
pușcar, în onomastică 88.

R

rîuri, drept de a pescui în ~ 153, 192.
rumâni v. **vecini.**
ruşi, în toponimie 11, 18, 114, 156.

S

sabie, ferecată, în preţuri 141, 206.
saci, de grîu 7, 74, 136, 168.
salce, în descrieri de hotare 31, 112, 154.
sapă, iaz făcut cu ~ 149.
sare, bolovani, taxe vamale 7, 74, 136, 142, 168; în danie 86.
sas, în onomastică 194.
sate, drept de a întemeia 116; slobozii 116, 151; ~ mănăstireşti, luate de vecini 114, 156; zălogite 18; acte domneşti scrise în ~ 20, 132, 133, 183; întărite unor feudali, megiaşi, părţi, ocini în ~: passim.
scală domnească 84.
scaun v. **cetăţi.**
schileri 187.
schimburi de moşii 47, 78, 106, 146, 195.
scriitori de acte domneşti 10, 11, 18, 27, 61, 75, 91, 127, 141, 164, 169, 178, 180, 186, 187, B; v. şi **dieci, grămătici, logofeţi, pisefţi.**
scule, confiscate 101.
scutiri v. **domnul.**
secară, în onomastică 66, 131.
secărişte, în descrieri de hotare 66.
secure, loc în pădure, curăţit cu ~ 28.
selişti 44, 56, 114, 141, 156, 160—162, 182, 201, 204, A; vecini întemeiază sate în ~ 116, 151.
semne de hotar v. **hotare.**
sfatul domnesc:
  obişnuit, complet, cu marii dregători: ban, vornic, logofăt, spătar, vistier, paharnic, comis, stolnic, postelnic (unu sau doi) 6, 7, 15, 21, 23, 25, 43, 60—62, 66, 110, 124, 138, 144, 156, 166, 167, 171, 174;
  şi cu foşti mari dregători 1, 2, 8, 9, 11—14, 17, 19, 20, 24, 26—28, 30, 31, 33—42, 45, 47, 49—53, 55, 56, 58, 59, 63—65, 67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 85, 87, 89, 91, 92, 96, 98, 101, 104—109, 115, 117—121, 123, 126—128, 132—136, 140, 141, 146—150, 154, 157, 158, 160, 162, 165, 170, 172, 181, 184—185, 190—192, 197, 198, 200, 201, 206—208, 211, 214, 215, A, B;
  şi cu alţi dregători (bani, cluceri, pîrcălabi, portari) 4, 44, 155, 161, 169, 175, 176, 179, 180, 182, 183, 186—189, 193—196, 199, 202—205, 210, 213;
  cu lipsuri 1, 5, 12, 17, 18, 33, 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87, 90—92, 95, 96, 100, 101, 104, 105, 107, 112, 115, 117—121, 123, 126—130, 134, 185, 201, 207, 214, A.
sfetnici domneşti 112; v. şi **vlasteli.**
sînge vărsat, în slujba domnului 87, 110, 123.
sîrbi, ctitori la Athos 178; în onomastică 1, 32, 47, 114, 156; în toponimie 114, 115, 156, 165, 186.
slav, în onomastică 6, 18, 19, 32, 99, 106, 110, 125.
slobozii 116, 151.
slugi:
  domneşti 5, 18, 27, 35, 53, 54, 58, 68, 73, 75, 93, 99, 111, 116, 120, 121, 126, 134, 138, 148, 158, 177, 189, 196;
  ale banului 8, 54, 72, 75, 87. 93, 111, 116, 177;
  ale marelui vornic 75, 111;
  ale marelui logofăt 75, 111;
  ale marelui postelnic 68, 103;
  ale boierilor 54, 68, 72, 75;
  ale călugărilor 152, 168.
slujbă, dreaptă şi credincioasă faţă de domn 18, 25, 33, 40, 61, 87, 101, 107, 110, 123, 141, 149, 161, 183, 202, 204, 211.
spahiu, în onomastică 88.
spătari:
  stăpîni 27, 33, 40, 128, 141, 169, 196, 211, 214;
  în sfatul domnesc 2, 4—9, 11—15, 17—21, 23—28, 30, 31, 34—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 81, 85, 87, 89—92, 95, 96, 98, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126—136, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—211, 213, 215 A, B;
  hotarnici 114, 156, 175;
  scoate de la bir 197;
  jurători şi martori 32, 149.
stareţi 80, 164; v. şi **egumeni.**

stejari, în descriere de hotare 114, 155; în toponimie 203.
stîlpi, semne de hotar 112, 156, 197, 199.
stînjen, în măsurarea hotarului 10.
stofă, de urşinic 28.
stolnici:
  stăpîni 60, 141, 184;
  în sfatul domnesc 1, 2, 4—9, 11—15, 17—21, 23—28, 30, 31, 34—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87, 89—92, 95, 96, 98, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169, 170—172, 174—176, 179—187, 189—211, 213, 215, A, B;
  ispravnici în acte domneşti 82, 183, 204, 213;
  hotarnici 114, 156;
  martori 22, 69, 88;
  oprit a se amesteca la venitul bălţilor 8;
  zălogeşte moşie 81.
stratornic v. **postelnic.**
stupărit 18.
stupi 88, 187.
stupine 10, 32, 88.
sulgeri, stăpîni 78, 169; jurători şi martori 69, 149.

Ş

şa 112, 150.
şcheau, în toponimie 155.
şcoală domnească, menţ. tîrzie 32.
şerb, în onomastică 27, 56, 114, 131, 148, 156, 205.
şetrar, stăpîn 27.
şoimi, obligaţie fiscală 116, 151; în toponimie 33.

T

tălpi, obligaţie fiscală 17, 18.
tăblar 32.
teîterdar başa 141.
tei, în descrieri de hotare 114, 156.
tîrguri v. **Buzău.**
troiane, în descrieri de hotare 114, 156.
turci, datorii la ~ 18, 211; în onomastică 64, 203.

Ţ

ţigani:
  sălaşe 1, 4, 6, 9, 11, 15, 18, 21, 25, 29, 32, 61, 70, 71, 88, 98, 106, 110, 112, 123, 130, 141, 147, 155, 169, 181, 184, 194, 210, 211, 213, 215;
  căldărar 215;
  ţigănci 42, 130;
  în preţuri 6, 9, 21, 42, 211.
ţigănii (menţ. ult.) 190.

U

ulmi, în descrieri de hotare 99, 121.
ungurei (ungureni) în toponimie 182, 186, 206.
unguri, jefuiesc o mănăstire 149; în toponimie 186.
uric 76, 92.
uricari (în trad.) 193.
urs, în toponimie şi onomastică 12, 33, 179, 203.
urşinic, stofă de ~ 28.

V

vaci, în preţuri 56, 205; în taxe vamale 7, 74, 136, 142, 168; obligaţie fiscală 116; într-o deşugubină 17.
vaduri 116, 141, 152, 168.
vameşi 152.
vămi:
  de hotar 7, 46, 48, 54, 68, 71, 74, 75, 84, 111, 136, 142, 152, 168;

interne 51, 52, 55, 76, 92;
la poduri 194;
din oi şi din porci, obligaţie fiscală 17, 18.
vatră, loc de ~ 14.
vămeşit 116, 187.
vătafi, stăpîn 211; opriţi să tulbure privilegiaţi 72, 73, 93, 116; cu ceată 94; martor 32.
vecini (rumâni) ai unor boieri 18, 28, 79, 211; ai unor mănăstiri 30, 52, 197; scutiţi de dări 116, 151; nesupuşi 72, 114.
vedre, de vin 86.
venituri: passim.
viclenie v. **hiclenie,**
viguri de postav 77.
vii, ale unor boieri 12, 32, 123, 150, 160, 169, 183, 184; ale unor mănăstiri şi episcopii 42, 104, 117, 177, 187, 190, 194, 195, 215; ale unor megiaşi A.
vin, taxe vamale pentru 7, 74, 136, 168, 187; în danie 86.
vinărici domnesc, dăruit unor mănăstiri 42, 86, 100, 117, 133, 187; vîndut 90; ~ boieresc 18, 104, 117; cuantum 117.
vistieri:
din casa domnească 18;
stăpîni 11, 18, 51, 148, 149, 191;
în sfatul domnesc 2, 4—9, 11—15, 17, 19—21, 23—28, 30—31, 34—45, 47, 49—53, 55, 56, 58—67, 70, 71, 74, 76—78, 80—82, 85, 87, 89—92, 95—96, 98, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126—130, 132—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—176, 179—181, 183—207, 209—211, 213, 215, A, B;
ispravnici în acte domneşti 128;
~ mic, scrie act domnesc 18;
hotarnici 114, 156;
martori 69;
cotropeşte averi mănăstireşti 195;
hiclean 55.
vistierie 55.
vite 35, 184, 194.
vînătoare v. **pescuit.**
vînzări-cumpărări:
de sate, părţi de sate, ocini, locuri 10, 11, 14, 16, 18, 19, 23, 28, 33, 35, 36, 43, 47, 49—52, 56, 58, 60, 61, 64, 65, 77, 78, 83, 85, 89, 91, 95, 99, 104, 107, 110, 112, 115, 120, 121, 124, 126, 129, 134, 138, 140, 141, 146, 149, 156, 167, 169—171, 174, 176, 179, 183, 186, 189, 191, 193, 194, 199, 201, 205, 211, 213—215;
ogoare 115, 211;
vii 169, 194;
livadă 44;
vad de moară 42;
ostrov 115;
vinărici 90;
ţigani 6, 9, 21, 141, 169, 211;
v. şi **danii** şi **înfrăţiri.**
vlahi 169, 192.
vlasteli 88; din casa domnească 123; prim sfetnici 112, 114, 202; judecă 11, 17, 25, 59, 196; donează 114.
vlădică v. **mitropoliţi.**
vornici:
din casa domnească 17;
stăpîni 11, 17, 18, 25, 49, 62, 66, 82, 108, 112, 129, 139, 141, 149, 169, 173, 194, 206, 215;
în sfatul domnesc, foşti mari ~ 2, 4, 7—9, 11—15, 17—21, 24—28, 30, 31, 33—42, 45, 47, 49—53, 55, 56, 58, 59, 63—65, 67, 70, 71, 74, 76—78, 80, 85, 87, 89, 92, 96, 101, 104—110, 112, 115, 117—121, 123, 124, 126, 127, 132—136, 140, 141, 146—150, 154, 155, 157, 158, 160—162, 165, 169, 170, 172, 175, 176, 179—181, 184, 185, 189, 190, 192—195, 197—211, 213—215, A, B; mari ~ 2, 5, 6, 8, 9, 12—14, 19, 20, 23, 24, 26—28, 30, 31, 34—45, 49—53, 55, 56, 58—67, 71, 74, 76—78, 80, 81, 85, 87, 89—92, 95, 96, 98, 100, 101, 104—106, 108—110, 115, 117—121, 126—130, 133—136, 138, 140, 141, 144, 146—150, 154—158, 160—162, 165—167, 169—172, 174—177, 179—210, 213—215;
ispravnici în acte domneşti 23, 27, 60, 98, 106, 137, 151, 211;
hotarnici 49, 214;
jurători şi martori 31, 88, 97, 149;
opriţi a tulbura privilegiaţi 8, 72, 93;
cotropitor 199;
slugile lor 75, 111.

Z

zăgazuri 187.
zăloage, sate 18, 28; ocini 79, 81, 211; ţigani 11.
zăvoi 44.
zeciuială v. **dijme, vămi.**
zestre 32, 36, 150, 166, 191.

FOTOCOPII

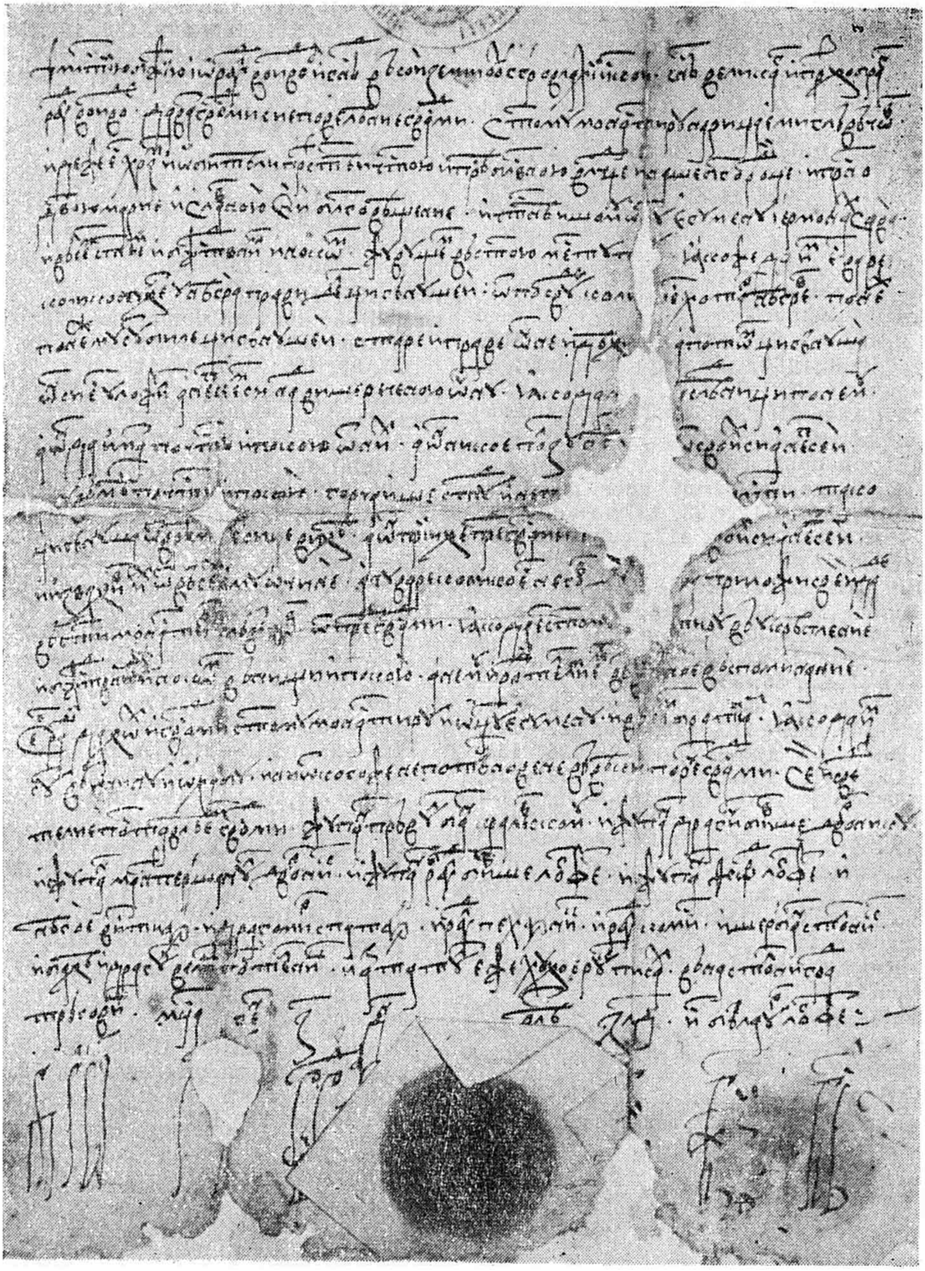

I = Doc. nr. 2.

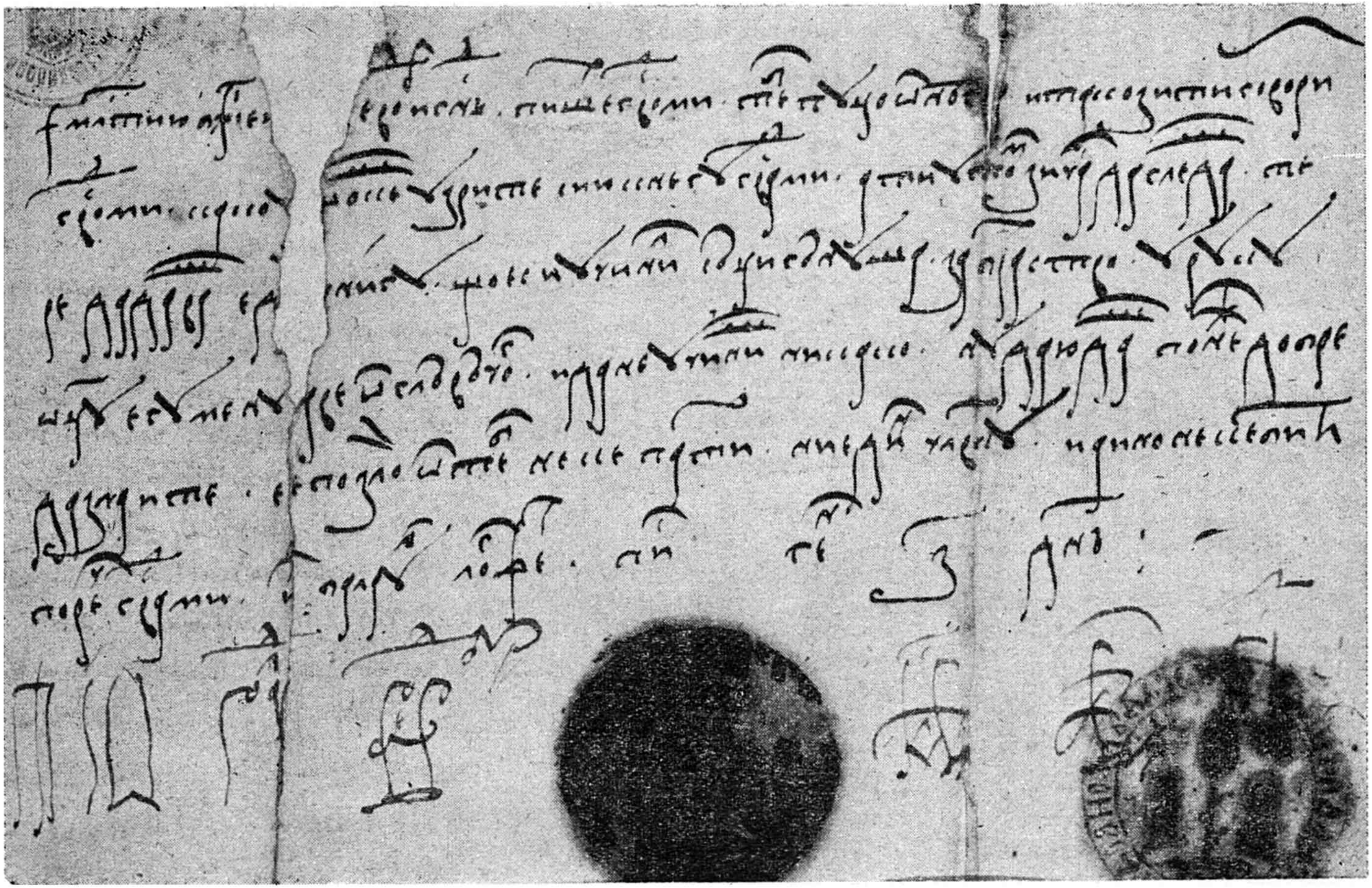

II = Doc. nr. 3.

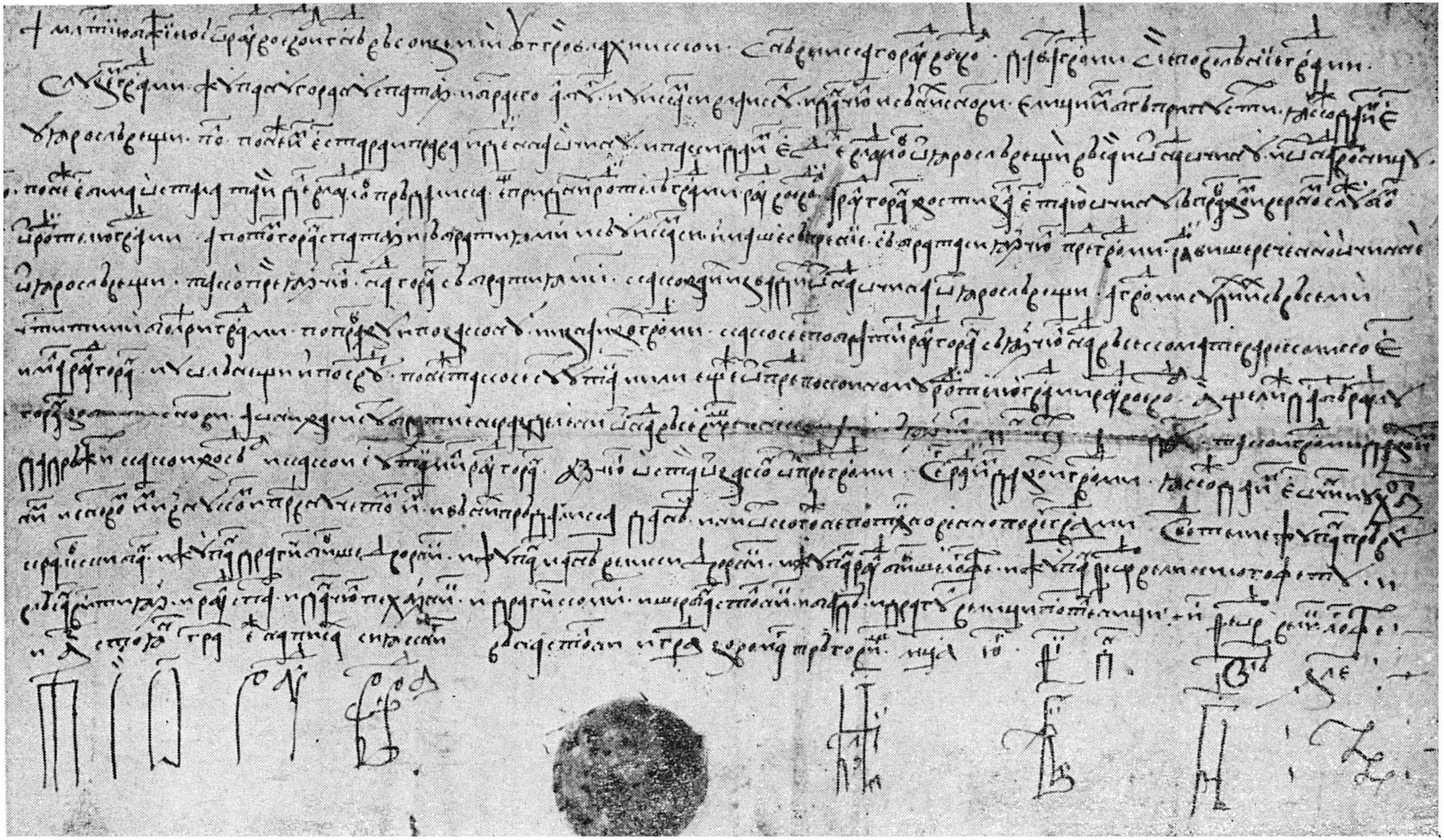

III = Doc. nr. 40.

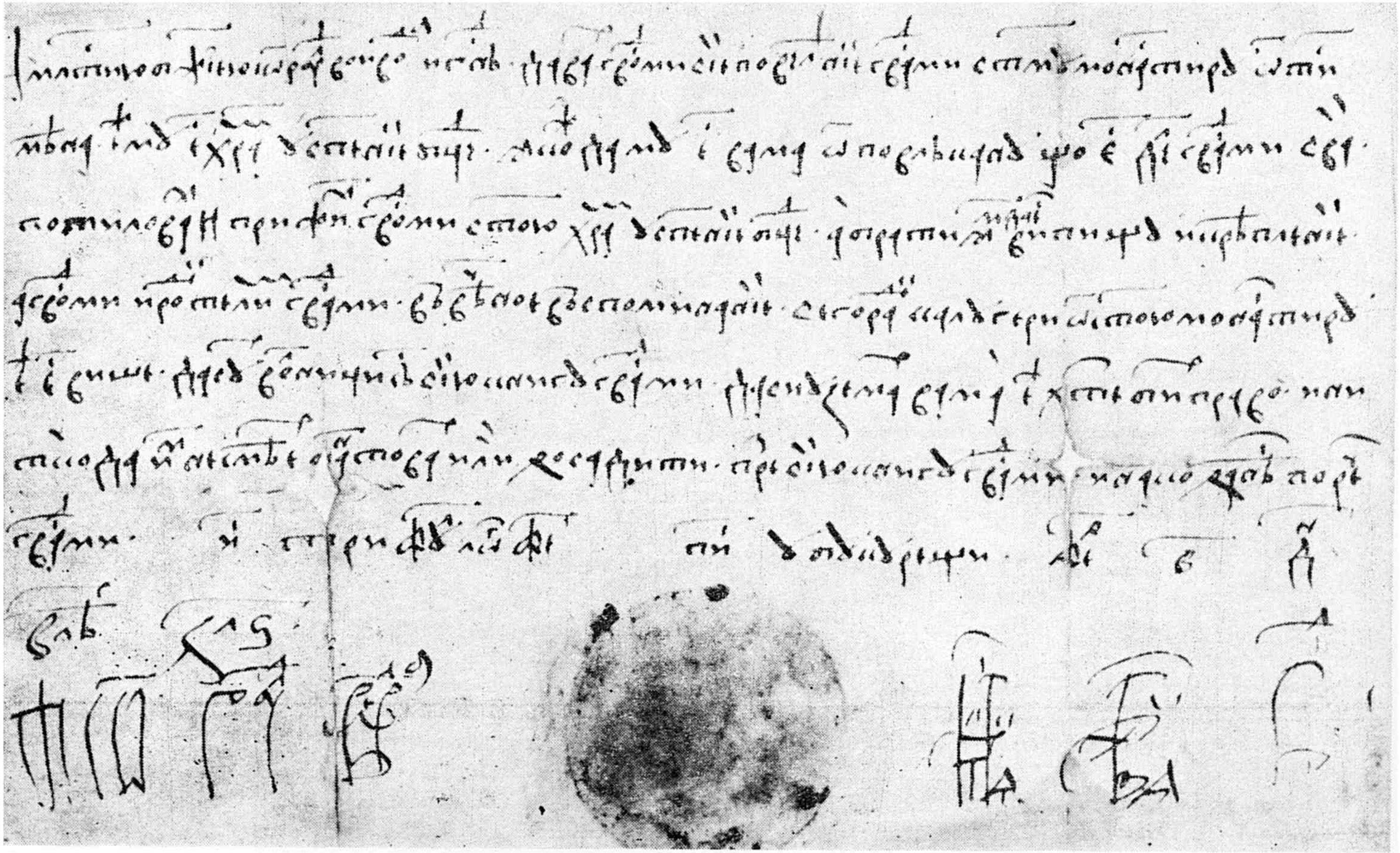

IV — Doc. nr. 46.

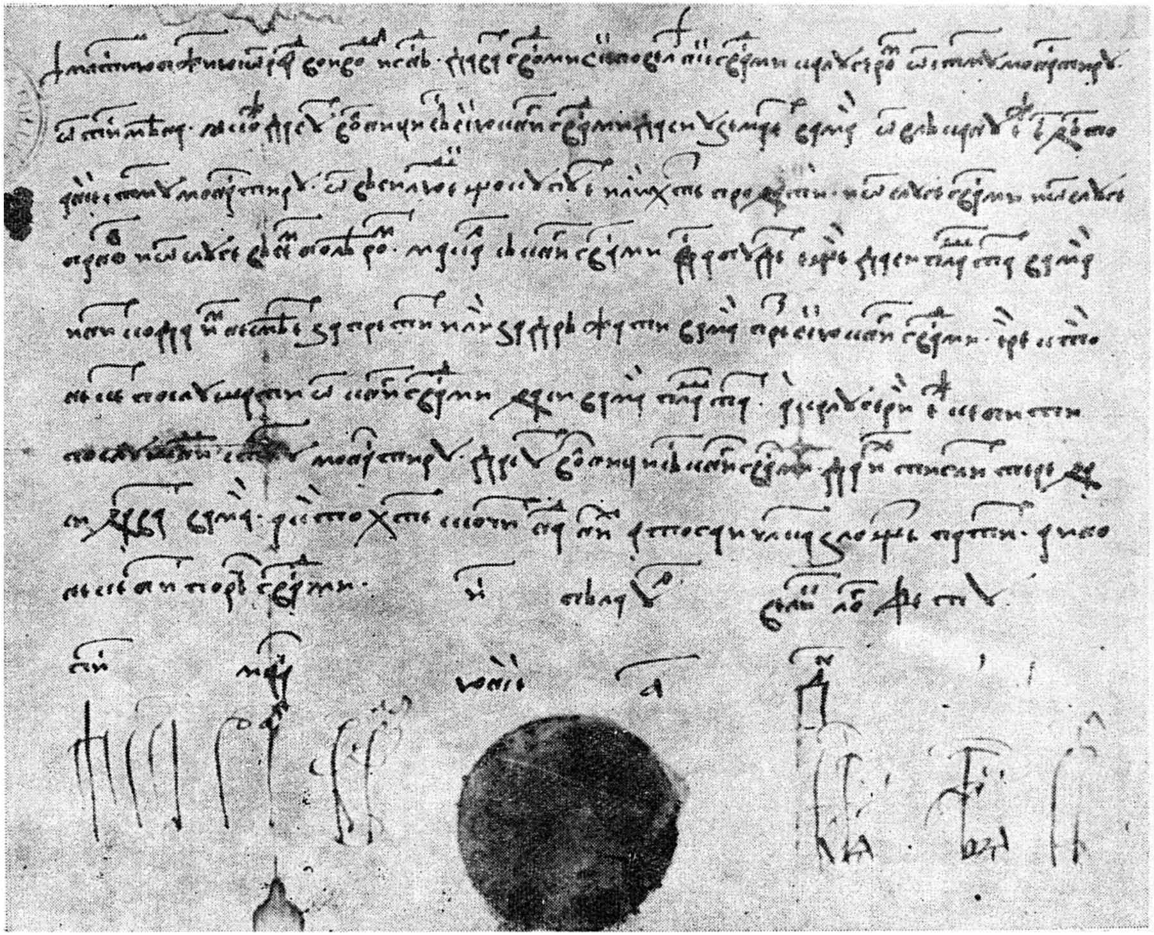

V = Doc. nr. 54.

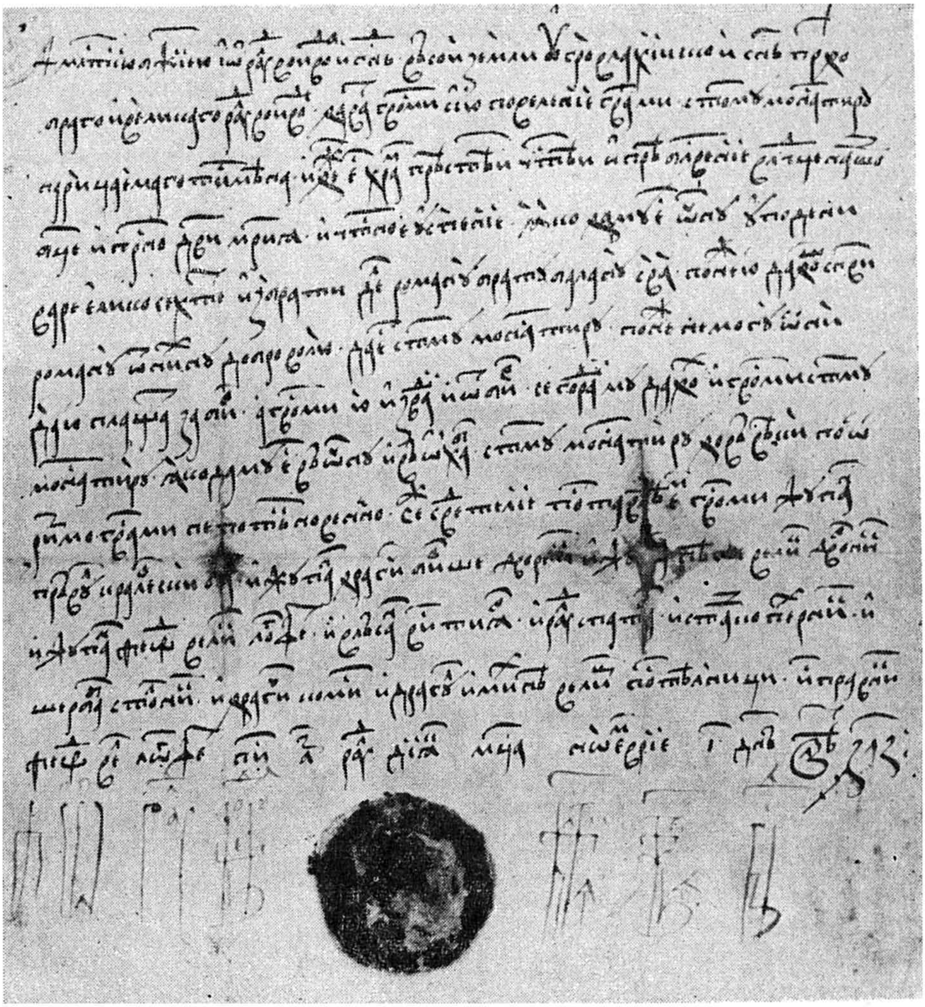

VI = Doc. nr. 67.

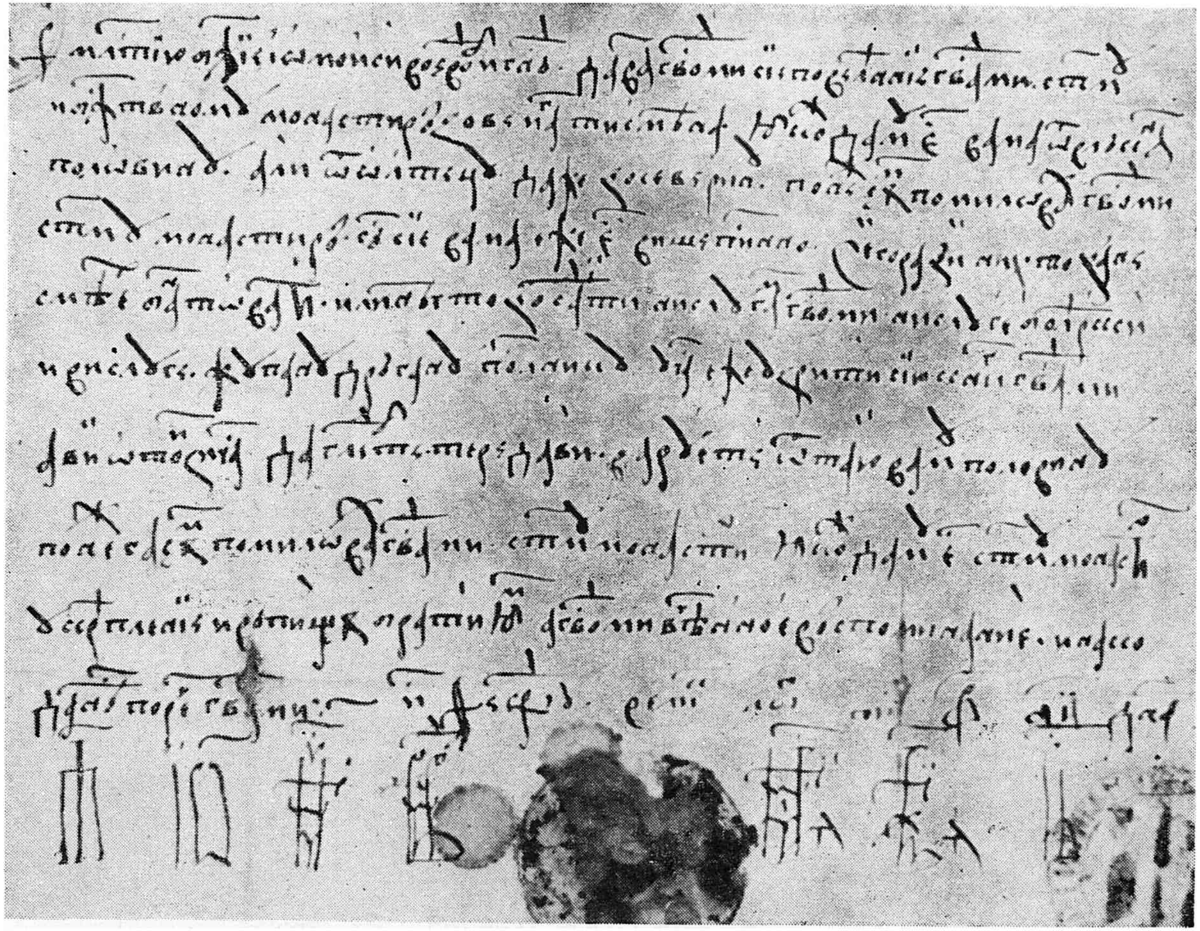

VII = Doc. nr. 68.

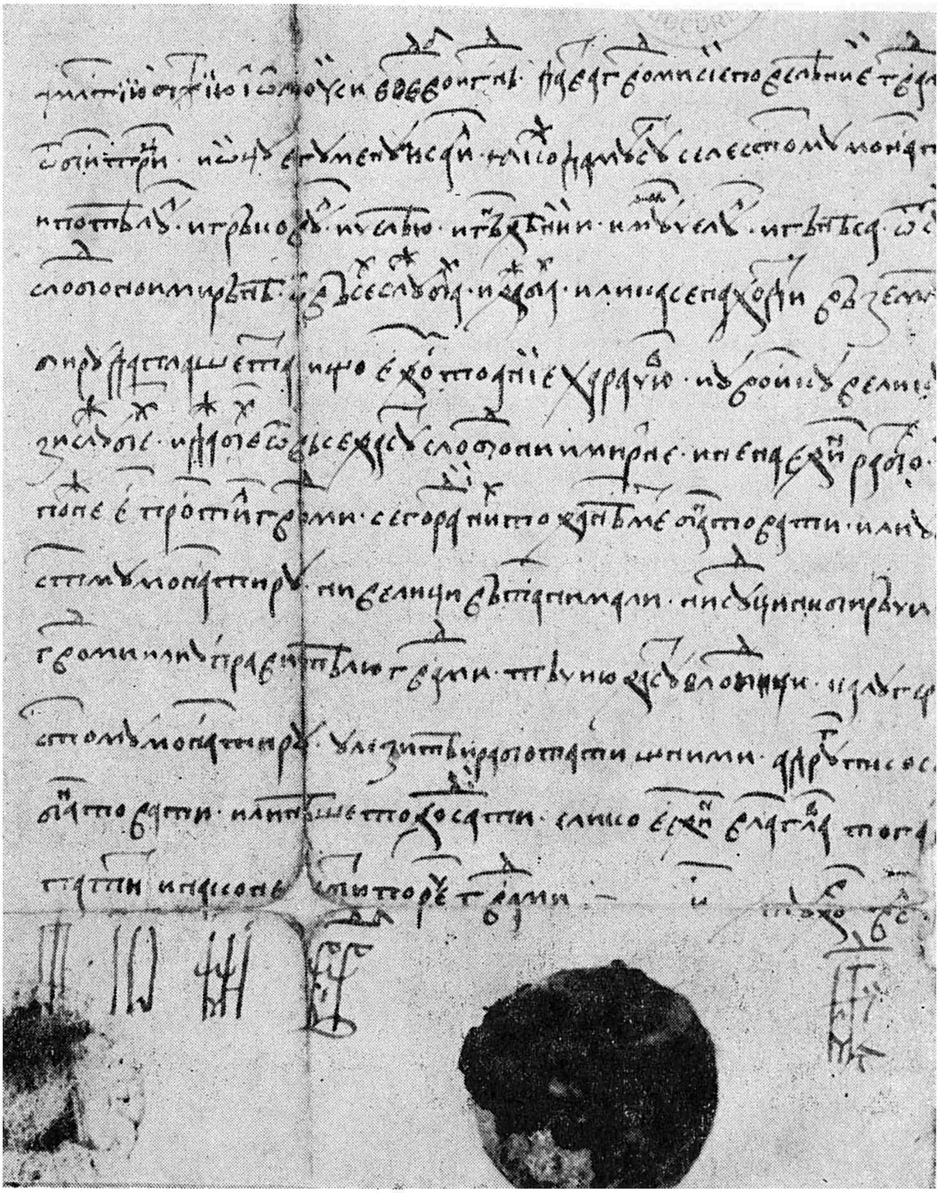

VIII = Doc. nr. 73.

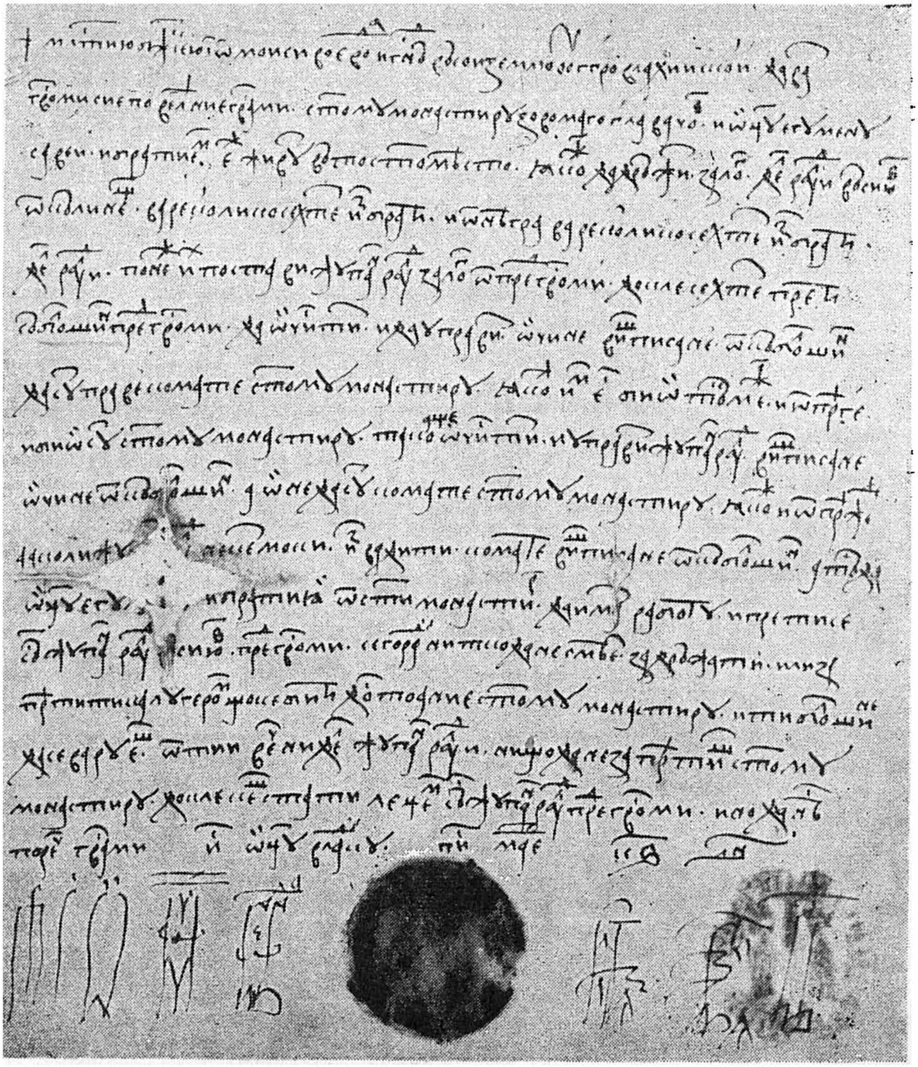

IX = Doc. nr. 79.

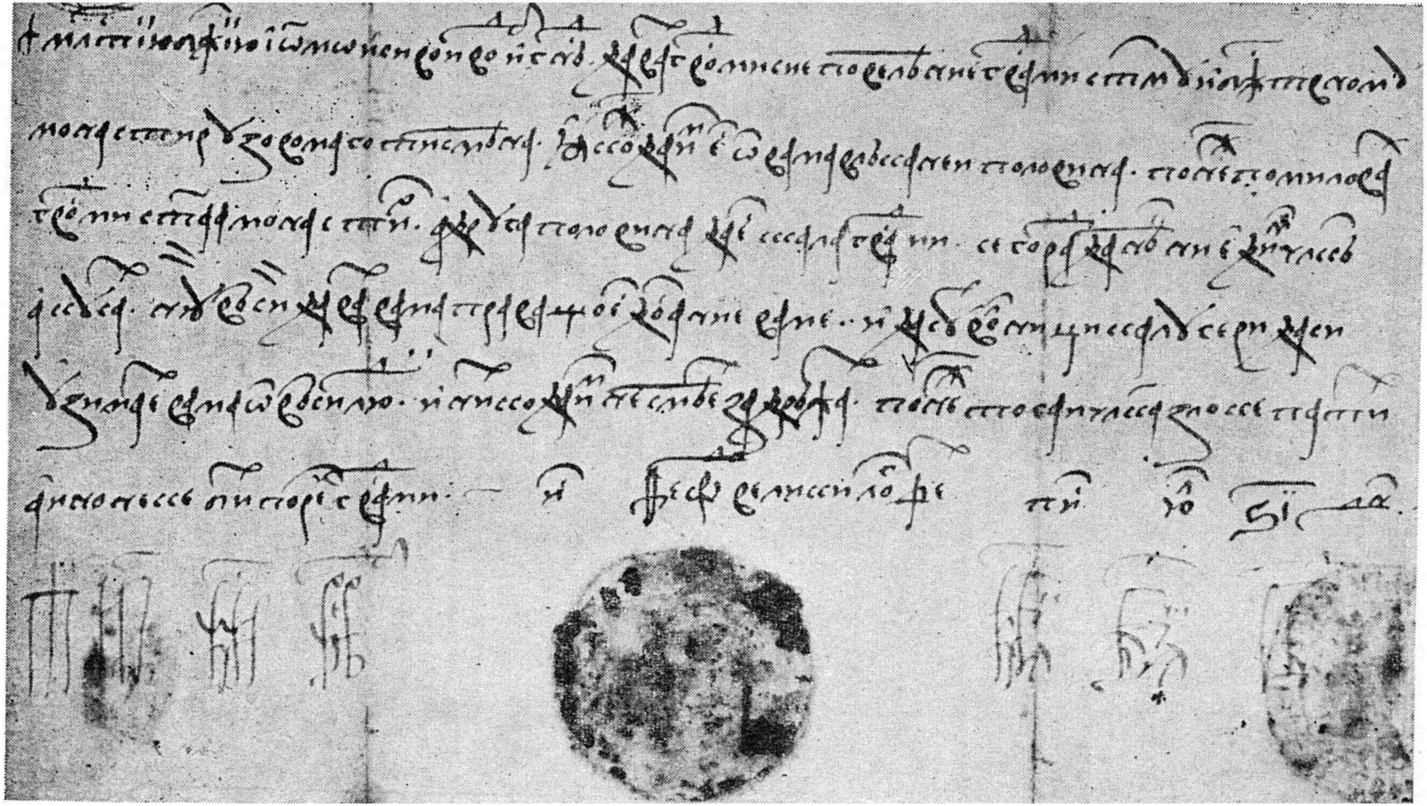

X = Doc. nr. 84.

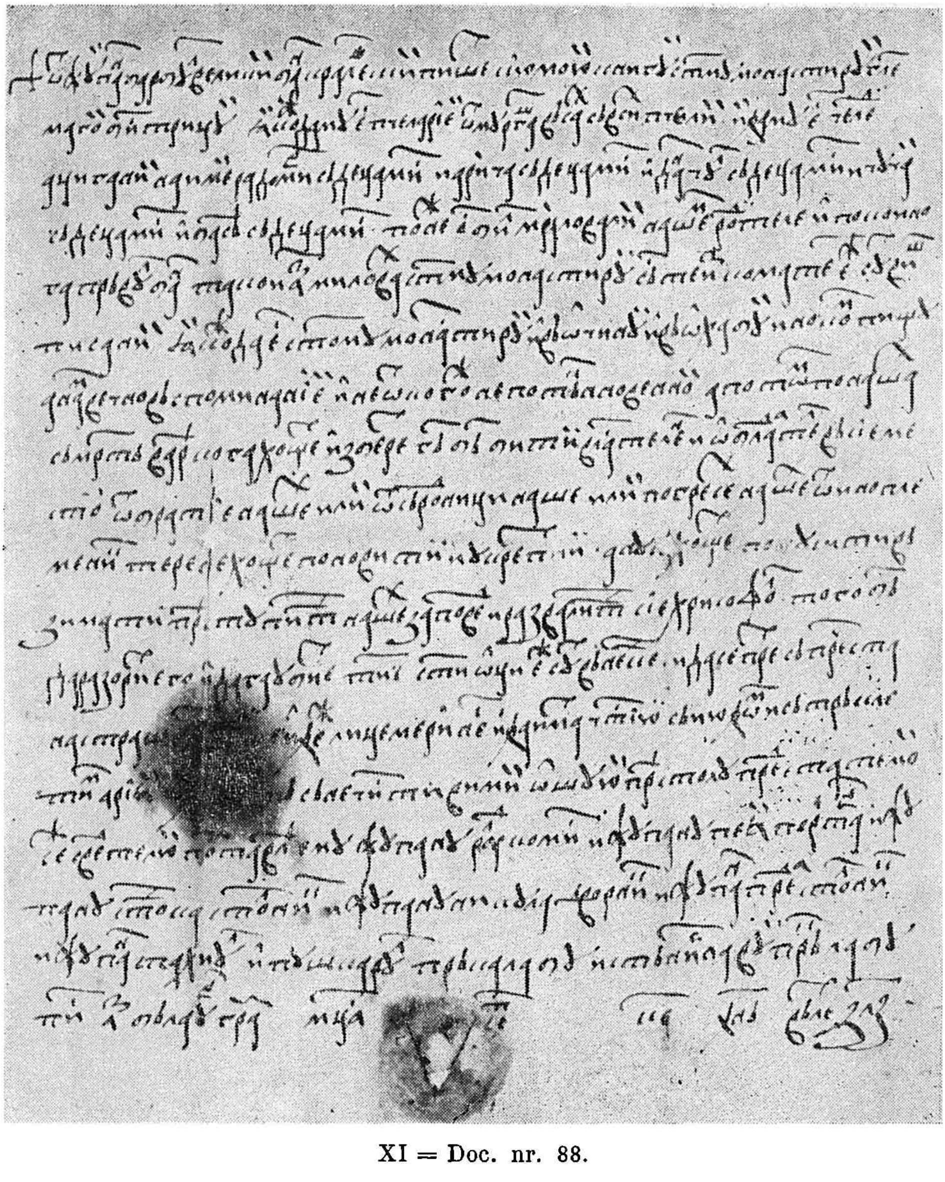

XI = Doc. nr. 88.

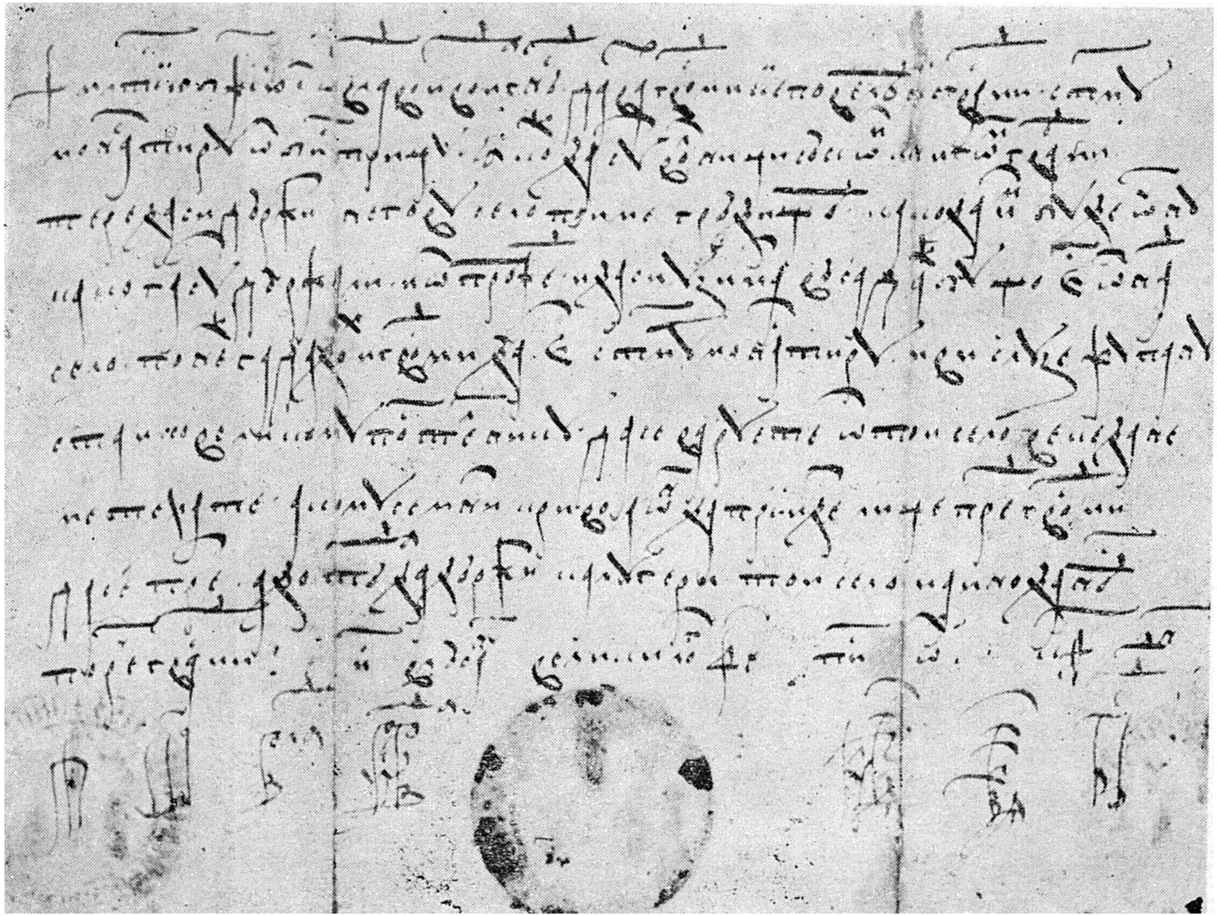

XII = Doc. nr. 103.

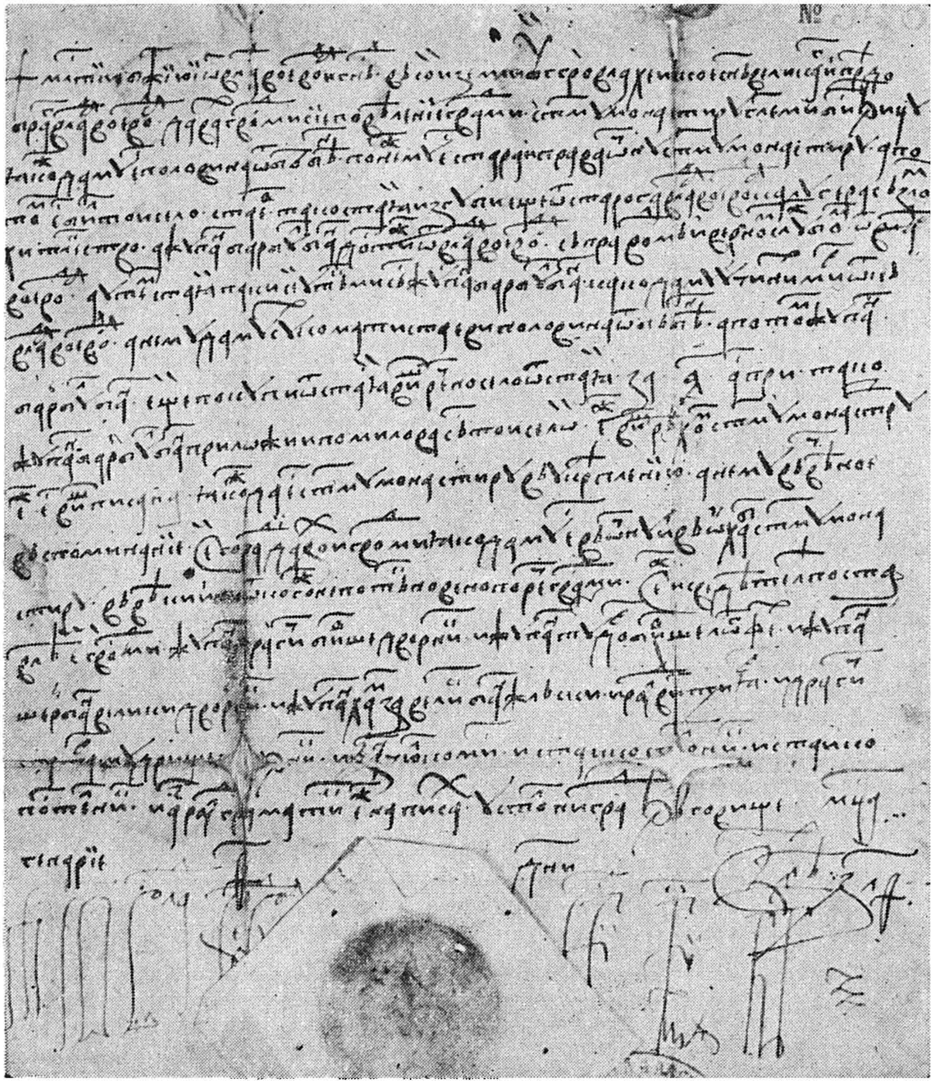

XIII = Doc. nr. 105.

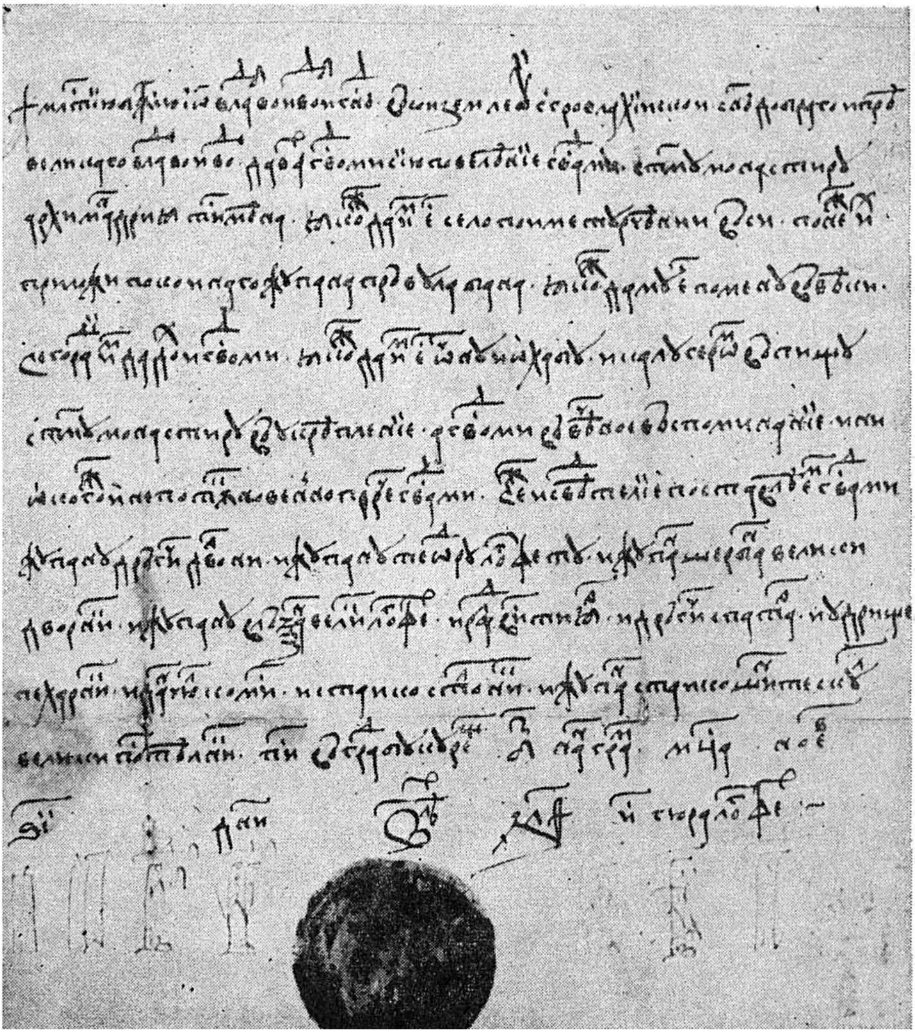

XIV = Doc. nr. 107.

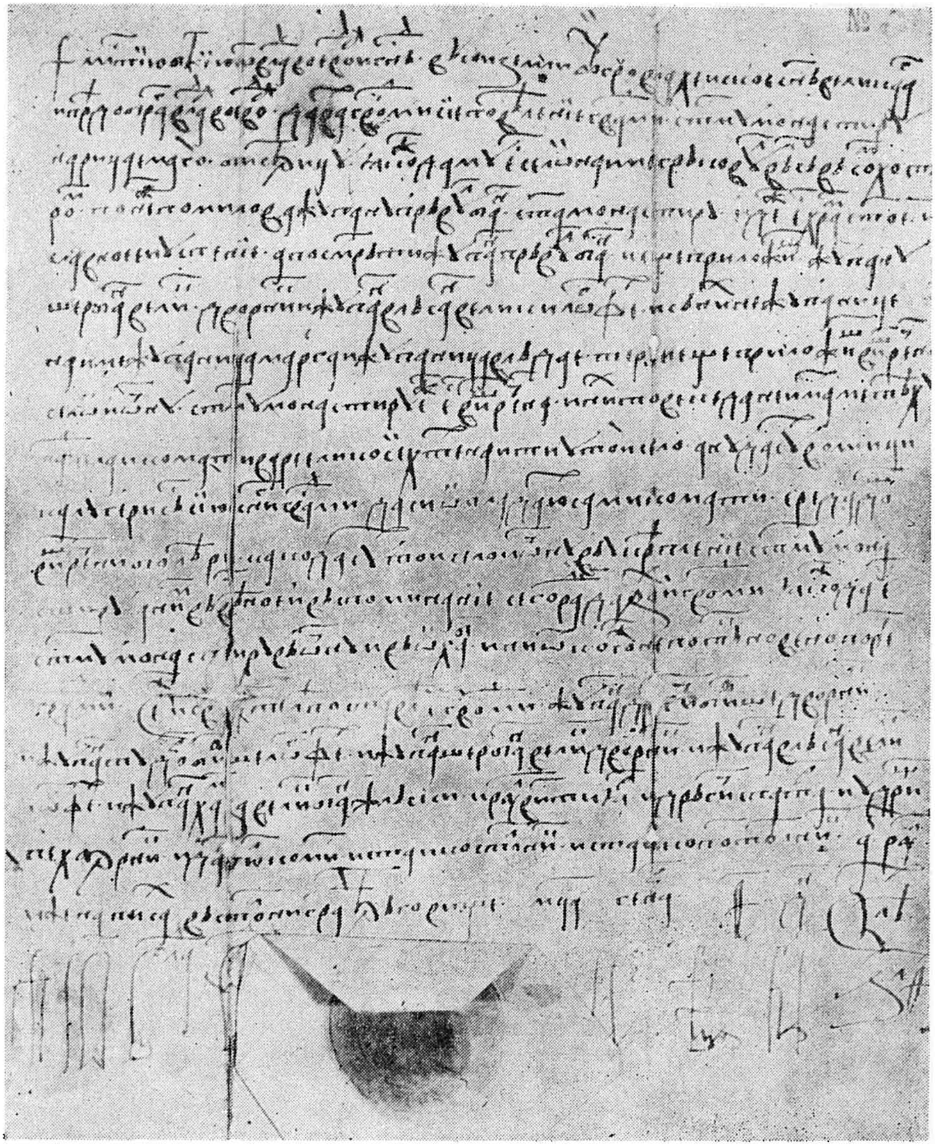

XV = Doc. nr. 108.

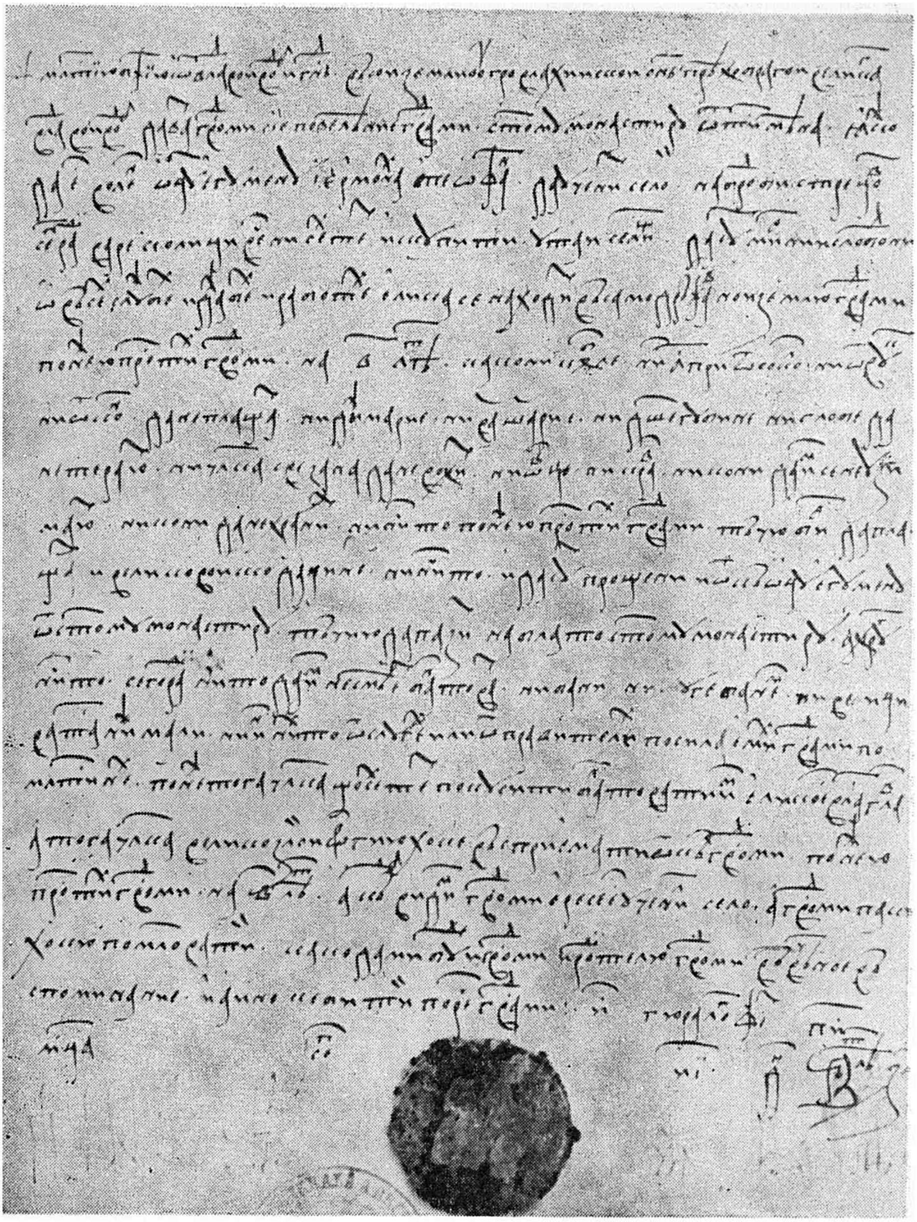

XVI = Doc. nr. 116.

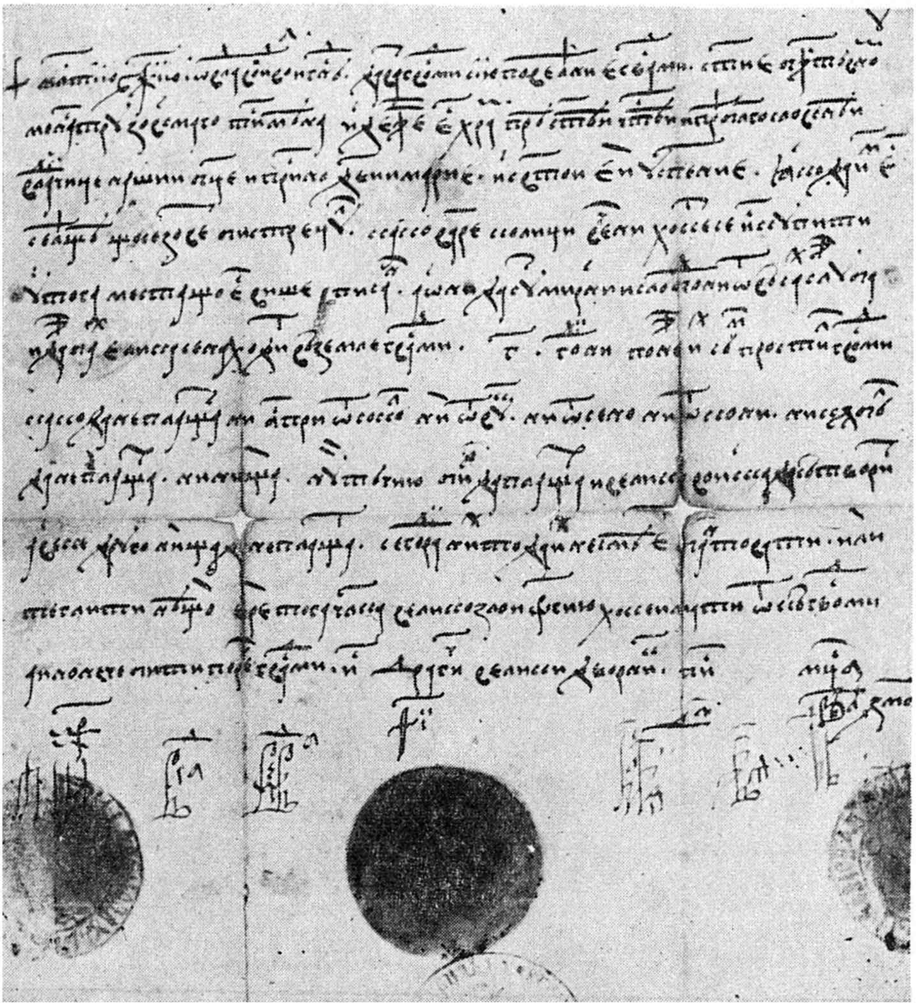

XVII = Doc. nr. 151.

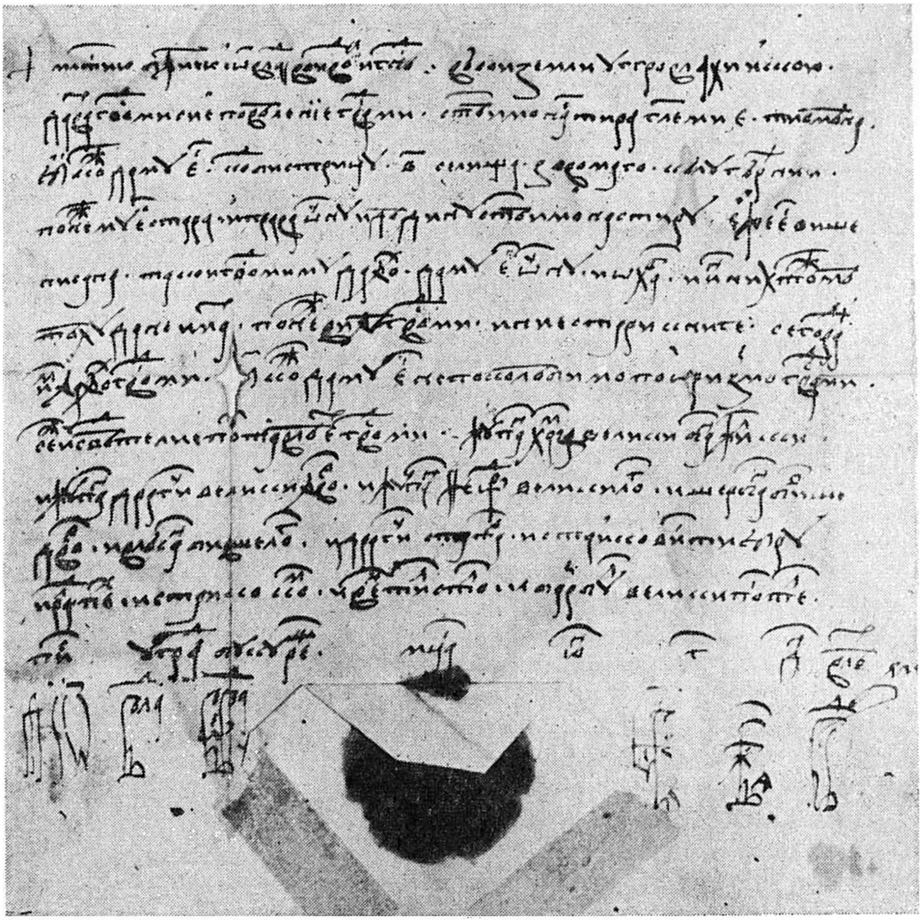

XVIII = Doc. nr. 162.

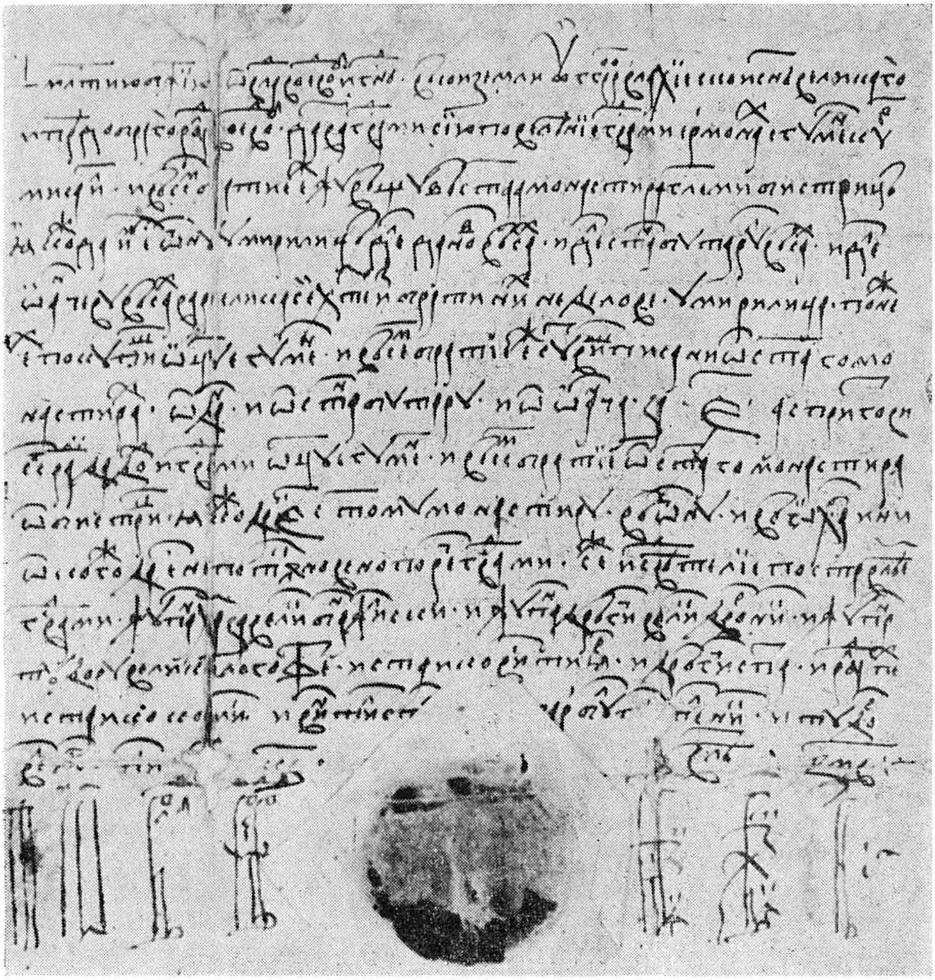

XIX = Doc. nr. 174.

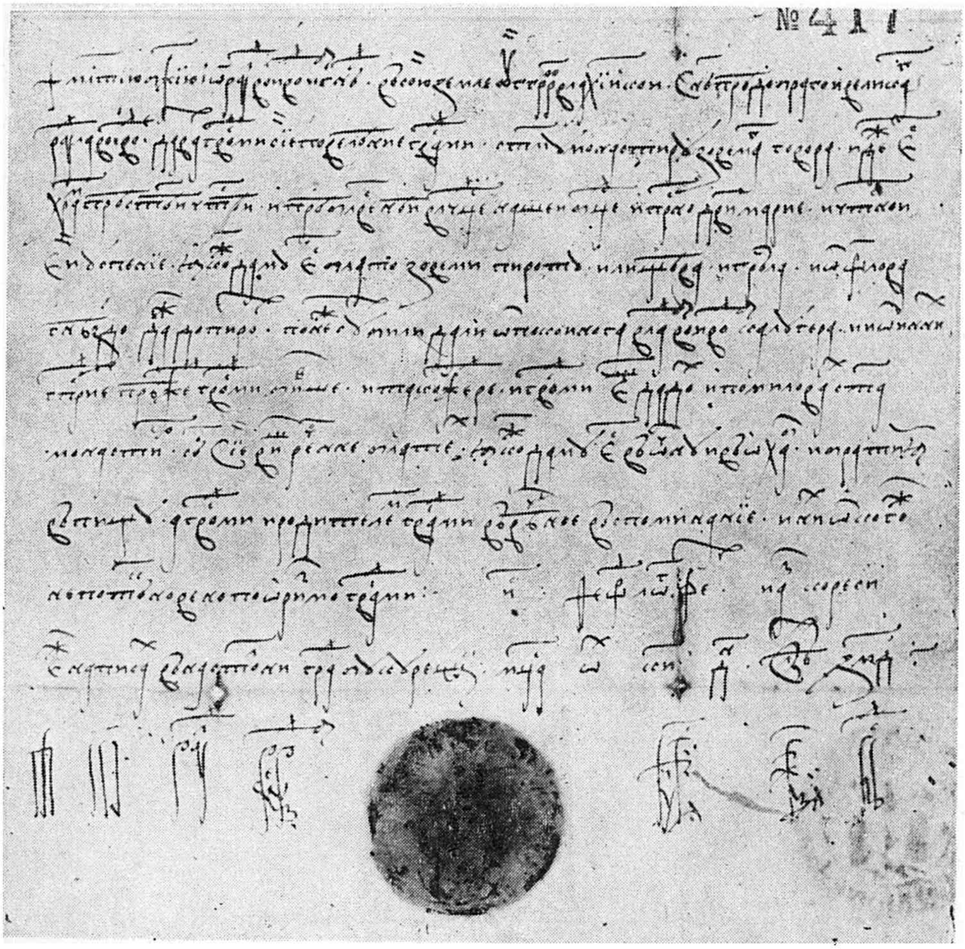

XX = Doc. nr. 212.

CUPRINS

Prefaţă V
Prescurtări—Bibliografie VII
Rezumatele documentelor XX
Résumés des documents XXI
Documente 1
Lista documentelor cu date rectificate 366
Indice onomastic 367
Indice de materii 419
Fotocopii 430

Redactor Hilda Mazilu
Tehnoredactor Paraschiva Jugăurs

Bun de tipar 11 III 1975. Tiraj 830. Hîrtie scris I A tratată 83 % grad alb, format 16/70×100 de 56 g/m^2. Coli de tipar 30,25. C.Z. pentru biblioteci mari 9(498) (001—12) 9(498.1) «1628:1629» (001—12). C.Z. pentru biblioteci mici 9(498) (093)

I. P. „13 Decembrie 1918“
str. Grigore Alexandrescu nr. 89—97. c. 377
București.
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Lei 20